തിരുവിതാംകൂർ ചരിത്രം

തിരുവിതാംകൂർ ചരിതം.

ആററൂർ കൃഷ്ണപ്പിഷാരടി.

എസ്സ്. ആർ. ബുക്കഡിപ്പോ,

തിരുവനന്തപുരം.

—:*:—

വി. വി. പ്രസ്സ്—കൊല്ലം.

1105.

FOREWORD.

"Good wine needs no bush." Any foreword of mine to such an excellent book as Mr. Krishna Pisharoty's "Short History of Travancore" should be superfluous. As the first complete and connected account of Travancore History in Malayalam, it is a most timely and welcome publication; and Mr. Pisharoty as an interesting writer and serious student of History has an established reputation, which will invite the attention of all interested to a careful study of his work.

It is noteworthy that Mr. Pisharoty has not left the beginnings of Travancore to the imagination of the uninstructed, nor, like his predecessors, indulged in mere fanciful traditions to fill up the gap. The study of History as a discipline and as a science demands a clear grasp of the distant past as well as the immediate present. Without it, the student is unable to set his information in clear perspective. Mr. Pisharoty has therefore rightly insisted upon the study of origins as an integral part of the story. This part of the work is almost original. No doubt, some points of detail in the early narrative, now presented for the first time in a connected account, may require further examination; but I see no ground for questioning the accuracy of the main thesis.

There is commendable restraint, and scholarly instinct in the discussion of crucial questions throughout the book; and the way is indicated for the interesting pursuit of social and economic topics. I must confess to having enjoyed a very delightful afternoon in reading the central portion of the story covered by the third to the tenth sections of the book. No Travan-

corean who reads through these pages can fail to recognise the deep admiration and reverence which the achievements of those eventful years have evoked in the mind of the author, nor fail to be moved in response by a thankfulness for such a noble heritage.

The shortcomings of the work are necessarily those of its scope and purpose. The history of the last fifty years has yet to be written. Meanwhile, we are treated to a clear and concise account of the more salient and fruitful incidents. Institutional development and administrative policy are set forth in sufficient detail only to carry meaning to the minds of pupils. Judgment on men and measures is not attempted where prejudices are yet strong. Any elaborate attempt to relate the history of Travancore to events outside or to bring it into line with the life of the people as a whole would have unduly expanded the volume of the work, although anybody would recognise the author's competence for such a treatment of the subject. Even in its present from, it is the best book yet written for students, well adapted by selection and presentation of matter to instruct the young in a reasoned account of the history of the land, and to develop in them the 'historic sense.' To my mind, the importance of Mr. Pisharoty's work lies f rther in the background it provides for fruitful discussion and research in the different aspects of past history.

The narration of a long story is apt to be tedious; in the mass of details in the life of a people, the interest might even become uneven. Lapses in diction have also been found to be inevitable. That this book is free from such faults is the least I should say about it; it is not to say much of Mr. Pisharoty.

A. Gopala Menon.

തിരുവിതാംകൂർ ചരിത്രം.

ഒന്നാം പ്രകരണം.

I. രാജ്യത്തിന്റെ അതിരും പേരും.

ഭാരതഭൂമിയിൽ ഏററവും തെക്കുപടിഞ്ഞാറെ അററത്തുള്ള രാജ്യമാണ് തിരുവിതാംകൂർ ഈ രാജ്യത്തിന്റെ തെക്കും പടിഞ്ഞാറും അതിരുകൾ മിക്കതും കടലും പടിഞ്ഞാറെ അതിരിൽ കുറച്ചുഭാഗം മാത്രം കൊച്ചിരാജ്യവും, വടക്കേ അതിര് കൊച്ചീരാജ്യവും, കോയമ്പത്തൂർ ജില്ലയും, കിഴക്കേ അതിര് മധുര, തിരുനെൽവേലി ഈ ജില്ലകളുമാണ്. രാജ്യത്തിന്റെ സ്ഥിതിയാകട്ടെ ഏകദേശം ചന്ദ്രക്കലയുടെ ആകൃതിയിൽ അല്പം വളഞ്ഞുകൊണ്ടും തെക്കുനിന്നു വടക്കോട്ടു ക്രമത്തിൽ വീതി കൂടിക്കൊണ്ടുമാണ് ഇരിക്കുന്നത്. ഏററവും വീതി കൂടിയ ഭാഗത്ത് 75 നാഴികയോളം വീതിയും അതുപോലെ ഏററവും നീളം കൂടിയേടത്ത് 174 നാഴിക നീളവും ഈ രാജ്യത്തിനുണ്ട്. ആകെ 7625 ചതുരശ്രനാഴികയാണ് ഇതിന്റെ വിസ്താരം. രാജ്യത്തിൽ പകുതിയിലധികം ഭാഗവും കുന്നും മലകളുമായിട്ടാണിരിക്കുന്നത് ഈ രാജ്യത്തിനു തിരുവിതാംകൂർ എന്നും തിരുവിതാംകോട് എന്നും രണ്ടു പേരുകൾ പ്രസിദ്ധങ്ങളായിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോഴത്തെ കൽക്കുളം താലൂക്കിൽപ്പെട്ട തിരുവിതാംകോട് എന്ന പ്രദേശം ഒരുകാലത്ത് രാജ്യത്തിൽ വളരെ പ്രധാനമായിരുന്നതുകൊണ്ടാണ് രാജ്യത്തിനുതന്നെ തിരുവിതാംകോട് എന്ന പേർ സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളത്. തിരുവിതാംകൂർ എന്നതാകട്ടെ തിരുവിതാംകോട് എന്ന പദത്തിൽനിന്നു തന്നെ തൽഭവമായി ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതുമാണ്.

II. പൂർവ്വചരിത്രം.

തിരുവിതാംകൂർരാജ്യം കേരളത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടതാകയാൽ അതിന്റെ പൂർവ്വചരിത്രം അറിയുന്നതിന് വളരെ ചുരുക്കത്തിലെങ്കിലും കേരളത്തിന്റെ പൂർവ്വചരിത്രം അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാണ്. എന്നു മാത്രമല്ല മലയാളജില്ല, കൊച്ചി, തിരുവിതാംകൂർ എന്നീ കേരളഭൂമിയിലെ ഭൂപ്രകൃതിയും ജനങ്ങളുടെ ഭാഷയും പ്രകൃതിയും ആചാരവും എല്ലാം ഒരുപോലെയുള്ളതും അവയ്ക്കുള്ള പരിഷ്കാരങ്ങളും മാററങ്ങളും ഒരുമിച്ചുണ്ടായവയുമാകയാൽ കേരളത്തിന്റെ പൂർവ്വചരിത്രം

അറിയാതെ ശരിയായ തിരുവിതാംകൂർ രാജ്യചരിത്രം അറിവാൻ കഴിയുന്നതുമല്ല. അതുകൊണ്ട് ഈ രാജ്യചരിത്രം അറിവാൻ അവശ്യം അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ട കേരളപൂർവ്വചരിത്രത്തിന്റെ ചിലഭാഗങ്ങളാണ് താഴെ കാണിക്കുന്നത്.

1. ആദിചേരവംശം.

സഹ്യൻമലയും അറബിക്കടലും മേൽക്കീഴതിരുകളായി കന്യാകുമാരിമുതൽ ഗോകർണ്ണംവരെ നീണ്ടുകിടക്കുന്ന ഭൂഭാഗമാണ് പണ്ടത്തെ കേരളം. ഇവിടത്തെ പൂർവ്വനിവാസികൾ ദ്രാവിഡവർഗ്ഗത്തിൽപ്പെട്ടവരും നാഗന്മാർ എന്നു പറഞ്ഞുവന്നിരുന്നവരുമായ ഒരു പ്രത്യേകവർഗ്ഗക്കാരായിരുന്നു. കേരളത്തിലെ പ്രത്യേക വർഗ്ഗക്കാരായ ഈ നാഗന്മാർ പരമ്പരയായിത്തന്നെ മരുമക്കത്തായരീതിക്കാരുമായിരുന്നു. വളരെ പുരാതനമായ കാലത്ത് മറ്റുള്ള രാജ്യങ്ങളിലെന്നപോലെ കേരളത്തിലും ഓരോരോ നാടുവാഴികൾ ചെറിയ ചെറിയ പ്രദേശങ്ങളായി തിരിച്ച് ഭരണം നടത്തിവരികയാണ് ചെയ്തിരുന്നത്. എന്നാൽ കാലക്രമത്തിൽ ഇവിടെയും കേരളത്തിനു മുഴുവനും നായകന്മാരായിട്ടുള്ള പല രാജാക്കന്മാരും ഉണ്ടായിത്തീർന്നു. അങ്ങനെയുള്ള രാജാക്കന്മാരിൽ ചരിത്രദൃഷ്ട്യ കൊണ്ട് ഇപ്പോൾ അറിയാവുന്നതിൽ ഏററവും പുരാതനമായിട്ടുള്ളത് "ആദിചേരന്മാർ" എന്ന രാജവംശക്കാരായിട്ടാണിരിക്കുന്നത്. ആ രാജവംശത്തിന്റെ സ്ഥാപകനായ ആദിപുരുഷൻ പ്രസിദ്ധനായ മഹാബലിചക്രവർത്തിയുമായിരുന്നു. ആദ്യത്തിൽ ആദിചേരരാജാക്കന്മാരുടെ വാസസ്ഥാനവും രാജ്യത്തിന്റെ തലസ്ഥാനനഗരവുമായിരുന്നത് ഇപ്പോഴത്തെ 'കുന്നത്തുനാട്ടു' താലൂക്കിൽപ്പെട്ടതും 'തൃക്കാരിയൂർക്കര' എന്നതിന്റെ ചുരുക്കവുമായ 'തൃക്കാക്കര' എന്ന പ്രദേശമാണ്. എന്നാൽ ആ വംശത്തിലുണ്ടായ 'ചേരൻ' എന്ന രാജാവ് രാജ്യത്തിന്റെ തലസ്ഥാനം ഇപ്പോഴത്തെ കൊച്ചിരാജ്യത്തിൽപ്പെട്ട 'തിരുവഞ്ചിക്കുളം' എന്ന പ്രദേശത്തേക്കു മാററി സ്ഥാപിച്ചു. കൊടുങ്ങല്ലൂർ തുറമുഖത്ത് അക്കാലങ്ങളിൽ വിദേശീയരുടെ കച്ചവടക്കപ്പലുകൾ ധാരാളം വന്നിരുന്നതുകൊണ്ടുണ്ടായ കച്ചവടസൗകര്യംനിമിത്തം ആ പ്രദേശത്തിനു വളരെ പ്രാധാന്യമുണ്ടായിത്തീർന്നിരുന്നു. അതുകൊണ്ടായിരിക്കണം ചേരരാജാവ് തലസ്ഥാനം അങ്ങോട്ടു മാററിയതെന്നും വിചാരിക്കാവുന്നതാണ്. ആ തലസ്ഥാനനഗരത്തിന് ചേരപട്ടണം, വഞ്ചിപട്ടണം, കരുവൂർ പട്ടണം എന്നീ വകപേരുകളും കാലക്രമത്താൽ പ്രസിദ്ധങ്ങളായിത്തീർന്നു.

ചേരരാജാവിന്റെ കാലത്ത് കന്യാകുമാരിമുതൽ ഗോകർണ്ണംവ

യെയുള്ള കേരളത്തിന്നു പുറമേ കുടക്, നീലഗിരി, ഇപ്പോഴത്തെ മൈസൂർരാജ്യത്തിന്റെ തെക്കെ അററത്തുള്ള ഏതാനും ഭാഗങ്ങൾ, കോയമ്പത്തൂർ, സേലം എന്നീ പ്രദേശങ്ങളടങ്ങിയ കൊങ്ങുനാടും ചേരസാമ്രാജ്യത്തിൽ ചേർന്നിരുന്നു. അതിന്നുംപുറമെ, കന്യാകുമാരിയിൽനിന്നു തെക്കോട്ട് ഇപ്പോൾ കടലായിക്കിടക്കുന്ന പ്രദേശത്ത് 'കുമാരിക്കോട്' എന്നൊരുമലയും 'കുമാരി' എന്നും 'പറളി' എന്നും പേരായ രണ്ടു നദികളും ഉള്ളതായി നാല്പത്തൊമ്പതു ദേശങ്ങളടങ്ങിയ ഒരു ഭൂഭാഗം ഉണ്ടായിരുന്നു. അതിൽ ഏതാനും ഭാഗവും ചേരരാജ്യത്തിൽ ചേർന്നതായിട്ടാണിരുന്നിരുന്നത്. ശേഷം പാണ്ഡ്യരാജാവിന്റെ അധീനത്തിലുമായിരുന്നു.

മേൽപ്രകാരം സർവാധിപത്യം വഹിക്കുന്ന ഒരു രാജാവുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും അക്കാലങ്ങളിലും കേരളത്തിലെ നാടുവാഴികൾ ഓരോരോ പ്രദേശങ്ങൾ ആ രാജാവിന്റെ കീഴിൽ ഭരിച്ചുവന്നിരുന്നു. അങ്ങനെയുള്ള നാടുവാഴികൾ തന്നെ കുറേ അധികം പ്രദേശങ്ങളുടെ നായകന്മാരും ചുരുക്കം പ്രദേശങ്ങളുടെ നായകന്മാരുമായി പലതരത്തിലുമാണിരുന്നിരുന്നത്. ചക്രവർത്തിയായ രാജാവാകട്ടെ രാജ്യത്തിൽ കുറേ ഭാഗം മാത്രമാണ് സ്വന്തമാക്കിവെച്ച് ഭരണം നടത്തി വന്നിരുന്നത്.

ഈ ആദിചേരരാജാക്കന്മാരുടെ കാലത്ത് നടന്നിട്ടുള്ള ചരിത്രസംഭവങ്ങളിൽ നമുക്കറിയാവുന്നിടത്തോളം മൂന്നു സംഗതികളാണ് പ്രധാനമായി ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത്. അതിലൊന്ന് കന്യാകുമാരിയിൽ നിന്നു തെക്കോട്ടു നീണ്ടുകിടന്നിരുന്ന ഭൂഭാഗംമുഴുവനും ഭയങ്കരമായുണ്ടായ സമുദ്രക്ഷോഭത്താൽ കടലിൽ മുങ്ങിപ്പോയി എന്നുള്ളതാണ്. രണ്ടാമത്തേത് കോയമ്പത്തൂർ, സേലം മുതലായ കൊങ്ങുനാടിന്റെ ഭരണം നടത്തുന്നതിനായി ഈ ചേരരാജാക്കന്മാരുടെ ഒരു ശാഖ കൊങ്ങുനാട്ടിൽ 'അമരാവതി' എന്ന നദിയുടെ കരയിലുള്ള 'കരൂർ' എന്ന പ്രദേശത്ത് താമസം ഉറപ്പിക്കയും കാലക്രമത്തിൽ ആ ശാഖതന്നെ അവിടുത്തെ സ്വതന്ത്രഭരണകർത്താക്കന്മാരായിത്തീരുകയും ചെയ്തു എന്നതാണ് ആര്യബ്രാഹ്മണർ കേരളത്തിലേക്കു ആദ്യമായി വന്ന് സ്ഥിരതാമസം തുടങ്ങിയതാണ് മൂന്നാമത്തെ സംഭവം. ആര്യമുനിവര്യനായ പരശുരാമൻ ദേശസഞ്ചാരം ചെയ്തുവന്നതിന്നിടയിൽ കേരളത്തിലും ഒന്നാമതായി പ്രവേശിക്കയും ഈ ഭൂഭാഗത്തിന്റെ പ്രകൃതിസിദ്ധമായ ഫലപുഷ്ടിയും മററും കണ്ടതിന്റെ ഫലമായി പിന്നെ കുറേ ആര്യബ്രാഹ്മണരെ കുടുംബസഹിതം ഇവിടേയ്ക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരികയും ചെയ്തു. എന്നിട്ട് അക്കാലത്തെ ചേരരാജാവിനെച്ചെന്നു കണ്ട് "തിരുത്തങ്കുമുടി" എന്നു പേരുള്ളതും വിശേഷപ്പെട്ടതുമായ

ഒരു കിരീടം ആ രാജാവിന് കാഴ്ചവെച്ചു. രാജാവിൻെറ അനുവാദത്തോടുകൂടി ആ ആൎയ്യബ്രാഹ്മണരെ കേരളത്തിൽ തന്നെ സ്ഥിരമായി താമസിപ്പിക്കയും ചെയ്തു. ആ ആൎയ്യബ്രാഹ്മണർ വഴിക്കാണ് കേരളത്തിൽ ക്രമേണ വൈദികമതം പ്രധാനമായി പ്രചരിച്ചുതുടങ്ങിയത്. ഇപ്രകാരം ഉത്തരഭാരതഖണ്ഡത്തിലെ ആൎയ്യവർഗ്ഗക്കാൎക്ക് കേരളഭൂമിയെപ്പററി ഒന്നാമതായി അറിവുണ്ടാക്കിക്കൊടുത്ത സംഗതി അടിസ്ഥാനമായി ആൎയ്യപുരാണഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ കേരളം പരശുരാമൻ സൃഷ്ടിച്ചതാണ് എന്നുള്ള ഒരു പ്രവാദവും ഉണ്ടായിത്തീൎന്നു.

2. സമുദായഭരണം.

കേരളത്തിലെ മേൽപ്പറഞ്ഞ ആദിചേരവംശം ഏകദേശം ക്രിസ്തുവൎഷാരംഭത്തിനു ൨൦൦ വൎഷം മുമ്പിൽത്തന്നെ ശക്തി ക്ഷയിച്ചും ഒടുവിൽ ആളില്ലാതെയും അവസാനിച്ചു. അവരുടെ ശക്തിക്ഷയത്തോടുകൂടി കേരളത്തിൻെറ വടക്കും തെക്കുമുള്ള ഏതാനും ഭാഗങ്ങൾ മററു ചില രാജാക്കന്മാർ കൈവശപ്പെടുത്തുകയുംചെയ്തു. കൊല്ലം പറവൂർ മുതൽ വടക്കേ പെരുമ്പുഴവരെ ശേഷമുള്ള മദ്ധ്യഭാഗത്താകട്ടെ പിന്നെ കുറേക്കാലത്തേക്ക സമുദായഭരണമാണ് നടത്തി വന്നിരുന്നത്. ആ സമുദായഭരണത്തിൻെറ ആദികാലത്ത് നാട്ടുവാഴികളായ നാഗന്മാർതന്നെ പ്രതിനിധികളെ നിശ്ചയിച്ചു കേരളത്തിൻെറ സൎവ്വാധിപത്യഭരണം നടത്തുവാൻ തുടങ്ങി. പക്ഷെ, അക്കാലത്തേക്ക് കേരളത്തിലെ ആൎയ്യബ്രാഹ്മണരും മതാചാരങ്ങളുടെ മേലധികാരം വഴിയായി വളരെ പ്രധാനന്മാരായിത്തീൎന്നിരുന്നു. ആ ബ്രാഹ്മണർ രാജ്യഭരണകാൎയ്യത്തിലും അവൎക്ക് പ്രാധാന്യം സമ്പാദിപ്പാൻ വേണ്ട ശ്രമവും വഴക്കും ആരംഭിച്ചു. പ്രബലന്മാരായ നാഗന്മാർ ആദ്യത്തിൽ അവരെയെല്ലാം കേരളത്തിൽനിന്നോടിക്കുമെന്നു ഭയപ്പെടുത്തി അടക്കിയിരുത്തി; എങ്കിലും ആ ബ്രാഹ്മണർ മതാധിപത്യം വഴിക്ക് കാലക്രമത്തിൽ നാഗന്മാരിൽത്തന്നെ അവരുടെ ബന്ധുത്വംകൊണ്ടും മററും പലതരം അഭിജാത്യവ്യത്യാസങ്ങളും മററും ഉണ്ടാക്കിത്തീൎക്കുകയും ആവക തന്ത്രങ്ങളാൽ നാഗപ്രധാനന്മാരിൽ പലരെയും സ്വാധീനപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ സ്വാധീനപ്പെട്ട നാഗന്മാരിൽനിന്ന് ബ്രാഹ്മണരിൽ ചിലർ ആയുധാഭ്യാസവും ശീലിച്ചു. പിന്നെ ആവക നാഗന്മാരുടെ സഹായത്തോടുകൂടി ഭരണാധികാരം കിട്ടുവാൻ വീണ്ടും വഴക്കും യുദ്ധവും തുടങ്ങി. ഒടുവിൽ ആ യുദ്ധം ഭരണാധികാരികളായ നാഗന്മാരും ബ്രാഹ്മണരും തമ്മിൽ സന്ധിചെയ്തു കലാശിപ്പിക്കേണ്ടതായും വന്നു. ആ സന്ധിപ്രകാരം ബ്രാഹ്മണരിൽനിന്ന് നാലാളുകളെ മുമ്മൂന്നുവൎഷത്തേക്കും നാഗന്മാരിൽനിന്നും ഒരാളെ പന്തിരണ്ടു വൎഷത്തേക്കും വീതം തെരഞ്ഞെടുത്ത് അവരെ 'രക്ഷാപുരുഷ

ന്മാർ' എന്ന സ്ഥാനപ്പേരോടുകൂടി കേരളത്തിന്റെ സർവ്വാധിപത്യഭരണം നടത്തുവാൻ നിയമിക്കയും ഓരോ രക്ഷാപുരുഷന്മാരും അതാതു കാലം കഴിയുമ്പോൾ ഭരണാധികാരം ഒഴികയും അവരിനു വേറെ ആളെ നിയമിച്ചുവരികയും ചെയ്തു. ഈ വിധത്തിലാണ് പിന്നെ ഒന്നരശ്ശത വർഷത്തോളംകാലം കേരളത്തിലെ രാജ്യഭരണം നടന്നുവന്നത്.

3. സമുദായഭരണരീതിയും അതിന്റെ അവശിഷ്ടങ്ങളും

മേൽപ്രകാരമുണ്ടായ സമുദായഭരണത്തിൽ ഏർപ്പെടുത്തിയ ഭരണരീതികൾ ചുരുക്കത്തിൽ ഇപ്രകാരമാണ്:—ഭരണ-സൗകര്യത്തിനുവേണ്ടി ആകെയുള്ള കേരളത്തെ 64 ഗ്രാമങ്ങളായും ഓരോ ഗ്രാമത്തെയും പല തറകൾ (ദേശങ്ങൾ) ആയും തിരിച്ചു. ഓരോ തറകളിലും പൊതുജനങ്ങളുടെ യോഗം ഏർപ്പെടുത്തി ആ യോഗം വഴിയായി കാര്യങ്ങൾ നടത്തിവരികയും ചെയ്തു. ആ വക തറയോഗങ്ങളുടെ മേലധികാരത്തോടുകൂടി ഗ്രാമയോഗങ്ങളും അവയുടെ മേലാവായി ഒരു മഹാസഭയും ഏർപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. ആ സഭായോഗങ്ങളാകട്ടെ മതാചാരസഭ, ഭരണസഭ, കച്ചവടസഭ, കൈത്തൊഴിൽസഭ, വൈദ്യസഭ ഇങ്ങനെ ഓരോന്നിന്റേയും വിഷയങ്ങൾ വേർതിരിച്ചായിരുന്നു ഏർപ്പെടുത്തിയിരുന്നത്. രക്ഷാപുരുഷന്മാർ ഓരോരുത്തർക്ക് ഓരോ സഭകളുടെ മേലധികാരം പ്രത്യേകമായും എല്ലാറ്റിന്റെയും മേലധികാരം പൊതുവായും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഓരോ സഭകൾക്കും 'കഴകം' എന്നാണ് അക്കാലത്ത് പേർ പറഞ്ഞിരുന്നത്. ഓരോ തറയോഗങ്ങൾക്കും ഗ്രാമയോഗങ്ങൾക്കും അതിലെ അംഗങ്ങളായ ആളുകളുടെ സംഖ്യയനുസരിച്ച് മുന്നൂറ്റവർ, അഞ്ഞൂറ്റവർ, അറുനൂറ്റവർ എന്നും മറ്റും പറഞ്ഞുവരികയും ചെയ്തിരുന്നു. ഈ വക തറയോഗങ്ങൾ സമുദായഭരണം അവസാനിച്ചിട്ട് പിന്നെയും വളരെക്കാലം പേരിനു മാത്രം നടന്നുവന്നിട്ടുണ്ട്. അതിനെപ്പറ്റി ക്രിസ്തുവർഷം പന്തിരണ്ടാംനൂറ്റാണ്ടിൽപോലും 'വേണാട്ടുനൂറ്റുവർ' എന്നും മറ്റും ചില രേഖകളിൽ പറഞ്ഞുകാണുന്നുണ്ട്. കൊടുങ്ങല്ലൂർ മുതലായി ദുർല്ലഭം ചില സ്ഥലത്ത് ഇക്കാലത്തും ഈ വക നാട്ടുയോഗങ്ങൾ ഒരു കാര്യവും കൂടാതെ മാസത്തിലൊരിക്കൽ പേരിനുവേണ്ടി നടന്നുവരുന്നതുമുണ്ട്. അതുപോലെതന്നെ കേരളത്തിലെ നമ്പൂതിരിമാരിൽ 'ആഢ്യന്മാർ' എന്നും 'ആസ്യന്മാർ' എന്നും പ്രധാനമായി രണ്ടു വർഗ്ഗക്കാരുണ്ട്. ആഢ്യന്മാരെ 'നമ്പൂതിരിപ്പാട്' എന്നും ആസ്യന്മാരെ 'നമ്പൂതിരി' എന്നും മാത്രവും സാധാരണമായി പറഞ്ഞുവരുന്നു. അതിനാൽ ആഢ്യന്മാർ മിക്കതും സമുദായഭരണകാലത്തു രക്ഷാപുരുഷസ്ഥാനം വഹിച്ചുവന്നവരുടെ വംശപരമ്പരയിൽപെ

ട്ടവരാണ്. അപ്രകാരംതന്നെ സ്ഥാനിനായന്മാരായിട്ടുള്ളവരിൽ ചിലരും രക്ഷാപുരുഷസ്ഥാനം വഹിച്ചവരുടെ കുടുംബപരമ്പരയിൽ ഉണ്ടായവരാണ്.

4. സമുദായ ഭരണത്തിന്റെ അവസാനം.

സമുദായഭരണം ആദ്യം കുറച്ചു കാലം ശരിയായി നടന്നുവെങ്കിലും അതും ഏകദേശം ഒന്നേമുക്കാൽ ശതവർഷത്തോളമേ നിലനിന്നുള്ളു. കാലക്രമത്തിൽ രക്ഷാപുരുഷന്മാരായി വാഴുന്നവൎക്കു രാജ്യകാൎയ്യത്തിൽ തീരെ ശ്രദ്ധയില്ലാതായി. മൂന്നു വർഷംകൊണ്ടു എത്രത്തോളം ധനം സ്വന്തമാക്കുവാൻ തരമാകുമെന്നുമാത്രം അവർ ഉത്സഹിച്ചു നോക്കിത്തുടങ്ങി. അതോടുകൂടി നാട്ടിൽ അരാജകത്വവും വർദ്ധിച്ചു വന്നു. അങ്ങനെയിരിക്കെ രക്ഷാപുരുഷസ്ഥാനം വാണിരുന്നവർ ഒരാളുടെ വാഴ്ചക്കാലാവധി കഴിഞ്ഞിട്ടും മുമ്പു സത്യം ചെയ്തിട്ടുള്ള പ്രകാരം സ്ഥാനം ഒഴിയാതെ വാഴുകയിന്നു ഒരുങ്ങി. അതുനിമിത്തം നാട്ടിലെ പ്രഭുക്കന്മാരും മററു ഒരു ഭാഗത്തും ഭരണാധികാരികളും അവരുടെ സൈന്യങ്ങളും മറുഭാഗത്തുമായി വലിയ യുദ്ധം തന്നെ തുടങ്ങുന്നതിന്നിടയായി. രണ്ടുകക്ഷിയിലും സാമാന്യം ബലമുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ ആ യുദ്ധം കുറച്ചധികംകാലം നീണ്ടുനില്ക്കുകയും ചെയ്തു. ഒടുവിൽ ഇപ്രകാരമാണ് അതവസാനിച്ചതു്. അക്കാലത്ത് കൊങ്ങുനാടുഭരിച്ചിരുന്നതു് മഹാബലിവംശത്തിന്റെ ഒരു ശാഖയിൽ ജനിച്ച 'ഉദയൻബാണവർമ്മൻ' എന്ന രാജാവായിരുന്നു. ആ രാജാവ് വലിയ നയജ്ഞനുമായിരുന്നു. കേരളത്തിലെ ഭരണാധികാരികളും പ്രഭുക്കന്മാരും തമ്മിൽ യുദ്ധം തുടങ്ങിയതറിഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹം ആ യുദ്ധത്തിന്റെ സ്ഥിതിഗതികൾ അറിവാൻ ശ്രദ്ധമായി ആളുകളെ അയക്കയും രണ്ടു കക്ഷിക്കാൎക്കും യുദ്ധകാലത്തുവേണ്ട ഭക്ഷണസാധനങ്ങളും മററും സൌജന്യമായി ധാരാളം അയച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ രണ്ടു കക്ഷികളുടെയും പ്രീതി അദ്ദേഹം സമ്പാദിച്ചു. അപ്രകാരം കുറെക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ യുദ്ധം അദ്ദേഹത്തിന്റെ മദ്ധ്യസ്ഥതയിൽ അവസാനിപ്പിക്കുന്നതു് രണ്ടു ഭാഗക്കാൎക്കും സമ്മതമായി അതനുസരിച്ച് മേലിൽ സമുദായഭരണം വേണ്ടെന്നും ഒരു രാജാവിനെത്തന്നെ ഭരണാധികാരിയായി നിയമിക്കുന്നതാണ് നല്ലതെന്നുമുള്ള നിശ്ചയത്തിന്മേൽ യുദ്ധം അവസാനിപ്പിക്കയും ചെയ്തു. ആരെയാണ് രാജാവാക്കി വാഴിക്കേണ്ടതെന്ന കാൎയ്യത്തിൽ രണ്ടുകൂട്ടൎക്കും പക്ഷാന്തരത്തിന്നു വകയുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഉദയൻ ബാണവർമ്മനെത്തന്നെ കേരളീയരെല്ലാം പൂൎണ്ണസമ്മതത്തോടുകൂടി കേരളത്തിന്റെ സൎവ്വാധിപതിയാക്കി 'പെരുമാൾ' എന്ന സ്ഥാനവും കല്പിച്ചു വാഴിച്ചു. ആ രാജാവാകട്ടെ കൊങ്ങുനാടിന്റെ ഭരണം

ഇളയരാജാവെന്ന നിലയിൽ അദ്ദേഹത്തിൻെറ അനുജനെ ചുമതലപ്പെടുത്തി കേരളചക്രവർത്തിയായി വാഴുകയും ചെയ്തു. ഈ സംഭവം നടന്നത് ക്രിസ്തുവർഷാരംഭത്തിനു മുമ്പ് ൬൮൩-ാം (കലിവത്സരം ൨൪൧൮) വത്സരത്തിലാണ്. ഈ ഉദയൻ ബാണവർമ്മപ്പെരുമാളാണ് കേരളത്തിലെ ഒന്നാമത്തെപ്പെരുമാൾ. പെരുമാക്കന്മാരെന്നു പറഞ്ഞുവരുന്നവരെല്ലാം പന്തിരണ്ടു സംവത്സരത്തേക്കുമാത്രമായി മറുനാട്ടിൽ നിന്നു കേരളത്തിലേക്കു കൊണ്ടുവന്നു വാഴിച്ചിട്ടുള്ള രാജാക്കന്മാരാണെന്നു ചിലർ പറയുന്നുണ്ട്. അതു ചരിത്രപ്രകാരം ശരിയായിട്ടുള്ളതല്ല. ചരിത്രപ്രകാരം ഈ ഒന്നാമത്തെപ്പെരുമാളെ മാത്രമേ മറുനാട്ടിൽനിന്നു സ്വീകരിച്ചു വാഴിച്ചിട്ടുള്ളൂ. മററുള്ള പെരുമാക്കന്മാരെല്ലാം അദ്ദേഹത്തിൻെറ വംശപരമ്പരയിൽപെട്ടവരും കേരളത്തിൽത്തന്നെ ജനിച്ചു വളർന്നിട്ടുള്ളവരുമായിട്ടാണിരിക്കുന്നത്. ഈ പെരുമാക്കന്മാർക്കെല്ലാം 'അതൻ' എന്നും ഒരു കുലപ്പേരുണ്ടായിരുന്നു.

5. ആദിപെരുമാക്കന്മാർ.

മേൽ പറഞ്ഞ ഉദയൻ ബാണവർമ്മപ്പെരുമാൾ ആദിചേരന്മാരുടെകാലത്തു തലസ്ഥാനമായിരുന്ന വഞ്ചിപട്ടണത്തെത്തന്നെയാണ് തലസ്ഥാനമാക്കിയത്. അന്നുമുതൽ ആ പ്രദേശത്തിനു 'മഹോദയപുരം', എന്ന ഒരുപേരുംകൂടി പ്രസിദ്ധമായിത്തീർന്നു. സമുദായഭരണകാലത്തുണ്ടായിരുന്ന അഞ്ചുമഹാസഭകളേയും മററും അദ്ദേഹം വീണ്ടും ഏർപ്പെടുത്തി. രക്ഷാപുരുഷന്മാരെ നിയമിക്കുന്നതു വേണ്ടെന്നുവെച്ചുവെങ്കിലും ഭരണകാര്യത്തിലും മററും ആലോചനക്കാരായി 'തളിയാതിരിമാർ' എന്ന സ്ഥാനപ്പേരോടുകൂടി നാലാളുകളെ മുമ്മൂന്നുവർഷം കാലാവധിയോടുകൂടി നിയമിക്കയും അവർക്കു ചില സ്ഥാനമാനങ്ങൾ കല്പിച്ചു കൊടുക്കയും ചെയ്തു. രാജധാനിക്കടുത്തുതന്നെ അവർക്കു വാസസ്ഥലങ്ങളും നിശ്ചയിച്ചു. ഇങ്ങനെ പൊതുജനങ്ങളുടെ അധികാരാവകാശങ്ങൾക്കു വലിയകുറവൊന്നും വരാത്തവിധത്തിലാണ് ആ രാജശ്രേഷ്ഠൻ ഭരണവ്യവസ്ഥകൾ ഏർപ്പെടുത്തിയത്. എല്ലാകാര്യങ്ങളുടേയും ഒടുവിലത്തെ വിധികർത്തൃത്വം രാജാവിനാണെന്നു മാത്രമേ പ്രധാനമായ ഒരു വ്യത്യാസം വരുത്തിയുള്ളൂ. പിൽക്കാലത്തുണ്ടായ പെരുമാക്കന്മാരും ഈ ഒന്നാമത്തെപ്പെരുമാൾ ഏർപ്പെടുത്തിയ ഭരണവ്യവസ്ഥകളെത്തന്നെയാണ് തുടർന്നുവന്നതും. മേൽപ്രകാരം നയംകൊണ്ടുതന്നെ നാടുനേടിയ ഉദയൻബാണവർമ്മപ്പെരുമാൾ പന്തിരണ്ടു സംവത്സരം രാജ്യം വാണതിനുശേഷം ക്രി. മു. ൬൭൧-ൽ പരലോകം പ്രാപിച്ചു.

പിന്നെ അദ്ദേഹത്തിൻെറ പുത്രന്മാരിൽ ജ്യേഷ്ഠനായ 'ഇമയവർമ്മൻ' പെരുമാളായി വാണു. ഈ രണ്ടാമത്തെപ്പെരുമാൾ വലിയ

വീരനും പരാക്രമിയുമായിരുന്നു. സമുദായഭരണത്തിന്നു മുമ്പു കേരളത്തിൽനിന്നു വിട്ടുപോയ ഭാഗങ്ങൾ വീണ്ടെടുത്തതുകൂടാതെ ചെറുപ്പത്തിൽത്തന്നെ ഇദ്ദേഹം ഒരു വലിയ ദിഗ്ജയവും നടത്തി. ചോളപാണ്ഡ്യരാജാക്കന്മാരെയും മററും ജയിച്ചു വടക്കോട്ടു ഹിമാലയം വരെയും പോയി ഹിമാലയത്തിൽ വിജയക്കൊടി നാട്ടീട്ടാണ് തിരികെ വന്നിട്ടുള്ളത്. ആ ദിഗ്ജയത്തിന്റെ മുദ്രയായി ഈ പെരുമാൾ കിരീടത്തിന്മേൽ ഏഴിഴയുള്ള ഒരു മുത്തുമാലയണിഞ്ഞിരുന്നു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ആശ്രിതനും വലിയ ധനികനുമായ ഒരാൾ വഞ്ചിനഗരത്തിൽ വളരെ വിശേഷപ്പെട്ട ഒരു ബുദ്ധചൈത്യം പണിചെയ്യിച്ചിരുന്നു. അത് പിന്നെ വളരെക്കാലത്തേക്ക് അവിടെയുള്ള കാഴ്ചകളിൽ ഏററവും പ്രധാനപ്പെട്ടതുമായിരുന്നു. വിദേശീയരും അതിനെപ്പററി വളരെ വർണ്ണിച്ചിട്ടുണ്ട്. 'വലിയ ചേരമാൻപെരുമാൾ' എന്നർത്ഥമായ 'പെരുഞ്ചേരലാതൻ' എന്നാണ് ഇദ്ദേഹത്തെ സാധാരണയായി പറഞ്ഞുവരുന്നത്. ഈ പെരുമാൾ 58 സംവത്സരത്തോളം (ക്രി. മു 43 വരെ) രാജ്യം വാണിരുന്നു.

പിന്നത്തെപ്പെരുമാൾ ആ രണ്ടാം പെരുമാളുടെ അനുജൻ 'ഗജവർമ്മൻ' എന്ന രാജാവാണ്. ഇദ്ദേഹത്തിനു 'കുട്ടുവനാതൻ' എന്ന പേരിലും പ്രസിദ്ധിയുണ്ട്. ഈ പെരുമാൾ വലിയ ധർമ്മിഷ്ഠനും ശാന്തനുമായിരുന്നു. കേരളത്തിൽ കൃഷിസംബന്ധമായി പല പരിഷ്കാരങ്ങളും ഏർപ്പെടുത്തി നടപ്പാക്കിട്ടുള്ളവരിൽ ഈ പെരുമാൾ ഒരു പ്രധാനനുമായിരുന്നു. ക്രി. മു 18 വരെയായി 25 വർഷം രാജ്യം ഭരിച്ചതിന്നു ശേഷം ഇദ്ദേഹം വിഷയവിരക്തനായി രാജ്യഭാരം ഒഴിഞ്ഞു. ശേഷമുള്ള ആയുഷ്കാലം വിജനപ്രദേശത്തു താമസിച്ച് ഈശ്വരധ്യാനം ചെയ്തു കഴിച്ചുകൂട്ടുകയും ചെയ്തു.

പിന്നെ ഇമയവരമ്പപ്പെരുമാളുടെ പുത്രൻ രണ്ടാം 'ശോണവർമ്മൻ' പെരുമാളായി വാണു. ഇദ്ദേഹവും പിതാവിനെപ്പോലെ യുദ്ധവീരനായിരുന്നു. ചോളപാണ്ഡ്യരാജാക്കന്മാരെ യുദ്ധത്തിൽ തോല്പിച്ചും 'നന്നൻ' എന്ന പാണ്ഡ്യരാജാവിനെ വധിക്കയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുത്രനെ പാണ്ഡ്യരാജാവാക്കി വാഴിക്കയും ചെയ്തു പാണ്ഡ്യരാജ്യത്തിൽച്ചേർന്നുകിടന്നിരുന്ന 'പൂഴിനാട്' എന്ന പ്രദേശം (ഇപ്പോഴത്തെ അരുവാമൊഴിക്കടുത്ത ചില ഭാഗങ്ങൾ) കേരളത്തോടുചേർത്തു. ഈ പെരുമാൾ ക്രി. പി. 7-ാംവത്സരംവരെയാണ് രാജ്യം വാണിട്ടുള്ളത്.

അതിന്നുശേഷം ആ പെരുമാളുടെ പുത്രൻ 'പൊറയൻ'പെരുമാൾ ക്രി. പി. 21-ാംവത്സരം വരെയും പിന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുത്രൻ 'ആഴിവർമ്മൻ'പെരുമാൾ ക്രി. പി. 46 വരെയും അദ്ദേഹ

ത്തിന്റെ പുത്രൻ മന്ദരവർമ്മൻ' പെരുമാൾ ക്രി. പി. 63 വരെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുത്രൻ രണ്ടാം 'പൊറയൻ' പെരുമാൾ 79 വരെയും കേരളം ഭരിച്ചുവാണു. അവരുടെ വാഴ്ച്ചക്കാലങ്ങളിൽ പറയത്തക്ക സംഭവങ്ങളൊന്നും ഉണ്ടായിട്ടില്ല.

പിന്നെ രണ്ടാംപൊറയൻപെരുമാളുടെ മകൻ 'നെടുംചേരനാതൻ' ക്രി. പി 79-ൽ പെരുമാളായി. എന്നാൽ ഇദ്ദേഹം അധികകാലം വാണില്ല. വാഴ്ച്ചതുടങ്ങി മൂന്നാംവത്സരത്തിൽ 'കിള്ളി' എന്ന ചോളരാജാവുമായുണ്ടായ യുദ്ധത്തിൽ രണ്ടു രാജാക്കന്മാരും ഒരേസമയത്തു പരസ്പരം വെട്ടുകയും രണ്ടാളും വെട്ടുകൊണ്ടു വീണു വീരസ്വർഗ്ഗം പ്രാപിക്കയും ചെയ്തു.

അതിൽപ്പിന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മകൻ മൂന്നാം'ബാണവർമ്മൻ' പെരുമാളായി വാണു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലത്ത് ഉത്തരേന്ത്യയിൽ നിന്നു കുറേ ആര്യബ്രാഹ്മണർ കേരളത്തിൽ വന്നു. പെരുമാൾ അവർക്കിരിപ്പാനായി 'തോണ്ടിനൂർ' എന്ന പ്രദേശവും (മലയാളജില്ലയിൽ പൊന്നാനി താലൂക്കിലുള്ളത്) ഉപജീവനത്തിനായി കുറേ പശുക്കളെയും ദാനംചെയ്തു. ഈ പെരുമാൾ 28 വത്സരം രാജ്യം വാണിട്ടുണ്ട്.

ക്രി. പി. 110-ൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മകൻ രണ്ടാം ഇമയവർമ്മപ്പെരുമാൾ രാജ്യഭാരം തുടങ്ങി. ഇദ്ദേഹവും 'കരികാലൻ' എന്ന ചോളരാജാവും തമ്മിൽ ഒരു യുദ്ധമുണ്ടായി. അതിൽ കരികാലന്റെ ഒരായുധംഏററു മുറിപററിയപ്പോൾ പെരുമാൾ മോഹാലസ്യപ്പെട്ടുപോയി. സ്വബോധം വന്നപ്പോൾ തനിക്കു പററിയ അവമാനം ഓർത്ത് മാനിയായ പെരുമാൾ ലജ്ജിച്ചു യുദ്ധം മതിയാക്കി നാടുവിട്ടുപോയി സന്യാസവൃത്തി സ്വീകരിച്ചു. അഞ്ചുവത്സരമേ ഈ പെരുമാൾ രാജ്യം വാണിട്ടുള്ളു.

പിന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുത്രൻ നാലാം ബാണവർമ്മൻ ക്രി. പി. 115-ൽ പെരുമാളായി. ഈ പെരുമാളും ചോളരാജാവിനോടു പടക്കൊരുങ്ങി; എങ്കിലും ഒടുവിൽ തമ്മിൽ സന്ധിചെയ്കയും ചോളന്റെ മകളെ വിവാഹം കഴിക്കയും അത്രെ ഉണ്ടായത്. ഇദ്ദേഹത്തിനു രണ്ടു പുത്രന്മാരുണ്ടായി. അവരിൽ അനുജൻ വലിയ കവിയായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ചെറുപ്പത്തിൽത്തന്നെ ബുദ്ധമതം സ്വീകരിച്ച് ഒരു ബുദ്ധസന്യാസിയായിട്ടാണ് കാലം കഴിച്ചത്. പെരുമാളാകട്ടെ 15 വത്സരം രാജ്യം വാണതിനുശേഷം പരലോകപ്രാപ്തനായി. ജ്യേഷ്ഠപുത്രനായ മൂന്നാം ഇമവർമ്മൻ അന്നു മുതൽ പെരുമാളായി വാണു. ഈ പെരുമാൾ രണ്ടാംപെരുമാളെപ്പോലെ തന്നെ വലിയ ഒരു ഭാഗ്

ജയം നടത്തീട്ടുണ്ട്. വിദ്യാഭ്യാസവിഷയത്തിൽ പല പരിഷ്കാരങ്ങളും ഏർപ്പെടുത്തീട്ടുമുണ്ട്. വലിയ പ്രതാപത്തോടുകൂടി 55 വത്സരം രാജ്യം വാണതിനുശേഷം ക്രി. 185-ൽ അദ്ദേഹം പരലോകപ്രാപ്തനായി. പിന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുത്രൻ 'കോതവർമ്മൻ' പത്തു സംവത്സരം പെരുമാളായി വാണു. അതിനുശേഷം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുത്രൻ രണ്ടാം 'മന്ദരവർമ്മൻ' പെരുമാളായി.

ഇങ്ങനെ തുടങ്ങി എട്ടുവർഷശതങ്ങളോളംകാലം ഓരോരോ പെരുമാക്കന്മാരായി കോലം ഭരിച്ചു വാണിട്ടുണ്ട്. അതിൽ മദ്ധ്യകാലങ്ങളിൽ വാണിട്ടുള്ള പല പെരുമാക്കന്മാരെപ്പറ്റിയും വേണ്ടത്തോളം വിവരങ്ങൾ കിട്ടീട്ടില്ല. പെരുമാൾവാഴ്ചയുടെ ആദികാലങ്ങളിലും അവസാനകാലങ്ങളിലും ഉണ്ടായിരുന്നവരെപ്പറ്റി മാത്രമാണ് വിവരങ്ങൾ പലതും നമുക്കറിവാൻ സാധിച്ചിട്ടുള്ളത്.

6. പെരുമാൾവാഴ്ചക്കാലത്തെ രാജ്യസ്ഥിതി.

വഞ്ചിപട്ടണം പെരിയാറ്റിൻ കരയിലുള്ളതും വളരെ വലിപ്പമുള്ളതുമായിരുന്നു. ആ നഗരത്തിനു ചുറ്റും ആനപ്പുള്ളയുടെ ആകൃതിയിൽ കെട്ടിയുണ്ടാക്കിയ കോട്ടമതിലും ഉണ്ടായിരുന്നു. ആ മതിലിന്മേൽ അവിടവിടെയായി ശത്രുക്കളുടെ നേരെ ആയുധങ്ങൾ പ്രയോഗിക്കുന്നതിനുള്ള പലമാതിരി യന്ത്രങ്ങളും നിർത്തിവെച്ചിരുന്നു. കോട്ടയ്ക്കു ചുറ്റും വളരെ ആഴമുള്ള കിടങ്ങും ആ കിടങ്ങിൽ അള്ളിപ്പിടിയൻ മുതലകളും ഉണ്ടായിരുന്നു. നാലു കോട്ടവാതിൽക്കലും വലിയ ഗോപുരങ്ങൾ പണിചെയ്തിരുന്നു. ഉയർന്ന കൊടിമരങ്ങളും ആ കൊടിമരങ്ങളിൽ അമ്പു തൊടുത്തു വലിച്ചിരിക്കുന്ന വില്ലിന്റെ ആകൃതി അടയാളമായി തുന്നിച്ചേർത്തിട്ടുള്ള കൊടിക്കൂറകളും ദൂരെനിന്നു കാണത്തക്കവിധം ശോഭിച്ചിരുന്നു. പട്ടണത്തിലെ ഏറ്റവും വിശേഷപ്പെട്ട വിചിത്രമന്ദിരങ്ങൾ പെരുമാളുടെ രാജധാനിയും അതിനടുത്ത് പൊൻമാളികയായി പണിചെയ്തിരുന്ന വിഷ്ണുക്ഷേത്രവും ഒരു ബുദ്ധചൈത്യവും ജൈനന്മാരുടെ സന്യാസിമഠവും ആയിരുന്നു. മന്ത്രിമാരും മറ്റുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും പ്രഭുക്കന്മാർ, വിദ്വാന്മാർ, വൈദികന്മാർ, ബുദ്ധസന്യാസികൾ, രത്നവ്യാപാരികൾ മുതലായവരും പട്ടണത്തിൽ പല ഭാഗങ്ങളിലുമായി പാർത്തുവന്നിരുന്നു. കടൽവഴിക്കും മലകളിൽനിന്നും വിശേഷപ്പെട്ട അനവധി സാമാനങ്ങൾ അവിടെ വന്നു ചേർന്നിരുന്നു. പെരിയാറ്റുതുറമുഖത്തു വന്നുചേരുന്ന യവനക്കപ്പലുകളുടെ കാഴ്ച വളരെ വിശേഷപ്പെട്ടതുതന്നെയായിരുന്നു. ആവക കപ്പലുകളിൽ മിക്കതും സ്വർണ്ണവും മറ്റു ലോഹങ്ങളുമാണ് കയറ്റിവന്നിരുന്നത്. ഏലവും, കുരുമുളകും, ഇഞ്ചിയും, ആനക്കൊമ്പും, പട്ടു

വസ്ത്രങ്ങളും ആണ് അവക കപ്പലുകളിൽ ഇവിടെനിന്നു കയററി അയച്ചിരുന്നത്. ഏലം, ഇഞ്ചി, കുരുമുളക് ഇവകൾ ധാരാളമായി അടക്കി ചന്തസ്ഥലങ്ങളിൽ ശേഖരിച്ചിരുന്നു. 'കാനം' എന്ന പേരുള്ള പൊൻനാണയമായിരുന്ന ഓരോന്നിനും വിലനിശ്ചയിച്ച് കൈമാററം നടത്തുന്നതിൽ പ്രമാണമായി ഉപയോഗിച്ചിരുന്നത്. നാട്ടുപുറങ്ങളിൽ നെൽക്കൃഷിക്കുംമററും ധാരാളം അഭിവൃദ്ധിഉണ്ടായിരുന്നതിന്നു പുറമെ കാട്ടുപ്രദേശങ്ങളിലും പലതരം കൃഷികൾ ചെയ്യുവരിക പതിവായിരുന്നു. പെരുമാൾ പല അവസരങ്ങളിലും കാട്ടുപ്രദേശങ്ങളിൽ പോയി മലയരുടേയും മററും കൃഷികൾ കണ്ടു സന്തോഷിക്കയും അവരെ ഉത്സാഹപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

7. മതവും ആചാരവും.

ജനങ്ങളെല്ലാം മതത്തെസ്സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം വൈദികമതക്കാർ, ബുദ്ധമതക്കാർ എന്നിങ്ങനെ രണ്ടു തരക്കാരായിട്ടാണ് അന്നിരുന്നത്. അതിൽതന്നെയും സംഖ്യകൊണ്ട് ബുദ്ധമതക്കാർ വൈദികമതക്കാരേക്കാൾ ഒട്ടും കുറവായിരുന്നില്ല. വൈദികമതക്കാർ അന്യമതക്കാരെ ഇക്കാലത്തെപ്പോലെയോ അടുത്ത കാലത്തുണ്ടായിരുന്നതുപോലെയോ അകന്ന നിലയിൽ ഗണിക്കയും നികൃഷ്ടന്മാർ എന്നു കരുതുകയും ചെയ്തിരുന്നില്ല. ഒരു ഗൃഹത്തിലെ അംഗങ്ങളിൽ തന്നെ ജ്യേഷ്ഠൻ വൈദികമതക്കാരനും അനുജൻ ബുദ്ധമതക്കാരനും ആയാലും അവർ തമ്മിൽ ഒരുമിച്ചിരുന്നു ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നതിന്നോ ഒരാൾ പാകം ചെയ്തത് മററെ ആൾക്കു ഭക്ഷിക്കുന്നതിന്നോ മതസംബന്ധമായി യാതൊരുവിരോധവും അക്കാലത്തേക്കുണ്ടായിരുന്നില്ല. ദമ്പതിമാരിൽതന്നെ ഭർത്താവ് ഒരു മതവും ഭാര്യ മറെറാരു മതവും സ്വീകരിച്ചവരായി ധാരാളം ആളുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. അതുപോലെതന്നെ താണ ജാതിക്കാരെന്നു കരുതി വന്നിരുന്ന ചിലക്ക് കുറേക്കാലമായി കേരളത്തിൽ ആചരിച്ചുകാണുന്ന തീണ്ടൽ എന്ന ഏർപ്പാടും ആദി പെരുമാക്കന്മാരുടെ വാഴ്ചക്കാലത്ത് ഏർപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇക്കാലത്ത് തീണ്ടൽജാതിക്കാരായി ഗണിച്ചുവരുന്ന മലയർ, കുറിച്ചിയർ, കാണിക്കാർ മുതലായവർ അക്കാലത്ത് പൊതുജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഏതുസമയത്തും അടുത്തു പെരുമാറി വന്നിരുന്നു.

8. കച്ചവടസ്ഥിതി.

കേരളത്തിലെ തുറമുഖങ്ങൾവഴിക്കും മററും പണ്ടേക്കപണ്ടേ മുതൽക്കു തന്നെ ദ്വീപാന്തരങ്ങളും വിദേശങ്ങളുമായുള്ള കച്ചവടത്താൽ രാജ്യത്തേക്കു നല്ല ലാഭം ഉണ്ടായിരുന്നു. ക്രി. മു. 1000 സംവത്സരത്തോളം മുമ്പ് 'ഇസ്രേ'യിലെ രാജാവായിരുന്ന സോളമൻെറ കാലത്ത്

ഫിനിഷ്യർകാർ പെരിയാററുതുറമുഖംവഴിക്ക് കച്ചവടം നടത്തിയിരുന്നു. അവരെ തുടർന്നുകൊണ്ടു ജൂതന്മാരും പിന്നെ സുറിയാനിക്കാരും ഈജിപ്തുകാരും വന്നുതുടങ്ങി. ഇഞ്ചി, കറുവാപ്പട്ട, കുരുമുളക് ഇവയാണ് അധികമായി കൊണ്ടുപോയിരുന്നത്. പിന്നെ റോമക്കാരുടെ കപ്പലുകൾ അധികമായി വന്നുതുടങ്ങി. പെരുമാക്കന്മാരുടെ കാലങ്ങളിൽ അധികവും ആ യവനക്കപ്പലുകൾ വഴിയായിട്ടാണ് വിദേശങ്ങളുമായുള്ള കച്ചവടം നടന്നു വന്നിരുന്നത്. അതിനു പുറമെ കച്ചവടത്തിൽ സമർത്ഥന്മാരായിത്തീരുന്നവർക്ക് 'മണിഗ്രാമപ്പട്ടം' എന്ന പേരോടുകൂടി ഓരോ പട്ടണങ്ങളിലെയും കച്ചവടത്തിന്റെ ആധിപത്യം വഹിക്കുന്നതിനുള്ള അധികാരവും ആ മണിഗ്രാമപ്പട്ടത്തിനു പല സ്ഥാനമാനങ്ങളും പെരുമാക്കന്മാർ തന്നെ കല്പിച്ചുകൊടുത്തിരുന്നു. ഈ വഴിക്ക് പൊതുജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ കച്ചവടത്തിനു വലിയ മാന്യതയും പ്രോത്സാഹനവും സിദ്ധിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അതുപോലെ തന്നെ കൈത്തൊഴിലിന്റെ അഭിവൃദ്ധിക്കുവേണ്ടി 'അഞ്ചുവണ്ണപ്പട്ടം' എന്ന ഒരു സ്ഥാനം ഏർപ്പെടുത്തി ഓരോ പ്രധാനനഗരങ്ങളിലും അതാതു തൊഴിലുകളിൽ അധികം നൈപുണ്യമുള്ളവർക്ക് ആ സ്ഥാനവും മാന്യപദവിയും കൊടുത്തു ബഹുമാനിച്ചുപോന്നിരുന്നു.

9. പെരുമാക്കന്മാരുടെ ദായക്രമം.

പരമ്പരയായി പെരുമാൾവാഴ്ചയുടെ ക്രമമാകട്ടെ, നാടുവാഴുന്ന പെരുമാളുടെ മൂത്തപുത്രൻ പിന്നത്തെ പെരുമാളാവുകയെന്ന മട്ടിൽത്തന്നെയായിരുന്നു. അവർ വിവാഹം ചെയ്യുന്നതും ചോളരാജകുടുംബത്തിൽനിന്നോ പാണ്ഡ്യരാജകുടുംബത്തിൽനിന്നോ ആഭിജാത്യംകൊണ്ട് സമത്വമുള്ള സാമന്തരാജകുടുംബങ്ങളിൽനിന്നോ പ്രഭുകുടുംബങ്ങളിൽനിന്നോ ആയിരുന്നു. പുത്രിമാരെ അങ്ങോട്ടുകൊടുത്തിരുന്നതു മിക്കതും ചോളപാണ്ഡ്യ രാജകുടുംബങ്ങളിലേക്കുമാണ്. നാടുവാഴുന്ന പെരുമാളുടെ മൂത്തപുത്രനു പ്രായംതികയുന്നതിനു മുമ്പിൽത്തന്നെ ആ പെരുമാൾ മരിക്കയോ രാജ്യഭരണം ഉപേക്ഷിക്കയോ ചെയ്താൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുജനാണ് പിന്നത്തെപ്പെരുമാളാകുന്നത്. അങ്ങനെ പെരുമാൾ സ്ഥാനം വഹിക്കുന്നതാകട്ടെ കേവലം ജ്യേഷ്ഠന്റെ പുത്രന്റെ പ്രതിനിധിയുടെ നിലയിലല്ല; സ്വന്തം നിലയിൽത്തന്നെയാണ്. അതിനാൽ ആ രാജാവിന്റെ പിറ്റെക്കാലത്തു മാത്രമേ മുമ്പിലത്തെ പെരുമാളുടെ മകന് രാജ്യാധികാരം സിദ്ധിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. ജ്യേഷ്ഠപുത്രന് പ്രായം തികഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത സ്ഥിതി വരുമ്പോൾ മേൽപ്രകാരം അനുജനും പെരുമാളായി വാഴാൻ അവകാശമുണ്ടെങ്കിലും ആ അനുജന്റെ പുത്രന് ജ്യേഷ്ഠന്റെ പുത്രനുള്ള

പ്പോൾ രാജ്യാവകാശം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ജ്യേഷ്ഠന്റെ സന്തതിപരമ്പരവഴിക്കു തന്നെയായിരുന്നു ആ അവകാശം നിയമിച്ചിരുന്നത്. ഒരു പെരുമാൾക്ക് ഒന്നിലധികം പുത്രന്മാരുണ്ടെങ്കിൽ അവരിൽ മൂത്ത പുത്രനൊഴിച്ചു മററുള്ളവരെല്ലാം സ്വജാതിയിൽനിന്നൊ നായർവൎഗ്ഗത്തിൽനിന്നു താഴെയല്ലാത്ത വൎഗ്ഗത്തിൽപ്പെട്ട കുടുംബങ്ങളിൽനിന്നൊ ഇഷ്ടംപോലെ വിവാഹം ചെയ്തിരുന്നു. അവരുടെ സന്തതിപരമ്പരയ്ക്കും ഓരോരോ നാട്ടിലെ നാടുവാഴിസ്ഥാനങ്ങളും ദുൎല്ലഭം ചിലൎക്കു സാമന്തരാജാവിന്റെ പദവിതന്നെയും കൊടുത്തുവരികയും ചെയ്തിരുന്നു. എന്നാൽ ആ കുടുംബക്കാർ കേരളീയരായിരുന്നുവെങ്കിൽ അവരുടെ അവകാശക്രമം കേരളത്തിൽ പണ്ടേക്കു പണ്ടേമുതൽ നടന്നുവന്നിരുന്ന മരുമക്കത്തായം വഴിക്കുതന്നെയല്ലാതെ പെരുമാൾ വംശത്തിൽപ്പെട്ട ആളുടെ സന്തതിയാണെന്നുള്ളതടിസ്ഥാനമാക്കി മക്കത്തായമാക്കിയിരുന്നില്ല. മക്കത്തായക്കാരായ കേരളബ്രാഹ്മണർ മരുമക്കത്തായകുടുംബത്തിലെ സ്ത്രീകളെ വിവാഹം ചെയ്തിട്ടുണ്ടാകുന്ന സന്തതികൾ എങ്ങനെ മരുമക്കത്തായക്കാർതന്നെയായിത്തീരുന്നുവോ അതുപോലെ തന്നെയാണ് ആ പെരുമാൾ വംശക്കാരുടെ സന്തതികളും നടന്നുവന്നിരുന്നത്. ചുരുക്കിപ്പറയുന്നതായാൽ കേരളബ്രാഹ്മണരായ നമ്പൂതിരിമാരുടെ അവകാശക്രമത്തിന്റെയും മററും സ്ഥിതിയിൽനിന്ന് വളരെയധികം വ്യത്യാസമില്ലാത്ത നിലയിലായിരുന്നു പെരുമാക്കന്മാരുടെ അവകാശക്രമമെന്നും ഇളയപുത്രന്മാർ സ്വജാതിയിൽനിന്നുതന്നെ വിവാഹം ചെയ്താലും അവൎക്കു പിതൃകുടുംബത്തിലെ രാജ്യാവകാശം സിദ്ധിച്ചിരുന്നില്ലെന്ന ഒരു സംഗതിയിൽ മാത്രമേ അതിൽനിന്നു ഭേദമുണ്ടായിരുന്നുള്ളുവെന്നും പറയാം. എന്നാൽ ഒരു പെരുമാളുടെ ഇളയപുത്രന്റെ മക്കളെയും അവരുടെ കുടുംബപരമ്പരയെയും ആ പെരുമാളുടെ വംശക്കാരാണെന്ന മാന്യപദവിയോടുകൂടി തന്നെ പിൽക്കാലത്തും ഗണിച്ചുവന്നിരുന്നു. ആ വഴിക്കാണ് പെരുമാൾവാഴ്ച അവസാനിച്ചതിന്നു ശേഷവും കേരളത്തിലെ ചില രാജാക്കന്മാർ ഓരോരോ പെരുമാക്കന്മാരുടെ വംശക്കാരാണെന്ന നിലയിൽ ഗണിച്ചുവരുന്നതിന്നിടയായിട്ടുള്ളത്.

10. അക്കാലത്തെ യുദ്ധമൎയ്യാദ.

പ്രജകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ നായന്മാർ മുഴുവനും മററുവൎഗ്ഗങ്ങളിൽ പലരും നിൎബന്ധമായിത്തന്നെ ആയുധാഭ്യാസം ശീലിച്ചുവന്നിരുന്നു. പ്രധാനങ്ങളായ ആയുധങ്ങൾ വില്ലും അമ്പും വാളും പരിചയും ആയിരുന്നുവെങ്കിലും ഈട്ടി കുന്തം തുടങ്ങിയ മററുപലതും പലരും സ്വാധീനമാക്കിക്കൊണ്ടുതന്നെയാണിരുന്നത്. അക്കാലത്ത്

കേരളത്തിൽ, എന്നല്ല ഭാരതഖണ്ഡത്തിൽ മുഴുവൻതന്നെയും യുദ്ധത്തിന്റെയും ദിഗ്ജയത്തിന്റെയും സമ്പ്രദായവും ഇക്കാലത്തെപ്പോലെ സർവസംഹാരം ചെയ്യുന്നമട്ടിലായിരുന്നില്ല. പേരും പെരുമയും വളൎത്തുന്നതിനല്ലാതെ പണം പറിച്ചു് അധികാരബലം ചെയ്യുന്നതിന്നു് യാതൊരുനിലയും വിലയും ആളുകൾ വകവെച്ചിരുന്നതുമില്ല. അതിനാൽ ദിഗ്ജയം ചെയ്തു് രാജാക്കന്മാൎക്കും രാജാവായി ഒരു ചക്രവൎത്തി വാണിരുന്നു; എങ്കിലും അദ്ദേഹം ജയിച്ചു കീഴടക്കീട്ടുള്ള രാജ്യങ്ങളിൽ മുഴുവനും ഭരണാധികാരം വഹിച്ചിരുന്നില്ല. പിതൃപരമ്പരവഴിക്കു് തനിക്കു ലഭിച്ചിട്ടുള്ള രാജ്യം ചെറുതായിരിക്കട്ടെ വലുതായിരിക്കട്ടെ അവിടെ മാത്രമേ അദ്ദേഹം സ്വന്തമായി ഭരണം നടത്തിയിരുന്നുള്ളു. കീഴടങ്ങിയ രാജാക്കന്മാരെല്ലാം അവരവരുടെ രാജ്യഭരണങ്ങളിൽ മുമ്പിലത്തെപ്പോലെ സ്വതന്ത്രന്മാരായിട്ടാണിരുന്നിരുന്നതു്. അവർ തമ്മിൽ കലഹിക്കുന്നതിനുമാത്രം ചക്രവൎത്തി അനുവദിച്ചിരുന്നില്ലെന്നേ ഉള്ളു. മററു പ്രധാനകാൎയ്യങ്ങളിൽപ്പോലും മേൽക്കോയ്മയുടെ യാതൊരഭിപ്രായവും അവൎക്കു് നോക്കേണ്ടതുണ്ടായിരുന്നില്ല. ചക്രവൎത്തിക്കു് അനുകൂലമായവിധത്തിൽത്തന്നെ ആ രാജ്യങ്ങളിലെയും രാജ്യഭരണം നടത്തണമെന്ന ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി ഓരോ രാജ്യത്തിലും ഭരണരീതി ഉപദേശിക്കുന്നതിന്നോ അതുസൂക്ഷിച്ചു കാക്കുന്നതിന്നോ ഇക്കാലത്തെപ്പോലെ ചക്രവൎത്തിയുടെ പ്രതിനിധികളെ ഏൎപ്പെടുത്തിവരുന്ന സമ്പ്രദായവും അന്നുണ്ടായിരുന്നില്ല. ചക്രവൎത്തിസ്ഥാനം വംശപരമ്പരവഴിക്കുതന്നെ നിലനിൎത്തുവാൻ വേണ്ടിയുള്ള ഈ വക ഏൎപ്പാടുകളൊന്നും അന്നില്ലാതിരുന്നതിനാൽ പിതാവിനു ലഭിച്ച ചക്രവൎത്തിസ്ഥാനം പുത്രനേയും പ്രാപിച്ചുകൊള്ളുമെന്ന നിയമവും ഇല്ലാതെയാണിരുന്നതു്. പുത്രൻ ചക്രവൎത്തിയാകണമെങ്കിൽ അയാൾ വേറെത്തന്നെ ദിഗ്ജയംചെയ്തു് ആ സ്ഥാനം സമ്പാദിച്ചുകൊള്ളണം. ചുരുക്കത്തിൽ വംശപരമ്പരയെ അനുസരിച്ചല്ല വീൎയ്യപരാക്രമങ്ങളേയും പ്രജകളെ രഞ്ജിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള സാമൎത്ഥ്യത്തെയും അനുസരിച്ചാണു് അക്കാലത്തു ഒരു രാജാവിനു സാൎവ്വഭൗമസ്ഥാനം ലഭിച്ചിരുന്നതെന്നു പറയാം. അതിനാൽ ഒരു രാജാവിനു അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവു് ചക്രവൎത്തിയായിരുന്നാലും ഇല്ലെങ്കിലും പിതൃപരമ്പരയായി കിട്ടുന്ന രാജ്യാവകാശം പിതാവു് സ്വന്തം ഭരണത്തിൻകീഴിൽ വെച്ചിരുന്ന ചെറിയ രാജ്യത്തെപ്പററിയേടത്തോളം മാത്രമായിരുന്നു. പിതാവു ജയിച്ചു കീഴടക്കിയ ഒരുരാജാവു തന്നെ പുത്രനെ തോല്പിച്ചു കീഴടക്കി പ്രാബല്യം നേടുകയെന്നുള്ളതു തീരെ അസാധാരണസംഭവവുമല്ലായിരുന്നു.

11. അവസാനത്തെ പെരുമാക്കന്മാർ

പെരുമാൾ വാഴ്ച്ചക്കാലത്തിന്റെ അവസാന ഭാഗത്ത് വാണിരുന്ന പെരുമാക്കന്മാരിൽ 'ഹരിശ്ചന്ദ്രവർമ്മപ്പെരുമാൾ,' 'കുലശേഖരവർമ്മപ്പെരുമാൾ' 'ഭാസ്കരരവിവർമ്മപ്പെരുമാൾ' എന്നിവർ പല സംഗതികൊണ്ടും ചരിത്രത്തെപ്പററിയേടത്തോളം ഏററവും പ്രധാനപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവരാണ്. 'ഹരിശ്ചന്ദ്രപ്പെരുമാൾക്ക്' ദൃഢവ്രതൻ എന്നും ഒരു സ്ഥാനപ്പേരുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ 'കാലത്താണ് കേരളത്തിലെ സമുദായസ്ഥിതിക്ക് ആകപ്പാടെ ഒരു പരിവർത്തനത്തിനുള്ള കാരണങ്ങൾ ഉണ്ടായിത്തുടങ്ങിയത്. അക്കാലത്തേക്ക് കർമ്മപ്രധാനമായ മീമാംസകമതം 'കുമാരിലഭട്ട'ന്റെ പരിഷ്കാരംവഴിക്ക് ഭാരതഖണ്ഡത്തിൽ വളരെ പ്രബലപ്പെട്ടുവന്നു. അതിനാൽ ആവക മതഗ്രന്ഥങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ള സംസ്കൃതഭാഷയും വിദ്യാഭ്യാസത്തെപ്പററിയേടത്തോളം ഭാരതഖണ്ഡത്തിലെ പൊതുഭാഷയുടെ നിലയിലും എത്തിയിരുന്നു. കേരളത്തിലെ ബ്രാഹ്മണർക്ക് ആ മതപ്രാധാന്യം വഴിക്കും കുറേക്കൂടി പ്രാബല്യവും സിദ്ധിച്ചിരുന്നു. പെരുമാൾ ആ മതഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ വലിയ പണ്ഡിതനും മതാനുഷ്ഠാനങ്ങളിൽ വലിയ നിഷ്ഠയുള്ള ആളുമായിരുന്നുവെന്നു മാത്രമല്ല, ആ മതത്തിന്റെ പ്രചാരത്തിന്നായി പല ഏർപ്പാടുകളും പുതുതായി ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. അതുമുതൽ ഓരോരോ കർമ്മങ്ങൾക്കുള്ള അർഹത ഇന്നിന്ന തരത്തിലുള്ളവർക്ക് മാത്രമേ ഉള്ളൂ എന്നു വ്യവസ്ഥപ്പെട്ടുവാനും തുടങ്ങി. ആ പെരുമാളുടെ കാലത്തല്ലെങ്കിലും കാലക്രമത്തിൽ ആവക കർമ്മങ്ങളുടെ ഏററക്കുറവുകൾ കേരളത്തിൽ പല ജാതിഭേദങ്ങളുണ്ടാകാൻ കാരണമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. മീമാംസകമതം പ്രബലപ്പെട്ടു തുടങ്ങിയപ്പോൾ ബുദ്ധമതത്തിൽനിന്നും ജൈനമതത്തിൽനിന്നും പലരും വൈദികമതത്തിലേക്കു ചേരുന്നതിന്നും ആ വഴിക്കും കുറേ ജാതിഭേദം ഉണ്ടാകുന്നതിന്നും ഇടയായി. കേരളത്തിലെ ജാതികളിൽ പലതിന്റെയും ഉൽഭവം ഈ വഴിക്കാണുണ്ടായിത്തുടങ്ങിയിട്ടുള്ളത്. ഈ പെരുമാളുടെ കാലം ക്രി. പി. ൯-ാം ശതകത്തിന്റെ അവസാനഭാഗമാണ്. ഈ പെരുമാൾക്ക രണ്ടു പുത്രന്മാരുണ്ടായിരുന്നു. അവരിൽ ജ്യേഷ്ഠനായ 'കുലശേഖരവർമ്മൻ' പിന്നെപ്പെരുമാളായി വാണു. അനുജന്റെ സന്തതിപരമ്പരയാണ് ഇപ്പോഴത്തെ വടക്കൻ കോട്ടയത്തുള്ള രാജവംശം.

കുലശേഖരപ്പെരുമാൾ വലിയ വീരനും ധർമ്മിഷ്ഠനുമായിരുന്നതിന്നു പുറമെ ഉത്തമനായ ഒരു മഹാകവിയും വിഷ്ണുഭക്തനും കൂടിയായിരുന്നു. ഇദ്ദേഹം ചോളപാണ്ഡ്യരാജാക്കന്മാരെ ജയിച്ച് മൂന്നു രാജ്യങ്ങളും ഏകശാസനയിൻകീഴിലാക്കി. കേരളത്തിൽ പലേടത്തു

മായി അനേകം വിഷ്ണുക്ഷേത്രങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചു. സംസ്കൃതത്തിലും തമിഴിലും ഈ പെരുമാളുടെ കൃതികളായ അനേകം ഉത്തമഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഇന്നും പ്രസിദ്ധങ്ങളായിട്ടുണ്ട്. സകല രാജഗുണങ്ങളും തികഞ്ഞ ഈ രാജശ്രേഷ്ഠനെ പ്രജകളെല്ലാം സ്വന്തം പിതാവിനെപ്പോലെയാണ് കരുതിയിരുന്നത്. എന്നു തന്നെയുമല്ല, രാജാക്കന്മാർക്ക് മാതൃകാപുരുഷനായിരുന്ന ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ 'കുലശേഖരപ്പെരുമാൾ' എന്ന നാമത്തെ ഒരുൽകൃഷ്ടസ്ഥാനപ്പേരിന്റെ നിലയിൽ പിൽക്കാലത്തുണ്ടായ പല കേരളരാജാക്കന്മാരും ചില പാണ്ഡ്യരാജാക്കന്മാർ പോലും സ്വീകരിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. അതിനാൽ രവിവർമ്മാ, രാമവർമ്മാ എന്നും മറ്റും സ്വന്തം പേരായിട്ടുള്ള ആ രാജാക്കന്മാരിൽനിന്ന് ഈ പെരുമാളെ വേർതിരിച്ചു മനസ്സിലാക്കുന്നതിന് കുലശേഖരവർമ്മാ എന്നുള്ള സാസ്ഥാരികനാമം തന്നെ പിൽക്കാലങ്ങളിൽ പറയേണ്ടതായും തീർന്നിട്ടുണ്ട്. രാജഗുണങ്ങളിൽ അത്രത്തോളം വിശിഷ്ടനായ ഇദ്ദേഹം കേരളത്തിൽ സംസ്കൃതവിദ്യാഭ്യാസപ്രചാരത്തിനും പലമാതിരി പരിഷ്കാരങ്ങളും ഏർപ്പെടുത്തി നടപ്പാക്കി. സംസ്കൃത നാടകങ്ങൾ അഭിനയിക്കുന്നതിൽ പുതുതായി പല അംശങ്ങളും ചെയ്ത്, സാധാരണ പൊതുജനങ്ങൾക്കുകൂടി രസിക്കത്തക്കവിധം നന്നാക്കി 'കൂടിയാട്ട'മെന്ന പേരിൽ പ്രചരിപ്പിച്ചു. 'ചാക്യാർ കൂത്ത്' എന്ന കഥാപ്രസംഗവും ജനങ്ങളെ ആകർഷിക്കുന്ന മട്ടിൽ പല പുതിയ പരിഷ്കാരങ്ങളും വരുത്തി നാടെങ്ങും നടപ്പാക്കിത്തീർത്തു. ഇങ്ങനെ ഏതു ഗുണത്തിലും അത്യുത്തമനായ ഈ മഹാരാജാവ് രാജ്യത്തിനെല്ലാം അസാമാന്യമായ പുഷ്ടിയും തുഷ്ടിയും ചെയ്ത് രണ്ടു പന്തീരാണ്ടോളം കാലം നാടുവാണതിനുശേഷം വിഷയവിരക്തനായി പരമഭക്തനായ ഒരു വൈഷ്ണവസന്യാസിയായിത്തീർന്നു. പൊൻകട്ടയും മൺകട്ടയും തുല്യമായിത്തീർന്ന ആ യോഗിവര്യൻ പിന്നെ ഓരോരോ പുണ്യസ്ഥലങ്ങളിൽ ഏകനായി തീർത്ഥാടനം ചെയ്തുകൊണ്ടാണ് ശേഷം ജീവിതകാലം കഴിച്ചുകൂട്ടിയത്. വൈഷ്ണവമുനിശ്രേഷ്ഠന്മാരായ പന്തിരണ്ടു ആഴ്വാന്മാരിൽ അദ്വിതീയനായി 'കുലശേഖരാഴ്വാർ' എന്ന പുണ്യനാമധേയത്തിൽ പിൽക്കാലത്തു പ്രസിദ്ധനായിത്തീർന്നിട്ടുള്ളതും വൈഷ്ണവവേദത്തിൽ ഏതാനും ഭാഗം നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ളതും എല്ലാം ഈ മഹാത്മാവുതന്നെയാണ്. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ വാഴ്ച്ചക്കാലം ക്രിസ്തുവത്സരം 7-ാം ശതകത്തിന്റെ അടിഭാഗത്തുമാണ്. 'കുലശേഖരവർമ്മപ്പെരുമാൾ'ക്ക് രണ്ടു പുത്രന്മാരും ഒരു പുത്രിയുമുണ്ടായിരുന്നു. അവരിൽ ജ്യേഷ്ഠനായ 'ഭാസ്കരരവിവർമ്മൻ' പിന്നെപ്പെരുമാളായി വാണു. അനുജനായ 'മാർത്താണ്ഡവർമ്മൻ' അക്കാലത്തു പെരുമാളുടെ കീഴിലുള്ള ഒരു സാമന്തരാജകുടുംബവും ഇപ്പോഴത്തെ 'ആററിങ്ങൽ' സ്വരൂപത്തിന്റെ മൂലകുടുംബവുമായ അന്നത്തെ

കീഴ്പ്പേരൂർ' എന്ന 'വേണാട്ട്' സ്വരൂപത്തിൽനിന്നാണ് ഒരു കന്യകയെ പത്നിയാക്കി സ്വീകരിച്ചത്. അദ്ദേഹത്തിന് ആ രാജ്ഞിയിലുണ്ടായ മക്കൾക്കു പ്രത്യേകമായി 'ക്ഷുപകം' എന്ന രാജ്യവും പെരുമാളുടെ കീഴിലുള്ള സാമന്തരാജസ്ഥാനവും ആ വഴിക്കു സിദ്ധിച്ചു. ആ ക്ഷുപകരാജ്യമാണ് പിൽക്കാലത്ത് 'കൊല്ലം രാജ്യ'മെന്ന പേരിലും പ്രസിദ്ധമായിത്തീർന്നത്. ഇങ്ങനെ സാക്ഷാൽ 'കുലശേഖരപ്പെരുമാളുടെ' ഒരു സന്തതിപരമ്പരയായിട്ടുള്ള നിലയിലാണ് പിൽക്കാലത്ത് 'വേണാട്ടുസ്വരൂപം' വർദ്ധിച്ചു വന്നിട്ടുള്ളതും. 'ക്ഷുപക' സ്വരൂപവും 'കീഴ്പ്പേരൂർ' സ്വരൂപവും ഇപ്രകാരം ഒരേ രാജകുടുംബം തന്നെയായിരുന്നുവെങ്കിലും 'ക്ഷുപക'രാജ്യത്തിൽ ഭരണാധികാരം വഹിച്ചിരുന്നത് ആ ശാഖയിലെ മൂത്ത പുരുഷനും 'കീഴ്പ്പേരൂർ' കുടുംബത്തിലെ കീഴ്നടപ്പനുസരിച്ച് ആ രാജ്യത്തിലെ ഭരണാധികാരം വഹിച്ചിരുന്നതു കുടുംബത്തിലെ മൂത്ത സ്ത്രീയുമായിരുന്നു.

ഭാസ്കരരവിവർമ്മപ്പെരുമാൾക്ക് "ചേരമാൻ പെരുമാൾ" എന്ന പേരിലാണ് അധികം പ്രസിദ്ധിയുള്ളത്. ഈ പെരുമാളും പിതാവിനെപ്പോലെതന്നെ പ്രജകൾക്ക് ഏററവും പ്രിയപ്പെട്ട രാജാവായിരുന്നു. കുലശേഖരപ്പെരുമാൾ വലിയ വിഷ്ണുഭക്തനായിരുന്നതുപോലെ ഇദ്ദേഹം വലിയ ശിവഭക്തനുമായിരുന്നു. ചെറുപ്പം മുതൽതന്നെ ശാന്തവും സമാധാനപരവുമായ സ്വഭാവമാണ് ഇദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നത്. ഈ പെരുമാളും ഒരു നല്ല കവിയായിരുന്നു. കൂടിയാട്ടമെന്ന നാടകാഭിനയത്തിൽ കുലശേഖരപ്പെരുമാൾ വരുത്തിയ പരിഷ്കാരങ്ങളെ മണിപ്രവാളഭാഷയും മററും ചേർത്തു പൂർത്തിയാക്കിയതും ഇദ്ദേഹമാണ്. ഈ പെരുമാളുടെ ബുദ്ധിഗുണവും ഭരണസാമർത്ഥ്യവും കാണിക്കുന്ന പല കഥകളും കേരളത്തിൽ ഇന്നും പ്രസിദ്ധങ്ങളായിട്ടുണ്ട്. വളരെ ചെറുപ്പത്തിൽത്തന്നെ കുലശേഖരപ്പെരുമാളുടെ വിദ്വത്സദസ്സിൽ പ്രവേശം ലഭിച്ച അസാധാരണവിദ്വാനും 'നമ്പിത്തോലൻ' എന്ന പേരിൽ പ്രസിദ്ധനുമായ ഒരു കേരളബ്രാഹ്മണനായിരുന്നു ഈ പെരുമാളുടെ പ്രധാന മന്ത്രി. അദ്ദേഹവും ഒരു വലിയ കവിയും ഫലിതപ്രയോഗത്തിൽ അദ്വിതീയനുമായിരുന്നു. കേരളീയരെല്ലാം അത്യുത്സാഹത്തോടുകൂടി ആഘോഷിച്ചു വരുന്ന ഓണമഹോത്സവം കേരളത്തിലെ ആദിചക്രവർത്തിയായ 'മഹാബലി'യുടെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ വംശത്തിന്റെയും സ്മാരകമായ നിലയിൽ ഏർപ്പെടുത്തിയതും ഈ ചേരമാൻ പെരുമാളാണ്. അതിനും പുറമെ മദ്ധ്യകേരളത്തിൽ ഭാരതപ്പുഴയുടെ കരയിലുള്ള 'തിരുനാവായ' എന്ന സ്ഥലത്തുവെച്ച് പന്തീരാണ്ടു കാലം കൂടുമ്പോൾ ഒരിക്കൽ കേരളത്തിലെ സകല പ്രധാനജനങ്ങളും ഒത്തുകൂടി നടത്തത്തക്കവിധം 'മാമാങ്കം' എന്നുപേരായ

രുത്സവം കുംഭമാസകാലത്ത് നടന്നു വന്നിരുന്നു. അതും ഈ പെരുമാൾ നിശ്ചയിച്ചേർപ്പെടുത്തിയതാണ്. മലയാളരാജ്യം ടിപ്പുസുൽത്താൻ ആക്രമിച്ചു കാലം മുതൽക്കാണ് ആ മാമാങ്കോത്സവം നിന്നുപോയത്. ഇപ്രകാരം പ്രജകളെ രഞ്ജിപ്പിക്കുന്നതിൽ അതിസമർത്ഥനും വിദ്വാനും ഭക്തനും സമാധാനതൽപരനുമായ ഈ രാജാവ് ഏകദേശം 60 വർഷത്തോളംകാലം രാജ്യഭാരം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

12. ചേരമാൻ പെരുമാളുടെ രാജ്യവിഭാഗം.

ചേരമാൻപെരുമാൾ തന്റെ കീഴിലുള്ള ഓരോ സാമന്തരാജാക്കന്മാർക്കും പിൽക്കാലത്ത് അതാതുരാജ്യത്തിന്റെ പൂർണ്ണാധികാരം താൻതന്നെ അനുവദിച്ചു ഭാഗിച്ചുകൊടുപ്പാനാണ് നിശ്ചയിച്ചിരുന്നത്. അതിനു പ്രത്യേകം ചില കാരണങ്ങളുമുണ്ടായിരുന്നു. കർമ്മപ്രധാനമായ മീമാംസകമതം ഭാരതഖണ്ഡത്തിൽ എല്ലാം പ്രാബല്യം പ്രാപിച്ചതോടുകൂടി കേരളത്തിലെയും ചോളപാണ്ഡ്യരാജ്യങ്ങളിലെയും ജനങ്ങളുടെ മതാചാരങ്ങൾക്ക് സാരമായ ചില വ്യത്യാസങ്ങളും ഉണ്ടായിത്തീർന്നു. അതുനിമിത്തം അവക ദേശങ്ങളിലുള്ളവരുമായിട്ടുള്ള വിവാഹബന്ധവും രണ്ടുകൂട്ടർക്കും സമ്മതമല്ലാതായി. കന്യക ഋതുവായതിനു ശേഷമുള്ള വിവാഹം മറ്റുള്ള പ്രദേശങ്ങളിൽ തീരെ നിഷിദ്ധമായി. കേരളത്തിൽ നിഷിദ്ധമായതുമില്ല. ഈ വക കാരണങ്ങളാൽ മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന മാതിരിയിൽ ചോളപാണ്ഡ്യരാജകുടുംബങ്ങളിൽ നിന്ന് പെരുമാൾക്ക് വിവാഹം ചെയ്യുന്നതിനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇളയസഹോദരിയെ ആ രാജകുടുംബങ്ങളിലേതിലെങ്കിലും വിവാഹം കഴിച്ചു കൊടുക്കുന്നതിനും തടസ്ഥം നേരിട്ടു. അതുകൊണ്ട് സഹോദരിയെ ഒരു കേരളബ്രാഹ്മണനെക്കൊണ്ടു വിവാഹം ചെയ്യിക്കയാണ് പെരുമാൾ ചെയ്തത്. അദ്ദേഹം പത്നിയായി സ്വീകരിച്ചതും ഒരു നായർസ്ത്രീയെയാണ്. തന്റെ ഭാഗിനേയന് ഏതെങ്കിലും രാജ്യത്തിന്റെ അവകാശം സിദ്ധിക്കാതിരിക്കുന്നത് അതുവരെയുള്ള നടപ്പനുസരിച്ച് നോക്കുമ്പോൾ സഹോദരിക്ക് വിഷാദത്തിനു കാരണമായിത്തീരുമെന്നും പെരുമാൾ വിചാരിച്ചിരുന്നു. അതിനു പരിഹാരമായി താൻ സ്വന്തമായി ഭരിക്കുന്ന രാജ്യഭാഗത്തിന്റെ അധികാരം ഭാഗിനേയനു കൊടുപ്പാൻ അദ്ദേഹം തീർച്ചപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ആ സംഗതിയിൽ കീഴിലുള്ള സാമന്തരാജാക്കന്മാർക്കു യാതൊരു വിസമ്മതവും ഉണ്ടാകാതിരിക്കുവാനുള്ള ഉത്തമമാർഗ്ഗം ആ രാജാക്കന്മാർക്കും പൂർണ്ണസ്വാതന്ത്ര്യം നൽകുകയാണെന്നു ബുദ്ധിമാനായ അദ്ദേഹം തീർച്ചപ്പെടുത്തി. അതനുസരിച്ച് സകല സാമന്തരാജാക്കന്മാരെയും ആളയച്ചു വരുത്തി ഓരോരു

ത്തക്കും അവരവരുടെ രാജ്യത്തിന്റെ പൂൎണ്ണസ്വാതന്ത്ര്യം ഉടകപൂൎവ്വമായി ദാനംചെയ്തു. പിന്നെ അവരുടെ സമ്മതത്തോടുകൂടി തന്റെ കിരീടം ഭാഗിനേയനെ ധരിപ്പിച്ച് സ്വന്തം രാജ്യത്തിന്റെ അവകാശിയാക്കുകയും ചെയ്തു. ആ ഭാഗിനേയന്റെ വംശപരമ്പരയിൽപ്പെട്ടവരാണ് ഇപ്പോഴത്തെ കൊച്ചി രാജവംശം. പുത്രനെ ഏറനാട്ടു രാജാവുമാക്കി. ഈ പ്രധാന സംഭവം നടന്നത് ക്രിസ്തുവൽസരം 7-ാംശതകത്തിന്റെ അവസാനത്തിലാണ്. മേൽപ്രകാരം രാജ്യഭാരം ഒഴിഞ്ഞതിന്നുശേഷം ചേരമാൻപെരുമാൾ ഒരു തപസ്വിയുടെ നിലയിൽ രാജധാനിയിൽത്തന്നെ കുറച്ചുകാലം താമസിക്കുകയും 100-ാമത്തെ വയസ്സിൽ പരലോകം പ്രാപിക്കുകയുമാണ് ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത്. ഈ പെരുമാളുടെ സ്മാരകമായി തിരുവഞ്ചിക്കുളം ക്ഷേത്രത്തിൽ ഇപ്പോഴും ഒരു പ്രതിമ വെച്ചു പൂജിച്ചുവരുന്നുണ്ട്.

13. രാജ്യവിഭാഗകാലത്തെ സമുദായസ്ഥിതി.

ചേരമാൻപെരുമാൾ രാജ്യം വിഭജിച്ചു കൊടുത്തകാലത്തിന് ഏകദേശം രണ്ടുശതവൎഷത്തോളം മുമ്പുമുതൽക്കുതന്നെ കേരളത്തിലെ സമുദായസ്ഥിതിക്കു പല മാററങ്ങളും ഉടനുടൻ ഉണ്ടായിത്തുടങ്ങീട്ടുണ്ട്. മീമാംസകമതം പരന്നതോടുകൂടി ഓരോതരത്തിലുള്ള കൎമ്മങ്ങൾക്ക് പലവിധത്തിലും ഉൽക്കൎഷവും അപകൎഷവും കല്പിക്കയും ആവക കൎമ്മങ്ങളോരോന്നും കുലത്തൊഴിലായി സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളവരെ കൎമ്മത്തിന്റെ തരംപോലെ മേൽകീഴ്ജാതികളായി കരുതിവരികയും ചെയ്തു. വൃത്തിയും ആചാരവും അടിസ്ഥാനമാക്കിയും അനേകം ജാതിഭേദങ്ങൾ കല്പിച്ചുവന്നു. ചില കൎമ്മങ്ങൾക്കു ലോപം പററിപ്പോകുന്നതും അതാതു ജാതികൾക്കു നിശ്ചയിച്ചിട്ടില്ലാത്ത കൎമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതും ജാതിഭേദത്തിന്നു കാരണമായി. ഇതിന്നെല്ലാം പുറമെ മീമാംസകമതം പ്രബലപ്പെട്ടുതുടങ്ങിയപ്പോൾ ബുദ്ധമതത്തിന്റെ ശക്തി കുറവാനും ബുദ്ധമതക്കാരായിരുന്ന പലരും മീമാംസകമതത്തിലേക്കു ചേരുവാനും തുടങ്ങി. അങ്ങനെ ഓരോരോ അവസരങ്ങളിൽ ബുദ്ധമതം ഉപേക്ഷിച്ചു ചേൎന്നിട്ടുള്ളവരും ഓരോരോ ജാതികളായിത്തീൎന്നു. ക്രമേണ ബുദ്ധമതത്തെ വളരെ നികൃഷ്ടനിലയിൽ കരുതിവരികയും ചെയ്തു. ധനപ്രാബല്യവും അധികാരപ്രാബല്യവുമനുസരിച്ചും പല ജാതികളുണ്ടായി. ചുരുക്കത്തിൽ ഇപ്പോൾ കേരളത്തിൽ കാണുന്നവിധം ബ്രാഹ്മണരിൽത്തന്നെ അനേകം വകഭേദങ്ങളും അസംഖ്യം അവാന്തരജാതികളും താണജാതികളും തീണ്ടലും തൊടലും എല്ലാം ചേരമാൻപെരുമാൾ രാജ്യം വിഭജിച്ചകാലത്തേക്കു തന്നെ മിക്കതും വ്യവസ്ഥപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞിരുന്നുവെന്നു പറയാം. ബ്രാഹ്മണരിൽ അഗ്നിഹോ

ത്രം, ഭട്ടവൃത്തി എന്ന രണ്ടുതരം കർമ്മങ്ങൾക്ക് അർഹതയുള്ളവരാണ് എല്ലാവരേക്കാളും ഉൽകൃഷ്ടജാതിക്കാരായിത്തീർന്നത്. മററു സകല ജാതികളുടെയും ആഭിജാത്യ താരതമ്യം നിശ്ചയിക്കുന്നതിനുള്ള അധികാരവും ഇവർക്കായിരുന്നു. ഇപ്രകാരം പ്രബലന്മാരായിത്തീർന്ന ആ ബ്രാഹ്മണസംഘം കാലക്രമത്തിൽ 'ശുകപുരം ഗ്രാമക്കാർ, പന്നിയൂർ ഗ്രാമക്കാർ' എന്നിങ്ങനെ പ്രധാനമായി രണ്ടു ഗ്രാമത്തിലുൾപ്പെട്ടവരായിത്തിരികയും ആഭിജാത്യപ്രാബല്യംവഴിക്ക് രാജ്യകാര്യങ്ങളിൽപോലും പ്രവേശിച്ച് അധികാരം നടത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നതായി തെളിയുന്നുണ്ട്. ക്രിസ്തുവർഷം 6-ാംശതകത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ 'കദംബവംശക്കാരനായ 'മയൂരവർമ്മൻ' എന്ന കർണ്ണാടകരാജാവിന്റെ കാലത്ത് കർണ്ണാടകദേശത്തിൽനിന്ന് കർമ്മാധികാരികളായ കുറേ ബ്രാഹ്മണർ കേരളത്തിൽ വന്ന് കേരളാചാരം സ്വീകരിച്ചു കേരളീയരായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. അവരാകട്ടെ, ഇരിങ്ങാലക്കുടഗ്രാമക്കാരും മററു ചില ഗ്രാമക്കാരുമായിട്ടും തീർന്നു.

—:*:—

രണ്ടാംപ്രകരണം.

1. വേണാട്ടുരാജകുടുംബത്തിന്റെ ശാഖകൾ.

1. ആററിങ്ങൽ ശാഖ.

വേണാട്ടിലെ രാജകുടുംബങ്ങളായ കീഴ്പേരൂർ സ്വരൂപവും കൊല്ലത്തുണ്ടായിരുന്ന ക്ഷുപകസ്വരൂപവും ഒരേ രാജവംശത്തിന്റെ തന്നെ രണ്ടു ശാഖകളാണെന്നും അതിൽ കൊല്ലത്തുണ്ടായിരുന്ന രാജകുടുംബം സാക്ഷാൽ കുലശേഖരപ്പെരുമാളുടെ സന്തതിപരമ്പരയാണെന്നും ഒന്നാംപ്രകരണത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. 'കീഴ്പേരൂർ' രാജകുടുംബം തന്നെയാണ് പിൽക്കാലത്ത് തലസ്ഥാനം ആററിങ്ങലേക്കു മാററി 'ആററിങ്ങൽ' രാജകുടുംബമായിത്തീർന്നത്. ആ രാജകുടുംബത്തിൽ രാജ്യഭരണാധികാരം സ്ത്രീവഴിക്കായിരുന്നുവെങ്കിലും മൂത്ത പുരുഷന് പ്രത്യേകം സ്ഥാനസ്വത്തും 'തൃപ്പാപ്പൂർ' എന്ന ദേശത്തിന്റെ ഭരണാധികാരവും 'തൃപ്പാപ്പൂർ' സ്വരൂപം എന്ന സ്ഥാനപ്പേരും ഉണ്ടായിരുന്നു.

2. കൊല്ലം ശാഖ.

കൊല്ലത്തുണ്ടായിരുന്ന 'ക്ഷുപക'സ്വരൂപമെന്ന ശാഖയാകട്ടെ പെരുമാൾവാഴ്ച്ചക്കാലം കഴിഞ്ഞ ഉടൻതന്നെ ക്രമത്തിൽ അധികമധികം പ്രബലപ്പെട്ടുവന്നു. സ്വന്തംകുടുംബത്തിൽപെട്ട ആററിങ്ങൽ

ശാഖയുടെ രാജ്യമെന്നല്ല, കിഴക്കോട്ടു തിരുനൽവേലിവരെയുള്ള പ്രദേശങ്ങൾ മുഴുവനും 'വേനാട്ട്' എന്ന കായംകുളം രാജ്യവും ഏകദേശം ക്രിസ്തുവർഷം 8-ാംശതകത്തിൻെറ അവസാനത്തോടുകൂടി തന്നെ കൊല്ലം രാജാക്കന്മാരുടെ കീഴിലായിത്തീൎന്നു. ആ രാജാക്കന്മാർ കുലശേഖരവമ്മപ്പെരുമാളുടെ വംശമാണെന്നുള്ളതിൻെറ സ്മാരകമായി 'കുലശേഖരപ്പെരുമാൾ' എന്ന സ്ഥാനപ്പേരും പരമ്പരയായി സ്വീകരിച്ചുവന്നു. ക്രിസ്തുവർഷം 810-ാമാണ്ടിടയ്ക്കു് 'ഗോദമാൎത്താണ്ഡവമ്മ' എന്ന പേരായ രാജാവാണ് കൊല്ലം രാജ്യം വാണിരുന്നത്. ഈ രാജാവ് വലിയ പ്രതാപശാലിയായിരുന്നതിനു പുറമെ നല്ല പണ്ഡിതനും ധൎമ്മിഷ്ഠനുമായിരുന്നു. ഇദ്ദേഹത്തിൻെറയും 'രാജശേഖരദേവൻ' എന്ന മദ്ധ്യകേരള (കൊച്ചി) രാജാവിൻെറയും വാഴ്ചക്കാലമാണ് ലോകപ്രസിദ്ധനായ 'ശ്രീശങ്കരാചാൎയ്യസ്വാമികളു'ടെ ജീവിതകാലം.

കേരളത്തിലെ സാമുദായികചരിത്രത്തിൽ ശങ്കരാചാൎയ്യൎക്കുള്ള സ്ഥാനം ഏററവും പ്രധാനമായിട്ടുള്ളതാണ്. മീമാംസകമതം ക്രമത്തിലധികം വൎദ്ധിച്ചതുനിമിത്തം ജനങ്ങളെല്ലാം വേണ്ടിയും വേണ്ടാതെയും കൎമ്മങ്ങളിൽ ഭ്രമിച്ചു കഷ്ടത്തിലകപ്പെട്ടിരുന്നു. ആ വഴിക്ക് ആ മതത്തിൻെറ ഗുണാംശങ്ങൾ കുറഞ്ഞു വല്ലാതെ ദൂഷിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. കേരളം 'കൎമ്മഭൂമി' എന്ന ഒരു പുതിയ പേരും സമ്പാദിച്ചിരുന്നു. അതിനാൽ അത്യാവശ്യമായിത്തീൎന്നിരുന്ന അവസരത്തിലാണ് സകല ജീവാത്മാക്കൾക്കും സമത്വം വ്യവസ്ഥാപിക്കുന്ന വേദാന്തമതത്തിൻെറ സ്ഥാപകനായ ശങ്കരാചാൎയ്യരുടെ ജനനം. 'ചെതിയാർ' എന്നു പ്രസിദ്ധമായ ആലുവാപ്പുഴയുടെ കരയിൽ 'കാലടി' എന്ന പ്രദേശത്തുണ്ടായിരുന്ന "കയ്പിള്ളി" ഇല്ലത്താണ് അദ്ദേഹം ജനിച്ചത്. ചെറുപ്പത്തിൽത്തന്നെ വലിയ പണ്ഡിതനായിത്തീൎന്ന ആചാൎയ്യസ്വാമികൾ കൎമ്മഭ്രാന്തന്മാരായ മററു ബ്രാഹ്മണരുടെ പലവിധത്തിലുള്ള വിരോധങ്ങളും തീരെ വകവെക്കാതെ മീമാംസകമതസിദ്ധാന്തത്തെ ഖണ്ഡിക്കുകയും അതിനേക്കാൾ ഏററവും ഉൽകൃഷ്ടമാണ് അദ്വൈതമതമെന്നു സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തു. ഭാരതഖണ്ഡത്തിൽ മുഴുവനും ശിഷ്യന്മാരോടുകൂടി സഞ്ചരിച്ച് ആ മതം പ്രചരിപ്പിക്കുവാനും അദ്ദേഹം ഒരുങ്ങി. അപ്രകാരം അക്കാലത്തുണ്ടായിരുന്ന സകല വിദ്വാന്മാരെയും തൻെറ പുതിയ മതസിദ്ധാന്തത്തെ അദ്ദേഹം ഗ്രഹിപ്പിച്ചു സമ്മതിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിനും പുറമെ കേരളത്തിൽ ഉണ്ടായിത്തീൎന്നിട്ടുള്ള മിക്കജാതിക്കാൎക്കും മതകൎമ്മങ്ങളെപ്പററിയേടത്തോളവും പരസ്പരം ചില സഹായങ്ങൾ കൂടാതെ നിവൃത്തിയില്ലാത്തവിധം ചില വ്യവസ്ഥകളും ലോകഗുരുവായ അദ്ദേഹം നി

ഷിച്ചു. ആ ചാർയ്യസ്വാമികളിൽ അസാധാരണമായ ഭക്തിയും ബഹുമാനവും ഉണ്ടായിരുന്ന അന്നത്തെ കൊല്ലംരാജാവും കൊച്ചിരാജാവും ആ കാര്യത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിനു വലിയ സഹായികളുമായിരുന്നു. ക്രിസ്തുവർഷം 823-ാമാണ്ട് ശങ്കരാചാര്യർ സ്വർഗ്ഗാരോഹണം ചെയ്തത്. അതിനുശേഷം 825-ൽ കൊല്ലം രാജാവു കേരളത്തിലുള്ള സകല രാജാക്കന്മാരെയും പ്രഭുക്കന്മാരെയും ബ്രാഹ്മണപ്രധാനന്മാരെയും ക്ഷണിച്ചുവരുത്തി കൊല്ലത്തുവെച്ച് ഒരു മഹാസഭകൂടി. ശങ്കരാചാര്യർ പരിഷ്കരിച്ചിട്ടുള്ള മതവ്യവസ്ഥകളെല്ലാം കേരളത്തിൽ പരക്കെ സ്വീകരിക്കണമെന്ന് ആ മഹാസഭയിൽ വച്ചു നിശ്ചയവും ചെയ്തു. അതിൻെറ സ്മാരകമായി അന്നുമുതൽ പുതുതായി ഒരു വർഷപ്പിറപ്പ് തുടങ്ങുവാനും തീർച്ചയാക്കി. ഇപ്പോൾ കേരളത്തിൽ മുഴുവനും പ്രമാണമായി കണക്കാക്കിവരുന്ന കൊല്ലവർഷം അങ്ങനെ തുടങ്ങിട്ടുള്ളതാണ്.

3. ചിറവാ ശാഖ

വേണാട്ടു രാജകുടുംബത്തിനു മേൽകാണിച്ചപ്രകാരം തൃപ്പാപ്പൂർ, കൊല്ലം എന്ന രണ്ടു ശാഖകൾക്കു പുറമെ വേറെ ചില ശാഖകളും കാലക്രമത്തിൽ ഉണ്ടായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. അതിലൊന്നു 'ചിറവായ്' എന്ന ശാഖയാണ്. ആ ശാഖയുടെ ഉൽപത്തി താഴെ കാണിക്കുന്ന വിധത്തിലുമാണ്.

പെരുമാൾ വാഴ്ചക്കാലങ്ങളിൽ അവരുടെ കീഴിൽ സഹ്യപംക്തിയോടു ചേർന്നുകിടക്കുന്ന ചില പ്രദേശങ്ങൾ ഭരിച്ചിരുന്നവരായി "വേളായർ" എന്നു പേരുള്ളവരും, യദുവംശക്കാരുമായ ചില സാമന്തരാജാക്കന്മാരുമുണ്ടായിരുന്നു. ശ്രീകൃഷ്ണൻെറ സ്വർഗ്ഗാരോഹണത്തിനുശേഷം അവിടെയുള്ള യാദവന്മാർ തമ്മിൽത്തല്ലിപ്പിരിഞ്ഞ കൂട്ടത്തിൽ ചിലർ വടക്കേ ഇന്ത്യവിട്ട് തെക്കേ ഇന്ത്യയിൽ വന്ന് കുടിയേറിപ്പാർത്തുവെന്നും ആ യാദവന്മാരുടെ വംശക്കാരാണ് ഈ "വേളായർ" എന്നു പറഞ്ഞിരുന്നവരെന്നും പഴയ തമിഴ്ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ആ യദുവംശരാജാക്കന്മാരിൽ ഒരു കൂട്ടർ ഇപ്പോഴത്തെ തിരുവിതാംകൂറിൻെറ കിഴക്കേ അററത്തുള്ള അരുവാമൊഴിക്കടുത്ത വടക്ക് 'അരിവിയൂർ' എന്ന് അക്കാലത്തു പറഞ്ഞിരുന്ന പ്രദേശത്താണ് വാണിരുന്നത്. പെരുമാൾവാഴ്ച അവസാനിച്ചതോടുകൂടി അവരും സ്വതന്ത്രന്മാരായിത്തീർന്നു. ക്രിസ്തുവർഷം 830—840 കാലങ്ങളിൽ 'കരുനന്ദൻ' എന്നു പേരായ ഒരു രാജാവാണ് ആ രാജ്യം വാണിരുന്നത്. ഇപ്പോഴത്തെ 'കോട്ടാർ' മുതൽക്കുള്ള കിഴക്കൻ പ്രദേശങ്ങളെല്ലാം ആ രാജ്യത്തിൽ ചേർന്നതുമായിരുന്നു. അക്കാലത്ത്, 'മാരൻ ജടിലൻ' എന്ന പാണ്ഡ്യരാജാവ് ആ യദുവംശരാജാവി

ന്റെ രാജധാനിയും മററും അക്രമിച്ചു കൈവശപ്പെടുത്തി. അതുനിമിത്തം 'കരുനന്ദ'രാജാവിന് സകുടുംബം രാജ്യംതന്നെ ഉപേക്ഷിച്ച് ഒളിച്ചോടിപ്പോകേണ്ടതായും വന്നു. അദ്ദേഹം അനവധി ധനത്തോടും കുടുംബത്തോടും ചില ആശ്രിതന്മാരോടുംകൂടി രാജ്യംവിട്ടുപോന്ന് തിരുവനന്തപുരത്തുനിന്ന് പത്തുനാഴികയോളം കിഴക്കുതെക്കായി ഉള്ള 'വിഴിഞ്ഞം' എന്ന സ്ഥലത്താണ് പിന്നെ താമസമുറപ്പിച്ചത്. യദുവംശരാജാവ് വിഴിഞ്ഞത്തു കോട്ടകെട്ടി താമസംതുടങ്ങിയ വിവരം അറിഞ്ഞപ്പോൾ പാണ്ഡ്യരാജാവ് ആ പ്രദേശവും അക്രമിക്കാൻ ഒരുങ്ങിയെങ്കിലും അന്നത്തെ കൊല്ലംരാജാവിന്റെ സഹായത്തോടുകൂടി പാണ്ടിപ്പടയുടെ അക്രമം തടുത്തുനിറുത്തുവാൻ 'കരുനന്ദ'നു സാധിച്ചു.

ക്രിസ്തുവർഷം 854-ലോടുകൂടി ആ 'കരുനന്ദ'രാജാവ് പരലോകം പ്രാപിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുത്രൻ 'ശ്രീവല്ലഭൻ' ആ രാജകുടുംബത്തിലെ അധിപനായി. അദ്ദേഹം വലിയ നയജ്ഞനായിരുന്നു. ആ പ്രദേശങ്ങളിലുള്ള ജനങ്ങളെ സ്വാധീനപ്പെടുത്തി അവിടെ ചെറുതായൊരു രാജ്യംതന്നെ സ്ഥാപിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിനു സാധിച്ചു. ഇപ്പോൾ വിളവംകോട്ടു താലൂക്കിൽ 'പാർത്ഥിവപുരം' എന്നു പറഞ്ഞുവരുന്ന 'പാർത്ഥിവശേഖരപുരം' എന്ന വലിയ വിഷ്ണുക്ഷേത്രം ഒന്നാമതായി പണിയിച്ച് പ്രതിഷ്ഠ കഴിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത് ഈ ശ്രീവല്ലഭരാജാവാണ്. ആ ക്ഷേത്രത്തിനോടുകൂടി തൊണ്ണൂററഞ്ചു വിദ്വാന്മാർ അംഗങ്ങളായിട്ടുള്ള ഒരു പണ്ഡിതസഭയും അദ്ദേഹം ഏർപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. ക്രിസ്തുവർഷം 868-ലാണ് ക്ഷേത്രവും സഭയും പണികഴിപ്പിച്ചത്. ഇദ്ദേഹം 35വർഷത്തോളം നാടുവാണിട്ടുണ്ട്. അതിൽപ്പിന്നെ ശ്രീവല്ലഭന്റെ പുത്രൻ 'വിക്രമാദിത്യവരഗുണൻ' യദുവംശരാജാവായി. പാണ്ഡ്യരാജാവ് കൈവശപ്പെടുത്തിയിരുന്ന പ്രദേശങ്ങളെല്ലാം ഈ 'വരഗുണൻ' വീണ്ടെടുത്ത് രാജ്യത്തിന് വിസ്താരം വരുത്തുകയും വലിയ പേർ സമ്പാദിക്കയുംചെയ്തു. തന്റെ ഷഷ്ട്യബ്ദപൂർത്തിദിവസം ഇദ്ദേഹം രാജ്യഭാരമെല്ലാം പുത്രനായ 'വീരകോതവർമ്മ'നെ ഏല്പിച്ചു. എന്നിട്ട് അക്കാലത്തേക്കു കേരളത്തിൽ മിക്കതും നഷ്ടപ്രായമായിരുന്നുവെങ്കിലും തെക്കൻതിരുവിതാംകൂറിൽമാത്രം ശേഷിച്ചിരുന്ന ബുദ്ധമതസംഘത്തിൽചേർന്നു. അതിനുശേഷം ഒരു ബുദ്ധസന്യാസിയായിട്ടാണ് അദ്ദേഹം കാലംകഴിച്ചത്. വീരകോതവർമ്മന്റെ പില്ക്കാലത്ത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുത്രൻ 'രായിരവർമ്മൻ' രാജാവായി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാൾച്ചക്കാലമായ ക്രിസ്തുവർഷം 10-ാംശതകത്തിന്റെ അവസാനത്തോടുകൂടി രണ്ടാംപരാന്തകൻ എന്ന പാണ്ഡ്യരാജാവ് തെക്കൻതിരുവിതാംകൂർ മുഴുവനും അക്രമിച്ചുകൈവശപ്പെടുത്തി,

വിഴിഞ്ഞംകോട്ടയും പാൎത്ഥിവപുരത്തെ പണ്ഡിതസഭയും നശിപ്പിക്കയും യദുവംശരാജാവിനെ വിഴിഞ്ഞത്തുനിന്ന് ഓടിക്കയും ചെയ്തു. അക്കാലത്തെ കൊല്ലംരാജാവാകട്ടെ വളരെ ശാന്തനായിരുന്നു. അദ്ദേഹം 'പരാന്തകപാണ്ഡ്യ'ന്റെ മകളെ വിവാഹം ചെയ്തുകൊണ്ടത് ബന്ധുത സമ്പാദിക്കയാണുണ്ടായത്. രാജ്യംപോയ യദുവംശരാജാവ് കൊല്ലത്തുനിന്നും വടക്കോട്ടുപോയി കായംകുളം രാജ്യത്ത് കായംകുളത്തിനും തിരുവല്ലായ്ക്കും മദ്ധ്യത്തിൽ പമ്പാനദിയുടെ കരയിൽ 'തെന്നൂരത്തി' എന്ന പ്രദേശത്താണ് പിന്നെ വാസമുറപ്പിച്ചത്. കാലക്രമത്തിൽ ആ പ്രദേശത്തെ ഒരു നാടുവാഴിസ്ഥാനവും ആ രാജവംശക്കാർ സമ്പാദിച്ചു 'ചിറവാസ്വരൂപം' എന്ന സ്ഥാനപ്പേരും അവൎക്കുണ്ടായി. ഏകദേശം ഒന്നരശ്ശതവൎഷത്തോളം കഴിഞ്ഞപ്പോഴേക്കും കായംകുളം രാജകുടുംബവും ഈ യദുവംശരാജകുടുംബത്തിൽ നിന്ന് ദത്തെടുത്ത വഴിക്ക് യദുവംശത്തിൽച്ചേൎന്നവരായിത്തീൎന്നു.

മേൽക്കാണിച്ച 'പരാന്തകപാണ്ഡ്യ'ന്റെ ആക്രമകാലം മുതൽ തെക്കൻ തിരുവിതാംകൂറിൽപ്പെട്ട നാഞ്ചിനാട് മുതലായ പ്രദേശങ്ങൾ പലപ്പോഴും പാണ്ഡ്യരാജാക്കന്മാരുടേയും ചില ചോളരാജാക്കന്മാരുടേയും ആക്രമണത്തിന്നിരയായിത്തീൎന്നിട്ടുണ്ട്. 'പരാന്തകപാണ്ഡ്യ'ന് സഹായമായി വന്ന 'ഒന്നാം രാജരാജൻ' എന്ന ചോളരാജാവും ആ പ്രദേശത്ത് ഏതാനംഭാഗം കൈവശപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. അതിനുശേഷം ക്രി. വ. 11-ാംശതകത്തിന്റെ ആദികാലത്ത് ആ 'രാജരാജചോളന്റെ' പുത്രനായ 'രാജേന്ദ്രചോളൻ' വലിയൊരു ദിഗ്ജയം നടത്തുകയുണ്ടായി. ആ കൂട്ടത്തിൽ ഇപ്പോഴത്തെ തെക്കൻ തിരുവിതാംകൂർ മുഴുവനും കൈവശപ്പെടുത്തുകയും അവിടെ ചില ക്ഷേത്രങ്ങൾ പുതുതായി പണിയിക്കയും ചെയ്തു. എന്നുമാത്രമല്ല ആവക പ്രദേശങ്ങളുടെ ഭരണത്തിന്നായി പ്രത്യേകം ഒരു സ്ഥാനപതിയെ നിയമിച്ചിരുന്നതായും കാണുന്നുണ്ട്. ക്രി. വ. 1054 മുതൽ ഏകദേശം 1100-വരെ വാണിരുന്ന 'കുലോത്തുംഗചോള'നും ആ പ്രദേശം രക്ഷിപ്പാൻ പ്രത്യേകം ഒരു സ്ഥാനപതിയെ നിയമിച്ചിരുന്നു. ഈ സ്ഥാനപതിക്ക് 'നാഞ്ചിക്കുറവൻ' എന്നാണ് പേർ പറഞ്ഞിരുന്നത്. രാജേന്ദ്രചോളന്റെ ആക്രമത്തോടുകൂടി കേരളത്തിലെ രാജാക്കന്മാരിൽ പലരുടെയും ശക്തി ക്ഷയിച്ചിരുന്നു. കൊല്ലംരാജാവും ആ കൂട്ടത്തിൽ രാജ്യം ചുരുങ്ങി കുറേ ക്ഷീണിച്ച നിലയിൽപെടുകയുംചെയ്തിരുന്നു. അതുനിമിത്തം 'നാഞ്ചിക്കുറവൻ' അധികകാലം കഴിയുന്നതിന്നു മുമ്പുതന്നെ ചോളരാജാവിന്റെ സംസ്ഥാനപതിയുടെ നിലവിട്ട് നാഞ്ചിനാടു മുതലായ പ്രദേശങ്ങളുടെ സ്വതന്ത്രഭരണകൎത്താവായിത്തീൎന്നു. എന്നാൽ ആ സ്ഥിതി

അധികകാലം നിലനില്ക്കാൻ ഇടവന്നില്ല. ക്രി. വ. 1116-ന്-കൊല്ലം 291 മുതൽ 'വീരകേരളവൎമ്മ' എന്നു പേരായ രാജാവ് വേണാട്ടു രാജ്യഭാരം തുടങ്ങി. കൊല്ലം 292-ൽത്തന്നെ അദ്ദേഹം നാഞ്ചിക്കുറവനെ കീഴടക്കി അവക പ്രദേശങ്ങൾ വീണ്ടും വേണാട്ടിന്റെ മേലധികാരത്തിലാക്കി. കൊല്ലവൎഷം 320-വരെയാണ് ആ രാജാവ് രാജ്യം വാണിട്ടുള്ളത്. അതിനുശേഷം 335-വരെ 'കോദകേരളവൎമ്മ' രാജാവും 339-വരെ 'രവിവൎമ്മ' രാജാവുമാണ് വേണാട്ടിന്റെ അധിപന്മാരായിരുന്നത്. ഈ രാജാക്കന്മാരുടെ കാലത്ത് അളവിനും തൂക്കത്തിനും പുതുതായി ചില വ്യവസ്ഥകൾ ചെയ്ത് രാജമുദ്രയോടുകൂടി നാട്ടിലെങ്ങും നടപ്പാക്കിയതായി കാണുന്നുണ്ട്.

കൊല്ലവൎഷം 339-മുതൽ 348-വരെ 'വീരകേരളവൎമ്മ' എന്നു പേരായ രാജാവ് വേണാട്ടു രാജ്യഭാരം ചെയ്തു. ഈ രാജാവിന്റെ കാലത്ത് 'മാറവൎമ്മൻ ശ്രീവല്ലഭൻ' എന്ന പാണ്ഡ്യരാജാവ് കേരളത്തിന്റെ ചില ഭാഗങ്ങൾ ആക്രമിക്കാൻ ഒരുമ്പെട്ടിരുന്നു. ആ പാണ്ഡ്യരാജാവിനു തന്റെ അനുജനായ 'ഉദയമാൎത്താണ്ഡവൎമ്മ' രാജാവിന്റെ പുത്രിയെ വിവാഹം ചെയ്തുകൊടുത്ത് 'വീരകേരളവൎമ്മ' രാജാവ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബന്ധുത സമ്പാദിച്ചു. തിരുനൽവേലിക്കടുത്തുള്ള 'വള്ളിയൂർ' എന്ന പ്രദേശത്ത് വേണാട്ടുരാജാവിന്റെ അധീനത്തിലുണ്ടായിരുന്ന ചില ദേശങ്ങൾ ആ പാണ്ഡ്യരാജാവിന് സ്ത്രീധനമായികൊടുക്കയുംചെയ്തു. കൊല്ലം 348 മുതൽ 'ഉദയമാൎത്താണ്ഡവൎമ്മ' രാജാവും 365 മുതൽ 'കോദമാൎത്താണ്ഡവൎമ്മ കുലശേഖരപ്പെരുമാൾ' എന്ന രാജാവും ആണ് വേണാട്ടുരാജ്യം വാണിരുന്നത്. ഇക്കാലത്ത് "ശ്രീവീരകേരളവൎമ്മ" എന്നു പേരായ കീഴ്പ്പേരൂർ രാജകുടുംബത്തിലെ രാജാവ് തൃപ്പാപ്പൂർ മൂപ്പിൽസ്ഥാനവും വഹിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ കീഴ്പ്പേരൂർ സ്വരൂപത്തിലും കൂപകസ്വരൂപത്തിലും ഈ കാലത്ത് ആളുകൾ വളരെ ചുരുക്കമായിത്തീൎന്നിരുന്നു. കൊല്ലവൎഷം 371 മുതൽ 'വീരരാമവൎമ്മ' രാജാവും 392 മുതൽ 'വീരകേരളവൎമ്മ' രാജാവും വേണാട്ടുരാജ്യം ഭരിച്ചു. കൊല്ലം 420 മുതൽ 432 വരെ 'വീരമാൎത്താണ്ഡവൎമ്മ' എന്ന രാജാവും നാടുവാണു. 432-ൽ അദ്ദേഹം പരലോകപ്രാപ്തനായപ്പോൾ കൊല്ലം രാജകുടുംബം 'ഉമാ' എന്നു പേരായ ഒരു കന്യകമാത്രം ഉള്ളതായി ശേഷിച്ചു. കീഴ്പ്പേരൂർ സ്വരൂപത്തിലും സാമാന്യം പ്രായമായ രണ്ടു രാജ്ഞിമാർ മാത്രമേ അക്കാലത്തുണ്ടായിരുന്നുള്ളു. മന്ത്രിമാരും നാട്ടുകാരും കൂടി ആലോചിച്ച് അക്കാലത്ത് ചിറവായ് സ്വരൂപത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന 'കേരളവൎമ്മ' എന്ന രാജാവിനെക്കൊണ്ട് കൊല്ലത്തെ രാജകന്യകയെ സൎവ്വസ്വദാനമായി വിവാഹം കഴിപ്പിക്കയും ആ വഴിക്ക് അദ്ദേഹത്തെ കൊല്ലം രാജാവാക്കി വാഴിക്കയും ചെയ്തു.

ആ കോളവൎമ്മരാജാവ് വലിയ പ്രതാപശാലിയായിരുന്നു. പാണ്ഡ്യ രാജാക്കന്മാർ കൈവശപ്പെട്ടത്തിയിരുന്ന തെക്കൻ തിരുവിതാംകൂർ പ്രദേശങ്ങളെല്ലാം അദ്ദേഹം കൊല്ലം രാജ്യത്തിൻെറ കീഴിലാക്കി. 'ജയസിംഹൻ' എന്ന ഒരു ബിരുദനാമവും ഈ രാജാവിനുണ്ടായിരുന്നു. ആ വഴിക്ക് കൊല്ലം രാജ്യത്തിന് 'ജയസിംഹനാട്' എന്ന ഒരു പേരും ഉണ്ടായി. ജയസിംഹനാട് എന്ന പദത്തെത്തന്നെ ചുരുക്കീട്ടാണ് പിൽക്കാലത്ത് 'ദേശിങ്ങനാട്' എന്നു പറഞ്ഞു വന്നിട്ടുള്ളത്.

ജയസിംഹരാജാവിന് 'വീരരവിവൎമ്മ' എന്നും 'ആദിത്യവൎമ്മ' എന്നും രണ്ടു പുത്രന്മാരുണ്ടായി. രണ്ടു രാജകുമാരന്മാരും ചെറുപ്പത്തിൽത്തന്നെ വലിയ വീരന്മാരും പരാക്രമശാലികളും അസാധാരണ വിദ്വാന്മാരും ആയിത്തീൎന്നു. 'വീരരവിവൎമ്മ' രാജകുമാരൻെറ ജനനം കൊല്ലം 441-ലാണ്. ആ രാജകുമാരൻ പതിനെട്ടാമത്തെ വയസ്സിൽത്തന്നെ പിതാവിൻെറ പടനായകസ്ഥാനം സ്വീകരിച്ചു. പിന്നെ അധികകാലം കഴിയുന്നതിനു മുമ്പിൽത്തന്നെ പാണ്ഡ്യരാജാവുമായി ഒരു യുദ്ധത്തിന് ഒരുങ്ങേണ്ടതായും വന്നു. അക്കാലത്ത് പാണ്ഡ്യരാജ്യം വാണിരുന്ന 'വീരപാണ്ഡ്യ'രാജാവിൻെറ അനുജനും പടനായകനുമായ 'വിക്രമപാണ്ഡ്യ'നുമായുണ്ടായ യുദ്ധത്തിൽ 'രവിവൎമ്മ' രാജകുമാരൻ 'വിക്രമപാണ്ഡ്യനെ' തോൽപ്പിച്ച് തടവുകാരനാക്കിപ്പിടിച്ചു. യുദ്ധം അവസാനിച്ചതിനുശേഷം അദ്ദേഹത്തെ പാണ്ഡ്യരാജാവിന് വിട്ടുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. 'രവിവൎമ്മ' രാജകുമാരൻെറ വീൎയ്യപരാക്രമങ്ങളും മഹാമനസ്കതയും കണ്ട് സന്തുഷ്ടനായ 'വിക്രമപാണ്ഡ്യൻ' തൻെറ മകളെ രാജകുമാരന് വിവാഹം ചെയ്തു കൊടുത്തു. കുറച്ചുകാലം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ വീരപാണ്ഡ്യരാജാവ് വീണ്ടും യുദ്ധത്തിനൊരുങ്ങി. ആ യുദ്ധത്തിൽ രാജകുമാരൻ പാണ്ഡ്യരാജാവിൻെറ രാജധാനി തന്നെ ആക്രമിച്ചു കൈവശപ്പെടുത്തുകയും വീരപാണ്ഡ്യരാജാവിനെ രാജ്യത്തിൽ നിന്നോടിക്കയും ചെയ്ത് ശ്വശ്രുരനായ വിക്രമപാണ്ഡ്യനെ പാണ്ഡ്യരാജാവാക്കി അഭിഷേകം ചെയ്തു. അതോടുകൂടിത്തന്നെ ചോളരാജ്യത്തെയും ജയിച്ചു കീഴടക്കി. അവിടെ കാഞ്ചീപുരത്തിൽ തൻെറ വിജയശാസനം സ്ഥാപിച്ച് കേരളത്തിലേക്ക് മടങ്ങുകയുംചെയ്തു. ഇതെല്ലാം അദ്ദേഹത്തിൻെറ മുപ്പത്തിമൂന്നാം വയസ്സിനുള്ളിൽ നടത്തിയ സംഗതികളാണ്. നാല്പത്താറാം വയസ്സിൽ പിതാവായ ജയസിംഹരാജാവ് പരലോകപ്രാപ്തനായപ്പോൾ അദ്ദേഹം രാജ്യഭാരം സ്വീകരിച്ച് 'വീരരവിവൎമ്മ കുലശേഖരപ്പെരുമാളാ'യിവാണു. അഭിഷേകോത്സവം നടത്തി കിരീടം ധരിക്കുന്നതും താൻ കീഴ്പ്പെടുത്തിയ കാഞ്ചീപുരത്തുവച്ചു വേണ

മെന്ന് അദ്ദേഹം നിശ്ചയിച്ചിരുന്നു. അതുപ്രകാരം കാഞ്ചീപുരത്തുള്ള 'വേഗവതി' നദീതീരത്തിൽവെച്ചാണ് ആ കമ്മം നടത്തിയത്. അവിടെനിന്ന് തിരികെവന്ന് രാജ്യം രക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാലത്ത് മററൊരു സംഭവവും നടക്കുകയുണ്ടായി. മുമ്പ് രാജ്യംവിട്ടോടിപ്പോയ വീരപാണ്ഡ്യരാജാവ് വടക്കു കൊങ്കണദേശത്തുചെന്ന് അവിടെയുള്ള ചില രാജാക്കന്മാരെയും പ്രഭുക്കന്മാരെയും സഹായത്തിനു കൂട്ടി വീണ്ടും യുദ്ധത്തിനൊരുങ്ങി വരുന്നുണ്ടെന്ന വത്തമാനം രവിവമ്മകുലശേഖരപ്പെരുമാൾക്കറിവാനിടയായി. അതു കേട്ടപ്പോൾ കൊങ്കണദേശവും കീഴടക്കണമെന്നു നിശ്ചയിക്കുകയും സൈന്യങ്ങളോടുകൂടി പുറപ്പെട്ട് അവിടെച്ചെന്ന് വീരപാണ്ഡ്യനെയും സഹായികളെയും തോൽപ്പിക്കയും വീരപാണ്ഡ്യനെ അവിടെനിന്നും ഓടിക്കയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെ ഉത്തരദേശവും ജയിച്ചതിനുശേഷം ആ സംഗതിയും കാഞ്ചീപുരത്ത് ശാസനാരൂപത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തി. ഈ രാജശ്രേഷ്ഠൻ ഇപ്രകാരം മഹാവീരനും പ്രതാപശാലിയും ആയിരുന്നതിന്നു പുറമെ ഒരു നല്ല കവിയും വലിയ ശാസ്ത്രജ്ഞനുമായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിൻെറ വിദ്വത്സഭയിൽ അനേകം പണ്ഡിതന്മാരും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഈ വീരരവിവമ്മമഹാരാജാവിൻെറയും ഇദ്ദേഹത്തിൻെറ അനുജനായ അദിത്യവമ്മമഹാരാജാവിൻെറയും യോഗ്യതകൾ വണ്ണിക്കുന്നതായ പല സംസ്കൃതഗ്രന്ഥങ്ങളും മലയാളഗ്രന്ഥങ്ങളും ഇപ്പോഴും പ്രസിദ്ധങ്ങളായിട്ടുണ്ട്. വീരരവിവമ്മമഹാരാജാവിൻെറ കൃതിയായിത്തന്നെയും ചില സംസ്കൃതഗ്രന്ഥങ്ങളുണ്ട്. അദ്ദേഹം മഹാരാജാവായപ്പോൾ അനുജനായ അദിത്യവമ്മരാജാവ് പടനായകസ്ഥാനം സ്വീകരിച്ചു. കീഴ്പ്പേരൂർ കുടുംബത്തിൽ അക്കാലത്തു പുരുഷന്മാർ ആരും ഇല്ലാതിരുന്നതിനാൽ തൃപ്പാപ്പൂർമൂപ്പുസ്ഥാനവും അദിത്യവമ്മരാജാവുതന്നെ സ്വീകരിച്ചിരുന്നു. ഈ വീരരവിവമ്മ കുലശേഖര ചക്രവത്തിയുടെ രാജ്യഭാരകാലത്ത് 'അലാവുദീൻ കിൽജി'യുടെ പടനായകനായ 'മാലിക്കാഫർ' തെക്കേഇന്ത്യയെ ആക്രമിക്കുകയുണ്ടായി. കേരളത്തിലേക്ക് ആ മഹമ്മദീയ സൈന്യം കടക്കാതിരിക്കാൻവേണ്ടി രവിവമ്മചക്രവത്തി തോവാളയും പാലക്കാട്ടു കാനത്തിലും പ്രത്യേകം സൈന്യങ്ങളെ നിയമിച്ചിരുന്നു. എന്നു മാത്രമല്ല ആ മഹമ്മദീയാക്രമകാലത്ത് വിക്രമപാണ്ഡ്യരാജാവിനെ സഹായിപ്പാനായി അനേകം സൈന്യങ്ങളോടുകൂടി അദിത്യവമ്മരാജാവിനെ അയച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അദിത്യവമ്മരാജാവും വിക്രമപാണ്ഡ്യരാജാവുംകൂടി ആ തുലുക്കപ്പടയെ തോൽപ്പിച്ച് ഓടിച്ചതായി ലക്ഷ്യങ്ങളാൽ തെളിയുന്നതുമുണ്ട്. രവിവമ്മചക്രവത്തിയുടെ കാലത്തുതന്നെ അദ്ദേഹത്തിൻെറ പിതാവായ ജയസിംഹരാജാവിൻെറ പൂവ്വകുടുംബമായ ചിറവായ്സ്വരൂപത്തി

ന്റെ വാസസ്ഥാനം കായംകുളംരാജ്യത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ട പ്രദേശത്തിൽ നിന്ന് തെക്കൻതിരുവിതാംകൂറിലുള്ള തിരുവിതാംകോട്ടേക്കു മാററി. അവിടെ പത്മനാഭപുരം മുതലായി ചില ദേശങ്ങളുടങ്ങിയ ചെറിയ ഒരു രാജ്യത്തിന്റെ ഭരണാധികാരവും ആ രാജകുടുംബത്തിനു് ചക്രവത്തി ദാനംചെയ്തു. ഇങ്ങനെയാണ് ചിറവായ്സ്വരൂപത്തിന്റെ തലസ്ഥാനം തിരുവിതാംകോട്ടായിത്തീന്നതു്. ഈ രവിവമ്മകുലശേഖരപ്പെരുമാൾക്കു 'സംഗ്രാമധീരൻ' 'ദക്ഷിണാപഥചക്രവത്തി' എന്നുംമററും പല ബിരുദനാമങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു. ആദിത്യവമ്മരാജാവ് തൃപ്പാപ്പൂർമൂപ്പുസ്ഥാനം വഹിച്ചതിനുശേഷം ചക്രവത്തിയുടെ അനുവാദപ്രകാരം കീഴ്പ്പേരൂർ രാജകുടുംബത്തിലേക്ക് കോലത്തുനാട്ടു രാജകുടുംബത്തിൽനിന്ന് രണ്ടു തമ്പുരാട്ടിമാരെ കൊല്ലവഷം 480-ൽ ദത്തെടുത്തു. ആററിങ്ങൽ പുതുതായി കൊട്ടാരം പണികഴിപ്പിച്ചു് കീഴ്പ്പേരൂർ സ്വരൂപത്തിന്റെ തലസ്ഥാനം ആററിങ്ങലേക്ക് മാററി സ്ഥാപിക്കയുംചെയ്തു. രവിവമ്മ ചക്രവത്തി ക്രിസ്തുവഷം 1332-ന് കൊല്ലം 507 വരെ ഉൽക്കൃഷ്ടമായി രാജ്യഭാരംചെയ്തതിനുശേഷം പരലോകപ്രാപ്തനായി.

4. എളയിടത്തുശാഖ.

വീരരവിവമ്മചക്രവത്തിക്കുശേഷം അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുജൻ സവ്വാംഗനാഥൻ ആദിത്യവമ്മകുലശേഖരപ്പെരുമാൾ കൊല്ലവഷം 507 മുതൽ വേണാട്ടുരാജ്യം ഭരിച്ചുതുടങ്ങി. രവിവമ്മചക്രവത്തിയുടെ കാലത്തിന് ഏകദേശം 350 വത്സരത്തോളം മുമ്പുതന്നെ കൊല്ലത്തുരാജാക്കന്മാർ വേണാട്ടിന്റെയും മററും സവ്വാധിപതികളായിത്തീന്നിരുന്നുവെങ്കിലും പരാന്തകപാണ്ഡ്യന്റെയും രാജരാജചോളൻ, രാജേന്ദ്രചോളൻ മുതലായവരുടെയും ആക്രമകാലംമുതൽക്ക് ആ സവ്വാധിപത്യത്തിന് കുറേ ന്യൂനത വന്നിരുന്നു. അതിനാൽ മററു ചില നാടുവാഴികൾ സ്വതന്ത്രന്മാരായിത്തീരുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ജയസിംഹരാജാവാകട്ടെ മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന സവ്വാധിപത്യത്തെ വീണ്ടും സ്ഥാപിച്ചു. രവിവമ്മചക്രവത്തി അതിനെ പ്രബലപ്പെടുത്തി എല്ലാം ഏകശാസനയിൽ നടത്തുകയും ചെയ്തു. ആദിത്യവമ്മരാജാവും അതിനെത്തുടന്നുകൊണ്ട് കന്യാകുമാരിമുതൽ കായംകുളംവരെയും കൊല്ലംമുതൽ തിരുനൽവേലിവരെയും സ്വന്തം ഭരണത്തിൻകീഴിൽ തന്നെയുള്ള രാജ്യമാക്കിക്കൊണ്ടു തന്നെയാണ് വെച്ചിരുന്നതു്. കായംകുളം, തെക്കൻകൂർ മുതലായ രാജാക്കന്മാരും അദ്ദേഹത്തെ മേൽക്കോയ്മയുടെ നിലയിൽ കീഴ്വണങ്ങിയിരുന്നു. തൃപ്പാപ്പൂർമൂപ്പുസ്ഥാനവും അദ്ദേഹത്തിനായിരുന്നതിനാൽ ആററിങ്ങൽരാജ്യവും താൻത

ന്നെ ഭരിക്കയാണ് ചെയ്തിരുന്നത്. തിരുവിതാംകോട്ടു സ്ഥാപിച്ച ചിറവായ് ശാഖയിലെ മൂത്തപുരുഷനെ ആവക പ്രദേശങ്ങളുടെ ഭരണം ഏൽപ്പിച്ചിരുന്നുവെങ്കിലും അതിന്റെയും ഒരു മേൽനോട്ടം ആദിത്യവൎമ്മരാജാവുതന്നെ വഹിച്ചിരുന്നു. ആ തിരുവിതാംകോട്ടുരാജ്യത്തിന്റെ തലസ്ഥാനം പത്മനാഭപുരത്താക്കി അവിടെ വലിയ ഒരു കോട്ടയും കൊട്ടാരവും ഒന്നാമതായി നിൎമ്മിച്ചതും ഈ രാജാവാണ്. അതിനും പുറമെ കൊട്ടാരക്കര, പത്തനാപുരം, നെടുമങ്ങാട്ടുതാലൂക്കിലെ ഏതാനംഭാഗം ഈവക പ്രദേശങ്ങൾ ഇളയരാജാവിന്റെ സ്ഥാനസ്വത്തിന്റെ നിലയിൽ വേർതിരിച്ച് ചിറവായ് രാജകുടുംബത്തിലെ ഒരു താവഴിയെ 'ഇളയിടത്തുസ്വരൂപ'മെന്ന സ്ഥാനപ്പേരോടുകൂടി കൊട്ടാരക്കരെയും താമസിപ്പിച്ചു. ഇങ്ങനെ തിരുവിതാംകോട്ടും കൊട്ടാരക്കരയും രണ്ടു രാജസ്ഥാനങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചതിൽ ആ മഹാരാജാവിന് ഒരു പ്രത്യേകോദ്ദേശവുമുണ്ടായിരുന്നു. തോവാളവഴിയായും ചെങ്കോട്ടവഴിയായും മാത്രമാണ് പരദേശികളായ ശത്രുക്കൾക്കു തിരുവിതാംകൂറിലേക്കു കടപ്പാൻ സാധിക്കുന്നത്. ആ രണ്ടുമാൎഗ്ഗങ്ങൾക്കും അധികം ദൂരത്തല്ലാതെ യുദ്ധസാമഗ്രികൾ മുതലായ ഉപകരണങ്ങളുള്ള രാജസ്ഥാനങ്ങളുണ്ടായാൽ പരദേശികളുടെ ആക്രമം എളുപ്പത്തിൽ തടുപ്പാൻ കഴിയുന്നതുമാണല്ലോ.

ii വേണാട്ടുരാജ്യം മൂന്നുവിഭാഗമായിപ്പിരിഞ്ഞത്.

ഈ ആദിത്യവൎമ്മകുലശേഖരപ്പെരുമാൾ കൊല്ലവൎഷം 510 വരെയാണ് വേണാട്ടുരാജ്യം വാണിട്ടുള്ളത്. ആ മഹാരാജാവിനു ശേഷമാകട്ടെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാഗിനേയൻ വീരരാമമാൎത്താണ്ഡവൎമ്മകുലശേഖരപ്പെരുമാൾ രാജ്യഭാരം തുടങ്ങി ആററിങ്ങൽശാഖയിലെ മൂത്തപുരുഷന്റെ സ്ഥാനമായ തൃപ്പാപ്പൂർ മൂപ്പിൽസ്ഥാനവും കൊല്ലവൎഷം 519-വരെ ആ മഹാരാജാവുതന്നെയാണ് വഹിച്ചിരുന്നത്. എന്നാൽ 519-ൽ ആ സ്ഥാനം തന്റെ അനുജനും അക്കാലത്തേക്കു പ്രായപൂൎത്തിവന്ന ആളുമായ വീരകേരളവൎമ്മരാജാവിനു നല്കുകയും രവിവൎമ്മചക്രവൎത്തിയുടെ കാലത്തിനുമുമ്പുണ്ടായിരുന്ന രീതിയനുസരിച്ച് ആററിങ്ങൽ രാജ്യത്തിന്റെ ഭരണം ആ വീരകേരളവൎമ്മരാജാവിനെ ചുമതലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. തിരുവിതാംകോട് മുതലായ പ്രദേശങ്ങളുടെ ഭരണമാകട്ടെ, തന്റെ വാഴ്ചക്കാലംമുതൽക്കുതന്നെ ചിറവായ് ശാഖയിലുള്ള ഉദയമാൎത്താണ്ഡവൎമ്മരാജാവാണ് നടത്തിയിരുന്നത്. ആ വഴിക്കു കാലക്രമത്തിൽ വേണാട്ടുരാജ്യത്തിന്റെ ഭരണം പ്രധാനമായ മൂന്നു വിഭാഗമായിപ്പിരിയുവാനും ഇടവന്നു. ഇളയിടത്തുസ്വരൂപമാകട്ടെ ആദിത്യവൎമ്മരാജാവിന്റെ നിശ്ചയമനുസരിച്ചു വളരെക്കാലത്തേക്കു

കൂപകരാജാക്കന്മാരുടെ എളമസ്ഥാനത്തിന്റെ നിലയിൽത്തന്നെയാണിരുന്നിരുന്നത്. അല്ലാതെ സ്വതന്ത്രന്മാരായി അധികാരം നടത്തിയിരുന്നില്ല. മററുശാഖകളിൽപ്പെട്ടവർ കൂപകരാജ്യം വാഴുന്ന രാജാവിനെ ഒരു മേൽക്കോയ്മയുടെ നിലയിൽ കരുതിയിരുന്നുവെങ്കിലും അവരവരുടെ രാജ്യത്തെപ്പററിയേടത്തോളം പലപ്പോഴും സ്വതന്ത്രഭരണാധികാരികളായിട്ടും വാണിട്ടുണ്ട്.

II. വേണാട്ടുശാഖകൾ തമ്മിലുള്ള ബന്ധം.

വേണാട്ടു രാജവംശത്തിന്റെ മേൽകാണിച്ച നാലുശാഖകളും തമ്മിൽ ഒരേകുടുംബത്തിലെ അംഗങ്ങളുടെ നിലയിലുള്ള ബന്ധംതന്നെയുണ്ടായിരുന്നു. ഒരു ശാഖയിൽ പ്രായപൂർത്തിവന്ന പുരുഷനില്ലാതെ വന്നാൽ മററെ ശാഖയിലുള്ള ആൾതന്നെ ആളില്ലാതെയായ ശാഖയിലെയും ഭരണകർത്താവായി വാണിരുന്നു. അതിലും വിശേഷിച്ചു കൂപകസ്വരൂപവും തൃപ്പാപ്പൂർ സ്വരൂപവും തമ്മിൽ വളരെ അടുത്ത ബന്ധംതന്നെയുണ്ടായിരുന്നു. ഈ രണ്ടു ശാഖകളിലേതിലെങ്കിലും ആളില്ലാതെ വരുന്നതായാൽ മറേറശാഖയിൽ ഒന്നിലധികം ആളുണ്ടായിരുന്നാലും അവരിൽ മൂത്തപുരുഷൻതന്നെയാണ് രണ്ടു ശാഖകളുടേയും അധിപനായിരുന്നത്. വേറൊരു ശാഖയിലാണ് ആളില്ലാത്തതെങ്കിൽ രണ്ടാമത്തെ ആളെയാണ് ഭരണാധികാരിയാക്കിയിരുന്നതും. എന്നാൽ പ്രായപൂർത്തിവന്ന ഒരു രാജാവ് ഒരു ശാഖയിലുള്ളപ്പോൾ ആ രാജ്യത്തിന്റെ ഭരണാധികാരം മറെറാരു ശാഖയിൽ അതിലധികം പ്രായമായ ആളുണ്ടായിരുന്നാലും അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നതുമില്ല. ചുരുക്കത്തിൽ മിക്കതും അനന്തരക്കാരെന്ന അവകാശത്തിന്റെ നിലയിലും ദുർല്ലഭം ചിലപ്പോൾ പരസ്പരമായി ദത്തെടുപ്പാലുള്ള അവകാശത്തിന്റെ നിലയിലുമായിരുന്നു ആ രാജകുടുംബശാഖകൾ തമ്മിലുള്ള ബന്ധമെന്നു പറയാം. പിന്നെ ആ സ്ഥിതിക്കു ഭേദംവന്നതു് കൊല്ലവർഷം പത്താംശതകത്തിന്റെ ആദിയിൽ മാർത്താണ്ഡവർമ്മമഹാരാജാവിന്റെ കാലംമുതല്ക്കാണ്. അതിനാൽ മുമ്പു പ്രസ്താവിച്ച പ്രകാരം അക്കാലംവരെയും പലപ്പോഴും മൂന്നു പ്രധാന വിഭാഗങ്ങളായി പ്രത്യേകം ഓരോ ശാഖയിലുള്ള മഹാരാജാക്കന്മാരും ചുരുക്കം ചിലപ്പോൾ മാത്രം രണ്ടു രാജ്യങ്ങളുംകൂടി ഒരേ മഹാരാജാവുതന്നെയുമായിട്ടാണ് വേണാട് ഭരിച്ചിരുന്നത്. അപ്രകാരം രാജ്യഭരണം നടത്തീട്ടുള്ള ഓരോ ശാഖയിലേയും മഹാരാജാക്കന്മാരുടെ നാമധേയങ്ങളും ഭരണകാലങ്ങളും ശാഖ തിരിച്ചു കാണിക്കുന്ന പട്ടികയാണ് താഴെ ചേർക്കുന്നത്.

1. കൂപകസ്വരൂപം. കൊല്ലംശാഖ.

മഹാരാജാക്കന്മാർ	ഭരണകാലം കൊല്ലവർഷം	പ്രത്യേക വിവരങ്ങൾ
ആദിത്യവർമ്മ കുലശേഖരപ്പെരുമാൾ	507—510	ഒന്നാമത്തെ സർവാംഗനാഥൻ
വീരമാർത്താണ്ഡവർമ്മ കുലശേഖരപ്പെരുമാൾ	510—547	519 വരെ തൃപ്പാപ്പൂർ മൂപ്പും.
ആദിത്യവർമ്മ കുലശേഖരപ്പെരുമാൾ	547—580	രണ്ടാം സർവാംഗനാഥൻ.
ഉദയമാർത്താണ്ഡവർമ്മ കുലശേഖരപ്പെരുമാൾ	580—589	
വീരകേരളവർമ്മ കുലശേഖരപ്പെരുമാൾ	589—590	
മാർത്താണ്ഡവർമ്മ കുലശേഖരപ്പെരുമാൾ	590—619	
ഉദയമാർത്താണ്ഡവർമ്മ കുലശേഖരപ്പെരുമാൾ	619—644	ഈ മഹാരാജാവിന്റെ അനുജൻ വീരരാമവർമ്മരാജാവ് തൃപ്പാപ്പൂർമൂപ്പായിട്ടും വാണു.
വീരഗോദാദിത്യവർമ്മ കുലശേഖരപ്പെരുമാൾ	644—659	3-ാം സർവാംഗനാഥൻ തൃപ്പാപ്പൂർമൂപ്പായും വാണു. അനുജൻ രാമവർമ്മരാജാവ് ചിറവാമൂപ്പായി ഒതുങ്ങി.
വീരകേരളവർമ്മ കുലശേഖരപ്പെരുമാൾ	659—667	രണ്ടാം ജയസിംഹദേവൻ.
മാർത്താണ്ഡവർമ്മ കുലശേഖരപ്പെരുമാൾ	667—672	4-ാം സർവാംഗനാഥൻ.
ഭൂതലവീര ഉദയമാർത്താണ്ഡവർമ്മ കുലശേഖരപ്പെരുമാൾ	672—685	
ഉമയമ്മ കുലശേഖര നമ്പിരാട്ടിയാർ	685—701	
ഭൂതലവീര രവിവർമ്മ കുലശേഖരപ്പെരുമാൾ	701—715	
ഭൂതലവീര കേരളവർമ്മ കുലശേഖരപ്പെരുമാൾ	715—72	
ഭൂതലവീര രാമവർമ്മ കുലശേഖരപ്പെരുമാൾ	720—734	
ഉണ്ണികേരളവർമ്മ കുലശേഖരപ്പെരുമാൾ	734—743	തൃപ്പാപ്പൂർമൂപ്പായും വാണു.
ദേവി കുലശേഖരനമ്പിരാട്ടിയാർ	743—753	
ഉദയമാർത്താണ്ഡവർമ്മ കുലശേഖരപ്പെരുമാൾ	753—763	തൃപ്പാപ്പൂർമൂപ്പായും വാണു.
വീരരവിരവിവർമ്മ കുലശേഖരപ്പെരുമാൾ	763—782	779-വരെ തൃപ്പാപ്പൂർ മൂപ്പായും വാണു. പിന്നെ അനുജൻ വീരരാമവർമ്മാ തൃപ്പാപ്പൂർ മൂപ്പ്.
വീരരവിവർമ്മ കുലശേഖരപ്പെരുമാൾ	782—807	തൃപ്പാപ്പൂർമൂപ്പായും വാണു.
ഉണ്ണികേരളവർമ്മ കുലശേഖരപ്പെരുമാൾ	807—826	തൃപ്പാപ്പൂർമൂപ്പായും വാണു.
ഉമാദേവി കുലശേഖരനമ്പിരാട്ടിയാർ	826—845	
ഉമാദേവിമക്കാ കുലശേഖരനമ്പിരാട്ടിയാർ	845—880	
രവിവർമ്മ കുലശേഖരപ്പെരുമാൾ	880—906	

2. തൃപ്പാപ്പൂർ സ്വരൂപം. ആററിങ്ങൽശാഖ.

മഹാരാജാക്കന്മാർ	ഭരണകാലം കൊല്ലവൎഷം	പ്രത്യേക വിവരങ്ങൾ
ആദിത്യവൎമ്മകുലശേഖരപ്പെരുമാൾ	507—510	ഒന്നാം സൎവ്വാംഗനാഥൻ.
വീരരാമമാൎത്താണ്ഡവൎമ്മ മഹാരാജാവ്	510—519	
വീരകേരളവൎമ്മ മഹാരാജാവ്	519—551	
വീരമാൎത്താണ്ഡവൎമ്മ മഹാരാജാവ്	551—558	
വീരരവിവൎമ്മ മഹാരാജാവ്	558—585	
മാൎത്താണ്ഡവൎമ്മ മഹാരാജാവ്	585—590	
വീരരവിവൎമ്മ മഹാരാജാവ്	591—612	കൊല്ലം ശാഖയിൽ ജനിച്ച ആൾ
വീരരാമമാൎത്താണ്ഡവൎമ്മ മഹാരാജാവ്	612—636	
വീരരാമവൎമ്മ മഹാരാജാവ്	636—644	കൊല്ലം ശാഖയിൽ ജനിച്ച ആൾ
വീരഗോദാദിത്യവൎമ്മ കുലശേഖരപ്പെരുമാൾ	644—659	കൂപകശാഖയിൽ ജനിച്ചു. രണ്ടാം സൎവ്വാംഗനാഥൻ. അനുജൻ രാമവൎമ്മ ചിറവായ് മൂത്ത തിരുവടികൾ.
വീരരവിവൎമ്മ മഹാരാജാവ്	659—686	
വീരരാമമാൎത്താണ്ഡവൎമ്മ മഹാരാജാവ്	686—712	
ഉദയമാൎത്താണ്ഡവൎമ്മ മഹാരാജാവ്	712—734	
ഉണ്ണിക്കേരളവൎമ്മ മഹാരാജാവ്	734—753	
ഉദയമാൎത്താണ്ഡവൎമ്മ കുലശേഖരപ്പെരുമാൾ	753—763	കൂപകശാഖ.
വീരരവിവൎമ്മ കുലശേഖരപ്പെരുമാൾ	763—779	കൂപകശാഖ.
വീരരാമവൎമ്മ മഹാരാജാവ്	779—782	
വീരരവിവൎമ്മ കുലശേഖരപ്പെരുമാൾ	782—807	കൂപകശാഖ.
ഉണ്ണിക്കേരളവൎമ്മ കുലശേഖരപ്പെരുമാൾ	807—826	കൂപകശാഖ.
രണ്ടു റാണിമാർ	826—855	
ഉമയമ്മറാണി	855—859	ഈ ശാഖയും ചിറവായ് ശാഖയും ഒന്നായിത്തീൎന്നു

3. ചിറവായ് സ്വരൂപം. തിരുവിതാംകോട്ടുശാഖ.

ആദിത്യവൎമ്മകുലശേഖരപ്പെരുമാൾ		507—510	ഒന്നാം സൎവ്വാംഗനാഥൻ
ഉദയമാൎത്താണ്ഡവൎമ്മ മഹാരാജാവ്		510—518	
വീരമാൎത്താണ്ഡവൎമ്മ	ടി	518—548	
ഉദയമാൎത്താണ്ഡവൎമ്മ	ടി	548—565	
വീരകേരളമാൎത്താണ്ഡവൎമ്മ	ടി	565—587	
വീരരവിവൎമ്മ	ടി	587—612	591 മുതൽ തൃപ്പാപ്പൂർ മൂപ്പും
ചെമ്പകാദിത്യവൎമ്മ	ടി	612—645	കൊല്ലംശാഖ.

മഹാരാജാക്കന്മാർ		ഭരണകാലം കൊല്ലവർഷം	പ്രത്യേക വിവരങ്ങൾ
വീരരാമവർമ്മ	മഹാരാജാവ്	645—655	കൃപകശാഖയിൽ ജനിച്ചവരും.
ആദിത്യവർമ്മസർവ്വാംഗനാഥൻ	ടി	655—692	
വീരഉദയമാർത്താണ്ഡവർമ്മ	ടി	692—710	
വീരരാമമാർത്താണ്ഡവർമ്മ	ടി	710—723	
വീരആദിത്യവർമ്മ	ടി	723—740	
വീരരവിവർമ്മ	ടി	740—760	
വീരരാമവർമ്മ	ടി	760—787	
ഉണ്ണിക്കേരളവർമ്മ	ടി	787—799	
വീരരവിവർമ്മ	ടി	799—823	
ആദിത്യവർമ്മ	ടി	823—854	
ഉമയമ്മറാണി		854—859	855 മുതൽ ആറുതിങ്ങളും ക്രൂ-ഷികനായിച്ചുന്നു
വീരരവിവർമ്മ മഹാരാജാവ്		859—893	
ഉണ്ണിക്കേരളവർമ്മ മഹാരാജാവ്		893—899	കോലത്തുനാട്ടിൽനിന്ന് ദത്തെടുത്തവർ.
രാമവർമ്മ		899—906	

4. പ്രധാന ചരിത്രസംഭവങ്ങൾ (കൊല്ലം 500—900)

1. പാണ്ഡ്യന്മാരുമായുള്ള യുദ്ധങ്ങൾ.

മേൽക്കാണിച്ച രാജാക്കന്മാരുടെ ശാഖയെസ്സംബന്ധിച്ചും ഈക്കാലങ്ങളിൽ പല പ്രധാന ചരിത്രസംഭവങ്ങളും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഏകദേശം കൊല്ലവർഷം 550 മുതൽ 700 വരെയുള്ള കാലങ്ങൾക്കിടയിൽ വേണാട്ടുരാജാക്കന്മാരും പാണ്ഡ്യരാജാക്കന്മാരും തമ്മിൽ പലപ്പോഴും യുദ്ധം ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരുന്നു. 550-നും 555-നും മദ്ധ്യത്തിൽ 'ഉദയമാർത്താണ്ഡവർമ്മ ചിറവായ് മൂത്തതിരുവടി'യുടെ കാലത്ത് 'ജാതവർമ്മ പരാക്രമപാണ്ഡ്യൻ' തെക്കൻ തിരുവിതാംകൂറിൽ ശുചീന്ദ്രം, കോട്ടാർ മുതലായി പല പ്രദേശങ്ങൾ ആക്രമിച്ചുകൈവശപ്പെടുത്തി. എന്നാൽ 570-ാമാണ്ടിനിടയ്ക്കു വീരകേരളമാർത്താണ്ഡവർമ്മ തിരുവടികൾ ആ പാണ്ഡ്യനെ തോൽപ്പിച്ചു ആ പ്രദേശങ്ങളെല്ലാം വീണ്ടെടുത്തു. എന്നുമാത്രമല്ല; കൊല്ലം 591-ാംവർഷത്തിൽ ചിറവായ് മൂത്തതിരുവടികളും തൃപ്പാപ്പൂർ മൂപ്പുമായിരുന്ന 'വീരരവിവർമ്മമഹാരാജാവ്' തന്റെ ജ്യേഷ്ഠനും കൊല്ലം നാട്ടുവാഴുന്ന ആളുമായ 'ഉദയമാർത്താണ്ഡവർമ്മ' കുലശേഖരപ്പെരുമാളുടെ സഹായത്തോടുകൂടി തിരുനൽവേലിക്കടുത്തുള്ള ചില പാണ്ഡ്യരാജ്യഭാഗങ്ങൾ ആക്രമിച്ചു കീഴ

പ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. കൊല്ലവൎഷം 600-ാമാണ്ടിടയ്ക്കു് അന്നത്തെ കൊല്ലംരാജാവായ മാൎത്താണ്ഡവൎമ്മ കുലശേഖരപ്പെരുമാളുടെ കാലത്തു് വീണ്ടും ഒരു യുദ്ധമുണ്ടായി. ആ യുദ്ധത്തിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽ മഹാരാജാവിന്റെ ഒരനന്തിരവൻ ഒരിക്കൽ തോററു പിൻമാറേണ്ടി വന്നതിനാൽ അവമാനം സഹിക്കാതെ ആത്മഹത്യ ചെയ്തുപോയി. അതുകാരണം മഹാരാജാവിനു വാശി വളരെ വൎദ്ധിച്ചു. അതിന്റെ ഫലമായി തിരുനൽവേലിയുടെ തെക്കു ഭാഗമെല്ലാം അദ്ദേഹം കീഴടക്കി. തിരുനെൽവേലിക്കടുത്തു് 'വള്ളിയൂർ' എന്ന സ്ഥലത്തു് ഒരു കോട്ട നിൎമ്മിച്ചു് അവിടെയും 'ചേരമാദേവി' എന്ന സ്ഥലത്തുമായി കുറേക്കാലം താമസിച്ചു് പൊതുജനങ്ങളിൽ സമാധാനമുണ്ടാക്കയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെ പലപ്പോഴും പാണ്ഡ്യരാജാക്കന്മാരിൽ ഓരോരുത്തരുടെ അക്രമം നിമിത്തം യുദ്ധം വേണ്ടതായി വന്നിരുന്നു. ആ യുദ്ധങ്ങളിലെല്ലാം വേണാട്ടിന്റെ പ്രധാന്യം വഹിച്ചിരുന്ന കൂപകരാജാക്കന്മാർ പ്രധാനന്മാരുമായിരുന്നു. ഒടുവിൽ കൊല്ലം 690-ാമാണ്ടിടയ്ക്കു് മഹാപരാക്രമിയായിരുന്ന 'ഭൂതലവീര ഉദയമാൎത്താണ്ഡവൎമ്മ കുലശേഖരപ്പെരുമാൾ' തിരുനൽവേലി മുതലായ പ്രദേശങ്ങളെല്ലാം കീഴടക്കിയതോടുകൂടിയാണു് അവക യുദ്ധങ്ങൾ അവസാനിച്ചതു്. അക്കാലത്തേക്കു് പാണ്ഡ്യരാജാക്കന്മാരുടെ പ്രാബല്യം ക്ഷയിക്കാൻ തുടങ്ങുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

2. കച്ചവടവും കൈത്തൊഴിലും.

കൊല്ലത്തെ തുറമുഖത്തു് ഇക്കാലങ്ങളിൽ കപ്പലുകൾ ധാരാളം വന്നിരുന്നതിനാൽ ആ വഴിക്കു് വേണാട്ടു രാജ്യത്തു് കച്ചവടത്തിനു വളരെ അഭിവൃദ്ധിയുണ്ടായിരുന്നു. കോട്ടാർ എന്ന ദിക്കിൽ പുതുതായി അനേകം നെയ്ത്തുകാരും കൊല്ലം 600-ാമാണ്ടിടയ്ക്കു വന്നുകൂടി താമസമുറപ്പിച്ചിരുന്നു. അവർ വളരെ നേൎമ്മയും ഭംഗിയുമുള്ള വസ്ത്രങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി വിദേശങ്ങളിലേക്കയക്കയും ചെയ്തിരുന്നു. മഹാരാജാക്കന്മാരിൽ പലരും അവക വ്യവസായികൾക്കു് ന്യായമായ രക്ഷയും നല്ല പ്രോത്സാഹനവും ചെയ്തുകൊണ്ടാണിരുന്നിരുന്നതു്. എന്നു മാത്രമല്ല, ആ രാജാക്കന്മാരിൽ പലരും യുദ്ധത്തിൽ മഹാപരാക്രമികളായിരുന്നതുപോലെ പ്രജാരക്ഷണത്തിൽ വലിയ മഹാമനസ്കന്മാരുമായിരുന്നു. കൊല്ലം 665-ാമാണ്ടിടക്കു് രണ്ടാമത്തെ ജയസിംഹദേവനായ വീരകേരളവൎമ്മ കുലശേഖരപ്പെരുമാളുടെ കാലത്തു് 'കോട്ടാറുള്ള ചില ഉയൎന്ന ജാതിക്കാർ അവിടെയുള്ള നെയ്ത്തുകാരെ താണജാതിക്കാരെന്ന നിലയിൽ കല്പിച്ചു് സാമുദായികമായി അവൎക്കു് പല ഉപദ്രവങ്ങളും ചെയ്തിരുന്നു. ക്ഷേത്രങ്ങളുടെ സമീപത്തു ചെല്ലു

വാനോ പൊതുക്കിണറുകളിൽനിന്നു വെള്ളം കോരുവാനോ സമ്മതിച്ചിരുന്നില്ലെന്നു മാത്രമല്ല അവരുടെ ചില അടിയന്തിരങ്ങൾ വാദ്യഘോഷത്തോടുകൂടി നടത്താനും പാടില്ലെന്നു നിഷേധിച്ചിരുന്നു. നാട്ടുകാര്യങ്ങളിൽ അവക്കു പ്രത്യേകമായി ചില തലവരിയും ഏൎപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. ഒരിക്കൽ ജയസിംഹമഹാരാജാവ് അവിടെച്ചെന്നിരുന്ന അവസരത്തിൽ ആ നെയ്ത്തുകാർ അവരുടെ സങ്കടങ്ങളെല്ലാം അറിയിച്ചു. ഉടൻതന്നെ ആ മഹാരാജാവും അന്നത്തെച്ചിറവായ് മൂത്ത തിരുവടികളും കൂടിച്ചേൎന്ന് ഒരു വിളംബരം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. അതുപ്രകാരം ആ സാധുക്കളെ പൊതുക്കിണററിൽനിന്നു വെള്ളം കോരുന്നതിലും ക്ഷേത്രത്തിൽ വന്ദിക്കുന്നതിലും മററും ആക്കും വിരോധിപ്പാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതാക്കി. അവരോടു പ്രത്യേകം യാതൊരു വരിയും പിരിപ്പാനും പാടില്ലെന്നു നിശ്ചയിച്ചു. അതുപോലെതന്നെ കൊല്ലം 704-ാമാണ്ടിടയ്ക്കു കന്യാകുമാരിക്കടുത്ത പ്രദേശത്ത് മത്സ്യവ്യവസായം നടത്തിയിരുന്ന ഒരു ക്രിസ്ത്യൻ സംഘത്തോട് അവിടെയുള്ള ചില പ്രമാണികൾ അന്യായമായി വരി പിരിച്ചുവന്നിരുന്നു. അതിനെ അന്നത്തെ കൊല്ലം രാജാവായ ഭൂതലവീരരവിവൎമ്മ കുലശേഖരപ്പെരുമാൾ ഒരു വിളംബരംമൂലം വിരോധിക്കയും അവൎക്കാവശ്യ സഹായങ്ങളെല്ലാം ഏൎപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കയും ചെയ്തു. കൃഷികളെസ്സംബന്ധിച്ചും ഇക്കാലങ്ങളിൽ പല പരിഷ്കാരങ്ങളും വരുത്തുകയും മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന അളവുപാത്രങ്ങൾ മാററി പറ മുതലായ പുതിയ അളവുകൾ നടപ്പാക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

3. അന്യമതക്കാരുമായുള്ള പെരുമാററം.

ഇക്കാലങ്ങളിൽ വേണാട്ടു രാജ്യത്തിൽ ഹിന്ദുക്കളല്ലാതെയുണ്ടായിരുന്ന അന്യമതക്കാർ പ്രധാനമായി ക്രിസ്ത്യന്മാരും മഹമ്മദീയരും ദുൎല്ലഭമായി ജൂതന്മാരും ജൈനന്മാരുമായിരുന്നു. ഇതിൽ ക്രിസ്തുമതക്കാർ ക്രിസ്തുവൎഷം 50-ാമാണ്ടിടയ്ക്കുതന്നെ കേരളത്തിൽ വന്നുകൂടീട്ടുണ്ടെന്നാണ് പറഞ്ഞുവരുന്നത്. ചില വിദേശീയരേഖകളാൽ ക്രിസ്തുവൎഷം 500-ാമാണ്ടിടക്ക് ആ മതപ്രചാരകന്മാരിൽ ചിലർ 'മലയരാജ്യം' എന്ന ദിക്കിലേക്കു പോയതായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളത് മലനാടായ കേരളത്തിലേക്കായിരിക്കണമെന്നാണ് വെച്ചിട്ടുള്ളതും. എന്തായാലും കൊല്ലവൎഷം 300-ാമാണ്ടിനു മുമ്പുതന്നെ ക്രിസ്ത്യരും മഹമ്മദീയരും ഇവിടെ ധാരാളമുണ്ടെന്നു പല രേഖകളാലും തെളിയുന്നുണ്ട്. അവൎക്കു വേണ്ട സഹായങ്ങളെല്ലാം ഇവിടുത്തെ രാജാക്കന്മാർ ചെയ്തുകൊടുക്കയും ചെയ്തിരുന്നു. എന്നു മാത്രമല്ല, പള്ളികൾ സ്ഥാപിപ്പാനും മററും സ്ഥലങ്ങൾ സൌജന്യമായി നൽകുകയും അവസ്ഥപോലെ പല മാതിരി സ്ഥാനമാനങ്ങളും കല്പിച്ചു കൊടുക്കയും ചെയ്തുവന്നിരുന്നു.

4. ചില പ്രഭുക്കന്മാരുടെ മത്സരം.

ഏകദേശം കൊല്ലവർഷം 555-ാമാണ്ടിടയ്ക്ക് ജാതവർമ്മപാണ്ഡ്യൻ ശുചീന്ദ്രം മുതലായ പ്രദേശങ്ങൾ ആക്രമിച്ചകാലത്ത് നാട്ടുകാരായ ചില ഇടപ്രഭുക്കന്മാരും രാജാധികാരത്തെ വകവെക്കാതെ പെരുമാറിത്തുടങ്ങി. അതിൽ ചില ദേശപ്രഭുക്കന്മാരാണ് പ്രധാനന്മാരായിരുന്നത്. അവർ കരം കൊടുക്കാതെയും രാജാവിന്നെതിരായി പ്രജകളിൽ ക്ഷോഭമുണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടും ഇരുന്നു. എന്നാൽ അക്കാലത്തെ തൃപ്പാപ്പൂർ മൂത്തതിരുവടികളായിരുന്ന വീരമാർത്താണ്ഡവർമ്മമഹാരാജാവ് ആ അക്രമികളെയെല്ലാം ശിക്ഷിച്ച് നിഷ്പ്രയാസം ലഹളയൊതുക്കി. കൊല്ലം 660-ാമാണ്ടിടയ്ക്കും അതുപോലെതന്നെ ചിറയിൻകീഴ്, കഴക്കൂട്ടം മുതലായ പ്രദേശങ്ങളിൽ വീണ്ടും ഒരു ക്ഷോഭമുണ്ടായതായും അന്നത്തെ തൃപ്പാപ്പൂർ മൂപ്പ് വീരരവിവർമ്മമഹാരാജാവ് ആ ലഹളക്കാരിൽ പ്രധാനന്മാരെ പലരെയും നിഗ്രഹിച്ച സമാധാനം വരുത്തിയതായും കാണുന്നുണ്ട്.

5. വിജയനഗരം രാജാവുമായുള്ള സന്ധി.

കൊല്ലം 690-ൽ ഉദയമാർത്താണ്ഡവർമ്മകുലശേഖരപ്പെരുമാൾ തിരുനൽവേലിയും മറ്റും കീഴടക്കിയതിന്നുശേഷം 718-ാമാണ്ടിടയ്ക്ക് കേരളവർമ്മകുലശേഖരപ്പെരുമാളുടെ കാലത്ത് വിജയനഗരം ചക്രവർത്തിയായിരുന്ന അച്യുതരായൻ ചോളപാണ്ഡ്യരാജ്യങ്ങളെല്ലാം കീഴടക്കിയ കൂട്ടത്തിൽ തിരുനൽവേലിമുതൽ ചെങ്കോട്ടവരെയുള്ള പ്രദേശങ്ങളും വേണാട്ടുരാജാവിനെ തോല്പിച്ച കൈവശപ്പെടുത്തി. പിന്നെ വേണാടും ആക്രമിക്കാനൊരുങ്ങി. ആ ചക്രവർത്തിയെ ജയിക്കുവാൻ പ്രയാസമാണെന്നു കണ്ട് കേരളവർമ്മ കുലശേഖരപ്പെരുമാൾ സന്ധിക്കപേക്ഷിക്കയും ആ സന്ധിപ്രകാരം ഏതാനും സംഖ്യ വർഷംതോറും ചക്രവർത്തിക്കു കൊടുപ്പാൻ സമ്മതിക്കയും ചെയ്തു. എന്നാൽ അതനുസരിച്ച് രണ്ടു സംവത്സരത്തോളം മാത്രമേ കപ്പം കൊടുക്കയുണ്ടായുള്ളൂ. 720-ൽ ആ കുലശേഖരപ്പെരുമാൾ പരലോകപ്രാപ്തനായതിന്നുശേഷം കൊടുത്തില്ല. അതുകാരണം അച്യുതരായന്റെ പുത്രൻ സദാശിവരായർ വീണ്ടും വേണാട് ആക്രമിക്കാൻ ഒരു രാജകുമാരനെ അയച്ചു. ആ രാജകുമാരൻ വേണാട്ടിന്റെ ഏതാനും ഭാഗം കീഴടക്കുകയും ചെയ്തു. എങ്കിലും നിശ്ചയപ്രകാരമുള്ള സംഖ്യ കൊടുത്തപ്പോൾ അദ്ദേഹം സൈന്യങ്ങളെ പിൻവലിച്ച തിരികെപ്പോയി.

6. യൂറോപ്യന്മാരുടെ വരവ്.

പോർച്ചുഗീസുകാർ മുതലായ യൂറോപ്യന്മാർ കച്ചവടത്തിനായി

കേരളത്തിൽ വന്നതും തരംപോലെ രാജ്യകാര്യങ്ങളിൽ കൈകടത്തിത്തുടങ്ങിയതും ഈവക കാര്യങ്ങളിൽത്തന്നെയാണ്. അതിൽ പോർച്ചുഗീസ്സുകാർ ആദ്യമായി കൊല്ലവർഷം 673-ൽ കോഴിക്കോട്ടും പിന്നെ കൊച്ചിയിലും അതിൽപ്പിന്നെ തിരുവിതാംകൂറിലും പണ്ടകശാലകൾ സ്ഥാപിച്ചു. ആവക പണ്ടകശാലകളുടെ രക്ഷയ്ക്കെന്നുള്ള നിലയിൽ കോട്ടകൾ കെട്ടി ചില സൈന്യങ്ങളെയും ഏർപ്പെടുത്തി. തിരുവിതാംകൂറിൽ കൊല്ലത്താണ് ആദ്യമായി പണ്ടകശാലയും കോട്ടയും കെട്ടിയത്. അത് കൊല്ലവർഷം 694-ൽ ഉമയമ്മകുമാരശേഖരനമ്പിരാട്ടിയാരുടെ വാഴ്ചക്കാലത്തുമാണ്. അതിനുമുമ്പ് ഉദയമാർത്താണ്ഡവർമ്മകുലശേഖരപ്പെരുമാളുടെ കാലമായ 679 മുതൽതന്നെ അവർ കൊല്ലത്തുനിന്നു കുരുമുളകുംമററും ശേഖരിച്ചു കപ്പലിൽ കയററിക്കൊണ്ടുപോയിരുന്നു. അതുമുതൽതന്നെ തിരുവിതാംകൂറിൽനിന്ന് ഇത്ര കുരുമുളക് അവർക്ക് കൊടുത്തുകൊള്ളാമെന്നു വാക്കും കൊടുത്തിരുന്നു. എങ്കിലും മഹാറാണിയുടെ അനുവാദംവാങ്ങി കോട്ടയും മററും സ്ഥാപിച്ചതിനുശേഷമേ മുൻനിശ്ചയപ്രകാരമുള്ള കുരുമുളകു മുഴുവനും കിട്ടിയിട്ടില്ലെന്നു വാദവുംമററും അവർ പുറപ്പെടുവിച്ചുതുടങ്ങിയുള്ളു. എന്നുമാത്രമല്ല, ബലം സ്വാധീനമുണ്ടെന്നുകണ്ടപ്പോൾ അവർ നിർബന്ധിപ്പാനും തുടങ്ങി. അക്കാലത്ത് അറബി കച്ചവടക്കാരായ മഹമ്മദീയരും തിരുവിതാംകൂറിൽനിന്നു കുരുമുളകും മററും വാങ്ങിക്കൊണ്ടുപോയിരുന്നു. ആ മഹമ്മദീയരുടെ കുരുമുളക് കയററിയ കപ്പലുകൾ പോർച്ചുഗീസ്സുകാർ പിടിച്ചടക്കുകയും മററും ചെയ്യത്തുടങ്ങി. ഒടുവിൽ മഹാറാണിക്ക് പോർച്ചുഗീസ്സുകാരുമായി ഒരു യുദ്ധംതന്നെ നടത്തേണ്ടിവന്നു. ആ യുദ്ധത്തിൽ രണ്ടു കക്ഷിക്കും വലിയ നാശത്തിനും ഇടയായി. 695-ൽ ഒരുടമ്പടി ചെയ്തിട്ടാണ് യുദ്ധം അവസാനിച്ചത്. ആ ഉടമ്പടിപ്രകാരം തിരുവിതാംകൂറിലുണ്ടാകുന്ന കുരുമുളകു മുഴുവനും പോർച്ചുഗീസ്സുകാർക്ക് കൊടുത്തു കൊള്ളാമെന്നു മഹാറാണി സമ്മതിക്കയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെ "ഇരിക്കപ്പിണ്ണിപ്പാൻ സ്ഥലം കൊടുത്താൽ കാലാന്തരത്തിൽ നാശം" എന്ന പഴഞ്ചൊല്ലിൻെറ പരമാർത്ഥം ഉടൻതന്നെ അനുഭവിക്കേണ്ടതായും വന്നു

ഏകദേശം ഒന്നര ശതവർഷത്തോളം പോർച്ചുഗീസ്സുകാർ മേൽപ്രകാരം കച്ചവടത്തിനായി യുദ്ധവും, യുദ്ധംകൊണ്ടു കച്ചവടവും നടത്തിവന്നു. അതിനുശേഷം അതുപോലെതന്നെ കച്ചവടക്കമ്പനിയും യുദ്ധക്കമ്പനിയുമായി ഡച്ചുകാരായ യൂറോപ്യന്മാർ വന്നുതുടങ്ങി. കൊല്ലവർഷം 835-ാമാണ്ടോടുകൂടിത്തന്നെ അവരുടെ ബലം ഇന്ത്യയിൽ പലേടത്തും കേരളത്തിൽ വിശേഷിച്ചും വ്യാപിച്ചു കഴിഞ്ഞു. പോർച്ചുഗീസ്സുകാരെ ഓടിച്ചല്ലാതെ അവരുടെ കാര്യം സാധി

ക്കില്ലെന്നു കരുതി ഡച്ചുകാർ ആദ്യംതന്നെ പോർത്തുഗീസ്സുകാരുമായിട്ടാണ് യുദ്ധം നടത്തിയത്. നാട്ടുകാർ പോർത്തുഗീസ്സുകാരെ സഹായിച്ചാൽ നാടു കൊള്ളയിടുവാൻ അതൊരു വഴിയാക്കാമെന്നും ആ കമ്പനിക്കാർ കരുതിയിരുന്നു. ഉദ്ദേശിച്ചപോലെതന്നെ കാൎയ്യവും ഫലിച്ചു. 836-ൽ കൊച്ചിയിലുണ്ടായിരുന്ന പോർത്തുഗീസ്സുകോട്ടയെ ആക്രമിച്ചു കൈവശപ്പെടുത്തി. പിന്നെ കപ്പൽവഴിക്ക് കൊല്ലത്തുണ്ടായിരുന്ന കോട്ടയെ ആക്രമിപ്പാൻ പുറപ്പെട്ടു. പോർത്തുഗീസ്സുകാരും നായർ ഭടന്മാരുംകൂടി അവരെ വിരോധിച്ചപ്പോൾ ഡച്ചുസൈന്യങ്ങൾ കൊല്ലംപട്ടണംതന്നെ ആക്രമിക്കയും പലതും കൊള്ളയിട്ടു നശിപ്പിക്കയും ചെയ്തു. ഒടുവിൽ പോർത്തുഗീസ്സുകാർ തോററ് ഒഴിച്ചുപോയി. അതിനുശേഷം അക്കാലത്തു കൊല്ലത്തു നാടുവാണിരുന്ന 'ഉമാദേവി' മഹാറാണി തൃപ്പാപ്പൂർ തിരുവടികൾ, കായംകുളം രാജാവ്, പുറക്കാട്ടു രാജാവ്, മുതലായവരെല്ലാം ചേൎന്ന് ഉള്ള കുരുമുളകെല്ലാം ഡച്ചുകമ്പനിക്കാൎക്കു കൊടുക്കാമെന്നും മററാൎക്കും കൊടുക്കില്ലെന്നും മററും കരാറുകൾ ചെയ്തു് ആ ലഹള അവസാനിപ്പിക്കയും ചെയ്തു.

ഇംഗ്ലീഷുകാരും മേൽപ്രകാരമുള്ള കച്ചവടക്കമ്പനിക്കാരായിട്ടുതന്നെയാണ് ആദ്യത്തിൽ വന്നുകൂടിയിട്ടുള്ളത്. കൊല്ലവൎഷം 867-ാമാണ്ടിടയ്ക്കു് ഉണ്ണികേരളവൎമ്മ കുലശേഖരപ്പെരുമാളുടെ കാലത്ത് അവർ തിരുവിതാംകൂറിൽ എത്തിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും അവരുടെ പ്രതാപം ഇന്ത്യയിൽ പോർത്തുഗീസ്സുകാരുടേയും മററും പ്രതാപംപോലെ പെട്ടെന്ന് ആളിക്കത്തിക്കെട്ടുപോകാതെ വളരെക്കാലത്തേക്ക് പ്രബലമായി കത്തിജ്വലിക്കാനുള്ളതായിരുന്നതിനാൽ അക്കാലത്ത് അതിനുതക്ക വിധത്തിൽ നീറിപ്പിടിച്ചു തുടങ്ങീട്ടേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു. മഹാരാജാവിന്റെ അനുവാദത്തോടുകൂടി തിരുവിതാംകൂറിൽ 'വിഴിഞ്ഞം' എന്ന പ്രദേശത്താണ് അവർ ആദ്യമായി ഒരു പണ്ടകശാല സ്ഥാപിച്ചത്. പിന്നെ 'കോവളത്തും' അതിൽപ്പിന്നെ 'അഞ്ചുതെങ്ങ്' എന്ന പ്രദേശത്തും അവരുടെ പണ്ടകശാലകൾ ഉണ്ടായി. ഉമയമ്മറാണിയുടെ ഭരണകാലമായ കൊല്ലവൎഷം 859-മാണ്ടായപ്പോഴേക്ക് ഈ മൂന്നു സ്ഥലത്തും അവർ കച്ചവട സാമഗ്രികൾ ശേഖരിച്ചു വന്നിരുന്നു.

7. തിരുമലനായ്ക്കന്റെ ആക്രമം.

മേൽപ്രകാരം കച്ചവടത്തിനു വന്നു കൂടിയ യൂറോപ്യന്മാർ അതതു രാജാക്കന്മാരെ കൂട്ടുപിടിച്ചും തന്നെത്താനും കേരളത്തിലെ ഓരോ രാജാക്കന്മാരേയും കേരളരാജ്യത്തെത്തന്നെയും കീഴ്മേൽ മറിച്ചുംകൊണ്ടുള്ള നിലയിലാണ് കൊല്ലവൎഷം 9-ാംശതകം ആരംഭിച്ചിട്ടു

ള്ളത്. വേണാട്ടു രാജ്യത്തിന്നാകട്ടെ അതുകൂടാതെ വേറെയും പല ശല്യങ്ങൾ അക്കാലത്തുണ്ടായിരുന്നു. വിജയനഗരത്തിന്റെ പ്രാബല്യം സദാശിവരായ ചക്രവൎത്തിയുടെ കാലംകഴിഞ്ഞതോടുകൂടി ക്ഷയിച്ചുതുടങ്ങി. അതിന്റെ കീഴിലുള്ള ഓരോ പ്രദേശങ്ങൾ ഭരിപ്പാൻ നിയമിച്ചിരുന്ന സ്ഥാനപതികൾ കാലക്രമത്തിൽ വിജയനഗരത്തിന്റെ മേലധികാരം വകവെക്കാതെ സ്വതന്ത്രന്മാരായി ഭരണം നടത്തുവാനും തുടങ്ങി. ആ കൂട്ടത്തിൽ മധുര മുതലായ പ്രദേശങ്ങൾ ഭരിച്ചിരുന്നവരും 'നായ്ക്കൻ' എന്നു സ്ഥാനപ്പേരുള്ളവരുമായ ഭരണകൎത്താക്കന്മാരും സ്വതന്ത്രന്മാരായിത്തീൎന്നു. കൊല്ലവൎഷം 810-ാമാണ്ടിടയ്ക്കു് അവരിൽ ഏറ്റവും പ്രബലനായിരുന്ന തിരുമലനായ്ക്കൻ, വിജയനഗരത്തോടു വേണാട്ടുരാജാവു മുമ്പുചെയ്തിട്ടുണ്ടായിരുന്ന ഉടമ്പടിപ്രകാരമുള്ള കപ്പം തനിക്കു കിട്ടേണ്ടതാണെന്നു് ഒരു ന്യായവും പുറപ്പെടുവിച്ചുകൊണ്ടു് നാഞ്ചിനാട് മുതലായ പ്രദേശങ്ങൾ ആക്രമിച്ചു കൈവശപ്പെടുത്തി. അക്കാലത്തെ ചിറവായ്മൂത്തതിരുവടികളായിരുന്ന വീരരവിവൎമ്മ രാജാവു് ഒന്നുരണ്ടു തവണ ഏതാനും സംഖ്യ കൊടുത്തു് അവരെ അക്രമം നിൎത്തിയെങ്കിലും പിന്നെയും ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു് ആ പാണ്ടിപ്പട ആക്രമിച്ചുംകൊണ്ടുതന്നെയിരുന്നു. ഈവിധത്തിൽ യുദ്ധംകൊണ്ടു കച്ചവടം നടത്തുന്ന പറങ്കികളുടേയും മററും ശല്യം ഒരുവക; പണത്തിനുവേണ്ടി യുദ്ധംനടത്തുന്ന പാണ്ടിക്കാരുടെ ശല്യം മറെറാരുവക; എന്നിങ്ങനെ പുറമേനിന്നു വന്നുകൂടിയ രണ്ടിനുംപുറമെ സ്വന്തം നാട്ടിലുള്ള പ്രഭുക്കന്മാരെക്കൊണ്ടുതന്നെ അക്കാലത്ത് വേണാട്ടു രാജാക്കന്മാൎക്കുണ്ടായിരുന്ന ശല്യവും ഇവരെക്കാൾ ഒട്ടും കുറഞ്ഞതായിരുന്നില്ല.

8. എട്ടുവീടരും യോഗക്കാരും.

കേരളത്തിലെ ഓരോരോ ദേശങ്ങളിലും കാണുന്ന പ്രധാന ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ മിക്കതും ആദികാലത്ത് അതാതു നാട്ടുകാർ ചെലവുചെയ്തു നിൎമ്മിച്ചിട്ടുള്ള പൊതുസ്ഥാപനങ്ങളാണ്. ആ ക്ഷേത്രങ്ങൾവകയായി കാണുന്ന സ്വത്തുക്കളും പൊതുജനങ്ങൾ സമൎപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. ആ വക മതസ്ഥാപനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചുള്ള കാൎയ്യങ്ങൾ നടത്തുന്നതിനും ആദികാലംമുതൽതന്നെ മതാചാരകാൎയ്യങ്ങളുടെ മേൽനോട്ടം വഹിച്ചിരുന്ന ബ്രാഹ്മണരിൽ ചിലരെയാണ് സൌകൎയ്യമനുസരിച്ചു ചുമതലപ്പെടുത്തി വന്നിരുന്നത്. അപ്രകാരം ചുമതലപ്പെടുത്തീട്ടുള്ളവൎക്ക് ആ ക്ഷേത്രത്തിന്റെ ഊരാളന്മാർ, അല്ലെങ്കിൽ ഊരാണ്മക്കാർ എന്ന് ഒരു സ്ഥാനപ്പേരും പറഞ്ഞു വന്നിരുന്നു. എന്നാൽ കാലക്രമത്തിൽ പല ക്ഷേത്രങ്ങളുടേയും ഊരാളന്മാർ ഊരാണ്മ സ്ഥാനം ഉടമാവകാശമാക്കി വ്യാഖ്യാനിക്കയും, ഒടുവിൽ ഊരാ

ളന്മാർ എന്നത് സ്ഥാനപ്പേരിന്റെ നിലവിട്ട് ഉടമസ്ഥന്മാർ എന്ന അൎത്ഥത്തിൽ പൎയ്യവസാനിക്കയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഈ കൂട്ടത്തിൽ തിരുവനന്തപുരത്തുള്ള ശ്രീപത്മനാഭക്ഷേത്രത്തിന്റെ ഊരാളന്മാരായിരുന്നത് എട്ടരകരള ബ്രാഹ്മണകുടുംബക്കാരാണ്. ഇവരെ യോഗത്തിൽ പോററിമാർ എന്നും ചുരുക്കത്തിൽ യോഗക്കാർ എന്നും പറഞ്ഞുവന്നിരുന്നു. ഓരോരോ രാജാക്കന്മാരും പ്രഭുക്കന്മാരും മററും പല കാലങ്ങളിലായി അനേകം വഴിപാടുകൾ ചെയ്ത വഴിക്ക് ശ്രീപത്മനാഭക്ഷേത്രത്തിലേക്കുള്ള സ്വത്തുക്കൾ ക്രമത്തിൽ നല്ലവണ്ണം വൎദ്ധിച്ചുവന്നിരുന്നു. അതുനിമിത്തം നാട്ടിലെ പ്രധാനന്മാരായ ചില ഇടപ്രഭുക്കന്മാരും ക്ഷേത്രകാൎയ്യങ്ങളിൽ കണ്ണുവെപ്പാൻ തുടങ്ങി. ഏകദേശം കൊല്ലവൎഷം 515-ാമാണ്ടായപ്പോഴേയ്ക്കു് ആ ഇടപ്രഭുക്കന്മാർ യോഗക്കാരെ വകവെക്കാതെ കൈയ്യൂക്കുകൊണ്ടുതന്നെ തങ്ങളുടെ അധികാരം നടത്തുവാനും തുടങ്ങി. ആ ഇടപ്രഭുക്കന്മാർ പ്രധാനമായി എട്ടുനായർ കുടുംബക്കാരായിരുന്നു. അവരെയാണ് എട്ടുവീട്ടിൽപിള്ളമാർ എന്നു പറഞ്ഞുവന്നിരുന്നത്. അവർ മാൎത്താണ്ഡം, രാമനാമഠം, കുളത്തൂർ കഴക്കൂട്ടം വെങ്ങാനൂർ, ചെമ്പഴന്തി, കുടമണ്ണ്, പള്ളിച്ചൽ എന്നിങ്ങനെ എട്ടുദേശങ്ങളിലെ ദേശവാഴികളുമായിരുന്നു. യോഗക്കാരാകട്ടെ എട്ടുവീട്ടിൽപിള്ളമാരോടു എതിരിച്ചു നില്പാൻ തങ്ങൾക്കു ശക്തിമതിയാവില്ലെന്നു കണ്ട് കൊല്ലം 520-ാമാണ്ടിടയ്ക്കു് അന്നത്തെ ചിറവായ് മൂത്തതിരുവടികളായ വീരമാൎത്താണ്ഡവൎമ്മമഹാരാജാവിന്റെ സഹായം അപേക്ഷിച്ചു. തനിയ്ക്കു് ക്ഷേത്രകാൎയ്യങ്ങളിൽ യാതൊരധികാരവുമില്ലാതെ അതിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതു ന്യായമായിരിക്കയില്ലെന്നുള്ള മഹാരാജാവിന്റെ മറുപടികേട്ടപ്പോൾ യോഗക്കാരിൽ ഓരോരുത്തൎക്കും ഓരോ ഊരാണ്മവകാശമുള്ളതുപോലെ ചിറവായ് സ്വരൂപത്തിലേക്ക് ഒന്നിൽപകുതി അവകാശമുണ്ടെന്നു രേഖാമൂലം സമ്മതിച്ചു കൊടുത്ത് ശ്രീപത്മനാഭക്ഷേത്രത്തിന്റെ അധികാരം എട്ടരയോഗത്തിനായി വ്യവസ്ഥ ചെയ്തു. അതനുസരിച്ച് ആ മഹാരാജാവ് ശ്രീപത്മനാഭക്ഷേത്രകാൎയ്യങ്ങളിൽ പ്രവേശിച്ച് എട്ടുവീട്ടിൽ പിള്ളമാരുടെ കൈയേററവും നിൎത്തി. എന്നാൽ ആ മഹാരാജാവും യോഗക്കാർ പോററിമാരും തമ്മിലുള്ള സഖ്യം അധികകാലം നിന്നില്ല. ശ്രീപത്മനാഭക്ഷേത്രകാൎയ്യങ്ങൾ വേണ്ടതുപോലെ നടത്തുന്നതിനുള്ള സൌകൎയ്യത്തിന്നായി തിരുവനന്തപുരത്ത് ഒരു കൊട്ടാരം പണിയിച്ച് ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു് അവിടെയും താമസിക്കണമെന്നു മഹാരാജാവ് തീൎച്ചപ്പെടുത്തി. ആ സംഗതി പോററിമാൎക്ക് തീരെ സമ്മതമായില്ല. അവൎക്ക് അദ്ദേഹത്തെയും വാസ്തവത്തിൽ വിശ്വാസമുണ്ടായിരുന്നില്ല. പിള്ളമാരുടെ ശല്യം നിൎത്താൻവേണ്ടി

മാത്രമാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹായം ആവശ്യപ്പെട്ടത്. മഹാരാജാവോ രാജകുടുംബത്തിൽ ചിലരോ തിരുവനന്തപുരത്ത് സ്ഥിരവാസമാക്കുന്നതായാൽ ക്ഷേത്രകാര്യങ്ങളിൽ തങ്ങളെക്കാൾ സ്വാധീനശക്തി മഹാരാജാവിന്നു ലഭിച്ചേക്കുമെന്ന് ആ പോററിമാർ ശങ്കിച്ചിരുന്നു. ആവക വൈഷമ്യങ്ങൾ വന്നേക്കുമെന്ന ശങ്കകൊണ്ടു തന്നെയാണ് തിരുവനന്തപുരം പ്രദേശം അന്നത്തെ രാജ്യത്തിന്റെ രാജധാനിയും ആ പ്രദേശത്തിനടുത്തുള്ള അളുമായ തൃപ്പാപ്പൂർ സ്വരൂപത്തോടു രക്ഷയ്ക്കാവശ്യപ്പെടാതെ തിരുവിതാംകോട്ടുള്ള ചിറവാസ്വരൂപത്തോടാവശ്യപ്പെട്ടവാൻ അവർ മുമ്പു നിശ്ചയിച്ചതും. അതിനാൽ തിരുവനന്തപുരത്ത് കൊട്ടാരം പണിചെയ്യിക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നു യോഗക്കാർ ശഠിച്ചു. മഹാരാജാവാകട്ടെ ആ ശാഠ്യത്തെ നീരെ വകവെച്ചതുമില്ല. അദ്ദേഹം അവിടെ വഞ്ചിയൂർ എന്ന പ്രദേശത്ത് ഒരു കൊട്ടാരം പണികഴിപ്പിക്കയും രാജകുടുംബത്തിൽ ചിലരുടെ താമസം ആ കൊട്ടാരത്തിലാക്കുകയും ചെയ്തു. അക്കാലം മുതല്ക്കാണ് തിരുവിതാംകോട്ടു രാജകുടുംബത്തിനു വഞ്ചിരാജകുടുംബം എന്ന് ഒരു പുതിയ പേരും ഉണ്ടായി നടപ്പായിത്തീർന്നത്. യോഗക്കാർ പോററിമാർക്ക് ക്ഷേത്രകാര്യങ്ങൾ ശരിയായി നടക്കണമെന്നുള്ളതിനേക്കാൾ പ്രധാനം തങ്ങളുടെ അധികാരവും സ്വാതന്ത്ര്യവും നടക്കണമെന്നുള്ളതായിരുന്നതിനാലും രാജകുടുംബത്തിന്റെയും മഹാരാജാവിന്റെയും തിരുവനന്തപുരത്തുള്ള വാസം ആ സംഗതിക്ക് വിരുദ്ധമായിരുന്നതിനാലും അധികകാലം കഴിയുന്നതിന്നുമുമ്പുതന്നെ യോഗക്കാർ മഹാരാജാവിനു വിരോധികളായിത്തീർന്നു. എട്ടുവീടരാകട്ടെ, മുമ്പുതന്നെ മഹാരാജാവിനോടു വിരോധമായിട്ടുള്ള നിലയിലുമായിരുന്നു. യോഗക്കാർ വിരോധമായതു കാരണം പിൽക്കാലത്തു പലതവണയും ക്ഷേത്രകാര്യങ്ങൾ ശരിയായി നടത്തുന്നതിന്നു മഹാരാജാക്കന്മാർക്കു പ്രതിബന്ധങ്ങൾ വന്നുകൂടുകയും ആവക പ്രതിബന്ധങ്ങളെ ബലംപ്രയോഗിച്ചു തീർക്കേണ്ടിവരികയും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഇടയ്ക്കൊരു കാലത്ത് ചിറവായ്ശാഖയിലെ മഹാരാജാവുതന്നെ തൃപ്പാപ്പൂർ മൂപ്പായിട്ടുംവാണതും മററും അടിസ്ഥാനമാക്കി തൃപ്പാപ്പൂർ മൂപ്പും കൂടിയായാലെ മഹാരാജാക്കന്മാർക്ക് പത്മനാഭക്ഷേത്രത്തിന്റെ അധികാരമുള്ളു എന്നുംമററും പല വാദങ്ങളും യോഗക്കാർ ഉണ്ടാക്കിത്തീർത്തിട്ടുമുണ്ട്. ചുരുക്കത്തിൽ യോഗക്കാരും എട്ടുവീട്ടിൽപിള്ളമാരും പരമ്പരയായിത്തന്നെ വഞ്ചിരാജകുടുംബത്തോടു വിരോധമായിട്ടുള്ള സ്ഥിതിയിലാണ് വളരെക്കാലം കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതെന്നു പറയാം. മഹാരാജാക്കന്മാരുടെ ശക്തിക്കും പ്രതാപത്തിന്നും യാതൊരുകോട്ടവുമില്ലാത്ത കാലങ്ങളിൽ അവരുടെ ആ വിരോധം പുറത്തേക്കു കാണിപ്പാൻ നി

വൃത്തിയില്ലാതെ "അന്നന്നുള്ളെപ്പുല്ലിറുമ്മുക" മാത്രമായിക്കഴിക്കേണ്ടിവന്നുവെന്നറിയുന്നു. എങ്കിലും മഹാരാജാക്കന്മാരും ആ ഇടപ്രഭുക്കന്മാരുടെയുംമററും വിരോധത്തെ തീരെ വകവെയ്ക്കാതിരുന്നിരുന്നില്ല. രാജകുടുംബത്തെ തിരുവനന്തപുരത്തുതന്നെ എന്നും സ്ഥിരമായിതാമസിപ്പിക്കാതെ നെടുമങ്ങാട് എന്ന പ്രദേശത്ത് ഒരു കൊട്ടാരം പണിയിപ്പിച്ച് ഏതാനുംകാലം അവിടെയും ഏതാനുംകാലം മാത്രം തിരുവനന്തപുരത്തുമായിട്ടാണ് താമസിപ്പിച്ചിരുന്നത്. നെടുമങ്ങാട്ടു കൊട്ടാരം ഉണ്ടായിരുന്ന ദേശത്തിന് (പകുതിക്ക്) അക്കാലത്ത് ഓത്രത്തല എന്നും പേർ പറഞ്ഞിരുന്നതായിക്കാണുന്നുണ്ട്.

9. എട്ടുവീടരുടെ അക്രമം.

കൊല്ലം 823-മുതൽ 852-വരെ നാടുവാണിരുന്ന ആദിത്യവർമ്മ ചിറവായ് മഹാരാജാവിൻെറകാലത്ത് മേൽവിവരിച്ചപ്രകാരം രാജശക്തിക്കു വളരെ ക്ഷയം തട്ടിയിരുന്നു. യോഗക്കാരും പിള്ളമാരും ഒത്തുചേർന്ന് രാജാവിനോടു മത്സരിച്ച് ശ്രീപത്മനാഭക്ഷേത്രത്തിൽ പൂജപോലും ശരിയായി നടത്താനയക്കാതെ പലതരം അസ്വാസ്ഥങ്ങളും ചെയ്തുതുടങ്ങി. മഹാരാജാവ് ക്ഷേത്രകാര്യങ്ങൾ ശരിയായി നടത്തുന്നതിനു നിഷ്കർഷയായി നിർബ്ബന്ധിച്ചുതുടങ്ങി. അങ്ങനെ മത്സരം വർദ്ധിച്ചപ്പോൾ എട്ടുവീടർ മഹാരാജാവിനെ ചതിയിൽ അപായപ്പെടുത്തുവാൻ തന്നെ നിശ്ചയിച്ചു. വഞ്ചിയൂർ കൊട്ടാരത്തിന് അവർ തീവെച്ചു. അതിനാൽ കൊട്ടാരം മുഴുവനും വെന്തു നശിച്ചുപോയെങ്കിലും മഹാരാജാവിന് അപായം നേരിട്ടില്ല. അതു കണ്ടപ്പോൾ കൊട്ടാരം തീപിടിച്ചതു യാദൃച്ഛികമായിട്ടാണെന്ന് ചില സേവകന്മാർ വഴിക്ക് മഹാരാജാവിനെ ശത്രുക്കൾ വിശ്വസിപ്പിച്ചു. പിന്നെ കിള്ളിയാററിനു സമീപമുള്ള പുത്തൻകോട്ടകൊട്ടാരത്തിലാണ് മഹാരാജാവ് താമസിച്ചത്. രാജകുടുംബത്തിലുള്ളവർ ശത്രുക്കളുടെ ഉപദ്രവം വർദ്ധിച്ചതുമുതൽതന്നെ അധികവും നെടുമങ്ങാട്ടു കൊട്ടാരത്തിൽ താമസമാക്കിയിരുന്നു. ക്ഷേത്രകാര്യങ്ങൾ ശരിയായി നടത്തിക്കുന്നതിൽ വീണ്ടും മഹാരാജാവ് നിർബ്ബന്ധം തുടങ്ങിയപ്പോൾ അവിടുത്തെ സേവന്മാരിൽ ഒരാളെ ശത്രുക്കൾ സ്വാധീനപ്പെടുത്തി. അയാൾ വഴിക്ക് വിഷംകൊടുത്തു മഹാരാജാവിനെ അപായപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. ഇത് കൊല്ലം 854-ലാണ്.

10. ഉമയമ്മറാണി.

ആദിത്യവർമ്മ മഹാരാജാവ് നാടുനീങ്ങിയകാലത്ത് ചിറവായ്ശാഖയിൽ 'ഉമയമ്മറാണി' എന്ന ഒരു രാജ്ഞിയും അവിടത്തെ മക്കളും പ്രായംതികയാത്തവരുമായ ചില രാജകുമാരന്മാരും മാത്രമേ

ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു. തൃപ്പാപ്പൂർശാഖയിലും കൊല്ലംശാഖയിലും ഓരോ റാണിമാർ തന്നെയാണ് അക്കാലത്ത് രാജ്യം ഭരിച്ചിരുന്നത്. അതിനാൽ ഉമയമ്മറാണിതന്നെ ചിറവായ്ശാഖയിലെ രാജ്യഭരണം വഹിച്ചു നടത്തേണ്ടതായിവന്നു. റാണി നെടുമങ്ങാട്ടുനിന്നു തിരുവനന്തപുരത്തെത്തി മാതുലന്റെ പരലോകക്രിയകളെല്ലാം മൂത്തപുത്രനെക്കൊണ്ടു നടത്തിച്ച് മുറക്ക് രാജ്യഭാരം നടത്തിത്തുടങ്ങി. പ്രബലന്മാരായ ശത്രുക്കൾക്ക് അതു സഹിച്ചില്ലെന്നും, അവർ റാണിയുടെ പുത്രന്മാരിൽ ചിലരെ ഉപായത്തിൽ അപായപ്പെടുത്തിയെന്നും കാണുന്നുണ്ട്. ഏതായാലും തിരുവനന്തപുരത്തു താമസിക്കുന്നത് വീണ്ടും അപത്തിന് കാരണമായിത്തീരുമെന്നു കരുതി മരിക്കാതെ ശേഷിച്ച ഒരേ ഒരു പുത്രനോട്ടുകൂടി ഉമയമ്മറാണി നെടുമങ്ങാട്ടേക്കുതന്നെ പോയി അവിടെത്താമസിച്ചു. ഉമയമ്മറാണിയുടെ രാജ്യഭാരം തുടങ്ങിട്ടു ഏകദേശം ഒരു സംവത്സരം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ആററിങ്ങൽ ശാഖയിൽ ശേഷിച്ചിരുന്ന ഒരേ ഒരംഗമായ റാണിയും പരലോകപ്രാപ്തയായി. ഉമയമ്മറാണിക്ക് ആ റാണിയുടെ ശേഷക്രിയയും തന്റെ പുത്രനെക്കൊണ്ടു നടത്തിക്കേണ്ടതായും ആ രാജ്യത്തിന്റെ ഭരണവും താൻതന്നെ ഏററു നടത്തേണ്ടതായും വന്നു. അങ്ങനെ ആററിങ്ങൽ ശാഖയും ചിറവായ് ശാഖയും ഒന്നായിത്തീരുകയും ചെയ്തു.

11. മുകിലപ്പടയും കേരളവമ്മരാജാവും.

നാട്ടുകാരായ എട്ടുവീട്ടിൽപിള്ളമാരുടെയും മററും ഉപദ്രവത്തിനു പുറമെ ഒരു വിദേശീയ ശത്രുവിന്റെ ആക്രമംകൊണ്ടും ഉമയമ്മറാണിക്കു വളരെ കഷ്ടപ്പാടുകൾ സഹിക്കേണ്ടിവന്നു. അക്കാലത്ത് ദക്ഷിണേന്ത്യയിലെ ഓരോ പ്രദേശങ്ങൾ ആക്രമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഒരു മുകിലപ്പട്ടാണിപ്രഭു തിരുവിതാംകൂറിന്റെ അനാഥാവസ്ഥയറിഞ്ഞ് പടയോട്ടുകൂടിവന്ന് ഈ രാജ്യവും ആക്രമിച്ചു. അയാൾ തിരുവനന്തപുരത്ത് മണക്കാട് എന്ന സ്ഥലത്തു പാളയമടിച്ചു താമസമായി. എട്ടുവീടരും യോഗക്കാരും മററും അയാളെപ്പേടിച്ച് ഒളിച്ചിരിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. മുകിലപ്രഭുവാകട്ടെ ഇടവാമുതൽ തോവാളവരെ അയാളുടെ അധികാരം നടത്തുകയും അനവധിധനം കൈക്കലാക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നുമാത്രമല്ല, നാട്ടുകാരുടെയിടയിൽ ചില പുതിയ ആചാരങ്ങൾ നടപ്പാക്കുവാനും തുടങ്ങി.

മേൽപ്രകാരം വന്നുകൂടിയ കഷ്ടസ്ഥിതിയിൽനിന്നു രാജ്യത്തെ രക്ഷിപ്പാനും മുകിലനെ നശിപ്പിക്കാനും വേണ്ടി അക്കാലത്തു വളരെ പ്രസിദ്ധി നേടിയ യുദ്ധവീരനായ വടക്കൻകോട്ടയത്തെ കേരളവമ്മരാജാവിന്റെ സന്നിധിയിലേക്ക് ഉമയമ്മറാണി ഒരു ദൂതനെ അയ

ച്ച് തന്റെ സങ്കടാവസ്ഥയറിയിക്കയും രക്ഷയ്ക്കാവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ആ രാജാവ് ചില സൈന്യങ്ങളോടുകൂടി ഉടൻതന്നെ തിരുവിതാംകൂറിലെത്തി. യുദ്ധത്തിൽ മുകിലനെ തോൽപ്പിച്ചു തിരുവനന്തപുരത്തു നിന്നോടിച്ചു. മുകിലനാകട്ടെ തിരുവട്ടാററുചെന്നു പാളയമടിച്ച് അയാളുടെ സൈന്യത്തെ മുഴുവൻ ശേഖരിച്ചു വീണ്ടും യുദ്ധത്തിന്നൊരുങ്ങി. കേരളവമ്മരാജാവും തന്റെ സൈന്യത്തിൽ ഈ നാട്ടുകാരിൽ ചിലരെക്കൂടി കൂട്ടിച്ചേർത്ത് യുദ്ധസന്നദ്ധനായി തിരുവട്ടാററു വെച്ചുണ്ടായ ആ ഭയങ്കരയുദ്ധത്തിൽ മുകിലൻ ഹതനായി. അയാളുടെ സൈന്യത്തിൽ പലരും പേടിച്ചോടി. ആ യുദ്ധത്തിൽ ശത്രുവിന്റെ മുന്നൂറോളം പടക്കുതിരകളും അനവധി ആയുധങ്ങളും കേരളവമ്മരാജാവിനു ലഭിച്ചു. തന്റെ സൈന്യത്തോടുകൂടി അവയെ ചേർത്ത് രാജ്ഞിക്ക് വലിയൊരു കുതിരപ്പട്ടാളവും രണ്ടുവക കാലാൾപ്പട്ടാളവും അദ്ദേഹം ഏർപ്പെടുത്തി. രാജ്ഞിയെയും പുത്രനെയും നെടുമങ്ങാട്ടുനിന്നു തിരുവനന്തപുരത്തു കൊണ്ടുവന്നു താമസിപ്പിക്കയും ചെയ്തു. തിരുവനന്തപുരത്തു തേവാരത്തു കോയിക്കൽ, വലിയകോയിക്കൽ ഇങ്ങനെ രണ്ടു കൊട്ടാരങ്ങളും പണിയിപ്പിച്ചു. യോഗക്കാരെയും പിള്ളമാരെയും എല്ലാം ഏകശാസനയിൽ കീഴടക്കിനിറുത്തി. അങ്ങനെ ഉമയമ്മറാണിയുടെ രക്ഷിതാവായി കുറേക്കാലം താമസിച്ചതിന്റെശേഷം വലിയ കോയിക്കൽവെച്ചുതന്നെ ആ ക്ഷത്രിയവീരൻ പെട്ടെന്നു പരലോകപ്രാപ്തനായി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണം പെട്ടെന്നു സംഭവിച്ചതും അക്കാലത്ത് രാജകുടുംബത്തിനു ശത്രുക്കൾ പലരും ഉണ്ടായിരുന്നതും അടിസ്ഥാനമാക്കി കേരളവമ്മരാജാവിനെ ശത്രുക്കൾ ചതിച്ചുകൊന്നതാണെന്ന് ഒരു പ്രവാദമുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഈ രാജാവ് മേൽപ്രകാരം ഉൽകൃഷ്ടനായ ഒരു ധമ്മവീരനും യോദ്ധാവുമായിരുന്നതിനു പുറമെ വലിയ വിദ്വാനും കവിയുംകൂടിയായിരുന്നു. 'കേരളവമ്മരാമായണം' എന്ന പ്രസിദ്ധമായ മഹാഗ്രന്ഥവും മററും ഇദ്ദേഹം നിമ്മിച്ചിട്ടുള്ള ഉത്തമകൃതികളാണ്.

12. രവിവമ്മരാജാവ്

ഉമയമ്മറാണിയുടെ ഭരണകാലത്ത് ചിറവായും ആററിങ്ങലും ശാഖകൾ ഒന്നായിത്തീരുകയും കൊല്ലംശാഖ മുമ്പിലത്തെപ്പോലെ തന്നെ വേറെ നില്ക്കയും ചെയ്തുവെന്നു മുമ്പു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. കൊല്ലവഷം 859-ൽ ഉമയമ്മറാണിയുടെ പുത്രൻ രവിവമ്മരാജാവിനു പ്രായപൂത്തിവന്നതോടുകൂടി റാണി രാജ്യഭാരം അദ്ദേഹത്തെ ഏല്പിച്ചു. കൊല്ലത്തു രാജ്യം ഭരിക്കുന്ന ഒരു റാണി മാത്രമേ അക്കാലത്തുണ്ടായിരുന്നുള്ളു. അങ്ങനെ രാജകുടുംബത്തിൽ സന്താനങ്ങളില്ലാതിരുന്നതിനാലും കേരളവമ്മരാജാവുമായുള്ള വേഴ്ച്ച അടിസ്ഥാനമാക്കിയും

കോലത്തിരി രാജവംശത്തിൽ നിന്ന് രണ്ടു രാജകുമാരന്മാരെയും രണ്ടു രാജകന്യകമാരെയും ഉമയമ്മറാണി ആററിങ്ങൽ ശാഖയിലേക്കു ദത്തെടുത്തു. അത് കോലത്തുനാട്ടിൽനിന്നുള്ള രണ്ടാമത്തെ ദത്താണ്. കൊല്ലം 861-ൽ ഉമയമ്മറാണിയും ദത്തെടുത്തവരിൽ മൂത്തതമ്പുരാട്ടിയും നാടുനീങ്ങി.

ഈ രവിവർമ്മരാജാവിൻെറ കാലത്തും മധുരയിലെ നായ്ക്കന്മാർ ഇടയ്ക്കിടയ്ക്ക് നാഞ്ചിനാട്ടു മുതലായ കിഴക്കൻപ്രദേശങ്ങൾ ആക്രമിച്ചു വന്നിരുന്നു. എട്ടുവീട്ടരുടേയും മററും ഉപദ്രവങ്ങൾ നിമിത്തം മഹാരാജാവിന് ആവക ആക്രമണങ്ങൾ തടുക്കാൻ സാധിച്ചില്ല. കൊല്ലം 872-ൽ ഒരു മധുരപ്പടവന്ന് നാഞ്ചിനാട്ടിൽ കൊള്ള ചെയ്ത കാലത്ത് മഹാരാജാവ് പത്മനാഭപുരത്തുണ്ടായിരുന്നു. ആ മധുരപ്പട പത്മനാഭപുരം കോട്ടവളഞ്ഞു. അതുനിമിത്തം അവരുമായി ഒരുടമ്പടി ചെയ്വാൻ മഹാരാജാവൊരുങ്ങി. ആ ഉടമ്പടി പ്രകാരം എട്ടുവീട്ടിൽ പിള്ളമാരെയും മററും അടക്കുന്നതിൽ മധുരപ്പട രാജാവിനെസ്സഹായിക്കണമെന്നും അങ്ങനെ സഹായിക്കുന്ന പക്ഷം നാഞ്ചിനാട്ടിലുള്ള ചില പ്രദേശങ്ങൾ നായ്ക്കന്മാർക്കു രാജാവു വിട്ടുകൊടുക്കാമെന്നും സമ്മതിച്ചു. മധുരപ്പടയുടെ നായകൻ അതനുസരിച്ചു രാജദ്രോഹികളിൽ ചിലരെ അമർത്തിയെങ്കിലും അതു വേണ്ടതുപോലെ പൂർത്തിയാക്കിയില്ല. അതുകാരണം മഹാരാജാവാകട്ടെ ഉടനെ ഒരു സൈന്യം ശേഖരിച്ച് മധുരപ്പടയോടു പടവെട്ടുകയും അവരെത്തോല്പിച്ചു വിട്ടുകൊടുത്തിരുന്ന ദേശങ്ങൾ വീണ്ടും കൈവശപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. അതിനു പകരം ചെയ്വാനായി അക്കാലത്തു മധുരയിലെ റാണിയായിരുന്ന 'മങ്കമ്മാൾ' 873-ൽ ഒരു വലിയ സൈന്യത്തെ തിരുവിതാംകൂറിലേക്കയച്ചു. ആ സൈന്യം യുദ്ധത്തിൽ രാജസൈന്യത്തെത്തോല്പിച്ചു കിഴക്കൻ പ്രദേശങ്ങളെല്ലാം കൊള്ളചെയ്തു തിരികെപ്പോകയും ചെയ്തു.

13. ഉണ്ണിക്കേരളവർമ്മ മഹാരാജാവ്.

കൊല്ലം 893-ൽ രവിവർമ്മമഹാരാജാവ് നാടുനീങ്ങിയപ്പോൾ ദത്തെടുത്തവരിൽ ജ്യേഷ്ഠനായ ഉണ്ണിക്കേരളവർമ്മ മഹാരാജാവ് രാജ്യഭാരം തുടങ്ങി. ഇദ്ദേഹത്തിൻെറ കാലത്ത് കോലത്തുനാട്ടിൽ നിന്ന് ഒരു രാജകന്യകയെക്കൂടി ദത്തെടുത്തു. ഈ മഹാരാജാവ് വളരെ ശാന്തസ്വഭാവനായിരുന്നതിനാൽ എട്ടുവീട്ടിൽപിള്ളമാരുടേയും മററും മുഷ്ക്ക് വീണ്ടും വർദ്ധിച്ചുവന്നിരുന്നു. കൊല്ലം 896-ൽ അഞ്ചുതെങ്ങ് എന്ന പ്രദേശത്തു കോട്ടകെട്ടിത്താമസിച്ചിരുന്ന ഇംഗ്ലീഷ് കച്ചവടക്കാരിൽ ചിലർ ആണ്ടുതോറും ആററിങ്ങൽ റാണിക്കു കൊടുത്തുവ

നിരുന്ന കാഴ്ചകൾ കൊടുത്തു മടങ്ങിപ്പോകുമ്പോൾ പിള്ളമാരും മററും അവരെ വളഞ്ഞു കൊന്നു. മഹാരാജാവ് ആ വൎത്തമാനം കേട്ടു വളരെ വ്യസനിക്കയും ആ കച്ചവടക്കാൎക്ക് കുളച്ചൽ എന്ന പ്രദേശത്ത് പുതുതായി ഒരു കോട്ട കെട്ടിച്ചു കൊടുക്കയും ചെയ്തു.

14. രാമവൎമ്മമഹാരാജാവ്.

ഉണ്ണിക്കേരളവൎമ്മമഹാരാജാവ് കൊല്ലം 899-ൽ നാടുനീങ്ങി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുജൻ രാമവൎമ്മമഹാരാജാവ് രാജ്യഭാരവും തുടങ്ങി. എട്ടുവീടരുടെയും മററും അക്രമങ്ങൾ അടക്കുവാൻ വേണ്ട വഴികൾ ആലോചിച്ച് പ്രബലനായ ഒരു സഹായിയെക്കൂട്ടണമെന്ന് ഈ മഹാരാജാവു തീൎച്ചപ്പെടുത്തി. തൃച്ചിനാപ്പള്ളിയിലുണ്ടായിരുന്ന നായിക്കനോടു സഹായത്തിനപേക്ഷിച്ചു. നായിക്കൻ സൈന്യത്തെ അയച്ച് തിരുവിതാംകൂറിലുള്ള രാജദ്രോഹികളെ അമൎച്ചചെയ്തു കൊള്ളാമെന്നും അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നപക്ഷം ആണ്ടുതോറും കുറെ ധനം നായിക്കനു കപ്പമായി കൊടുത്തുകൊള്ളാമെന്നും രണ്ടുപേരും ഒരുടമ്പടിയും ചെയ്തു. അതനുസരിച്ച് നായിക്കന്റെ സൈന്യങ്ങളുടെ സഹായത്തോടുകൂടി ഏതാനും രാജദ്രോഹികളെ നശിപ്പിക്കാൻ മഹാരാജാവിന് സാധിച്ചുവെങ്കിലും അതുനിമിത്തം അവരുടെ വൈരം കുറേക്കൂടി വൎദ്ധിക്കയാണ് വാസ്തവത്തിലുണ്ടായത്. അന്നത്തെ ആററിങ്ങൽത്തമ്പുരാട്ടി അവിടുത്തെ ചെറുപുത്രനായ രാമവൎമ്മരാജകുമാരനെയും കൊണ്ട് ഭൎത്താവിന്റെ സഹായത്തോടുകൂടി തിരുവനന്തപുരത്തു നിന്നും ആററിങ്ങലേക്കു പോകുമ്പോൾ എട്ടുവീട്ടിൽപിള്ളമാർ ആ സംഗതിയറിഞ്ഞ് വഴിയിൽ വെച്ച് രാജകുമാരനെയും റാണിയെയും അപായപ്പെടുത്തുവാൻ ഒരുങ്ങിച്ചെന്നു. റാണിയുടെ ഭൎത്താവായ കിളിമാനൂർ കേരളവൎമ്മ കോയിത്തമ്പുരാൻ ആ ദുരാലോചനയറിഞ്ഞ് റാണിയെയും പുത്രനെയും ഉപായത്തിൽ ഒരിടത്ത് ഒളിപ്പിച്ചിരുത്തി ശത്രുക്കളുടെ നേരെ എതിൎത്തു. ആ യുദ്ധത്തിൽ അദ്ദേഹം മരിക്കയും ചെയ്തു. ഈ ധീരകൃത്യത്തിന്റെ സ്മാരകമായി പിൽക്കാലത്തു തിരുവിതാംകൂർ രാജാവ് കിളിമാനൂർ കോയിത്തമ്പുരാക്കന്മാൎക്കു കുറെ വസ്തുക്കൾ കരമൊഴിവായി കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. ഈ രാമവൎമ്മമഹാരാജാവ് കൊല്ലം 904-ാമാണ്ടുവരെയാണ് രാജ്യം വാണിട്ടുള്ളത്.

15. അക്കാലത്തെ ഭരണരീതി.

രാജ്യത്തിലെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ഒരു വലിയ കാൎയ്യക്കാരനും ഒരു നീട്ടെഴുത്തുപിള്ളയും അനേകം രായസംപിള്ളമാരുമായിരുന്നു. രാജാവിന്റെ പ്രധാന മന്ത്രിയായിരുന്നത് വലിയകാൎയ്യക്കാരാണ്. സകല സംഗതികളും രാജാവുതന്നെയാണ് തീൎച്ചചെയ്തിരുന്ന

ത്. രാജ്യത്തിലെ ഓരോരോഭാഗങ്ങളിലും നാട്ടുവാഴികളായ പല മാടമ്പിമാരും ഉണ്ടായിരുന്നു. ആ മാടമ്പിമാർ അവരവരുടെ ദേശങ്ങളിൽ ചില രാജാധികാരങ്ങൾ നടത്തിയും വന്നിരുന്നു. ആ വഴിക്കാണ് എട്ടുവീട്ടിൽപിള്ളമാരുടെയും മററും അധികാരങ്ങൾ വൎദ്ധിച്ചു വരുവാനിടയായിത്തീൎന്നത്. രവിവൎമ്മരാജാവിൻെറ കാലത്ത് ഈ മാടമ്പിമാരുടെ അധികാരങ്ങൾ കുറയ്ക്കുന്നതിനും രാജാവിൻെറ അധികാരം പ്രബലപ്പെടുത്തുന്നതിനുമായി ഓരോ പ്രദേശങ്ങളിലും ചില കാൎയ്യക്കാരന്മാരെ പ്രത്യേകം നിയമിച്ചിരുന്നു എങ്കിലും മാടമ്പിമാരുടെ ശക്തി അതുകൊണ്ടു പറയത്തക്കവണ്ണം ക്ഷയിച്ചിരുന്നില്ല. അതിനും പുറമെ വിദേശീയരായ കച്ചവടക്കമ്പനിക്കാരും ഓരോസ്ഥലങ്ങളിൽ അവരുടെ അധികാരം നടത്തിവന്നിരുന്നു.

മൂന്നാം പ്രകരണം.

മാൎത്താണ്ഡവൎമ്മമഹാരാജാവ് കൊല്ലം 904—933.

1. മഹാരാജാവിൻെറ പ്രത്യേകഗുണങ്ങൾ.

ഈ മഹാരാജാവിൻെറ കാലം മുതൽക്കാണ് തിരുവിതാംകൂർ ചരിത്രത്തിലെ നവീനഘട്ടം ആരംഭിക്കുന്നത്. പ്രസിദ്ധന്മാരായ അനിഴം തിരുനാൾ മാൎത്താണ്ഡവൎമ്മ മഹാരാജാവും, അവിടത്തെ ഭാഗിനേയൻ കാൎത്തികതിരുനാൾ രാമവൎമ്മ മഹാരാജാവും, കോലത്തിരി വംശത്തിൽനിന്ന് ഉമയമ്മറാണിയുടെ കാലത്തും ഉണ്ണിക്കേരളവൎമ്മരാജാവിൻെറ കാലത്തും ദത്തെടുത്ത രാജ്ഞിമാരുടെ പുത്രന്മാരാണ്. അതിൽ മാൎത്താണ്ഡവൎമ്മമഹാരാജാവിൻെറ മാതാവ് ഉമയമ്മറാണിയുടെ ബന്ധുവായ കോട്ടയത്തു കേരളവൎമ്മരാജാവിൻെറ പുത്രിയും, രാമവൎമ്മമഹാരാജാവിൻെറ മാതാവ് ആ കേരളവൎമ്മരാജാവിൻെറ മറെറാരു പുത്രിയുടെ പുത്രിയുമാണ്. ഇപ്പോഴത്തെ തിരുവിതാംകൂർ രാജ്യത്തിൻെറ നിൎമ്മാതാവ് എന്ന നിലയിൽ കീൎത്തിപ്പെട്ട മാൎത്താണ്ഡവൎമ്മ മഹാരാജാവ് കൊല്ലം 901-ൽ രാജ്യഭാരം തുടങ്ങി. അക്കാലത്ത് അവിടെയ്ക്കു 23 തിരുവയസ്സേ ആയിരുന്നുള്ളു. ബാല്യം മുതൽതന്നെ അവിടുന്ന് രാജ്യകാൎയ്യങ്ങളിൽ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധവെക്കുകയും മാടമ്പിമാരുടെ ശക്തി ക്ഷയിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കയും ചെയ്തിരുന്നു. രാമവൎമ്മ മഹാരാജാവ് തൃച്ചിനാപ്പള്ളിയിൽ നിന്ന് ഒരു സൈന്യത്തെ വരുത്തിയതും അക്കാലത്തു യുവരാജാവായിരുന്ന മാൎത്താണ്ഡവൎമ്മമഹാരാജാ

വിന്റെ ഉപദേശപ്രകാരമായിരുന്നു, ഈ വക സംഗതികളാൽ എട്ടുവീട്ടിൽ പിള്ളമാരും മററും അക്കാലം മുതൽക്കേ അവിടുത്തെ പരമശത്രുക്കളായും തീൎന്നിരുന്നു. അവരുടെ ഓരോരോ ചതിപ്രയോഗങ്ങളിൽ നിന്നും രക്ഷപ്പെടുവാൻ യുവരാജാവായ അവിടെയ്ക്കു് പല അവസരങ്ങളിലും വേഷംമാറി ഒളിച്ചുനടന്നു കഴിച്ചുകൂട്ടേണ്ടതായും വന്നിട്ടുണ്ടു്. ഈ മാൎത്താണ്ഡവൎമ്മമഹാരാജാവു് വലിയ രാജ്യതന്ത്രജ്ഞനും ധീരനായ യോദ്ധാവും ഉൽക്കൎഷേച്ഛുവും ദൈവഭക്തനുമായിരുന്നു. സാധാരണ രാജാക്കന്മാരെപ്പോലെ ആഡംബരപ്രിയത്വമോ സുഖാനുഭവങ്ങളിൽ ആഗ്രഹമോ അവിടെയ്ക്കുണ്ടായിരുന്നില്ല. ദാനശീലവും കൃത്യനിഷ്ഠയും ആത്മാൎത്ഥതയും അവിടുത്തെ സഹജഗുണങ്ങളായിരുന്നു. രാജ്യരക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി സ്വന്തം സുഖസൌകൎയ്യങ്ങളെ തീരെ ത്യജിച്ചു് ഏതു തരത്തിലുള്ള ക്ലേശങ്ങൾ സഹിക്കുന്നതിനും അവിടെയ്ക്കു് ഒട്ടും പ്രയാസമുണ്ടായിരുന്നില്ല. രാജ്യത്തെ മുതലെടുപ്പു് പ്രജകളുടെ ക്ഷേമത്തിനുവേണ്ടി ചെലവു ചെയ്യുവാനുള്ളതാണെന്നും രാജാവു് ആ ധനത്തിന്റെ ഒരു സൂക്ഷിപ്പുകാരൻ മാത്രമാണെന്നും അവിടുന്നു പൂൎണ്ണമായി ധരിച്ചിരുന്നു. സമൎത്ഥന്മാരായ ആളുകളെ നല്ലവണ്ണം തിരിച്ചറിഞ്ഞു് തക്കതായ പ്രവൃത്തികളിൽ അവരെ ചുമതലപ്പെടുത്തുന്നതിനും, ആ വഴിക്കു് തന്റെ പേരിൽ അസാധാരണമായ ഭക്തിയും വിശ്വാസവും അവൎക്കുണ്ടാക്കുന്നതിനും, അവിടെയ്ക്കുള്ള സാമൎത്ഥ്യം അസാമാന്യം തന്നെയുമായിരുന്നു. ഈ വക ഗുണങ്ങളുടെ യോഗമാണു് ആ മഹാരാജാവിനു സിദ്ധിച്ച വിജയത്തിന്റെ ബീജമെന്നു നിസ്സംശയം പറയാവുന്നതാണു്. എന്നാൽ വിജിഗീഷുവായ അവിടുന്നു് ശത്രുക്കളെ ശിക്ഷിക്കുന്നതിൽ കാണിച്ചിരുന്ന ക്രൂരതയും അന്യരാജ്യങ്ങൾ പിടിച്ചടക്കുന്നതിൽ ചിലപ്പോൾ പ്രവൎത്തിച്ച നയവിശേഷങ്ങളും സാധാരണ ദൃഷ്ടിയിൽ കുറെ നിലവിട്ടവതന്നെയായിരുന്നുവെന്നു പറയാതെ തരമില്ല. എങ്കിലും മുമ്പു് അവിടെയ്ക്കു് അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്ന ശത്രുക്കളുടെ ഉപദ്രവത്തിന്റെ ശക്തികൊണ്ടാണു് ആ സ്വഭാവവിശേഷം വന്നുകൂടിയതെന്നു് അവിടുത്തെ ജീവചരിത്രം ധാരാളം തെളിയിക്കുന്നുണ്ടു്.

മാൎത്താണ്ഡവൎമ്മമഹാരാജാവു് രാജ്യഭാരം തുടങ്ങിയ ഉടൻതന്നെ ആറുമുഖംപിള്ളയെ ദളവയായും കുമാരസ്വാമിപിള്ളയെ സേനാനായകനായും രാമയ്യനെ കൊട്ടാരം രായസമായും നിയമിച്ചു. രാജ്യത്തിലെ വരവു ചെലവുകളിൽ അവിടുന്നു് പ്രത്യേകം ദൃഷ്ടിവെച്ചു് അനാവശ്യച്ചെലവുകൾ കുറച്ചു. സൈന്യങ്ങളുടെ സംഖ്യ വൎദ്ധിപ്പിക്കയും വിദേശീയരായ കച്ചവടക്കമ്പനിക്കാരോടു് പരിഷ്കൃതരീതിയിലുള്ള തോക്കുകളും മററു യുദ്ധസാമഗ്രികളും കുരുമുളകിന്റെ വിലയ്ക്കു പക

രം വാങ്ങിശ്ശേഖരിക്കയും ചെയ്തു. അതിനു ശേഷം തൃച്ചിനാപ്പള്ളിയിൽനിന്നു വരുത്തിയ സൈന്യത്തെ തിരിയെ അയച്ചു.

2. തമ്പിമാരുടെ കൃത്രിമം.

രാമവർമ്മമഹാരാജാവിന്റെ പുത്രന്മാരായ പപ്പുത്തമ്പിയും രാമൻ തമ്പിയും മാർത്താണ്ഡവർമ്മമഹാരാജാവിന്റെ വിരോധികളായിരുന്നു എട്ടുവീട്ടിൽപിള്ളമാർ ഈ തരംനോക്കി തമ്പിമാരെക്കൊണ്ടു മാർത്താണ്ഡവർമ്മമഹാരാജാവിനെ ഉപദ്രവിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. തൃച്ചിനാപ്പള്ളിസ്സൈന്യത്തെ തിരികെ അയച്ച അവസരത്തിൽ തമ്പിമാർ അവിടത്തെ ഭരണാധികാരിയായ നായിക്കനോട് സഹായമപേക്ഷിച്ചു. അവർ നാടുനീങ്ങിയ മഹാരാജാവിന്റെ പുത്രന്മാരാകയാൽ രാജ്യാവകാശം തങ്ങൾക്കാണ് കിട്ടേണ്ടതെന്നും മാർത്താണ്ഡവർമ്മമഹാരാജാവ് രാജ്യഭാരം ചെയ്യുന്നത് അന്യായമാണെന്നും അവർ ആ ഭരണാധികാരിയെ ധരിപ്പിച്ചു. നായിക്കൻ തമ്പിമാരുടെ സഹായത്തിന്നായി അഴകപ്പ മുതലിയാർ എന്ന ആളുടെ അധീനത്തിൽ ഒരു സൈന്യത്തെ തിരുവിതാംകൂറിലേക്കയച്ചു. ആ സൈന്യം ഉദയഗിരിയിൽ പാളയമടിച്ചു താമസമാക്കിയപ്പോൾ മാർത്താണ്ഡവർമ്മ മഹാരാജാവ്, കേരളത്തിലെ മരുമക്കത്തായരീതിപ്രകാരം തമ്പിമാർക്കു രാജ്യാവകാശമില്ലെന്നുള്ള വാസ്തവം മുതലിയാരെ ധരിപ്പിച്ചു. അന്വേഷണത്തിൽ അതു ശരിയാണെന്നറിഞ്ഞ മുതലിയാർ തമ്പിമാരോട് മഹാരാജാവിന്റെ വരുതിയിൽ നടക്കാൻ ഉപദേശിക്കയും സൈന്യത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗത്തെ മഹാരാജാവിന്റെ സഹായത്തിനായി തിരുവിതാംകൂറിൽ താമസിപ്പിച്ചിട്ടു തൃച്ചിനാപ്പള്ളിക്കു തിരിച്ചുപോകയും ചെയ്തു.

3. എട്ടുവീടരുടെയും മററും അവസാനം.

രാജദ്രോഹികളായ എട്ടുവീട്ടിൽപിള്ളമാർ മുതലായവർ മഹാരാജാവിന്റെ ജീവഹാനി വരുത്തുവാനായി പിന്നെയും ഉപായങ്ങളോരോന്നായി ആലോചിച്ചുവന്നിരുന്നു. നെയ്യാററിൻകരക്കടുത്ത് വെങ്ങാനൂർ എന്ന ദിക്കിൽവെച്ച് അവർ യോഗംകൂടി, ആറാട്ടിന്ന് മഹാരാജാവ് കടപ്പുറത്തേയ്ക്ക് എഴുന്നള്ളുമ്പോൾ അവിടെവെച്ചു വധിക്കണമെന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്തി. മഹാരാജാവാകട്ടെ ഈ വൃത്താന്തം അറിഞ്ഞ് ആറാട്ടിന്ന് എഴുന്നള്ളുമ്പോൾ പതിവിലധികം ഭടന്മാരെ കൊണ്ടുപോയി ആ ഉദ്യമത്തിലും പിള്ളമാർക്കു പരാജയം പററി. മഹാരാജാവ് ആ ശത്രുക്കളോടു പകരം ചോദിക്കാനുള്ള അവസരം കാത്തുകൊണ്ടിരുന്നു. അതിനുവേണ്ട ഏർപ്പാടുകളും ഗൂഢമായി ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. അങ്ങനെയിരിക്കെ അവിടേയ്ക്ക് കുറച്ചുകാലം നാഗർകോവിൽത്താമസിക്കേണ്ട ഒരവസരംവന്നു. അതിന്നിടയിൽ ഒരുദിവസം

പപ്പുത്തമ്പി മഹാരാജാവിനെക്കാണാനായി അവിടെച്ചെന്നു. ഭൃത്യന്മാർ അദ്ദേഹത്തെ തടഞ്ഞപ്പോൾ തമ്പി എതിർത്തു. യുദ്ധത്തിൽ അവർ അദ്ദേഹത്തെ കൊല്ലുകയും ചെയ്തു. ജ്യേഷ്ഠന്റെ മരണവൃത്താന്തം അറിഞ്ഞ രാമൻതമ്പി പകരം ചോദിക്കാനായി കൊട്ടാരത്തിനകത്തു കടന്നുചെന്ന് മഞ്ചത്തിൽ എഴുന്നള്ളിയിരിക്കുന്ന മഹാരാജാവിനെ വെട്ടുവാൻ ശ്രമിച്ചു. മഹാരാജാവ് പെട്ടെന്ന് അയാളെ തള്ളിമറിച്ചിട്ട് അയാളുടെ വാളുകൊണ്ടുതന്നെ ആ ദ്രോഹിയെ വധിച്ചു. ഇനി ഒട്ടുംതാമസിക്കാൻ പാടില്ലെന്നു കണ്ട് എട്ടുവീട്ടിൽ പിള്ളമാരെയും മററു രാജദ്രോഹികളെയും പിടിക്കാൻ കല്പനയും കൊടുത്തു. കല്പനപ്രകാരം ശത്രുക്കളെപ്പിടിച്ചു തിരുമുമ്പിൽ ഹാജരാക്കിയപ്പോൾ അവരിൽ ചിലരെ തൂക്കിക്കൊല്ലുവാനും മററു ചിലരെ നാടുകടത്തുവാനും കല്പിക്കയും അതു പ്രകാരം നടത്തിക്കയും ചെയ്തു. അവരുടെ നിരപരാധികളായ സ്ത്രീകളെയും കുട്ടികളെയും ചില ദുർമന്ത്രികളുടെ ഉപദേശപ്രകാരം മുക്കവർക്കു പിടിച്ചുകൊടുപ്പിച്ചുവെന്നും കാണുന്നുണ്ട്. എട്ടുവീട്ടിൽപിള്ളമാരുടെ ഭവനങ്ങളെല്ലാം ഇടിച്ചുപൊളിച്ചു നിരത്തി കുളംകോരി. അവക സാമാനങ്ങൾ കൊണ്ട് തിരുവനന്തപുരത്തു രാമനാമഠം പണിയിച്ചു. അവരുടെ മററു സ്വത്തുക്കളെല്ലാം സർക്കാരിലേക്കു കണ്ടുകെട്ടുവാനും കല്പിച്ചു.

പിന്നെ തിരുവനന്തപുരത്തെഴുന്നള്ളി ശ്രീപത്മനാഭസ്വാമി ക്ഷേത്രത്തിൽ യോഗക്കാർക്കുള്ള അധികാരം നശിപ്പിച്ച് അവിടെ തന്റെ പൂർണ്ണശക്തി ഉറപ്പിച്ചു. ഇങ്ങനെ ശത്രുക്കളെ അമർച്ചചെയ്തു രാജ്യത്തിനും തനിക്കും രക്ഷയും സമ്പാദിച്ചു. അക്കാലംമുതൽ തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാക്കന്മാരുടെ അധികാരത്തെ വകവെക്കാതിരിപ്പാനും അവവഴിക്കു രാജ്യത്തിൽ അന്തഃഛിദ്രമുണ്ടാക്കുവാനും ഇടപ്രഭുക്കന്മാരിലാരും തന്നെ ഒരുങ്ങാതായി. അതിനാൽ മഹാരാജാക്കന്മാർക്കു രാജ്യത്തിൽ സമാധാനവും ക്ഷേമവും വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനു സൌകര്യവും സിദ്ധിച്ചുവന്നു.

4. കൊല്ലംരാജാവുമായുള്ള സന്ധി.

ഇക്കാലത്തെയ്ക്കു കൊല്ലം രാജാവിന്റെ പ്രാബല്യം വളരെ ക്ഷയിച്ചിരുന്നു. രവിവർമ്മചക്രവർത്തി മുതലായ ശ്രേഷ്ഠന്മാർ ജനിച്ച ആ കുലശേഖരവംശത്തിൽ രണ്ടു തലമുറകളായി അമ്പതിലധികം വത്സരംകാലം പുരുഷന്മാരില്ലാതെ രാജ്ഞിമാരാണ് രാജ്യം ഭരിച്ചിരുന്നത്. വിദേശീയരായ കച്ചവടക്കമ്പനിക്കാരുടെ തന്ത്രവിശേഷങ്ങളും മന്ത്രിമാരുടെ സാമർത്ഥ്യക്കുറവും അബലകളായ ഭരണാധികാരിണികളുടെ ശക്തിക്ഷയത്തിനു പ്രത്യേക കാരണങ്ങളായും തീർന്നു. കൊല്ലാം ഷം 880-

മുതൽ രവിവർമ്മരാജാവ് രാജ്യം ഭരിച്ചു തുടങ്ങി. കൊല്ലം 890-ാമാണ്ടായപ്പോഴെയ്ക്കു് രാജകുടുംബത്തിൽ ആ രാജാവു മാത്രമായി. കൊല്ലം 906-ൽ കായംകുളം രാജകുടുംബത്തിലെ ഒരു ശാഖയിൽനിന്ന് ഒരു കന്യകയെ അദ്ദേഹം ദത്തെടുത്തു. കൊല്ലം രാജകുടുംബവും തൃപ്പാപ്പൂർ രാജകുടുംബവും ഒരു കുടുംബത്തിൻെറ ശാഖകളായിരുന്നതിനാൽ തന്നോട് ആലോചിക്കാതെ ദത്തെടുത്തത് മാർത്താണ്ഡവർമ്മമഹാരാജാവിന് രസിച്ചില്ല. അദ്ദേഹം ഒരു സൈന്യത്തോടുകൂടി കൊല്ലത്തു ചെന്ന് കൊല്ലംരാജാവിനെ യുദ്ധത്തിൽ തോല്പിച്ചു. അതിനുശേഷം കൊല്ലംരാജാവുമായി ഒരുടമ്പടിയും ചെയ്തു. ആ ഉടമ്പടികൊണ്ടു കൊല്ലംരാജാവിൻെറ പിൽക്കാലത്തു കൊല്ലംരാജ്യവും മാർത്താണ്ഡവർമ്മ മഹാരാജാവിൻെറ കീഴിലുള്ള തിരുവിതാംകൂറിനോടു ചേരുന്നതാണെന്നും അതുവരെ മഹാരാജാവിന്നു കപ്പം കൊടുത്തുകൊള്ളണമെന്നും തിരുവിതാംകൂറിലെ സൈന്യത്തിൻെറ ഒരു ഭാഗം കൊല്ലത്തു താമസിപ്പിച്ചുകൊള്ളണമെന്നും വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തി. അതിനും പുറമെ കായംകുളവുമായുള്ള ബന്ധം വേർപെടുത്തിക്കൊള്ളാമെന്നും കൊല്ലം രാജാവ് സമ്മതിച്ചു. മഹാരാജാവ് കൊല്ലംരാജാവിനെ തിരുവനന്തപുരത്തു കൊണ്ടുവന്നു വലിയകോയിക്കൽ താമസിപ്പിക്കയും ചെയ്തു.

5. കൊട്ടാരക്കരയുമായുള്ള ബന്ധം.

തിരുവിതാംകൂർ രാജകുടുംബവും കൊട്ടാരക്കര രാജകുടുംബവും ഒരു രാജകുടുംബത്തിൽനിന്നു പിരിഞ്ഞ ശാഖകളാണെന്നു മുമ്പു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. കൊല്ലം 909-ൽ കൊട്ടാരക്കര രാജകുടുംബത്തിൽ ഒരു റാണി മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. അതുകൊണ്ട് മാർത്താണ്ഡവർമ്മമഹാരാജാവു് കൊട്ടാരക്കര രാജ്യം തിരുവിതാംകൂറിനോടു ചേർക്കുകയും റാണിയെ തിരുവനന്തപുരത്തോ കൊട്ടാരക്കരയോ താമസിച്ചുകൊള്ളുവാൻ അനുവദിക്കുകയും ചെയ്തു.

6. കായംകുളവുമായുള്ള യുദ്ധം.

കൊല്ലം രാജാവ് വലിയകോയിക്കൽ താമസിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ കായംകുളം രാജാവ് ഗൂഢമായി അദ്ദേഹത്തിനെ കൊല്ലത്തേക്കു വരുത്തി. അവർ രണ്ടുപേരും കൂടി ഒരു വലിയ സൈന്യം ശേഖരിച്ചു മാർത്താണ്ഡവർമ്മമഹാരാജാവിൻെറ വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന ശക്തിയെ അമർച്ച ചെയ്യണമെന്ന ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി യുദ്ധത്തിനൊരുങ്ങി. അതിന്നുവേണ്ടി അവർ കൊച്ചി രാജാവിനോട് സഹായത്തിന്നപേക്ഷിച്ചു. അവരുടെ ആവശ്യപ്രകാരം കൊച്ചിയിൽനിന്നും ഒരു സൈന്യത്തെ അയച്ചുകൊടുത്തു. ഈ മൂന്നു സൈന്യങ്ങളും കൂടി ഒരു ഭയങ്കരയുദ്ധ

ത്തിന്നുവേണ്ട ഒരുക്കങ്ങൾ എല്ലാം ചെയ്തു. കായംകുളം രാജാവിന്റെ പ്രവൃത്തി മാൎത്താണ്ഡവൎമ്മമഹാരാജാവിനെ വല്ലാതെ കുപിതനാക്കി. അദ്ദേഹം ഒരു വലിയ സൈന്യത്തെ ശേഖരിച്ച് കൊല്ലം രാജ്യവും കായംകുളം രാജ്യവും ഒന്നിച്ച് ആക്രമിക്കാനായി വടക്കോട്ടയച്ചു. ഈ സൈന്യത്തെ നയിച്ചിരുന്നത് താണുപിള്ള എന്ന സേനാനിയും, രായസമായിരുന്ന രാമയ്യനുമായിരുന്നു. യുദ്ധം വളരെ ഭയങ്കരമായി തുടങ്ങി. രണ്ടു പക്ഷത്തിലും കുറച്ചു കാലത്തേക്ക വിജയലക്ഷണങ്ങൾ ഒന്നും കണ്ടില്ല. കായംകുളം രാജാവ് കൊല്ലപ്പെട്ടു. പക്ഷെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുജൻ ഉടനെ ആ സ്ഥാനം കയ്യേററു യുദ്ധം തുടൎന്നു. തിരുവിതാംകൂറിന്നു ജയം പ്രയാസമാണെന്നുകണ്ടു യുദ്ധം തൽക്കാലം നിൎത്തിവച്ചു. മഹാരാജാവ് രാമയ്യനെ ഉടനെ തിരുനൽവേലിയിൽ അയച്ച് അവിടെ നിന്നും ഒരു സൈന്യത്തെ ശേഖരിച്ചുകൊണ്ട് പെട്ടെന്നു വീണ്ടും യുദ്ധത്തിന്നെത്തി. പുതിയ സൈന്യം വന്നുചേൎന്നതിന്നുശേഷം യുദ്ധം അധികകാലത്തെയ്ക്കു നിലനിന്നില്ല. കായംകുളം സൈന്യം പരാജിതരായി. അതിനാൽ കായംകുളം രാജാവ് മാൎത്താണ്ഡവൎമ്മമഹാരാജാവിനോട് സമാധാനത്തിന്നപേക്ഷിച്ചു. ഇങ്ങനെകായംകുളം രാജ്യവുമായുള്ള ആദ്യത്തെ യുദ്ധംഅവസാനിച്ചു.

7. രാമയ്യൻ ദളവ.

ആറുമുഖംപിള്ള ദളവ 911-ൽ മരിച്ചതിന്നുശേഷം ഒരുകൊല്ലക്കാലം അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുജൻ താണുപിള്ള ദളവയായി. 912-ൽ കൊട്ടാരം രായസമായിരുന്ന രാമയ്യനെ മഹാരാജാവ് ദളവയായി നിയമിച്ചു. രാമയ്യൻ ബാല്യത്തിൽത്തന്നെ സ്വദേശമായ തിരുനൽവേലിയിൽ നിന്നും തിരുവനന്തപുരത്തെയ്ക്ക് ഉപജീവനത്തിനായി വന്ന ആളാണ്. മാൎത്താണ്ഡവൎമ്മമഹാരാജാവ് ആദ്യമായി രാമയ്യനെക്കണ്ടതു് വഞ്ചിയൂർ അത്തിയറപ്പോററിയുടെ പാചകനായിട്ടാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബുദ്ധിസാമൎത്ഥ്യവും വകതിരിവും കണ്ടിട്ട് തിരുമനസ്സിലെയ്ക്കു തൃപ്തിതോന്നുകയും കൊട്ടാരത്തിൽ ഒരു ജോലികൊടുക്കയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാമൎത്ഥ്യം ഒന്നുമാത്രമാണ് ഏററവും ഉയൎന്ന ഉദ്യോഗം ഭരിക്കുവാനിടയാക്കിയത്. രാമയ്യൻ ഒരു യുദ്ധവീരനും രാജ്യതന്ത്രജ്ഞനും സൂക്ഷ്മബുദ്ധിമാനും മഹാരാജാവിന്റെ ഉററമിത്രവുമായിരുന്നു. തന്റെ ജീവകാലം മുഴുവനും മാൎത്താണ്ഡവൎമ്മമഹാരാജാവിന്നുവേണ്ടി എന്തു ചെയ്യാനും അദ്ദേഹം സന്നദ്ധനായിരുന്നു.

8. രണ്ടാമത്തെ കായംകുളംയുദ്ധം.

കൊല്ലവൎഷം 909-ൽ കൊല്ലംരാജാവായിരുന്ന രവിവൎമ്മരാജാവ് നാടുനീങ്ങി. ഉടൻ തന്നെ കായംകുളംരാജാവ് മുമ്പിലത്തെ ഉ

ത്തിനെ അടിസ്ഥാനമാക്കി കൊല്ലം രാജ്യത്ത് തന്റെ അധികാരം നടത്തിത്തുടങ്ങുകയും അനന്തിരവനായ ഒരു തമ്പുരാനെ കൊല്ലത്തു ഭരണം നടത്തുന്നതിനു നിയമിക്കയും ചെയ്തു. മാർത്താണ്ഡവർമ്മമഹാരാജാവാകട്ടെ കായംകുളം രാജാവിന്റെ ഈ പ്രവൃത്തി ന്യായമല്ലെന്നും കൊല്ലം രാജാവും താനുമായുള്ള ഉടമ്പടിപ്രകാരം കായംകുളത്തുനിന്നുള്ള ഒത്തു ദുർബ്ബലപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ കൊല്ലം രാജ്യം തിരുവിതാംകൂറിനു നാട്ടു ചേരേണ്ടതാണെന്നും വാദിച്ചു. കായംകുളം രാജാവ് അതുപ്രകാരം കൊല്ലംരാജ്യം വിട്ടുകൊടുക്കാത്തതിനാൽ മഹാരാജാവ് വീണ്ടും കായംകുളവുമായി യുദ്ധത്തിനൊരുങ്ങി. ഈ യുദ്ധത്തിൽ ഡച്ചുകാരും കായംകുളം രാജാവിന്റെ പക്ഷത്തിൽ ചേർന്ന് യുദ്ധം ചെയ്തിരുന്നു. അതിനും പുറമെ ചെമ്പകശ്ശേരിരാജാവും ഗൂഢമായി കായംകുളത്തെ സഹായിച്ചിരുന്നു. ആ യുദ്ധം കുറച്ചുകാലം തുടർന്നു നിൽക്കയും ചെയ്തു.

9. ഡച്ചുകാരുമായുള്ള യുദ്ധം.

മേൽപ്രകാരം തിരുവിതാംകൂറിന്റെ ശക്തി വർദ്ധിച്ചുവരുന്നത് ഡച്ചുകാരുടെ കച്ചവടത്തിനുള്ള യുദ്ധങ്ങൾക്കും യുദ്ധംകൊണ്ടുള്ള കച്ചവടത്തിനും പ്രതിബന്ധകമായി വന്നേക്കാമെന്ന് അവർ കരുതി. അതിനാൽ കൊച്ചി, സിലോൺ എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിലെ ഡച്ചുഗവർണർ ഉപായത്തിൽ കൊട്ടാരക്കര രാജ്ഞിയെക്കണ്ട് ഒരു സഖ്യം ചെയ്തു. രാജ്ഞിതന്നെ ആ രാജ്യം ഭരിക്കണമെന്നും അതിനു തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവ് വിരോധം കാണിക്കുന്നപക്ഷം യുദ്ധത്തിനു വേണ്ടുന്ന ഒരുക്കങ്ങൾ തങ്ങൾ ചെയ്തുകൊള്ളാമെന്നും ഗവർണർ കരാറു ചെയ്തുകൊടുത്തു. ഈ സംഗതിയറിഞ്ഞ് മഹാരാജാവ് സൈന്യത്തോടുകൂടി കൊട്ടാരക്കരയ്ക്കു പുറപ്പെട്ടു. മഹാരാജാവും സൈന്യവും എത്തുന്നുവെന്നു കേട്ടപ്പോൾത്തന്നെ രാജ്ഞി ഭയപ്പെട്ടു സ്വരാജ്യംവിട്ടു കൊച്ചിയിലേക്കുപോയി. ഈ അവസരത്തിൽ ഡച്ചുസൈന്യം തങ്കച്ചേരി മുതലായ സ്ഥലങ്ങൾ ആക്രമിച്ച് ഇരണിയൽ എന്ന പ്രദേശത്തേക്കു പുറപ്പെട്ടു. തിരുവിതാംകൂർ സൈന്യവും അവിടെ എത്തി. നാഗരുകോവിലിനും ഇരണിയലിനും മദ്ധ്യത്തിൽവെച്ചു ഭയങ്കരമായ യുദ്ധവും തുടങ്ങി. ആ യുദ്ധം രണ്ടുമാസത്തോളം നീണ്ടുനിന്നു. ഒടുവിൽ ഡച്ചുസൈന്യങ്ങൾ തോൽക്കുകയും പല യുദ്ധസാമഗ്രികളും ഇട്ടെറിഞ്ഞ് ഓടുകയും ചെയ്തു. ചില ഡച്ചുകാരെ മഹാരാജാവു തടവുകാരാക്കിപ്പിടിച്ചു. അനേകം തോക്കുകളും വാളുകളും ആ യുദ്ധത്തിൽ മഹാരാജാവിനുകിട്ടി. തടവുകാരാക്കിപ്പിടിച്ചവരെ ഉദയഗിരിക്കോട്ടയിൽ പാർപ്പിച്ചു. ഈ തടവുകാരിൽ പ്രധാനനായിരുന്ന ഒരാളാണ് കാലക്രമത്തിൽ മഹാരാജാവിന്റെ സേനാനായകനായിത്തീർന്ന 'ഡിലനായി'

എന്ന വലിയകപ്പിത്താൻ. മേൽപ്പറഞ്ഞ യുദ്ധം അവസാനിച്ചതോടുകൂടി കൊട്ടാരക്കരരാജ്യം വീണ്ടും മഹാരാജാവിൻെറ അധീനത്തിൽതന്നെയായിത്തീൎന്നു.

10. ചന്ദാസാഹിബ്ബിൻെറ ആക്രമണം.

ഇക്കാലത്തിന്നടുത്തുതന്നെ 915-ൽ അൎക്കാട്ടുനവാബിൻെറ ബന്ധുക്കളായ ചന്ദാസാഹിബ്, ബഡാസാഹിബ് എന്ന രണ്ടു പട്ടാണിപ്രമാണികൾ ചില സൈന്യങ്ങളോടുകൂടിവന്ന് തെക്കൻതിരുവിതാംകൂറിൽ ശുചീന്ദ്രം, നാഗരുകോവിൽ മുതലായ പ്രദേശങ്ങൾ ആക്രമിച്ചു കൊള്ളയിട്ടുതുടങ്ങി. ഈ വൎത്തമാനം അറിഞ്ഞപ്പോൾ മഹാരാജാവ് ഏതാനും സൈന്യങ്ങളേയും രാമയ്യനേയും അങ്ങോട്ടയച്ചു. ആ പട്ടാണിസൈന്യത്തോടു യുദ്ധംചെയ്തു ജയിക്കുന്നതുപ്രയാസമാണെന്നു കാണുകയാൽ മഹാരാജാവിൻെറ അനുവാദപ്രകാരം രാമയ്യൻ അവൎക്കു പല സമ്മാനങ്ങളും ധനവും കൊടുത്തു സന്തോഷിപ്പിച്ച് ഒരുവിധം അവരെ തിരിയെ അയച്ചു.

11. കായംകുളവുമായുള്ള ഉടമ്പടി.

കായംകുളവുമായുള്ള യുദ്ധം ഇതുവരെയും ഇടയ്ക്കിടയ്ക്ക് തുടൎന്നും ജയിച്ചും തോററും നടന്നുവന്നിരുന്നു. 916-ൽ മഹാരാജാവ് ആ യുദ്ധം അവസാനിപ്പിക്കണമെന്നു തീൎച്ചപ്പെടുത്തി. കായംകുളം രാജാവിനെ സഹായിച്ചുംകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഡച്ചുകാരുടെ കൊല്ലത്തുള്ള കോട്ടയെ ആക്രമിപ്പാനായി അനേകം സൈന്യങ്ങളേയും രാമയ്യനേയും ഡച്ചുയുദ്ധത്തിൽ തടവുകാരനായിപ്പിടിച്ച ഡിലനായിയെ തൻെറ സൈന്യത്തിൽ ഒരു പ്രധാനനാക്കി അയാളെയും അയച്ചു. ആ യുദ്ധം വളരെ ഭയങ്കരമായ വിധത്തിലാണ് നടന്നത്. കായംകുളം സേനയുടെ നായകനായിരുന്ന അച്യുതവാരിയർ കാൎയ്യക്കാർ എന്ന വീരപുരുഷൻെറ പരാക്രമത്താൽ മഹാരാജാവിൻെറ 6000 ത്തോളം ആളുകളുള്ള വലിയ സൈന്യം ആ യുദ്ധത്തിൽ തീരെ തോററുപോയി. അതിനാൽ തൽക്കാലം കൊല്ലം രാജ്യം കായംകുളത്തിൻെറ അധീനത്തിൽത്തന്നെയിരുന്നു. എന്നാൽ കായംകുളം രാജാവ് അതുകൊണ്ടു തൃപ്തിപ്പെടാതെ 917-ൽ കിളിമാനൂർ കോട്ടയെ ആക്രമിച്ചു സ്വാധീനപ്പെടുത്തി. അച്യുതവാരിയർ ഇക്കാലത്തെയ്ക്കു പരലോകം പ്രാപിച്ചിരുന്നു. മാൎത്താണ്ഡവൎമ്മ മഹാരാജാവാകട്ടെ പുതുതായി 5000 സൈന്യങ്ങളെ ശേഖരിച്ചും ഡച്ചുയുദ്ധത്തിൽ തടവുകാരനായിപ്പിടിച്ച ഡിലനായിയെ തൻെറ സൈന്യത്തിൽ ഒരു പ്രധാന പടനായകനാക്കി നിയമിച്ചും യുവരാജാവിനോടും ദളവ രാമയ്യനോടും കൂടിച്ചേൎന്ന് വീണ്ടും യുദ്ധം ആരംഭിച്ചു. ആ യുദ്ധത്തിൽ കായംകുളം സൈന്യങ്ങൾ

തോററു പിന്മാറി. മഹാരാജാവിൻെറ സൈന്യങ്ങൾ അവരെ പിന്തുടൎന്ന് മാന്നാർവരെ ആക്രമിച്ചു. അപ്പോൾ കായംകുളം രാജാവ് സന്ധിക്കപേക്ഷിക്കയും ചെയ്തു. ആ സന്ധിപ്രകാരം കായംകുളം രാജ്യത്തിലെ ഏതാനും ഭാഗം തിരുവിതാംകൂറിലേക്ക വിട്ടുകൊടുക്കാമെന്നും കായംകുളംരാജാവ് തിരുവിതാംകൂർ രാജാവിൻെറ മിത്രമായിരുന്നു കൊള്ളാമെന്നും ആണ്ടുതോറും കുറെധനവും ഒരാനയും തിരുവിതാംകൂർ രാജാവിനു കപ്പമായി കൊടുത്തുകൊള്ളാമെന്നും മററും നിശ്ചയിച്ചിരുന്നു. ഈ ഉടമ്പടി മാന്നാറ്റുവച്ചാണ് ഉണ്ടായത്. ഇതോടുകൂടി കൊല്ലം രാജ്യം തിരുവിതാംകൂറിനോടു ചേരുകയും ചെയ്തു. മഹാരാജാവ് മാൎത്താണ്ഡവൎമ്മകുലശേഖരപ്പെരുമാൾ എന്ന സ്ഥാനവും വഹിച്ചു.

12. കായംകുളംരാജ്യം കീഴടക്കിയതു്.

മാന്നാറ്റു വെച്ചുചെയ്ത ഉടമ്പടിയനുസരിച്ച് കായംകുളം രാജാവ് തിരുവിതാംകൂറിലേക്ക് കപ്പം അയച്ചുകൊടുത്തില്ല. അതിനാൽ ആ കപ്പം പിരിപ്പാനായി രാമയ്യൻ മാവേലിക്കരെച്ചെന്നു താമസിച്ചു. കപ്പം അയച്ചുതരാത്തപക്ഷം വീണ്ടും യുദ്ധത്തിനൊരുങ്ങുന്നതാണെന്നു കായംകുളം രാജാവിനെ അറിയിക്കയും ചെയ്തു. മാനിയായ കായംകുളം രാജാവ് കപ്പം കൊടുത്തുംകൊണ്ടു രാജാവായി ഇരിക്കുന്നതിനെക്കാൾ ഭേദം നാടുവിട്ടുപോകയാണെന്നു തീൎച്ചപ്പെടുത്തി. എന്നിട്ട് കപ്പം തന്നു തീൎപ്പാൻ പത്തുദിവസത്തെ ഇടതരേണമെന്നു രാമയ്യനെ അറിയിച്ചു. രാമയ്യൻ അതു സമ്മതിച്ചു. ആ അവധികഴിഞ്ഞിട്ടും സംഖ്യ കൊടുത്തയച്ചു കാണാഞ്ഞപ്പോൾ രാമയ്യൻ യുദ്ധത്തിനൊരുങ്ങി സൈന്യങ്ങളോടുകൂടി കായംകുളംകൊട്ടാരം വളഞ്ഞു. പക്ഷെ കൊട്ടാരത്തിൽ അപ്പോൾ ഒരു മനുഷ്യപ്രാണിയും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഒരു കാൎയ്യം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. രാജാവും കുടുംബങ്ങളും ഭൃത്യന്മാരുമെല്ലാം സകല മുതലും എടുത്തുംകൊണ്ടു് രണ്ടുദിവസം മുമ്പുതന്നെ രാജ്യം വിട്ടു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. കൊട്ടാരം വളഞ്ഞിട്ടും ശത്രുക്കളുടെ ശബ്ദമൊന്നും കേൾക്കാഞ്ഞപ്പോൾ രാമയ്യൻ ചില സഹായക്കാരോടുകൂടി സൂക്ഷിച്ചുംകൊണ്ടു് കൊട്ടാരത്തിനുള്ളിൽ കടന്നു. നോക്കുന്നസ്ഥലമെല്ലാം ശൂന്യശൂന്യമായി കാണുകയും ചെയ്തു. ഒടുവിൽ ഒരു മുറിക്കകത്ത് ചില എഴുത്തുകളും മുറിഞ്ഞുകേടുവന്ന ചില വാളുകളുംമാത്രം കിടക്കുന്നതുകണ്ടു. ആ എഴുത്തുകളിൽ ചിലതു ചെമ്പകശ്ശേരി രാജാവിൻെറ ആണെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ ആ രാജാവും കായംകുളം രാജാവിൻെറ സഹായിയായിരുന്നുവെന്നു മനസ്സിലാക്കയും അമ്പലപ്പുഴരാജ്യം പിടിപ്പാൻ മഹാരാജാവിനെ പ്രേരിപ്പിക്കണമെന്നു കരുതുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെ കായംകുളം രാജ്യവും തിരുവിതാംകൂറിലേക്കടങ്ങി.

13. ദത്തെടുത്തത്.

ഇക്കാലത്ത് മഹാരാജാവിന്റെ സഹോദരിയും കാർത്തികതിരുനാൾ യുവരാജാവിന്റെ മാതാവുമായ ഒരു രാജ്ഞി മാത്രമേ രാജകുടുംബത്തിൽ ആററിങ്ങൽത്തമ്പുരാനായിട്ടുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ആ രാജ്ഞിയിൽ സ്ത്രീസന്താനമുണ്ടായതുമില്ല. അതിനാൽ കൊല്ലവർഷം 923-ൽ കോലത്തിരി രാജകുടുംബത്തിൽനിന്നും രണ്ടു തമ്പുരാട്ടിമാരെ മഹാരാജാവു ദത്തെടുത്തു.

14. അമ്പലപ്പുഴരാജ്യം അടക്കിയത്.

അമ്പലപ്പുഴ രാജാവ് കായംകുളത്തെ സഹായിച്ചിരുന്നുവെന്നു മനസ്സിലായതുമുതൽതന്നെ ആ രാജാവിനെ ജയിച്ച് അമ്പലപ്പുഴ രാജ്യം അടക്കണമെന്ന് മാർത്താണ്ഡവർമ്മമഹാരാജാവ് നിശ്ചയിച്ചു. അതിനായി 925-ൽ രാമയ്യനേയും സൈന്യങ്ങളേയും അമ്പലപ്പുഴയ്ക്കയച്ചു. ആ വർത്തമാനം അറിഞ്ഞ ഉടനെ അമ്പലപ്പുഴ രാജാവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സൈന്യങ്ങളെയെല്ലാം ചേർത്തു മാത്തൂർ പണിക്കരുടെ സേനാനായകത്വത്തിൻകീഴിൽ യുദ്ധത്തിനൊരുങ്ങി. തോട്ടപ്പിള്ളി എന്ന സ്ഥലത്തുവെച്ച് ആ യുദ്ധം ആറു ദിവസത്തോളം അതിഭയങ്കരമായിനടന്നു. തിരുവിതാംകൂർ സൈന്യത്തിനു വളരെ നാശങ്ങളും പററി. അതുകണ്ട് രാമയ്യൻ ശത്രുക്കളെ യുദ്ധംചെയ്തു ജയിക്കാൻ പ്രയാസമാണെന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്തി ഉപായത്തിൽ രാജാവിനെ കീഴടക്കാനുള്ള വഴി ആലോചിച്ചു. അമ്പലപ്പുഴ രാജാവിന്റെ ഉദ്യോഗസ്ഥ പ്രധാനന്മാരിൽ ചിലരെ തക്കതായ പ്രതിഫലം കൊടുക്കാമെന്ന കരാറിന്മേൽ സ്വാധീനപ്പെടുത്തി. അവരുടെ സഹായത്തോടുകൂടി ചില സൈന്യങ്ങളെയുംകൊണ്ടു രാജധാനിയിൽ പ്രവേശിച്ചു. ആ സേവന്മാരുടെ ചതിയിലുൾപ്പെട്ടു രാജാവ് രാമയ്യന്റെ തടവുകാരനായും തീർന്നു. തടവുകാരനാക്കിപ്പിടിച്ച രാജാവിനെ തക്ക കാവലോടുകൂടി രാമയ്യൻ തിരുവനന്തപുരത്തേക്കയച്ചു. ആ രാജാവിന്റെ സേനാനായകനായിരുന്ന മാത്തൂർപണിക്കരേയും മിത്രമായിരുന്ന തെക്കേടത്തു ഭട്ടതിരിയേയും മഹാരാജാവിന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു മുഖം കാണിപ്പിച്ചു. മഹാരാജാവ് അവക്കു പല സ്ഥാനമാനങ്ങളും കല്പിച്ചുകൊടുക്കയും ചെയ്തു ഇങ്ങനെ അമ്പലപ്പുഴരാജ്യവും തിരുവിതാംകൂറിൽചേന്നു.

15. തെക്കൻകൂറും വടക്കൻകൂറും അടക്കിയത്.

തെക്കൻകൂറും വടക്കൻകൂറും ഇക്കാലത്ത് ചെറിയ രാജ്യങ്ങളായിരുന്നു. അവിടത്തെ രാജാക്കന്മാർ അമ്പലപ്പുഴ രാജാവിന്റെ സഹായികളുമായിരുന്നു. അമ്പലപ്പുഴ കീഴടക്കിയതിനുശേഷം അധികം

താമസിക്കാതെതന്നെ ആ രാജ്യങ്ങളും കീഴടക്കാൻ മഹാരാജാവ് സൈന്യങ്ങളെ അയച്ചു. യുദ്ധമൊന്നും കൂടാതെതന്നെ ആ രാജ്യങ്ങൾ കീഴടക്കാൻ സാധിക്കയും ചെയ്തു.

16. തൃപ്പടിദാനം.

ശത്രുക്കളെ അമർത്തുന്നതിനുവേണ്ടി പലതരം ക്രൂരതകളും ചില അനീതികൾ തന്നെയും പ്രവർത്തിച്ചതു നിമിത്തം ജനങ്ങൾക്കു തന്നെക്കുറിച്ചു ഭയമല്ലാതെ ഭക്തി വിശ്വാസങ്ങളുണ്ടാകാൻ പ്രയാസമാണെന്നു മഹാരാജാവു കണ്ടു. അതിനാൽ തന്ത്രജ്ഞനായ അവിടുന്നു പ്രജകളുടെ ക്ഷേമവും സമാധാനവും രാജ്യരക്ഷയുമല്ലാതെ ഏതെങ്കിലും സ്വാർത്ഥമോ പദവിയിൽ ആഗ്രഹമോ തനിക്കില്ലെന്നു ജനങ്ങളെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്നതിനായി യുവരാജാവു മുതലായ സകല രാജകുടുംബാംഗങ്ങളോടുംകൂടി ശ്രീപത്മനാഭക്ഷേത്രത്തിലെഴുന്നള്ളി രാജ്യം മുഴുവനും ഉടവാളോടുകൂടി ശ്രീപത്മനാഭസ്വാമിക്ക് തൃപ്പടിദാനമായി സമർപ്പിച്ചു. 925 മകരം 5-ാംനു കാലത്താണ് ഈ സംഭവം നടത്തിയതു്. അതിനുശേഷം ശ്രീപത്മനാഭന്റെ ദാസനെന്ന നിലയിൽ ക്ഷേത്രത്തിൽനിന്ന് ഉടവാൾ വാങ്ങിയിട്ടാണ് രാജ്യം ഭരിച്ചത്. മേലിലുണ്ടാകുന്ന മഹാരാജാക്കന്മാരും അപ്രകാരം ചെയ്തുകൊള്ളണമെന്നും നിശ്ചയിച്ചു. മഹാരാജാവിന്റെ ഈ പ്രവൃത്തി ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ വേണ്ടിടത്തോളം ഫലമുണ്ടാക്കിത്തീർക്കയും ചെയ്തു. അന്നുമുതൽക്കാണ് തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാക്കന്മാർക്ക് 'ശ്രീപത്മനാഭദാസൻ' എന്ന സ്ഥാനപ്പേരുണ്ടായത്.

17. ഡച്ചുകാരുമായുള്ള ഉടമ്പടി.

തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവിന്റെ ശക്തി ക്രമത്തിൽ വർദ്ധിച്ചുവരുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ മഹാരാജാവുമായി യോജിച്ചിരിക്കുന്നതേ തങ്ങളുടെ കച്ചവടത്തിനു ഗുണമായിവരുള്ളൂ എന്നു ഡച്ചുകാർ ബോധപ്പെട്ടു. അതിനാൽ മഹാരാജാവുമായി ഒരുടമ്പടിചെയ്‌വാൻ 923 മുതൽ അവർ ശ്രമിച്ചുതുടങ്ങി. പല കരാറുകളും രാമയ്യൻ മുഖാന്തിരം എഴുതിയുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു. പക്ഷെ അവയെല്ലാം രാമയ്യന്റെ ഇഷ്ടപ്രകാരം മാത്രമായിരുന്നതിനാൽ ഡച്ചുകാർക്ക് ഒട്ടും ഗുണകരമായിരുന്നില്ലെന്നു മാത്രമല്ല ദോഷകരവുമായിരുന്നു. അതിനാൽ ഡച്ചുഗവർണർ അതൊന്നും സമ്മതിച്ചില്ല. ഒടുവിൽ മഹാരാജാവുമായി ആലോചിച്ച് കൊല്ലം 928-ൽ മാവേലിക്കരവെച്ച് രണ്ടു കക്ഷികൾക്കും ഗുണപ്രദമായ ഒരുടമ്പടിചെയ്തു. ആ ഉടമ്പടിയിലെ പ്രധാന നിശ്ചയങ്ങൾ ഇവയാണ്:—(1) തിരുവിതാംകൂറും ഡച്ചുകാരും തമ്മിൽ ഇണങ്ങിയിരിക്കണം. (2) ഡച്ചുകാർക്കല്ലാതെ മററു യൂറോപ്യ

ന്മാക്കു തിരുവിതാംകൂറിൽ പുതുതായി പ്രവേശം അനുവദിക്കരുത്. (3) ഇടവാ, വിഴിഞ്ഞം, അഞ്ചുതെങ്ങ് ഈ സ്ഥലങ്ങളിലുള്ള ഇംഗ്ലീഷുകാൎക്കു ഉപദ്രവമായി യാതൊന്നും ചെയ്യരുത്. (4) ഡച്ചുകാൎക്കു ചെയ്യുന്നതിലധികം സഹായം ഇംഗ്ലീഷുകാൎക്കു ചെയ്യരുത്. (5) ഡച്ചുകാൎക്കു കച്ചവടം സംബന്ധിച്ചു വേണ്ടിവരുന്ന സകല സഹായങ്ങളും ചെയ്തുകൊടുക്കണം. (6) തിരുവിതാംകൂറിന്റെ ശത്രുക്കൾക്കു ഡച്ചുകാർ യാതൊരു സഹായവും ചെയ്യരുത്.

18. ഫ്രഞ്ചുകാർ.

കൊല്ലം 525-ാമാണ്ടിടയ്ക്കു ഫ്രഞ്ചുകാരായ കച്ചവടക്കമ്പനിക്കാർ കുളച്ചൽ എന്ന സ്ഥലത്ത് ഒരു പണ്ടകശാല സ്ഥാപിച്ചു കച്ചവടം നടത്തുവാൻ വേണ്ട ആലോചനകളും ശ്രമങ്ങളും ചെയ്തു. എന്നാൽ അതിനുമുമ്പുതന്നെ വിദേശീയരായ ഡച്ചുകാരും ഇംഗ്ലീഷുകാരും തിരുവിതാംകൂറിൽ കച്ചവടത്താവളങ്ങൾ പലേടത്തും ഉറപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതിനാൽ ഇനി ഫ്രഞ്ചുകാൎക്കും കൂടി അതിന്നനുവാദം കൊടുക്കുന്നത് തീരെ യുക്തമല്ലെന്നു മഹാരാജാവു തീൎച്ചപ്പെടുത്തി. അവൎക്കു തിരുവിതാംകൂറിൽ കച്ചവടസ്ഥലം സ്ഥാപിക്കാൻ സമ്മതം കൊടുത്തതുമില്ല.

19. കൊച്ചിരാജാവുമായുള്ള യുദ്ധവും ഉടമ്പടിയും.

തിരുവനന്തപുരത്തു താമസിപ്പിച്ചിരുന്ന അമ്പലപ്പുഴരാജാവ് അവിടെനിന്ന് ഒളിച്ചോടിപ്പോയി കൊച്ചിരാജാവിനെ ശരണം പ്രാപിച്ചു. എന്നിട്ട് കൊച്ചിരാജാവിന്റെ കീഴിലുള്ള പാലിയത്തച്ചൻ കൊരട്ടിക്കയ്മൾ കോടശ്ശേരിക്കൎത്താവ് തോട്ടാശ്ശേരിത്തലച്ചെന്നവർ എന്നിവരുടെ നായകത്വത്തോടുകൂടി കൊച്ചിരാജാവിന്റെ സൈന്യങ്ങളെ ശേഖരിച്ച് വീണ്ടും തിരുവിതാംകൂറിനോടു യുദ്ധത്തിനൊരുങ്ങി. മാൎത്താണ്ഡവൎമ്മമഹാരാജാവ് ആ വൎത്തമാനം അറിഞ്ഞ് അവരോടെതിൎക്കുന്നതിന്നായി രാമയ്യൻ, ഡിലനായി മുതലായവരെ സൈന്യങ്ങളോടുകൂടി വടക്കോട്ടയച്ചു. പുറക്കാട് എന്ന സ്ഥലത്തുവെച്ച് രണ്ടുസൈന്യങ്ങളും കൂട്ടിമുട്ടി യുദ്ധവും തുടങ്ങി. ആ യുദ്ധത്തിൽ കൊച്ചിസൈന്യം തീരെത്തോററു. പാലിയത്തച്ചൻ തോട്ടാശ്ശേരിത്തലച്ചെന്നവർ, കോടശ്ശേരിക്കൎത്താവ് എന്നീ പ്രധാനന്മാരെ തടവുകാരാക്കിപ്പിടിച്ച് രാമയ്യൻ തിരുവനന്തപുരത്തേക്കയച്ചു. തിരുവിതാംകൂർ സൈന്യങ്ങൾ പിന്നെയും വടക്കോട്ടാക്രമിച്ച് മാടത്തിൻകര എന്ന സ്ഥലത്ത് കൊച്ചിരാജാവിന്നുണ്ടായിരുന്ന കോവിലകം കൈവശപ്പെടുത്തി. അതിന്നും പുറമെ അക്കാലത്തുതന്നെ വടക്കുനിന്ന് സാമൂതിരിയും കൊച്ചിയെ ആക്രമിച്ചു. അതെല്ലാംകൂടി കണ്ടപ്പോൾ കൊച്ചി

രാജാവ് ഒരാളെ അയച്ച് മഹാരാജാവിനോടു സന്ധിക്കപേക്ഷിച്ചു. മഹാരാജാവ് സൈന്യങ്ങളെ പിൻവലിപ്പാൻ കല്പനയും അയച്ചു. തടവുകാരാക്കിപ്പിടിച്ച പാലിയത്തച്ചൻ-മുതലായവരെ കുറെപ്പണം വാങ്ങി വിട്ടയപ്പാനും തീൎച്ചപ്പെടുത്തി. പാലിയത്തച്ചനും കോടശ്ശേരികൎത്താവും അതുപ്രകാരം പണംകൊടുത്തു വിട്ടുപോയി. മാനിയായ തോട്ടശ്ശേരിത്തലച്ചെന്നവരാകട്ടെ ധനംകൊണ്ടു മറ്റുള്ളവരെക്കാൾ താഴെയായിരുന്നില്ലെങ്കിലും പണംകൊടുത്തു ശത്രുവിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെടുന്നതിനെക്കാൾ ഭേദം തടവുകാരനായിത്തന്നെ മരിക്കയാണെന്നാണ് തീൎച്ചപ്പെടുത്തിയത്. അറുമാസത്തിനുള്ളിൽ അദ്ദേഹം എങ്ങനെയോ മരിക്കയും ചെയ്തു. കൊച്ചിരാജാവുമായുള്ള സന്ധിക്കരാറു കഴിയുന്നതിനു മുമ്പിൽത്തന്നെ 'കരപ്പുറം' എന്ന പ്രദേശത്തിന്റെ അധികാരത്തെപ്പറ്റി കൊച്ചിയും തിരുവിതാംകൂറുമായി തൎക്കം നേരിട്ടു. അവഴിക്കു വീണ്ടും വഴക്കുമൂത്ത് രണ്ടുകൂട്ടരും യുദ്ധത്തിനൊരുങ്ങി; എങ്കിലും കൊച്ചിരാജാവിന് വടക്കുനിന്ന് സാമൂതിരിയുടെ ആക്രമണവും കൂടി നേരിട്ടിരുന്നതിനാലും മറ്റും വലിയ യുദ്ധമൊന്നും കൂടാതെതന്നെ അ രാജാവു വഴിപ്പെട്ടു. മഹാരാജാവ് മാവേലിക്കര എഴുന്നള്ളിയിരുന്നതിനാൽ കൊച്ചിരാജാവും അവിടെയെത്തി. രണ്ടു രാജാക്കന്മാരും തമ്മിൽ മിത്രങ്ങളായിരിക്കത്തക്കവിധം ഒരുടമ്പടി ചെയ്തു. ആ ഉടമ്പടിപ്രകാരം അമ്പലപ്പുഴ, തെക്കൻകൂർ, വടക്കൻകൂർ മുതലായ രാജാക്കന്മാരുടെ മേൽക്കോയ്മാധികാരം കൊച്ചിരാജാവ് ഉപേക്ഷിച്ചതായി സമ്മതിക്കയും ചെയ്തു.

20. ചില നാട്ടുകാരുടെ ക്ഷോഭം അടക്കിയത്.

കൊല്ലം 929-ാമാണ്ടിടയ്ക്കു് അമ്പലപ്പുഴ, ചങ്ങനാശ്ശേരി, കോട്ടയം, ഏറ്റുമാനൂർ മുതലായ പ്രദേശങ്ങളിലെ ജനങ്ങൾ ആ പ്രദേശങ്ങളിലെ പഴയരാജാക്കന്മാരുടെയും മറ്റും പ്രേരണ വഴിക്ക് മഹാരാജാവിന്റെ അധികാരത്തെ വകവെക്കാതിരിക്കുന്നതിനും നാട്ടിൽ കലഹം വൎദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനും ഒരുങ്ങി. ആ ക്ഷോഭം അമൎച്ചചെയ്വാൻ മഹാരാജാവു ചില സൈന്യങ്ങളോടുകൂടി രാമയ്യനെ അയച്ചുവെങ്കിലും അവരെക്കൊണ്ട് അതു സാധിച്ചില്ല. അപ്പോൾ മഹാരാജാവ് മൈസൂർ സുൽത്താനായ ഹൈദരാലിയുടെ സഹായം അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് അങ്ങോട്ട് ഒരാളെ അയച്ചു. ഹൈദരാലിയും സൈന്യങ്ങളും വരുവാൻ തുടങ്ങുന്നുവെന്നു കേട്ടപ്പോൾത്തന്നെ മതഭ്രംശവും മറ്റും പറ്റിപ്പോയേക്കുമെന്നു കരുതി പേടിച്ച് ആവക ജനങ്ങളെല്ലാം കലഹം നിൎത്തി മൎയ്യാദക്കാരാകയും മഹാരാജാവിന്റെ അധികാരത്തെ സമ്മതിക്കയും ചെയ്തു. അപ്രകാരം ജനങ്ങളുടെ ക്ഷോഭം ശമിച്ചതു കണ്ട

മ്പ്പോൾ തൽക്കാലം ഇനി സഹായം ആവശ്യമില്ലെന്ന വിവരം മഹാരാജാവ് ഹൈദരാലിയെ അറിയിക്കയും ചെയ്തു.

21. സാമൂതിരിയുടെ ആക്രമണം.

ഇക്കാലത്തു കോഴിക്കോട്ടു രാജാവായ സാമൂതിരിപ്പാട്ടിലേയും ശക്തി വർദ്ധിച്ചു വരികയായിരുന്നു. 930-ൽ ആ രാജാവ് കൊച്ചി രാജ്യത്തെ ചില സ്ഥലങ്ങളെല്ലാം ആക്രമിച്ചു കീഴടക്കി. അതിനുശേഷം തിരുവിതാംകൂറിലേക്ക് ജലമാർഗ്ഗമായി സൈന്യങ്ങളെ നയിച്ചു. മഹാരാജാവിന് ആ വർത്തമാനം അറിവുകിട്ടിയ ഉടൻതന്നെ രാമയ്യനേയും ഡിലനായിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ സൈന്യങ്ങളേയും വടക്കോട്ടയച്ചു. പുറക്കാട്ടും അമ്പലപ്പുഴയും ആ സൈന്യങ്ങൾ പാളയമടിച്ചു കാവലായി. സാമൂതിരിപ്പാട്ടിലെ സൈന്യങ്ങൾ ആ പ്രദേശങ്ങളിൽ എത്തിയ ഉടനെ യുദ്ധവും തുടങ്ങി. ആ യുദ്ധത്തിൽ കോഴിക്കോട്ടു സൈന്യങ്ങൾ തോറ്റു. എങ്കിലും രണ്ടാമതും കുറെ സൈന്യങ്ങളെ ശേഖരിച്ചു തിരുവിതാംകൂറിനെ എതിർപ്പാൻ സാമൂതിരിരാജാവു സന്നദ്ധനായി. പക്ഷെ അപ്പോഴെയ്ക്കും മൈസൂർ സുൽത്താനായിരുന്ന ഹൈദരാലി കോഴിക്കോട്ടുരാജാവിൻെറ സ്വന്തം രാജ്യം ആക്രമിച്ചതിനാൽ ആ രാജാവിന് തിരുവിതാംകൂറിനോടു യുദ്ധത്തിനുള്ള ഏർപ്പാടു തൽക്കാലം നിർത്തിവെക്കേണ്ടിവന്നു.

22 കർണ്ണാട്ടിക്കിലെ നവാബുമായുള്ള ഉടമ്പടി.

മാർത്താണ്ഡവർമ്മമഹാരാജാവ് കേരളത്തിലുള്ള ഓരോരോ രാജ്യങ്ങളുമായി യുദ്ധവും ഉടമ്പടിയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ സഹ്യൻെറ കിഴക്കുള്ള രാജ്യങ്ങളിലും കലാപങ്ങളും യുദ്ധങ്ങളും നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. മധുരയിലെ നായ്ക്കന്മാരുടെ ശക്തി ക്ഷയിച്ചുപോയതിനുശേഷം കർണ്ണാട്ടിക്കിലെ നവാബ് തൻെറ ശക്തി അവിടെ സ്ഥിരമായി സ്ഥാപിച്ചു. ഇതിനു കച്ചവടക്കാരായി ഇന്ത്യയിൽ വന്ന ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ സഹായവും നവാബിനുണ്ടായിരുന്നു. നവാബിൻെറ തൃച്ചിനാപ്പള്ളിയിലെ ഗവർണരായ 'മൂദമീയ' എന്നാൾ കൊല്ലം 927-ാമാണ്ടിടയ്ക്കു തൻെറ ശക്തി പ്രയോഗിച്ച് സ്വതന്ത്രനായിത്തീർന്നു. അയാൾ തൻെറ കീഴിലുള്ള ഓരോ ഭൂഭാഗങ്ങൾ ഓരോരുത്തർക്ക് വിലയ്ക്കു വിൽക്കുവാനും തുടങ്ങി. മധുരയിലെ നായ്ക്കന്മാർ തിരുവിതാംകൂറിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നതും ഇപ്പോൾ തിരുനെൽവേലിയിൽ ചേർന്നതുമായ കളക്കാട്ടുമുതൽ കന്യാകുമാരിവരെയുള്ള പ്രദേശങ്ങൾ കീഴടക്കിയിരുന്നത് മാർത്താണ്ഡവർമ്മമഹാരാജാവ് മൂദമീയയുടെ പക്കൽനിന്നും വിലയ്ക്കു വാങ്ങി കൈയ്യടപ്പെടുത്തി. മൂദമീയയുടെ ദുഷ്പ്രവൃത്തികളറിഞ്ഞപ്പോൾ കർണ്ണാട്ടിക്കിലെ നവാബ് അയാളെ സ്ഥാന

ഭ്രഷ്ടനാക്കി തൃച്ചിനാപ്പള്ളിയിൽനിന്നും ഓടിച്ച് അവിടെ 'മാഫൂസ് ഖാൻ' എന്ന ആളെ ഗവർണ്ണരാക്കി നിയമിച്ചു. ഈ ഗവർണ്ണർ ഒരു ഇംഗ്ലീഷുസൈന്യത്തിന്റെ സഹായത്തോടുകൂടി തിരുനൽവേലി മുതലായ പ്രദേശങ്ങളും തിരുവിതാംകൂർ വിലയ്ക്കു വാങ്ങിയ പ്രദേശങ്ങളും കീഴടക്കി. മാർത്താണ്ഡവർമ്മമഹാരാജാവ് ഈ ഘട്ടത്തിൽ തന്നോടു സഹായത്തിനപേക്ഷിച്ച മുഹമ്മദീയക്കു സൈന്യങ്ങളെ അയച്ചു കൊടുത്തു. അതിന്റെ ഫലമായി തൃച്ചിനാപ്പള്ളിയിലെ ഗവർണ്ണരെ തോല്പിച്ച് കളക്കാട് മുതലായ പ്രദേശങ്ങളെ വീണ്ടെടുക്കയും ചെയ്തു. ഈ സംഭവങ്ങളെല്ലാം അറിഞ്ഞ നവാബാകട്ടെ തിരുവിതാംകൂറിന്റെ ഈ പ്രവൃത്തികൾക്കു ശരിയായ പ്രതിക്രിയ ചെയ്യണമെന്ന ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി ഇംഗ്ലീഷുകാരോടു സഹായത്തിനാവശ്യപ്പെട്ടു. ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ മതിരാശിയിലുള്ള ഗവർണ്ണർ മഹാരാജാവിനോടു നവാബിന്റെ വക സ്ഥലങ്ങൾ വിട്ടുകൊടുക്കണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ടു. മഹാരാജാവ് തനിക്കു നവാബുമായിട്ടോ ഇംഗ്ലീഷുകാരായിട്ടോ കലഹിക്കണമെന്ന ഉദ്ദേശമില്ലെന്നും, ആ വക ദേശങ്ങൾ മുമ്പ് തിരുവിതാംകൂറിലുള്ളവയായിരുന്നുവെന്നും മറുപടി കൊടുത്തു. എങ്കിലും വഴക്കു തീരുന്നതിന് മഹാരാജാവിന് നവാബുമായി ഒരു ഉടമ്പടി ചെയ്യേണ്ടിവന്നു. ആ ഉടമ്പടിപ്രകാരം നവാബ് ഒരു മിത്രത്തിന്റെ നിലയ്ക്കു തിരുവിതാംകൂറിനെ ശത്രുക്കളിൽ നിന്നും രക്ഷിക്കണമെന്നും നവാബിന് തിരുവിതാംകൂറിൽ നിന്ന് കൊല്ലംതോറും ഒരാനയും 6000 രൂപയും കപ്പം കൊടുക്കാമെന്നും തീർച്ചയും ചെയ്തു.

23 രാജ്യത്തിൽ വരുത്തിയ പരിഷ്കാരങ്ങൾ.

യുദ്ധങ്ങളെല്ലാം ഒരുവിധം അവസാനിപ്പിച്ചതിനു ശേഷം മാർത്താണ്ഡവർമ്മ മഹാരാജാവ് താൻ കീഴടക്കിയ രാജ്യത്തെ പരിഷ്കരിച്ച് ഒരു മാതൃകാരാജ്യമാക്കിത്തീർക്കണമെന്ന ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി ആ സംഗതിയിൽ ഏർപ്പെട്ടു. ശത്രുക്കൾ വന്ന് എളുപ്പത്തിൽ ഓരോരോ ഭാഗം കൈവശപ്പെടുത്താതിരിക്കുവാൻവേണ്ടി അദ്ദേഹം ആദ്യം ചെയ്തത് സൈന്യപരിഷ്കാരമായിരുന്നു. ഡിലനായിയെ പ്രധാന സൈന്യാധിപനാക്കി. സൈന്യങ്ങളെ തോക്ക് പീരങ്കി മുതലായ ആയുധപ്രയോഗങ്ങളിൽ നിപുണന്മാരാക്കിയതിനു പുറമെ പാശ്ചാത്യരീതിയിലുള്ള യുദ്ധസമ്പ്രദായങ്ങൾ ശീലിപ്പിക്കയും ചെയ്തു. ആരുവാമൊഴി, പത്മനാഭപുരം, കൊല്ലം, മാവേലിക്കര, കോട്ടയം മുതലായ ദിക്കുകളിലുള്ള കോട്ടകളെ ബലപ്പെടുത്തി അവിടെ ഓരോ സൈന്യത്തെ പാർപ്പിച്ചു. സൈന്യത്തിൽ പ്രധാനമായി നായന്മാരും മുഹമ്മദീയരും, സിക്കുകാരും ഉണ്ടായിരുന്നു. സൈന്യത്തിന്റെ സം

ല്യ അമ്പതിനായിരമാക്കിത്തീൎത്തു. അതിൽ കാലാളും കുതിരപ്പട്ടാളവും പീരങ്കിഭടന്മാരും ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു.

പിന്നെച്ചെയ്തത് രാജ്യത്തിലെ മുതലെടുപ്പിനെപ്പററിയുള്ള പരിഷ്കാരമായിരുന്നു. ഡിലനായി സൈന്യം പരിഷ്കരിക്കാൻ സഹായിച്ചതുപോലെ രാമയ്യൻദളവാ മുതലെടുപ്പ് മുതലായവ തിട്ടപ്പെടുത്തുന്നതിനും വേണ്ട ഭേദഗതികൾ ചെയ്യുന്നതിനും സഹായിച്ചു. രാജ്യത്തിലുണ്ടാകുന്ന കുരുമുളക്, അടക്ക മുതലായവയെ സൎക്കാരിൽനിന്നു തന്നെ ശേഖരിച്ച് ഓരോ ദിക്കിലും പ്രത്യേകം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ നിശ്ചയിച്ച് അവരെക്കൊണ്ട് കച്ചവടം നടത്തിച്ചുവന്നു. ഇതിൽനിന്നും നല്ല ആദായം കിട്ടുകയുംചെയ്തു. ഉപ്പുപണ്ടകശാലകൾ നന്നാക്കി അവ ഉപയോഗയോഗ്യങ്ങളാക്കിത്തീൎത്തുകൊണ്ട് ആ വകുപ്പിൽനിന്നും ആദായം സൎക്കാരിലേക്ക ലഭിച്ചു. കച്ചവടച്ചരക്കുകളിൽ ചുങ്കം ഏൎപ്പെടുത്തി. പുരയിടങ്ങളിൽനിന്നും നിലങ്ങളിൽനിന്നും കിട്ടുന്ന ആദായമനുസരിച്ച് അവയിൽ നികുതി വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തി. അനാവശ്യച്ചെലവുകൾ കഴിയുന്നത്ര കുറച്ച് പതിവുചെലവുകൾക്ക് ഒരു കണക്കും ഏൎപ്പെടുത്തി. ഇങ്ങനെയുള്ള പരിഷ്കാരങ്ങൾകൊണ്ട് രാജ്യത്തിൽ പലവിധത്തിലുള്ള അഭിവൃദ്ധികളുമുണ്ടായി. കൃത്യനിഷ്ഠയോടും വിശ്വസ്തതയോടുംകൂടി അവരവരുടെ പ്രവൃത്തി ചെയ്യുന്ന സൎക്കാർ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതിനായി അങ്ങനെയുള്ളവൎക്ക് ചെമ്പകരാമൻ എന്നും മററും ചില സ്ഥാനപ്പേരുകൾ കല്പിച്ചുകൊടുക്കുന്ന ഏൎപ്പാടും തുടങ്ങി.

ഈ പരിഷ്കാരങ്ങൾക്ക പുറമെ പ്രജകളുടെ സൌഖ്യത്തിനായിട്ടും പലതും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. നാഞ്ചിനാട് എന്ന ദിക്കിൽ അണകൾ കെട്ടി കൃഷിക്ക ജലവിതരണംചെയ്തു. അനേകം ഒററയടിപ്പാതകളെ വണ്ടിപോകത്തക്കവിധത്തിൽ വിസ്താരമുള്ള റോഡുകളാക്കിത്തീൎത്തു. ഗതാഗതത്തിനുവേണ്ടി ചില തോടുകളും വെട്ടിച്ചിട്ടുണ്ട്. വഴിയാത്രക്കാരുടെ ആവശ്യത്തിന്നായി വഴിയമ്പലങ്ങളും ഊട്ടുപുരകളും ഏൎപ്പെടുത്തി. ഇവയെല്ലാം പുറമെ തിരുവനന്തപുരത്തുള്ള ശ്രീപത്മനാഭസ്വാമിക്ഷേത്രം പുതുക്കിപ്പണികഴിപ്പിച്ചു. ഇപ്പോഴുള്ള ഒററക്കല്ലുമണ്ഡപവും ശീവേലിപ്പുരയും പത്മതീൎത്ഥവുമെല്ലാം മാൎത്താണ്ഡവൎമ്മമഹാരാജാവിൻെറ കാലത്ത് പണികഴിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളവയാണ്.

24. മാൎത്താണ്ഡവൎമ്മമഹാരാജാവിൻെറ അന്ത്യകാലം.

രാമയ്യൻദളവ കൊല്ലം 931-ാമാണ്ടിൽ മാവേലിക്കരവെച്ചു മരിച്ചു. അദ്ദേഹം ജനനംകൊണ്ടു ബ്രാഹ്മണനായിരുന്നുവെങ്കിലും ഒരു ക്ഷത്രിയനായിട്ടാണ് ജീവിതം നയിച്ചതെന്ന് അദ്ദേഹത്തിൻെറ

പ്രവൃത്തികൾ ധാരാളം തെളിയിച്ചിട്ടുണ്ട്. വലിയ യോദ്ധാവും ധീരനുമായിരുന്ന അദ്ദേഹം അനേകം രാജ്യങ്ങൾ പിടിച്ചടക്കുന്നതിൽ നിരന്തരം ഏർപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. മഹാരാജാവിൻെറ ശക്തി വൎദ്ധിപ്പിക്കുന്നതാണ് തൻെറ കൃത്യമെന്ന് എപ്പോഴും വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ടുമിരുന്നു. തനിക്കു പണം സമ്പാദിക്കണമെന്ന ആഗ്രഹവും അദ്ദേഹത്തിന്നില്ലായിരുന്നു. 20 വത്സരത്തോളം കാലം ദളവയായിരുന്നിട്ടും മരിക്കുമ്പോൾ യാതൊരു ധനവും അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നില്ല. അതുമാത്രവുമല്ല, രാമയ്യൻ മരിക്കാറായി എന്ന വിവരം അറിഞ്ഞപ്പോൾ അന്ത്യകാലാഗ്രഹങ്ങൾ അറിവാനായി മഹാരാജാവ് യുവരാജാവിനെ മാവേലിക്കരെക്കയച്ചു. അപ്പോഴും ആ ബ്രാഹ്മണൻ യുവരാജാവിനോട് പറഞ്ഞയച്ചത് 'കൊച്ചിരാജ്യവുംകൂടി പിടിച്ചടക്കാൻ സാധിക്കാഞ്ഞതിൽ തനിക്കു കുറെ കുണ്ഠിതമുണ്ടെന്നല്ലാതെ മററു യാതൊരാഗ്രഹവുമില്ല,' എന്നാണ്. മററു രാജ്യങ്ങൾ പിടിച്ചടക്കുന്നതിനു വേണ്ടിയും ശത്രുവംശത്തെ ഉന്മൂലനാശം വരുത്തുന്നതിനുവേണ്ടിയും ഓരോ അന്യായകൎമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിൽ രാമയ്യൻ മഹാരാജാവിനെക്കാൾ മടികുറഞ്ഞ ആളുമല്ലായിരുന്നു. ധീരനായ ആ വിശ്വസ്തമന്ത്രിയുടെ മരണം മഹാരാജാവിനെ കഠിനമായി വ്യാകുലപ്പെടുത്തി. രാമയ്യൻ മരിച്ച വൎത്തമാനം കേട്ടപ്പോൾ 'എൻെറ വലത്തെക്കയ്യു പൊയ്പോയി' എന്നാണ് അവിടുന്ന് മനസ്താപത്തോടെ അരുളിച്ചെയ്തത്. ആ സംഭവം കഴിഞ്ഞിട്ട് രണ്ടാമത്തെ വത്സരത്തിൽ അതായത് കൊല്ലവൎഷം 933-ൽ മാൎത്താണ്ഡവൎമ്മമഹാരാജാവ് നാടുനീങ്ങി. നാടുനീങ്ങുന്നതിനു കുറച്ചുദിവസം മുമ്പുതന്നെ സുഖക്കേടായിക്കിടന്നിരുന്ന അവിടെയ്ക്ക് തൻെറ സുഖക്കേട് ആശ്വാസമാവില്ലെന്നും അവസാനകാലമായി എന്നും തോന്നിയിരുന്നു. അതിനാൽ നാടുനീങ്ങുന്നതിനു മുമ്പിൽ മഹാരാജാവ് യുവരാജാവിനെ അടുക്കൽവിളിച്ച് മേലിൽ നടക്കേണ്ട വിവരത്തെപ്പററി പല ഉപദേശങ്ങളും നൽകി. ആ ഉപദേശങ്ങളിൽ പ്രധാനപ്പെട്ട സംഗതികൾ ഇവയാണ്:—(i) തിരുവിതാംകൂർരാജ്യം ശ്രീപത്മനാഭനു സമർപ്പിച്ചിട്ടുള്ള കാൎയ്യത്തിൽ യാതൊരു വ്യത്യാസവും വരുത്തരുത്. (ii) മേലിൽ യുദ്ധംചെയ്തു കീഴടക്കുന്ന രാജ്യങ്ങളും അതുപോലെ സമർപ്പണം ചെയ്യണം. (iii) ധൎമ്മവിഷയമായി ഏർപ്പെടുത്തീട്ടുള്ളതെല്ലാം മുട്ടാതെ നടത്തണം. (iv) രാജകുടുംബത്തിൽ അന്തഃഛിദ്രമുണ്ടാകാതെ നോക്കണം. (v) രാജ്യത്തെ ചെലവ് ഒരിക്കലും വരവിൽ അധികമാകരുത്. (vi) കൊട്ടാരംവക ചെലവുകൾ കച്ചവടംവക വരവിൽനിന്നു നടത്തിക്കൊള്ളണം. (vii) ഇംഗ്ലീഷുകമ്പനിക്കാരോടു സഖ്യമായിരിക്കണം. ഈവക ഉപദേശങ്ങളെല്ലാം കേട്ട യുവരാജാവ് കല്പനപ്ര

കാരമെല്ലാം നടന്നുകൊള്ളാമെന്ന് വിനയപൂർവ്വം സമ്മതിച്ചറിയിച്ചു. പിന്നെ ഒന്നു രണ്ടു ദിവസത്തിന്നുള്ളിൽ മഹാരാജാവ് ഇഹലോകവാസം ഉപേക്ഷിക്കയും ചെയ്തു.

മാർത്താണ്ഡവർമ്മ മഹാരാജാവ് പല അംശങ്ങൾകൊണ്ടും ഉൽകൃഷ്ടനായ ഒരു മഹാപുരുഷനായിരുന്നു. തിരുവിതാംകൂർ രാജ്യം ഉള്ളേടത്തോളം കാലം അവിടത്തെ കീർത്തി നിലനില്ക്കയും ചെയ്യും. അവിടുന്ന് രാജ്യഭാരം തുടങ്ങിയ കാലത്തെ തിരുവിതാംകൂർ രാജ്യം തോവാളമുതൽ ഇടവാവരെ മാത്രമായിരുന്നു. അവിടുന്ന് നാടുനീങ്ങിയപ്പോഴത്തെ തിരുവിതാംകൂർരാജ്യമാകട്ടെ മൂവാററുപുഴ വരെ വ്യാപിച്ചിരുന്നു. അതിനും പുറമെ തിരുനൽവേലിജില്ലയിലെ ചില സ്ഥലങ്ങളും അന്നത്തെ തിരുവിതാംകൂറിലുൾപ്പെട്ടിരുന്നു. ഇടപ്രഭുക്കന്മാരുടെ ശക്തികൊണ്ടു രാജശക്തി തീരെ ക്ഷയിച്ചിരുന്ന കാലത്താണ് അവിടുന്ന് രാജ്യഭാരം കൈയേററത്. വിസ്താരം വളരെ കുടിയ രാജ്യത്തിലെങ്ങും യാതൊരു തടസ്ഥവുമില്ലാതെ രാജാധികാരം നടന്നുവന്നിരുന്ന നിലയിലാണ് അവിടുത്തെ അന്ത്യകാലമുണ്ടായത്. അവിടുന്ന് വലിയ ഒരു സൈന്യമുണ്ടാക്കി തിരുവിതാംകൂറിനെ ശക്തിയുള്ള ഒരു രാജ്യമാക്കിത്തീർത്തതിനു പുറമെ ഈ രാജ്യത്തെ ശത്രുക്കളിൽനിന്നു രക്ഷിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ആർക്കാട്ടിലെ നവാബിനേയും ഡച്ചുകാരേയും മററും കടപ്പെട്ടവരാക്കിത്തീർക്കുകയും ചെയ്തു. ഇംഗ്ലീഷുകാരോടും സഖ്യമായി പെരുമാറുവാൻവേണ്ടി ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്തു. മാർത്താണ്ഡവർമ്മമഹാരാജാവ് ഇങ്ങനെ നവീനതിരുവിതാംകൂറിന്റെ സ്ഥാപകനായിട്ടുള്ളതുപോലെ ധർമ്മവിഷയങ്ങളായ പല സ്ഥാപനങ്ങളുടെ നിർമ്മാതാവും അവിടുന്നുതന്നെയാണ്. രാജ്യം മുഴുവനും ശ്രീപത്മനാഭസ്വാമിക്കു സമർപ്പിച്ചതുകൂടാതെ ഭദ്രദീപം, ലക്ഷദീപം, മുറജപം മുതലായി അനേകം പുണ്യകർമ്മങ്ങൾ അവിടുന്നാണ് ഒന്നാമതായി ഏർപ്പെടുത്തീട്ടുള്ളത്. ആദ്യത്തെ ഭദ്രദീപം 919 മിഥുനത്തിൽ നടത്തി. ആദ്യത്തെ മുറജപം 925-ലും നടത്തി. 924-ൽ തുലാപുരുഷദാനമെന്ന കർമ്മവും 926-ൽ ഹിരണ്യഗർഭമെന്ന കർമ്മവും കഴിച്ചു. ശ്രീപത്മനാഭക്ഷേത്രത്തിൽ തുലാമാസത്തിലെ ഉത്സവം മാത്രമേ മുമ്പുണ്ടായിരുന്നുള്ളു. മീനമാസത്തിലെ ഉത്സവം തുടങ്ങിയതും മാർത്താണ്ഡവർമ്മമഹാരാജാവാണ്. ഇവയ്ക്കുപുറമേ രാജ്യത്തിൽ പല സ്ഥലങ്ങളിലും തണ്ണീർപ്പന്തലുകൾ, ധർമ്മക്കഞ്ഞി, ധർമ്മപ്പുല്ല്, ഊട്ടുപുരകൾ മുതലായവയും അവിടുന്ന് ഏർപ്പെടുത്തി. അതുകൊണ്ട് പിൽക്കാലത്തെ മഹാരാജാക്കന്മാർക്ക് പ്രമാപകനും, രാജ്യത്തിന്റെ സ്ഥാപകനും എല്ലാം അവിടുന്നുതന്നെയാണെന്നു പറയാവുന്നതാണ്.

നാലാം പ്രകരണം.

കാർത്തികതിരുനാൾ രാമവർമ്മ മഹാരാജാവ്.

കൊല്ലം 933—973.

1. മഹാരാജാവിന്റെ പ്രത്യേകഗുണങ്ങൾ.

ധർമ്മരാജാവ് എന്നു പ്രസിദ്ധിസമ്പാദിച്ച ഈ മഹാരാജാവ് 933-ൽ രാജ്യഭാരം തുടങ്ങി. യുവരാജാവായിരുന്ന കാലത്തു തന്നെ പല സന്ദർഭങ്ങളിലും ഈ രാജാവ് സൈന്യങ്ങളെ നയിച്ചു യുദ്ധങ്ങൾ നടത്തിട്ടുള്ള ആളാണ്. രാജ്യഭരണവിഷയത്തിലും അക്കാലത്തുതന്നെ മാർത്താണ്ഡവർമ്മമഹാരാജാവിന്റെ കീഴിൽ നല്ല പരിചയവും സമ്പാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ സിംഹാസനാരോഹണം ചെയ്തതുമുതൽ ഒരു സംഗതിയിലും യാതൊരു ന്യൂനതയും വരാതെ രാജ്യഭാരം നടത്തുവാൻ അവിടേക്കു് ഒട്ടും പ്രയാസമുണ്ടായിരുന്നില്ല. അവിടുന്ന് വളരെ നീതിമാനും വലിയ ധീരനും ധർമ്മിഷ്ഠനും ശാന്തസ്വഭാവനുമായിരുന്നു. സത്യനിഷ്ഠയും ഉൽകൃഷ്ടമായ ധർമ്മശീലവും ഈശ്വരവിശ്വാസവും അവിടെയ്ക്കുള്ള അസാധാരണ ഗുണങ്ങളുമായിരുന്നു. രാജ്യത്തിന്റെ രക്ഷണവും പ്രജകൾക്കു ക്ഷേമസമ്പാദനവുമാണ് തന്റെ മുഖ്യകൃത്യമെന്നും പ്രജകളുടെ അഭിവൃദ്ധിയിലാണ് ഒരു രാജാവിന്റെ ഐശ്വര്യവും യോഗ്യതയും, ക്ഷേമവും നിലനിൽക്കുന്നതെന്നും അവിടുന്ന് പൂർണ്ണമായി ധരിച്ചിരുന്നുവെന്ന് അവിടുത്തെ സകല പ്രവൃത്തികളും തെളിയിച്ചിട്ടുണ്ട്. ചുരുക്കത്തിൽ അവിടുന്ന് ധർമ്മോത്തമനായ ഒരു ഉത്തമ രാജാവായിരുന്നുവെന്ന നിസ്സംശയം പറയാവുന്നതാണ്. അതിനും പുറമേ അവിടുന്നു വലിയ പണ്ഡിതനും നല്ല കവിയുംകൂടിയായിരുന്നു. അനേകം ആട്ടക്കഥകളും മററു പല കൃതികളും അവിടുന്നു നിർമ്മിച്ചിട്ടുണ്ട്. സംസ്കൃതത്തിലും മലയാളത്തിലും നല്ല പാണ്ഡിത്യമുണ്ടായിരുന്നതിനു പുറമേ ഹിന്ദുസ്ഥാനി, പേർഷ്യൻ, പോർച്ചുഗീസ്സു മുതലായ പല ഭാഷകളും അവിടെയ്ക്കു സ്വാധീനമായിരുന്നു. അനേകം വിദ്വാന്മാരെയും കവികളെയും തിരുവനന്തപുരത്തു വരുത്തി രാജോചിതമായ വിധത്തിൽ അവരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്ന വിഷയത്തിലും ഈ മഹാരാജാവ് അദ്വിതീയനായിരുന്നു. മലയാളമഹാകവികളിൽവെച്ച് ഏററവും പ്രസിദ്ധന്മാരായ കുഞ്ചൻനമ്പ്യാർ, ഉണ്ണായിവാരിയർ, മുതലായി പലരും അവിടുത്തെ ആശ്രിതന്മാരായിരുന്നവരാണ്. മാർത്താണ്ഡവർമ്മ മഹാരാജാവ് ക്ലേശിച്ചു നേടിവെച്ച രാജ്യത്തെ അത്യന്ത

കലഹങ്ങൾകൂടാതെ സമാധാനമായി പരിപാലിക്കുന്നതിനും, ക്ഷേമം വൎദ്ധിപ്പിച്ചു കീൎത്തി പൂൎണ്ണമാക്കുന്നതിനുമാണ് മഹാനുഭാവനായ രാമവൎമ്മമഹാരാജാവ് ജനിച്ചിരുന്നതെന്ന് അവിടുത്തെ ഭരണകാലത്തെ സംഭവങ്ങൾ തെളിയിച്ചിട്ടുണ്ട്.

2 ഭരണപരിഷ്കാരം.

രാമവൎമ്മ മഹാരാജാവ് രാജ്യഭരണം തുടങ്ങിയ കാലത്ത് 'അയ്യപ്പൻ മാൎത്താണ്ഡപ്പിള്ള' എന്ന ആൾ ദളവയുടെ പ്രവൃത്തി തൽക്കാലത്തേയ്ക്കുള്ള നിലയിൽ നടത്തിവരികയായിരുന്നു. സമൎത്ഥനായ അദ്ദേഹത്തെത്തന്നെ മഹാരാജാവ് ഉടനെ സ്ഥിരപ്പെടുത്തി. തിരുനെൽവേലിയിലുള്ള 'ചൊക്കംപട്ടി'യിലെ 'പാളിഗാർ' എന്ന ഒരു പ്രഭു അക്രമമായി കീഴടക്കിയിരുന്ന ചെങ്കോട്ട എന്ന പ്രദേശം മഹാരാജാവു സൈന്യങ്ങളെ അയച്ചു 937-ൽ വീണ്ടെടുത്തു. ഭരണസൗകൎയ്യത്തിനുവേണ്ടി രാജ്യത്തെ വടക്കൻമുഖം, പടിഞ്ഞാറൻ മുഖം, തെക്കൻമുഖം എന്നിങ്ങനെ മൂന്നു വലിയ വിഭാഗങ്ങളായിത്തിരിച്ച് ഓരോ ഭാഗവും ഭരിക്കുന്നതിനു വലിയ സൎവ്വാധികാൎയ്യക്കാർ എന്ന ഉദ്യോഗപ്പേരോടുകൂടി മൂന്നു പ്രധാന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ നിയമിച്ചു. ആ ഓരോമുഖത്തെയും പിന്നെയും നന്നാലു ഭാഗങ്ങളായിത്തിരിച്ച് ഓരോ ഭാഗത്തിനും ഓരോ സൎവ്വാധികാൎയ്യക്കാരെയും വലിയ സൎവ്വാധികാൎയ്യക്കാരുടെ കീഴിൽ നിയമിച്ചു. അതുപോലെ ഓരോ സൎവ്വാധികാൎയ്യക്കാരുടെ കീഴിൽ പല കാൎയ്യക്കാരന്മാരെയും ഓരോ കാൎയ്യക്കാരുടെയും കീഴിൽ അനേകം പ്രവൃത്തിക്കാർ അല്ലെങ്കിൽ പ്രവൃത്തിയാർ, ചന്ത്രക്കാർ, പിള്ളമാർ മുതലായ കീഴ്‌ദ്യോഗസ്ഥന്മാരെയും ഏൎപ്പെടുത്തി. വലിയ സൎവ്വാധികാൎയ്യക്കാർ മുതലായ സകല ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും പ്രധാന മന്ത്രിയായ ദളവയുടെ മേലധികാരത്തിൻകീഴിലായിരുന്നുവെന്നും എല്ലാവരുടെയും പരമമായ അധികാരം മഹാരാജാവിനുതന്നെയായിരുന്നുവെന്നും പ്രത്യേകിച്ചു പറയേണ്ടതുമില്ലല്ലോ. പ്രധാനമന്ത്രി രാജ്യത്തിലെ എല്ലാ ഭാഗങ്ങളിലും ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു സഞ്ചരിക്കയും ഭരണകാൎയ്യത്തിൽ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാൎക്കു വേണ്ട ഉപദേശങ്ങൾകൊടുത്തുവരികയും ചെയ്തിരുന്നു. ഇങ്ങനെ ഓരോ സ്ഥലത്തും സൎക്കാരിന്റെ പ്രത്യേക ദൃഷ്ടിയോടുകൂടിത്തന്നെ എല്ലാസമയത്തും ഭരണം നടത്തുവാൻ ചെയ്ത ഏൎപ്പാടുകൾകൊണ്ടു യാതൊരു കുഴപ്പവും കൂടാതെ എളുപ്പത്തിൽ ഭരണകാൎയ്യങ്ങൾ നടന്നുവരികയും ചെയ്തു. അപ്രകാരംതന്നെ, സമാധാന പരിപാലനത്തിനായി രാജ്യത്തിന്റെ ഓരോ അവാന്തരവിഭാഗങ്ങളിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരായ കാൎയ്യക്കാരന്മാരുടെ കീഴിലും ഏതാനും പട്ടാളക്കാരെയും ഏൎപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. ഈ വക പുതിയഏൎപ്പാടുകൾ ചെയ്തതുകൂടാതെ തിരുവിതാംകൂറിലെ സൈന്യങ്ങ

ളെ മുഴുവനും രാമവൎമ്മ മഹാരാജാവു പരിഷ്കരിക്കയും ചെയ്തു. സൈന്യങ്ങൾക്ക് പ്രത്യേകതരം ഉടുപ്പുകൾ ഏൎപ്പെടുത്തി. ആയുധങ്ങൾ വളരെയധികം നല്ലതാക്കി. തിരുവിതാംകൂർ സൈന്യം ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ സൈന്യത്തോട് ഏതംശംകൊണ്ടും തുല്യമായിരിക്കണമെന്ന് മഹാരാജാവ് പ്രത്യേകം കരുതിയിരുന്നു. അതിനാൽ സൈന്യത്തെ അകപ്പാടെയും അതിലെ യൂറോപ്യൻ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ സംഖ്യയും മുമ്പുണ്ടായിരുന്നതിനേക്കാൾ വൎദ്ധിപ്പിച്ചു. എല്ലാ അംശത്തിലും മിക്കതും ഇംഗ്ലീഷുസൈന്യത്തോടു തുല്യമായ വിധത്തിൽ 'കൎണ്ണാട്ടിക്ക പട്ടാളം' എന്ന പേരോടുകൂടി പ്രത്യേകം ഒരു സൈന്യവിഭാഗത്തെ പുതുതായി ഏൎപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.

3. കൊച്ചിയുമായുള്ള ഉടമ്പടി.

മാൎത്താണ്ഡവൎമ്മമഹാരാജാവിന്റെ കാലത്ത് സാമൂതിരിപ്പാട് കൊച്ചിരാജ്യത്തെ ആക്രമിക്കയും അതിലെ വടക്കൻ പ്രദേശങ്ങളിൽ ചിലതു കീഴടക്കുകയും ചെയ്തതു നിമിത്തം കൊച്ചിരാജാവ് തിരുവിതാംകൂറുമായുണ്ടായിരുന്ന യുദ്ധം മതിയാക്കി സന്ധിചെയ്തുവെന്നു മുമ്പു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലൊ. കൊല്ലം 937-ൽ രാമവൎമ്മമഹാരാജാവിന്റെ കാലത്തു സാമൂതിരിപ്പാട് പിന്നെയും കൊച്ചിയെ ആക്രമിച്ചതിനാൽ കൊച്ചിരാജാവ് തിരുവിതാംകൂറിന്റെ സഹായം ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ട് മന്ത്രിയായ പാലിയത്തച്ചനെ മഹാരാജാവിന്റെ സന്നിധിയിലേക്കയച്ചു. തിരുവിതാംകൂറിന്റെ ചെലവിന്മേൽത്തന്നെ തിരുവിതാംകൂർ സൈന്യത്തെ അയച്ചുതരണമെന്നാണ് കൊച്ചിരാജാവു ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നത്. അതനുസരിച്ച് ഈ രണ്ടുരാജ്യങ്ങളുമായി രണ്ടാമതും ഒരുടമ്പടി ചെയ്തു. ആ ഉടമ്പടിപ്രകാരം മുമ്പുചെയ്ത ഉടമ്പടിയിലെ നിശ്ചയങ്ങൾ പുതുക്കിയതിനു പുറമെ പുതുതായി ചില നിശ്ചയങ്ങളുംകൂടി ഏൎപ്പെടുത്തി. 'സാമൂതിരി പിടിച്ചടക്കിയ പ്രദേശങ്ങൾ വീണ്ടെടുക്കുന്നതിൽ തിരുവിതാംകൂർ കൊച്ചിയെ സഹായിക്കണം; അതിനു പ്രതിഫലമായി പറവൂർ, ആലങ്ങാട് എന്നീ പ്രദേശങ്ങളുടെ മേൽക്കോയ്മ കൊച്ചി തിരുവിതാംകൂറിനു വിട്ടുകൊടുക്കണം; യുദ്ധം നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നേടത്തോളം തിരുവിതാംകൂർ സൈന്യത്തിന്റെ ചെലവിലേക്കായി സാമൂതിരിയോടു വീണ്ടെടുത്ത സ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നു വരവുള്ള നികുതിയിൽ പകുതിസംഖ്യ കൊച്ചി തിരുവിതാംകൂറിനും കൊടുക്കണം; കൊച്ചിവകയല്ലാത്ത സ്ഥലങ്ങൾ യുദ്ധത്തിൽ തിരുവിതാംകൂർ സൈന്യം പിടിച്ചടക്കുന്നുവെങ്കിൽ അവയുടെ പൂൎണ്ണാധികാരം തിരുവിതാംകൂറിനു വിട്ടുകൊടുക്കണം,' എന്നിവയായിരുന്നു ആ ഉടമ്പടിയിലെ പുതിയ നിശ്ചയങ്ങൾ. ഉടമ്പടി ഉറപ്പിക്കുന്നതിന്നായി കൊച്ചിരാജാവ് ശുചീന്ദ്രത്തുവരികയും തിരുവി

താംകൂറുമായി സഖ്യത്തോടെ ഇരുന്നുകൊള്ളാമെന്ന് അവിടെവെച്ചു സത്യം ചെയ്കയും ഉണ്ടായി.

4. സാമൂതിരിയുമായുള്ള യുദ്ധം.

കൊല്ലം 937-ൽ മേൽപ്രകാരം ഉണ്ടായ ഉടമ്പടിയനുസരിച്ച് മാർത്താണ്ഡപിള്ള ദളവയുടേയും പടനായകൻ ഡിലനായിയുടേയും കീഴിൽ തിരുവിതാംകൂറിലെ ഒരു വലിയ സൈന്യം ഏറണാകുളത്തു ചെന്നു. അവർ കൊച്ചിയിലെ സൈന്യവുമായി യോജിച്ച് ആലങ്ങാട്ടും പറവൂരും എത്തിയിരുന്ന കോഴിക്കോട്ടു സൈന്യത്തെ എതിർത്തു. വലിയ യുദ്ധമൊന്നും കൂടാതെതന്നെ കോഴിക്കോട്ടു സൈന്യം ഏതാനും കൊടുങ്ങല്ലൂർക്കും, ഏതാനും മാപ്രാണത്തേക്കും പിൻവാങ്ങി. അതിനുശേഷം കൊച്ചി തിരുവിതാംകൂർ സൈന്യങ്ങളെ രണ്ടായിപ്പിരിച്ച് ഒരുഭാഗത്തെ ഡിലനായിയുടെ കീഴിൽ കൊടുങ്ങല്ലൂർക്കും മറേറഭാഗത്തെ ദളവായുടെ കീഴിൽ മാപ്രാണത്തേക്കും നയിച്ചു. ദളവാ മാപ്രാണത്തുള്ള കോഴിക്കോട്ടുസൈന്യത്തെ തൃശ്ശിവപേരൂർക്കോടിച്ചു. പിന്നെ അവരെ പിന്തുടർന്നു തൃശ്ശിവപേരൂരെത്തി. അവിടെവെച്ചു തിരുവിതാംകൂർ സൈന്യവും കൊച്ചിവക പേരററുവീതിസൈന്യവും കോഴിക്കോട്ടു സൈന്യത്തെ മുമ്പിലും പിന്നിലുമായി എതിർത്തു. ആ യുദ്ധത്തിൽ കോഴിക്കോട്ടു സൈന്യം തീരെ തോററു കുന്നംകുളത്തേക്കും ചേലക്കരക്കും ഓടി. ഡിലനായിയുടെ കീഴിൽ കൊടുങ്ങല്ലൂർക്കയച്ചിരുന്ന സൈന്യവും കൊടുങ്ങല്ലൂരുണ്ടായിരുന്ന കോഴിക്കോട്ടു സൈന്യത്തെ തോല്പിച്ചോടിച്ച് തൃശ്ശിവപേരൂർ വന്നുചേർന്നു. തൃശ്ശിവപേരൂർ വീണ്ടെടുത്തതിനു ശേഷം രണ്ടു സൈന്യഭാഗങ്ങളും ചേർന്നു ചേലക്കരക്കു പുറപ്പെട്ടു. ചേലക്കര വെച്ച് കോഴിക്കോട്ടുസൈന്യവുമായി ഒരു യുദ്ധം നടന്നു. ആ യുദ്ധത്തിലും കോഴിക്കോട്ടു സൈന്യം തോൽക്കുകയും അവർ കൊച്ചിരാജ്യത്തിന്റെ വടക്കെ അതിർത്തിവിട്ടോടുകയും ചെയ്തു. പിന്നെ കൊച്ചി തിരുവിതാംകൂർ സൈന്യങ്ങൾ കുന്നംകുളത്തുള്ള കോഴിക്കോട്ടു സൈന്യത്തെ എതിർക്കാനായി പുറപ്പെട്ടു. അവർ അവിടെ എത്തിയപ്പോഴയ്ക്കുംതന്നെ ശത്രുസൈന്യം കുന്നംകുളംവിട്ടു പൊന്നാനിക്കു പിന്മാറിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഡിലനായിയാകട്ടെ ഉടനെ ശത്രുവിന്റെ രാജ്യത്തേക്കുതന്നെ പട പുറപ്പെടുവാനൊരുങ്ങി. പക്ഷെ അപ്പോഴേക്കും സാമൂതിരിപ്പാട് സന്ധിക്കപേക്ഷിച്ചു. ഈ പടയിൽ രണ്ടു സ്ഥലത്തുവെച്ചുമാത്രമേ യുദ്ധമുണ്ടായുള്ളു. അതുതന്നെയും വളരെ ഗംഭീരമായ വിധത്തിലുണ്ടായതുമില്ല. സന്ധിക്കപേക്ഷിച്ച സാമൂതിരിപ്പാട് യുദ്ധച്ചെലവിലേക്ക് ഒന്നരലക്ഷം രൂപ കൊടുക്കാമെന്നും മേലിൽ തിരുവിതാംകൂറിനോടും കൊച്ചിയോടും സഖ്യമായിരുന്നു

കൊള്ളാമെന്നും സമ്മതിക്കയും ചെയ്തു. ഇതിന്നിടയ്ക്കുതന്നെ ആലങ്ങാട്ടും പറവൂരും ഉള്ള രാജാക്കന്മാർ അവരുടെ രാജ്യം തിരുവിതാംകൂറിലേക്കു വിട്ടുകൊടുക്കയും തിരുവിതാംകൂറിൽ നിന്ന് അടുത്തൂൺപററി പ്പാർത്തുകൊള്ളാമെന്നു സമ്മതിക്കയും ചെയ്തിരുന്നു. മാർത്താണ്ഡപിള്ള ദളവയുടെ യുദ്ധസാമർത്ഥ്യംകൊണ്ടും സ്വഭാവഗുണംകൊണ്ടും സന്തോഷിച്ച കൊച്ചിരാജാവ് 'പുത്തൻചിറ' എന്ന പ്രദേശം ദളവയ്ക്കു സമ്മാനമായിക്കൊടുത്തു. മഹാനായ ആ മന്ത്രിശ്രേഷ്ഠൻ ആ പ്രദേശത്തെ തിരുവിതാംകൂറിലേക്കു വിട്ടുകൊടുത്തു ഇപ്രകാരമാണ് തിരുവിതാംകൂർരാജ്യം ഇപ്പോഴുള്ള വിസ്താരത്തോടുകൂടിയതായിത്തീന്നത്.

5 നെടുങ്കോട്ട കെട്ടിച്ചത്.

ആലങ്ങാട് പറവൂർ മുതലായ സ്ഥലങ്ങൾ തിരുവിതാംകൂറിലേക്കു ചേന്നതിന്റെശേഷം രാജ്യത്തിലെ വടക്കൻ പ്രദേശങ്ങളെ ശത്രുക്കൾ ആക്രമിക്കാതിരിക്കാനായി ഒരു രക്ഷ ചെയ്യണമെന്നു മഹാരാജാവ് തീച്ചപ്പെടുത്തി. ഡിലനായിയുമായി ആലോചിച്ച് പെരിയാററിന്റെ മുഖത്തുള്ള ആയക്കോട്ട, കൊടുങ്ങല്ലൂർക്കോട്ട എന്നീ രണ്ടു കോട്ടകൾ മുതൽ തുടങ്ങി കിഴക്കോട്ടു സഹ്യൻ മലവരെയും കോട്ടകെട്ടിക്കുന്നതിന്നു ദളവയേയും ഡിലനായിയേയും മഹാരാജാവ് ചുമതലപ്പെടുത്തി. അധികം കാലതാമസംകൂടാതെ ആ പ്രവൃത്തി പൂത്തിയാകയും ചെയ്തു. ഏകദേശം ഇരുപതടി വണ്ണത്തോടും പന്തിരണ്ടടി ഉയരത്തോടുംകൂടി മുപ്പതുനാഴികയോളം നീളത്തിൽ കെട്ടിയ കോട്ടമതിലും അതിൽ ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു ചെറിയകൊത്തളങ്ങളും വട്ടക്കോട്ടകളും കിടങ്ങുകളും ഉള്ള ആ നീണ്ടകോട്ടയ്ക്കു അക്കാലം മുതൽ നെടുങ്കോട്ട എന്ന പേരും പറഞ്ഞുതുടങ്ങി. ആ കോട്ടയുടെ രക്ഷയ്ക്കായി അതിന്നടുത്തു പല സ്ഥലങ്ങളിലും സൈന്യങ്ങളെ സ്ഥാപിക്കുന്നതിന്നും മഹാരാജാവ് ഏർപ്പാടുചെയ്തു. ഈ നെടുങ്കോട്ട കെട്ടിച്ചതിന്നു പുറമെ കായങ്കുളത്തു കൃഷ്ണപുരത്തുകോട്ട മുതലായി ചില ചെറിയ കോട്ടകളും കെട്ടിച്ചു. രാജ്യത്തിൽ ഗതാഗതസൌകര്യത്തിന്നായി പല സ്ഥലങ്ങളിലും പുതുതായി റോഡുകളും ഉണ്ടാക്കിച്ചു.

6. കർണ്ണാട്ടിക്കിലെ നവാബുമായുള്ള ഉടമ്പടി.

മാർത്താണ്ഡവർമ്മമഹാരാജാവിന്റെ കാലത്ത് മാഫൂസ്ഖാനെ തോൽപ്പിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ മൂദമിയായെ സഹായിച്ചവഴിക്ക് കളക്കാട്ടു മുതലായ പ്രദേശങ്ങൾ തിരുവിതാംകൂറിലേക്കുതന്നെ കിട്ടിയെന്നും കർണ്ണാട്ടിക്കിലെ നവാബുമായുണ്ടായ ഉടമ്പടികൊണ്ട് ആ വക സ്ഥലങ്ങൾ പിന്നെയും തിരുവിതാംകൂറിന്റെ അധീനത്തിൽതന്നെ വെ

ച്ചുകൊണ്ടിരിപ്പാൻ സാധിച്ചുവെന്നും മുമ്പു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലൊ. എന്നാൽ രാമവൎമ്മമഹാരാജാവിൻെറ കാലത്ത് മാഹൂസ്ഖാൻ നവാബിൻെറ മേലധികാരത്തെ വകവെക്കാതെ സ്വതന്ത്രനായിത്തീൎന്നു. അയാൾ കളക്കാട്ടുണ്ടായിരുന്ന തിരുവിതാംകൂർ സൈന്യത്തെ എതിൎത്തു തോല്പിച്ചോടിക്കയും തിരുവിതാംകൂറിനെ ആക്രമിക്കയുംചെയ്തു. തിരുവിതാംകൂറിനെ ആക്രമിച്ചപ്പോൾ മഹാരാജാവ് സൈന്യങ്ങളെ അയച്ച് മാഹൂസ്ഖാൻെറ സൈന്യങ്ങളെ തോല്പിച്ചുവെങ്കിലും കളക്കാട്ടു മുതലായ പ്രദേശങ്ങൾ വീണ്ടെടുപ്പാൻ അവിടെയ്ക്കു സാധിച്ചില്ല. നവാബാകട്ടെ മാഹൂസ്ഖാൻ തന്നെ വകവെക്കാതെ സ്വാതന്ത്ര്യം കാണിക്കുന്നുവെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ അയാളെ തോല്പിച്ചു ശിക്ഷിപ്പാനായി യൂസഫ്ഖാൻ എന്നാളെ തിരുനൽവേലി ഗവൎണരാക്കി നിയമിച്ചു. തിരുവിതാംകൂർ സൈന്യങ്ങളും യൂസഫ്ഖാൻെറ സൈന്യങ്ങളോടു ചേൎന്ന് മാഹൂസ്ഖാനെ തോല്പിച്ചു. ആ സഹായത്തിനു പ്രതിഫലമായി യൂസഫ്ഖാൻ കളക്കാട്ടു മുതലായ പ്രദേശങ്ങൾ തിരുവിതാംകൂറിന്നുതന്നെ തിരികെ കൊടുത്തു. എന്നാൽ അല്പകാലം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ യൂസഫ്ഖാനും നവാബിൻെറ മേലധികാരം വകവെക്കാതെ സ്വാതന്ത്ര്യം കാണിച്ചുതുടങ്ങി. അയാളും നവാബിൻെറ അധികാരം വകവെക്കാതെ അദ്ദേഹത്തോടെതിൎക്കുന്ന കാൎയ്യത്തിൽ തിരുവിതാംകൂറിൻെറ സഹായം ആവശ്യപ്പെട്ടു. മഹാരാജാവ് അതിന്നു സമ്മതിച്ചില്ല. അപ്പോൾ അയാൾ കളക്കാട്ടും മറ്റും തിരുവിതാംകൂറിൽനിന്നു കൈവശപ്പെടുത്തി. നവാബ് അയാളെ തോല്പിച്ചു ശിക്ഷിക്കാൻ സൈന്യങ്ങളെ അയച്ചു. യൂസഫ്ഖാനെ തോല്പിക്കുന്ന കാൎയ്യത്തിലും തിരുവിതാംകൂർസൈന്യം നവാബിൻെറ സൈന്യത്തെ സഹായിച്ചു. എങ്കിലും നവാബ് കളക്കാട്ടു മുതലായ സ്ഥലങ്ങളും ചെങ്കോട്ടയും തിരുവിതാംകൂറിന്നു കൊടുക്കാതെ തൻെറ രാജ്യത്തിൽത്തന്നെ ചേൎത്തു. അതുകണ്ടപ്പോൾ മഹാരാജാവ് നവാബിൻെറ സഹായിയായ ഇംഗ്ലീഷുഗവൎണൎക്ക് കളക്കാട്ടു മുതലായ പ്രദേശങ്ങളിൽ തനിക്കുള്ള അവകാശങ്ങളെ വിവരിച്ചുകൊണ്ട് ഒരെഴുത്തയച്ചു. ആവക പ്രദേശങ്ങളിൽ മഹാരാജാവിന്നു യാതൊരവകാശവുമില്ലെന്നു നവാബും വാദിച്ചു ഒടുവിൽ മദിരാശിയിലെ ഇംഗ്ലീഷു ഗവൎണരുടെ ഉപദേശപ്രകാരം നവാബും മഹാരാജാവും തമ്മിൽ 941-ാമാണ്ടിൽ ഒരുടമ്പടിചെയ്തു വാദം അവസാനിപ്പിക്കേണ്ടതായും വന്നു. ആ ഉടമ്പടിപ്രകാരം കളക്കാട്ടു മുതലായ പ്രദേശങ്ങളെ ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടിവന്നു. ചെങ്കോട്ട തിരുവിതാംകൂറിന്നുതന്നെ കിട്ടി. അതു കൂടാതെ തിരുവിതാംകൂർ രാജാക്കന്മാർ ആണ്ടിൽ പതിനയ്യായിരംരൂപ നവാബിന്നു കപ്പം കൊടുക്കണമെന്നും, തിരുനെൽവേലിയിൽ നവാ

ബിന്റ വിരോധികളായിവരുന്ന പ്രഭുക്കന്മാരെ തിരുവിതാംകൂർ സഹായിക്കരുതെന്നും, മധുര, തിരുനെൽവേലി മുതലായസ്ഥലങ്ങളിൽനവാബിന്നു യുദ്ധംചെയ്യേണ്ടി വരുന്നതായാൽ ആ യുദ്ധങ്ങളിൽ തിരുവിതാംകൂർ നവാബിനെസ്സഹായിക്കണമെന്നും, നവാബ് തിരുവിതാംകൂറിനെ ശത്രുക്കളിൽനിന്നു രക്ഷിക്കണമെന്നും ഉള്ള നിശ്ചയങ്ങളും ആ ഉടമ്പടികൊണ്ടു സ്ഥാപിക്കയും ചെയ്തു.

7. ഇംഗ്ലീഷ്കാരുമായുള്ള യോഗ്യത.

ഇക്കാലത്തെക്ക ഇംഗ്ലീഷുകച്ചവടക്കാരുടെ ശക്തി ഇന്ത്യയിൽ ക്രമത്തിലധികം വർദ്ധിച്ചുതുടങ്ങിയിരുന്നു. തെക്കേഇന്ത്യയിൽ മൈസൂർ സുൽത്താനായ ഹൈദരാലി മാത്രമേ അവരോടെതിർത്തു നിന്നിരുന്നുള്ളു. കർണ്ണാട്ടിക്കിലെ നവാബ് ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ സഹായത്തെ പ്രധാനമായിക്കരുതിക്കൊണ്ടിരുന്നിരുന്നത്. അതെല്ലാംകണ്ട് മഹാരാജാവുംഅവരോടിണങ്ങിയിരിക്കയാണ് നല്ലതെന്നുകരുതി വിഴിഞ്ഞത്തു ഒരുകൊടിമരം നാട്ടുന്നതിന്നും വരാപ്പുഴയിൽ ഒരു പണ്ടകശാല കെട്ടുന്നതിനും അവർക്ക് അനുവാദം കൊടുത്തു.

8. ഹൈദരാലിയുടെ ആക്രമണശ്രമം.

കൊല്ലവർഷം 941-ാമാണ്ടിടയ്ക്കു ഹൈദരാലി മലയാള ജില്ലയെ ആക്രമിച്ച് കോലത്തിരിയുടേയും സാമൂതിരിയുടേയും പോർളാതിരി മുതലായ രാജാക്കന്മാരുടെയും രാജ്യങ്ങൾ പിടിച്ചു കീഴടക്കി. കൊച്ചിരാജാവും അതുകണ്ട് ഭയപ്പെട്ടു ഹൈദരാലിയുടെ മേൽക്കോയ്മ സമ്മതിച്ചുകൊള്ളാമെന്നും കപ്പം കൊടുത്തുകൊള്ളാമെന്നും രേഖപ്പെടുത്തി. അതിനുശേഷം തിരുവിതാംകൂറിനെ ആക്രമിക്കാൻ ഹൈദർ നിശ്ചയിച്ചു. പക്ഷെ ഹൈദരും ഡച്ചുകാരും തമ്മിൽ അതിനുമുമ്പുതന്നെ കോഴിക്കോട്ടുവെച്ച് ഒരു സഖ്യം ചെയ്തിരുന്നതുകൊണ്ടും ഡച്ചുകാരുടെ കോട്ട കടന്നല്ലാതെ ഹൈദരാലിക്ക തിരുവിതാംകൂറിലേക്ക് എളുപ്പത്തിൽ പ്രവേശിപ്പാൻ തരമില്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ടും അദ്ദേഹം ഡച്ചുകാരോട് അതിനനുവാദം അവശ്യപ്പെട്ടു. ഡച്ചുകാർ തിരുവിതാംകൂറിന്റെയും ബന്ധുക്കളായിരുന്നതുകൊണ്ട് അതുകൂടാതെ കഴിപ്പാൻ ചില ഉപായങ്ങൾ പ്രയോഗിച്ചു. ബെറ്റാവിയയിലുള്ള അവരുടെ ഗവർണർക്ക് വിവരം അറിയിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും തിരുവിതാംകൂറും കൊച്ചിയും തങ്ങളുടെ ബന്ധുക്കളാകയാൽ ആ രാജ്യങ്ങളോട് യുദ്ധം കൂടാതെ കഴിക്കണമെന്നും അവർ ഹൈദരെ ധരിപ്പിച്ചു. ഉടനെ ഹൈദരാലി ഒരുലക്ഷം ഉറുപ്പികവരാഹനും (ഏകദേശം നാലുലക്ഷത്തോളം രൂപയും) എട്ടാനയും കൊച്ചിരാജാവും, നാലുലക്ഷം വരാഹനും (15 ലക്ഷംരൂപയും) ഇരുപതാനയും തിരുവിതാംകൂർ രാജാവും കപ്പം കല്ലെ

ങ്കിൽ തന്റെ യുദ്ധച്ചെലവിലേക്ക് തരുന്നപക്ഷം യുദ്ധംകൂടാതെ കഴിക്കാമെന്നും ആ രണ്ടു രാജാക്കന്മാരേയും അറിയിപ്പാനായി രണ്ടെഴുത്തുകൾ ഡച്ചുകാരെ ഏല്പിച്ചു. കൊച്ചിരാജാവ് അതുപ്രകാരമുള്ള സംഖ്യ കൊടുക്കാൻ സമ്മതിച്ചുകൊണ്ടും എന്നാൽ കോലത്തിരി, സാമൂതിരി മുതലായവരുടെ രാജ്യങ്ങൾ അവക്കുതന്നെ തിരിയെ കൊടുക്കണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടും മറുപടി അയച്ചു. തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവാകട്ടെ താൻ കർണ്ണാട്ടിക്കിലെ നവാബിനു കപ്പം കൊടുത്തുവരുന്നതുകൊണ്ട് മൈസൂരിനും കപ്പംകൊടുപ്പാൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്നും എന്നാൽ കോലത്തിരി, സാമൂതിരി മുതലായവരുടെ രാജ്യങ്ങൾ അവക്കു തിരിയെ കൊടുക്കുന്നപക്ഷം എന്തെങ്കിലും ഒരു സംഖ്യ ഹൈദരാലിക്കു കൊടുത്തുകൊള്ളാമെന്നും കാണിച്ചു മറുപടി കൊടുത്തു. ഈ രണ്ടു മറുപടിയും ഡച്ചുകാർ ഹൈദരെ അറിയിക്കാതെ ബറാവിയായിലെ ഗവർണർക്കും രണ്ടു രാജാക്കന്മാർക്കും എഴുതീട്ടുണ്ടെന്നും മറുപടികൾ ഇനിയും വന്നിട്ടില്ലെന്നും പറഞ്ഞു കാലവും കഴിച്ചുകൂട്ടി. അതിനിടക്ക് ഹൈദർക്ക് ഇംഗ്ലീഷുകാരും നൈസാമും മററുമായുള്ള യുദ്ധത്തിലും ഏൎപ്പെട്ടിരുന്നതിനാൽ മൈസൂർക്കു പോകേണ്ടിവന്നതുകൊണ്ട് തൽക്കാലം ഇവിടെ ഒന്നും നടക്കാതെതന്നെ കഴിഞ്ഞു. മഹാരാജാവാകട്ടെ അധികം താമസിയാതെ ഹൈദർ യുദ്ധത്തിനൊരുങ്ങിവരുമെന്നുകരുതിക്കൊണ്ടുതന്നെയാണിരുന്നിരുന്നത്. അതിനാൽ വടക്കേദിക്കുകളിൽ ചെന്ന് കൊച്ചിരാജാവിനോടും ഡച്ചുകാരോടും തിരുവിതാംകൂർസൈന്യത്തെ സഹായിപ്പാൻ വേണ്ട ഏൎപ്പാടു ചെയ്തു. വടക്കെ അതിൎത്തിയിലുള്ള കോട്ടകളെല്ലാം അററകുററങ്ങൾ തീൎപ്പിച്ചു ബലപ്പെടുത്തി. അതിനു പുറമെ ഹൈദരാലിയുടെ പുറപ്പാടിനെ മുൻകൂട്ടി ഗ്രഹിപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി തിരുവിതാംകൂറിന്റെ പ്രതിനിധിയായി ഒരു സ്ഥാനപതിയെ മൈസൂരിൽത്താമസിപ്പിക്കയും ചെയ്തു.

9. പുതിയ ദളവമാർ.

അയ്യപ്പൻ മാൎത്താണ്ഡപിള്ള 938-ൽ മരിച്ചുപോയിരുന്നതിനാൽ സുബ്ബയ്യൻ എന്നൊരാളെയാണ് അതിനുശേഷം ദളവയായി നിയമിച്ചിരുന്നത്. കൊല്ലം 943-ൽ സുബ്ബയ്യനും മരിച്ചു. പിന്നെ ഗോപാലയ്യൻ എന്നൊരാളെ ദളവസ്ഥാനത്തിൽ നിയമിച്ചു. എന്നാൽ ആ ഗോപാലയ്യനെക്കൊണ്ട് ആ ഉദ്യോഗം ശരിയായി നടത്തുവാൻ മതിയാവുന്നില്ലെന്നു കണ്ടപ്പോൾ സേനാനായകനായിരുന്ന തമ്പി ചെമ്പകരാമൻപിള്ളയെ വലിയ സൎവ്വാധികാൎയ്യക്കാരായി നിയമിക്കയും ദളവയുടെ ജോലികൾ നോക്കുന്നതിൽക്കൂടി അദ്ദേഹത്തെ മഹാരാജാവ് ചുമതലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.

10. ഹൈദരുടെ രണ്ടാമത്തെ ആക്രമണം

ഹൈദരാലി മലയാളംവിട്ട മൈസൂൎക്ക് പോയപ്പോൾ സാമൂതിരി മുതലായ രാജാക്കന്മാർ വീണ്ടും അതാതു രാജ്യത്തിലെ അധിപന്മാരായിത്തീൎന്നിരുന്നു. എന്നാൽ കൊല്ലം 949-ൽ ഹൈദർ പിന്നെയും മലയാളജില്ലയെ ആക്രമിച്ചു. അപ്പോൾ സാമൂതിരി ഭയപ്പെട്ട് തിരുവിതാംകൂറിലേക്കു ഓടിപ്പോന്നു. ഹൈദരാകട്ടെ മലയാളജില്ല കയ്യശപ്പെടുത്തിയതിനുശേഷം വീണ്ടും തിരുവിതാംകൂറിനെ ആക്രമിപ്പാനൊരുങ്ങി ഡച്ചുകാരോട് അവരുടെ സ്ഥലങ്ങളിൽക്കൂടി തിരുവിതാംകൂറിലേക്കു കടക്കാനനുവാദമാവശ്യപ്പെട്ടു. ബാറാവിയയിലെ ഗവർണരുടെ മറുപടി ഇനിയും വന്നിട്ടില്ലെന്നുംമററും ഡച്ചുകാർ തടസ്ഥം പറഞ്ഞുവെങ്കിലും എട്ടു കൊല്ലത്തോളമായിട്ടും ഏഴുത്തിന്നു മറുപടി വന്നിട്ടില്ലെന്ന് അവർ പറയുന്നതിനെ ഹൈദർ വിശ്വസിച്ചില്ല. എങ്കിലും ഇംഗ്ലീഷുകാരോട് പിണങ്ങിയിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്ക് ഡച്ചുകാരുമായിട്ടും പിണങ്ങുന്നതിൽ അദ്ദേഹത്തിനു കുറച്ച് മടി ഉണ്ടായിരുന്നു. അതിനാൽ കൊച്ചിരാജ്യത്തിൽക്കൂടി തിരുവിതാംകൂറിലേക്ക് കടപ്പാൻ നിശ്ചയിച്ചു ഡച്ചുകാർ ഹൈദരുടെ ആലോചനകൾ തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവിനെ അറിയിക്കയും തങ്ങളോടുകൂടിച്ചേൎന്ന് ഹൈദരോട് യുദ്ധംചെയ്യാൻ മഹാരാജാവ് ഒരുക്കമുണ്ടോ എന്നു ചോദിക്കയുംചെയ്തു. തന്റെ ബന്ധുക്കളായ നവാബിനോടും ഇംഗ്ലീഷുകാരോടും ആലോചിച്ചല്ലാതെ യുദ്ധംചെയ്വാൻ തനിക്കു പാടില്ലെന്നും എങ്കിലും തിരുവിതാംകൂറിന്റെ അതിൎത്തികൾ രക്ഷിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ഡച്ചുകാരോടു ചേൎന്നു ഹൈദരെത്തടുക്കാൻ ഒരുക്കമാണെന്നും മഹാരാജാവ് മറുപടിയും അറിയിച്ചു. ഹൈദർ കൊച്ചിരാജ്യത്തിൽക്കടന്ന് തൃശ്ശിവപേരൂർവരെ ആക്രമിച്ചു. തൃശ്ശിവപേരൂർകോട്ട കയ്യശപ്പെടുത്തി. അതു കണ്ടപ്പോൾ കൊച്ചി രാജാവ് നാലുലക്ഷം രൂപയും നാലാനയേയും ഹൈദൎക്ക് കൊടുത്ത് താൻ കീഴടങ്ങിയതായിസ്സമ്മതിക്കയും തന്റെ രാജ്യം ആക്രമിക്കാതിരിക്കാനപേക്ഷിക്കയും ചെയ്തു. ഡച്ചുകാരുടെ കോട്ട ആക്രമിച്ചിട്ടുതന്നെ തിരുവിതാംകൂറിലേക്കു പ്രവേശിപ്പാൻ ഹൈദർ നിശ്ചയിച്ച് അവരുടെ പള്ളിപ്പുറത്തുകോട്ട കയ്യശപ്പെടുത്തുവാനൊരുങ്ങി. തിരുവിതാംകൂർസൈന്യവും ഡച്ചുകാരുംകൂടി ഹൈദരുടെ സൈന്യത്തെ എതിൎത്തു. ആ യുദ്ധം നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കെത്തന്നെ ഇംഗ്ലീഷുകാരും ഹൈദരുമായി വീണ്ടും ഒരു യുദ്ധമാരംഭിക്കേണ്ടതായി വന്നു. അതിനാൽ ഹൈദൎക്ക് പിന്നെയും മൈസൂൎക്ക് മടങ്ങിപ്പോകേണ്ടതായും തീൎന്നു. ഹൈദരും ഇംഗ്ലീഷുകാരുമായുള്ള ആ യുദ്ധത്തിൽ തിരുവിതാംകൂർ സൈന്യം ഇംഗ്ലീഷുകാരെസ്സഹായിക്കയും യുദ്ധം കുറെ അധികംകാലം നീണ്ടുനിൽക്കയും ചെയ്തു. ആ യുദ്ധം നട

ന്നുകൊണ്ടിരിക്കെത്തന്നെ കൊല്ലം 957-ൽ ഹൈദരാലി മരിച്ചു. അതിനുശേഷം അദ്ദേഹത്തിൻെറ മകൻ ടിപ്പു മൈസൂർ സുൽത്താനായി. അദ്ദേഹവും യുദ്ധം മുറയ്ക്കു നടത്തി. ഒടുവിൽ കൊല്ലം 959-ൽ മംഗലപുരത്തുവച്ചുണ്ടായ ഒരുടമ്പടിവഴിക്കാണ് ആ യുദ്ധം അവസാനിച്ചത്. ആ ഉടമ്പടിയിൽ ഇംഗ്ലീഷുകാൎക്ക് തിരുവിതാംകൂറിനെ രക്ഷിപ്പാനുള്ള ചുമതലയെപ്പററിയും ചില നിബന്ധനകൾ ചേൎത്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നു.

11. കൃഷിപരിഷ്കാരം.

മഹാരാജാവ് കൊല്ലം 959-ൽ രാമേശ്വരത്തേക്ക് എഴുന്നള്ളിയിരുന്നു. ആ എഴുന്നള്ളത്തിനിടയിൽ തിരുനെൽവേലി, മധുര മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിലെ കൃഷികളുടേയും മരാമത്തു വേലകളുടേയും സമ്പ്രദായങ്ങൾ അവിടുന്ന് നോക്കി മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. തിരിയെ എഴുന്നള്ളിയതിനുശേഷം തിരുവിതാംകൂറിലും കൃഷിയെപ്പററി ആവക സമ്പ്രദായങ്ങൾ യോജിക്കുന്നിടത്തോളം ഏൎപ്പെടുത്തണമെന്നു നിശ്ചയിച്ചു. അതനുസരിച്ച് പല സ്ഥലങ്ങളിലും വെള്ളം കെട്ടിനിൎത്തുവാൻ വേണ്ട ഏൎപ്പാടുകളും മററും ചെയ്ത് കൃഷിയെ ആകപ്പാടെ തന്നെ ഒന്നു പരിഷ്കരിച്ചു. പാലങ്ങൾ സത്രങ്ങൾ മുതലായി പല മരാമത്തുവേലകളും നടത്തിച്ചു. ഭരണ ഏൎപ്പാടിനും അക്കൊല്ലത്തിൽ ചില പരിഷ്കാരങ്ങൾ വരുത്തി.

12 ദത്തെടുത്തു.

മഹാരാജാവിൻെറ അനുജനായിരുന്ന മകയിരംതിരുനാൾ തമ്പുരാൻ കൊല്ലം 961-ൽ നാടുനീങ്ങി. അവിടുത്തെ ഭാഗിനേയനും വലിയ പണ്ഡിതനും സംസ്കൃതത്തിലും മലയാളത്തിലും അനേകം ഉത്തമഗ്രന്ഥങ്ങൾ നിൎമ്മിച്ച ഒരുത്തമമഹാകവിയുമായിരുന്ന അശ്വതിതിരുനാൾ തമ്പുരാൻ കൊല്ലം 963 ലും നാടുനീങ്ങി. അതിനാൽ രാജകുടുംബത്തിൽ സന്തതി ചുരുക്കമായി തീൎന്നതുകൊണ്ട് കൊല്ലം 964-ൽ കോലത്തുനാട്ടിൽനിന്ന് രണ്ടു തമ്പുരാട്ടിമാരെ ദത്തെടുത്തു.

13. കേശവപിള്ള ദിവാൻ

കൊല്ലം 963-ൽ തമ്പി ചെമ്പകരാമൻപിള്ള ദളവയായി. അപ്പോൾ കൊട്ടാരം സമ്പ്രതിയുദ്യോഗം ഭരിച്ചിരുന്ന കേശവപിള്ള വലിയ സൎവ്വാധികാൎയ്യക്കാരനുമായി. 964-ൽ ചെമ്പകരാമൻപിള്ള രോഗം ബാധിച്ചു തിരെക്കിടപ്പിലായിത്തീൎന്നു. അതിനാൽ മഹാരാജാവ് കേശവപിള്ളയെ ദളവയാക്കി നിയമിച്ചു. എന്നാൽ ദളവ എന്ന ഉദ്യോഗപ്പേർ വളരെപ്പഴയതും ചെറിയ രാജ്യങ്ങളിലെ മന്ത്രിമാൎക്കും പറഞ്ഞുവന്നിരുന്നതുമാകയാൽ ആ പേർ പരിഷ്കാരത്തിനുപോ

രെന്നു കരുതി അതുമാററി കേശവപിള്ളക്ക് ദിവാൻ എന്ന പേരാണ നിശ്ചയിച്ചത്. ഇതുമുതൽക്കാണ് പേരിൽ പരിഷ്കാരം തുടങ്ങിവെച്ചതും. സാധാരണജനങ്ങൾ ബഹുമാനത്തെക്കൂടി കാണിക്കുന്നതിന്നായി 'ദിവാൻജി' എന്നും പറഞ്ഞുവന്നു. ഇദ്ദേഹമാണ് തിരുവിതാംകൂറിലെ ഒന്നാമത്തെ ദിവാൻജി. കേശവപിള്ള വലിയ രാജ്യതന്ത്രജ്ഞനും രാജഭക്തനും അസാധാരണ ബുദ്ധിമാനും മഹാരാജാവിന്നും ഇംഗ്ലീഷുകാൎക്കും വളരെസ്സമ്മതനുമായിരുന്നു. അതിന്നു പുറമെ അദ്ദേഹം വളരെത്താണനിലയിൽനിന്ന് ഉത്സാഹപൂൎവ്വമായ സ്വപ്രയത്നംകൊണ്ടുതന്നെ ഉയൎന്ന പദവിയിലെത്തിയ വീരപുരുഷനുമായിരുന്നു.

തെക്കൻതിരുവിതാംകൂറിൽ ഒരു പാവപ്പെട്ട നായർകുടുംബത്തിലാണ് കേശവപിള്ള ജനിച്ചത്. അദ്ദേഹത്തിന് പന്ത്രണ്ടോളം വയസ്സായപ്പോൾ പൂവാറ് എന്ന ദിക്കിൽ ധനികനായ ഒരു മഹമ്മദൻ കച്ചവടക്കാരന്റെ കീഴിൽ ഒരു കണക്കെഴുത്തുജോലി കിട്ടി. ആ കച്ചവടക്കാരൻ ഒരിക്കൽ മഹാരാജാവിനെ മുഖം കാണിക്കാൻ വന്നപ്പോൾ കേശവപിള്ളയെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വന്നിരുന്നു. ആ അവസരത്തിലാണ് മഹാരാജാവ് ആദ്യമായി കേശവപിള്ളയെ കണ്ടത്. ആ കച്ചവടക്കാരന്റെ അപേക്ഷപ്രകാരം കേശവപിള്ളയ്ക്ക് കൊട്ടാരത്തിൽ ഒരു ചെറിയ ജോലി മഹാരാജാവ് കല്പിച്ചു കൊടുത്തു. യുവാവായ കേശവപിള്ളയുടെ സാമൎത്ഥ്യവും ബുദ്ധിവിശേഷവും കണ്ട് മഹാരാജാവിന്നു തൃപ്തിതോന്നിയതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിന് ഉദ്യോഗക്കയററങ്ങൾ വേഗത്തിൽ കിട്ടിത്തുടങ്ങി. കൊട്ടാരം രായസജോലിയിൽ കുറച്ചുകാലം ഇരുന്നതിന്നുശേഷം കേശവപിള്ള കച്ചവടക്കാൎയ്യക്കാരായി. കച്ചവടകാൎയ്യം സംബന്ധിച്ചു പലപ്പോഴും അദ്ദേഹത്തിന് ഇംഗ്ലീഷുകാരോടും ഡച്ചുകാരോടും അടുത്തു പെരുമാറേണ്ടി വന്നു. കേശവപിള്ളയുടെ സാമൎത്ഥ്യത്താൽ കച്ചവടം വകയിൽ രാജ്യത്തിന്നു മുതലെടുപ്പു വൎദ്ധിച്ചു വന്നതുപോലെ ഇംഗ്ലീഷുകാൎക്ക് കച്ചവടസൌകൎയ്യവും കേശവപിള്ളയിൽ വിശ്വാസവും അധികം വൎദ്ധിച്ചുവന്നു. ആ വഴിക്ക് കേശവപിള്ള പ്രധാനന്മാരായ പല ഇംഗ്ലീഷുദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടേയും ഒരു മിത്രവുമായിത്തീൎന്നു. ആ വിദേശീയരിൽ നിന്ന് അവരുടെ യുദ്ധസമ്പ്രദായങ്ങൾ പഠിക്കുന്നതിന്നും അദ്ദേഹത്തിന്നു സാധിച്ചു. പ്രസിദ്ധ പടനായകനായിരുന്ന ഡിലനായി 952-ൽ മരിച്ചതിന്നുശേഷം പല അവസരങ്ങളിലും യുദ്ധത്തിന്നുവേണ്ടി കേശവപിള്ളയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ സൈന്യങ്ങളെ അയപ്പാൻ അതുനിമിത്തം മഹാരാജാവിന്നു സാധിച്ചു. ഇപ്രകാരം മേൽക്കുമേൽ ഉയൎന്ന നിലയെ പ്രാപിച്ചിട്ടാണ് 964-ൽ കേശവപിള്ള ദിവാനാ-

യതു്. തിരുവിതാംകൂർ ചരിത്രത്തിൽ അദ്ദേഹം പല സംഗതികൊണ്ടും പ്രധാനമായൊരു ഭാഗം വഹിക്കുന്നതുമുണ്ടു്.

14. ടിപ്പുവിന്റെ ആക്രമണശ്രമം.

തിരുവിതാംകൂർ ആക്രമിച്ചു കീഴടക്കണമെന്നു് ഹൈദരാലിക്കു് വലിയ ആഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു മുമ്പുതന്നെ തെളിഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. ടിപ്പു സുൽത്താനു് ആ കാര്യത്തിൽ ഹൈദരേക്കാൾ അധികം ആഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷെ മംഗലപുരത്തുവെച്ചു് ടിപ്പുവും ഇംഗ്ലീഷുകാരുമായി നടന്ന ഉടമ്പടിപ്രകാരം കാരണംകൂടാതെ തിരുവിതാംകൂറിനെ ആക്രമിച്ചാൽ ഇംഗ്ലീഷ്കാരായിട്ടും പുതിയൊരു യുദ്ധം ചെയ്യേണ്ടിവരുമെന്നതുകൊണ്ടു് എന്തെങ്കിലും കാരണമുണ്ടാക്കിത്തീർക്കാൻ ആ മൈസൂർസുൽത്താൻ കാത്തിരുന്നു. അതിന്നായി തന്റെ കീഴിലുള്ള സാമന്തരാജാക്കന്മാരെക്കൊണ്ടു് തിരുവിതാംകൂറുമായി എന്തെങ്കിലും ഇടപെടുവിച്ചു് അതിന്മേൽ ഒരു വഴക്കുണ്ടാക്കി തിരുവിതാംകൂറിനെ ആക്രമിപ്പാൻ അദ്ദേഹം നിശ്ചയിക്കയും ചെയ്തു. അങ്ങനെയിരിക്കെ മലയാളജില്ലയിലെ ചില രാജാക്കന്മാർ മൈസൂർ സുൽത്താന്റെ മേൽക്കോയ്മയെ വകവെക്കാതെ പെരുമാറിത്തുടങ്ങി. സാമൂതിരി മുതലായവൎക്കു് അവരുടെ നാട്ടിൽത്തന്നെ ചില ഗൃഹശത്രുക്കളുമുണ്ടായിരുന്നു. അതിൽപ്പെട്ട 'ത്രിഭാഷ്യം തേക്കേടത്തു ഇരി' എന്ന ഒരു നമ്പൂരിരി വഴിക്കു വിവരം അറിഞ്ഞ ടിപ്പുസുൽത്താൻ കൊല്ലം 962-ൽ മലയാളജില്ലയെ ആക്രമിച്ചു. ഈ ആക്രമത്തെപ്പററി പിൽക്കാലത്തു ചിലർ വളരെ ഭയങ്കരമായി വൎണ്ണിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഹിന്ദുക്കളായ ജനങ്ങളെയെല്ലാം കിട്ടിയേടത്തോളം പിടിച്ചു് ബന്ധിപ്പിച്ചു മഹമ്മദുമതത്തിൽ ചേൎക്കയും അതു കൂട്ടാക്കാത്തവരുടെ കഴുത്തുവെട്ടുകയും ചെയ്തിരുന്നുവെന്നും ഒരുകയ്യിൽ പശുമാംസവും മറേറക്കയ്യിൽ വാളുമായിട്ടാണു് എപ്പോഴും ടിപ്പു ഇരുന്നിരുന്നതെന്നും മററും അവർ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ വാസ്തവത്തിൽ ഒരു പട്ടാളത്തിന്റെ യുദ്ധയാത്രയിൽ നാല്പതുവൎഷം മുമ്പുവരെയും, പലേടത്തും ഇക്കാലത്തുതന്നെയും സാധാരണയായി ഉണ്ടാകാറുള്ളതുപോലെ പട്ടാളം പോകുന്ന വഴിയിൽ കണ്ടെത്തുന്ന ചില ആളുകളെ ഉപദ്രവിക്കുകയെന്നോടത്തോളമല്ലാതെ സുൽത്താനാകട്ടെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സൈന്യങ്ങളാകട്ടെ അതിലധികം യാതൊന്നും ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നുള്ളതിനു വേണ്ട തെളിവുകളുണ്ടു്. നാട്ടുകാരും മതഭ്രാന്തു തലക്കു കേറിയവരുമായ ദുഷ്ടന്മാർ ടിപ്പുവിന്റെ പടവട്ടം അവസരമാക്കിപ്പിടിച്ചു് പലേടത്തുനിന്നും പല സംഘങ്ങളായി പുറപ്പെടുകയും അടുത്തു കഴിഞ്ഞ മാപ്പിളലഹളക്കാലത്തുണ്ടായതുപോലെ നാട്ടുകാരെ ഉപദ്രവിക്കയും ബലാൽക്കാരേണ മതം മാററുകയും ക്രൂര

മായവിധത്തിൽ കൊല്ലുകയും ചെയ്ത് ലഹളയുണ്ടാക്കി നാട്ടുകാരെ ഓടിക്കുകയാണുണ്ടായതെന്നു തെളിഞ്ഞിട്ടുമുണ്ട്. ടിപ്പുവിൻെറ കീഴിലുള്ള പ്രധാനോദ്യോഗസ്ഥന്മാരിൽ പലരും പ്രധാനമന്ത്രിതന്നെയും ബ്രാഹ്മണരായിരുന്നു. അത്രത്തോളം തൻെറ അധീനത്തിലുള്ള അവരെപ്പോലും അദ്ദേഹം മതം മാറ്റാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടില്ല. ഏതായാലും ആ യുദ്ധയാത്രയിൽ ടിപ്പുസുൽത്താൻെറ ശക്തിയേയും മേൽക്കോയ്മയെ വകവെക്കാത്തതിനുള്ള ശിക്ഷയേയും ഭയന്ന് മലയാളജില്ലയിലെ പല രാജാക്കന്മാരും മതഭ്രാന്തന്മാരും കൊള്ളക്കാരുമായ ദുഷ്ടന്മാരുടെ ക്രൂരകർമ്മങ്ങൾ നിമിത്തം പൊതുജനങ്ങളും എല്ലാം മലയാളജില്ലയിൽനിന്നു നാടുവിട്ട് ഓടിപ്പോന്ന് തിരുവിതാംകൂറിനെശ്ശരണം പ്രാപിച്ചു. ധർമ്മോത്തരനായ മഹാരാജാവ് തന്നെ അഭയം പ്രാപിച്ച ആ അതിഥികളെയെല്ലാം വേണ്ടതുപോലെ സ്വീകരിച്ചു സൽക്കരിക്കയും ചെയ്തു ടിപ്പുവാകട്ടെ ഈ അവസരത്തിൽ കൊച്ചിരാജാവിനോട് ആലങ്ങാടും പറവൂരും കൊച്ചിവക സ്ഥലങ്ങളാണെന്നും അതു കൊച്ചിക്കു തിരിയെ കിട്ടണമെന്നും തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവിനോട് ആവശ്യപ്പെടുവാനും മഹാരാജാവും മൈസൂർ സുൽത്താനും സഖ്യമായിരിക്കണമെന്നുപദേശിപ്പാനും നിർബ്ബന്ധിച്ചു. മഹാരാജാവ് നെടുങ്കോട്ട പരിശോധിപ്പാൻ അന്നമനട എന്ന പ്രദേശത്തു ചെന്നിരുന്നപ്പോൾ കൊച്ചിരാജാവ് ടിപ്പുവിൻെറ നിർബ്ബന്ധം അവിടുത്തെ അറിയിച്ചു. മഹാരാജാവ് ഈ വിവരങ്ങളെല്ലാം മതിരാശിയിലുള്ള ഇംഗ്ലീഷുഗവർണരേയും അറിയിച്ചു. ഗവർണർ ഇതു നല്ലൊരവസരമാണെന്നുകരുതി മഹാരാജാവ് ഏതുവിധം പ്രവർത്തിക്കണമെന്നുപദേശിപ്പാനായി 'മേജർ ബാനർമാൻ' എന്ന ഒരിംഗ്ലീഷുദ്യോഗസ്ഥനെ തിരുവിതാംകൂറിലേക്കയക്കയും ചെയ്തു.

15. ഇംഗ്ലീഷുകാരുമായുള്ള ഉടമ്പടി.

ടിപ്പുസുൽത്താനാകട്ടെ, കൊച്ചിരാജാവിനെ അറിയിച്ചിട്ടുള്ള സംഗതികൾക്കു മറുപടി കിട്ടുവാൻ താമസിക്കുന്നതുകണ്ടു പ്രത്യേകം ചില ദൂതന്മാരെത്തന്നെ തിരുവിതാംകൂറിലേക്കയച്ചു. ആ ദൂതന്മാർ മുഖാന്തിരം സുൽത്താനും മഹാരാജാവുംതമ്മിൽ സഖ്യംചെയ്യുന്നതായാലുണ്ടാകുന്ന ഗുണങ്ങൾ മഹാരാജാവിനെ അറിയിക്കയും ചെയ്തു. മേജർ ബാനർമാൻെറയും കേശവപിള്ളയുടേയും ഉപദേശമനുസരിച്ച് ഇംഗ്ലീഷു കമ്പനിക്കാരുടെ അനുവാദംകൂടാതെ താൻ മൈസൂർ സുൽത്താനുമായി ഒരു സഖ്യം ചെയ്യുകയില്ലെന്നു മഹാരാജാവ് മറുപടി പറഞ്ഞയച്ചു. ആ മറുപടിയറിഞ്ഞപ്പോൾ ടിപ്പു തിരുവിതാംകൂറിനെ ആക്രമിക്കാൻ വേണ്ട ഒരുക്കംതുടങ്ങി. മഹാരാജാവ് അതറിഞ്ഞ് മതിരാശി

ഗവർണരെയറിയിച്ചിട്ട് ടിപ്പുവിനോടുയുദ്ധം ചെയ്യുന്നതിൽ തന്റെ സൈന്യങ്ങളെ നയിക്കാനുംമററുമായി കുറെ ഇംഗ്ലീഷുദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ അനുവദിക്കുവാൻ ഗവർണരോടാവശ്യപ്പെട്ടു. അതിനു മഹാരാജാവിനു കിട്ടിയ മറുപടിയാകട്ടെ മററുള്ള സൈന്യങ്ങളെ നയിക്കാൻ ഇംഗ്ലീഷുദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ അയച്ചുകൊടുക്കുക പതിവില്ലെന്നും എന്നാൽ തിരുവിതാംകൂറിനെസ്സഹായിപ്പാൻ ഏതാനും ഇംഗ്ലീഷുസൈന്യങ്ങളെ അയച്ചുതരാമെന്നും അതിന് ഒരുടമ്പടി ചെയ്യേണ്ടതുണ്ടെന്നുമായിരുന്നു. മഹാരാജാവ് അതുപ്രകാരം സമ്മതിച്ചു. അങ്ങനെ ഉണ്ടായ ഉടമ്പടിയിലെ പ്രധാന നിശ്ചയങ്ങൾ ഇവയായിരുന്നു:—(1) ഇംഗ്ലീഷുകാർ അയക്കുന്ന സൈന്യങ്ങൾക്കുള്ള ചെലവ് തിരുവിതാംകൂർ കൊടുത്തുകൊള്ളണം. (2) യുദ്ധം അവസാനിച്ചതിനു ശേഷവും ഏതാനും ഇംഗ്ലീഷു പട്ടാളങ്ങളെ തിരുവിതാംകൂറിന്റെ അതിർത്തികളിൽ സ്ഥിരമായിത്താമസിപ്പിച്ചുകൊള്ളണം. (3) ഇപ്പോൾ അയക്കുന്നതിൽ കൂടുതലായി ഇംഗ്ലീഷുസൈന്യങ്ങളെ തിരുവിതാംകൂറിലേക്കയക്കേണ്ടിവരുന്നതായാൽ ആ സൈന്യങ്ങളുടെ ചെലവ് ഇംഗ്ലീഷു കമ്പനിയിൽനിന്നു വഹിക്കണം. (4) ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ പ്രതിനിധിയായി അല്ലെങ്കിൽ റസിഡണ്ടായി ഒരിംഗ്ലീഷുദ്യോഗസ്ഥനെ തിരുവിതാംകൂറിൽ താമസിപ്പിക്കണം. ഇപ്രകാരമുണ്ടായ ഉടമ്പടിയനുസരിച്ചു ഗവർണർ രണ്ടു സംഘം ഇംഗ്ലീഷുസൈന്യങ്ങളെ കാപ്ററൻ നാക്സ് എന്ന സൈന്യാധിപന്റെ കീഴിൽ തിരുവിതാംകൂറിലേക്കയച്ചുകൊടുത്തു. ജോർജ് പൌനി എന്ന പേരായ ഒരിംഗ്ലീഷുദ്യോഗസ്ഥനെ ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ പ്രതിനിധിയായി തിരുവിതാംകൂറിൽ താമസിപ്പാൻ മഹാരാജാവ് അനുവദിക്കയും ചെയ്തു. ഈ ഉദ്യോഗസ്ഥനെ തിരുവിതാംകൂറിലെ ഒന്നാമത്തെ റസിഡണ്ടായിക്കരുതാവുന്നതാണ്. മഹാരാജാവയച്ച ഇംഗ്ലീഷു സൈന്യങ്ങളാകട്ടെ പള്ളിപ്പുറം കോട്ടയ്ക്ക് അല്ലെങ്കിൽ അയക്കോട്ടയ്ക്കു വളരെയകലെയല്ലാതെ പാളയമടിച്ചു താമസിച്ചു. ഈവക ഏർപ്പാടുകൾ കഴിഞ്ഞതിനുശേഷം ഇംഗ്ലീഷുകാരും ടിപ്പുവിനോടു യുദ്ധം ചെയ്യാൻ നിർബന്ധരായിരിക്കുന്നുവെന്നു വിവരം ഗവർണർ ടിപ്പുവിനേയും അറിയിച്ചു.

16. ഡച്ചുകോട്ടകൾ വിലയ്ക്കു വാങ്ങിയത്.

കൊല്ലം 964-ൽ ടിപ്പുസുൽത്താൻ തിരുവിതാംകൂറിനെ ആക്രമിക്കുന്നതിനായി ഒരു വലിയ സൈന്യത്തോടുകൂടി പാലക്കാട്ടെത്തി. തിരുവിതാംകൂർ രാജ്യത്തിന്റെ വടക്കെ അതിരിലുള്ള നെടുങ്കോട്ടയുടെ പടിഞ്ഞാറെ അററത്ത് ഡച്ചുകാരുടെ വകയായി ആയക്കോട്ടയെന്നും കൊടുങ്ങല്ലൂർ കോട്ടയെന്നും പറഞ്ഞിരുന്ന രണ്ടു കോട്ടകൾ ഉണ്ടായിരു

നുവെന്നു മുമ്പു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. ആ രണ്ടു കോട്ടകളും സ്വാധീനപ്പെടുത്തിയാൽ ഒട്ടും പ്രയാസംകൂടാതെ തിരുവിതാംകൂറിലേക്കു കടക്കാമെന്നു ടിപ്പുസുൽത്താൻ നിശ്ചയിച്ചു. ഡച്ചുകാരുമായി പിണങ്ങാതെ കഴിക്കണമെന്നും അദ്ദേഹത്തിനു വിചാരമുണ്ടായിരുന്നു. അതിനാൽ ആ കോട്ടകൾ ഡച്ചുകാരോടു വിലയ്ക്കു വാങ്ങുവാൻ അദ്ദേഹം ആലോചനനടത്തി. ആ വിവരം മഹാരാജാവറിഞ്ഞു. കോട്ടകൾ ടിപ്പുവിനു വാങ്ങുവാനിടയാകുന്നതിനുമുമ്പ് തിരുവിതാംകൂറിലേക്കു വാങ്ങുന്നതിനുവേണ്ടി മഹാരാജാവ് ദിവാൻ കേശവപിള്ളയെ ഡച്ചുകാരുടെ അടുക്കലേക്കയച്ചു. അതുപ്രകാരം രണ്ടു കോട്ടകളും മൂന്നുലക്ഷം രൂപ വിലയ്ക്കു ഡച്ചുകാരോട് തിരുവിതാംകൂറിലേക്ക് വാങ്ങുകയും ചെയ്തു. വാങ്ങിയ ഉടൻതന്നെ ആ രണ്ടുകോട്ടകളിലും തിരുവിതാംകൂർ സൈന്യങ്ങളെയും സ്ഥാപിച്ചു ഡച്ചുകോട്ടകൾ വാങ്ങിയതും മററുമുള്ള വിവരങ്ങളെല്ലാം ഇംഗ്ലീഷ് റസിഡണ്ടായ മിസ്റ്റർ പൌനി മതിരാശിയിലെ ഗവർണരെഅറിയിച്ചു. അപ്പോഴത്തെ ഗവർണരായിരുന്ന മിസ്റ്റർ ഹാളൻഡ് എന്ന ആൾക്ക് മഹാരാജാവിൻെറ പ്രവൃത്തി ഒട്ടും രസിച്ചില്ല. ആ ഇംഗ്ലീഷുദ്യോഗസ്ഥൻ ഇംഗ്ലീഷ്കാരോടാലോചിക്കാതെ മഹാരാജാവ് കോട്ടകൾ വാങ്ങിയത് തെററാണെന്നും ഈ സംഗതി നിമിത്തം ടിപ്പുവുമായി യുദ്ധമുണ്ടാകുന്നതായാൽ ഇംഗ്ലീഷ്കാർ തിരുവിതാംകൂറിനെസ്സഹായിക്കുന്നതല്ലെന്നും മഹാരാജാവിനെ എഴുതി അറിയിച്ചു. അതു കണ്ടപ്പോൾ മഹാരാജാവിന് വളരെ ഇച്ഛാഭംഗവും പശ്ചാത്താപവുമുണ്ടായി. ഗവർണരാകട്ടെ മഹാരാജാവിൻെറ പ്രവൃത്തി തെററാണെന്നും മററും കാണിച്ചുകൊണ്ട് അന്ന് ഇന്ത്യയിലുള്ള ഇംഗ്ലീഷ്കാരുടെ പ്രധാനിയായിരുന്ന ഗവർണർ ജനറൽ കാറൻവാലീസ് പ്രഭുവിനും എഴുതിയയച്ചു. തൻെറ പ്രവൃത്തി ന്യായമാണെന്നും തിരുവിതാംകൂറിൻെറ രക്ഷയ്ക്കു ആ കോട്ടകൾ വാങ്ങേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാണെന്നും ആ കോട്ടകളുടെ സംഗതിയിൽ മൈസൂർ സുൽത്താന് യാതൊരവകാശവും പറവാനില്ലെന്നും മററും മഹാരാജാവും ഗവർണർ ജനറൽക്ക് എഴുതി. ഗവർണർ ജനറൽ ആദ്യത്തിൽ മതിരാശി ഗവർണരുടെ അഭിപ്രായത്തോട് യോജിച്ചിരുന്നുവെങ്കിലും വീണ്ടാലോചന ചെയ്തു ഒരന്വേഷണം നടത്തലും കഴിച്ചതിൻെറ ശേഷം മഹാരാജാവിൻെറ പ്രവൃത്തിയിൽ ആക്ഷേപം പറവാനില്ലെന്നു സമ്മതിച്ചു.

17. ടിപ്പുവുമായുള്ള യുദ്ധം.

ഡച്ചുകോട്ടകൾ രണ്ടും തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവു വിലയ്ക്കു വാങ്ങിയ സംഗതിയറിഞ്ഞപ്പോൾ ടിപ്പു കുപിതനായി നെടുങ്കോട്ട പൊളിച്ചു തിരുവിതാംകൂറിലേക്കു കടപ്പാൻ തീർച്ചപ്പെടുത്തി. അതി

നുള്ള ഒരു കാരണമുണ്ടാക്കാനായി തന്റെ കീഴിലുള്ള സാമന്തരാജാവായ കൊച്ചിരാജാവിന്റെ രാജ്യത്തിലുൾപ്പെട്ട നെടുങ്കോട്ടയുടെ ഭാഗങ്ങൾ പൊളിച്ച് നീക്കിക്കണമെന്ന് തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവിനെ അറിയിച്ചു. മഹാരാജാവ് അതനുസരിക്കാഞ്ഞപ്പോൾ ടിപ്പു നെടുങ്കോട്ട പൊളിപ്പാനൊരുങ്ങുകയും ചെയ്തു. മഹാരാജാവും ടിപ്പുവിന്റെ യുദ്ധസംരംഭങ്ങൾ തടുക്കാൻവേണ്ട ഒരുക്കങ്ങൾ ചെയ്ത് ദിവാൻ കേശവപിള്ളയെ സൈന്യാധിപനാക്കി നിയമിച്ചയച്ചു. കേശവപിള്ള നെടുങ്കോട്ടയുടെ വട്ടക്കോട്ടകളിൽ അനേകം ഭടന്മാരെ സ്ഥാപിച്ച് ടിപ്പുവിന്റെ ആക്രമത്തെ ജാഗ്രതയോടെ തടുത്തു നില്പാൻ ഏർപ്പാടു ചെയ്തു. ടിപ്പുവാകട്ടെ തന്റെ സൈന്യത്തിൽ ഒരു ഭാഗത്തെ നെടുങ്കോട്ടയിൽ തിരുവിതാംകൂർ ഭടന്മാർ കാത്തുനില്ക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങൾക്കു നേരെ നിർത്തിയിട്ട് അവരോട് തിരുവിതാംകൂർ ഭടന്മാരുടെ നേർക്ക് വെടി വെച്ചുംകൊണ്ടിരിപ്പാനാജ്ഞാപിച്ചു. അവർ കല്പനപ്രകാരം ചെയ്തുകൊണ്ടുമിരുന്നു. രാത്രിയായപ്പോൾ ടിപ്പു പതിനായിരം ഭടന്മാരോടുകൂടി കോട്ടയുടെ മറ്റൊരു ഭാഗത്ത് ചെന്ന് ആ ഭാഗങ്ങളെല്ലാം പ്രയാസംകൂടാതെ കയ്യശംപ്പെടുത്തി. പിന്നെ കോട്ടയുടെ മുൻവശത്തുള്ള കിടങ്ങു നികത്തുവാൻ ഭടന്മാരോട് കല്പിച്ചു. പക്ഷെ ആ പ്രവൃത്തി അത്ര വേഗത്തിൽ നടത്തുവാൻ അവരെക്കൊണ്ട് സാധിച്ചില്ല. കൈവശപ്പെടുത്തിയ കോട്ടമതിലിൽക്കൂടി കടന്നു ടിപ്പുവും ഭടന്മാരും തിരുവിതാംകൂർ സൈന്യങ്ങളെ എതിർത്തോടിച്ചുതുടങ്ങി. അങ്ങനെയിരിക്കെ തിരുവിതാംകൂർ ഭടന്മാർ ഒരു സ്ഥലത്ത് തിരഞ്ഞുനിന്ന് ടിപ്പുവിന്റെ ഭടന്മാരുടെ നേർക്ക് ഒരു പീരങ്കിയൊഴിച്ചു. മറ്റൊരുഭാഗത്തുണ്ടായിരുന്ന തിരുവിതാംകൂർ ഭടന്മാർ ചെറുതോക്കുകൾ കൊണ്ട് അതേസമയത്തുതന്നെ അപ്രതീക്ഷിതമായവിധത്തിൽ വെടിവെക്കയും ചെയ്തു. വെടിയേറ്റു ടിപ്പുവിന്റെ ഭടന്മാരിൽ അനേകംപേരും അവരുടെ നേതാവായ ഒരുദ്യോഗസ്ഥനും മരിച്ചു. അതുകണ്ടപ്പോൾ ടിപ്പുവിന്റെ മററു ഭടന്മാർ പിൻതിരിഞ്ഞോടിത്തുടങ്ങി. ടിപ്പു അതുകണ്ട് കോപിച്ച്, പിമ്പിൽ നിന്നിരുന്ന സൈന്യവിഭാഗത്തോട് മുമ്പോട്ടുകയറി എതിർക്കുവാനാജ്ഞാപിച്ചു. അവർ മുമ്പോട്ടു കയറി. പിമ്പോട്ടോടുന്നവരും മുമ്പോട്ടു കയറുന്നവരും കൂട്ടിമുട്ടിക്കുഴപ്പമായി. അതിന്നിടയിൽ വെടികൊണ്ടു പലരും മറിഞ്ഞുവീണു മരിച്ചുംതുടങ്ങി. ആ ബഹളത്തിൽ സുൽത്താനും കിടങ്ങിൽ വീണു. അദ്ദേഹത്തിന്ന് ചില പരുക്കുകളും പററി. ഒടുവിൽ ഭൃത്യന്മാരുടെ സഹായംകൊണ്ട് ടിപ്പുവും ശേഷിച്ച ഭടന്മാരും പ്രധാനസൈന്യം നിന്നിരുന്ന സ്ഥലത്ത് ഒരുവിധം ചെന്നുചേന്നു. തിരുവിതാംകൂറിൽ വരുത്തിപ്പാർപ്പിച്ചിരുന്ന ഇംഗ്ലീഷ് സൈന്യങ്ങളാകട്ടെ യുദ്ധ

ത്തിഷേപ്പെട്ടവാൻ മതിരാശിയിൽനിന്ന കല്പനവന്നിട്ടില്ലെന്ന ന്യായ വുംപറഞ്ഞ് ഈ അവസരങ്ങളിലെല്ലാം തിരുവിതാംകൂർ സൈന്യത്തിന്ന് യാതൊരു സഹായവും ചെയ്യാതെ ഉദാസീനന്മാരായിരിക്കയാണ് ചെയ്തത്. അതറിഞ്ഞ് മഹാരാജാവ് വളരെ പശ്ചാത്തപിക്കയും ചെയ്തു. ഈ യുദ്ധത്തിൽ ടിപ്പുവിൻെറ പല്ലക്കും വാളും ചില ആഭരണങ്ങളും തിരുവിതാംകൂർ ഭടന്മാൎക്ക് ലഭിച്ചു.

18. ടിപ്പു തിരുവിതാംകൂറിൽ കടന്നത്.

അഭിമാനിയായ ടിപ്പുസുൽത്താൻ മേൽപ്രകാരം തോൽവിപറ്റിയതുനിമിത്തം കോപവും വാശിയും വല്ലാതെ വൎദ്ധിച്ചു. ഒരു മാസത്തിനുള്ളിൽ അനേകം വലിയ പീരങ്കികൾ അദ്ദേഹം പുതുതായി വരുത്തി. അവയെല്ലാം നിരത്തിവെച്ച് കോട്ടയ്ക്കു നേരെ ഇടവിടാതെ വെടിയും വെച്ചുതുടങ്ങി. മഹാരാജാവിനാകട്ടെ വീണ്ടും ടിപ്പു യുദ്ധത്തിനൊരുങ്ങുമെന്ന് നല്ല നിശ്ചയമുണ്ടായിരുന്നു. അതിനാൽ തിരുവിതാംകൂർ സൈന്യങ്ങളെ വീണ്ടും ജാഗ്രതയോടുകൂടി നിൎത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഇംഗ്ലീഷ്സൈന്യങ്ങളെക്കൊണ്ടു സഹായിക്കണമെന്നു മതിരാശി ഗവൎണരോട് വീണ്ടും വീണ്ടും ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു. പക്ഷെ ഗവൎണർ അതു തീരെ വകവെച്ചില്ല. ടിപ്പുവിൻെറ പീരങ്കിവെടികൾകൊണ്ടു കോട്ടയുടെ ഏതാനുംഭാഗം തകൎന്നു. ആ പഴുതിൽക്കൂടി മൈസൂർസൈന്യം അകത്തു കടക്കയും ചെയ്തു. തിരുവിതാംകൂർ സൈന്യം പിൻവാങ്ങിത്തുടങ്ങി. ടിപ്പു കൊടുങ്ങല്ലൂർകോട്ടയും കൂടി പിടിച്ചടക്കീട്ട് സൈന്യങ്ങളോടുകൂടി തിരുവിതാംകൂറിൽപ്രവേശിച്ചു. ആലങ്ങാട്, പറവൂർ എന്നീ പ്രദേശങ്ങൾ മുഴുവനും ആക്രമിച്ചു. കുരിയാപ്പള്ളിക്കോട്ടയും പിടിച്ചടക്കി കേശവപിള്ളദിവാൻ തിരുവിതാംകൂർ സൈന്യങ്ങളെ പിൻവലിച്ച് അവരെ അരൂക്കുറ്റി മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ സ്ഥാപിച്ചിട്ട് മൈസൂർ സൈന്യത്തിന്റെ മുന്നോട്ടുള്ള ഗതി അവുന്നതും തടുപ്പാൻ നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഈ കോലാഹലങ്ങളിലെല്ലാം തിരുവിതാംകൂറിൽ നിന്ന് ചെലവും വാങ്ങിത്തിന്നു താമസിച്ചിരുന്ന ഇംഗ്ലീഷ്സൈന്യങ്ങൾ ഉടമ്പടിയനുസരിച്ച് തിരുവിതാംകൂറിന് ചെയ്യേണ്ട സഹായം യാതൊന്നും ചെയ്യാതെ വെറും കാഴ്ചക്കാരുടെ നിലയിൽ യുദ്ധംനോക്കിക്കൊണ്ടു നിൽക്കുകയാണ് ചെയ്തത്.

19. ടിപ്പു തിരിയെപ്പോയത്.

മേൽപ്രകാരം അല്പത്തിൽ കുറച്ചു ജയം കണ്ടുവെങ്കിലും ദൈവഗതി ടിപ്പുവിന്ന് പ്രതികൂലമായിരുന്നു. അധികദിവസം തിരുവിതാംകൂറിൽത്താമസിപ്പാൻ ടിപ്പുവിനു സാധിച്ചില്ല. ഹൈദരാബാദിലെ

നൈസാമും ഇംഗ്ലീഷ്കാരും പരദേശത്തുവെച്ച് മൈസൂരിനോടു യുദ്ധത്തിനൊരുങ്ങീട്ടുള്ള വിവരം അറിവുകിട്ടി. അതിനും പുറമേ അതേ സമയത്തുതന്നെ ഇടവപ്പാതിവർഷം സാധാരണയിൽ വളരെയധികം അക്കൊല്ലത്തിൽ വർദ്ധിച്ചു. ആലുവാപ്പുഴയിലും പരിസരപ്രദേശങ്ങളിലും വെള്ളം നിറഞ്ഞു. സൈന്യങ്ങൾക്ക് ആഹാരസാധനങ്ങൾ കിട്ടാതെ കുഴങ്ങിത്തുടങ്ങി. അങ്ങനെയൊരു വെള്ളപ്പൊക്കം ടിപ്പുവിന്റെ സൈന്യങ്ങൾ മുമ്പു കണ്ടിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ അവർ വല്ലാതെ പരിഭ്രമിക്കയും ചെയ്തു. വെടിമരുന്നു മുതലായ യുദ്ധസാമഗ്രികൾ നനഞ്ഞു കൊള്ളരുതാതായി. ഇതെല്ലാംകൊണ്ടും തൽക്കാലം മൈസൂർക്ക് മടങ്ങിപ്പോവാൻതന്നെ ടിപ്പു തീർച്ചപ്പെടുത്തി. അതനുസരിച്ച് അദ്ദേഹം പുറപ്പെടുകയും ചെയ്തു. യുദ്ധത്തിന്ന് മുമ്പും യുദ്ധസമയത്തും മഹാരാജാവ് മതിരാശി ഗവർണരോട് ആവശ്യപ്പെട്ടപ്രകാരം യുദ്ധത്തിൽ ഇംഗ്ലീഷ്സൈന്യങ്ങൾ യാതൊരു സഹായവും ചെയ്തില്ലെങ്കിലും യുദ്ധം നിർത്തി ടിപ്പു മടങ്ങിപ്പോകാറായപ്പോഴെക്ക് തിരുവിതാംകൂറിനെ സഹായിക്കാത്തതിന് മതിരാശിഗവർണരെശ്ശാസിച്ചുകൊണ്ടും ആ കാര്യത്തിൽ മഹാരാജാവിനോട് സഹതാപംപ്രദർശിപ്പിച്ചുകൊണ്ടും ഉള്ള ഗവർണർജനറാളുടെ ഒരു എഴുത്തു മഹാരാജാവിന്ന് എത്താതിരുന്നില്ല. യുദ്ധത്തിൽ തിരുവിതാംകൂറിനെസ്സഹായിപ്പാനായി കാപ്ടൻ ഹാർട്ടലി എന്ന നായകന്റെ കീഴിൽ പുതുതായിത്തന്നെ മൂന്നുസംഘം ഇംഗ്ലീഷ്സൈന്യങ്ങൾ വന്നുചേരാതെയുമിരുന്നില്ല.

20. ആലങ്ങാടും മറ്റും തിരിയെക്കിട്ടിയതു്.

ടിപ്പുസുൽത്താനും ഇംഗ്ലീഷ്കാരുമായി പരദേശത്തുവെച്ചുനടന്ന യുദ്ധം കൊല്ലം 967-ാമാണ്ടുവരെ അതായത് മൂന്നു സംവത്സരത്തോളം നീണ്ടുനിന്നു. ഇംഗ്ലീഷുകാരും മഹാരാഷ്ട്രക്കാരും നൈസാമും കൂടിച്ചേർന്ന് യുദ്ധം ചെയ്തിരുന്നതിനാൽ ഒടുവിൽ സുൽത്താൻ തോല്ക്കുമെന്നുള്ള മട്ടായി. അപ്പോൾ അദ്ദേഹം സന്ധിക്കപേക്ഷിച്ചു. അതനുസരിച്ച് ശ്രീരംഗപട്ടണത്തുവെച്ച് ഇംഗ്ലീഷുകാരും ടിപ്പുവുമായി ഒരുടമ്പടി ഉണ്ടായി. ആ ഉടമ്പടിപ്രകാരം ടിപ്പു മുമ്പു കീഴടക്കിട്ടുള്ള രാജ്യങ്ങളിൽ പകുതിയും ഇംഗ്ലീഷുകാൎക്ക് വിട്ടുകൊടുക്കാമെന്നു നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അങ്ങനെ വിട്ടുകൊടുത്ത രാജ്യങ്ങളിൽ മലയാളജില്ലയും തിരുവിതാംകൂറിലെ കുന്നത്തുനാട്, ആലങ്ങാട്, പറവൂർ എന്നീ താലൂക്കുകളും ഉൾപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. എന്നാൽ ആ ഉടമ്പടിക്കുശേഷം കുന്നത്തുനാട് മുതലായ പ്രദേശങ്ങൾ തിരുവിതാംകൂറിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നതാണെന്നും അതു തിരുവിതാംകൂറിലേക്കുതന്നെ വിട്ടുതരണമെന്നും മഹാരാജാവ് ഗവർണർ ജനറാളെ അറിയിച്ചു. ആ സം

പിന്നീട് ഗവർണ്ണർ ജനറാൾ ചില അന്വേഷണങ്ങൾ നടത്തിയതിന്നുശേഷം ആ പ്രദേശങ്ങൾ തിരുവിതാംകൂറിലേക്ക് വിട്ടുകൊടുപ്പാൻതന്നെ തീർച്ചപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെ ആ വക സ്ഥലങ്ങൾ വീണ്ടും തിരുവിതാംകൂറിലേക്കു കിട്ടി.

21. സാമൂതിരി മുതലായവരെ അതാതുനാട്ടിലേക്കയച്ചത്.

ശ്രീരംഗപട്ടണത്തുവെച്ചുണ്ടായ ഉടമ്പടിപ്രകാരം മലയാളജില്ല മുഴുവനും ഇംഗ്ലീഷുകാൎക്കടങ്ങി. ടിപ്പുവിന്റെ ആക്രമണകാലത്ത് അവിടെനിന്ന് ഓടിപ്പോന്ന് തിരുവിതാംകൂറിൽത്താമസിച്ചിരുന്ന പല രാജാക്കന്മാരെയും പ്രഭുക്കന്മാരെയും അതാതു ദിക്കുകളിലേയ്ക്കയച്ച് ഓരോരുത്തൎക്കും അവരുടെ ന്യായമായ സ്വത്തുക്കളും മറ്റും കൊടുപ്പിച്ചു ശരിപ്പെടുത്തേണ്ട ഭാരം മഹാരാജാവിനെ ഗവർണ്ണർ ജനറാൾ ഏല്പിച്ചു. അതനുസരിച്ച് മഹാരാജാവ് കേശവപിള്ള ദിവാനെ ഒരു സൈന്യത്തോടുകൂടി മലയാളജില്ലയിലേക്കയക്കയും കഴിയുന്നേടത്തോളവും ന്യായമായ വിധത്തിൽ ആ കാൎയ്യം നിൎവ്വഹിക്കയും ചെയ്തു.

22. യുദ്ധച്ചെലവിനെപ്പറ്റിയുണ്ടായ തൎക്കം.

ടിപ്പുസുൽത്താനും തിരുവിതാംകൂറുമായുള്ള യുദ്ധവും അതിനെത്തുടൎന്ന് ഇംഗ്ലീഷുകാരും ടിപ്പുവുമായുള്ള യുദ്ധവും കഴിഞ്ഞ് ഒതുങ്ങിയതിന്നുശേഷം യുദ്ധച്ചെലവിന്റെ സംഗതിയിൽ ഒരു തൎക്കമുണ്ടായി. ടിപ്പുവും തിരുവിതാംകൂറുമായുള്ള യുദ്ധത്തിൽ ഇംഗ്ലീഷുസൈന്യങ്ങൾ സഹായമൊന്നും ചെയ്തില്ലെങ്കിലും തിരുവിതാംകൂറിന്റെ അപേക്ഷയിന്മേലാണ് പുതുതായി മൂന്നുസംഘം ഇംഗ്ലീഷു സൈന്യങ്ങളെക്കൊണ്ടുവന്നതെന്നും അതിന്റെ ചെലവ് മഹാരാജാവ് തരേണ്ടതാണെന്നും മതിരാശി ഗവർണ്ണർ ആവശ്യപ്പെടാതിരുന്നില്ല. അതിൽ മഹാരാജാവിന്ന് ഗവർണ്ണരുമായി അല്പം വാദിക്കേണ്ടതായും വന്നു. 963-ലെ ഉടമ്പടിപ്രകാരം തിരുവിതാംകൂറിൽത്താമസിപ്പിച്ച സൈന്യങ്ങൾക്കു പുറമേ കൂടുതൽ സൈന്യങ്ങൾ വേണ്ടിവരുന്നപക്ഷം അതിന്റെ ചെലവ് ഇംഗ്ലീഷുകാർതന്നെ സഹിക്കണമെന്നാണ് നിശ്ചയമുണ്ടായിരുന്നത്. അതിന്ന് വിപരീതമായിപ്പറയുന്നത് ശരിയല്ലെന്ന് മഹാരാജാവ് വാദിച്ചു. പക്ഷേ ഗവർണ്ണർ കൈയൂക്കടിസ്ഥാനമാക്കി പണം തിരുവിതാംകൂറിൽനിന്നുതന്നെ തരണമെന്നു ശഠിച്ചു. മഹാരാജാവ് വഴക്കുകൂടാതെ കഴിപ്പാൻ ഏഴുലക്ഷം രൂപ ഇംഗ്ലീഷുകാൎക്കു കൊടുത്തു. ഗവർണ്ണർ അതുകൊണ്ടും സമ്മതിച്ചില്ല. സൈന്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടിച്ചെലവായിക്കാണുന്ന സംഖ്യ മുഴുവനും തരാതെ കഴിയില്ലെന്നു വീണ്ടും ശഠിച്ചു. മഹാരാജാവിന്ന് അപ്പോഴാണ് ആ ബന്ധുവിന്റെ സ്വഭാവം മുഴുവനും മനസ്സിലായത്. അവിടുന്ന് വളരെ പ

സ്ഥാപിക്കയും ചെയ്തു. കുന്നത്തുനാട് മുതലായ പ്രദേശങ്ങൾ വിട്ടുകിട്ടിയതോർത്തും ദിവാൻ കേശവപിള്ളയുടെ ഉപദേശപ്രകാരവും 7 ലക്ഷം രൂപയുംകൂടി മഹാരാജാവ് ഗവർണർക്ക് കൊടുത്തു. അങ്ങനെ പതിന്നാലുലക്ഷം കൊടുത്തിട്ടും മതിരാശിഗവർണർ സമ്മതിക്കുന്നില്ലെന്ന് കണ്ടപ്പോൾ അതിലധികം കൊടുപ്പാൻ പണമില്ലെന്നും അതു തന്നെ വളരെ ക്ലേശിച്ചിട്ടാണ് കൊടുപ്പാൻ സാധിച്ചതെന്നും മററും മഹാരാജാവ് ഗവർണർ ജനറാളെ ധരിപ്പിച്ചു. ഗവർണർ ജനറാൾ ഇനി കൂടുതൽ കൊടുക്കേണ്ടതില്ലെന്നു സമ്മതിക്കയും ചെയ്തു.

23. ഇംഗ്ലീഷ്കാരുമായുള്ള രണ്ടാമത്തെ ഉടമ്പടി.

ടിപ്പുവുമായുള്ള യുദ്ധം കഴിഞ്ഞ് ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ ശക്തി പല വഴിക്കും പരന്നതിന്റെശേഷം തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവും ഇംഗ്ലീഷുകാരുമായി പുതിയ ഒരുടമ്പടി ചെയ്യേണ്ടിവന്നു. ആ ഉടമ്പടി തിരുവിതാംകൂർചരിത്രത്തിൽ വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു സംഗതിയുമാണ്. അതുപ്രകാരമാണ് തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാക്കന്മാർ അവരുടെ സ്വാതന്ത്ര്യം ഉപേക്ഷിച്ച് ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ മേൽക്കോയ്മയെ സ്വീകരിച്ച് അവർക്ക് കപ്പം കൊടുത്തു തുടങ്ങിയത്. ആ ഉടമ്പടിയിലുള്ള പ്രധാനവ്യവസ്ഥകൾ താഴെ കാണിക്കുന്നവയാണ്: (1) ടിപ്പുസുൽത്താൻ ഇംഗ്ലീഷുകാർക്ക് കൊടുത്ത കുന്നത്തുനാട്, ആലങ്ങാട്, പറവൂർ എന്നീ താലൂക്കുകൾ ഇംഗ്ലീഷുകാർ തിരുവിതാംകൂറിലേക്കു കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. (2) തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവ് അങ്ങോട്ടാക്രമിക്കാതെ തിരുവിതാംകൂറിനെ ഏതെങ്കിലും രാജാക്കന്മാർ കടൽവഴിയായോ കരവഴിയായോ ആക്രമിക്കുന്നതായാൽ ആ ആക്രമത്തെ ഇംഗ്ലീഷുകാർ തടുക്കുന്നതാണ്. (3) അപ്രകാരം തിരുവിതാംകൂറിനെ ശത്രുക്കളിൽനിന്നു രക്ഷിക്കുന്നതിനുള്ള പ്രതിഫലമെന്ന നിലയിൽ യുദ്ധകാലത്തും യുദ്ധമില്ലാതെ സമാധാനമായിരിക്കുന്ന സമയത്തും മൂന്നുസംഘം ഇന്ത്യൻപട്ടാളത്തിന്റെയും ഒരു സംഘം യൂറോപ്യൻ പീരങ്കിപ്പട്ടാളത്തിന്റെയും വേറെയും രണ്ടു സംഘം യൂറോപ്യൻ പട്ടാളത്തിന്റെയും ചെലവ് ആണ്ടുതോറും മഹാരാജാവ് ഇംഗ്ലീഷുകാർക്കു കൊടുക്കണം. (4) മേൽപറഞ്ഞ സൈന്യങ്ങളെ മഹാരാജാവിന്റെ ഹിതംപോലെ തിരുവിതാംകൂറിലോ പുറമേയോ താമസിപ്പിക്കാവുന്നതാണ്. മഹാരാജാവ് ആവശ്യപ്പെടുമ്പോൾ ആ സൈന്യങ്ങൾ വരുവാനൊരുങ്ങിയിരിക്കേണ്ടതുമാണ്. ആ സൈന്യങ്ങൾ പോരാതെവരുന്നകാലത്ത് കൂടുതൽ സൈന്യങ്ങളെ ഇംഗ്ലീഷുകാർ അവരുടെ ചെലവിന്മേൽ അയച്ച് മഹാരാജാവിനെസ്സഹായിക്കേണ്ടതുമാണ്. വേറെ ഒരു കാരണത്താലും ഈ ഉടമ്പടിപ്രകാരം മഹാരാജാവ് കൊടുക്ക

ന്ന പണത്തിൽ കൂടുതൽ പണം ഇംഗ്ലീഷുകാർ മഹാരാജാവിനോടാവശ്യപ്പെടരുതാത്തതുമാണ്. (5) തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാക്കന്മാർ മററു രാജാക്കന്മാരോടു യുദ്ധത്തിനു പോകരുത്. അവരുമായി വല്ല തക്കങ്ങളും ഉണ്ടായാൽ അത് ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ മദ്ധ്യസ്ഥതയിൽ തീക്കണം (6) തിരുവിതാംകൂർമഹാരാജാക്കന്മാർ ഇംഗ്ലീഷുകാരല്ലാത്ത യാതൊരു യൂറോപ്യന്മാരെയും ഉദ്യോഗത്തിൽ നിയമിക്കരുത്. തിരുവിതാംകൂറിൽ കച്ചവടം ചെയ്യാനോ സ്ഥലങ്ങൾ വാങ്ങുവാനോ അവക്കനുവാദം കൊടുക്കരുത്. അവരുമായിട്ടോ മററു രാജാക്കന്മാരുമായിട്ടോ ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ അനുവാദംകൂടാതെ യാതൊരുവിധത്തിലുള്ള ഉടമ്പടിയും ചെയ്യപോകയുമരുത് (7) ഇംഗ്ലീഷുകാർ ആവശ്യപ്പെടുമ്പോൾ തിരുവിതാംകൂർമഹാരാജാക്കന്മാർ അവക്കു സാധിക്കുന്നിടത്തോളം സൈന്യങ്ങളെക്കൊണ്ടു ഇംഗ്ലീഷുകാരെസ്സഹായിക്കണം. ആ സൈന്യങ്ങളെ മധുര, കോഴിക്കോടു എന്നീ സ്ഥലങ്ങൾക്കടുത്തുള്ള പ്രദേശങ്ങളിൽ നടത്തേണ്ടിവരുന്ന യുദ്ധങ്ങൾക്കേ ഇംഗ്ലീഷുകാർ ഉപയോഗപ്പെടുത്താവൂ. (8) തിരുവിതാംകൂറും ഇംഗ്ലീഷുകമ്പനിയുമായുള്ള കുരുമുളകുകച്ചവടം എന്നേക്കും നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കണം. (9) മഹാരാജാക്കന്മാരുടെ രാജ്യഭരണത്തിൽ ഇംഗ്ലീഷുകാർ പ്രവേശിച്ചു തടസ്ഥപ്പെടുത്തരുത്. രാജ്യത്തിൽ യാതൊരുഭാഗവും കയ്യൂവാക്കയുമരുത്. (10) ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ കപ്പലുകൾ തിരുവിതാംകൂർത്തുറമുഖങ്ങളിൽ വന്നാൽ തിരുവിതാംകൂറിൽനിന്ന് അവക്കു വേണ്ട സഹായങ്ങളെല്ലാം ചെയ്തുകൊടുക്കണം. ഈവിധത്തിലുള്ള ഒരുടമ്പടികൊണ്ടു ഇംഗ്ലീഷുകാരുമായുള്ള ബന്ധം ഉറപ്പിക്കുന്നതിൽ ദിവാൻ കേശവപിള്ള പ്രധാനഭാഗഭാക്കായിരുന്നു.

മേൽപറഞ്ഞ ഉടമ്പടിചെയ്തതിന്നടുത്തകാലത്തുതന്നെ ഇംഗ്ലീഷുകാർ കൊച്ചീപ്പട്ടണവും ഡച്ചുകാരിൽനിന്നു പിടിച്ചടക്കി. പിന്നെ കേരളത്തിൽ ഡച്ചുകാക്കു പ്രധാനസ്ഥലങ്ങളൊന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അതിനാൽ അവരും തിരുവിതാംകൂറുമായുള്ള ബന്ധം അവസാനിക്കയും ചെയ്തു.

24. രാജ്യത്തെ പരിഷ്കാരങ്ങൾ.

മേൽ വിവരിച്ച ഉടമ്പടികൊണ്ടു യുദ്ധങ്ങളെല്ലാം ഇങ്ങിനി വരാതവണ്ണം അവസാനിച്ചതിൻെറശേഷം മഹാരാജാവിൻെറ നിർദ്ദേശപ്രകാരം ദിവാൻ കേശവപിള്ള രാജ്യത്തിൽ മുതലെടുപ്പു വദ്ധിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി പല പരിഷ്കാരങ്ങളും ചെയ്തു. കച്ചവടം, കൃഷി, കൈത്തൊഴിൽ ഇവയെ പലതരത്തിലും വദ്ധിപ്പിച്ചു. ആലപ്പുഴ ഒരു തുറമുഖമാക്കുകയും വിഴിഞ്ഞം, പൂന്തുറ, കുളച്ചൽ എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിലെ തുറമുഖങ്ങൾ നന്നാക്കുകയും ചെയ്തു. ആ വക തുറമുഖങ്ങളിൽ

വലിയ പണ്ടകശാലകളും ചെറിയ കടകളും കെട്ടിച്ചു. കച്ച് ബോംബാ മുതലായ പ്രദേശങ്ങളിൽനിന്ന് അനേകം കച്ചവടക്കാരെ വരുത്തി ആലപ്പുഴെ പാർപ്പിച്ച് അവർമുഖാന്തിരം മററുരാജ്യങ്ങളുമായുള്ള കച്ചവടം വളരെ വദ്ധിപ്പിച്ചു. വനംവകയിൽനിന്നുള്ള അനുഭവങ്ങളെ വദ്ധിപ്പിച്ച് ഏലം, തേൻ, മെഴുക് തുടങ്ങിയ ആ വക സാമാനങ്ങളും തടികളും ആലപ്പുഴെ കൊണ്ടുവന്നു ശേഖരിക്കയും കപ്പൽവഴി അന്യരാജ്യങ്ങളിലേക്കയക്കയും ചെയ്തു. സക്കാർവകയായിത്തന്നെ ചില കപ്പലുകൾ ഉണ്ടാക്കിച്ച് അന്യരാജ്യങ്ങളുമായി കച്ചവടം നടത്തി. കായലുകൾ തമ്മിൽ യോജിക്കുന്നതിനുവേണ്ട തോടുകൾ വെട്ടിച്ച് ആലപ്പുഴയും മററും സാമാനങ്ങൾ ശേഖരിക്കുന്നതിനു സൌകര്യമുണ്ടാക്കി. തിരുവനന്തപുരത്തു പത്മനാഭക്ഷേത്രത്തിന്റെ കിഴക്കേനടയിലുള്ള റോഡിന് വിസ്താരം വദ്ധിപ്പിക്കയും റോഡിന്റെ രണ്ടുവശത്തും കടകൾ കെട്ടിച്ചു കച്ചവടം തുടങ്ങിക്കയും ചെയ്തു. കോട്ടാർ തുടങ്ങിയ സ്ഥലങ്ങളിലെ നെയ്ത്തു മുതലായ വ്യവസായങ്ങൾക്കും അഭിവൃദ്ധി വരുത്തി. ഇവയെല്ലാം പുറമെ സക്കാർപാട്ടവസ്തുക്കളിന്മേൽ നിലവരി എന്ന കരവും ചുമത്തി. ഇപ്രകാരം ഓരോതരത്തിലുള്ള പരിഷ്കാരങ്ങൾകൊണ്ടു പ്രജകളെ കഷ്ടപ്പെടുത്താതെ മുതൽ വദ്ധിപ്പിക്കാൻ കേശവപിള്ളദിവാൻ വളരെ ശ്രമിച്ചു. ആ പരിശ്രമത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിനു പൂണ്ണവിജയം സിദ്ധിച്ചുവെന്നു പറവാൻ പാടില്ലെങ്കിലും സക്കാരിലേക്കുണ്ടായിരുന്ന കടം മിക്കതും വീട്ടുവാൻ സാധിച്ചു. ആദ്യമായി കൊല്ലം 965-ൽ പത്മനാഭപുരത്ത് ഒരു കമ്മട്ടം ഏപ്പെടുത്തി അനന്തരായൻപണം, അനന്തവരാഹൻ എന്നീ സ്വണ്ണനാണയങ്ങളും വെള്ളിച്ചക്രവും അടിപ്പിച്ചുതുടങ്ങിയതും ദിവാൻ കേശവപിള്ളയുടെ ശ്രമങ്ങളിലൊന്നാണ്. രാജ്യത്തിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ അവരവരുടെ പ്രവൃത്തികൾ ഇന്നിന്നവിധത്തിൽ ചെയ്തുകൊള്ളണമെന്നു കാണിക്കുന്ന ചില ചട്ടങ്ങൾ എഴുതിയുണ്ടാക്കി അതുപ്രകാരം നടക്കുന്നതിനു വേണ്ട വ്യവസ്ഥകളും ചെയ്തു.

25. കേശവപിള്ളദിവാന് രാജാകേശവദാസൻ എന്ന സ്ഥാനം ലഭിച്ചത്.

കേശവപിള്ളദിവാൻ വലിയ നയജ്ഞനും ബുദ്ധിമാനുമായിരുന്നു. രാമയ്യൻ ദളവ മാത്താണ്ഡവമ്മമഹാരാജാവിനുവേണ്ടി എത്രത്തോളം യുദ്ധസാമത്ഥ്യം കാണിച്ചിരുന്നുവോ കേശവപിള്ള ദിവാൻ രാമവമ്മമഹാരാജാവിനുവേണ്ടി അത്രത്തോളം സമാധാനപരിപാലനസാമത്ഥ്യവും കാണിച്ചിരുന്നു. ഇംഗ്ലീഷുകാരുമായുള്ള സഖ്യം ഉറപ്പിച്ചതും അദ്ദേഹമാണ്. മഹാരാജാവ് കേശവപിള്ളയുടെ അസാമാന്യസാമത്ഥ്യം കണ്ടു സന്തോഷിച്ച് ഏതാനും വസ്തുക്കൾ കരമൊഴി

വായി കല്പിച്ചുകൊടുത്തു. എന്നാൽ അദ്ദേഹം തിരുമുമ്പിൽച്ചെന്നു കണ്ട് അവിടുത്തെ കരുണയ്ക്കു നന്ദി പറകയും തനിക്ക് ചെലവിന്നു വേണ്ടതെല്ലാം കല്പിച്ചു തരുന്ന സ്ഥിതിക്കു പ്രത്യേകം വസ്തുക്കൾ അവശ്യമില്ലെന്നറിയിച്ച് അവയെ സ്വീകരിക്കാതെയിരിക്കയുമാണുണ്ടായത്. കേശവപിള്ളയുടെ വിശിഷ്ടഗുണങ്ങൾ തിരുവിതാംകൂറിൽ മാത്രമല്ല കൊച്ചി, മലയാളജില്ല മുതലായ പ്രദേശങ്ങളിലും പ്രസിദ്ധങ്ങളായിരുന്നു. ഇംഗ്ലീഷുകാൎക്കും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാൎയ്യപ്രാപ്തിയും മററും വളരെ സമ്മതമായിരുന്നു. ഈ വക യോഗ്യതകളാൽ അന്നത്തെ ഗവർണർജനറാൾ അദ്ദേഹത്തിനു 'രാജാകേശവദാസൻ' എന്ന ബഹുമാന സ്ഥാനം കൊടുത്തു.

26. രാമവൎമ്മമഹാരാജാവ് നാടുനീങ്ങിയത്.

ധൎമ്മരാജാവ് എന്നു കീൎത്തികേട്ട ആളും തിരുവിതാംകൂറിനു ധൎമ്മരാജ്യമെന്നു പേർ സമ്പാദിച്ച ആളുമായ കാൎത്തികതിരുനാൾ രാമവൎമ്മ മഹാരാജാവു മേൽപ്രകാരം നാല്പതു സംവത്സരത്തോളംകാലം രാജ്യം ഭരിച്ചതിന്റെശേഷം കൊല്ലം 973-ൽ കുംഭമാസത്തിൽ ശിവരാത്രി ദിവസം നാടുനീങ്ങി. ഇംഗ്ലീഷുകാൎക്കു പുറമെ കൎണ്ണാട്ടിക്കിലെ നവാബിന്നും ഈ മഹാരാജാവിനെ വലിയ ബഹുമാനമായിരുന്നു. നവാബ് മഹാരാജാവിന്ന് "മന്നേസുൽത്താൻ മഹാരാജരാജരാമരാജബഹദൂർഷംഷെർജംഗ്" എന്ന സ്ഥാനപ്പേർ കുലപരമ്പരയായി വഹിക്കത്തക്കവണ്ണം കൊടുത്തു. അതിനാലാണ് തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാക്കന്മാർ ആ സ്ഥാനപ്പേരും പരമ്പരയായി വഹിച്ചു വരുന്നത്. ഈ മഹാരാജാവിനെ ആശ്രയിച്ചു കുഞ്ചൻനമ്പ്യാർ, ഉണ്ണായിവാരിയർ, രാമൻനമ്പ്യാർ മുതലായി പല മലയാളമഹാകവികളും, സംസ്കൃതമഹാകവികളും തിരുവനന്തപുരത്തു താമസിച്ചിരുന്നുവെന്നു മുമ്പുതന്നെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ.

അഞ്ചാം പ്രകരണം.

ബാലരാമവൎമ്മമഹാരാജാവ് 973—986.

1. ചില സേവന്മാരുടെ കൃത്രിമം.

രാമവൎമ്മമഹാരാജാവ് നാടുനീങ്ങിയതിന്നുശേഷം അവിടുത്തെ ഭാഗിനേയൻ ബാലരാമവൎമ്മമഹാരാജാവ് 973 കുംഭത്തിൽ സ്ഥാനാരോഹണംചെയ്തു. അക്കാലത്ത് അവിടേയ്ക്ക് 16 വയസ്സു പ്രായമേ ആയിരുന്നുള്ളു. അദ്ദേഹം ശുദ്ധസ്വഭാവനായിരുന്നുവെങ്കിലും നയവും

ധൈര്യവും ആലോചനാശക്തിയും അവിടെയ്ക്ക് കുറെകുറവായിരുന്നു. അതിനാൽ ചില സേവകന്മാൎക്ക് എളുപ്പത്തിൽ അടുത്തുകൂടുവാൻ സാധിച്ചു. ഈ സേവന്മാരിൽ ജയന്തൻശങ്കരൻ നമ്പൂതിരി എന്നൊരാളായിരുന്നു പ്രധാനൻ. മഹാരാജാവിന് ആഭിജാത്യഭ്രമം കുറച്ചധികമുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ അതു തന്മാക്കിക്കരുതിക്കൊണ്ട് ആ സേവൻ നമ്പൂതിരി പല കൃത്രിമങ്ങളും ചെയ്തു. കരപ്പുറം പ്രദേശങ്ങൾ കൊച്ചിയിൽനിന്ന് തിരുവിതാംകൂറിലേക്ക് അന്യായമായി അടക്കീട്ടുള്ളതാണെന്നും അതു കൊച്ചിരാജാവിനു തിരികെക്കൊടുത്ത് ആ രാജാവിൻെറ അനുമതിയോടുകൂടി പ്രധാനപ്പെട്ട നമ്പൂതിരിമാരെയെല്ലാം സ്വാധീനപ്പെടുത്തി ബ്രാഹ്മണതുല്യമായ ആഭിജാത്യം മഹാരാജാവിനും രാജകുടുംബത്തിനും ഉണ്ടാക്കാവുന്നതാണെന്നും കൊച്ചിരാജാവിൻെറ അനുമതി കൂടാതെ നമ്പൂതിരിമാരെല്ലാം ആ കാൎയ്യത്തിനു വഴിപ്പെട്ടില്ലെന്നും ശങ്കരൻനമ്പൂതിരി മഹാരാജാവിനെ ധരിപ്പിച്ചു. കൊച്ചിരാജാവിനെ ഈ സംഗതി സമ്മതിപ്പിക്കുന്നതിനു കരപ്പുറം വിട്ടുകൊടുത്താൽ മതിയാവാതെ വരില്ലെന്നും പക്ഷെ ദിവാൻ രാജാ കേശവദാസൻ അറിഞ്ഞാൽ ആ കാൎയ്യം സമ്മതിക്കില്ലെന്നും അദ്ദേഹത്തെ അറിയിക്കാതെ നടത്തുന്നതാണ് നല്ലതെന്നുംമററും പറഞ്ഞ് കരപ്പുറം കൊച്ചിയിലേക്കു വിട്ടുകൊടുത്തതായി ഒരു നീട്ടെഴുതി തുല്യം ചാൎത്തിച്ചു വാങ്ങുകയും ചെയ്തു. എന്നിട്ട്, തൻെറ വിശ്വസ്തമിത്രവും ബ്രിട്ടീഷ മലയാളക്കാരനുമായ മീററനെ തോട്ടപ്പായ എന്ന നമ്പൂതിരിപക്കൽ ആ നീട്ടു കൊച്ചിരാജാവിനെ വിവരം ധരിപ്പിച്ചു കൊടുപ്പാൻവേണ്ടി ഗൂഢമായി കൊടുത്തയച്ചു. രാജാ കേശവദാസൻ ആ വൎത്തമാനം ദൈവാധീനത്താൽ എങ്ങനെയോ അറിഞ്ഞ് ഉടൻതന്നെ തോട്ടപ്പായ നമ്പൂതിരിയെക്കണ്ടുപിടിച്ച് തുല്യംചാൎത്തിയ രേഖ ഏതുവിധത്തിലെങ്കിലും വാങ്ങിക്കൊണ്ടുവരുവാൻ സൎക്കാരാളുകളെ അയച്ചു. അവർ കൊല്ലത്തിനടുത്തുള്ള പരവൂർ ഊട്ടുപുരയിൽവെച്ച് നമ്പൂതിരിയെക്കാണുകയും തുല്യംചാൎത്തിയനീട്ടു ബലാൽക്കാരേണ വാങ്ങിക്കൊണ്ടുപോന്ന് ദിവാനെ ഏല്പിക്കയും ചെയ്തു. ദിവാൻ അതു കൈയിൽ കിട്ടിയ ഉടനെ നശിപ്പിച്ചു. ഈ സംഗതി രാജാകേശവദാസൻെറ നേരെ ശങ്കരൻനമ്പൂതിരിക്കും ആ നമ്പൂതിരിയുടെ ഏഷണിവഴിക്കു മഹാരാജാവിന്നും മുഷിച്ചൽ വൎദ്ധിപ്പാൻ കാരണമായിത്തീൎന്നു.

2. രാജാകേശവദാസനെപ്പിരിച്ചത്.

നാടുനീങ്ങിയ മഹാരാജാവിൻെറ തിരുമാസം കഴിഞ്ഞ ഉടനെ ഒരിക്കൽ മഹാരാജാവും ശങ്കരൻനമ്പൂതിരിയും കൂടിയുള്ള വിനോദത്തിൻെറ വകഭേദമായി നമ്പൂതിരി മഹാരാജാവിൻെറ നില നടിച്ചു

പുറപ്പെട്ടു. എന്നിട്ട് മഹാരാജാവിന്റെ പല്ലക്കിൽക്കയറി വാദ്യഘോഷത്തോടുകൂടി ഒരു പട്ടണപ്രവേശനവും നടത്തി. അതു കണ്ടപ്പോൾ രാജാകേശവദാസൻ വളരെ കോപിക്കയും നമ്പൂതിരിയെ കഠിനമായിശ്ശാസിക്കയും ചെയ്തു. നമ്പൂതിരിക്കു രാജാകേശവദാസന്റെ നേരെയുള്ള വൈരം മൂത്ത് മൂർദ്ധന്യസ്ഥിതിയിലെത്തി. പിന്നെ അധികം താമസമുണ്ടായില്ല. മഹാരാജാവ് രാജാകേശവദാസനെ ദിവാൻപദവിയിൽനിന്നു പിരിക്കയും ചെയ്തു.

3. രാജാകേശവദാസന്റെ മരണം

തന്നെ ദിവാനുദ്യോഗത്തിൽനിന്നു പിരിച്ച വിവരം അറിഞ്ഞപ്പോൾത്തന്നെ രാജാകേശവദാസനു വളരെ മനസ്താപവും നിരാശയും തോന്നി. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തെ ഉദ്യോഗത്തിൽനിന്നു പിരിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നു മാത്രമല്ല സ്വഭവനത്തിൽ ഒരു ബന്ധനസ്ഥന്റെ നിലയിൽ സൂക്ഷിക്കണമെന്നുംകൂടി കല്പനയുണ്ടെന്ന വിവരം അറിഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹം തീരെ ശോകാകുലനായിത്തീർന്നു. അങ്ങനെ ബന്ധനസ്ഥനായി കഴിച്ചുകൂട്ടുന്ന കാലത്ത് ഒരുദിവസം അതായത് 974 മേടം 8-ാംനു- രാവിലെ അദ്ദേഹം ശയനസ്ഥലത്തു മരിച്ചുകിടക്കുന്നതായിക്കാണ്മാൻ സംഗതിവരികയും ചെയ്തു. രാജാകേശവദാസന്റെ ഈ അകാലമരണത്തെക്കുറിച്ച് രണ്ടുതരം പ്രവാദമുണ്ടായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. ശങ്കരൻനമ്പൂതിരിയുടെ പ്രേരണനിമിത്തം ആരോ വിഷം കൊടുത്തു കൊന്നതാണെന്നു ചിലരും, തനിക്കു വന്നുകൂടിയ അവമാനം സഹിക്കായ്കനിമിത്തം കേശവദാസൻ തന്നെത്താൻ വിഷംതിന്നു മരിച്ചതാണെന്നു മററു ചിലരും പറഞ്ഞുവന്നു. വലിയ ദിവാൻജി എന്നു പേരുകേട്ട രാജാകേശവദാസന്റെ മരണം നാട്ടിലൊക്കെയും സങ്കടമുണ്ടാക്കിത്തീർത്തു. ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ വിശ്വസ്തമിത്രമായിരുന്ന അദ്ദേഹം മരിച്ചുപോയ വിവരം അറിഞ്ഞപ്പോൾ അന്നത്തെ ഗവർണർ ജനറാൾ വളരെ മനസ്താപത്തോടുകൂടി മതിരാശി ഗവർണർക്ക് ഒരെഴുത്തയച്ചതായിട്ടും കാണുന്നുണ്ട്.

4. ദിവാൻ ശങ്കരൻനമ്പൂതിരി.

രാജാകേശവദാസനെപ്പിരിച്ചതിനുശേഷം മഹാരാജാവ് ശങ്കരൻനമ്പൂതിരിയെ 974 മേടം 11-ാംനു- ദിവാനായി നിയമിച്ചു. രാജ്യഭരണകാര്യത്തിൽ നമ്പൂതിരിക്കു പരിചയം വളരെക്കുറവായിരുന്നുവെങ്കിലും ദുരാഗ്രഹത്തിന്ന് ഒട്ടും കുറവുണ്ടായിരുന്നില്ല. അതിനാൽ തന്നെപ്പോലെതന്നെ ദുരാഗ്രഹികളായ രണ്ടുപേരെ അദ്ദേഹം രാജ്യഭരണവിഷയത്തിൽ തന്റെ ആലോചനക്കാരായിത്തെരഞ്ഞെടുത്തു. ഇവർ അന്നത്തെ വലിയമേലെഴുത്തുദ്യോഗം ഭരിച്ചിരുന്ന ഒരു ശങ്കരനാരായ

ണപിള്ളയും ഒരു കാര്യക്കാരനായിരുന്ന മാത്തുത്തരകനുമായിരുന്നു. നമ്പൂതിരി ദിവാനായ ഉടൻതന്നെ രാജാകേശവദാസൻെറ സകല വസ്തുക്കളും സക്കാരിലേയ്ക്കു കണ്ടുകെട്ടി. അതിനുശേഷം സക്കാർകടം തീക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ജനങ്ങളുടെ കയ്യിൽനിന്നു ബലാൽക്കാരേണ പണം പിരിപ്പാനും വസ്തുക്കളിന്മേൽ പുതിയ കരം ഏൎപ്പെടുത്തുവാനും തുടങ്ങി. പണം കൊടുക്കാത്തവരെ ഓരോ കാരണമുണ്ടാക്കി കഠിനമായി ശിക്ഷിച്ചും തുടങ്ങി. ഇതു പൊതുജനങ്ങളുടെയിടയിൽ ക്ഷോഭത്തിനു കാരണമായിത്തീന്നു.

5. വേലുത്തമ്പിയുടെ പുറപ്പാട്.

രാജ്യത്തിലുള്ള പണക്കാരുടെയെല്ലാം പേരുവിവരം ചേത്ത് ഒരു പട്ടികയുണ്ടാക്കി. അവരിൽ ഓരോരുത്തരും ഇത്രയിത്ര പണം വീതം സക്കാരിലേയ്ക്കടയ്ക്കണമെന്നും അതുപ്രകാരം അടയ്ക്കാത്തവരെശ്ശിക്ഷിക്കണമെന്നും, നമ്പൂതിരിദിവാനും കൂട്ടരുംകൂടി ആലോചിച്ചു തീച്ചപ്പെടുത്തി. അതനുസരിച്ചു കുറെ പണം പിരിക്കയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ ആ ഏർപ്പാടു നടത്തിക്കൊണ്ടു വരുന്നതിന്നിടയിൽ ഇരണിയൽ തലക്കുളത്തുകാരനും ഒരു പണക്കാരനുമായ വേലുത്തമ്പി എന്ന ഒരാളോടു 3000 രൂപ സക്കാരിലേയ്ക്കടയ്ക്കണമെന്നു നമ്പൂതിരിദിവാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. അതടയ്ക്കാത്തപക്ഷം കഠിനശിക്ഷയ്ക്കു പാത്രമായിത്തീരുന്നതാണെന്നുള്ള വിവരവും വേലുത്തമ്പിയെ അറിയിച്ചു. ഈ വേലുത്തമ്പി രാമവൎമ്മമഹാരാജാവിൻെറ കാലത്ത് ഒരു കാര്യക്കാരായി ഇരുന്നിരുന്നആളാണ്. ദിവാൻെറ മേൽപ്രകാരമുള്ള ഉത്തരവു കിട്ടിയപ്പോൾ പണം തല്ക്കാലം കൈവശമില്ലെന്നും, മൂന്നു ദിവസത്തെ അവധി തന്നാൽ സ്വദേശത്തുചെന്ന് കിട്ടാനുള്ളതു പിരിച്ചു കൊണ്ടുവന്ന് അടച്ചുകൊള്ളാമെന്നും വേലുത്തമ്പി മറുപടി അറിയിച്ചു. അതു ദിവാനും കൂട്ടുകാരും സമ്മതിക്കയുംചെയ്തു. വേലുത്തമ്പിയാകട്ടെ ഉടൻതന്നെ നാഞ്ചിനാട്ടുചെന്ന് ആ നാട്ടുകാരെയെല്ലാം ഒരേടത്തു വിളിച്ചുകൂട്ടി ദിവാൻനമ്പൂതിരിയും കൂട്ടുകാരും നടത്തിവരുന്ന അക്രമങ്ങളെപ്പററി ഗൌരവത്തോടുകൂടിയും ഉള്ളിൽത്തട്ടത്തക്കവിധത്തിലും വിസ്തരിച്ചു പറഞ്ഞു ധരിപ്പിക്കയും, പുരുഷത്വത്തോടുകൂടി ജീവിച്ചിരിക്കണമെങ്കിൽ ജനങ്ങളെല്ലാം ഒത്തുചേന്ന് അവരുടെ അക്രമങ്ങൾ നിത്തുവാൻ വേണ്ടത് ഉടൻ പ്രവത്തിക്കേണ്ടതാണെന്ന് അഭിപ്രായപ്പെടുകയുംചെയ്തു. ജനങ്ങളെല്ലാം ആ അഭിപ്രായം സമ്മതിച്ചു. പിറേറദ്ദിവസം തന്നെ ജനങ്ങൾ വേലുത്തമ്പിയുടെയും അയ്യപ്പൻ ചെമ്പകരാമൻപിള്ള എന്നാളുടേയും നേതൃത്വത്തിൽ പുറപ്പെട്ട് തിരുവനന്തപുരത്തെത്തി, കിഴക്കേ കോട്ടവാതലിന്നടുത്ത് പാളയം അടിച്ചു കൂടുകയും

ചെയ്തു. വേലുത്തമ്പി മുതലായവർ ലഹളക്കൊരുങ്ങി വന്നിരിക്കുന്ന വിവരം അറിഞ്ഞപ്പോൾത്തന്നെ മഹാരാജാവും ദിവാനും എല്ലാം ഭയപ്പെട്ടു. ജനങ്ങളുടെ ന്യായമായ സങ്കടങ്ങൾ എന്തെല്ലാമാണെന്നറിയിച്ചാൽ പരിഹരിച്ചുകൊള്ളാമെന്ന് വേലുത്തമ്പിയോടു പറവാൻ മഹാരാജാവു പറഞ്ഞയച്ചു. ജനങ്ങളുടെ പ്രതിനിധിയുടെ നിലയിൽ വേലുത്തമ്പി താഴെ കാണിച്ചവിധം ഒരപേക്ഷ മഹാരാജാവിനേയും അറിയിച്ചു:—

1. ദിവാൻനമ്പൂതിരിയെ ജോലിയിൽനിന്നു പിരിച്ചു നാട്ടുകടത്തുകയും മേലിൽ തിരിയെ വരുത്തില്ലെന്നു മഹാരാജാവു വാക്കുകൊടുക്കുകയും വേണം. 2. നമ്പൂതിരിയുടെ സേവന്മാരായ ശങ്കരനാരായണപിള്ളയേയും മാത്തുത്തരകനേയും മുക്കാലിയിൽ കെട്ടി അടിച്ചു ചെവിയറുത്തു വിടണം. 3 ഉപ്പുകരം മുതലായ പുതിയ കരങ്ങൾ നിർത്തൽ ചെയ്യണം. ഗത്യന്തരമില്ലാതിരുന്നതിനാൽ മഹാരാജാവ് ആ അപേക്ഷപ്രകാരമെല്ലാം ചെയ്യാമെന്നു സമ്മതിച്ചു. 974-മിഥുനം 6-ാംനു ദിവാനെ ഉദ്യോഗത്തിൽനിന്നു പിരിക്കുക മുതലായതു നടത്തിക്കയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെ ആകെ രണ്ടുമാസംകൊണ്ടുതന്നെ ജയന്തൻ ശങ്കരൻനമ്പൂതിരിയുടെ ദിവാനുദ്യോഗം അവസാനിച്ചു. അതോടുകൂടിത്തന്നെ ശങ്കരനാരായണപിള്ള മുതലായ കൂട്ടരുടെ 'ചെവികടിക്കൽ' മാത്രമല്ല, ചെവിയും അവസാനിച്ചു.

6. വേലുത്തമ്പി ദളവയായതു്.

മേൽപ്രകാരമുണ്ടായ ലഹളയും ശിക്ഷയും കഴിഞ്ഞതിനുശേഷം മഹാരാജാവ് ആ ലഹളക്കാരെത്തന്നെ ഭരണകാര്യത്തിൽ ചുമതലപ്പെടുത്തുകയാണ് നല്ലതെന്നു കരുതി വേലുത്തമ്പിയുടെ കൂട്ടുലഹളക്കാരനായിരുന്ന അയ്യപ്പൻ ചെമ്പകരാമൻപിള്ളയെ ദിവാനായിട്ടും വേലുത്തമ്പിയെ കച്ചവടം കാര്യക്കാരായിട്ടും നിയമിച്ചു. അയ്യപ്പൻ ചെമ്പകരാമൻപിള്ള സാമാന്യം കാര്യപ്രാപ്തിയുള്ള ഒരു ദിവാനായിരുന്നു. പക്ഷേ 14 മാസത്തോളം കാലം മാത്രം രാജ്യഭരണം നടത്തിയതിനുശേഷം 976-ൽ അദ്ദേഹം മരിച്ചു. അതിൽ പിന്നെ പത്മനാഭൻ ചെമ്പകരാമൻപിള്ള എന്ന ആളെ മഹാരാജാവു ദിവാനാക്കി. എന്നാൽ എട്ടു മാസം കഴിഞ്ഞപ്പോഴെയ്ക്കും ദിവാൻവേലയ്ക്കു വേണ്ട പ്രാപ്തി അദ്ദേഹത്തിനില്ലെന്നുകണ്ട് ആ വേലയിൽനിന്നും അദ്ദേഹത്തെപ്പിരിച്ചു. വേലുത്തമ്പിക്ക് അധികാരഭ്രമം കുറെ അധികമുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ അടുത്ത ദിവാനുദ്യോഗം കൈക്കലാക്കണമെന്ന് അത്യാഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ ന്യായപ്രകാരം ദിവാനുദ്യോഗത്തിനവകാശികളായി രണ്ടുപേർ അപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മീതെ

ഉണ്ടായിരുന്നത് ആ അഗ്രഹസിദ്ധിക്കു പ്രതിബന്ധകമായിത്തീൎന്നു. അവരുടെ ഉദ്യോഗകാലം കഴിഞ്ഞിട്ടു കിട്ടിയാൽ മതിയെന്നു വിചാരിപ്പാൻ വേണ്ട ക്ഷമ വേലുത്തമ്പിക്കുണ്ടായിരുന്നതുമില്ല. അങ്ങനെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഗ്രഹസിദ്ധിക്കു ദൈവഗത്യാ പ്രതിബന്ധകമായിത്തീൎന്നവരിൽ ഒരാൾ രാജാകേശവദാസന്റെ അനുജനും അപ്പോൾ സേനാനായകസ്ഥാനത്തിരുന്നിരുന്നാളുമായ ചെമ്പകരാമൻ കുമാരനും, മറെറ ആൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനന്തിരവൻ പേഷ്കാരുദ്യോഗത്തിലിരുന്നിരുന്ന ഇരയിമ്മനുമായിരുന്നു. ഈ രണ്ടുപേൎക്കും മദിരാശിയിലും ബോംബെയിലും മററുമുള്ള അനേകം ഇംഗ്ലീഷുദ്യോഗസ്ഥന്മാരുമായി നല്ല പരിചയവുമുണ്ടായിരുന്നു. അതിനാൽ അവരെ ഏതുവിധത്തിലെങ്കിലും നശിപ്പിച്ചല്ലാതെ തനിക്കു ദിവാനുദ്യോഗം കിട്ടുവാൻ സാധിക്കില്ലെന്നു കണ്ട് വേലുത്തമ്പി അതിന്നു ശ്രമിച്ചുതുടങ്ങി. കൊട്ടാരം സേവകന്മാരെ പലരെയും അദ്ദേഹം സ്വാധീനമാക്കി. ആ സേവകന്മാരിൽ പ്രധാനനായ സമ്പ്രതി കുഞ്ഞുനീലൻ പിള്ള മേൽപ്പറഞ്ഞ രണ്ടുദ്യോഗസ്ഥന്മാരെയും കുടുക്കിലാക്കാൻവേണ്ട കൃത്രിമങ്ങൾ തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു. കുഞ്ഞുനീലൻപിള്ള പല കള്ളലക്ഷ്യങ്ങളും നിൎമ്മിച്ച് ആ രണ്ടുദ്യോഗസ്ഥന്മാരും സൎക്കാർപണം അനവധി അപഹരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും ഇംഗ്ലീഷുകാൎക്കു രാജദ്രോഹകരങ്ങളായ എഴുത്തുകൾ അയച്ചുവരുന്നുണ്ടെന്നും മററും മഹാരാജാവിനെ ധരിപ്പിച്ചു. പിന്നെ മഹാരാജാവിന്റെ കല്പനപ്രകാരം ആ രണ്ടുദ്യോഗസ്ഥന്മാരെയും കടപ്പുറത്തു വച്ചു തൂക്കിക്കൊല്ലിക്കയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെ കൊട്ടാരംസേവകന്മാരുടെ സ്വാധീനംകൊണ്ട് ന്യായമായ അവകാശികളെ നശിപ്പിക്കാൻ സാധിച്ച വേലുത്തമ്പിക്ക് പിന്നെ യാതൊരു തടസ്ഥവും കൂടാതെ 977-ൽ ദളവയുദ്യോഗം ലഭിച്ചു.

വേലുത്തമ്പിദളവ നല്ല ധീരനും ബുദ്ധിമാനുമായിരുന്നുവെങ്കിലും നയവും രാജ്യതന്ത്രജ്ഞാനവും വളരെക്കുറവായിരുന്നു. വളരെ ക്രൂരസ്വഭാവനുമായിരുന്നു. തന്റെ അഭിമതം സാധിക്കുന്നതിൽ വിരോധികളായിട്ടുള്ളവരെ നിൎദ്ദയം വധിക്കുന്നതിന്നു യാതൊരു മടിയും അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ അധികാരഭ്രമം ധാരാളമുണ്ടെന്നല്ലാതെ ഉദ്യോഗംകൊണ്ടു പണം കുറെ സമ്പാദിക്കണമെന്നോ, സൎക്കാർമുതൽ വഞ്ചിച്ചെടുക്കണമെന്നോ ഉള്ള വിചാരവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. വേലുത്തമ്പി നിൎദ്ദയവും കഠിനവുമായി ശിക്ഷകൾ നടത്തിവന്നതു നിമിത്തം സൎക്കാരുദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെയിടയിൽ അതുവരെ നടന്നുവന്നിരുന്ന അന്യായപ്രവൃത്തികളെല്ലാം പെട്ടെന്നു ഒതുങ്ങി. രാജ്യത്തിലും കുററക്കാരുടെ സംഖ്യ കുറഞ്ഞുവന്നു.

അദ്ദേഹംതന്നെ രാജ്യത്തിലെല്ലാം സഞ്ചരിച്ച് കുററക്കാരെ തന്നെത്താൻ വിസ്തരിക്കയും ഉടനെ കഠിനമായി ശിക്ഷിക്കയും ചെയ്യുവന്നു. പരസ്യമായി അടിക്കുക, അംഗഭംഗം വരുത്തുക, മരത്തിൽ പിടിച്ചുകെട്ടി അടിനിർത്തുക ഈ വിധത്തിലെല്ലാമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിൻെറ ശിക്ഷയുടെ സ്വഭാവം. അതിൻെറ ഫലം ഒടുവിൽ അദ്ദേഹത്തിനനുഭവിക്കേണ്ടിവരികയും ചെയ്തു. ഏതായാലും അക്കാലത്ത് വേലുത്തമ്പിയുടെ പേർ ജനങ്ങൾക്കു ഭയങ്കരമായിത്തന്നെയിരുന്നു. അതിനാൽ അക്രമികൾ കുറഞ്ഞുവരികയും ചെയ്തു. അതിനുംപുറമേ 975 മുതൽ കർണൽ മെക്കാളെ എന്ന ആളായിരുന്നു ബ്രിട്ടീഷു റസിഡണ്ടായിരുന്നത്. അദ്ദേഹവും വേലുത്തമ്പിയും അക്കാലത്ത് പരസ്പരം വലിയ ഇഷ്ടന്മാരുമായിരുന്നു.

7. വേലുത്തമ്പിയുടെ ഭരണരീതികൾ.

വേലുത്തമ്പിദളവയുടെ ഭരണം തുടങ്ങിയതിനുശേഷം തിരുവിതാംകൂറിലെ നിലംപുരയിടങ്ങളെസ്സംബന്ധിച്ച് ഒരു കണ്ടെഴുത്തു നടത്തി പുതിയ കരം ഏർപ്പെടുത്തി. ഭൂമിയുടമസ്ഥന്മാർക്കു പുതിയ പട്ടയങ്ങളും കൊടുത്തു. രാജ്യത്തെ വരവുചെലവുകൾക്കു ശരിയായ കണക്കുകൾ പുതുതായി നിർമ്മിച്ചു. കൊല്ലത്തും ആലപ്പുഴയും പുതുതായി അനേകം കടകൾ കെട്ടിച്ച് അവിടങ്ങളിലെ കച്ചവടം അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തി. ഇവയുടെ ഫലമായി രാജ്യത്തു മുതലെടുപ്പു വർദ്ധിക്കയും സർക്കാർ കടങ്ങൾ ഏതാണ്ടും തീർക്കാൻ സാധിക്കയും ചെയ്തു. ഇവ കൂടാതെ ചില മരാമത്തുവേലകളും വേലുത്തമ്പിദളവ നടത്തിച്ചു. കൊല്ലത്തു കൊട്ടാരം, കച്ചേരി ഇവ പുതുതായിപ്പണിയിച്ചു. ചങ്ങനാശ്ശേരി, തലയോലപ്പറമ്പ് മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ ചന്തകൾ ഏർപ്പെടുത്തി. പല ഭാഗങ്ങളിലും പുതുതായി റോഡുകൾ വെട്ടിച്ചു. തിരുവനന്തപുരത്തു ക്ഷേത്രത്തിനു ചുററും തെരുവുകൾ ഉണ്ടാക്കിച്ചതും വേലുത്തമ്പിയുടെ കാലത്താണ്.

8. വേലുത്തമ്പി ചില ശത്രുക്കളെ നശിപ്പിച്ചതു്.

വേലുത്തമ്പി ദളവയുടെ ക്രൂരതയും അക്രമപ്രവൃത്തികളും അവയെല്ലാം പുറമെ നമ്പൂതിരിമാർക്കും പുതിയകരം ഏർപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ ലഹളക്കൊരുങ്ങിയ വേലുത്തമ്പിതന്നെ തനിക്കധികാരം കിട്ടിയപ്പോൾ കരം വർദ്ധിപ്പിച്ചതും എല്ലാംകൂടി അദ്ദേഹത്തിനു പല ശത്രുക്കളെയും ഉണ്ടാക്കിത്തീർത്തു. ആ ശത്രുക്കളെല്ലാംകൂടി ദളവയുടെ അക്രമങ്ങളെപ്പററി മഹാരാജാവിൻെറ അടുക്കൽ സങ്കടം ബോധിപ്പിച്ചു. കൊട്ടാരം സേവകന്മാരായ കുഞ്ഞുനീലൻപിള്ള മുതലായവരുടെ സഹായംകൊണ്ടു് വേലുത്തമ്പിയെപ്പിടിച്ചു വധിക്കുന്നതിനു വേണ്ടത്ത

ക്കവിധം മഹാരാജാവിന്റെ ഒരു നീട്ടും സമ്പാദിച്ചു. വേലുത്തമ്പി ദളവയാകട്ടെ ആ വിവരം അറിഞ്ഞ ഉടനെ അക്കാലത്ത് കൊച്ചിയിലേക്ക പോയിരുന്ന റസിഡണ്ട് കർണൽമെക്കാളയുടെ അടുക്കൽ വിവരം അറിയിച്ച് തന്നെ ശത്രുക്കളിൽനിന്നു രക്ഷിപ്പാൻ സഹായിക്കണമെന്നപേക്ഷിച്ചു. മെക്കാളയും വേലുത്തമ്പിയും ഇഷ്ടന്മാരായിരുന്നുവെന്നു മുമ്പു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. വേലുത്തമ്പിയുടെ അപേക്ഷ കിട്ടിയ ഉടനെ കർണൽമെക്കാളെ കൊല്ലത്തുവന്ന് അവിടെപ്പാർപ്പിച്ചിരുന്ന ബ്രിട്ടീഷുപട്ടാളത്തെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു തിരുവനന്തപുരത്തെത്തി. ദളവയുടെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം ശത്രുക്കളായ കഞ്ഞുനീലൻപിള്ള മുതലായവരെ കള്ളലക്ഷ്യങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി മുമ്പ് സേനാനായകനായിരുന്ന കുമാരൻ മുതലായവരെക്കൊല്ലിച്ചു കുറത്തിനും മറ്റുമായിപ്പിടികൂടി തടവിൽ പാർപ്പിച്ചു. അവർ കാരാഗൃഹത്തിൽക്കിടന്നു മരിക്കയുംചെയ്തു.

9. മഹാരാജാവും റസിഡണ്ടുമായുള്ള വിരോധം

മേൽപ്രകാരം കൊട്ടാരത്തിലെ സേവകന്മാരേയും മറ്റും പിടിച്ചു തടവിലിടുക മുതലായി രാജ്യത്തിലെ അഭ്യന്തരകാര്യങ്ങളിൽ ബ്രിട്ടീഷ് റസിഡണ്ടു പ്രവേശിച്ചതു കണ്ടപ്പോൾ മഹാരാജാവ് കുപിതനായിത്തീന്ന് ആ റസിഡണ്ടിനെ തിരിയെ വിളിപ്പാനായി ഗവർണർ ജനറാൾക്ക് എഴുതി അയച്ചു. അതനുസരിച്ച് ഗവർണർ ജനറാൾ കർണൽ മെക്കാളയെ കൽക്കത്തയിലേക്ക വരുത്തുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ കർണൽ മെക്കാളയുടെ സമാധാനം കേട്ടപ്പോൾ ഗവർണർ ജനറാൾ തൃപ്തിപ്പെട്ടുവെന്നു മാത്രമല്ല മഹാരാജാവ് അല്പം പ്രാപ്തി കുറഞ്ഞ ആളാണെന്നും തിരുവിതാംകൂറിനെസ്സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ പിടി ഒന്നുകൂടി മുറുക്കുന്നതിന് അത് നല്ല അവസരമാണെന്നും മററുമുള്ള മെക്കാളയുടെ ഉപദേശം കേട്ടപ്പോൾ അയാളെത്തന്നെ വീണ്ടും റസിഡണ്ടായി തിരുവിതാംകൂറിലേക്കയക്കയും ചെയ്തു. അതോടുകൂടി മേലിൽ റസിഡണ്ട് മഹാരാജാവിന്റെ ഹിതമനുസരിച്ച് നടന്നുകൊള്ളുമെന്ന് ഒരു ഭംഗിയെഴുത്ത് ഗവർണർ ജനറാൾ മഹാരാജാവിന്നയച്ചുവെങ്കിലും ഉടൻതന്നെ മഹാരാജാവാകട്ടെ അവിടുത്തെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരാകട്ടെ ഗവർണർ ജനറാൾക്ക് നേരിട്ട് യാതൊരെഴുത്തും അയക്കാൻ പാടുള്ളതല്ലെന്നും സകല എഴുത്തും റസിഡണ്ടുമുഖാന്തിരം അയക്കേണ്ടതാണെന്നും ഒരു വിളംബരം മതിരാശി ഗവർണരെക്കൊണ്ട് പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിക്കയും ചെയ്തു. ഇതുണ്ടായത് ക്രിസ്തുവർഷം 1803-ന് കൊല്ലം 978 ലാണ്.

10. നായർ പട്ടാളലഹള.

കൊല്ലം 970-ലെ ഉടമ്പടിപ്രകാരം ഇംഗ്ലീഷുകാർക്ക് ആണ്ടുതോ

റും തിരുവിതാംകൂറിൽനിന്നു സൈന്യച്ചെലവിലേക്കെന്നപേരിൽ കൊടുക്കേണ്ടുന്ന കപ്പംവക പണം രാമവൎമ്മ മഹാരാജാവിന്റെ അവസാനകാലംമുതൽക്കുള്ളതെല്ലാം കുടിശ്ശികയായിക്കിടന്നിരുന്നു. വേലുത്തമ്പിദളവ അതിൽ ഏതാനും കൊടുത്തുതീൎത്തുവെങ്കിലും ഒരു വലിയതുക പിന്നെയും ബാക്കിതന്നെയായിരുന്നു. ഖജനാവിൽ പണം കുറവാണെന്നു, നിശ്ചയമുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും റസിഡണ്ട് പിടിമുറുക്കുവാൻവേണ്ടി പണത്തിനു മുറുക്കു ഞെരുക്കിത്തുടങ്ങി. ദളവ പണം ഉണ്ടാക്കുവാൻ ഓരോ മാൎഗ്ഗം ആലോചിച്ചതിൽ നായർപട്ടാളക്കാൎക്കു കൊടുത്തുവരുന്ന പടി കുറെക്കുറച്ച് ആ പണംകൊണ്ടു കടം വീട്ടാമെന്നു തീൎച്ചയാക്കി. റസിഡണ്ടും അതിനു യാതൊരു വിരോധവും പറഞ്ഞില്ല. നായർപട്ടാളക്കാർ ആ സംഗതിയറിഞ്ഞപ്പോൾ ദിവാനെയും റസിഡണ്ടിനെയും വധിക്കണമെന്നു നിശ്ചയിച്ചുകൊണ്ട് മുറയ്ക്കു ലഹളയും ആരംഭിച്ചു. അവർ ജയിലുകളിൽച്ചെന്ന് തടവുപുള്ളികളെയെല്ലാം തുറന്നുവിട്ടു. പിന്നെ എല്ലാവരുമായി വലിയ സംഘമായിച്ചെന്നു തിരുവനന്തപുരത്തു കൊട്ടാരനടയിൽച്ചെന്നുനിന്നു. വേലുത്തമ്പിയെ ഉടനെ ഉദ്യോഗത്തിൽനിന്നു പിരിക്കണമെന്നു മഹാരാജാവിനോടാവശ്യപ്പെട്ടു. ഈ സമയത്തു വേലുത്തമ്പിദളവ ആലപ്പുഴയ്ക്കു പോയിരിക്കയായിരുന്നു. ദളവയെവരുത്തി വേണ്ടവിധം ചെയ്യാമെന്നു കല്പിച്ച് മഹാരാജാവ് പട്ടാളക്കാരെ തൽക്കാലം സമാധാനപ്പെടുത്തി. വേലുത്തമ്പിയാകട്ടെ പട്ടാളക്കാരുടെ ലഹളയെപ്പറ്റി കേട്ടപ്പോൾ ഭയപ്പെട്ടു കൊച്ചിക്കുപോയി. റസിഡണ്ടും കൊച്ചിയിലെത്തി. അവിടെവെച്ച് അവർ രണ്ടുപേരും കൂടി ആലോചിച്ച്, പടികുറയ്ക്കാത്തവരും അതിനാൽ ലഹളയിൽ ചേരാത്തവരുമായ കൎണ്ണാട്ടിക്കു പട്ടാളക്കാരെയും കൊല്ലത്തുണ്ടായിരുന്ന കമ്പനിപ്പട്ടാളക്കാരെയും തിരുവനന്തപുരത്തേക്കയച്ച് ലഹളശമിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കണമെന്നു തീൎച്ചപ്പെടുത്തി. അതിനുപുറമെ തിരുനെൽവേലിയിൽനിന്നു കുറെ പട്ടാളത്തെ വരുത്തുവാൻ എഴുതി അയക്കയും ചെയ്തു. പട്ടാളക്കാരോടുകൂടി വേലുത്തമ്പി തിരുവനന്തപുരത്തേക്കു വരുന്ന വൎത്തമാനം കേട്ടപ്പോൾത്തന്നെ ലഹളക്കാർ പേടിച്ച് ഒഴിഞ്ഞുപോയി. എങ്കിലും അവരിൽ ചില പ്രധാനന്മാരെ പിടിച്ച് വേലുത്തമ്പി വളരെ ക്രൂരമായ വിധത്തിൽ വധിക്കാതിരുന്നതുമില്ല.

11. ഇംഗ്ലീഷുകാരുമായുള്ള പുതിയ ഉടമ്പടി.

മേൽപ്രകാരമുണ്ടായ നായർപട്ടാളലഹളയുടെ വൎത്തമാനം റസിഡണ്ട് ഗവർണർ ജനറാൾക്ക് എഴുതിയയച്ചു. ഗവൎണ്ണർജനറാൾ അതു കണ്ടപ്പോൾ ശരിവെച്ച്, 970-ലെ ഉടമ്പടിയിൽ ചില

ഭേദഗതികൾ ചെയ്തു പുതുതായ ഒരു ഉടമ്പടി തിരുവിതാംകൂറുമായി നടത്തണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ടു. മുമ്പിലത്തെ ഉടമ്പടിപ്രകാരം പുറമെനിന്നു വരുന്ന ശത്രുക്കളിൽനിന്നു തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവിനെ ഇംഗ്ലീഷുകാർ രക്ഷിച്ചുകൊള്ളാമെന്നേററിട്ടുള്ളതല്ലാതെ രാജ്യത്തിനകത്തുണ്ടാകുന്ന ലഹളകൾ അമർച്ചവരുത്തുവാൻ സഹായിച്ചുകൊള്ളാമെന്നേററിട്ടില്ലെന്നും ഇപ്പോൾ അതുംകൂടി അവശ്യമായി വന്നിരിക്കുന്നുവെന്നുമാണ് ഗവർണർ ജനറാൾ പുതിയ ഉടമ്പടി ചെയ്യുന്നതിനുള്ള കാരണം പറഞ്ഞത്. മഹാരാജാവ് ഉടമ്പടി പുതുക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ആദ്യം വിസമ്മതം പറഞ്ഞുവെങ്കിലും ഒടുവിൽ ഗത്യന്തരമില്ലാതെ സമ്മതിച്ചു. അതനുസരിച്ച് 980-ൽ പുതുതായി ഒരുടമ്പടി എഴുതുകയും ചെയ്തു. ആ ഉടമ്പടിയനുസരിച്ചുള്ള ബന്ധമാണ് തിരുവിതാംകൂറും ഇംഗ്ലീഷുകാരും തമ്മിൽ ഇക്കാലത്തും മേല്പ്രകാരം നിലവിലിരിക്കുന്നത്. പ്രധാനപ്പെട്ട ആ ഉടമ്പടിയിലെ മുഖ്യനിബന്ധനകൾ താഴെ കാണിക്കുന്നവയാണ്.

1. മഹാരാജാവിന്റെയും ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെയും ബന്ധുക്കളെയും ശത്രുക്കളെയും രണ്ടുകക്ഷിക്കാരുടെയും ബന്ധുക്കളായും ശത്രുക്കളായും വിചാരിക്കണം.

2. 970-ലെ ഉടമ്പടിയനുസരിച്ച് തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവ് മേലിൽ സൈന്യങ്ങളെക്കൊണ്ട് ഇംഗ്ലീഷുകാർക്ക് സഹായം ചെയ്യേണ്ടതില്ല. എന്നാൽ അതിനുപകരമായിട്ട് മുമ്പിലത്തെ ഉടമ്പടിപ്രകാരമുള്ളതിനു പുറമെ ഒരു നാട്ടുപട്ടാളത്തിന്റെ ചെലവും കൂടി മഹാരാജാവ് ആണ്ടുതോറും ഇംഗ്ലീഷുകാർക്ക് കൊടുക്കണം. ആ സംഖ്യ ബോധിച്ചതുപോലെ ചെലവുചെയ്യാൻ ഇംഗ്ലീഷുകാർക്ക് പൂർണ്ണാധികാരം ഉണ്ട്. ആ സൈന്യങ്ങളെ എവിടെ താമസിപ്പിക്കണമെന്നും എന്തിനെല്ലാം ഉപയോഗപ്പെടുത്തണമെന്നും നിശ്ചയിപ്പാനുള്ള പൂർണ്ണാധികാരവും ഇംഗ്ലീഷുകാർക്കുണ്ട്.

3. തിരുവിതാംകൂറിന്റെ രക്ഷയ്ക്ക് മേല്പറഞ്ഞ സൈന്യങ്ങളിൽ കൂടുതലായി എപ്പോഴെങ്കിലും അവശ്യം വരുന്നതായാൽ ആ കൂടുതൽ സൈന്യങ്ങളുടെ ചെലവിൽ ശക്തിക്കുതക്കവണ്ണം ഒരോഹരി തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവ് ഇംഗ്ലീഷുകാർക്ക് കൊടുക്കണം.

4. തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവ് ആണ്ടുതോറും ഇംഗ്ലീഷുകാർക്ക് കൊടുക്കേണ്ട പണം ശരിയായി കൊടുക്കാതിരുന്നാൽ അത് ഈടാക്കുന്നതിനു വേണ്ട ഏർപ്പാടുകൾ തിരുവിതാംകൂർ രാജ്യത്തിൽ ചെയ്യുന്നതിനും വേണ്ടിവന്നാൽ രാജ്യത്തിന്റെ ഏതെങ്കിലും ഒരു ഭാഗത്തെത്തന്നെ ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ ഭരണത്തിലുൾപ്പെടുത്തുന്നതിനു

പോലും ഗവർണർ ജനറാൾക്ക് അധികാരമുണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്. എന്നാൽ എപ്പോഴെങ്കിലും ആ നടപടി നടത്തേണ്ടിവരുന്നപക്ഷം ഗവർണർ ജനറാൾ ആ വിവരം മഹാരാജാവിനെ അറിയിക്കുന്നതും ആ അറിവുകിട്ടി പത്തു ദിവസത്തിനുള്ളിൽ മഹാരാജാവു് വേണ്ടപ്പെടുന്നുള്ള ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്യേണ്ടതും അപ്രകാരം ചെയ്യാതിരുന്നാൽ ഗവർണർജനറാൾ മേൽ നടപടിനടത്തുന്നതുമാണ്, അങ്ങനെ നടത്തുന്നപക്ഷം ഇംഗ്ലീഷ്കാർ നേരിട്ടു ഭരിക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നുണ്ടാകുന്ന മുതലെടുപ്പിന്റെ ഒരു കണക്കു് മഹാരാജാവിനെ ബോധ്യപ്പെടുത്തണം. അതിനും പുറമേ അങ്ങനെ ഇംഗ്ലീഷ്കാർ നേരിട്ടു ഭരിക്കുവാൻ ഇടവരുന്നതായാൽ അപ്പോൾ മഹാരാജാവിന് കിട്ടേണ്ടുന്ന നികുതി അഞ്ചിൽ രണ്ടുലക്ഷം രൂപയും രാജ്യത്തിലാകപ്പാടെ കിട്ടുന്ന നികുതിയിൽ അഞ്ചിലൊരുഭാഗവും കൂടിയ സംഖ്യയിൽ കുറയാതിരിപ്പാൻ ഇംഗ്ലീഷുകാരിടവരുത്തരുത്.

5. ഇംഗ്ലീഷ്കാരുടെ അറിവും സമ്മതവും കൂടാതെ മഹാരാജാവ് അന്യ രാജാക്കന്മാരുമായി യാതൊരു വിധത്തിലുള്ള എഴുത്തുകുത്തുകളും ഏർപ്പാടുകളും നടത്തുവാൻ പാടുള്ളതല്ല.

6. ഇംഗ്ലീഷുകാരല്ലാത്ത യൂറോപ്യന്മാരെ മഹാരാജാവിന്റെ കീഴിൽ ഉദ്യോഗത്തിൽ നിയമിക്കുകയോ ഈ നാട്ടിൽ താമസിക്കാനനുവദിക്കുകയോ ചെയ്യരുത്.

7. രാജ്യത്തെ വരവുചെലവ്, നീതിപരിപാലനം, കൃഷി, കച്ചവടം, കൈത്തൊഴിൽ ഇവയെപ്പററിയും മററും ഇംഗ്ലീഷ്കാർ ചെയ്യുന്ന ഉപദേശങ്ങളെ മഹാരാജാവ് സ്വീകരിച്ചുകൊള്ളണം.

ഈ ഉടമ്പടികൊണ്ട് തിരുവിതാംകൂറിൽനിന്ന് ആണ്ടുതോറും ഇംഗ്ലീഷ്കാൎക്ക കൊടുക്കേണ്ടുന്ന കപ്പത്തിന്റെ സംഖ്യ എട്ടുലക്ഷം രൂപയായിത്തീൎന്നു. ആ കൂടുതൽ കപ്പം കൊടുപ്പാൻ സമ്മതിക്കാതെ കഴിക്കുന്നതിനു വേലുത്തമ്പിദളവയും ശ്രമിച്ചുനോക്കിയെങ്കിലും സാധിച്ചില്ല. കപ്പം മുടങ്ങിവന്നാൽ തിരുവിതാംകൂർ രാജ്യത്തിന്റെ ഏതാനുംഭാഗങ്ങൾ കയ്യേറുന്നതിനും ഇംഗ്ലീഷ്കാൎക്ക് ഈ ഉടമ്പടികൊണ്ട് അധികാരം സിദ്ധിച്ചു. രാജ്യഭരണത്തിൽ അവൎക്ക പ്രവേശിക്കുന്നതിനും ഇതുകൊണ്ടു സൌകൎയ്യം ലഭിച്ചു.

12. വേലുത്തമ്പിദളവ യുദ്ധത്തിനൊരുങ്ങിയതു്.

മേൽപ്രകാരം പുതിയ ഒരുടമ്പടി ചെയ്യേണ്ടിവന്നതോടുകൂടിയാണ് വേലുത്തമ്പി ദളവയ്ക്കു് റസിഡന്റിന്റെ സ്വഭാവം ശരിയായി ഗ്രഹിപ്പാൻ സാധിച്ചത്. അതോടുകൂടി ഇംഗ്ലീഷ്കാരുടെ നേരെ

അദ്ദേഹത്തിന്നു വൈരവും വന്നുകൂടി. മുമ്പിലത്തെ ഉടമ്പടിപ്രകാരം ഇംഗ്ലീഷ്കാൎക്കു കൊടുപ്പാനുള്ള കപ്പത്തിന്റെ കുടിശ്ശിഖ മുഴുവനും കൊടുത്തു തീൎപ്പാൻതന്നെ വളരെ ശ്രമംചെയ്തിട്ടും അദ്ദേഹത്തിന്നു സാധിച്ചിരുന്നില്ല. അങ്ങിനെയിരിക്കെയാണ് പുതിയ ഉടമ്പടികൊണ്ട് കപ്പം കൂട്ടിയത്. അതിന്നും പുറമെ മഹാരാജാവിന്റെ കിരീടധാരണം സംബന്ധിച്ച് ഹിരണ്യഗൎഭം, തുലാപുരുഷദാനം മുതലായ അടിയന്തിരങ്ങളും അടിയന്തിരമായി നടത്തേണ്ടതുണ്ടായിരുന്നു. എല്ലാംകൂടി പണമില്ലാതെ വേലുത്തമ്പി വളരെ ക്ലേശിച്ചു. സൎക്കാരുദ്യോഗസ്ഥന്മാർ തമ്മിലുള്ള മത്സരംകൊണ്ടും അവൎക്കുള്ള ശമ്പളം ശരിയായികൊടുത്തുതീൎപ്പാൻപോലും പണം പിരിയാഞ്ഞതുകൊണ്ടും രാജ്യകാൎയ്യങ്ങൾക്കു കുഴപ്പങ്ങൾ നേരിട്ടുതുടങ്ങി. വേലുത്തമ്പി വളരെ ശ്രമിച്ചിട്ട് ഇംഗ്ലീഷ്കാൎക്ക് കൊടുപ്പാനുള്ള കപ്പക്കുടിശ്ശിഖ നാലു തവണയായി കൊടുത്തുതീൎക്കുന്നതിന്നു ഗവൎണർ ജനറാളുടെ സമ്മതം വാങ്ങി. അങ്ങിനെ ഗവൎണർജനറാൾ സമ്മതിച്ചുവെങ്കിലും 983 ൽ ഉടൻതന്നെ ശിഷ്ടസംഖ്യ മുഴുവനും തരണമെന്നു റസിഡണ്ടു ദളവയോടാവശ്യപ്പെട്ടു. അതിന്നു നിവൃത്തി കാണുന്നില്ലെന്നു ദളവ പറഞ്ഞപ്പോൾ കൎണ്ണാട്ടിക്ക് പട്ടാളത്തെ പിരിച്ചുവച്ച് ആ വകയിൽ ലാഭമുണ്ടാകുന്ന പണംകൊണ്ടു കപ്പം അടച്ചു തീൎക്കണമെന്ന് കൎണ്ണൽ മെക്കാളെ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. അങ്ങിനെ രാജ്യത്തിലെ അഭ്യന്തരകാൎയ്യങ്ങളിൽ റസിഡണ്ടു വീണ്ടും പ്രവേശിച്ചുതുടങ്ങി. ദളവയും റസിഡണ്ടും തമ്മിലുള്ള വിരോധം വൎദ്ധിച്ചും തുടങ്ങി. കൎണ്ണാട്ടിക്ക് പട്ടാളത്തെപ്പിരിക്കുന്നതു മഹാരാജാവിനു തീരെ സമ്മതമല്ലായിരുന്നു. രാജ്യകാൎയ്യങ്ങളിൽ റസിഡണ്ടു വേണ്ടാതെ കൈകടത്തിവരുന്നതിൽ അവിടെയ്ക്കു രസക്ഷയവുമുണ്ടായിരുന്നു. റസിഡണ്ടാകട്ടെ വേലുത്തമ്പിദളവായെ ഉദ്യോഗത്തിൽനിന്നു പിരിക്കണമെന്നു മഹാരാജാവിനോടു നിൎബന്ധിച്ചു. വേലുത്തമ്പിയുടെ പേരിൽ മഹാരാജാവിന്നു വലിയ പ്രീതിയില്ലായിരുന്നുവെങ്കിലും റസിഡണ്ടിന്റെ പേരിൽ അതിലധികം അപ്രീതിയുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടും റസിഡണ്ടിന്റെ അഹംഭാവത്തെ ശമിപ്പിക്കാൻ വേലുത്തമ്പിയാണ് അധികം നല്ലതെന്നു അവിടുന്ന് കരുതിയിരുന്നതുകൊണ്ടും ദളവയെപ്പിരിപ്പാൻ യാതൊരു കാരണവും കാണുന്നില്ലെന്നു മഹാരാജാവു മറുപടി പറഞ്ഞു. എന്നുമാത്രമല്ല, കൎണ്ണൽ മെക്കാളയെ ഉടനെ തിരിയെ വിളിച്ച് വേറെയൊരു റസിഡണ്ടിനെ അയക്കണമെന്ന് മതിരാശി ഗവൎണരോടാവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു. കൎണ്ണൽ മെക്കാളെ അതറിഞ്ഞപ്പോൾ മേലാപാധനായിത്തീൎന്ന് ദളവയെ മാററുവാൻ വീണ്ടും ശഠിച്ചു. വേലുത്തമ്പിയാകട്ടെ റസിഡണ്ടിന്റെ നിൎബന്ധം കണ്ട് അദ്ദേഹത്തെ വധിക്ക

ണമെന്നും വേണ്ടിവന്നാൽ ഇംഗ്ലീഷുകാരോടുതന്നെയും ഒന്നു പൊരുതി നോക്കണമെന്നും തീർച്ചപ്പെടുത്തുകതന്നെ ചെയ്തു. റസിഡണ്ടിന്റെ സ്ഥാനാപതിയായ സുബ്ബയ്യനെ വേലുത്തമ്പി വഞ്ചിച്ചു കൊല്ലുകയും ചെയ്തു. അതിനുശേഷം അദ്ദേഹം യുദ്ധസാമഗ്രികളും ഭടന്മാരെയും ശേഖരിച്ചുതുടങ്ങി. റസിഡണ്ട് ആ സംഗതി അറിയാതിരിപ്പാനായി തനിക്കു ഉദ്യോഗം രാജികൊടുക്കുന്നതു സമ്മതമാണെന്നും മററും റസിഡണ്ടിനെ വേലുത്തമ്പി പറഞ്ഞു ധരിപ്പിച്ചുംവന്നു.

ഇക്കാലത്ത് കൊച്ചിരാജാവിന്റെ മന്ത്രിയായ പാലിയത്തച്ചനും റസിഡണ്ടിന്റെ മുഷ്കും രാജ്യകാര്യത്തിൽ അന്യായമായുള്ള പ്രവേശവും നിമിത്തം ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ നേരെ സാമാന്യത്തിലധികം വെറുത്തിട്ടുള്ള നിലയിലായിരുന്നു. വേലുത്തമ്പിയും പാലിയത്തച്ചനും കൂടിച്ചേർന്ന് ഇംഗ്ലീഷുകാരോട് എതിർക്കുന്നതിനു വേണ്ട ആലോചനകൾ ഗൂഢമായി നടത്തി ഒരുക്കങ്ങൾ ചെയ്തുവന്നു. മഹാരാജാക്കന്മാർ രണ്ടുപേരും ആ കാര്യത്തിൽ വെറും ഉദാസീനനിലയാണ് കൈക്കൊണ്ടിരുന്നത്. കൊച്ചിരാജാവാകട്ടെ തൃപ്പൂണിത്തുറെനിന്നു മാറി വെള്ളാരപ്പിള്ളികോവിലകത്തു താമസിച്ചു. അവിടുത്തെ സേവനായി നടവരമ്പേത്തു കുഞ്ഞികൃഷ്ണമേനോൻ എന്നൊരാളും കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. ആ കുഞ്ഞികൃഷ്ണമേനോൻ കൊച്ചിയിലെ മന്ത്രിസ്ഥാനം കയ്ക്കലാക്കുവാൻ ലാക്കുനോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്ന ആളും അതിനാൽ പാലിയത്തച്ചന്റെ വിരോധിയും കർണൽമെക്കാളെയുടെ സേവനുമായിരുന്നു. പാലിയത്തച്ചൻ പക്ഷെ തന്നെയും കൊന്നേക്കുമെന്നു കരുതി കുഞ്ഞികൃഷ്ണമേനവൻ റസിഡണ്ടിനെ ശരണംപ്രാപിച്ചു. മന്ത്രിമാർ രണ്ടുപേരും രണ്ടു രാജ്യങ്ങളിലുമുള്ള എല്ലാ പ്രദേശങ്ങളിൽനിന്നും ആളുകളെക്കൂട്ടി യുദ്ധത്തിന്നൊരുക്കങ്ങൾ ചെയ്തു. എന്നാൽ ഇംഗ്ലീഷുകാരുമായിട്ടു കലഹിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ രാജാക്കന്മാരുടെ നില എന്തെന്നു പൊതുജനങ്ങൾക്കറിയാതിരുന്നതിനാൽ വേണ്ടിടത്തോളം ഭടന്മാരെ ശേഖരിപ്പാൻ ആ മന്ത്രിമാർക്ക് സാധിച്ചില്ല. എങ്കിലും അവർ ഒട്ടും നിരാശപ്പെട്ടതുമില്ല. രണ്ടു മന്ത്രിമാരും ഫ്രഞ്ചുകാരുമായി എഴുത്തുകുത്തുകൾ നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ നേരെ എതിർക്കുന്നതിനു ഒരു വലിയ ഫ്രഞ്ചുസൈന്യം മലയാളക്കരയിൽ എത്തുന്നതാണെന്നു ഫ്രഞ്ചുകാർ ആ മന്ത്രിമാരെ ധരിപ്പിച്ചിട്ടുമുണ്ടായിരുന്നു.

13. വേലുത്തമ്പി റസിഡണ്ടിനേയും മററും കൊല്ലാൻ ശ്രമിച്ചു.

വേലുത്തമ്പിദളവ ആലപ്പുഴ ശേഖരിച്ചു നിർത്തിയിരുന്ന സൈന്യം പറവൂർ നിർത്തിയിരുന്ന സൈന്യവുമായി യോജിച്ച് കൊച്ചിയിലുള്ള ഇംഗ്ലീഷ്കാരുടെ കോട്ട പിടിച്ച് അവിടെ താമസിച്ചിരുന്ന റ

സിഡണ്ടിനെയും കുഞ്ഞികൃഷ്ണമേനോനെയും വധിക്കുന്നതിനും മറ്റൊരു സൈന്യസംഘം കൊല്ലത്തേയ്ക്കു ചെന്ന് അവിടെയുള്ള ഇംഗ്ലീഷ് സൈന്യത്തെ എതിർക്കുന്നതിനും ഏർപ്പാടുചെയ്തു. എന്നാൽ ആ വിവരങ്ങൾ ഏതാനും ചില ചാരന്മാർ മുഖാന്തിരം റസിഡണ്ടിനു ശ്രദ്ധമായി അറിവുകിട്ടിയിരുന്നതിനാൽ സംഗതികൾ മദിരാശി ഗവർണരെ അറിയിച്ച് കൂടുതൽ പട്ടാളങ്ങളെ അയച്ചുതരുവാൻ റസിഡണ്ട് ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. അതനുസരിച്ച് മലബാർജില്ലയിൽനിന്നും തൃച്ചിനാപ്പള്ളിയിൽ നിന്നും കുറെ ഇംഗ്ലീഷ്സൈന്യങ്ങൾ പുറപ്പെടുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അങ്ങിനെയിരിക്കെ 984-ധനുമാസം 16-ാംനു-അർദ്ധരാത്രിസമയത്ത് വേലുത്തമ്പിയുടെ രണ്ടു പടനായകന്മാരുടെയും പാലിയത്തച്ചന്റെയും കീഴിൽ അറുനൂറോളം ഭടന്മാർ കൊച്ചിക്കു കടന്ന് റസിഡണ്ടു താമസിക്കുന്ന ഭവനം വളഞ്ഞു. മുറയ്ക്ക് തോക്കും ഒഴിച്ചുതുടങ്ങി. അവർ കാവൽക്കാരെ ക്ഷണത്തിൽ തോല്പിച്ച് ഭവനത്തിനുള്ളിൽക്കടന്ന് കൊള്ളയിടുകയും നശിപ്പിക്കയും ചെയ്തു. മെക്കാളെയെയും കുഞ്ഞികൃഷ്ണമേനവനെയും കൊല്ലണമെന്നായിരുന്നു അവരുടെ പ്രധാനോദ്ദേശം. എന്നാൽ അകത്തു മുഴുവൻ തിരഞ്ഞുനോക്കിയിട്ടും രണ്ടുപേരെയും അവിടെയെങ്ങും അവർ കണ്ടില്ല. റസിഡണ്ടും മേനോനും ശത്രുക്കൾ വന്നതറിഞ്ഞു പോർച്ചുഗീസ്സുകാരനായ ഒരു ഗൃഹസ്ഥന്റെ സഹായത്താൽ വളരെ ഗൂഢമായ ഒരു നിലവറയിൽ ഒളിച്ചിരിക്കുകയായിരുന്നു. അവരെ കണ്ടെത്തി പിടിച്ചു കൊല്ലാൻ സാധിക്കാഞ്ഞതിൽ ലഹളക്കാർക്കു വലിയ കുണ്ഠിതത്തിന്നിടയായി. അങ്ങനെയിരിക്കെ ദൈവഗതിയാൽ വെളുപ്പാൻകാലമായപ്പോഴേയ്ക്കും ഒരു ഇംഗ്ലീഷ്സൈന്യക്കപ്പൽ കൊച്ചി ബന്തറിൽ വന്നടുത്തു. കപ്പലിൽ ഇംഗ്ലീഷ്സൈന്യം വന്ന വർത്തമാനം അറിഞ്ഞപ്പോൾ ലഹളക്കാർ ഉടനെ കൊച്ചിയിൽനിന്നു പിന്മാറി. റസിഡണ്ടും കുഞ്ഞികൃഷ്ണമേനവനും ആ കപ്പലിൽക്കയറി രക്ഷപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഈ വർത്തമാനമെല്ലാം കേട്ടപ്പോൾ ആലപ്പുഴെ താമസിച്ചിരുന്ന വേലുത്തമ്പിക്ക് വലിയ ഇച്ഛാഭംഗം നേരിട്ടു. ഈർഷ്യ വർദ്ധിക്കയുംചെയ്തു.

14. വേലുത്തമ്പിയുടെ വിളംബരം.

ഭഗ്നാശയനും കുപിതനുമായ വേലുത്തമ്പി ഉടനെ ആലപ്പുഴെ നിന്നു കൊല്ലത്തുചെന്ന് അവിടത്തെ സ്ഥിതിഗതികളെല്ലാം അറിഞ്ഞതിനു ശേഷം കുണ്ടറ എന്ന സ്ഥലത്തേക്കു പോയി. രാജ്യവാസികളെ മുഴുവനും ഇളക്കിത്തീർക്കുന്നതിനുവേണ്ടി അവിടെവെച്ച് 984 മകരം 1-ാംനു- ഒരു വിളംബരം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. ആ വിളംബരത്തിലെ പ്രധാന സംഗതികൾ താഴെ കാണിക്കുന്നവയാണ്: —

'ഇംഗ്ലീഷ് കമ്പനിക്കാർ അത്യാഗ്രഹികളും മര്യാദയില്ലാത്ത മഹാചതിയന്മാരും ആണ്. ഇപ്പോൾ ആണ്ടുതോറും എട്ടുലക്ഷംരൂപ കപ്പം കൊടുക്കുന്നതുകൊണ്ടൊന്നും അവർക്കു തൃപ്തി വന്നിട്ടില്ല. തിരുവിതാംകൂർ രാജ്യം മുഴുവനും കൈവശപ്പെടുത്തുന്നതിനാണ് അവരുടെ പ്രധാനോദ്ദേശം. അതിനു വേണ്ട ഒരുക്കങ്ങളും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. രാജ്യം അവരുടെ അധീനത്തിലാകുന്നപക്ഷം ക്ഷേത്രങ്ങൾ, മതസ്ഥാപനങ്ങൾ, ധർമ്മസ്ഥാപനങ്ങൾ മുതലായവയെല്ലാം അവർ നശിപ്പിക്കാതിരിക്കുന്നതല്ല. അവരുടെ ഉദ്ദേശം സാധിപ്പിക്കാൻവേണ്ടി റസിഡണ്ട് രാജ്യകാര്യങ്ങളിൽ അന്യായമായി കൈകടത്തിവരുന്നു. നമ്മുടെ രാജ്യത്തെ ആക്രമിക്കാൻ അനേകം ബ്രിട്ടീഷുപട്ടാളങ്ങളെ വരുത്തിയിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ ജനങ്ങളെല്ലാവരും ഒരുമിച്ചുനിന്ന് ശ്രമിച്ച് ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ ഈ ആക്രമണങ്ങൾ തടുക്കാത്തപക്ഷം രാജ്യത്തിനും ജനങ്ങൾക്കും സഹിപ്പാൻ കഴിയാത്ത അപകടവും അവമാനവും നേരിടുന്നതാണ്.'

ഇപ്രകാരം ഒരു വിളംബരം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയതിന്റെ ഫലമായി അനേകം ജനങ്ങൾ വേലുത്തമ്പിയുടെ സൈന്യത്തിൽ പുതുതായിച്ചേർന്നു.

15. വേലുത്തമ്പിയും ഇംഗ്ലീഷുകാരുമായുള്ള യുദ്ധം.

മേൽപ്രകാരം സൈന്യങ്ങളെ ശേഖരിച്ചതിനുശേഷം വേലുത്തമ്പി ആ സൈന്യങ്ങളോടുകൂടി കൊല്ലത്തുവന്ന് അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന ഇംഗ്ലീഷുസൈന്യങ്ങളോടെതിർത്തു യുദ്ധംതുടങ്ങി. എന്നാൽ 'കർണ്ണൽചാമർസ്' എന്ന നേതാവിന്റെ കീഴിൽ യുദ്ധംചെയ്തിരുന്ന ആ ഇംഗ്ലീഷുസൈന്യങ്ങൾ വേലുത്തമ്പിയുടെ സൈന്യങ്ങളെ തോൽപ്പിച്ചു. വീണ്ടും ഒരു യുദ്ധവും കൂടി വേലുത്തമ്പി നടത്തി. അതിലും അദ്ദേഹം തോറ്റു. എങ്കിലും അദ്ദേഹം ഒട്ടും ഭഗ്നാശയനായില്ല. കൊച്ചിയിൽത്താമസിക്കുന്ന ഇംഗ്ലീഷുസൈന്യത്തെ എതിർക്കാനായി തന്റെ സൈന്യങ്ങളിൽ ഒരു സംഘത്തെ അങ്ങോട്ടയച്ചു. അവിടെവെച്ചു നടന്ന യുദ്ധത്തിലും വേലുത്തമ്പിക്ക് ജയംകിട്ടിയില്ല. അതിന്നിടയിൽ ഇംഗ്ലീഷുസൈന്യസംഘത്തിലെ മൂന്നു യൂറോപ്യൻ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും മുപ്പതു യൂറോപ്യൻ ഭടന്മാരും ഒരു മദാമ്മയും കൂടി കൊല്ലത്തുനിന്ന് കൊച്ചിയിലേക്കു പുറപ്പെട്ടിരുന്നു. വേലുത്തമ്പിയുടെ ഒരു സൈന്യസംഘം പുറക്കാട്ടുവെച്ച് ആ യൂറോപ്യസംഘത്തെ പിടിച്ചു തടവുകാരാക്കി വിവരം വേലുത്തമ്പിയെ അറിയിച്ചു. ഈർഷ്യാകുലനായ വേലുത്തമ്പി ഉടൻതന്നെ പുരുഷന്മാരെയെല്ലാം കൊല്ലുവാനും മദാമ്മയെമാത്രം വിട്ടയപ്പാനും കല്പനയും കൊടുത്തു. അതുപ്രകാരം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ മൂന്നുപേരെയും പുറക്കാട്ടു കടപ്പുറത്തുവെച്ചു

വേലുത്തമ്പിയുടെ ആൾക്കാർ വധിച്ചു. ഭടന്മാരെയെല്ലാം കഴുത്തിൽ കല്ലുകെട്ടി പള്ളാത്തുരുത്തി ആററിൽ താഴ്ത്തിക്കൊന്നു. മദാമ്മയോടു പൊയ്ക്കൊള്ളുവാനും പറഞ്ഞു.

16. മെക്കാളിഗവർണരുടെ വിളംബരം.

വേലുത്തമ്പിയുടെ വിളംബരത്തിൻെറ സ്വഭാവവും ആ വിളംബരംകൊണ്ട് തിരുവിതാംകൂറിലെ ജനങ്ങളിൽ പലരും വേലുത്തമ്പിയോടു ചേൎന്ന് ഇംഗ്ലീഷുകാരോടു പൊരുതുവാനൊരുങ്ങിയ വിവരവും അറിഞ്ഞപ്പോൾ മെക്കാളിഗവർണരും ഒരു വിളംബരം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. ആ വിളംബരത്തിലെ പ്രധാന സംഗതികൾ താഴെ കാണിക്കുന്നവയാണ്:—

'ഇംഗ്ലീഷ് കമ്പനിക്കാരും തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവും വളരെക്കാലമായി പരസ്പരം ഏററവും സ്നേഹവിശ്വാസങ്ങളോടുകൂടിയാണിരിക്കുന്നത്. ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ സഹായംകൊണ്ടാണ് തിരുവിതാംകൂർരാജ്യം ടിപ്പുവിൻെറ ആക്രമത്തിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും. അങ്ങനെയുള്ള ഉപകാരം മറന്ന് ജനങ്ങൾ ഇംഗ്ലീഷുകാൎക്കു വിരോധമായി ലഹള ആരംഭിക്കയും റസിഡണ്ടിനെ അപായപ്പെടുത്തുവാൻ ശ്രമിക്കയും കൊല്ലത്തു താമസിക്കുന്ന ഇംഗ്ലീഷ് സൈന്യത്തോടു യുദ്ധത്തിനൊരുങ്ങുകയും ചെയ്തതിൽ ഗവർണർ വളരെ ആശ്ചൎയ്യപ്പെടുകയും വ്യസനിക്കയും ചെയ്യുന്നു. ലഹളയെ അമൎച്ചചെയ്തു രാജ്യത്തിൽ ക്ഷേമമുണ്ടാക്കുവാനും മഹാരാജാവിൻെറ അധികാരത്തെ സ്ഥാപിക്കുവാനുമായി ഏതാനും സൈന്യങ്ങളെക്കൂടി തിരുവിതാംകൂറിലേക്കയക്കുന്നു. തിരുവിതാംകൂറിലെ ജനങ്ങൾ ആ സൈന്യത്തിനു വേണ്ട സഹായങ്ങൾ ചെയ്തുകൊടുക്കണം. ഈ ലഹളയ്ക്കു കാരണഭൂതനായ വേലുത്തമ്പിദളവയുടെ കൂടെച്ചേരാത്ത ജനങ്ങൾക്ക് ഈ ഇംഗ്ലീഷ്സൈന്യം യാതൊരുപദ്രവവും ചെയ്കയില്ല. ക്ഷേത്രങ്ങൾ ധൎമ്മസ്ഥാപനങ്ങൾ മുതലായവയിൽ സൈന്യങ്ങൾ പ്രവേശിച്ച് അശുദ്ധപ്പെടുത്തരുതെന്ന് പ്രത്യേകം ശട്ടം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.'

ഈ വിളംബരത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചതനുസരിച്ച് രണ്ടു സൈന്യസംഘങ്ങളെ ഗവർണർ തിരുവിതാംകൂറിലേക്കയച്ചു. മലയാളജില്ലയിൽനിന്ന് ഒരു സൈന്യസംഘം കൊച്ചി വഴിക്കു വന്ന് കൊല്ലത്തുള്ള ഇംഗ്ലീഷുസൈന്യത്തെസ്സഹായിക്കത്തക്കവണ്ണവും, തൃച്ചിനാപ്പള്ളിയിൽനിന്ന് ഏററവും വലിയ ഒരു സൈന്യസംഘം തിരുവിതാംകൂറിൻെറ കിഴക്കെ ഭാഗത്തുകൂടി പ്രവേശിക്കത്തക്കവണ്ണവുമാണ് നിയമിച്ചയച്ചത്. തിരുവിതാംകൂറിലെ ജനങ്ങളെപ്പററിയേടത്തോളമാകട്ടെ ഗവർണരുടെ വിളംബരംകൊണ്ടു പറയത്തക്ക ഫലമൊന്നും ഉണ്ടായി

ല്ല. ടിപ്പുവിൻെറ ആക്രമണത്തിൽനിന്ന് തിരുവിതാംകൂറിനെ രക്ഷിപ്പാൻ ഇംഗ്ലീഷുകാർ ചെയ്ത സഹായത്തിൻെറ സ്വഭാവമെന്താണെന്നും ഇംഗ്ലീഷുകാരും തിരുവിതാംകൂറുമായുള്ള സ്നേഹവിശ്വാസങ്ങളുടെ പ്രധാനഫലം തിരുവിതാംകൂറിൻെറ കപ്പം വൎദ്ധിപ്പിക്കുകയും മററുമാണെന്നും അന്നത്തെ ജനങ്ങൾ ധരിച്ചിരുന്നതിനാൽ അവർ ആ വിളംബരത്തെ അത്ര വിശ്വസിച്ചതുമില്ല. അതുകൊണ്ടു വേലുത്തമ്പിയോട് ചേൎന്നവരെല്ലാം വീണ്ടും യുദ്ധത്തിനൊരുങ്ങുകതന്നെയാണ് ചെയ്തത്.

17. വേലുത്തമ്പിയുടെ അവസാനം.

ആലോചനാപൂൎവ്വം പ്രവൎത്തിക്കുന്നതിൽ വേലുത്തമ്പിക്കും പാലിയത്തച്ചനും കുറെ ന്യൂനതയുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും ആ രണ്ടു മന്ത്രിമാരും പൌരുഷഗുണവും രാജ്യസ്നേഹവും ധാരാളമുള്ളവരായിരുന്നു. അതിനാൽ യുദ്ധത്തിൽ തോൽക്കുന്നതായാലും തങ്ങളുടെ രാജാക്കന്മാൎക്ക് യാതൊരു തരക്കേടും വരാതിരിക്കണമെന്ന് അവർ കരുതിയിരുന്നു. ഇംഗ്ലീഷുകാരുമായി താൻ യുദ്ധത്തിനൊരുങ്ങീട്ടുള്ളതിൽ തൻെറ രാജാവിനു യാതൊരു പങ്കുമില്ലെന്നും എല്ലാം തൻെറ സ്വന്തം നിശ്ചയപ്രകാരം മാത്രമാണെന്നും രണ്ടു മന്ത്രിമാരും അവരവരുടെ രാജാക്കന്മാൎക്ക് രേഖാമൂലം അറിയിച്ചിരുന്നു. ഇംഗ്ലീഷുസൈന്യങ്ങൾ എത്തീട്ട് അധികം കഴിയുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ പാലിയത്തച്ചൻ കുററം സമ്മതിച്ചു കീഴടങ്ങി. അദ്ദേഹത്തെ ഒരു തടവുകാരൻെറ നിലയിൽ ഇംഗ്ലീഷുപടനായകൻ മദിരാശിയിലേക്കയക്കയും ചെയ്തു. വേലുത്തമ്പിയാകട്ടെ കൊല്ലത്തുവെച്ചുണ്ടായ യുദ്ധത്തിൽ തോററുവെങ്കിലും ഒട്ടും നിരാശപ്പെടാതെ വീണ്ടും കുറെ സൈന്യങ്ങളെ ശേഖരിച്ചു. തൃശ്ശിനാപ്പള്ളിയിൽനിന്നുവരുന്ന ഇംഗ്ലീഷുസൈന്യം ആരുവാമൊഴി വഴിക്കാണ് വരുന്നതെന്നറിഞ്ഞ് വേലുത്തമ്പിയും സൈന്യങ്ങളും യുദ്ധസാമഗ്രികളോടുകൂടി ആരുവാമൊഴിക്കോട്ടയിൽ കാത്തുനിന്നു. 984 മകരം 26-ാംനു- ഇംഗ്ലീഷുസൈന്യവും ആരുവാമൊഴിയെത്തി. രണ്ടു സൈന്യങ്ങളും തമ്മിൽ നാലുദിവസം മുഴുവനും ഭയങ്കരമായിപ്പൊരുതി. സംഖ്യയിൽ വളരെ അധികമുണ്ടായിരുന്ന ഇംഗ്ലീഷുസൈന്യം ഒടുവിൽ വേലുത്തമ്പിയുടെ സൈന്യത്തെ തോല്പിച്ച് 984 കുംഭം 1-ാംനു- ആരുവാമൊഴിക്കോട്ടപിടിച്ചു. അതോടുകൂടി തനിക്കു ജയം അസാദ്ധ്യമാണെന്നു കണ്ട് വേലുത്തമ്പി ഓരോദിക്കിലേക്കു പിരിഞ്ഞോടിക്കൊള്ളുവാൻ സൈന്യങ്ങൾക്കു കല്പന കൊടുത്തു. അദ്ദേഹവും കാട്ടുവഴി ഓടിപ്പോയി. ഇംഗ്ലീഷുസൈന്യങ്ങളാകട്ടെ തിരുവിതാംകൂറിൽ കടന്ന് കോട്ടാർ, നാഗർകോവിൽ, ഉദയഗിരി, പത്മനാഭപുരം എന്നീ പ്രദേശങ്ങൾ കൈവശപ്പെടുത്തി ക്രമത്തിൽ തിരുവനന്തപുര

ത്തിന്റെ സമീപത്ത് പാപ്പനംകോട്ടുവന്ന പാളയമടിച്ചു. ആ സമയത്തുതന്നെ കൊല്ലത്തുണ്ടായിരുന്ന ഇംഗ്ലീഷുസൈന്യവും അവിടെനിന്ന പുറപ്പെട്ട തിരുവനന്തപുരത്തിന്റെ അല്പം വടക്കുഭാഗത്തുവന്ന പാളയമടിച്ചു താമസിക്കുകയും ചെയ്തു തെക്കൻ തിരുവിതാംകൂറിൽ നിന്ന വേലുത്തമ്പിയും സൈന്യങ്ങളും തോറ്റോടിയതു കേട്ടപ്പോൾ കൊല്ലത്തു നിൎത്തിയിരുന്ന വേലുത്തമ്പിയുടെ സൈന്യങ്ങളും ഓരോ വഴിക്കു പിരിഞ്ഞുപോയി.

ഈ വൎത്തമാനങ്ങളെല്ലാം അറിഞ്ഞ ഉടൻതന്നെ വേലുത്തമ്പിയുടെ അക്രമപ്രവൃത്തികളൊന്നും മഹാരാജാവിന്റെ സമ്മതത്തോടുകൂടിച്ചെയ്തിട്ടുള്ളതല്ലെന്ന വിവരം കൊട്ടാരം സേവകന്മാരിൽ ഒരാളായ ഉമ്മിണിത്തമ്പി മുഖാന്തിരം മഹാരാജാവ് റസിഡണ്ടിനെ അറിയിച്ചു. ആ സംഗതി വേലുത്തമ്പിതന്നെ സമ്മതിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ റസിഡണ്ടിന വിശ്വസിക്കാതിരിപ്പാൻ നിവൃത്തിയുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. അതിനാം പുറമേ വേലുത്തമ്പിയെയും കൂട്ടരെയും പിടിച്ചേൽപ്പിക്കുന്നവൎക്ക് പ്രത്യേക സമ്മാനങ്ങൾ കൊടുക്കുന്നതാണെന്ന് റസിഡണ്ടിന്റെ ഉപദേശപ്രകാരം മഹാരാജാവ് ഒരു വിളംബരം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. ഇംഗ്ലീഷു സേനാധിപൻ ആവശ്യപ്പെട്ടപ്രകാരം വേലുത്തമ്പിയെ പിടിച്ചുകൊണ്ടുവരുവാനായി പല ദിക്കിലേക്കും ആളുകളെയും അയച്ചു.

വേലുത്തമ്പിയാകട്ടെ കാട്ടുവഴിക്ക് ഓടിപ്പോന്നു. തിരുവനന്തപുരത്തുവന്ന അവിടെനിന്ന വടക്കോട്ടുപോയി. വഴിക്ക് ഒരു ദിവസം അൎദ്ധരാത്രി സമയത്തു കിളിമാനൂർ കൊട്ടാരത്തിൽച്ചെന്നു. അവിടെ അത്താഴം കഴിച്ച് പുറപ്പെടാറായപ്പോൾ സ്വൎണ്ണപ്പിടിയോടുകൂടിയ തന്റെ മുദ്രവാൾ കൊട്ടാരത്തിൽ കൊടുത്തുപോകയും ചെയ്തു. ആ വാൾ ഇപ്പോഴും കിളിമാനൂർ കൊട്ടാരത്തിൽ ഇരിക്കുന്നുണ്ട്. കിളിമാനൂരിൽനിന്ന് രാത്രിയിൽത്തന്നെ പോയ വേലുത്തമ്പി മണ്ണടിക്ഷേത്രത്തിൽച്ചെന്ന് അവിടെ ഒളിച്ചിരുന്നു. അങ്ങനെയിരിക്കെ അദ്ദേഹത്തെപ്പിടിപ്പാനുള്ള ആളുകൾ എങ്ങനെയോ വിവരം അറിഞ്ഞ് ക്ഷേത്രം വളഞ്ഞു അവിടെനിന്നു രക്ഷപ്പെടാൻ മാൎഗ്ഗമില്ലെന്നു കണ്ടപ്പോൾ ശൂരനായ അദ്ദേഹം ശത്രുക്കളുടെ കയ്യിൽ അകപ്പെട്ട ശിക്ഷയനുഭവിപ്പാൻ കഴികയില്ലെന്നുറച്ച് കയ്യിലുണ്ടായിരുന്ന തോക്കുകൊണ്ടു ആത്മഹത്യ ചെയ്തു. മെക്കാളെ ആ വിവരം അറിഞ്ഞപ്പോൾ വേലുത്തമ്പി മരിച്ചുവല്ലോ എന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പകതീരാഞ്ഞിട്ട് കുന്നത്തൂർ താലൂക്കിലുള്ള മണ്ണടിക്ഷേത്രത്തിൽനിന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശവം തിരുവനന്തപുരത്തു വരുത്തി കണ്ണന്മൂല എന്ന സ്ഥലത്തുവെച്ച് കഴുകിന്മേലിട്ടു. ആ സംഗതി ഓൎക്കുമ്പോൾ മുറിച്ചതിന്ന പക

പോകണമെന്നു വിചാരിക്കാഞ്ഞതു് ഭാഗ്യംതന്നെ എന്നു വിചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മെക്കാളയുടെ ആ പൈശാചിക പ്രവൃത്തിയെപ്പറ്റി അന്നത്തെ ഗവർണർജനറാൾപോലും വളരെ അധിക്ഷേപിച്ചിട്ടുണ്ടു്. വേലുത്തമ്പിയുടെ ശവം മേൽപ്രകാരം കഴുകിന്മേൽ ഇട്ടതിനുശേഷം അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുജനെയും ഭൃത്യന്മാരെയും ഇംഗ്ലീഷുകാർ മരണശിക്ഷ അനുഭവിപ്പിച്ചു. അടുത്ത ദളവായായ ഉമ്മിണിത്തമ്പിയെക്കൊണ്ടു വേലുത്തമ്പിയുടെ വീടു് ഇടിച്ചുനിരത്തി കുളംകോരിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബന്ധുക്കളെ നാടുകടത്തിച്ചു. ഇങ്ങനെ വേലുത്തമ്പി ഏറ്റവും വലിയ അക്രമിയായിരുന്ന നിലയിലുള്ള ശിക്ഷകൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവനും ജീവൻ പോയതിനുശേഷം ശരീരവും അതിനുശേഷം കുടുംബവും ബന്ധുക്കളും താമസിച്ചിരുന്ന ഗൃഹംപോലും അനുഭവിക്കേണ്ടതായിവന്നു. എന്നാൽ സൂക്ഷ്മത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനനകാലം ദൈവഗത്യാ അല്പം വഴിപ്പോയി എന്നു മാത്രമേയുള്ളു. ഒരു പത്തു കൊല്ലത്തോളം മുമ്പു മാർത്താണ്ഡവർമ്മമഹാരാജാവിന്റെ കാലത്തായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഈ വക പ്രവൃത്തികൾതന്നെ അദ്ദേഹത്തെ ഒരുൽകൃഷ്ടനായകനാക്കിത്തീർക്കുമായിരുന്നു.

18. ദിവാൻ ഉമ്മിണിത്തമ്പി.

വേലുത്തമ്പിയുടെ കാലം മേൽപ്രകാരം അവസാനിച്ചതിനുശേഷം 984 മീനം 4-ാംനു മുതൽ മഹാരാജാവ് ഉമ്മിണിത്തമ്പിയെ ദിവാനായി നിയമിച്ചു. വേലുത്തമ്പിയും മറ്റും നടത്തിയ ലഹളയിൽ മഹാരാജാവിനു യാതൊരു പങ്കുമില്ലെന്നു തെളിഞ്ഞിരുന്നാലും ഉടമ്പടിപ്രകാരം നോക്കുമ്പോഴും ഒരോഹരിമാത്രമേ മഹാരാജാവിനോടാവശ്യപ്പെടാൻ ന്യായമുള്ളുവെന്നിരുന്നാലും ലഹള നിർത്തുവാനയച്ച ഇംഗ്ലീഷു സൈന്യങ്ങളുടെ ചെലവു മുഴുവൻതന്നെയും മഹാരാജാവ് കൊടുക്കണമെന്നാണ് മതിരാശി ഗവർണർ തീർച്ചപ്പെടുത്തിയതു്. അതിനാൽ മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന കപ്പക്കുടിശ്ശികക്കു പുറമെ ഈ വക സംഖ്യയും കൂടി ഒരു വലിയ തുക തിരുവിതാംകൂറിൽനിന്നു ഇംഗ്ലീഷുകാർക്കു കൊടുക്കേണ്ടതായിത്തീർന്നു. അതും കൂടാതെ പല സർക്കാരുദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ശമ്പളങ്ങളും കുടിശ്ശികയായിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അങ്ങനെ വളരെപ്പണത്തിന്റെ ആവശ്യം നേരിട്ടിരുന്ന നിലയിലാണ് ഉമ്മിണിത്തമ്പി ദിവാനായതു്. പണത്തിനു വേറെയൊരുമാർഗ്ഗവും കാണാഞ്ഞതിനാൽ കർണ്ണാട്ടിക്കു പട്ടാളസംഘത്തെയും നായർ പട്ടാളത്തിൽ ഏതാനും സംഘത്തെയും ഉമ്മിണിത്തമ്പി ദിവാൻ പിരിച്ചയച്ചു. തിരുവനന്തപുരത്തിന്റെയും നെയ്യാറ്റിൻകരയുടെയും മദ്ധ്യത്തിൽ കാടുപിടിച്ചു കിടന്നിരുന്ന സ്ഥലം വെട്ടിത്തെളിപ്പിച്ച് അവിടെ അനേകം കുടികൾ

നിൎമ്മിച്ച് നെയ്ത്തുകാരെ വരുത്തി താമസിപ്പിച്ചു. ആ സ്ഥലത്തിന മഹാരാജാവിൻെറ തിരുനാമധേയസ്മാരകമായി "ബാലരാമപുരം" എന്ന പേരും ഇട്ടു. രാജ്യത്തിൻെറ രക്ഷക്കായി പല സ്ഥലങ്ങളിലും ഠാണാവുകളും സ്ഥാപിച്ചു. നാഞ്ചിനാട്ടിൽ പല കാവൽ സ്ഥലങ്ങളും ഏൎപ്പെടുത്തി.

19. റസിഡണ്ടിനെ മാറ്റിയത്.

തൻെറ പേരിൽ പലതരത്തിലും അതൃപ്തിക്കു വകയുണ്ടെന്നുള്ള വിവരം അറിഞ്ഞതുകൊണ്ടും ശരീരസുഖം കുറവായതുകൊണ്ടും, കൎണൽ മെക്കാളെ ഗവൎണർ ജനറാളുടെ അനുവാദപ്രകാരം 985-ൽ ജോലിയിൽനിന്നും പിരിഞ്ഞുപോയി. അതിനു പകരം 'കൎണൽ മൺറോ,' റസിഡണ്ടായി വരികയും ചെയ്തു.

20. മഹാരാജാവിനു ദിവാനോടുണ്ടായ രസക്ഷയം.

ഉമ്മിണിത്തമ്പിയെ ദിവാനാക്കിട്ടു ഒന്നരക്കൊല്ലം കഴിഞ്ഞപ്പോഴെക്കും മുറജപം നടത്തേണ്ടകാലം വളരെ സ്സമീപിച്ചിരുന്നു. രാജ്യത്തിനു കടം വളരെ വൎദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള ഇക്കാലത്ത് മുറജപം നടത്തേണ്ടെന്നും അതിനുള്ള പണവും കൂടി ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ കടം വീട്ടുന്നതിന്നെടുക്കുകയാണ് നല്ലതെന്നും ദിവാൻ മഹാരാജാവിനെ അറിയിച്ചു. മുറജപം വേണ്ടെന്നു വെക്കുന്നത് അവിടെക്കു തീരെ ഇഷ്ടമായില്ല. അതിനാൽ അതു നടത്താതെ കഴികയില്ലെന്നു മഹാരാജാവു നിൎബന്ധിച്ചു. ദിവാൻ എത്രതന്നെ വിരോധം പറഞ്ഞിട്ടും ഫലമുണ്ടായില്ല. മുറജപത്തിൻെറ സംഗതിയിൽ അത്ര വളരെ വിരോധം പറഞ്ഞത് അവിടെക്കു രസിച്ചതുമില്ല. ഇക്കാലത്തു തന്നെ മാവേലിക്കര രാജകുടുംബത്തിലെ ഒരു രാജാവിനെ മഹാരാജാവു തിരുവനന്തപുരത്തുവരുത്തി കൊട്ടാരത്തിൽ താമസിപ്പിച്ചിരുന്നു. ആ രാജാവ് ശുദ്ധപ്രകൃതിയും അല്പം ഒരു ഡംഭിൻെറ ബോധവും ഉള്ള ആളായിരുന്നതിനാൽ കൊട്ടാരത്തിൽ പെരുമാറുന്നവരും മറ്റും ഡംഭ്രേമത്തിനു 'യുവരാജാവ്' എന്നുള്ള പേർ കൊടുത്തു പരിഹസിച്ചുവന്നു. ആ രാജാവിനെ അപ്രകാരം കൊട്ടാരത്തിൽ പെരുമാറുവാൻ മഹാരാജാവനുവദിച്ചിരുന്നത് ഉമ്മിണിത്തമ്പിക്കു പിടിച്ചില്ല. അതിനാൽ ആ രാജാവു വേലുത്തമ്പിയുടെ സഹായിയായിരുന്നുവെന്നും, കൊട്ടാരത്തിൽ താമസിപ്പിച്ചാൽ വൈഷമ്യം വരാനക്കമെന്നും മറ്റും ഉമ്മിണിത്തമ്പി മഹാരാജാവിനെ അറിയിച്ചു. അതും അവിടെക്കു തീരെ രസമായില്ല. ഇങ്ങനെ ഓരോ കാരണങ്ങളാൽ മഹാരാജാവിനു ദിവാൻെറ പേരിൽ തൃപ്തിയില്ലാതായിത്തീൎന്നു.

21. മഹാരാജാവു് നാടുനീങ്ങിയതു്.

ദിവാൻ ഉമ്മിണിത്തമ്പി എത്രതന്നെ ശ്രമിച്ചിട്ടും ഇംഗ്ലീഷുകാക്ക് കൊടുക്കേണ്ട പണം കൊടുത്തു തീൎപ്പാൻ സാധിച്ചില്ല. അതു കാരണം 980-ലെ ഉടമ്പടി പ്രകാരം രാജ്യത്തിൽ ഏതാനും ചിലഭാഗങ്ങൾ ഇംഗ്ലീഷുകാർ കയ്യശപ്പെടുത്തി നേരിട്ടു ഭരിക്കുന്നതിനുള്ള ആലോചനയും തുടങ്ങി. മഹാരാജാവിനു് പലവിധത്തിലുള്ള മനസ്സുഖക്കേടുകളും നേരിട്ടു് ദേഹസുഖമില്ലാതായി. ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ മേൽപ്പറഞ്ഞ ആലോചന മുറുകിവന്നു. അങ്ങനെയിരിക്കുന്ന അവസരത്തിൽ 986-തുലാമാസം 26-ാംനു- അൎദ്ധരാത്രി സമയത്തു് മഹാരാജാവു നാടുനീങ്ങി. അവിടേക്കു് അപ്പോൾ 28-വയസ്സുമാത്രമേ പ്രായമായിരുന്നുള്ളൂ. കഷ്ടിച്ചു പതിറിരണ്ടു വത്സരത്തോളംമാത്രം രാജ്യംവാണ ആ മഹാരാജാവിനു് അതിന്നിടയിൽ ഒരു നാലുജന്മം കൊണ്ടനുഭവിക്കാവുന്ന കലാപങ്ങളും സങ്കടങ്ങളും അനുഭവിക്കേണ്ടതായി വന്നു. ഒരു ക്ഷണമെങ്കിലും മനസ്സിന്നു സൈ്വരത്തോടുകൂടി കഴിച്ചുകൂട്ടുവാൻ സാധിച്ചില്ല. ഇങ്ങനെ അനേകം ക്ലേശങ്ങളെല്ലാം വളരെച്ചെറുപ്പത്തിൽതന്നെ അനുഭവിച്ചു കഴിച്ചുകൂട്ടി അവിടുന്നു് ലോകാന്തരപ്രാപ്തനാകയും ചെയ്തു. ഈ അത്യാപത്തു് ഇംഗ്ലീഷുകാരെയും രാജ്യത്തിൽ ചില ഭാഗം കയ്യശപ്പെടുത്തുന്ന കാൎയ്യത്തിൽനിന്നു തൽക്കാലം വിരമിപ്പിച്ചു.

ആറാംപ്രകരണം.

റാണി ഗൌരി ലക്ഷ്മീഭായി 986—990.

1. അക്കാലത്തെ രാജ്യസ്ഥിതി

ബാലരാമവൎമ്മ മഹാരാജാവു നാടുനീങ്ങിയ കാലത്തു് ഇംഗ്ലീഷുകാക്ക് കൊടുപ്പാനുള്ള കടം കൊടുത്തുതീൎപ്പാൻ സാധിക്കാഞ്ഞതിനാൽ രാജ്യത്തിന്റെ നില വലിയ കുഴപ്പത്തിലായിരുന്നു. അതിന്നു പുറമെ ചില സൎക്കാരുദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ശമ്പളവും ഏതാനും ചിലതു ബാക്കിയുമായിരുന്നു. രാജകുടുംബത്തിൽ പുരുഷസന്താനമായിട്ടാരുമുണ്ടായിരുന്നതുമില്ല രണ്ടു റാണിമാർ മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ഇതെല്ലാം കൊണ്ടും ഇംഗ്ലീഷുകാർ രാജ്യം മുഴുവനും കയ്യശപ്പെടുത്തിയേക്കുമോ എന്നുപോലും ജനങ്ങൾ ശങ്കിച്ചു; എങ്കിലും അതിനൊന്നും ഇടവരാതെ റസിഡണ്ടു കർണൽ മൺറോവിന്റെ മൎയ്യാദയും റാണി ലക്ഷ്മീഭായിയുടെ ഭാഗ്യവുംനിമിത്തം ആ രാജ്ഞിതന്നെ 986-മുതൽ രാജ്യഭരണം തു

ടങ്ങി. റാണി ലക്ഷ്മീഭായിയുടെ വാഴ്ച്ചക്കാലം തുടങ്ങിയതു മുതൽ മേൽപ്പറഞ്ഞ കുഴപ്പങ്ങൾ ക്രമേണ നീങ്ങിപ്പോകുന്നതിനും രാജ്യത്തിൽ സമാധാനവും സമ്പത്തും വൎദ്ധിച്ചുവരുന്നതിനും സംഗതിയായിത്തീരുകയും ചെയ്തു.

2. ഉപകാരത്തനം

മാവേലിക്കരനിന്ന് ഒരു രാജാവിനെ ബാലരാമവൎമ്മ മഹാരാജാവു കൊണ്ടുവന്നു കൊട്ടാരത്തിൽത്താമസിപ്പിച്ചിരുന്നതും അദ്ദേഹത്തെ ഡംഭു ബാധിച്ചതും പരിഹാസപ്രിയന്മാർ അദ്ദേഹത്തിനു 'യുവരാജാവ്' എന്ന സ്ഥാനപ്പേർ കൊടുത്തതും മുമ്പു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. മഹാരാജാവു നാടുനീങ്ങുന്നതിനു മുമ്പിൽത്തന്നെ താനാണ് അടുത്ത രാജ്യാവകാശിയെന്നും മറ്റും പറഞ്ഞുവന്നിരുന്നു. മഹാരാജാവു നാടുനീങ്ങിയപ്പോൾ ആ അനന്തരാവകാശം സ്ഥാപിച്ചു രാജ്യഭാരം തുടങ്ങുവാൻ ഒരുങ്ങുകയും അതിനു ചില വാദങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കയും ചെയ്തു. ചില രസികന്മാർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിന്നിലും കൂടി. ഇതെല്ലാം കണ്ടപ്പോൾ റാണി ലക്ഷ്മീഭായി ഉടൻതന്നെ റസിഡണ്ട് കൎണൽ മൺറോവിനെ ഒരു തിരുവെഴുത്തയച്ച് അദ്ദേഹത്തെ കൊട്ടാരത്തിൽ വരുത്തി വിവരങ്ങളെല്ലാം ധരിപ്പിച്ചു. ആ രാജാവിന് തിരുവിതാംകൂർ രാജവംശത്തെസ്സംബന്ധിച്ച് യാതൊരവകാശവുമില്ലെന്നും ഈ രാജവംശത്തിൽ ഒരാളെങ്കിലും ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ മറ്റൊരു കുടുംബത്തിലെ ഒരാൾ വന്ന് രാജ്യഭരണം നടത്തുന്നതു ശരിയാകുന്നതല്ലെന്നും ഉള്ള സംഗതികളും റസിഡണ്ടിനോടു പറഞ്ഞു. അതു തെളിയിക്കുന്നതിനുള്ള ചില ലക്ഷ്യങ്ങൾ കാണിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. റസിഡണ്ടു വാസ്തവമെല്ലാം മനസ്സിലാക്കി റാണിക്കു തന്നെയാണ് അടുത്ത രാജ്യാവകാശമെന്നു കാണിച്ച് ബ്രിട്ടീഷ് ഗവൎമ്മേണ്ടിലെഴുതി. അതനുസരിച്ചു റാണി രാജ്യഭാരം കയ്യേറ്റു നടത്തിത്തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു. മാവേലിക്കര രാജാവ് ഇതെല്ലാം കണ്ടു വല്ലാതെ നിരാശപ്പെട്ടുപോയി എങ്കിലും തീരെ പിന്മാറാതെ റാണിയുടെ അടുക്കൽച്ചെന്നുകൂടി ചില അധികാരങ്ങൾ നടത്താൻ നോക്കിത്തുടങ്ങി. ഓരോ ലക്ഷ്യങ്ങളിൽ റാണി തുല്യം ചാൎത്തേണ്ടതിനു പകരം താനായിക്കൊള്ളാമെന്നും മറ്റും പറകയും റാണിക്കു വിപരീതമായിച്ചിലതു പ്രവൎത്തിക്കയും ചെയ്തു. ആ വൎത്തമാനങ്ങൾ റസിഡണ്ടും മറ്റും അറിവാനിടവന്നതിന്റെ ഫലമായി ആ രാജാവിന് ഒരു തടവുകാരന്റെ നിലയിൽ ആദ്യം തലശ്ശേരിയിലും പിന്നെ ചെങ്കൽപ്പേട്ടയിലും താമസിച്ചു കഴിച്ചുകൂട്ടേണ്ടതായുംവന്നു.

3. ഉമ്മിണിത്തമ്പിയെപ്പിരിച്ചതു്.

രാജ്യഭാരം കയ്യേററു നടത്തിത്തുടങ്ങിയ കാലത്ത് റാണി ലക്ഷ്മീ ഭായിക്ക ഇരുപതുവയസ്സു പ്രായമേ ആയിരുന്നുള്ളു. എങ്കിലും അവിടുന്ന് നല്ല നയജ്ഞയും ബുദ്ധിമതിയും വിവേകശാലിനിയുമായിരുന്നു. രാജ്യഭരണവിഷയത്തിൽ അവിടത്തെ ഭർത്താവായ രാജരാജവമ്മ കോയിത്തമ്പുരാൻെറയും, സംശയം വരുന്ന കാര്യങ്ങളിൽ കർണ്ണൽ മൺറോവിൻെറയും സഹായവും ഉപദേശവും സിദ്ധിച്ചിരുന്നതിനാൽ യാതൊരു പ്രയാസവുംകൂടാതെ അവിടുന്നു ഭരണം നടത്തിവന്നു. എന്നാൽ ദിവാൻ ഉമ്മിണിത്തമ്പിക്ക് തൻെറ ഇഷ്ടപ്രകാരംതന്നെ എല്ലാം നടക്കണമെന്നു തോന്നിത്തുടങ്ങി. ഇംഗ്ലീഷുകാൎക്ക കൊടുക്കാനുണ്ടായിരുന്ന കടം ആ ദിവാനെക്കൊണ്ടു വീട്ടുവാൻ സാധിച്ചതുമില്ല. റാണിയുടെ അനുവാദം കൂടാതെ തനിഷ്ടംപോലെ ദിവാൻ കാര്യങ്ങൾ നടത്തിത്തുടങ്ങിയപ്പോൾ ആ വിവരം റാണി റസിഡണ്ടിന് എഴുതി അയയ്ക്കുകയും റസിഡണ്ടിൻെറ സമ്മതത്തോടുകൂടി ഉമ്മിണിത്തമ്പിയെ ദിവാൻ വേലയിൽനിന്നു പിരിക്കയും ചെയ്തു. അതിനുപകരം തക്കതായ ഒരാളെ നിയമിക്കാൻ തൽക്കാലം കാണാത്തതിനാൽ ദിവാൻെറ പ്രവൃത്തിയുംകൂടി റസിഡണ്ടുതന്നെ നടത്തിയാൽ നന്നെന്നും നയജ്ഞയായ റാണി റസിഡണ്ടിനെഴുതി. റസിഡണ്ട് അതു സമ്മതിക്കയും ചെയ്തു.

4. ഉമ്മിണിത്തമ്പിയെ നാടുകടത്തിയതു്.

ദിവാൻവേലയിൽനിന്നു തന്നെപ്പിരിച്ചത് റസിഡണ്ടിൻെറ പ്രേരണകൊണ്ടാണെന്ന് ഉമ്മിണിത്തമ്പി തെററിദ്ധരിച്ചു. അതുകാരണം റസിഡണ്ടിൻെറ പേരിൽ ഓരോ കുററങ്ങൾ നിൎമ്മിച്ചുണ്ടാക്കി അദ്ദേഹത്തെ ഉപദ്രവിക്കാൻ നോക്കിത്തുടങ്ങി. 'മല്ലൻപിള്ള' എന്ന പേരായ അന്നത്തെ സവ്വാധികാര്യക്കാർ ഉമ്മിണിത്തമ്പിയുടെ ഒരു ബന്ധുവായിരുന്നതിനാൽ റസിഡണ്ടിനെക്കുററപ്പെടുത്തുന്നതിൽ ആ സവ്വാധികാര്യക്കാരും സഹായിച്ചുവന്നു. റസിഡണ്ടിൻെറ പേരിൽ പല കുററങ്ങളും ആരോപിച്ചുംകൊണ്ടു സവ്വാധികാര്യക്കാർ ബ്രിട്ടീഷ് ഗവൎമ്മെണ്ടിലേക്കെഴുതി. എന്നാൽ കർണ്ണൽ മൺറൊ വളരെ മൎയ്യാദക്കാരനും സത്യവാനുമാണെന്നും മതിരാശി ഗവർണ്ണൎക്കും മററും നല്ല നിശ്ചയമുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ അവക എഴുത്തുകളൊന്നും അവർ വകവെച്ചില്ല. എന്നുമാത്രമല്ല ഈ കൃത്രിമങ്ങളെല്ലാം ഉമ്മിണിത്തമ്പിയുടെ പ്രേരണയാലുണ്ടാകുന്നതാണെന്നറിഞ്ഞ് അദ്ദേഹത്തെ തിരുവനന്തപുരത്തു താമസിപ്പിക്കാൻ പാടില്ലെന്നും, കൊല്ലത്തുകൊണ്ടുപോയി താമസിപ്പിക്കേണ്ടതാണെന്നും ഗവമ്മെണ്ടു കല്പിക്കയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ കൊല്ലത്തു താമസിക്കുമ്പോഴും ഉമ്മിണിത്തമ്പി റസിഡണ്ടിനെ

അപായപ്പെടുത്തുവാൻ ചില ഗൂഢാലോചനകൾ നടത്തി. അതു നിമിത്തം അദ്ദേഹത്തെ തിരുവിതാംകൂറിൽനിന്നു നാടുകടത്തി ചെങ്കൽപ്പെട്ടയിലേക്കുതന്നെ അയക്കേണ്ടിവന്നു.

5. ദിവാൻ കർണ്ണൽമൺറോ.

കർണ്ണൽ മൺറോ കൊല്ലവർഷം 986 ഇടവമാസത്തിലാണ് ദിവാനുദ്യോഗംകൂടി നോക്കിത്തുടങ്ങിയത്. അദ്ദേഹം ആ ഉദ്യോഗത്തിൽ പ്രവേശിച്ച ഉടൻതന്നെ ഈ രാജ്യത്തെ ആചാരങ്ങൾ, ധർമ്മസ്ഥാപനങ്ങൾ മുതലായതെല്ലാം കീഴ്നടപ്പടിപ്രകാരം നടത്തുന്ന കാര്യത്തിൽ റാണി എഴുത്തുമൂലം ദിവാനെ പ്രത്യേകം ഓർമ്മപ്പെടുത്തുകയും ദിവാൻ അതിൽ പ്രത്യേകം നിഷ്കർഷിക്കയും ചെയ്തു. അതുപോലെതന്നെ രാജ്യഭരണസംബന്ധമായിച്ചെയ്യുന്ന സകല കാര്യങ്ങളും റാണിയോടാലോചിച്ചും എഴുത്തുകുത്തുകൾ റാണിയെക്കാണിച്ചും അവിടുത്തെ അഭിപ്രായമനുസരിച്ചാണ് ദിവാൻ നടത്തിവന്നത്. ഖജനാവിലുള്ള വരവുചെലവുകളും ഇംഗ്ലീഷുകാർക്കു കൊടുത്തുതീർക്കുന്ന കടത്തിന്റെയും മറ്റും ഓരോ മാസത്തെ കണക്കുകൾ മാസംതോറും റാണിക്കയച്ചുകൊടുക്കണമെന്നും ദിവാൻ ഹജൂർ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരോടേർപ്പാടുചെയ്തു. ദിവാന്റെയും ഖജനായിലെ മേലുദ്യോഗസ്ഥന്റെയും ഒപ്പോടുകൂടിയ ബില്ലുകൾ പ്രകാരമല്ലാതെ സർക്കാർപണം ചെലവു ചെയ്വാൻ പാടുള്ളതല്ലെന്നും നിയമിച്ചു.

6. രാജ്യപരിഷ്കാരങ്ങൾ.

കർണ്ണൽ മൺറോ ദിവാനായ ഉടൻതന്നെ രാജ്യത്തെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെയിടയിലുണ്ടായിരുന്ന അഴിമതികൾ കഴിയുന്നിടത്തോളവും നിർത്തൽചെയ്തു. അദ്ദേഹംതന്നെ രാജ്യമൊട്ടുക്കും സഞ്ചരിച്ച് ഓരോപ്രദേശത്തും ഉണ്ടായിരുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ അന്യായപ്രവൃത്തികൾ കണ്ടുപിടിക്കയും അതാതിനു തക്കതായ ശിക്ഷകൾ കൊടുത്തുവരികയും ചെയ്തു. ഈ ശിക്ഷകളുടെ സമ്പ്രദായം മിക്കതും സൈന്യസംഘങ്ങളിൽച്ചേർന്നവർക്കു കൊടുക്കുന്നശിക്ഷകൾപോലെ ഇത്ര അടിവീതം അടിക്കുക എന്ന മട്ടിലായിരുന്നു. ഉദ്യോഗത്തിൽനിന്നു പിരിച്ചുവിടുക എന്നതു വളരെ കുറച്ചേ ചെയ്തുള്ളു. അതുനിമിത്തം കീഴുദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെയും പൊതുജനങ്ങളുടെയും മുമ്പിൽവെച്ച് അടികൊള്ളുന്നതിലുള്ള കുറച്ചിൽ വിചാരിച്ച് അധികം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും ക്ഷണത്തിൽ മര്യാദക്കാരായിത്തീർന്നു.

അക്കാലത്തുണ്ടായിരുന്ന വലിയ സർവ്വാധികാര്യക്കാർ, സർവ്വാധികാര്യക്കാർ എന്ന ഉദ്യോഗങ്ങളെ കർണ്ണൽമൺറോ നിർത്തൽചെയ്തു.

കാൎയ്യക്കാർ എന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാൎക്ക് അക്കാലംവരെയും നികുതി പിരിക്കുന്നതിനു പുറമെ പ്രജകളുടെ ഇടയിൽ ന്യായം നടത്തുന്നതിനു വേണ്ട ന്യായാധിപന്റെയും പോലീസുദ്യോഗസ്ഥന്റെയും അധികാരങ്ങളുംകൂടി ഉണ്ടായിരുന്നു. ആവക അധികാരങ്ങൾ കുറച്ച് അവരെ നികുതി പിരിക്കുന്നതിനു മാത്രം അധികാരമുള്ള റവന്യൂ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരാക്കുകയും ഉദ്യോഗപ്പേർ 'തഹശീൽദാർ' എന്നാക്കി മാറ്റുകയും ചെയ്തു. കരംപിരിക്കുന്ന കാൎയ്യത്തിൽ തഹശീൽദാരന്മാരെ സഹായിപ്പാൻ സമ്പ്രതിപിള്ളമാരെയും പാൎവ്വത്യകാരന്മാരെയും ഗുമസ്തന്മാരെയും മറ്റും നിയമിച്ചു. സിവിലും ക്രിമിനലും ആയുള്ള വ്യവഹാരങ്ങൾ തീൎച്ചചെയ്യുന്നതിനായി പത്മനാഭപുരം, തിരുവനന്തപുരം, മാവേലിക്കര, വൈക്കം, ആലുവാ എന്നീ അഞ്ചുസ്ഥലങ്ങളിൽ അഞ്ചു ജില്ലാക്കോടതികൾ ഏൎപ്പെടുത്തി. തിരുവനന്തപുരത്ത് ഒരു അപ്പീൽക്കോടതിയും ഏൎപ്പെടുത്തി. ജില്ലക്കോടതികളിൽ ഓരോ ജഡ്ജിമാരെയും ഓരോ ശാസ്ത്രിമാരെയും അപ്പീൽക്കോടതിയിൽ ദിവാനോടുകൂടെ നാലു ജഡ്ജിമാരെയും നിശ്ചയിച്ചു. ഈ വക കോടതികൾ അനുസരിക്കേണ്ട ചില നിയമങ്ങൾ നാട്ടിലുള്ള ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും മറ്റുമായിച്ചേൎന്നാലോചിച്ചും ധൎമ്മശാസ്ത്രമനുസരിച്ചും എഴുതി ഉണ്ടാക്കിച്ചു. ആവക നിയമങ്ങളടങ്ങിയ ചട്ടവരിയോലയിൽ ഓരോ വ്യവഹാരങ്ങളിലും നടത്തേണ്ട നടപടിക്രമങ്ങളും ജഡ്ജിമാൎക്കുള്ള അധികാരസീമകളും വിവരിച്ചിരുന്നു. അങ്ങനെ ഉണ്ടാക്കിയതും മുപ്പത്തിനാലു ഖണ്ഡികകളടങ്ങിയതുമായ ആ ചട്ടം റാണിയുടെ കല്പന പ്രകാരം 987 ചിങ്ങം 30-നു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. ഇതു കൂടാതെ സൎക്കാരുദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ പേരിലുണ്ടാകുന്ന കേസ്സുകൾ വിസ്തരിക്കുന്നതിനായി ഒരു ഹജൂർകോടതിയും ഏൎപ്പെടുത്തി. രാജ്യത്തിൽ സമാധാനപരിപാലനം നടത്തുന്നതിനുവേണ്ടി പോലീസുസംഘത്തെയും അക്കാലത്താണ് ഏൎപ്പെടുത്തിയത്. പോലീസുസംഘത്തിന്റെ മേലധികാരം ദിവാൻതന്നെ വഹിക്കയും ചെയ്തു. പ്രജകൾക്ക് ഉപദ്രവകരങ്ങളായ പലകരങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നതു നിൎത്തൽ ചെയ്തു. അതുനിമിത്തം സൎക്കാരിലേക്കു നഷ്ടം വരാതിരിപ്പാനായി ഓരോ സ്ഥലങ്ങളിൽ ചൗക്കകൾ ഏൎപ്പെടുത്തി കച്ചവടച്ചരക്കുകളിൽ ചിലതിനു തീരുവ പിരിച്ചുവന്നു. സൎക്കാരിലെ വരവുചെലവുകൾ പരിശോധിക്കുന്നതിനായി ഒരു കണക്കഡിപ്പാർട്ടുമെന്റു പുതുതായി ഏൎപ്പെടുത്തി. അനാവശ്യച്ചെലവുകൾ പലതും കുറച്ചു. ഓരോരുത്തൎക്ക് അടുത്തൂണുകൾ കൊടുത്തുവരുന്ന സംഗതിയിലും ചില വ്യവസ്ഥകൾ ചെയ്തു നിജപ്പെടുത്തി. ഈവക പരിഷ്കാരങ്ങൾ നടത്തിയതിനാൽ ജനങ്ങൾക്കു സങ്കടംവരാതെ സൎക്കാരിൽ മുതലെടുപ്പു വൎദ്ധി

ക്കയും ചെലവു ചുരുക്കുകയും അതുനിമിത്തം കടങ്ങളെല്ലാം വീട്ടുവാൻ എളുപ്പത്തിൽ സാധിക്കയും ചെയ്തു.

ഈ രാജ്യത്തുള്ള പല ദേവസ്വങ്ങളെസ്സംബന്ധിച്ചും റാണി ലക്ഷ്മീഭായിയുടെ കാലത്ത് ചില പരിഷ്കാരങ്ങൾ ചെയ്തു. ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ വേണ്ട പൂജ, അടിയന്തിരങ്ങൾ മുതലായതു ശരിയായി നടത്താതെയും ദേവസ്വംകാൎയ്യങ്ങൾ ശരിക്കു നോക്കാതെയും ആ വക സ്വത്തുക്കൾ ഊരാളന്മാരും മറ്റും അപഹരിച്ചു വന്നതു നിൎത്തൽചെയ്തു. സ്വത്തുകളെല്ലാം സൎക്കാരിന്റെ കീഴിലാക്കി ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ നിത്യച്ചെലവുകൾക്കും വിശേഷച്ചെലവുകൾക്കും ഓരോരോ പതിവുകൾ നിശ്ചയിച്ചു. സൎക്കാരുദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ മേൽനോട്ടത്തിൽ അവക അടിയന്തിരങ്ങൾ നടത്തിക്കുന്നതിന്നു വേണ്ട ഏൎപ്പാടും ചെയ്തു.

മറ്റു ചില രാജ്യങ്ങളിലെന്നപോലെ തിരുവിതാംകൂറിലും അക്കാലം വരെയും സാധാരണയായി ചില ജനങ്ങളെ അടിമകളാക്കിവെച്ച് അവരെ വിലയ്ക്കു വിൽക്കുകയും വാങ്ങുകയും ചെയ്തുവന്നു. കൊല്ലം 987-ൽ റാണിലക്ഷ്മീഭായിയുടെ ഒരു വിളംബരംമൂലം ആ അടിമക്കച്ചവടം മിക്കതും നിൎത്തൽ ചെയ്തു. പുലയർ, മലയർ, പള്ളർ എന്നിവരെയല്ലാതെയും അവരെത്തന്നെയും കൃഷി നടത്തുന്നതിന്നു മാത്രം അവശ്യമായിട്ടല്ലാതെയും മറ്റു യാതൊരു മനുഷ്യനെയും അടിമയാക്കിക്കച്ചവടം ചെയ്തുപോകരുതെന്നും മേലിൽ ആരെങ്കിലും അങ്ങനെ ചെയ്തുപോയാൽ അവരെ നാടുകടത്തുന്നതും അവരുടെ മുതലെല്ലാം സൎക്കാരിലേക്കെടുക്കുന്നതുമാണെന്നും ആ വിളംബരത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്.

പ്രായപൂൎത്തിവന്ന തിരുവിതാംകൂർ രാജ്ഞിമാർ അക്കാലംവരെയും അന്യപുരുഷന്മാരെക്കാണുകയോ ജനങ്ങൾക്കു കാണത്തക്ക വിധം സഞ്ചരിക്കയോ ചെയ്യരുതെന്നു വെച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ആ ഏൎപ്പാടും റാണി ലക്ഷ്മീഭായിയുടെ കാലം മുതൽ വേണ്ടെന്നു വെച്ചു. ദിവാനും മറ്റു പ്രധാനോദ്യോഗസ്ഥന്മാൎക്കും റാണിയെ മുഖം കാണിച്ച് നേരിട്ടുതന്നെ കാൎയ്യങ്ങൾ അറിയിപ്പാൻ വിരോധമില്ലെന്നും മറ്റും അവിടുന്നു തീൎച്ചപ്പെടുത്തുകയും ജനങ്ങൾക്കു കാണത്തക്കവിധം എഴുന്നള്ളത്തുകൾ നടത്തുകയും ചെയ്തു. അതുപോലെതന്നെ യൂറോപ്യന്മാൎക്കു കൊട്ടാരത്തിലോ കോട്ടക്കകത്തോ കടപ്പാൻ പാടില്ലെന്നുണ്ടായിരുന്ന നിയമവും റാണി നിൎത്തൽ ചെയ്തു.

വേലുത്തമ്പിയുടെ ലഹളയ്ക്കുശേഷം തിരുവിതാംകൂറിൽ പട്ടാളസംഘത്തെ തീരെയില്ലാതാക്കിയിരുന്നു. റാണിലക്ഷ്മീഭായിയുടെ കാലത്തു കൊട്ടാരം, ഖജനാ മുതലായതു കാത്തു നിൽക്കുന്നതിന്നും എഴു

നുള്ള ത്തുകളിൽ അകമ്പടിസേവിക്കുന്നതിനും മററുമായി രണ്ടു സംഘം നായർ പട്ടാളങ്ങളും ഒരു കമ്പിനി കുതിര പട്ടാളവും പുതുതായി ഏപ്പെടുത്തുകയും ആ പട്ടാളങ്ങളുടെ മേൽ വിചാരത്തിന് യൂറോപ്യൻ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ നിയമിക്കയും ചെയ്തു.

ഇക്കാലത്തുതന്നെ പല പുതിയ റോഡുകളും വെട്ടിക്കയും പഴയ റോഡുകൾ നന്നാക്കിക്കയും വഴികൾക്കു പാലേടത്തും പാലങ്ങൾ കെട്ടിക്കയുംചെയ്തു് ജനങ്ങൾക്കു ഗതാഗതത്തിനും കച്ചവടസ്സാമാനങ്ങൾ കൊണ്ടുപോകുന്നതിനും സൌകര്യം വൎദ്ധിപ്പിച്ചു. തിരുവനന്തപുരത്തും കൊല്ലത്തും ഓരോ റസിഡണ്ടു ബംഗ്ലാവു പണിയിപ്പിച്ചതും ഇക്കാലത്താണ്. കന്യാകുമാരിക്കു സമീപം സമുദ്രത്തിൽ ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ മുത്തുച്ചിപ്പികൾ എടുക്കുന്നതിനുള്ള ഏർപ്പാടുചെയ്തു. ഉപ്പ്, കുരുമുളക്, പുകയില ഇവയെ സൎക്കാർ കുത്തകച്ചരക്കുകളാക്കി അവകസാധനങ്ങൾ വിൽക്കുന്ന കടകളുടെയും ഗുദാമുകളുടെയും മേൽവിചാരത്തിനായി 'കൊത്തുവാൾ' എന്ന പേരിൽ ചില ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെയും നിയമിച്ചു.

7. റാണിക്കു പുരുഷസന്താനമുണ്ടായതു്.

കൊല്ലം 988 മേടം 5-ാംനു- റാണിലക്ഷ്മീഭായി പ്രസവിച്ച് രാജകുടുംബത്തിൽ ഒരു പുരുഷസന്താനമുണ്ടായി. ആ രാജകുമാരൻ ജനിച്ചതുതന്നെ മഹാരാജാവായിട്ടാകയാൽ അവിടുത്തെപ്പററി ജനങ്ങൾ 'ഗർഭശ്രീമാൻ' എന്ന ഭാഗ്യപ്പേരും പറഞ്ഞു വന്നു. ആ കുമാരനാണ് സകലകലാനിധിയെന്നും മഹാകവിയെന്നും ലോകപ്രസിദ്ധനായിത്തീർന്ന സാക്ഷാൽ സ്വാതിതിരുനാൾ രാമവൎമ്മ മഹാരാജാവ്. 988 കൎക്കടകം 16-ാംനു- വ്യാഴാഴ്ച ആ സ്വാതിതിരുനാൾ കുമാരനെ മഹാരാജാവായി പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തു. അന്നുമുതൽ റാണിലക്ഷ്മീഭായി ആ മഹാരാജാവിൻെറ പ്രതിനിധിയെന്ന നിലയിലാണ് രാജ്യം ഭരിച്ചതു്. ആ റാണിക്കു സ്വാതിതിരുനാൾ മഹാരാജാവിൻെറ ജനനത്തിനു മുമ്പിൽ രുഗ്മിണീഭായി എന്ന ഒരു പുത്രിയും ആ മഹാരാജാവിൻെറ ജനനത്തിനു ശേഷം കൊല്ലം 990 ചിങ്ങമാസത്തിൽ ഉത്രം തിരുനാളിൽ ഒരു പുത്രനും കൂടി ജനിച്ചിട്ടുണ്ട്.

8. കൎണ്ണൽ മൺറോ ദിവാനുദ്യോഗത്തിൽനിന്നു പിരിഞ്ഞതു്.

രാജ്യത്തിൽ ചില പരിഷ്കാരങ്ങൾചെയ്തു ധനസ്ഥിതി നന്നാക്കുന്നതിനും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെയും മററും അഴിമതികൾ നിൎത്തുന്നതിനും വേണ്ടിയാണ് കർണ്ണൽ മൺറോ താൻ തന്നെ ദിവാനുദ്യോഗവുംകൂടി സ്വീകരിച്ചു നടത്താമെന്നു തീർച്ചയാക്കിയത്. ആ വക കാൎയ്യങ്ങളെല്ലാം ഒരുവിധം നിർവഹിച്ചു കഴിഞ്ഞുവെന്നുകണ്ട് കർണ്ണൽ

മൺറോ 989-ൽ ദിവാനുദ്യോഗത്തിൽനിന്നു പിരിഞ്ഞു. നാട്ടുകാരായ ഒരുദ്യോഗസ്ഥനെത്തന്നെ ദിവാനുദ്യോഗത്തിൽ നിയമിക്കുന്നതിന്നു റാണിയോടാവശ്യപ്പെടുകയുംചെയ്തു. അതനുസരിച്ച് അപ്പോൾ അപ്പീൽക്കോടതിയിൽ ജഡ്ജിയായിരുന്ന ദേവൻ പത്മനാഭൻ എന്ന ആളെ റാണി ദിവാനാക്കി നിയമിച്ചു. എന്നാൽ അധികകാലം കഴിയുന്നതിന്നു മുമ്പുതന്നെ ആ ദിവാൻ മരിച്ചുപോയി. അതിന്നുശേഷം റാണി അക്കാലത്തു ദിവാൻ പേഷ്കാരായിരുന്ന ബാപ്പുരായരെ തൽക്കാലത്തേക്കു ദിവാനുദ്യോഗം വഹിക്കുന്നതിന്നു നിയമിച്ചു.

9. റാണി ലക്ഷ്മീഭായി നാടുനീങ്ങിയതു്.

ഉത്രം തിരുനാൾ മാർത്താണ്ഡവർമ്മ രാജകുമാരനെ പ്രസവിച്ചിട്ട് ഏകദേശം ഒരു മാസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അതായതു് 990 കന്നിമാസത്തിൽ, റാണിലക്ഷ്മീഭായി അകാലമരണം പ്രാപിച്ചുപോയി. ഈ റാണി ഏററവും ഗുണശാലിനിയും കരുണാവാത്സല്യങ്ങളാൽ രാജകുടുംബത്തിനെന്നു മാത്രമല്ല, പ്രജകൾക്കുപോലും ഉൽകൃഷ്ടയായ മാതാവുമായിരുന്നു. അവിടുന്ന് ഇഹലോകം വിടുന്നതിന്ന് അല്പം മുമ്പിൽ തന്റെ ഭർത്താവിനെ സമീപത്തേക്കു വിളിച്ചുവരുത്തി തൃക്കണ്ണിൽ കണ്ണീർ നിറച്ചുകൊണ്ട് ഇങ്ങനെ കല്പിച്ചു. എന്റെ "സഹോദരിയായ റാണി പാർവതീഭായിയേയും പുത്രി രുഗ്മിണീഭായിയേയും പുത്രന്മാരെയും ഇതാ ഞാനവിടുത്തെ ഏല്പിക്കുന്നു. അവരെ വേണ്ടതുപോലെ രക്ഷിക്കണം. എന്റെ അനുജത്തി രാജ്യഭരണം ചെയ്യുമ്പോഴും അവിടുന്ന് എനിക്കു ചെയ്തതുപോലെയും അതിൽ കൂടുതലായും വേണ്ട സഹായങ്ങൾ ചെയ്യണം. എന്നെ മറക്കരുത്." ഇത്രയും കല്പിച്ചിട്ട് പിന്നെ അധികം കഴിയുന്നതിന്നു മുമ്പിൽ ആ ഗുണവതി ഇഹലോകവാസം വെടിയുകയും ചെയ്തു. റാണിലക്ഷ്മീഭായിയുടെ ഭരണകാലം പല സംഗതികൾകൊണ്ടും തിരുവിതാംകൂർ ചരിത്രത്തിൽ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു ഘട്ടമായിട്ടാണിരിക്കുന്നതു്.

—*—

ഏഴാം പ്രകരണം

റാണി ഗൌരി പാർവതീഭായി 990—1004.

1. രാജകുടുംബത്തിന്റെ സ്ഥിതി.

ലക്ഷ്മീഭായിറാണി നാടുനീങ്ങിയകാലത്ത് റാണി പാർവതീഭായിക്ക് 13 വയസ്സും രുഗ്മിണീഭായിക്ക് 7 വയസ്സും സ്വാതിതിരുനാൾ മഹാരാജാവിന് ഒന്നരവയസ്സും ഉത്രംതിരുനാൾ ഇളയരാജാവിന് ഒ

ന്നരമാസവും മാത്രമേ പ്രായമായിട്ടുണ്ടായിരുന്നുള്ളു. അതിനാൽ രാജകുടുംബത്തിൽ ബാല്യം കഴിഞ്ഞവരായി ആരുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. അങ്ങനെയുള്ള ഒരു നിലയിലാണ് 13 വയസ്സുമാത്രം പ്രായമായ റാണി പാർവതീഭായി സ്വാതിതിരുനാൾ മഹാരാജാവിന്റെ പ്രതിനിധിയുടെ നിലയിൽ രാജ്യഭരണം കൈയേററത്. റാണി ലക്ഷ്മീഭായിയുടെ ഭർത്താവായ രാജരാജവർമ്മ കോയിത്തമ്പുരാന്റെ സഹായവും ഉപദേശങ്ങളും വഴിക്കു വലിയ ക്ലേശംകൂടാതെതന്നെ ചുമതലയേറിയ ആ ഭാരം പാർവതീറാണി നിർവഹിച്ചുവന്നു. അതിന്നു പുറമെ കർണൽ മൺറോവും ഭരണകാര്യത്തിൽ വേണ്ട സഹായങ്ങൾ ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. ഈ റാണി പാർവതിഭായി ചെറുപ്പത്തിൽത്തന്നെ വളരെ ശാന്തശീലയുംഈശ്വരഭക്തിയും കരുണയും സൽസ്വഭാവവും ഉള്ള ആളായിരുന്നു.

2. ദിവാന്മാരുടെ മാററം.

ദിവാൻ ദേവാൻ പത്മനാഭൻ മരിച്ചതിന്നുശേഷം ആ ഉദ്യോഗത്തിൽ ബാഹ്യരായവരെ തൽക്കാലത്തേക്കു മാത്രമായിട്ടാണ് ലക്ഷ്മീഭായിറാണി നിശ്ചയിച്ചിരുന്നതെന്നു മുമ്പു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. റാണി പാർവതീഭായി രാജ്യഭരണം കൈയേററതിന്നുശേഷം സ്ഥിരമായിത്തന്നെ ഒരാളെ ദിവാനാക്കി നിയമിക്കണമെന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്തി. അതനുസരിച്ച് കൊട്ടാരം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരിൽ ഒരാളും ശംകു അണ്ണാവി എന്നു സാധാരണ വിളിച്ചുവന്നിരുന്നയാളുമായ ശംകരനാരായണയ്യനെ 990-ൽ ദിവാനുദ്യോഗത്തിൽ നിയമിച്ചു. കൊട്ടാരം ജോലികളിൽ അദ്ദേഹം നല്ല സാമർത്ഥ്യം കാണിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടാണ് അപ്രകാരം നിയമിക്കാനിടയായത്. എന്നാൽ ഒരു തറവാട്ടിൽ കാരണവന്റെ നില കല്പിച്ചു വഹിക്കാനല്ലാതെ ഒരു രാജ്യത്തിന്റെ ഭരണം നടത്തുവാൻ അക്കാലത്തെ സ്ഥിതിക്കു വിശേഷിച്ചും അദ്ദേഹത്തിനെക്കൊണ്ടു മരിയാകയില്ലെന്ന് അധികം താമസിക്കാതെതന്നെ അനുഭവപ്പെട്ടു. അതിനാൽ പത്തുമാസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾകർണൽ മൺറോവിന്റെ ഉപദേശപ്രകാരം ശങ്കുഅണ്ണാവിയെ ദിവാനുദ്യോഗത്തിൽനിന്നു റാണി പിരിച്ചുവിട്ടു. അതിന്നുശേഷം അക്കാലത്ത് ഹജൂർകോടതിയിലെ ഒരു ജഡ്ജിയും കൊച്ചിരാജ്യക്കാരനുമായ രാമൻമേനവനെ 991-ൽ ദിവാനാക്കി നിയമിച്ചു. ഈ രാമൻമേനവൻ നല്ല കാര്യപ്രാപ്തിയും സത്യവും മര്യാദയും ബുദ്ധിശക്തിയും ഉത്സാഹവും ഉള്ള ആളായിരുന്നു. അദ്ദേഹം യാതൊരു പക്ഷപാതവുംകൂടാതെ ശരിയായി കാര്യങ്ങൾ നോക്കിവന്നു. കർണൽ മൺറോ ദിവാനുദ്യോഗത്തിൽനിന്നു പിരിഞ്ഞതിനുശേഷം ഭരണകാര്യങ്ങൾ അകപ്പാടെ ഒന്നു.യഞ്ഞമട്ടിൽ നടന്നുവരികയായിരുന്നു. രാമൻമേനവൻ അതെല്ലാം നി

ത്തി ഊജ്ജിതത്തോടെ കാര്യങ്ങൾ നടത്തിച്ചു. ആലപ്പുഴ തുറമുഖത്തെ ഒന്നുകൂടി പരിഷ്കരിച്ച് കച്ചവടം വദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനു വേണ്ട ഏപ്പാടുകൾ ജാഗ്രതയായിച്ചെയ്തു. അവക പരിഷ്കാരങ്ങളോടുകൂടി കച്ചവടം ഏജണ്ടായി ആലപ്പുഴ ഒരു യൂറോപ്യൻ ഉദ്യോഗസ്ഥനെ നിയമിക്കയും ചെയ്തു. 'കാപ്ററൻ ഗാർഡൻ' എന്ന യൂറോപ്യനെയാണ് ആദ്യത്തെ കച്ചവടം ഏജണ്ടായി നിയമിച്ചത്. ആ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ കാര്യങ്ങൾ നടത്തുന്നതിൽ ജാഗ്രതയും വാസനയും ഉള്ള ആളായിരുന്നുവെങ്കിലും തന്നിഷ്ടംപോലെയും തനിക്കുള്ള അധികാരത്തിൽക്കവിഞ്ഞും ഓരോന്നു പ്രവത്തിപ്പാൻ മടിച്ചില്ല. നിയമത്തിനു വിരുദ്ധമായ അവക പ്രവൃത്തികളെപ്പററി ദിവാൻ ആ ഉദ്യോഗസ്ഥനെ ശ്വാസിച്ചു. നിയമവിരുദ്ധമായിച്ചെയ്തിട്ടുള്ള പ്രവൃത്തികളെപ്പററി നിഷ്പക്ഷമായ ഒരന്വേഷണവും ദിവാൻ നടത്തി. യൂറോപ്യനായ ഏജണ്ടിന് ദിവാൻ തന്റെ പ്രവൃത്തിയെക്കുറിച്ചാക്ഷേപിച്ചതു രസിച്ചില്ല. അയാൾ കർണൽ മൺറോവിന്റെ അടുക്കൽ പരാതി പറഞ്ഞു. കർണൽ മൺറോ കാര്യസ്വഭാവം പരിശോധിച്ചതിൽ ഏജണ്ടിന്റെ പ്രവൃത്തികളാണ് തെററായിട്ടുള്ളതെന്നു കണ്ടുവെങ്കിലും ഒരു യൂറോപ്യൻ ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ പ്രവൃത്തിയിൽ ഒരിന്ത്യനായ ദിവാൻ അപ്രകാരം ആക്ഷേപിച്ചത് വളരെ മര്യാദക്കേടായിരുന്ന ആ റസിഡണ്ടു യൂറോപ്യനുപോലും സഹിച്ചില്ല. അതിനാൽ അതുമുതൽ ദിവാൻ രാമൻമേനവനും റസിഡണ്ടു കർണൽ മൺറോവും തമ്മിൽ ഒന്നാമതായി രസക്ഷയവും വന്നുകൂടി. അക്കാലത്ത് 'റഡ്ഡിറാവു' എന്നൊരാളായിരുന്നു ദിവാൻപേഷ്കാരായിരുന്നത്. ആ റഡ്ഡിറാവു കർണൽമൺറോ ഒരുമിച്ചു തിരുവിതാംകൂറിൽ വന്ന് ഉദ്യോഗത്തിൽ പ്രവേശിച്ച് ആ ഉയന്നപടിയിൽ എത്തിയ ആളും റസിഡണ്ടിന്റെ ആശ്രിതനുമായിരുന്നു. ദിവാനും റസിഡണ്ടും തമ്മിൽ രസമില്ലാതെയായതുമുതൽ തനിക്കു ദിവാനുദ്യോഗം കിട്ടുവാൻ റഡ്ഡിറാവു ശ്രദ്ധമായി ശ്രമംചെയ്തുവന്നു. അങ്ങനെ ഏകദേശം ഒരു കൊല്ലത്തോളം ദിവാനും റസിഡണ്ടും തമ്മിൽ രസമില്ലാതെതന്നെ കഴിഞ്ഞുകൂടി. ആ ത്രയുംകാലത്തെ ആലോചനയുടെ ഫലമായി 'ദളവ' എന്ന പണ്ടത്തെ ഉദ്യോഗപ്പേരോടുകൂടിയും എന്നാൽ രാജ്യഭരണത്തെസ്സംബന്ധിച്ച് യാതൊരധികാരവുമില്ലാതെയും ഒരു പുതിയ ഉദ്യോഗം സൃഷ്ടിച്ച് ദിവാൻ രാമൻമേനവനെ ആ ഉദ്യോഗത്തിലേക്കു മാററാമെന്നു കർണൽ മൺറോ കണ്ടുപിടിച്ചു. പുതിയ സൃഷ്ടിയായ ആ ദളവയുദ്യോഗത്തിന്റെ പ്രവൃത്തിയാകട്ടെ ജഡ്ജിമാർ തൂക്കിക്കൊല്ലുവാൻ വിധിക്കുന്ന കുററക്കാരെ തൂക്കിക്കൊല്ലുന്നതിനുള്ള കല്പനകൾ കൊടുക്കുക മാത്രമായിരുന്നു. ദിവാനുദ്യോഗത്തേക്കാൾ അതിനു ശമ്പളവും കുറവായിരുന്നു.

റസിഡൻ്റ് കർണ്ണൽ മൺറോ തൻെറ ആലോചന റാണിയെ അറിയിക്കയും അതുപ്രകാരം നടത്തുവാനാവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു. അതനുസരിച്ച് 992 കുംഭത്തിൽ രാമൻമേനവനെ ദിവാനുദ്യോഗത്തിൽ നിന്നു മാററി ദളവയുദ്യോഗത്തിൽ നിയമിക്കുന്നതിനുള്ള കല്പനയും ഉണ്ടായി. പക്ഷെ രാമൻമേനവൻ തനിക്കു തന്ന ആ പുതിയ ഉദ്യോഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കാൻ മനസ്സില്ലെന്നു പറഞ്ഞ് ദിവാനുദ്യോഗത്തിൽനിന്നൊഴിയുകമാത്രമാണുണ്ടായത്.

3. ദിവാൻ റെഡ്ഡിറാവു.

രാമൻമേനവനെപ്പിരിച്ചതിൽ പിന്നെ 993 കന്നി മാസത്തിൽ റെഡ്ഡിറാവുവിനെ ദിവാനുദ്യോഗത്തിൽ നിയമിച്ചു. റെഡ്ഡിറാവു മേൽപ്രകാരം തൻെറ ഉദ്ദേശ്യം സാധിച്ചതിനുശേഷം കർണ്ണൽമൺറോവിൻെറ പ്രത്യേക സഹായത്തോടുകൂടി ഒരു സമർത്ഥനായ ദിവാനെന്നപേർ സമ്പാദിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. അതിൻെറ ഫലമായി അക്കാലത്ത് ചില രാജകീയ വിളംബരങ്ങൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുവാനും ഇടയായി. ആ വിളംബരങ്ങൾ മൂലമായും മററും ചെയ്തകാര്യങ്ങളിൽ പ്രധാനപ്പെട്ട സംഗതികൾ ഇവയാണ്:—

1. ശൂദ്രർ മുതലായ ജാതിക്കാർക്ക് സ്വർണ്ണംകൊണ്ടോ വെള്ളികൊണ്ടോ ഇന്നിന്നമാതിരി ആഭരണങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കിച്ചു ധരിക്കാവൂ എന്നൊരേർപ്പാടു തിരുവിതാംകൂറിലുണ്ടായിരുന്നതു നീത്തി.

2. ദേവസ്വം വക വസ്തുക്കൾ കൃഷിചെയ്യുന്ന കുടിയാന്മാരിൽ ചെട്ടികൾ മുതലായ ജാതിക്കാർക്ക് ഒരു പ്രത്യേക വരിയേർപ്പെടുത്തിയിരുന്നതു വേണ്ടെന്നു വെച്ചു.

3. ക്രിസ്തൃാനികൾക്ക് ഞായറാഴ്ച ദിവസം കച്ചേരിയിൽ വരേണ്ടതില്ലെന്നു നിശ്ചയിച്ചു.

4. ആധാരങ്ങൾ സക്കാർ മുദ്രയോലയിൽ എഴുതണമെന്നു നിർണ്ണയപ്പെടുത്തി.

5. ഹിന്തുക്ഷേത്രങ്ങൾക്കുംമററും വേണ്ടി ക്രിസ്തൃാനികൾ ഊഴിയവേല ചെയ്യേണ്ടതില്ലെന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്തി.

6. ജഡ്ജി, മുൻസിഫ് മുതലായ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ കക്ഷികളുമായി ഗൂഢാലോചന ചെയ്യാൻപാടുള്ളതല്ലെന്നു നിബന്ധന ചെയ്തു.

7. തിരുവിതാംകൂറിൽ കാപ്പിക്കൃഷി നടത്തുവാൻ വേണ്ട ഏർപ്പാടുചെയ്തു.

8. ഗോവസൂരിപ്രയോഗത്തിനു പ്രചാരം വർദ്ധിപ്പിച്ചു.

4. കർണൽമൺറോ ഉദ്യോഗത്തിൽനിന്നു പിരിഞ്ഞത്.

കൊല്ലം 994-ൽ കർണൽമൺറോ റസിഡണ്ടുദ്യോഗത്തിൽ നിന്ന് പിരിഞ്ഞു. പത്തുകൊല്ലത്തോളംകാലം അദ്ദേഹം റസിഡണ്ടായിരുന്നിട്ടുണ്ട്. അതിൽ മൂന്നു സംവത്സരം ദിവാനുദ്യോഗവുംകൂടം ഭരിച്ചു. ഈ റസിഡണ്ട് തിരുവിതാംകൂർ രാജ്യം പരിഷ്കരിക്കുന്നതിൽ പ്രത്യേകം താൽപര്യവും ഉത്സാഹവും കാണിച്ചിട്ടുള്ള ആളായിരുന്നു. അതിനാൽ രാജ്യത്തിന്നു പല ഗുണങ്ങളും സിദ്ധിപ്പാനിടയായിട്ടുമുണ്ട്. അദ്ദേഹം ദിവാനുദ്യോഗം ഭരിച്ചിരുന്നത് യാതൊരു പ്രതിഫലവും വാങ്ങാതെയാണ്. പ്രതിഫലംവാങ്ങുവാൻ റാണി അവശ്യപ്പെട്ടു. അതിനുവേണ്ടി മതിരാശിഗവർണരുടെ അനുവാദവും റാണി വരുത്തി എങ്കിലും കർണൽ മൺറോ തനിക്കു റസിഡണ്ടുദ്യോഗത്തിന്റെ ശമ്പളമുണ്ടെന്നും അതിനാൽ യാതൊന്നും ആവശ്യമില്ലെന്നും പറഞ്ഞു സൗജന്യമായി ദിവാനുദ്യോഗം നടത്തിയതേ ഉള്ളൂ. ഈ റസിഡണ്ട് തിരുവിതാംകൂറിലെ ക്രിസ്ത്യന്മാൎക്കു പ്രത്യേകിച്ചും പല ഉപകാരങ്ങളും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. സൎക്കാരുദ്യോഗത്തിൽ ക്രിസ്ത്യന്മാരെ ഒന്നാമതായി പ്രവേശിപ്പിച്ചത് ഇദ്ദേഹമാണ്. ക്രിസ്ത്യൻമിഷ്യൻകാൎക്കും ക്രിസ്ത്യൻ പള്ളികളുടെ മുതലിന്റെ നിലനില്പിന്നും കർണൽമൺറോ പല സഹായങ്ങളും ചെയ്തിട്ടുമുണ്ട്. റസിഡണ്ടുദ്യോഗത്തിൽനിന്നു പിരിഞ്ഞതിൽ പിന്നെയും ഇദ്ദേഹം വളരെക്കാലം ജീവിച്ചിരുന്നതിനുശേഷം 1858 ജനുവരി 26-ാംനു-ക്ക് കൊല്ലം 1033 മകരം 15-ാംനു-യാണ് മൃതനായത്. കർണൽമൺറോവിന്റെ സ്മാരകമായി തിരുവിതാംകൂറിലെ കായലുകളുടെയും തോടുകളുടെയും മററും മുക്കുകളിൽ വിളക്കുമരങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ച് പതിവായി വിളക്കു വെക്കുന്നതിന്നുള്ള ഏൎപ്പാടുകൾ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. കർണൽമൺറോ റസിഡണ്ടുദ്യോഗത്തിൽ നിന്നൊഴിഞ്ഞപ്പോൾ കർണൽ മാക്ഡോവൽ എന്നാളാണ് റസിഡണ്ടായി വന്നത്.

5. റസിഡണ്ട് മാക്ഡോവലും വെങ്കടരാവുവും.

കർണൽമാക്ഡോവൽ റസിഡണ്ടായിവന്നപ്പോൾ വെങ്കടരാവു എന്ന ഒരു മഹാരാഷ്ട്രബ്രാഹ്മണനും കൂടി കൂടെ വന്നിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ആ വെങ്കടറാവു റസിഡണ്ടിന്റെ പരിഭാഷകനായിരുന്നതിനാൽ റസിഡണ്ട റാണിയെക്കാണ്മാൻ വരുന്ന അവസരങ്ങളിൽ വെങ്കടറാവുവിനെയും കൊട്ടാരത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോന്നിരുന്നു. ആ വഴിക്ക് റാണിയുടെ പരിചയം സമ്പാദിക്കുന്നതിനും ക്രമത്തിൽ അവിടുത്തേക്ക് തന്റെ പേരിൽ തൃപ്തിതോന്നിക്കുന്നതിനും വെങ്കടറാവുവിന്നു സാധിച്ചു. അധികം താമസിക്കാതെ തിരുവിതാംകൂറിൽ ഒരു

സക്കാരുദ്യോഗവും അദ്ദേഹത്തിന്നു ലഭിച്ചു. അദ്ദേഹം നല്ല സമൎത്ഥനായിരുന്നതിനാൽ വേഗത്തിൽ ഉദ്യോഗക്കയററവും കിട്ടി. അങ്ങനെ ഒരു കൊല്ലത്തിന്നുള്ളിൽത്തന്നെ അദ്ദേഹം ദിവാൻപേഷ്കാരായി ത്തീൎന്നു. ദിവാൻ പേഷ്കാരായപ്പോൾ റഡ്ഡിറാവുവിനെപ്പോലെ ദിവാൻസ്ഥാനം കിട്ടുന്നതിന്നുള്ള ശ്രമവും അദ്ദേഹം തുടങ്ങി ദിവാൻ പേഷ്കാരായിരുന്ന കാലത്ത് ശ്രീപത്മനാഭക്ഷേത്രത്തിലും മററുമുള്ള അററകുററപ്പണികൾ തീൎപ്പിച്ചു. ക്ഷേത്രത്തിലേക്കു ഒരു സ്വൎണ്ണനിലയങ്കി (ഗോളക) ഉണ്ടാക്കിച്ചു. ആറാട്ട്, പൂജയെടുപ്പ് മുതലായ അവസരങ്ങളിൽ റാണി എഴുന്നള്ളുമ്പോൾ അഡംബരത്തിന്നായിട്ടുള്ള വെള്ളിയമ്പാരി മുതലായതു പരിഷ്കരിച്ചു നന്നാക്കിച്ചു. ഈവക പ്രവൃത്തികളാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരിൽ റാണിക്കു വലിയ തൃപ്തിയായി ത്തീരുകയും ചെയ്തു.

6. റഡ്ഡിറാവു ദിവാനുദ്യോഗം രാജിവെച്ചത്.

ഇക്കാലത്ത് ദിവാന്റെ മേൽനോട്ടത്തിൽ രുഗ്മിണീഭായിത്തമ്പുരാട്ടിയുടെ പള്ളിക്കെട്ട് വളരെ ക്കേമമായി നടത്തി. പള്ളിക്കെട്ടിന്റെ ഭംഗിയായും വളരെ ആഘോഷത്തോടുകൂടിയും നടത്തിച്ചതിൽ സന്തോഷിച്ചു റാണി പാൎവ്വതീഭായി ദിവാൻ റഡ്ഡിറാവുവിന്ന് പല സമ്മാനങ്ങളും കല്പിച്ചുകൊടുത്തു. ആ കൂട്ടത്തിൽ ചെങ്കോട്ടത്താലൂക്കിൽപ്പെട്ട രണ്ടു ദേശങ്ങളും കരമൊഴിവായിസ്സമ്മാനിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ ആ സമ്മാനം അധികകാലത്തേക്കു നിലനിന്നില്ല. കൊല്ലം 995-ൽ കൎണൽ മാക്ഡോവൽ മരിച്ചുപോയതിനാൽ കൎണൽ ന്യൂവൽ റസിഡണ്ടായി വന്നു. ദിവാനുദ്യോഗത്തിലേക്ക് കണ്ണുവെച്ചുകൊണ്ടുതന്നെയിരുന്ന വെങ്കടറാവു പുതിയ റസിഡണ്ടു വന്നതിന്റെശേഷം റഡ്ഡിറാവു രണ്ടുദേശങ്ങൾ സമ്മാനം വാങ്ങിയ സംഗതിയെപ്പററിയും ആ ദിവാന്റെ പ്രവൃത്തികളെപ്പററിയും വളരെ ദൂഷ്യമായി റസിഡണ്ടിനെ പറഞ്ഞു ധരിപ്പിച്ചു. റസിഡണ്ടിന് അന്വേഷണം നടത്തിയപ്പോൾ അതെല്ലാം ബോധ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു. അതിനാൽ റസിഡണ്ട് റഡ്ഡിറാവുവിനോട് ആ സ്ഥലങ്ങൾ സക്കാരിലേക്കു തിരിയെ കൊടുപ്പാൻ നിൎബ്ബന്ധിച്ചു. അതുപ്രകാരം തിരിയെ കൊടുപ്പിക്കയും ചെയ്തു. ആ പ്രവൃത്തി തനിക്കു വളരെ അവമാനകരമായിത്തോന്നിയതിനാൽ റഡ്ഡിറാവു ആ സ്ഥലങ്ങൾ ഒഴിഞ്ഞ ഉടൻതന്നെ ദിവാനുദ്യോഗവും രാജിവെച്ച് ഒഴിഞ്ഞു.

7. ദിവാൻ വെങ്കടറാവു.

റഡ്ഡിറാവു ഒഴിഞ്ഞതിന്നുശേഷം അതിന്നുവേണ്ടി പ്രയത്നിച്ചെയ്തിരുന്ന വെങ്കടറാവുവിന് 997-ൽ ദിവാനുദ്യോഗം ലഭിച്ചു.

ഈ ദിവാൻ നല്ല നയവും തന്ത്രവുമുള്ള ആളായിരുന്നതിനാൽ റാണിയേയും ജനങ്ങളേയും ഒരുപോലെ സന്തോഷിപ്പിച്ചുംകൊണ്ടുതന്നെ ഭരണകാര്യങ്ങൾ നടത്തിവന്നു. കൃഷിപ്പണി നടത്തുന്ന കാര്യത്തിൽ ജനങ്ങൾക്കു പല സഹായങ്ങളും ചെയ്തുകൊടുത്തു. കരക്കുടിശ്ശികകൾ അധികം കൂടികിടക്കുന്നതെല്ലാം റാണിയുടെ കല്പനപ്രകാരം വിട്ടുകൊടുത്തു. ജലമാർഗ്ഗമായുള്ള ഗതാഗതത്തിന്റെ സൌകര്യത്തിനായി തിരുവനന്തപുരം മുതൽ കഠിനംകുളം കായൽവരെയും അഷ്ടമുടിക്കായൽ മുതൽ പറവൂർക്കായൽവരെയും ഓരോതോടുകൾ വെട്ടിച്ചു.

8. റാണിയുടെ രാജ്യപരിഷ്കാരങ്ങൾ.

പട്ടാളസംഘത്തെ ആകപ്പാടെ പരിഷ്കരിക്കയും പട്ടാളക്കാരുടെ എണ്ണം 2100 ആക്കി വർദ്ധിപ്പിക്കയും ചെയ്തു. അതുകൂടാതെ അമ്പതു തുരുപ്പുകാരെയും നിയമിച്ചു. ആചാരവെടികൾക്കായി നാലു പീരങ്കികൾ വാങ്ങി. ഇംഗ്ലീഷുമിഷ്യൻകാർക്കു ഇക്കാലത്തു റാണി പലസഹായങ്ങളും ചെയ്തുവന്നു. അവരുടെ ക്രിസ്തുമതപ്രചാരണം ഇഷ്ടംപോലെ നടത്തുവാനനുവദിച്ചു. അതിനുമുമ്പു കർണ്ണൽമൺറോ റസിഡണ്ടായിരുന്നപ്പോൾതന്നെ അവർക്കു നാഗർകോവിൽ ഒരു ബങ്കളാവും സഹായധനമായി 5000 രൂപയും കൊടുത്തിരുന്നു. ആലപ്പുഴെ ഒരു പള്ളിയുണ്ടാക്കുവാൻ വേണ്ട മരം സർക്കാരിൽനിന്നു വിലകൂടാതെ കൊടുക്കയും ചർച്ചുമിഷ്യൻ സംഘക്കാർ ആരംഭിച്ച ഒരു കോളേജിനുവേണ്ടി 20,000 രൂപ സഹായധനം നൽകുകയും ചെയ്തിരുന്നു. 993-ലാണ് തിരുവിതാംകൂറിലേക്കുവേണ്ടി വരുന്ന ജാപ്പാണം പുകയില കൊണ്ടുവരുന്നതിന് സിലോണിലെ ഗവർമെണ്ടുമായി ഒരു ഉടമ്പടി ചെയ്തത്. 998-ൽ തങ്കശ്ശേരി എന്ന ബ്രിട്ടീഷുസ്ഥലം 24 കൊല്ലത്തേക്ക് പാട്ടത്തിനായി തിരുവിതാംകൂർ ഗവർമെണ്ട് വാങ്ങി. കൊല്ലം 1000-ാമാണ്ടിൽ ഇടപ്പള്ളി രാജ്യത്തിന്റെ മേലധികാരവും തിരുവിതാംകൂറിലേക്കു ലഭിച്ചു.

9. തമ്പുരാക്കന്മാരുടെ വിദ്യാഭ്യാസം.

ഇക്കാലത്തിന്നിടയിൽ കൊച്ചുതമ്പുരാക്കന്മാർക്കു വേണ്ട വിദ്യാഭ്യാസവും നിഷ്കർഷയായി നടത്തിവന്നു. രാജരാജവർമ്മ വലിയകോയിത്തമ്പുരാന്റെ മേൽനോട്ടത്തിൽത്തന്നെയാണ് അതെല്ലാം ഏർപ്പെടുത്തിയിരുന്നത്. അരിപ്പാട്ടു കൊച്ചുപിള്ള വാര്യർ എന്ന പണ്ഡിതൻ തമ്പുരാക്കന്മാരെ സംസ്കൃതവും മലയാളവും പഠിപ്പിച്ചു. തഞ്ചാവൂർക്കാരനും കർണ്ണൽമൺറോവിന്റെ ഒരു പരിചിതനുമായി തിരുവനന്തപുരത്തു വന്നാളുമായ സുബ്ബറാവുവിനെയാണ് ഇംഗ്ലീഷു പഠിപ്പിക്കുന്നതിന്നാക്കിയത്. രാമവർമ്മമഹാരാജാവും മാർത്താണ്ഡവർമ്മ

ഇളയരാജാവും അല്പകാലത്തിന്നുള്ളിൽസംസ്കൃതത്തിലും മലയാളത്തിലും അസാമാന്യമായ പാണ്ഡിത്യം തന്നെ സമ്പാദിച്ചു. ഇംഗ്ലീഷുഭാഷയും ആ തമ്പുരാക്കന്മാർ നല്ലവണ്ണം സ്വാധീനമായി. ഇവ കൂടാതെ ഹിന്ദുസ്ഥാനി, തമിഴ്, തെലുങ്ക്, കൎണ്ണാടകം, മഹാരാഷ്ട്രം, പെർഷ്യൻ, അറബി എന്നീ ഭാഷകളും കൊച്ചുതമ്പുരാക്കന്മാരെ പഠിപ്പിച്ചിരുന്നു. അവയിലും തമ്പുരാക്കന്മാർ നൈപുണ്യം സമ്പാദിക്കയും ചെയ്തു. രാമവർമ്മമഹാരാജാവ് വിശേഷിച്ചും ഹിന്ദുസ്ഥാനി, തെലുങ്ക്, കൎണ്ണാടകം, തമിഴ്, മഹാരാഷ്ട്രം, പെർഷ്യൻ എന്നീഭാഷകളിൽ കൃതികൾ നിർമ്മിക്കത്തക്കവിധത്തിലുള്ള പാണ്ഡിത്യംതന്നെ സമ്പാദിച്ചു. ഇംഗ്ലീഷു പഠിപ്പിച്ചിരുന്ന സുബ്ബരായുവാകട്ടെ മഹാരാജാവിന്റെ രാജ്യഭരണം തുടങ്ങുമ്പോൾ രാജ്യത്തിലെ ഏറ്റവും ഉയൎന്ന ഉദ്യോഗം തനിക്കു കിട്ടുവാനുള്ള വഴികൾ ഇക്കാലത്തുതന്നെ നോക്കി വെട്ടിത്തെളിയിച്ചു വന്നിരുന്നു. തന്നെത്താൻ അവക മാൎഗ്ഗങ്ങളിൽ മുമ്പു പരിചയിച്ചിട്ടുള്ള ദിവാൻ വെങ്കടരായുവിന് സുബ്ബരായുവിന്റെ അവക പ്രവൃത്തികളുടെ അന്തരാൎത്ഥങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കാൻ സാധിക്കയും ചെയ്തിരുന്നു. എന്നാൽ വെങ്കടരായു രാജ്യത്തിൽ പല പരിഷ്കാരങ്ങളും ചെയ്യാൻ സഹായിച്ച ആളായിരുന്നതിനാൽ റാണി പാർവ്വതീഭായി, അവിടുത്തെ ഭരണാവസാനം വരെ വെങ്കടരായുതന്നെ ദിവാനായിരിക്കണമെന്നു നിശ്ചയിച്ചു. എങ്കിലും സുബ്ബരായുവിന്ന് കൊട്ടാരത്തിൽ പ്രാധാന്യം വൎദ്ധിച്ചുംകൊണ്ടുതന്നെ വരികയും ചെയ്തു.

10. റാണി രാജ്യഭാരം ഒഴിഞ്ഞത്.

കൊല്ലവൎഷം 1004-ാമാണ്ടിൽ സ്വാതിതിരുനാൾ രാമവൎമ്മമഹാരാജാവിന്ന് 16 തിരുവയസ്സു തികഞ്ഞതിനാൽ അവിടുത്തെ പ്രതിനിധിയായി രാജ്യഭരണം നടത്തിവന്നിരുന്ന റാണിപാർവ്വതീഭായി വളരെ കൃതാൎത്ഥതയോടും സന്തോഷത്തോടുംകൂടി രാജ്യഭാരം മഹാരാജാവിനെ ഏല്പിച്ചു. അതിന്നുശേഷം നാടുവാഴുന്ന രാജാക്കന്മാൎക്കുള്ള സകല പദവികളോടുംകൂടി വിശ്രമസുഖം അനുഭവിച്ചുവരികയും ചെയ്തു. എന്നാൽ സ്വാതിതിരുനാൾ മഹാരാജാവ് സകല സംഗതികളും റാണിയോട്ട് ചോദിച്ചും അവിടുത്തെ ഉപദേശമനുസരിച്ചും തന്നെയാണ് പിന്നെയും നടത്തിവന്നത്. റാണിപാർവ്വതീഭായിയുടെ രാജ്യഭരണകാലത്ത് പൊതുജനങ്ങൾക്കു പലഗുണങ്ങളും സിദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. രാജ്യത്തിലും അനേകംവിധത്തിലുള്ള പരിഷ്കാരങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അകപ്പാടെ സമാധാനവും സമൃദ്ധിയും അഭിവൃദ്ധിയും രാജ്യത്തിൽ വളൎത്തിക്കൊണ്ടുള്ളതായിരുന്നു അവിടുത്തെ ഭരണകാലമെന്നു ചുരുക്കത്തിൽ പറയാം.

എട്ടാം പ്രകരണം.

സ്വാതിതിരുനാൾ രാമവൎമ്മമഹാരാജാവ്.

കൊല്ലം 1004—1022.

1. മഹാരാജാവിന്റെ ഗുണവിശേഷങ്ങൾ.

ഈ മഹാരാജാവ് അതിബുദ്ധിമാനും മഹാധാൎമ്മികനും സംഗീതസാഹിത്യങ്ങളിൽ അസാധാരണ വിദ്വാനും ഒരു മഹാകവിയും വളരെ കൃത്യനിഷ്ഠയുള്ള ആളും ധീരനും അന്യായപ്രവൃത്തികളെ ഒരിക്കലും വകവെച്ചുകൊടുക്കാത്ത സത്യതല്പരനും ആയിരുന്നു. അതു നിമിത്തം രാജ്യഭരണകാൎയ്യങ്ങൾ നടത്തുന്നതിൽ അവിടെയ്ക്കു നല്ല നിഷ്കൎഷയുണ്ടായിരുന്നിട്ടും അതിന്നു യാതൊരു ക്ലേശവും വേണ്ടിവന്നില്ല. അവിടുന്ന് ഭരണം ആരംഭിച്ചിട്ട് അധികകാലം കഴിയുന്നതിന്നു മുമ്പുതന്നെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ഇടയിലുണ്ടായിരുന്ന അഴിമതികളെല്ലാം തീരെ നിന്നുപോയി. ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരിലാരെങ്കിലും ന്യായമല്ലാത്ത പ്രവൃത്തി ചെയ്തുവെന്ന് അറിഞ്ഞാൽ അയാൾ തനിക്ക് എത്രതന്നെ ഇഷ്ടനും സമ്മതനുമായിരുന്നാലും തക്കതായ ശിക്ഷ കൊടുക്കുന്നതിൽ മഹാരാജാവ് ലേശംപോലും വിട്ടുവീഴ്ച കാണിച്ചിരുന്നില്ല. അതിനാൽ ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ അവിടെയ്ക്കു ശക്തൻ മഹാരാജാവ് എന്ന പേർ വളരെ വേഗത്തിൽ പ്രസിദ്ധമായിത്തീൎന്നു. അത്രയും ജാഗ്രതയോടുകൂടി രാജ്യഭരണം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിന്നിടയിൽത്തന്നെ അവിടുന്ന് സംഗീതസാഹിത്യവിദ്യകളിലും അവയിൽ അത്യുൽകൃഷ്ടങ്ങളായ നൂതനകവിതകൾ നിൎമ്മിക്കുന്നതിലും പലവിദ്വാന്മാരുമായി അനേക വിഷയങ്ങളിൽ ശാസ്ത്രവിചാരം ചെയ്യുന്നതിലും ഏൎപ്പെട്ടുകൊണ്ടുമിരുന്നു. സാധാരണ രാജയശസ്സിനെക്കാൾ കവിയശസ്സാണ് അധികകാലം നിലനിൽക്കുന്നതെന്ന തത്വവും അവിടുന്ന് നല്ലവണ്ണം ധരിച്ചിരുന്നു.

2. ദിവാൻ വെങ്കടറാവു ഉദ്യോഗം രാജിവെച്ചത്.

മഹാരാജാവ് രാജ്യഭരണം തുടങ്ങിയ കാലത്തും വെങ്കടറാവു തന്നെയാണ് ദിവാനായിരുന്നത്. എന്നാൽതന്നെ ഇംഗ്ലീഷു പഠിപ്പിച്ചിരുന്ന സുബ്ബറാവു ദിവാനുദ്യോഗത്തിലേക്കു ലാക്കുവെച്ചു വരുന്നുണ്ടെന്നു സംഗതി മഹാരാജാവിന്നറിയാമായിരുന്നു. സുബ്ബറാവുവിനെ ദിവാനാക്കി നിയമിക്കുന്നതിൽ അവിടെയ്ക്കു വിരോധവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. എങ്കിലും റാണിപാൎവ്വതീഭായിയുടെ ഉപദേശമനുസരിച്ചല്ലാതെ വെങ്കടറാവുവിനെ ദിവാനുദ്യോഗത്തിൽനിന്നു മാറ്റുകയില്ലെന്നു അവിടുന്ന്

നിശ്ചയിച്ചിരുന്നു. വെങ്കടറാവുവിനെ പിരിക്കുന്നത് റസിഡണ്ടിനും നല്ല സമ്മതമായിരുന്നില്ല. അങ്ങിനെയിരിക്കെ അക്കാലത്തെ റസിഡണ്ടായ കർണ്ണൽ മോറിസൺ അധികം താമസിയാതെ ഉദ്യോഗം വിട്ടുപോവുമെന്നറിഞ്ഞതിനാൽ തനിക്കു ബലം കുറഞ്ഞേക്കുമെന്നു കരുതിയതുകൊണ്ടും ബ്രിട്ടീഷുഗവർമെണ്ട് മൈസൂരിൽ ഒരു ഉയൎന്ന ഉദ്യോഗം കൊടുക്കാമെന്നേററിരുന്നതുകൊണ്ടും വെങ്കടറാവു ദിവാനുദ്യോഗം രാജിവെച്ചു. ഉടൻതന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്ന് മൈസൂരിൽ ഗവർമെണ്ട് കമീഷനുദ്യോഗം ലഭിക്കയും ചെയ്തു. "റായിറായറായ്" എന്ന ഒരു സ്ഥാനപ്പേരും ബ്രിട്ടീഷുഗവർമെണ്ട് അദ്ദേഹത്തിനു കൊടുത്തു.

3 ദിവാൻ സുബ്ബറാവു.

വെങ്കടറാവു ദിവാനുദ്യോഗത്തിൽനിന്നു പിരിഞ്ഞതിന്നുശേഷം മഹാരാജാവ് തന്നെ ഇംഗ്ലീഷു പഠിപ്പിച്ചിരുന്ന സുബ്ബറാവുവിനെ 1005-ൽ ദിവാനാക്കി നിയമിച്ചു. സുബ്ബറാവു സാമാന്യം നല്ല ബുദ്ധിമാനായിരുന്നു. കുറച്ചുകാലം ദിവാൻ പേഷ്കാരുദ്യോഗം ശരിയായി നോക്കിയിരുന്ന ആളുമായിരുന്നു. മഹാരാജാവിന്റെ കല്പനപ്രകാരം സുബ്ബറാവു രാജ്യത്തിൽ പല പരിഷ്കാരങ്ങളും ചെയ്തു. ഹജൂർകച്ചേരി അതുവരെ കൊല്ലത്തായിരുന്നത് തിരുവനന്തപുരത്ത് കൊട്ടാരത്തിന്റെ സമീപത്തേക്കു മാററി സ്ഥാപിച്ചു. ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെയിടയിലുണ്ടായിരുന്ന അഴിമതികളോരോന്നും സൂക്ഷ്മമായിക്കണ്ടു പിടിച്ചു തരംപോലെ ശിക്ഷകൾ കൊടുത്തു നിൎത്തൽചെയ്തു. കൃഷിയും കച്ചവടവും വൎദ്ധിപ്പിക്കാൻ വേണ്ട സൌകൎയ്യങ്ങൾ രാജ്യത്തിലെങ്ങും ചെയ്തുകൊടുത്തു.

4. മഹാരാജാവും ഭരണമേൽനോട്ടവും.

മഹാരാജാവ് ദിവസംതോറും ഏതാനും സമയം ഭരണകാൎയ്യങ്ങൾ അന്വേഷിക്കുന്നതിന്നുവേണ്ടി കൃത്യമായി വിനിയോഗിച്ചുവന്നു. ദിവാൻ, അപ്പീൽ കോടതിയിലെ ജഡ്ജിമാർ, ഓരോരോ ഡിപ്പാട്ടുമെണ്ടിലെയും മേലധികാരികളായ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ എന്നിവർ ഇന്നിന്ന ദിവസങ്ങളിൽ ഇന്നിന്ന സമയത്ത് കൊട്ടാരത്തിൽ വന്നു മുഖം കാണിച്ച് അതാതു ഡിപ്പാട്ടുമെണ്ടിനെസ്സംബന്ധിച്ച കാൎയ്യങ്ങൾ തിരുമനസ്സറിയിച്ചുകൊള്ളണമെന്നുള്ള വ്യവസ്ഥയും ഏർപ്പെടുത്തി. ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെല്ലാവരും സത്യവാന്മാരും നീതിപരിപാലനത്തിൽ ജാഗരൂകന്മാരായിരിക്കണമെന്ന് അവിടെയ്ക്ക് പ്രത്യേകം നിൎബ്ബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു. അതിനാൽ അസത്യമോ അന്യായമോ ഉപേക്ഷയോ ഉദാസീനതയോ കണ്ടാൽ വലിയ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരായാലും ചെറിയ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരായാലും അവിടുന്ന് തീരെ ക്ഷമിച്ചിരുന്നില്ല. ഉടനെ ഉദ്യോ

ഗത്തിൽനിന്നു പിരിച്ചു വിട്ടിരുന്നു. അതു കാരണം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കെല്ലാം അവിടുത്തെ വലിയ ഭയവും കാര്യങ്ങളിൽ ജാഗ്രതയും നല്ല വണ്ണം ഉണ്ടായിരുന്നു.

5. ബ്രിട്ടീഷ് പട്ടാളത്തെ കുറച്ചത്.

തിരുവിതാംകൂറിൽ പാലോട്ടത്തുമായി നിർത്തിയിരുന്ന ഇംഗ്ലീഷു പട്ടാളസംഘത്തെക്കുറയ്ക്കുന്ന സംഗതിയിലും റസിഡണ്ടുദ്യോഗം നിർത്തുന്ന സംഗതിയിലും ഇക്കാലത്തു മതിരാശി ഗവർമെണ്ട് ചില ആലോചനകൾ നടത്തി വന്നിരുന്നു. അതിനെക്കുറിച്ചു മഹാരാജാവിൻെറ അഭിപ്രായം അറിവാനായി എഴുതിച്ചോദിക്കയും ചെയ്തിരുന്നു. പട്ടാളസംഘങ്ങളെ കുറച്ചു ചെയ്യാമെന്നും ഒരു ബ്രിട്ടീഷുപട്ടാളസംഘത്തെ മാത്രം ഇവിടെ നിർത്തിയാൽ മതിയെന്നും എന്നാൽ റസിഡണ്ടുദ്യോഗം കുറേക്കാലത്തെയ്ക്കുംകൂടി ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതായിരിക്കും ബ്രിട്ടീഷുഗവർമെണ്ടിനു സൌകര്യമെന്നുമാണ് മഹാരാജാവ് അഭിപ്രായപ്പെട്ടത്. അതനുസരിച്ചു ഉദയഗിരിയും ആരുവാമൊഴിയും നിർത്തിയിരുന്ന ഇംഗ്ലീഷു പട്ടാള സംഘങ്ങളെ ബ്രിട്ടീഷുഗവർമെണ്ടു തിരിയെക്കൊണ്ടു പോകയും ചെയ്തു.

6. മതിരാശി ഗവർണരുടെ വരവ്.

മഹാരാജാവ് സുബ്ബാരായരിനെ ദിവാനാക്കി നിയമിച്ച സംഗതിയെപ്പററി വളരെ അക്ഷേപിച്ചുംകൊണ്ട് ഇതിനിടയിൽ റസിഡണ്ട് മതിരാശിഗവർണർക്ക് എഴുതി അയച്ചിരുന്നു. അതു നിമിത്തം ആവക ആക്ഷേപങ്ങളുടെ സൂക്ഷ്മസ്ഥിതിയും തിരുവിതാംകൂർ രാജ്യഭരണത്തിൻെറ അകപ്പാടെയുള്ള സ്ഥിതിയും കണ്ടും അന്വേഷിച്ചും അറിയണമെന്നുകരുതി മതിരാശിഗവർണർ മിസ്റ്റർ 'ലൂഷിങ്ടൺ' എന്ന അദ്ദേഹം കൊല്ലം 1005-ൽ ഒന്നാമതായി തിരുവിതാംകൂറിൽ വന്നു. മഹാരാജാവ് കൊല്ലത്തേക്കെഴുന്നള്ളി അവിടെവെച്ച് ഗവർണരുമായി കൂടിക്കാഴ്ച നടത്തുകയും രാജ്യകാര്യങ്ങളെപ്പററിയും മററും സംഭാഷണം നടത്തുകയും ചെയ്തു. രാജ്യകാര്യത്തെപ്പററി ചില സംഗതികൾ സംസാരിച്ചപ്പോഴേക്കുതന്നെ മഹാരാജാവിൻെറ ഭരണനൈപുണ്യവും അസാധാരണ ബുദ്ധിസാമർത്ഥ്യവും കണ്ടു ഗവർണർ അത്ഭുതപ്പെട്ടു. അവിടുത്തെപ്പററി വളരെ നല്ല അഭിപ്രായത്തോടും ബഹുമാനത്തോടും കൂടിയും റസിഡണ്ടിൻെറ ആക്ഷേപം ശരിയല്ലെന്നു ബോദ്ധ്യപ്പെട്ടുമാണ് ഗവർണർ മടങ്ങിപ്പോയത്.

7. ഭരണപരിഷ്കാരങ്ങൾ.

സ്വാതിതിരുനാൾ മഹാരാജാവ് രാജ്യാഭിവൃദ്ധിക്കായി എല്ലാത്തരം ശാഖകളെയും പരിഷ്കരിച്ചു നന്നാക്കുകയും പലശാഖകളും പു

ത്തായി ഏൎപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ചെറിയതരം സിവിൽ വ്യവഹാരങ്ങളും കുററങ്ങളും വിസ്തരിച്ചു തീൎച്ച ചെയ്യുന്നതിനായി കൊല്ലം 1007-ാമാണ്ടിൽ രാജ്യത്തിൽ പലേടത്തും മുൻസിഫ് കോടതികൾ സ്ഥാപിച്ചു. 1008-ാമാണ്ടിൽ തിരുവനന്തപുരത്തെ ഹജൂർ കോടതി വേണ്ടെന്നു വെക്കുകയും അതിനുപകരം ഒരു ജില്ലാക്കോടതി ഏൎപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. ഈവക കോടതികളിലെ നടപടികളുടെ വ്യവസ്ഥക്കായി ചില ചട്ടങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതിന്നു വേണ്ട ഏൎപ്പാടുകളും ചെയ്തു. അക്കാലത്ത് മലയാള ജില്ലയിൽ ഒരു തഹശീൽദാരായിരുന്ന കണ്ടൻമേനവൻ എന്നാളെ 1010-ാമാണ്ടിൽ തിരുവിതാംകൂറിലേക്കു വരുത്തി അദ്ദേഹത്തെക്കൊണ്ടാണ് ആവക ചട്ടങ്ങൾ എഴുതിയുണ്ടാക്കിച്ചത്. കണ്ടൻമേനവന് ഹജൂർ ദിവാൻപേഷ്കാരുദ്യോഗവും കല്പിച്ചു കൊടുത്തിരുന്നു. മേനവൻ അധികകാലം കഴിയുന്നതിന്നു മുമ്പു തന്നെ എട്ടുറെഗുലേഷൻ അല്ലെങ്കിൽ നിയമങ്ങൾ അടങ്ങിയ ഒരു നിയമപുസ്തകം എഴുതിയുണ്ടാക്കി. ആ നിയമങ്ങളെ കല്പനപ്രകാരം വ്യവസ്ഥിതങ്ങളാക്കുകയും 1011-ാമാണ്ടിൽ നടപ്പിൽ വരുത്തുകയും ചെയ്തു. അതിൽ ആദ്യത്തെ അഞ്ചു നിയമങ്ങൾ സിവിൽ നടപടിക്രമങ്ങളെക്കുറിച്ചും ആറാമത്തേത് തഹശീൽദാന്മാൎക്കുള്ള പോലീസ്സധികാരസ്വഭാവത്തെക്കുറിച്ചും ഏഴും എട്ടും നിയമങ്ങൾ അപ്പീൽ കോടതിയിലെ ജഡ്ജിമാർ സെഷ്യൻ കേസ്സുകൾ വിസ്തരിക്കുന്നതിന്നുള്ള അധികാരത്തെക്കുറിച്ചും വിവരിക്കുന്നവയായിരുന്നു. അക്കാലത്തു തിരുവനന്തപുരത്തു അച്ചുക്കൂടം ഇല്ലാതിരുന്നതിനാൽ കോട്ടയത്തുണ്ടായിരുന്ന മിഷ്യൻ അച്ചുക്കൂടത്തിലാണ് ആ നിയമപുസ്തകം ഒന്നാമതായി അച്ചടിപ്പിച്ചത്.

തിരുവിതാംകൂറിലെ ഭൂമികൾ തരംതിരിച്ച് ഒരു കണ്ടെഴുത്തു നടത്തിക്കണമെന്നുള്ള കാൎയ്യത്തിലാണ് കണ്ടൻമേനവനെ പിന്നെ ഏൎപ്പെടുത്തിയത്. ആ പ്രവൃത്തിയും അദ്ദേഹം വളരെ ശരിയായ വിധത്തിൽ നിൎവഹിച്ച് 1012-ൽ വിവരമായ കണക്കുകൾ തയ്യാറാക്കുക കഴിച്ചു. ഇപ്രകാരം ഏതുതരം ജോലിയും വളരെസ്സാമൎത്ഥ്യത്തോടുകൂടി ശരിയായും വേഗത്തിലും നിൎവഹിക്കാൻ പ്രാപ്തനാണെന്നു തെളിഞ്ഞ കണ്ടൻമേനവന്റെ പേരിൽ മഹാരാജാവ് തിരുമനസ്സിലേയ്ക്കു വളരെസ്സന്തോഷവും വിശ്വാസവുമുണ്ടായിത്തീൎന്നു. ജനങ്ങൾക്കും അദ്ദേഹം വളരെ വിശ്വസ്തനും മാന്യനുമായിത്തീൎന്നു. റസിഡണ്ടും അദ്ദേഹത്തെ ബഹുമാനിച്ചു. എന്നാൽ ദിവാന്ന മാത്രം മേനവന്റെനേരെ അസൂയയും അതുകൊണ്ടു അതൃപ്തിയും ഉണ്ടായി. മേനവൻനിമിത്തം തനിക്കുള്ള യോഗ്യതക്കും ജനസമ്മതിക്കും മററും വളരെക്കുറവു വരുന്നുവെന്നും അധികദിവസം കഴി

യും മുമ്പുതന്നെ ഈ മേനവൻകാരണം താൻ വെറും നിസ്സാരനായേക്കമെന്നും അദ്ദേഹം ശങ്കിച്ചു. അക്കാലത്ത് ഒരു ദിവാൻപേഷ്കാരായിരുന്ന കൊച്ചുശങ്കരപ്പിള്ളയുടെ സഹായത്തോടുകൂടി മേനവന്റെ പേരിൽ കുററമുണ്ടാക്കിത്തീക്കാൻ ദിവാൻ ശ്രമിച്ചുനോക്കുകയും ചെയ്തു. പക്ഷെ സത്യവാനും പ്രാപ്തനുമായ മേനവനോട് അതൊന്നും ഫലിച്ചില്ല. എങ്കിലും അവിടെക്കുതന്നെ കണ്ടേറ മേനവൻ പെട്ടെന്നു ദീനത്തിൽ കിടപ്പിലാകയും ഉടൻതന്നെ മരിക്കയും ചെയ്തുപോയി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പെട്ടെന്നുണ്ടായ മരണം പൊതുജനങ്ങളെപ്പോലും സാമാന്യം സങ്കടപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. രാജ്യത്തിന് അതുവലിയ നഷ്ടമായിരുന്നു.

അക്കാലത്ത് അനേകം തരം സാമാനങ്ങൾക്കു തീരുവ നടപ്പുണ്ടായിരുന്നതു് രാജ്യത്തിൽ കച്ചവടത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധിക്കു ഹാനികരമാണെന്നുകണ്ടു് മഹാരാജാവ് കൊല്ലം 1011-ൽ 165 തരം സാധനങ്ങൾക്കുണ്ടായിരുന്ന ചുങ്കം വേണ്ടെന്നു വെച്ചു. അതുപോലെ തന്നെ കൃഷിക്കാർ നട്ടുവളത്തിവരുന്ന തെങ്ങ് മുതലായ ഫലവൃക്ഷങ്ങൾക്കു ചുമത്തിയിരുന്ന കരത്തിൽ നാലിലൊരുഭാഗം കുറയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. അതിനാൽ കച്ചവടത്തിനും കൃഷിക്കും ജനങ്ങൾക്കുത്സാഹം കൂടുന്നതിനും അവ വഴിക്ക് അവ വദ്ധിക്കുന്നതിനും ഇടയായി.

തിരുവിതാംകൂർ പട്ടാളത്തിന്റെ ഉടുപ്പും മറും പരിഷ്കരിച്ചു് ഇംഗ്ലീഷ് പട്ടാളക്കാരുടേതുപോലെയാക്കി. പുതുതായി അനേകം കുതിരകളെ വരുത്തി കുതിരപ്പട്ടാളത്തെയും അകപ്പാടെയൊന്നു പരിഷ്കരിച്ചു. കൊല്ലം 1011-ൽ തിരുവിതാംകൂറിലെ ജനസംഖ്യയുടെ ഒരു കാനേഷുമാരി കണക്കെടുപ്പിച്ചു. അതുപ്രകാരം അന്നുണ്ടായിരുന്ന ജനസംഖ്യ 12,80,668 ആയിരുന്നു.

8. വിദ്യാഭ്യാസപരിഷ്കാരം.

1009-ാമാണ്ടിൽ മഹാരാജാവിന്റെ കല്പനപ്രകാരം തിരുവനന്തപുരത്ത് ആദ്യമായി ഒരു ഇംഗ്ലീഷ്പള്ളിക്കൂടം സ്ഥാപിച്ചു. അക്കാലത്ത് നാഗർകോവിൽ ഒരിംഗ്ലീഷ് കുടിപ്പള്ളിക്കൂടം വെച്ചു നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന 'റോബർട്സ്' എന്ന സായ്പിനെ വരുത്തി തിരുവനന്തപുരത്ത് സ്ഥാപിച്ച ഇംഗ്ലീഷ്പള്ളിക്കൂടം നടത്തുവാൻ ഏപ്പാടു ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിനു മാസംതോറും നൂറുരൂപാവീതം സക്കാരിൽനിന്നു് ഗ്രാൻറ് കൊടുപ്പാനും നിശ്ചയിച്ചു. അതിന്നുശേഷം 1012-ാമാണ്ടിൽ ആ ഇംഗ്ലീഷ്പള്ളിക്കൂടത്തെ 'സക്കാർ ഫ്രീസ്കൂൾ' എന്ന പേരോടുകൂടി ഒരു സക്കാർ ഇംഗ്ലീഷ്പള്ളിക്കൂടമാക്കി. റോബർ

ട്സിനെത്തന്നെ മാസം 300 രൂപ ശമ്പളത്തിന്മേൽ അതിലെ പ്രധാനാധ്യാപകനായി നിയമിക്കയുംചെയ്തു. ഇതുകൂടാതെയും രാജ്യത്തിൽ അങ്ങുമിങ്ങുമായി ചില ഡിസ്ത്രിക്ട് ഇംഗ്ലീഷ്പള്ളിക്കൂടങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുന്നതിനും ഏൎപ്പാടുചെയ്തു. ഇങ്ങനെ ഈ നാട്ടിൽ ആദ്യമായി പൊതുജനങ്ങൾക്കുള്ള ഇംഗ്ലീഷ് പള്ളിക്കൂടങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചതും ആ വഴിക്ക് ഇംഗ്ലീഷ്ഭാഷ നാട്ടുകാൎക്ക പഠിപ്പാൻ സൌകൎയ്യമുണ്ടാക്കിത്തീൎത്തതും സ്വാതിതിരുനാൾ രാമവൎമ്മ മഹാരാജാവാണ്.

9. മറ്റുപരിഷ്കാരങ്ങൾ.

ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രത്തിലും മഹാരാജാവിന് നല്ലപാണ്ഡിത്യമുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ പാശ്ചാത്യരീതിയിലുള്ള യന്ത്രങ്ങളോടുകൂടി ഒരു നക്ഷത്രബംഗ്ലാവ് തിരുവനന്തപുരത്ത് സ്ഥാപിക്കണമെന്ന് അവിടുന്ന് തീൎച്ചപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. അങ്ങനെയിരിക്കെ 1011-ൽ ആലപ്പുഴക്കെഴുന്നള്ളിയിരുന്നപ്പോൾ അവിടെയുള്ള കച്ചവട ഏജന്റ് 'കാഡംഡക്കോട്ട്' എന്ന സായിപ്പിന്റെ കയ്യിൽ ആ വക ചില യന്ത്രങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നതു മഹാരാജാവിനു കാണ്മാനിടയായി. ഉടൻതന്നെ ആ സായിപ്പിന്റെ സഹായത്തോടുകൂടി ചില യന്ത്രങ്ങൾ വരുത്തി 1012-ൽ തിരുവനന്തപുരത്ത് നക്ഷത്രബംഗ്ലാവേൎപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. നക്ഷത്രബംഗ്ലാവിലെ ആവശ്യത്തിനായി ആദ്യത്തിൽ ലിത്തോ അച്ചടിയന്ത്രവും അധികം കഴിയുന്നതിനുമുമ്പുതന്നെ ഒരു അച്ചുക്കൂടത്തിനാവശ്യമായ സകല സാമഗ്രികളും വരുത്തി ഒരു സൎക്കാർ അച്ചുക്കൂടവും ഏൎപ്പെടുത്തി അച്ചടിവേല തുടങ്ങിച്ചു. 1014-ൽ ആദ്യമായി ഈ അച്ചുക്കൂടത്തിൽ നിന്ന് 1015-ലെ പഞ്ചാംഗം അച്ചടിപ്പിച്ചു പ്രസിദ്ധം ചെയ്തു. വൈദ്യം സംബന്ധിച്ചു രാജകുടുംബത്തിലേക്ക വേണ്ടിവരുന്ന ആവശ്യങ്ങൾക്കായി ആയുൎവേദവൈദ്യന്മാൎക്ക പുറമെ ദർബാർഫിസിഷ്യൻ എന്ന പേരോടുകൂടി ഒരു യൂറോപ്യൻഡാക്കുറെയും പ്രജകളുടെ ആവശ്യത്തിലേക്കായി ഒരിംഗ്ലീഷു ധൎമ്മാശുപത്രിയും മഹാരാജാവേൎപ്പെടുത്തി. അതുപോലെ തിരുവിതാംകൂറിൽ ആദ്യമായി ഒരു ഇഞ്ചിനീയർ ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടേൎപ്പെടുത്തുകയും, ലഫ്റ്റനന്റ് ഹർസ്ലി എന്ന സായിപ്പിനെ ഇഞ്ചിനീയരായി നിയമിക്കയും ചെയ്തു. നാഞ്ചിനാട്ട് ഒരു കൃഷിമരാമത്തു ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടും, ക്ഷേത്രം പണി, കൊട്ടാരം പണി മുതലായവ നടത്തുന്നതിലേക്ക് തിരുവനന്തപുരത്ത് പ്രത്യേകം ഒരു മരാമത്തു ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടും ഏൎപ്പെടുത്തി. ചുരുക്കത്തിൽ ഇപ്പോൾകാണുന്ന സൎക്കാർഡിപ്പാർട്ടുമെന്റുകളിലെ മിക്കതിന്റേയും ഉപജ്ഞാതാവും സ്ഥാപകനും സ്വാതിതിരുനാൾ രാമവൎമ്മമഹാരാജാവാണെന്നു പറയാം. ❧

...ചെയ്ത സ്ത്രീകളെ ശിരസ്സുമുണ്ഡനംചെയ്തു നാടുകടത്തുക എന്ന ക്രൂരശിക്ഷയും, നമ്പൂതിരിമാരുടെ ഇടയിലുണ്ടാകുന്ന ദോഷശങ്കയുടെ പരിഹാരം വേണ്ടി ശുചീന്ദ്രം ക്ഷേത്രത്തിൽ വെച്ചു നടത്തിവന്നിരുന്നതും തിളച്ചുകിടക്കുന്ന നെയ്യിൽ കയ്യുമുക്കുക എന്നുള്ളതുമായ ക്രൂരകർമ്മവും ഈ മഹാരാജാവുതന്നെയാണു നിർത്തൽ ചെയ്തത്. ജഡ്ജിമാർ കുററക്കാർക്കു ശിക്ഷ വിധിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ 14 സംവത്സരമോ അതിനധികം കാലമോ വിധിക്കുന്ന തടവുശിക്ഷകളെപ്പററിയെടത്തോളവും മരണശിക്ഷയെപ്പററിയേടത്തോളവുമല്ലാതെ മഹാരാജാവു പ്രവേശിക്കുന്നതല്ലെന്നും അവിടുന്നു നിശ്ചയം ചെയ്തു.

10. ദിവാന്മാരുടെ മാററങ്ങൾ.

മഹാരാജാവിന് ദിവാൻ സുബ്ബറാവുവിന്റെ ചില പ്രവൃത്തികൾ അന്യായമായിത്തോന്നുകയാലും അതുനിമിത്തം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരിൽ തിരുമനസ്സിലേക്ക് അതൃപ്തി വരികയാലും സുബ്ബറാവു 1012-ൽ ദിവാനുദ്യോഗം രാജിവെച്ചു. അതിനു ശേഷം ദിവാൻ പേഷ്കാർ രങ്കറാവു തൽക്കാലത്തെക്കെന്ന നിലയിൽ കുറച്ചുകാലം ദിവാന്റെ ജോലിയുംകൂടി നോക്കിവന്നു. അധികം താമസിക്കാതെ തന്നെ മുമ്പുപിരിഞ്ഞുപോയിരുന്ന വെങ്കടറാവുവിനെത്തന്നെ വീണ്ടും ദിവാനായി നിയമിച്ചു. അക്കാലത്ത് അദ്ദേഹം മൈസൂരിലുണ്ടായിരുന്ന ഉദ്യോഗത്തിൽനിന്നു പിരിഞ്ഞ് കുംഭകോണത്ത് സ്വസ്ഥമായിരിക്കയായിരുന്നു. അവിടെ നിന്നു വരുത്തീട്ടാണ് വീണ്ടും അദ്ദേഹത്തെ ദിവാനാക്കിയത്. എന്നാൽ അധികകാലം കഴിയുന്നതിനു മുമ്പിൽ അദ്ദേഹവും റസിഡണ്ടുമായിപ്പിണങ്ങി. അതുനിമിത്തം അദ്ദേഹം ദിവാനുദ്യോഗം രാജിവെച്ചു കുംഭകോണത്തേക്കു പോകയും ചെയ്തു. അതിനുശേഷം 1014-ൽ സുബ്ബറാവുവിനെത്തന്നെ വീണ്ടും ദിവാനായി നിയമിച്ചു. ദിവാന്റെയും കീഴുദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെയും അധികാരങ്ങൾ വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് 1015-ൽ മഹാരാജാവിന്റെ ഒരു കല്പനയുണ്ടായി. ആ കല്പനപ്രകാരം ദിവാനല്ലാതെ മറെറായാതൊരുദ്യോഗസ്ഥന്മാരും കൊട്ടാരത്തിലേക്ക് നേരിട്ട് എഴുത്തുകുത്തുകൾ നടത്തുവാൻ പാടില്ലെന്നു തീരുമാനിക്കയും ചെയ്തു.

11. റസിഡണ്ട് ജനറൽ കല്ലൻ.

കൊല്ലം 1016-കന്നിയിൽ ജനറൽ കല്ലൻ റസിഡണ്ടായിവന്നു. ഈ റസിഡണ്ടിനു കാര്യപ്രാപ്തിയും ജനങ്ങളുടെ അഭിവൃദ്ധിയിൽ താൽപര്യവുമുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും അധികാരഭ്രമം അധികവും ക്ഷമാശീലം കുറവുമായിരുന്നു. മഹാരാജാവിന്റെ സ്വഭാവോൽക്ക

ഷ്ടം നല്ലവണ്ണം മനസ്സിലായിരുന്നതുമില്ല. ഈ റസിഡണ്ടു വന്നപ്പോഴും മററു ചില റസിഡണ്ടന്മാരെപ്പോലെതന്നെ മുസറി പട്ടന്നക്കാരനായ കൃഷ്ണറാവു എന്നൊരാളെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വന്നിരുന്നു. മഹാരാജാവു റസിഡണ്ടിന്റെ ശുപാർശയനുസരിച്ച് ഹജൂരിൽ ഡിപ്യൂട്ടി പേഷ്കാരുദ്യോഗവും ദേവസ്വങ്ങളും, ഊട്ടുപുരകളും മുതലായതിന്റെ മേൽവിചാരവും കൃഷ്ണറാവുവിന് കൊടുത്തു. പക്ഷെ കൃഷ്ണറാവു അത്രമാത്രംകൊണ്ടു തൃപ്തിപ്പെടത്തക്കവിധം ദുരാഗ്രഹിയല്ലാത്തവനായിരുന്നില്ല. ദിവാനുദ്യോഗംതന്നെ കിട്ടണമെന്നുള്ള വിചാരത്തോടുകൂടി അതിലേക്ക ദൃഷ്ടിയുറപ്പിക്കയും ദിവാൻ സുബ്ബറാവുവിന് വിരുദ്ധമായി ഓരോന്നു പ്രവൃത്തിച്ചു തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു. അവക പ്രവൃത്തികൾ മഹാരാജാവിന തീരെ രസിച്ചില്ല. എങ്കിലും അവിടുന്ന് അവയൊന്നും അത്ര വകവെക്കാതെ കുറച്ചുകാലം കാമിച്ചു മൌനമായിത്തന്നെയിരുന്നു.

12. മഹാരാജാവും റസിഡണ്ടുമയുള്ള രസക്കേട്.

ജനറൽ കല്ലന് ചെവി നല്ലവണ്ണം കേൾപ്പാൻ പാടുണ്ടായിരുന്നില്ല. അതിനാൽ അദ്ദേഹവുമായി സംസാരിക്കുമ്പോൾ മഹാരാജാവിനു കുറെ ഉറക്കെപ്പറയേണ്ടിവന്നിരുന്നു. അത് അവിടെയ്ക്കു കുറെ സങ്കടമായിരിക്കയും ചെയ്തിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് അപൂർവമായിട്ടേ ജനറൽ കല്ലനെ മുഖം കാണിപ്പാൻ മഹാരാജാവ് അനുവദിച്ചിരുന്നുള്ളു. ആ സംഗതി ഒരു തരമാക്കിപ്പിടിച്ച് കൃഷ്ണറാവു ജനറൽ കല്ലനും മഹാരാജാവും തമ്മിൽ രസക്ഷയം വരുവാനിടവരുത്തിത്തീർത്തു. ദിവാൻ സുബ്ബറാവുവിന്റെ ഏഷണികൊണ്ടാണ് മഹാരാജാവ് റസിഡണ്ടിനെ ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു കാണുവാനനുവദിക്കാതിരിക്കുന്നതെന്നും മററും കൃഷ്ണറാവു റസിഡണ്ടിനെ തെററിദ്ധരിപ്പിച്ചു. വിവേകം കുറഞ്ഞ ജനറൽ കല്ലൻ അതുകേട്ടു വിശ്വസിച്ചു കുപിതനായി സുബ്ബറാവുവിന്റെ ഭരണത്തിൽ എപ്പോഴും പ്രവേശിക്കയും ദിവാന്റെ സകല പ്രവൃത്തികളിലും കുററം കണ്ടുപിടിപ്പാൻ ശ്രമിക്കയും ചെയ്തുതുടങ്ങി. അപ്രകാരം അനാവശ്യമായുള്ള റസിഡണ്ടിന്റെ പ്രവേശം നിമിത്തം ദിവാന്റെ മേലാവികൾക്ക ചില തടസ്ഥങ്ങളും നേരിട്ടു തുടങ്ങി. അതുകൂടാതെ മഹാരാജാവിന്റെ രാജ്യഭരണത്തെക്കുറിച്ചും ചില ദൂഷ്യങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചുണ്ടാക്കിക്കൊണ്ട് റസിഡണ്ട് മതിരാശി ഗവർണ്ണർക്ക് എഴുതിയയച്ചു വന്നു. മഹാരാജാവ് അവക ആക്ഷേപങ്ങൾക്കെല്ലാം ശരിയായ സമാധാനം പറഞ്ഞുവെങ്കിലും ഗവർണ്ണർ അതു വിശ്വസിപ്പാനൊരുക്കമുണ്ടായിരുന്നില്ല.

13. റെഡ്ഡിരായു വീണ്ടും ദിവാനായതു്

മഹാരാജാവും റസിഡണ്ടുംതമ്മിലുള്ള വിരോധം വൎദ്ധിച്ചു വരുന്നതും അതുനിമിത്തം ഓരോ അനിഷ്ടഫലങ്ങൾ വന്നുകൂടുന്നതും കണ്ടു് ദിവാൻ സുബ്ബറാവു 1017-ൽ ദിവാനുദ്യോഗത്തിൽനിന്നു പിരിഞ്ഞു. മഹാരാജാവു് അദ്ദേഹത്തിനു 500 രൂപാ പെൻഷൻ കല്പിച്ചനുവദിക്കയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിനു പകരം തൽക്കാലത്തേക്കു് ദിവാൻെറ ജോലിനടത്തുവാൻ റസിഡണ്ടിൻെറ സേവനായ കൃഷ്ണറാവുവിനെത്തന്നെ നിയമിച്ചു. എന്നാൽ കൃഷ്ണറാവുവിൻെറ ഭരണം മഹാരാജാവിനു തൃപ്തികരമായില്ല. അതിനാൽ അദ്ദേഹത്തെ ദിവാനുദ്യോഗത്തിൽ സ്ഥിരപ്പെടുത്താതെ മുമ്പു ദിവാനായിരുന്നു് പെൻഷൻ പററി കുംഭകോണത്തു സ്വസ്ഥമായി താമസിച്ചിരുന്ന റെഡ്ഡിരായുവിനെ വരുത്തി അദ്ദേഹത്തെ ദിവാനുദ്യോഗത്തിൽ നിയമിച്ചു. ഈ നിയമനം റസിഡണ്ടിനു തീരെ രസിച്ചില്ല.

മേൽപ്പറഞ്ഞമാതിരി ഓരോ കാരണങ്ങൾകൊണ്ടും കൃഷ്ണറാവുവിൻെറ ഏഷണിക്കൂട്ടൽകൊണ്ടും മഹാരാജാവും റസിഡണ്ടും തമ്മിലുള്ള വിരോധം മൂൎദ്ധന്യത്തിലെത്തി. മഹാരാജാവു് കൃഷ്ണറാവുവിൻെറ ഏഷണികളറിഞ്ഞു് അദ്ദേഹമാണു് ഇതിനെല്ലാം കാരണമെന്നു കണ്ടതിനാൽ അദ്ദേഹത്തെ ഉദ്യോഗത്തിൽനിന്നു പിരിക്കയും തിരുവനന്തപുരംവിട്ടു കൊല്ലത്തുചെന്നു താമസിച്ചുകൊള്ളണമെന്നു കല്പിക്കയും ചെയ്തു. അതിനും പുറമെ റസിഡണ്ടിൻെറയും അദ്ദേഹത്തിൻെറ ആശ്രിതനായ കൃഷ്ണറാവുവിൻെറയും ചില അന്യായപ്രവൃത്തികളുടെ സൂക്ഷ്മസ്ഥിതി വിവരിച്ചുകൊണ്ടു ബ്രിട്ടീഷുഗവൎമ്മെണ്ടിലേക്കു് ഒരു തിരുവെഴുത്തും അയച്ചു. അതിൻെറ ഫലമായി റസിഡണ്ടിനെ ശാസിച്ചുകൊണ്ടും താക്കീതുചെയ്തുകൊണ്ടും മതിരാശിഗവൎണ്ണരുടെ എഴുത്തു് റസിഡണ്ടിനു കിട്ടി. അതു കിട്ടിയപ്പോൾ റസിഡണ്ടു് കുറെ വല്ലാതാവുകയും മനസ്താപപ്പെടുകയും ചെയ്തു. എങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിനു ഈൎഷ്യ വൎദ്ധിക്കാതിരുന്നില്ല. സുബ്ബറാവുനിമിത്തമാണു് ഈ സംഗതികളെല്ലാം സംഭവിച്ചതെന്നു കരുതി അതിൻെറ പകവീട്ടുന്നതിനുവേണ്ടി പെൻഷൻ പററിത്താമസിക്കുന്ന സുബ്ബറാവുവിൻെറ പേരിൽ പല ദോഷാരോപണങ്ങളും ചെയ്തുകൊണ്ടും അദ്ദേഹത്തെ തിരുവനന്തപുരത്തുനിന്നു മാററിത്താമസിപ്പിക്കേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണെന്നു് അഭിപ്രായപ്പെട്ടുകൊണ്ടും റസിഡണ്ടു് മതിരാശിഗവൎമ്മെണ്ടിലേക്കു് എഴുതി. മതിരാശിഗവൎമ്മെണ്ടു് അതു സമ്മതിക്കയും ചെയ്തു. അതുപ്രകാരം സുബ്ബറാവുവിനു് തിരുവനന്തപുരം വിട്ടു് തഞ്ചാവൂൎക്കു് പോകേണ്ടതായി വന്നു. മഹാരാജാവിനു് ആ സം

ഗതി തീരെ രസിച്ചില്ല. തന്റെ ഗുരുവായ സുബ്ബാറാവുവിന് അ
ങ്ങനെ ഒരവമാനം സംഭവിച്ചതിൽ അവിടേയ്ക്കു വളരെ കുണ്ഠിതവും
വിഷാദവുമുണ്ടായിത്തീൎന്നു. അതോടുകൂടി റസിഡണ്ടിന്റെ പേരിൽ
വെറുപ്പും വൎദ്ധിച്ചു. റസിഡണ്ടിനെ ഇനിമേലിൽ കാണുവാൻ അ
നുവദിക്കതന്നെയില്ലെന്ന് അവിടുന്ന് ശപഥം ചെയ്തു. യാതൊരാ
ളും റസിഡണ്ടു ജനറൽ കല്ലനെപ്പററി യാതൊരു സംഗതിയും അവിടു
ത്തോടു സംസാരിച്ചുപോകരുതെന്നുംകൂടി കല്പന ഉണ്ടായി. മേൽ
പ്പറഞ്ഞ വിധത്തിലുള്ള ശല്യങ്ങൾകൊണ്ടും മററും രാജ്യഭരണകാൎയ്യ
ങ്ങളിൽ പിന്നെ അവിടേയ്ക്കു തീരെ ഉത്സാഹമില്ലാതായി. ശ്രീപ
ത്മനാഭനെ ഭജിച്ചുംകൊണ്ട് ശേഷംകാലം കഴിച്ചുകൂട്ടുവാൻ അവി
ടുന്ന് നിശ്ചയിക്കയും ചെയ്തു. അതുമുതൽ ഓരോ മാതിരി വ്രതാനു
ഷ്ഠാനങ്ങൾ തുടങ്ങി. പരമഭക്തനായ ആ മഹാരാജാവ് പലതവണ
യും ശ്രീപത്മനാഭസ്വാമിക്ക് അനവധി ദ്രവ്യംകാണിക്കിട്ടു. ഒരവസ
ത്തിൽ ഒരു ലക്ഷം രൂപ ഒരുമിച്ചു നടക്കൽവെക്കുകയും ഉണ്ടായിട്ടു
ണ്ട്. അതു കൂടാതെ അനേകം ആഭരണങ്ങളും പട്ടുകളും മററും വ
ഴിപാടായി പല പ്രാവശ്യവും ശ്രീപത്മനാഭനു സമൎപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്.
ഇപ്രകാരം ഈശ്വരഭക്തിയും വ്രതാനുഷ്ഠാനങ്ങളും വൎദ്ധിച്ചു വന്നതോ
ടുകൂടി അവിടുന്ന് ആളുകളെ മുഖംകാണിക്കാൻ സമ്മതിക്കുന്നതു കൂടി
വളരെ ദുൎല്ലഭമായിത്തീൎന്നു. റസിഡണ്ടിനെ എന്നല്ല യൂറോപ്യന്മാ
രിലാരെയുംതന്നെ മുഖംകാണിക്കാൻ തീരെ അനുവദിച്ചതുമില്ല.

14. ദിവാൻ ശ്രീനിവാസരാവു.

റഡ്ഡിറാവുവിനെ ദിവാനാക്കിയത് ജനറൽ കല്ലന് തീരെ രസി
ച്ചില്ലെന്നു മുമ്പു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. ആ ദിവാന്റെ ഭരണത്തിലും റ
സിഡണ്ടു വേണ്ടാതെ പ്രവേശിച്ചു കുഴപ്പങ്ങളുണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു.
തിരുവിതാംകൂറിൽ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരായിരുന്ന തന്റെ രണ്ടു പുത്രന്മാ
രെ മതിരാശിഗവൎമ്മെണ്ടിന്റെ കല്പനയനുസരിച്ച് റഡ്ഡിറാവുവിന്
ഉദ്യോഗത്തിൽനിന്നു പിരിക്കേണ്ടതായി വന്നു. അതോടുകൂടി അദ്ദേഹ
ത്തിനും ബുദ്ധി ക്ഷയിച്ചു. എന്നുമാത്രമല്ല അദ്ദേഹം കുറേശ്ശ കൈക്കൂ
ലി വാങ്ങുവാനും തുടങ്ങി. ആ വിവരം മഹാരാജാവറിഞ്ഞപ്പോൾ റഡ്ഡി
റാവുവിനോട് ഉടൻതന്നെ ഉദ്യോഗം രാജിവെച്ചു പൊയ്ക്കൊള്ളു
വാൻ കല്പിക്കയും ചെയ്തു. അതനുസരിച്ച് 1020-ൽ റഡ്ഡിറാവു ദി
വാനുദ്യോഗത്തിൽനിന്നു പിരിഞ്ഞു. അതിനുശേഷം അക്കാലത്തു അ
പ്പീൽക്കോടതിയിൽ ഒന്നാം ജഡ്ജിയായിരുന്ന ശ്രീനിവാസറാവുവി
നെ പ്രധാന ദിവാൻ പേഷ്കാരാക്കിനിയമിക്കയും ദിവാന്റെ ജോലികൂ
ടിനോക്കുവാൻ ചുമതലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. ജനറൽ കല്ലന് അ

നിയമനവും രസിച്ചില്ല. അദ്ദേഹം ഭരണകാൎയ്യങ്ങളിലെല്ലാം വീണ്ടും വേണ്ടാതെ പ്രവേശിച്ച് ഒന്നും ശരിയായി നടത്താനയക്കാതെയിരുന്നു. റസിഡണ്ടിന്റെ അവക ഉപദ്രവങ്ങൾ കൊണ്ടും, മഹാരാജാവ് രാജ്യഭരണകാൎയ്യങ്ങളിൽ വിരക്തനായിയാതൊന്നിലുംപ്രവേശിക്കാതിരുന്നതുകൊണ്ടും ദിവാൻ ശ്രീനിവാസറാവുവിന് ഭരണം നടത്തിക്കൊണ്ടു പോകുന്നതിൽ വളരെ പ്രയാസം നേരിട്ടു. അതിന്നും പുറമെ കുറച്ചു കാലമായിട്ടുണ്ടായിത്തീൎന്ന ഭരണക്കുഴപ്പങ്ങൾ കാരണം സൎക്കാർ കാങ്ങൾ മുഴുവനും പിരിയാതെ ബാക്കിയാകുകയും അതിനാൽ ഖജനാവിൽ പണം കുറവായിത്തീരുകയും ചെയ്തിരുന്ന അവസരത്തിലാണ് ശ്രീനിവാസറാവുവിന് ദിവാനുദ്യോഗത്തിന്റെ ചുമതല വഹിപ്പാനിടയായതും. എങ്കിലും കുറച്ചുകാലംകൊണ്ടു കരക്കുടിശ്ശികകൾ മിക്കതും പിരിപ്പാൻ അദ്ദേഹത്തിന്നു സാധിച്ചു. റസിഡണ്ടിന്റെ പ്രവേശംകൊണ്ടും മററും ഭരണം അതാതു സമയങ്ങളിൽ ശരിയായി നടത്തുവാൻ അദ്ദേഹത്തിന്ന് ഓരോ പ്രതിബന്ധങ്ങൾ വീണ്ടും വീണ്ടും നേരിട്ടുകൊണ്ടുതന്നെയിരുന്നു.

15. കൃഷ്ണറാവുവിനെ വീണ്ടും ഉദ്യോഗത്തിൽ നിയമിച്ചത്.

സംഗതികൾ മേൽപ്രകാരം നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കെ കൊല്ലം 1022 വൃശ്ചികം ഒടുവിൽ ഒരുദിവസം ഉദ്യോഗത്തിൽനിന്നു മാററി കൊല്ലത്തു താമസിപ്പിച്ചിരുന്ന കൃഷ്ണറാവുവിനെ ആളയച്ചു വരുത്തുവാൻ മഹാരാജാവ് കല്പിച്ചു. അടിയന്തിരമായി കൊട്ടാരത്തിലേക്കു ചെല്ലുവാൻ കല്പനയായിരിക്കുന്ന വിവരം കൃഷ്ണറാവു അറിഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹം വല്ലാതെ പരിഭ്രമിച്ചു. തന്റെ ഏഷണിയും മററും നിമിത്തം വീണ്ടും വല്ല കുററങ്ങളും തന്റെ പേരിലുണ്ടായിത്തീൎന്നിട്ടുണ്ടോ എന്നും മററും ശങ്കിച്ച് വ്യാകുലതയോടുകൂടിയാണ് അദ്ദേഹം തിരുമുമ്പാകെച്ചെന്നത്. പക്ഷേ ഫലം നേരെ വിപരീതമായിരുന്നു. കൃഷ്ണറാവുവിനെക്കണ്ട ഉടൻതന്നെ അദ്ദേഹത്തെ വീണ്ടും പേഷ്കാരായിട്ടു നിയമിച്ചിട്ടുള്ള നീട്ടു കൈയിൽ കൊടുത്ത് മഹാരാജാവ് വളരെശ്ശാന്തമായ സ്വരത്തിൽ ഇപ്രകാരം കല്പിച്ചു. "തന്റെ പ്രവൃത്തികളെല്ലാം ക്ഷമിച്ചു മാപ്പു തന്നിരിക്കുന്നു. ഇന്നുമുതൽ താൻ ജനറൽ കല്ലന്റെ ആളല്ല. നമ്മുടെ ആളാണ്. അതോൎത്തുകൊണ്ടു ജോലിയിൽ പ്രവേശിക്കുക. ഈ രാജ്യത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധിക്കുവേണ്ടി ജോലിനോക്കുകയും ദിവാൻ ശ്രീനിവാസറാവുവിനെ ഭരണകാൎയ്യങ്ങളിൽ സഹായിക്കയും ചെയ്ക. പോകാം." ഈ കല്പന കേട്ടപ്പോൾ കൃഷ്ണറാവുവിന് കണ്ണിൽ വെള്ളം നിറഞ്ഞു. തൊണ്ടയിടറി. പശ്ചാത്താപംകൊണ്ടുശബ്ദം പുറപ്പെടാതായി. ഒടുവിൽ തേങ്ങിക്കരഞ്ഞുകൊണ്ട് ഇപ്രകാരം അറി

യിച്ചു. "ഞാൻ തിരുമനസ്സിലെ ആശ്രിതനും നിസ്സാരനായ അടിമയും ആണ്. എന്നെ കല്പിച്ചു രക്ഷിക്കണെ! രക്ഷിക്കണെ!" ഇങ്ങനെ സ്വാമിദ്രോഹിയും കൃത്രിമക്കാരനുമായിരുന്ന കൃഷ്ണറാവുവിനെ മഹാമനസ്കനായ മഹാരാജാവ് ഉപകാരംകൊണ്ടു കഠിനമായി പശ്ചാത്താപപ്പെടുത്തി നല്ലവനാക്കിത്തീർത്തു. ഈ സംഭവം നടന്നത് 1022 വൃശ്ചികം 27 ാംനു-യാണ്. ഇതു മഹാരാജാവ് ഒടുവിൽ ചെയ്ത ഉദ്യോഗനിയമനവുമായിരുന്നു.

16. മഹാരാജാവിന്റെ ചരമം.

ഉഗ്രമായ വ്രതാനുഷ്ഠാനംകൊണ്ടും മററും ക്രമത്തിൽ വളരെ ക്ഷീണിച്ചിരുന്നമഹാരാജാവ് കൊല്ലം 1022 ധനുമാസം 12-ാംനു- പ്രഭാതമായപ്പോഴേക്ക് പള്ളിമെത്തയിൽ നിന്നെഴുനീൽപ്പാൻ സാധിക്കാത്തവിധം കിടപ്പിലായിത്തീന്നു. അനുച്ചയാകുമ്പോഴ് മാർത്താണ്ഡവമ്മ എളയ തമ്പുരാനും മററും മഹാരാജാവിനെ ചെന്നുകണ്ടു. രാത്രിയിൽ പത്തുമണിയോടുകൂടി വളരെക്കുറച്ചുമാത്രം ആഹാരം കഴിച്ച് മഹാരാജാവ് ഉറങ്ങാതെ കിടന്നു. പിന്നെ അധികം കഴിയുന്നതിനുമുമ്പിൽ തന്നെ അവിടുത്തെ പുണ്യാത്മാവ് ഈ പ്രപഞ്ചം വിടുകയും ചെയ്തു.

ഈ സ്വാതിതിരുനാൾ രാമവമ്മമഹാരാജാവ് അസാധാരണനായ ഒരു മഹാപുരുഷനായിരുന്നു. ജനങ്ങൾ അവിടുത്തെ ഈശ്വരകലയുള്ള അവതാരപുരുഷന്റെ നിലയിലാണു ഗണിച്ചു വന്നത്. പതിനെട്ടു സംവത്സരംമാത്രമെ അവിടുന്നു രാജ്യം ഭരിച്ചുള്ളു എങ്കിലും ഒരു നാല്പതലമുറകൊണ്ടു സാധിക്കാവുന്ന ഭരണപരിഷ്കാരങ്ങൾ അവിടുന്ന് ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. രാജ്യഭരണത്തിൽ ഇപ്പോൾക്കാണുന്ന ഏപ്പാടുകൾ മിക്കതിന്റെയും സ്ഥാപകൻ ഈ മഹാരാജാവാണ്. സാഹിത്യത്തിലും സംഗീതത്തിലും അതിനിപുണനായിരുന്ന അവിടുന്ന് സംസ്കൃതത്തിലും മലയാളത്തിലും തെലുങ്ക്, കർണ്ണാടകം, ഹിന്ദുസ്ഥാനി, മഹാരാഷ്ട്രം എന്നീ ഭാഷകളിലുമായി അനവധി കൃതികൾ നിമ്മിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഭക്തിമഞ്ജരി, അജാമിളോപാഖ്യാനം, കുചേലോപാഖ്യാനം, മുരാരിചരിതം, പത്മനാഭശതകം, സ്യാനന്ദൂരപുരപ്രബന്ധം, ഉത്സവപ്രബന്ധം നവരാത്രികീത്തനം മുതലായ അസംഖ്യം കീത്തനങ്ങൾ വണ്ണങ്ങൾ ഇങ്ങനെ വലുതും ചെറുതുമായി അവിടുന്നു നിമ്മിച്ചിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങൾ അനേകമാണ്. സാക്ഷാൽ ശ്രീശങ്കരാചായ്യരെ ഒഴിച്ചാൽ ഇത്രയും ചുരുങ്ങിയ കാലത്തിനുള്ളിൽ ഇത്രയുളര ഗ്രന്ഥങ്ങൾ നിമ്മിച്ചിട്ടുള്ള മറെറാരു കവി ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടോ എന്നുതന്നെ സംശയമാണ്. അതുതന്നെയും ഉൽകൃഷ്ടമായ വിധത്തിൽ രാജ്യഭരണം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിന്നിടയിലാണ് അവിടുന്ന് നിബന്ധിച്ചിട്ടുള്ളത്.

സംഗീതത്തെപ്പററിയേടത്തോളമാകട്ടെ ത്യാഗരാജയ്യ, മുത്തുസ്വാമിദീക്ഷിതർ എന്നിവരെപ്പോലെ കീൎത്തനങ്ങൾക്ക് ഒരു പ്രത്യേക പ്രസ്ഥാനംതന്നെ ഏൎപ്പെടുത്തീട്ടുള്ള മഹാനാണ് ഈ മഹാരാജാവ്. അവിടുന്ന് നിൎമ്മിച്ചിട്ടുള്ള കീൎത്തനങ്ങൾ, വൎണ്ണങ്ങൾ, പദങ്ങൾ മുതലായത് കേരളത്തിൽ മുഴുവനും പരമ്പരയായി അഭ്യസിച്ചും പാടിയും വരുന്നുണ്ടെന്നു മാത്രമല്ല തെലുങ്ക് മുതലായ രാജ്യങ്ങളിലും അവ വളരെ പ്രസിദ്ധങ്ങളാണ്. ഈ ലോകത്തിൽ സംഗീതവിദ്യയുള്ളേടത്തോളംകാലം മഹാത്മാവായ ഈ തിരുമനസ്സിലെ യശസ്സ് നിലനിൽക്കുന്നതാണെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല. അവിടുന്ന് സാഹിത്യത്തിലും സംഗീതത്തിലും അതിവിദഗ്ദ്ധന്മാരായ പലരേയും കുംഭകോണം, തഞ്ചാവൂർ മുതലായ പരദേശങ്ങളിൽ നിന്നും കേരളത്തിൽ നിന്നുംവരുത്തി രാജധാനിയിൽത്താമസിപ്പിക്കയും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കയും ചെയ്തിരുന്നു. നാട്യവിദ്യയേയും അവിടുന്ന് വളരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കയും പരിഷ്കരിക്കയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അതിനുംപുറമെ പലതരം ജാലവിദ്യക്കാർ, ഗുസ്തിക്കാർ, മന്ത്രവാദികൾ മുതലായവരേയും ഓരോദൂരദേശങ്ങളിൽനിന്നും വരുത്തി ശമ്പളം കൊടുത്തു താമസിപ്പിച്ചിരുന്നു. ജപ്പാൻ, അറേബി, ചീനം, തുൎക്കി മുതലായ രാജ്യക്കാരുംകൂടി ഈ കൂട്ടത്തിലുണ്ടായിരുന്നതായികാണുന്നുണ്ട്.

17. രാജകുടുംബസ്ഥിതി.

ഇക്കാലത്ത് രാജകുടുംബത്തിൽ മാൎത്താണ്ഡവൎമ്മ എളയ രാജാവും, രാജ്യഭാരം ഒഴിഞ്ഞ റാണി പാൎവ്വതീഭായിയും, റാണിരുഗ്മിണീഭായിയുടെ പുത്രന്മാരായി നാലു രാജകുമാരന്മാരും ഒരു റാണിയുമാണ് ഉണ്ടായിരുന്നത്. റാണി രുഗ്മിണീഭായി കൊല്ലം 1012-ൽ നാടുനീങ്ങിയിരുന്നു. രാജകുമാരന്മാരിൽ ഒന്നാമത്തെയും മൂന്നാമത്തെയും ആളുകൾ ബുദ്ധിക്കു കുറെ മന്ദതയുള്ളവരുമായിരുന്നു.

—:0*0:—

ഒമ്പതാം പ്രകരണം.

ഉത്രംതിരുനാൾ മാൎത്താണ്ഡവൎമ്മ മഹാരാജാവ്.

കൊല്ലം 1022—1036.

1. മഹാരാജാവിന്റെ സ്വഭാവവൎണ്ണനം

ഉത്രംതിരുനാൾ മാൎത്താണ്ഡവൎമ്മമഹാരാജാവ് കൊല്ലം 1022-കുംഭമാസം 16-ാംനു- മുതൽ സിംഹാസനാരോഹണം ചെയ്തു രാജ്യഭരണം നടത്തിത്തുടങ്ങി. അവിടെയ്ക്ക് അപ്പോൾ 32 തിരുവയസ്സ് പ്രാ

യമാണായിരുന്നത്. സ്വാതിതിരുനാൾ മഹാരാജാവിനെപ്പോലെതന്നെ അവിടുത്തെ സഹോദരനായ ഈ മഹാരാജാവും സംസ്കൃതം, തെലുങ്ക്, ഹിന്ദുസ്ഥാനി, ഇംഗ്ലീഷ് മുതലായ ഭാഷകളിൽ വലിയ പണ്ഡിതനായിരുന്നു. കേരളത്തിലെ കഥകളി എന്ന നാട്യവിദ്യയെ ഈ മഹാരാജാവ് പ്രത്യേകം പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചുവന്നിരുന്നു. പ്രസിദ്ധനായ ഈശ്വരപിള്ള വിചാരിപ്പുകാർ മുതലായ പല നടന്മാരും ഈ മഹാരാജാവിന്റെ ആശ്രിതന്മാരായിരുന്നവരാണ്. യൂറോപ്യന്മാരോടു പെരുമാറുന്ന മാതിരിയിലും അവിടെയ്ക്കു പ്രത്യേകം സാമർത്ഥ്യവും നയവുമുണ്ടായിരുന്നു. ഇംഗ്ലീഷ് ചികിത്സയുടെ സമ്പ്രദായങ്ങളും ശസ്ത്രപ്രയോഗങ്ങളും അറിവാനും പഠിക്കയും കൊട്ടാരത്തിൽ ഒരു ചെറിയ ആശുപത്രി ഏർപ്പെടുത്തി തന്നെത്താൻ പലർക്കും ഓരോ ചികിത്സകൾ നടത്തിവരികയും ചെയ്തിരുന്നു. അതുപോലെ രസതന്ത്രം അഭ്യസിച്ച് ആ വിഷയത്തിലും ചില പരിശോധനകൾ നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. സ്വാതിതിരുനാൾ മഹാരാജാവിന്റെ പെട്ടെന്നുണ്ടായ മരണം നിമിത്തം റസിഡണ്ടു ജനറൽ കല്ലനും കുറെ പശ്ചാത്താപപ്പെടേണ്ടിവന്നതുകൊണ്ട് ഈ ഉത്രംതിരുനാൾ മഹാരാജാവിന് റസിഡണ്ടുമായി സ്നേഹഭാവത്തിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നതിനും ഒട്ടും പ്രയാസം നേരിട്ടിരുന്നില്ല.

2. കൃഷ്ണരാവുവിനെ ദിവാനാക്കാനുള്ള ശ്രമം.

ഈ മാർത്താണ്ഡവർമ്മമഹാരാജാവ് രാജ്യഭാരമേറ്റകാലത്ത് ഒരു ലക്ഷം രൂപ മാത്രമേ ഖജനാവിൽ കെട്ടിയിരിപ്പുണ്ടായിരുന്നുള്ളു. ഏകദേശം അറുലക്ഷത്തോളം രൂപ ഓരോ വകയ്ക്കായി സർക്കാരിൽനിന്നു കൊടുത്തുതീർക്കാനുള്ളതുമുണ്ടായിരുന്നു. ഈ സംഗതി അടിസ്ഥാനമാക്കി റസിഡണ്ടു ജനറൽ കല്ലൻ ചില വിദ്യകൾ എടുത്തു. ശ്രീനിവാസരാവു ദിവാൻജോലി നോക്കിത്തുടങ്ങിയതുമുതൽ രാജ്യത്തിലെ ധനസ്ഥിതി വളരെ മോശമായിരിക്കുന്നുവെന്നും അങ്ങനെയൊരുകാലം രാജ്യത്തിന് അയിടയ്ക്കൊന്നും വന്നിട്ടില്ലെന്നും മറ്റും കാണിച്ച് മഹാരാജാവിനും മദിരാശി ഗവർണർക്കും ദിവാനും ഓരോ എഴുത്തുകൾ അദ്ദേഹം അയച്ചു. തിരുവിതാംകൂറിന്റെ നിലയിലുള്ള ഒരു രാജ്യത്തിന് തൽക്കാലം അഞ്ചുലക്ഷം രൂപ രൊക്കം കൈയിലില്ലെന്നുള്ള സംഗതി അത്ര വലിയ കാര്യമല്ലെന്ന് ഏവർക്കും അറിയാവുന്നതാണെങ്കിലും, റസിഡണ്ട് അതു വിചാരിക്കണ്ടെന്നുവെച്ചു. വാസ്തവത്തിൽ അങ്ങനെ വന്നതുതന്നെയും റസിഡണ്ട് വേണ്ടാതെ ഭരണകാര്യങ്ങളിൽ പ്രവേശിച്ച് കുഴപ്പങ്ങളുണ്ടാക്കി വേണ്ടകാര്യങ്ങൾ വേണ്ടസമയത്തു നടത്തുവാൻ ദിവാനെ സമ്മതിക്കാതിരുന്നതുകൊണ്ടായിരുന്നു. കൃഷ്ണരാവു

ദിവാനായിട്ടു രണ്ടുമാസം തികയുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ അപ്പോഴെയ്ക്കു രാജ്യം വളരെ അഭിവൃദ്ധിയിലെത്തീട്ടുണ്ടെന്നും ഭരണം ഉൽകൃഷ്ടരീതിയിലാണ് നടക്കുന്നതെന്നും റിക്കാർട്ടാക്കുവാനും ജനറാൽ കല്ലൻ മടിച്ചിട്ടില്ല. കൃഷ്ണറാവുവിൻെറ ഭരണസാമൎത്ഥ്യം എങ്ങനെയിരുന്നാലും സേവകൂട്ടുന്നതിനുള്ള സാമൎത്ഥ്യം അസാധാരണം തന്നെയായിരുന്നുവെന്ന് ആരും സമ്മതിക്കാതെ തരമില്ല. അദ്ദേഹത്തിൻെറ പേരിലുള്ള സ്നേഹവാത്സല്യങ്ങൾ നിമിത്തം അദ്ദേഹത്തിനുവേണ്ടി ജനറാൽ കല്ലന്, ഈ നാട്ടിൽ സാധാരണ സംഭവിക്കാത്തവിധം യൂറോപ്യന്മാരോടുപോലും വിരോധമായി പെരുമാറേണ്ടിവന്നിട്ടുണ്ട്. ആ സംഗതി വഴിയെ പ്രസ്താവിക്കുന്നതാണ്. ചുരുക്കത്തിൽ ശ്രീനിവാസറാവുവിൻെറ പേരിൽ ജനറാൽ കല്ലനു തീരെ രസമുണ്ടായിരുന്നില്ല കൃഷ്ണറാവുവിൻെറ പേരിൽ വലിയ സ്നേഹവുമായിരുന്നു. 'ഇഷ്ടമില്ലാത്ത കുട്ടിക്കു തൊട്ടതൊക്കെ കുറ്റം' എന്നല്ലേ പറയാറുള്ളത് ഏർപ്പാട്ടുമാണല്ലോ. എന്തായാലും മഹാരാജാവ് അനൎത്ഥമൊന്നും കഴിക്കയില്ലെന്നുവെച്ച് കൃഷ്ണറാവുവിനെ ദിവാനായിത്തന്നെ തീർച്ചപ്പെടുത്തി. സ്വാതിതിരുനാൾമഹാരാജാവ് രോഗശയ്യയിൽ കിടക്കുന്ന അന്ത്യകാലത്തിൽ ഈ ഉത്രംതിരുനാൾ മഹാരാജാവിനെ വിളിച്ച് "ഒരുജൻ എന്നെപ്പോലെ ഈ വെള്ളക്കാരനോട് (റസിഡണ്ടിനോട്) മത്സരിക്കേണ്ട. അതാണ് ഭേദം" എന്നുപദേശിച്ചിട്ടുമുണ്ടായിരുന്നു.

3 ദിവാൻ കൃഷ്ണറാവു.

ദിവാൻജോലി നോക്കിവന്നിരുന്ന ശ്രീനിവാസറാവുവിനെ അദ്ദേഹത്തിൻെറ സ്ഥിരംജോലിയായ അപ്പീൽക്കോടതിയിലെ ഒന്നാം ജഡ്ജിയുദ്യോഗത്തിലേക്കുതന്നെ അയച്ചു. കൃഷ്ണറാവുവിനെ ആക്ടിംഗുദിവാനായി നിയമിച്ചു. കൃഷ്ണറാവുവാകട്ടെ ഉടൻതന്നെ കരക്കുടിശ്ശികകളും മററും പിരിക്കുന്നതിനുള്ള ഏർപ്പാടുകൾ ജാഗ്രതയായി നടത്തിവന്നു. മഹാരാജാവ് കൃഷ്ണറാവുവിനെ സഹായിപ്പാനായി ഉദ്യോഗവിഷയത്തിൽ നല്ല പഴക്കവും പ്രാപ്തിയുമുള്ള കേശവപിള്ളയെന്നയാളെ ഒന്നാം ദിവാൻപേഷ്കാരാക്കി നിയമിക്കയുംചെയ്തു. ഓരോ ഉദ്യോഗശാഖകളിലും പരിചയവും പ്രാപ്തിയുമുള്ളവരെ മേലധികാരികളാക്കി. കൃഷ്ണറാവുവിനെ ദിവാനാക്കിയത് റെസിഡണ്ടിനും സന്തോഷകരമായിരുന്നതിനാൽ അദ്ദേഹം ഭരണകാൎയ്യങ്ങളിൽ വേണ്ടാതെ പ്രവേശിച്ചതുമില്ല. ഈവക സംഗതികളാൽ അധികകാലം കഴിയുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ കരക്കുടിശ്ശികകൾ മിക്കതും പിരിയുന്നതിനും ഏതാനും സംഖ്യ കടികൾക്ക് ഇളച്ചു കൊടുക്കുന്നതിനും സാധിച്ചു. കൃഷ്ണറാവുവിന് ദിവാനുദ്യോഗം സ്ഥിരപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

4. മാധവറാവുവിനെ കൊട്ടാരം ട്യൂട്ടരാക്കിയത്.

ആയില്യംതിരുനാൾ, വിശാഖം തിരുനാൾ ഈ രാജകുമാരന്മാരുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ മഹാരാജാവ് പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധപതിപ്പിച്ചിരുന്നു. ആ രാജകുമാരന്മാരെ ഇംഗ്ലീഷ് പഠിപ്പിക്കാൻ ആദ്യത്തിൽ സുബ്ബറാവുവിനെയും പിന്നെ ശങ്കരമേനവൻ എന്നൊരാളെയുമാണ് നിയമിച്ചിരുന്നത്. ആ സംഗതിയിൽ കുറെക്കൂടി നിഷ്കർഷിക്കണമെന്നു കരുതി അക്കാലത്ത് മദിരാശി ഹൈസ്കൂളിൽ പഠിച്ചിരുന്നവരിൽ വെച്ച് വളരെസ്സമർത്ഥനെന്നു പേരുകേട്ട ഒരാളായ ടി. മാധവറാവുവിനെ വരുത്തി അദ്ദേഹത്തെ 1025 ചിങ്ങത്തിൽ രാജകുമാരന്മാരുടെ ട്യൂട്ടരായി നിയമിച്ചു. അദ്ദേഹം മൂന്നേമുക്കാൽക്കൊല്ലത്തോളം അതായത് 1028 മേടം വരെ ആ ജോലിയിലിരുന്നിട്ടുണ്ട്.

5. ലണ്ടൻ പ്രദർശനവും തിരുവിതാംകൂറും.

കൊല്ലം 1026-ന് ക്രിസ്തുവർഷം 1851-ൽ ലണ്ടനിൽ വെച്ച് ഒരു പ്രദർശനം നടത്തുകയുണ്ടായി. അതിനു തിരുവിതാംകൂറിൽ നിന്നും പല സാധനങ്ങൾ അയച്ചിരുന്ന കൂട്ടത്തിൽ അനേകതരം കൊത്തുപണികളുള്ളതും വളരെ വിശേഷപ്പെട്ടതുമായ ഒരു ദന്തസിംഹാസനവുംകൂടി അയച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ആ സിംഹാസനം കണ്ട് യൂറോപ്പിലുള്ള ജനങ്ങൾ വളരെ അത്ഭുതപ്പെട്ടുകയും അതിനെപ്പറ്റി പുകഴ്ത്തിക്കൊണ്ടു വർത്തമാനപത്രങ്ങളിലുംമറ്റും എഴുതുകയുംചെയ്തു. മഹാരാജാവതറിഞ്ഞ് സന്തോഷിക്കയും ആ സിംഹാസനം വിക്ടോറിയാമഹാരാജ്ഞിക്ക സമ്മാനമായി കൊടുപ്പാൻ കല്പിക്കയും ചെയ്തു. മഹാരാജ്ഞി വളരെസ്സന്തോഷിച്ചും തിരുവിതാംകൂറിലെ ദന്തപ്പണിയുടെ വിശേഷത്തെ അഭിനന്ദിച്ചും മഹാരാജാവിന് ഒരെഴുത്തയക്കയും ചെയ്തു.

6. രാജ്യത്തിൽ ക്ഷാമം ബാധിച്ചത്.

കൊല്ലം 1029-ാമാണ്ടിൽ വെള്ളപ്പൊക്കം കലശലായുണ്ടായതു നിമിത്തം വടക്കൻ തിരുവിതാംകൂറിലും, മഴയില്ലാഞ്ഞതു നിമിത്തം തെക്കൻ തിരുവിതാംകൂറിലും കൃഷിപ്പിഴപറ്റതിനാൽ രാജ്യത്തിൽ അകപ്പാടെ വലിയ ക്ഷാമബാധ നേരിട്ടു. സർക്കാർ കരം പിരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതായതിനാൽ അതു മിക്കതും ഇളവുചെയ്തു കൊടുക്കേണ്ടതായുംവന്നു. അങ്ങനെയിരിക്കെ ബ്രിട്ടീഷുകാർ പുകയിലക്കുത്തക നിറുത്തുകയാൽ ബ്രിട്ടീഷു കൊച്ചിവഴിക്ക് ഈ നാട്ടിൽ വ്യാജപ്പുകയില ധാരാളം വന്നുകൂടി. ഇവിടത്തെ കുത്തകച്ചരക്കുകളായ കുരുമുളക് മുതലായത് വ്യാജമായി ബ്രിട്ടീഷുകൊച്ചിയിലേക്ക കൊണ്ടുപോയി വിദേശങ്ങളിലേക്ക കയററി അയപ്പാനും തുടങ്ങി. അതു

കൊണ്ടു് അവക പ്രദേശങ്ങളിൽ സൎക്കാരിലേക്കുള്ള വരവും വളരെച്ചുരുങ്ങി. ദിവാൻ കൃഷ്ണരാവു പലതരത്തിലും ശ്രമിച്ചിട്ടും പണം പിരിയുന്ന കാൎയ്യത്തിൽ പറയത്തക്ക ഫലമൊന്നും ഉണ്ടായില്ല. അക്കാലത്തുതന്നെ റാണി പാൎവ്വതീഭായി പെട്ടെന്നു നാടുനീങ്ങിയതിനാൽ മഹാരാജാവിനും ജനങ്ങൾക്കും സ്വന്തം മാതാവു മരിച്ചാലുണ്ടാകുന്നതിനെക്കാൾ ഒട്ടും കുറയാത്ത ദുഃഖവും വന്നുകൂടി. റാണിയുടെ അടിയന്തിരത്തിന്ന് അനവധി പണം ചെലവാക്കേണ്ടതായിത്തീൎന്നു. അകപ്പാടെ സൎക്കാരിൽ പണത്തിനു വലിയ ക്ഷാമമായിത്തീൎന്നു. എങ്കിലും ദിവാൻ വളരെ ക്ലേശിച്ച് അടിയന്തിരം ഭംഗിയായിത്തന്നെ കഴിച്ചുകൂട്ടി.

7. ചില പരിഷ്കാരങ്ങൾ.

തിരുവിതാംകൂറിൽച്ചേൎന്ന ചെങ്കോട്ടഭാഗത്തിന്റെയും തിരുനൽവേലി ഡിസ്ത്രിക്കിന്റെയും അതിരുകൾ കൊല്ലം 1027-ൽ പരിശോധിച്ചു വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തി.

അടിമക്കച്ചവടത്തെസ്സംബന്ധിച്ചുണ്ടാകുന്ന വ്യവഹാരങ്ങൾ ഗവൎമ്മെണ്ടുദ്യോഗസ്ഥന്മാർ കോടതികളിൽ സ്വീകരിക്കരുതെന്നും മറ്റും തീൎച്ചപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു കുറച്ചുമുമ്പുതന്നെ ബ്രിട്ടീഷിന്ത്യയിൽ ഒരു നിയമം നടപ്പിൽ വരുത്തീട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ചില മിഷ്യൻസംഘക്കാർ തിരുവിതാംകൂറിലും ആ നിയമം നടപ്പിൽ വരുത്തുവാനപേക്ഷിച്ചുംകൊണ്ട് മഹാരാജാവിന് ഹൎജ്ജികൾ അയച്ചുവന്നു. കൊല്ലം 1029 കന്നിമാസത്തിൽ ഒരു വിളംബരംമൂലം പുലയർ മുതലായവരെപ്പോലും ഏതൊരാവശ്യത്തിനും വിൽക്കുകയോ വാങ്ങുകയോ ചെയ്തുപോകരുതെന്നു നിഷേധിച്ച് അടിമക്കച്ചവടത്തെ മഹാരാജാവു തീരെ നിൎത്തൽചെയ്തു

ദിവാൻ കൃഷ്ണരാവുവിന് ഭരണക്ലേശം കുറയ്ക്കുന്നതിനുവേണ്ടി റസിഡണ്ടു ജനറൽ കല്ലൻ 1031 ചിങ്ങത്തിൽ ഭരണത്തെസ്സംബന്ധിച്ച് ചില പുതിയ ഏൎപ്പാടുകൾ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. രാജ്യത്തെ മൂന്നു പ്രധാന ഖണ്ഡങ്ങളായിത്തിരിച്ച് തെക്കും വടക്കും ഖണ്ഡങ്ങൾ ഓരോ പേഷ്കാരന്മാരുടെ മേൽനോട്ടത്തിലും മദ്ധ്യഖണ്ഡം ദിവാൻജിയുടെ മേൽനോട്ടത്തിലും ഭരണം നടത്തത്തക്കവണ്ണം വ്യവസ്ഥചെയ്യാനാണ് അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരുന്നത്. അതുപ്രകാരം വടക്കെ ഡിവിഷനിൽ പറവൂർ, ആലങ്ങാട്, കുന്നത്തുനാട്, തൊടുപുഴ, മൂവാറ്റുപുഴ, മീനച്ചൽ, ചങ്ങനാശ്ശേരി, കോട്ടയം, ഏറ്റുമാനൂർ, വൈക്കം, ചേൎത്തല എന്നീ താലൂക്കുകളും, തെക്കെ ഡിവിഷനിൽ നെയ്യാറ്റിൻകരമുതൽ തെക്കോട്ടുള്ള താലൂക്കുകളും, മദ്ധ്യഡിവിഷനിൽ ശേഷംഭാഗങ്ങളും ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. റസിഡണ്ടിന്റെ ആ അഭിപ്രായമനുസരിച്ച് മഹാരാജാ

പു 1031 ധാരവിൽ രാമൻമേനവൻ പേഷ്കാരെ വടക്കേഡിവിഷനിലേക്കും, അദ്ദേഹത്തിൽ കൊച്ചുതമ്പുരാക്കന്മാരുടെ ട്യൂട്ടരും പിന്നെ ഡിപ്യൂട്ടി പേഷ്കാരുമായിരുന്ന മാധവറാവുവിനെ പേഷ്കാരാക്കി തെക്കേ ഡിവിഷനിലേക്കും നിയമിച്ചു, അവക്ക്, റവന്യൂ, പോലീസ്സ് എന്നീ ശാഖകളിൽ കൂടുതൽ അധികാരങ്ങളും കൊടുത്തു. തെക്കേഡിവിഷൻപേഷ്കാക്ക് ഉപ്പളം, കൃഷിമരാമത്തു ഇവയുടെയും മേൽവിചാരം കൊടുത്തു.

കൊല്ലം 1030-ൽ തിരുവിതാംകൂറിലെ ജനസംഖ്യയുടെ കാനിഷുമാരിക്കണക്കെടുപ്പിച്ചു. അന്നത്തെ ജനസംഖ്യ (12, 62, 647) ആയിരുന്നു.

കുററംചെയ്തവരെ വിസ്തരിച്ചു ശിക്ഷിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി കൊല്ലം 1010 മുതൽ ഏൎപ്പെടുത്തിയിരുന്ന സൎക്കീട്ടു കോടതികൾ 1032-ൽ നിൎത്തൽചെയ്ത് ബ്രിട്ടീഷിന്ത്യയിലുള്ള മാതിരിയിൽ ഓരോ സ്ഥലത്ത് സെഷൻ ജഡ്ജിമാരെ നിയമിച്ചു.

ഇംഗ്ലീഷു വിദ്യാഭ്യാസത്തിൻെറ പ്രചാരം നാട്ടിൽ വൎദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിന്നായി മഹാരാജാവ് തിരുവനന്തപുരത്തെ ഇംഗ്ലീഷുപള്ളിക്കൂടത്തിൽ പഠിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളവൎക്കു നല്ലനല്ല ഉദ്യോഗങ്ങൾ കൊടുത്തുവന്നു. അതിനാൽ ജനങ്ങൾക്കു ഇംഗ്ലീഷു വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ താൽപൎയ്യം കൂടിവരികയും ചെയ്തു.

8. ദേവസ്വത്തിൽനിന്നു പണംവാങ്ങിയതു്.

ക്ഷാമബാധകൊണ്ടും മററുമുണ്ടായ ഉപദ്രവം തീൎപ്പാൻ ദിവാൻ കൃഷ്ണറാവുവിനെക്കൊണ്ടു സാധിച്ചില്ല. എന്നുമാത്രമല്ല ശ്രീനിവാസറാവുവിൻെറ ഭരണകാലത്തു ഒരു ലക്ഷത്തോളം രൂപ മാത്രം ഖജനാവിലുണ്ടായിരുന്നതിനെപ്പററി ആക്ഷേപിച്ച കൃഷ്ണറാവുവിൻെറ ഭരണത്തിൽ ഖജനാവു ശൂന്യശൂന്യമായിത്തീരുകയുംചെയ്തു. 1031-ൽ പല ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാൎക്കും ശമ്പളം ബാക്കികൊടുപ്പാനും ഉണ്ടായിത്തീൎന്നു. ഇതെല്ലാം കണ്ടു മഹാരാജാവ് ശ്രീപത്മനാഭക്ഷേത്രത്തിൽനിന്ന് അഞ്ചുലക്ഷം രൂപ ഗവൎമ്മെണ്ടിലേക്കു കടമായി കൊടുക്കുകയും കൊല്ലംതോറും ഒരുലക്ഷം രൂപവീതം തിരിയെ അടയ്ക്കത്തക്കവിധം ഏൎപ്പാടു ചെയ്കയും ഉണ്ടായി. അതുകൊണ്ടു തൽക്കാലാവശ്യങ്ങൾ നിൎവ്വഹിപ്പാൻ സാധിച്ചുവെങ്കിലും പിന്നെയും പണത്തിന്നുള്ള ദാരിദ്ര്യം തീൎന്നില്ല.

9. നവാബിന്നുള്ള കപ്പം ഇംഗ്ലീഷുകാൎക്കായതു്.

കൎണ്ണാട്ടിക്കിലെ നവാബുമായി കാൎത്തികതിരുനാൾ മഹാരാജാവിൻെറ കാലത്തുണ്ടായ ഉടമ്പടിയനുസരിച്ച് 6000 രൂപയും ആറാ

നയും തിരുവിതാംകൂർ കപ്പംകൊടുത്തുവന്നിരുന്നത്, കർണ്ണാട്ടിക്കിന്റെ ഭരണം നവാബിനെ മാററി ഇംഗ്ലീഷുകാർ നടത്തിവന്നുതുടങ്ങിയതു മുതൽ അവർ തിരുവിതാംകൂറിലെ കപ്പത്തിൽ അഞ്ചിലൊരുഭാഗം മാത്രമേ നവാബിനു കൊടുത്തിരുന്നുള്ളു. കുറേക്കാലം അങ്ങനെ കഴിഞ്ഞു. പിന്നെ ഇംഗ്ലീഷുകാർ നവാബിന് ഒന്നും കൊടുക്കേണ്ടന്നും വെച്ചു. കൊല്ലം 1032-ൽ ഇതിനെസ്സംബന്ധിച്ച് ഒരു പ്രത്യേക നിശ്ചയം ഇംഗ്ലീഷുകാർക്ക നേരിട്ടുതന്നെ ചെയ്തുകൊടുക്കേണമെന്ന് അവർ മഹാരാജാവിനോടാവശ്യപ്പെട്ടു. അതനുസരിച്ച് ആണ്ടുതോറും 13,319½ രൂപ തിരുവിതാംകൂറിൽനിന്ന് ഇംഗ്ലീഷുകാർക്ക കൊടുത്തുകൊള്ളാമെന്നു മഹാരാജാവു നിശ്ചയം ചെയ്തുകൊടുക്കയും ചെയ്തു. ഈ സംഖ്യ മുമ്പു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള എട്ടുലക്ഷത്തിനു പുറമേയാണ്.

10. യൂറോപ്യന്മാരുടെ വിരോധം.

ദിവാൻ കൃഷ്ണരാവുവിന്റെ പെരുമാററങ്ങളും ചില അന്യായ പ്രവൃത്തികളും മിഷ്യനറിമാരും മററുമായി തിരുവിതാംകൂറിലുള്ള ഇംഗ്ലീഷുകാർക്ക വിരോധത്തിനു കാരണമായിത്തീർന്നു. അതുപോലെ തന്നെ ചില്ലറക്കുററങ്ങൾക്കുപോലും ചെറുതരം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ അദ്ദേഹം കഠിനശിക്ഷയേല്പിച്ചുവന്നിരുന്ന ഏർപ്പാടും മററും പൊതുജനങ്ങൾക്കും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരിൽ വിരോധമുണ്ടാക്കിത്തീർത്തു. ജനറൽ കല്ലന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മേലുള്ള വാത്സല്യംനിമിത്തം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഏതുതരം പ്രവൃത്തിയും സഹ്യമായിട്ടേ തോന്നിയതുമുള്ളു. ഇങ്ങനെ ദിവാൻ കൃഷ്ണരാവുവിനു ശത്രുക്കളും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവൃത്തികളിൽ വിവേചകക്കാരും ക്രമത്തിൽ കൂടിക്കൂടി വന്നു. യൂറോപ്യന്മാർ മതിരാശിയിലും മററുമുള്ള പത്രങ്ങളിൽ ദിവാനെയും റസിഡണ്ടിനെയും തിരുവിതാംകൂർ ഭരണരീതിയേയും കഠിനമായി ആക്ഷേപിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ലേഖനങ്ങൾ തുടരെത്തുടരെ എഴുതി വന്നുതുടങ്ങി. മിഷ്യനറിമാരും മററും ഗവർണർക്കും ചില ഹർജികളും അയച്ചു. ക്രിസ്തുമതത്തിൽച്ചേർന്നവരെ തിരുവിതാംകൂർ ഗവർമ്മേണ്ട് ഉപദ്രവിക്കുന്നുവെന്നും, ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ മിക്കതും കൈക്കൂലിക്കാരായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നുവെന്നും, പോലീസ്സുകാർ പല അക്രമങ്ങളും നടത്തിവരുന്നുവെന്നും, ദിവാനുവേണ്ടി റസിഡണ്ട് ഇതിനെല്ലാം സഹായിക്കുന്നുവെന്നും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്ക ശമ്പളം ശരിയായിക്കൊടുത്തുവരുന്നില്ലെന്നും, പണം വേണ്ടതുപോലെ പിരിക്കുന്നില്ലെന്നും, കുരുമുളകു മുതലായതിനുള്ള കുത്തകകൾകാരണം നാട്ടിൽ കുഴപ്പങ്ങൾ പലതരത്തിലും വർദ്ധിച്ചുവരുന്നുവെന്നും മററുമായിരുന്നു അവരുടെ

ആക്ഷേപത്തിന്റെ ചുരുക്കം. ആവക പത്രലേഖനങ്ങളിലും ഹറജികളിലും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള സംഗതികളുടെ സൂക്ഷ്മം അന്വേഷിച്ചു റിപ്പോർട്ടു ചെയ്യണമെന്നു മതിരാശി ഗവർണ്മെന്റ് റസിഡണ്ടിനോടാവശ്യപ്പെട്ടു. റസിഡണ്ടാകട്ടെ ആക്ഷേപങ്ങൾ മുഴുവനും കളവാണെന്നും ഓരോ സ്വാർത്ഥം നടക്കാത്തതിനാൽ ഓരോരുത്തർ എഴുതിവിടുന്നതാണെന്നും റിപ്പോർട്ടും ചെയ്തു. യൂറോപ്യൻ മിഷനറിമാർ വീണ്ടും പരാതികൾ ഗവർണർക്കെഴുതിയയച്ചു. പൊതുജനങ്ങളിൽ ചിലരും ചില ഹറജികൾ അയച്ചുവന്നു. ഗവർണർക്ക് റസിഡണ്ടിന്റെ റിപ്പോർട്ടിൽ വിശ്വാസമുണ്ടായില്ല. അദ്ദേഹം ഗവർണർ ജനറാളെ സംഗതികളെല്ലാം ധരിപ്പിച്ചു. അതിനെപ്പറ്റി വിചാരണ നടത്തുവാൻ ഒരു കമ്മീഷനെ ഏർപ്പെടുത്തണമെന്നഭിപ്രായപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഗവർണർ ജനറാളാകട്ടെ ഈ സംഗതിയിൽ ഒരു കമ്മീഷനെ ഏർപ്പെടുത്തേണ്ട ആവശ്യമില്ലെന്നും തിരുവിതാംകൂറുമായുള്ള ഉടമ്പടിയനുസരിച്ചു മഹാരാജാവിന് ഒരെഴുത്തയച്ചാൽ മതിയെന്നും ആണ് മറുപടി അയച്ചത്. അതനുസരിച്ചു മതിരാശി ഗവർണർ മഹാരാജാവിന് ഒരെഴുത്തെഴുതി. ആ എഴുത്തിൽ തിരുവിതാംകൂറിലെ ഭരണത്തെപ്പറ്റി പല ആക്ഷേപങ്ങളും കാണുന്നുവെന്നും, നീതിപരിപാലനം ശരിയായി നടക്കുന്നില്ലെന്നും, ജനങ്ങളെ അന്യായമായി ഉപദ്രവിക്കുന്നുവെന്നും, ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്ക് ശമ്പളം മുറയ്ക്കു കൊടുത്തുവരാറില്ലെന്നറിയുന്നുവെന്നും, കുരുമുളകു മുതലായതിനുള്ള കുത്തക നിമിത്തവും പല കുഴപ്പങ്ങൾ നേരിടുന്നുണ്ടെന്നും, അവയെല്ലാം പരിഹരിപ്പാൻവേണ്ട ഏർപ്പാടുകൾ ഉടൻതന്നെ ചെയ്യേണ്ടതാണെന്നും, അല്ലെങ്കിൽ വൈഷമ്യമായിത്തീർന്നേക്കുമെന്നും മറ്റും പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നു. ഇങ്ങനെ ഒരെഴുത്തു വന്നതോടുകൂടി തിരുവിതാംകൂർ രാജ്യം ബ്രിട്ടീഷ് ഗവർമെണ്ടിലേക്കു ചേർക്കാൻ തുടങ്ങുന്നുവെന്ന് ഒരു ശ്രുതിയും നാട്ടിൽ പരന്നു തുടങ്ങി. ഗവർണരുടെ ആ എഴുത്തു കിട്ടിയപ്പോൾ മഹാരാജാവിനു വളരെ പശ്ചാത്താപമുണ്ടായി. എങ്കിലും ഒട്ടും അധൈര്യപ്പെടാതെ ആയില്യം തിരുനാൾ ഇളയരാജാവിനെയും മാധവരായരവിനെയും ദിവാനെയും മറ്റും ആളയച്ചു വരുത്തി ആലോചിച്ച് ആ എഴുത്തിനു തക്കതായ ഒരു മറുപടി അയച്ചു. അതിൽ രാജ്യഭരണത്തെ സംബന്ധിച്ചു ചില ന്യൂനതകൾ വന്നു കൂടീട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതു വാസ്തവമാണെന്നും, എന്നാൽ യൂറോപ്യന്മാരുടെയും മറ്റും ആക്ഷേപങ്ങളിൽ കാണുന്നതുപോലെയൊന്നുമില്ലെന്നും, രാജ്യത്തിൽ ക്ഷാമം ബാധിച്ചതുനിമിത്തം പണത്തിനു കുറെച്ചുരുക്കം വന്നതിനാൽ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ശമ്പളം ഏതാനും കുടിശ്ശികയായതാണെന്നും, അതിനു തൽക്കാലം അഞ്ചുലക്ഷം രൂപ കടം വാങ്ങി മി

ക്കളും തീൎത്തിട്ടുണ്ടെന്നും, കുത്തകനിമിത്തമുള്ള കുഴപ്പങ്ങളും മററും മഹാരാജാവറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നും, എന്നാൽ ഉടൻതന്നെ കുത്തകകൾ നിൎത്തുന്നതു പണത്തിന്നു ക്ഷാമം നേരിട്ട ഇപ്പോഴത്തെ സ്ഥിതിക്കു യുക്തമായിട്ടുള്ളതല്ലെന്നും രാജ്യത്തിലെ ചെലവു ചുരുക്കി പണം വൎദ്ധിപ്പിക്കാൻ വേണ്ട പരിഷ്കാരങ്ങൾ ചെയ്തുവരുന്നുണ്ടെന്നും, ബ്രിട്ടീഷുഗവർമെണ്ടിന്റെ പ്രതിനിധിയായ റസിഡണ്ടുമായി ആലോചിച്ചാണ് രാജ്യഭരണം നടത്തിവരുന്നതെന്നും മററും നല്ലവണ്ണം വിവരിച്ചു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്.

11. മാവേലിക്കരെ നിന്നു ദത്തെടുത്തതു.

രാജകുടുംബത്തിലെ ഒരേ ഒരു പെൺവഴിത്തമ്പുരാനായിരുന്ന റാണി ലക്ഷ്മീഭായി 1033 കന്നി 11-ാംനു മൂലംതിരുനാൾ കൊച്ചുതമ്പുരാനെ പ്രസവിച്ചതിന്നുശേഷം ആ കന്നി 22-ാംനു നാടുനീങ്ങി. അപ്പോൾ അവിടേയ്ക്ക് 28 വയസ്സു മാത്രമേ പ്രായമായിരുന്നുള്ളു. അവിടുന്നു നാടുനീങ്ങിയതോടുകൂടി രാജകുടുംബത്തിൽ സ്ത്രീസന്താനമില്ലാതായിത്തീൎന്നതിനാൽ മഹാരാജാവ് മാവേലിക്കരെ കൊട്ടാരത്തിൽനിന്നു രണ്ടു തമ്പുരാട്ടിമാരെ ദത്തെടുക്കുവാൻ തീൎച്ചപ്പെടുത്തുകയും അതിന്നു ബ്രിട്ടീഷുഗവർമെണ്ടിന്റെ അനുവാദം വരുത്തുകയും ചെയ്തു. അതനുസരിച്ച് 1033 ധനു 14-ാംനു രണ്ടു കൊച്ചുതമ്പുരാട്ടിമാരെ ദത്തെടുത്തു. അക്കാലത്ത് ഈ രണ്ടുതമ്പുരാട്ടിമാരിൽ ഒരാൾക്കു 8 വയസ്സും, മറേറ ആൾക്ക് 6 വയസ്സും പ്രായമാണ് ആയിരുന്നതു. ഈ ദത്ത് മാവേലിക്കരെ കൊട്ടാരത്തിൽ നിന്നുള്ള ഒന്നാമത്തെ ദത്തുമാണ്.

12. ദിവാൻ കൃഷ്ണറാവുവിന്റെ മരണം.

കൊല്ലം 1033 വൃശ്ചികം ധനു മാസങ്ങളിൽ മുറജപം അടിയന്തിരം നടത്തേണ്ടതുണ്ടായിരുന്നു. അതിന്നു വളരെപ്പണം ചെലവു ചെയ്യേണ്ടതുമുണ്ടായിരുന്നു. ശമ്പളക്കുടിശ്ശികകൾ അത്യാവശ്യം കൊടുത്തുതീൎക്കുന്നതിന്നും മുറജപത്തിന്നും വേണ്ടപണം ശേഖരിപ്പാൻ ദിവാൻ കൃഷ്ണറാവുവിന്നു വളരെക്ലേശം സഹിക്കേണ്ടിവന്നു. അദ്ദേഹം അതു ശേഖരിക്കയുംചെയ്തു. എന്നാൽ ആ അത്യദ്ധ്വാനത്തിന്റെ ഫലമായി അധികം താമസിക്കാതെ അദ്ദേഹം രോഗം ബാധിച്ചു കിടപ്പിലായിപ്പോയി. ആ ധനുമാസം അന്ത്യത്തിൽ അദ്ദേഹം മരിക്കയും ചെയ്തു. കൃഷ്ണറാവുവിന്ന് എത്ര ന്യൂനതയുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും അദ്ദേഹം വലിയ ദാനശീലനും സ്വാതിതിരുനാൾ മഹാരാജാവിന്റെ അന്ത്യകാലത്തുണ്ടായ സംഭവംമുതൽ രാജകുടുംബത്തോടു ഭക്തിയുള്ള ആളുമായിരുന്നു. മാസത്തിൽ 2000 രൂപ ശമ്പളത്തിൽ 11 കൊല്ലത്തോളം ദിവാനുദ്യോഗത്തിലിരുന്നിട്ടും മരിക്കുന്ന സമയത്തു 40,000

ത്രുപ മാത്രമേ അദ്ദേഹത്തിന്ന സ്വാതന്ത്ര്യമായിരുന്നുള്ളു. ദിവാന്റെ വാസസ്ഥലമായ കൃഷ്ണവിലാസത്തിൽ വെച്ച് ദിവസംതോറും അനവധി ജനങ്ങൾക്ക് അദ്ദേഹം ഭക്ഷണം കൊടുത്തുവന്നിരുന്നു. അദ്ദേഹം ദീനംപിടിച്ചുകിടക്കുന്നകാലത്ത് ഒരുദിവസം മഹാരാജാവ് അദ്ദേഹത്തെക്കാണ്മാൻ എഴുന്നള്ളിയിരുന്ന അവസരത്തിൽ താൻ അറിഞ്ഞും അറിയാതെയും ചെയ്തുപോയിട്ടുള്ള സകല വീഴ്ചകളും തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു ക്ഷമിക്കണമെന്ന് അദ്ദേഹം മഹാരാജാവിനോടപേക്ഷിച്ചു. മഹാരാജാവ് അദ്ദേഹത്തെ കരുണാപൂർവം സമാധാനപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.

13. ദിവാൻ മാധവരാവു

കൃഷ്ണരാവുവിന്റെ മരണശേഷം ആരെയാണ് പിന്നെ ദിവാനുദ്യോഗത്തിൽ നിയമിക്കേണ്ടതെന്ന കാര്യത്തിൽ അല്പം സംശയമുണ്ടായി. രണ്ടു ദിവാൻപേഷ്കാരന്മാരുള്ളതിൽ വടക്കേഡിവിഷൻപേഷ്കാരായ രാമൻമേനവന് സർവീസ്സും വയസ്സും മുതലായ വകുപ്പുകളിൽ പരിചയവും വിവേകവും അധികമുണ്ടായിരുന്നു. തെക്കേഡിവിഷൻ പേഷ്കാരായ മാധവരാവുവിന് ഇംഗ്ലീഷുഭാഷയിൽ അറിവും പരീക്ഷാവിജയവും ഓജസ്സും പ്രാപ്തിയും അധികമുണ്ടായിരുന്നു. മഹാരാജാവ് ആയില്യംതിരുനാൾ ഇളയരാജാവുമായി ആലോചിച്ച് മാധവരാവുവിനെത്തന്നെ ദിവാനാക്കുവാൻ തീർച്ചപ്പെടുത്തി. രാമൻമേനവന് തന്നെക്കാൾ സർവീസ്സും പരിചയവും കുറഞ്ഞ മാധവരാവുവിന്റെ കീഴിലിരിക്കുന്നതിന്ന വൈമനസ്യമുണ്ടായേക്കാമെന്നു കരുതി അദ്ദേഹത്തെ ന്യായമായ പെൻഷൻ കൊടുത്തു പിരിക്കുന്നതിനും നിശ്ചയിച്ചു. അതുപ്രകാരം 1033 മകരം 2-ാംനു-മാധവരാവുവിനെ ആക്ടിങ്ങ്ദിവാനായി നിയമിക്കയും ചെയ്തു. അക്കാലത്ത് അദ്ദേഹത്തിന് 30 വയസ്സുമാത്രമേ പ്രായമായിരുന്നുള്ളു. അദ്ദേഹം 14 കൊല്ലത്തോളം ദിവാനായിരുന്നിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭരണം വളരെ ഉൽകൃഷ്ടവുമായിരുന്നു.

14. മതിരാശി ഗവർണരുടെ വരവ്.

അക്കാലത്തെ മതിരാശിഗവർണരായിരുന്ന ഹാരിസ്സ് പ്രഭു മഹാരാജാവിന്റെ ക്ഷണമനുസരിച്ച് 1034 വൃശ്ചികമാസം 16-ാംനു- തിരുവിതാംകൂറിൽവന്നു. നാലുദിവസത്തോളം ഇവിടെത്താമസിക്കയും ചെയ്തു. തിരുവിതാംകൂർ രാജ്യഭരണത്തെപ്പറ്റി അതുവരെ നല്ല അഭിപ്രായമില്ലാതിരുന്ന ഗവർണർ രാജ്യസ്ഥിതിയും അക്കാലത്തേക്കു സ്ഥിരം ദിവാനാക്കിയിരുന്ന മാധവരാവുവിന്റെ ഭരണസാമർത്ഥ്യവും മറ്റും കണ്ടു സന്തോഷിച്ചു. അതോടുകൂടി മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന അഭിപ്രായവും

തിരെ മാറി. മഹാരാജാവിനെയും ദിവാനെയും അദ്ദേഹം വളരെ അഭിനന്ദിച്ചു.

15. ചാന്നാർ ലഹള.

കൊല്ലം 1034 ധനുമാസത്തിൽ തെക്കൻ തിരുവിതാംകൂറിൽ ഹിന്തുക്കളും ക്രിസ്തുമതത്തിൽച്ചേൎന്ന ചാന്നാന്മാരും തമ്മിൽ ഒരു ലഹളയുണ്ടായി. മിഷ്യൻ പാതിരിമാരുടെ പ്രേരണവഴിക്കു ക്രിസ്തുമതക്കാരായിത്തീൎന്ന ചാന്നാർസ്ത്രീകളുടെ വസ്ത്രധാരണരീതിയാണു് ആ ലഹളയുണ്ടാക്കിത്തീൎത്തതു്. ആ സ്ത്രീകൾ ഉയൎന്നജാതി ഹിന്തുസ്ത്രീകളെപ്പോലെ മേൽമുണ്ടും ജാക്കററും മററും ധരിച്ചുതുടങ്ങി. ചാന്നാത്തികൾ തങ്ങളുടെ സ്ത്രീകളെപ്പോലെ വസ്ത്രധാരണം ചെയ്യുന്നതു് തങ്ങൾക്കുള്ള ജാതിശ്രേഷ്ഠതയ്ക്കു് അവമാനകരമാണെന്നു ഹിന്തുക്കളും കരുതിത്തുടങ്ങി. കേണൽ മൺറോയിന്റെ കാലത്തു ക്രിസ്ത്യാനികളായിത്തീൎന്ന ചാന്നാർസ്ത്രീകൾക്കു സുറിയാനി സ്ത്രീകളെപ്പോലെ ഒരു കുപ്പായം ധരിച്ചുകൊള്ളുവാൻ അനുവാദമുണ്ടായിരുന്നു. അതിനുപുറമെ ധരിക്കുന്ന ഒരു മേൽമുണ്ടു് തങ്ങളെ അവമാനിക്കയാണെന്നാണു് ഹിന്തുക്കൾ മനസ്സിലാക്കിയതു്. അതുകാരണം രണ്ടുകൂട്ടരുംകൂടി ലഹളയും തുടങ്ങി. ഹിന്തുപ്രധാനികൾ ചാന്നാന്മാരെ വളരെ ഉപദ്രവിച്ചു. ആ വൎത്തമാനം അറിഞ്ഞ ഉടനെ ദിവാൻ മാധവറാവു ആ സ്ഥലങ്ങളിലെത്തുകയും ലഹള ശമിപ്പിക്കയും ഇരുകക്ഷികളെയും സമാധാനപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. പിന്നെ 1034 കൎക്കടകം 12-ാംനു- ഈ കാൎയ്യത്തെപ്പററി ഒരു തിരുവെഴുത്തു വിളംബരവും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. ആ വിളംബരത്തിൽ ചാന്നാർസ്ത്രീകൾക്കു് ഇഷ്ടംപോലെ മേൽമുണ്ടു ധരിപ്പാൻ യാതൊരു വിരോധവുമില്ലെന്നും എന്നാൽ അവർ ഉയൎന്നജാതി സ്ത്രീകളുടെ വസ്ത്രധാരണരീതിയെത്തന്നെ ശരിയായി അനുകരിക്കരുതെന്നും ഏതെങ്കിലും ഒരു ചെറിയ വ്യത്യാസം ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാണെന്നും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

16. ജനറൽകല്ലൻ ഉദ്യോഗം ഒഴിഞ്ഞതു്.

റസിഡണ്ടു ജനറൽ കല്ലൻ 1035 കുംഭത്തിൽ ഉദ്യോഗത്തിൽനിന്നു പിരിഞ്ഞു. അദ്ദേഹം 2. സംവത്സരത്തോളംകാലം റസിഡണ്ടായി തിരുവിതാംകൂറിൽത്താമസിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഉദ്യോഗത്തിൽനിന്നു പിരിഞ്ഞതിനു ശേഷവും ശീമയ്ക്കുപോകാതെ ആലപ്പുഴെത്താമസിപ്പാനാണു് അദ്ദേഹം തീൎച്ചപ്പെടുത്തിയതു്. ആലപ്പുഴെവെച്ചു് 1037-ൽ മരിക്കയും ചെയ്തു. ജനറൽ കല്ലൻ ഉദ്യോഗം ഒഴിഞ്ഞപ്പോൾ മിസ്റ്റർ മാൾട്ടുബി എന്ന ആളാണു് റസിഡണ്ടായി വന്നതു്.

17. വിക്ടോറിയാ മഹാരാജ്ഞിയുടെ സമ്മാനം.

ലണ്ടനിലെ പ്രദർശനത്തിന്നയച്ച ദന്തസിംഹാസനം മഹാരാജാവ് വിക്ടോറിയാ മഹാരാജ്ഞിക്ക സമ്മാനമായി നൽകിയതിലുള്ള സന്തോഷത്താൽ ആ മഹാരാജ്ഞി മഹാരാജാവിന്നു ഒരു സമ്മാനം അയച്ചുകൊടുത്തു. അത് വിശേഷപ്പെട്ട രത്നങ്ങൾ പതിച്ച കൊളുത്തുള്ളതും ഒരു വശത്തു മഹാരാജാവിന്റെയും മറുവശത്തു മഹാരാജ്ഞിയുടെയും നാമാക്ഷരങ്ങൾ കൊത്തീട്ടുള്ള സ്വർണ്ണാധികാരം മദ്ധ്യത്തിൽ വെച്ചിട്ടുള്ളതും പലതരം തങ്കവേലകളുള്ളതുമായ ഒരു അരപ്പട്ടയായിരുന്നു. ദിവാൻ മാധവറാവു അഭിപ്രായപ്പെട്ടതനുസരിച്ച് 1035 മേടത്തിൽ ഒരു കൂടിക്കാഴ്ച നടത്തി അവിടെ വെച്ചാണ് മഹാരാജാവ് ഈ സമ്മാനം സ്വീകരിച്ചത്. ഈ സമ്മാനത്തിന്റെ സ്മാരകമായി തിരുവനന്തപുരം മുതൽ തെക്കോട്ട് ഒരു തോട്ടവെട്ടിപ്പാൻ നിശ്ചയിക്കയും മിസ്റ്റർ കോളിൻസ് എന്ന യൂറോപ്യനെ ഇഞ്ചിനീയർ ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടിന്റെ മേലധികാരിയാക്കി നിയമിച്ച് ഉടൻ തന്നെ തോടിന്റെ പണിതുടങ്ങുകയും ചെയ്തു. ആ തോടിന് അനന്തവിക്ടോറിയാ മാർത്താണ്ഡൻതോട് എന്ന് ഒരു നീണ്ടപേരുമിട്ടു.

18. ചില പ്രധാനസംഭവങ്ങൾ.

ദത്തെടുത്ത രണ്ടുറാണിമാരിൽ മൂത്തറാണിയായ ലക്ഷ്മീഭായി ആററിങ്ങൽ മൂത്തതമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലെ പള്ളിക്കെട്ട് 1034-മേടമാസത്തിൽ അഘോഷമായി നടത്തി. അവരുടെ ഭർത്താവായി തെരഞ്ഞെടുത്ത വരൻ വലിയ വിദ്വാനും കേരളഭാഷാപോഷകനും കേരളകാളിദാസൻ എന്നു കേൾവികേട്ട ആളുമായ കേരളവർമ്മവലിയകോയിത്തമ്പുരാനായിരുന്നു.

ആ കൊല്ലത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ ഭരണസൌകര്യത്തിന്നു വേണ്ടി രാജ്യത്തെ മുമ്പു മൂന്നായിഭാഗമായി തിരിച്ചിരുന്നതു മാററി പത്മനാഭപുരം, തിരുവനന്തപുരം, കൊല്ലം, ചേർത്തല, ഇങ്ങനെ നാലു ഡിവിഷനാക്കിത്തിരിച്ചു. ഇതിൽ ചേർത്തല ഡിവിഷനാണ് പിന്നെ കോട്ടയം ഡിവിഷൻ എന്ന പേരിൽ മാററിയത്. കൊല്ലം 1035-ൽ ആലപ്പുഴെത്തുറമുഖത്ത് ഒരു വലിയ ദീപസ്തംഭം കെട്ടാൻ ഏർപ്പാടുചെയ്തു. അതിന്നു വേണ്ടിവരുന്ന പണം പിരിക്കുന്നതിന്നായി ആലപ്പുഴെ ചില പുതിയ ചുങ്കങ്ങളും ഏർപ്പെടുത്തി.

19. മഹാരാജാവിന്റെ ചരമം.

തിരുവനന്തപുരത്തുനിന്നു തെക്കോട്ടു വെട്ടിച്ചു വന്നിരുന്ന അനന്തവിക്ടോറിയാമാർത്താണ്ഡൻ തോട്ടിന്റെ വേല പരിശോധിക്കുന്നതി

ന്നും മററുമായി 1035-കർക്കടകത്തിൽ മഹാരാജാവു് തെക്കൻതിരുവിതാംകൂറിലേക്കു് എഴുന്നള്ളി. അവിടെ വെച്ചു് തിരുമനസ്സിലേയ്ക്കു് വയററിൽ സുഖക്കേടു പിടിപെടുകയാൽ കുറെ അലസ്യമുണ്ടായി. ഉടനെ തിരുവനന്തപുരത്തേക്കു തിരിച്ചെഴുന്നള്ളി. ദർബാർഫിസിഷ്യൻെറ നിഷ്കൃഷ്ടമായ ചികിത്സകൊണ്ടു് അലസ്യത്തിന്നു തൽക്കാലം ആശ്വാസമുണ്ടായെങ്കിലും അതു തീരെ വിട്ടുപോയില്ല. അല്പദിവസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ രോഗം വീണ്ടും വർദ്ധിച്ചു. 1036-ചിങ്ങം 2-ാംനു- മഹാരാജാവു നാടുനീങ്ങി.

ഈ ഉത്രംതിരുനാൾ മഹാരാജാവും സ്വാതിതിരുനാളെപ്പോലെ തന്നെ നാട്യകലയിൽ വലിയ വിദഗ്ദ്ധനായിരുന്നു. സിംഹധ്വജചരിതം മുതലായ ചില കഥകളി ഗ്രന്ഥങ്ങളും മററും അവിടുന്നു് നിർമ്മിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

പത്താം പ്രകരണം.

അയില്യം തിരുനാൾ രാമവർമ്മമഹാരാജാവു്.

കൊല്ലം 1036—1055.

1. മഹാരാജാവിൻെറ യോഗ്യതകൾ.

കൊല്ലം 1036-ാമാണ്ടു ചിങ്ങം 24-ാംനു അയില്യം തിരുനാൾ മഹാരാജാവു് സിംഹാസനാരോഹണംചെയ്തു രാജ്യഭരണം തുടങ്ങി. അക്കാലത്തു് അവിടേയ്ക്കു് 29-തിരുവയസ്സു പ്രായമായിരുന്നതു്. റാണി ലക്ഷ്മിബായിയുടെ പുത്രന്മാരിൽ ഒന്നാമത്തെയും മൂന്നാമത്തെയും തമ്പുരാക്കന്മാർക്കു കുറെ ബുദ്ധിഭ്രമരോഗം ബാധിച്ചിരുന്നതിനാലാണു് രണ്ടാമത്തെ ആളായ അയില്യം തിരുനാളിന്നും അതിൽപ്പിന്നെ നാലാമത്തെ ആളായ വിശാഖംതിരുനാളിന്നും രാജ്യഭാരം ലഭിച്ചതു്. അയില്യം തിരുനാൾ മഹാരാജാവു് വലിയ ബുദ്ധിമാനും കലാവിദ്യകളിൽ നിപുണനുമായിരുന്നു. സംഗീതവിദ്യയിൽ അവിടേയ്ക്കു് പ്രത്യേകം സാമർത്ഥ്യവും ജ്ഞാനവുമുണ്ടായിരുന്നു. പ്രസിദ്ധന്മാരായ പല സംഗീതവിദ്വാന്മാരെയും അവിടുന്നു് തിരുവനന്തപുരത്തു താമസിപ്പിക്കയും ചെയ്തിരുന്നു. നാടുനീങ്ങിയമഹാരാജാവു് കുറേക്കാലമായി അയില്യംതിരുനാൾ തിരുമനസ്സിനോടുകൂടി ആലോചിച്ചാണു രാജ്യകാര്യങ്ങൾ നടത്തിവന്നിരുന്നതു്. അതിനാൽ രാജ്യഭരണം തുടങ്ങുന്നതിന്നു മുമ്പുതന്നെ ഭരണവിഷയങ്ങളിൽ അവിടേയ്ക്കു് നല്ല പരിചയവും സിദ്ധിച്ചു കഴിഞ്ഞിരുന്നു.

2. ക്ഷാമപരിഹാരം.

മഴ വളരെ കറഞ്ഞതുകൊണ്ടും ഒരുതരം പുഴുക്കളുടെ ഉപദ്രവം കൊണ്ടും 1036-ൽ വലിയ കൃഷിപ്പിഴ വന്നുകൂടി. ക്ഷേമസാധനങ്ങൾക്കെല്ലാം വലിയ ക്ഷാമവും ബാധിച്ചു. ആ ക്ഷാമം പരിഹരിപ്പാനായി മഹാരാജാവ് അന്യരാജ്യങ്ങളിൽനിന്നു ധാരാളം നെല്ലും അരിയും വരുത്തിക്കയും ചുരുങ്ങിയ വിലയ്ക്കു സാധുജനങ്ങൾക്കു കൊടുപ്പിക്കയും ചെയ്തു. ഇഞ്ചിനീയർ ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടിൽ പല പുതിയ വേലകളും തുടങ്ങിച്ച് ദേഹബലമുള്ളവർക്കു ധാരാളം വേലയുണ്ടാക്കി ശരിയായ ശമ്പളവും കൊടുത്തുവന്നു. രണ്ടുലക്ഷം രൂപയോളം സർക്കാർകരത്തിലും ഇളവുചെയ്തുകൊടുത്തു.

3. കുത്തകകൾ നിറുത്തിയത്.

1036-ാമാണ്ടിൽത്തന്നെ കുരുമുളകിന്മേൽ ചുമത്തിയിരുന്ന സർക്കാർകുത്തക ഒരു തിരുവെഴുത്തു വിളംബരംമൂലം നിർത്തൽ ചെയ്ത് അന്യരാജ്യങ്ങളിലേക്കു കയറ്റിയയക്കുന്ന കുരുമുളകിന് ഒരു ചുങ്കം ഏർപ്പെടുത്തി. പുകയിലയും മുൻകാലം മുതൽക്കുതന്നെ കുരുമുളകിനെപ്പോലെ ഒരു കുത്തകച്ചരക്കായിരുന്നു. കുത്തകക്കാരുടെ പുകയില സർക്കാരിൽനിന്നു വാങ്ങുകയും സർക്കാർപണ്ടകശാലകളിൽവെച്ച് രാജ്യത്തിലുള്ള കച്ചവടക്കാർക്കു വിററുവരികയുമാണു ചെയ്തിരുന്നത്. ആ കച്ചവടക്കാർ നാട്ടുകാർക്കു വളരെ അധികം വിലയ്ക്കു വിററു പണം സമ്പാദിച്ചുവന്നു. അതിനാൽ ക്രമത്തിൽ ജനങ്ങൾക്കുപദ്രവവും വർദ്ധിച്ചുവന്നു. തിരുവിതാംകൂറിലെപ്പോലെതന്നെ കൊച്ചി, മലയാളജില്ല ഈ രാജ്യങ്ങളിലും ഈവക സാധനങ്ങൾക്ക് മുമ്പു കുത്തകയുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ ഏതെട്ടുകൊല്ലമായി കൊച്ചിരാജാവും ബ്രിട്ടീഷുകാരും ആവക കുത്തകകൾ ഉപേക്ഷിച്ചു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് ആ രാജ്യങ്ങളിൽ പുകയിലയ്ക്കു വില കുറവുമായിരുന്നു. അതുകാരണം ആവക പ്രദേശങ്ങളിൽനിന്നു വിലകുറഞ്ഞ വ്യാജപ്പുകയില തിരുവിതാംകൂറിലേക്കു ധാരാളം വന്നുചേർന്നുതുടങ്ങി. പുകയിലക്കച്ചവടത്തിൽനിന്നു സർക്കാരിലേക്കുണ്ടാകേണ്ട ആദായം വ്യാജപ്പുകയിലക്കച്ചവടക്കാരുടെ മടിശ്ശീലയിലേക്കു മാറുവാനും തുടങ്ങി. ഇങ്ങനെ സർക്കാർവകയായ പുകയിലക്കച്ചവടം സർക്കാരിലേക്കു നഷ്ടത്തിനും ജനങ്ങൾക്കു കഷ്ടപ്പാടിനും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്ക് അഴിമതി കാണിപ്പാൻ സൌകര്യത്തിനും കാരണമായിത്തീർന്നു. ഈവക ദോഷങ്ങൾ തീർപ്പാൻവേണ്ടി ദിവാൻ മാധവരാവുവിൻെറ അഭിപ്രായമനുസരിച്ച് 1039-ൽ മഹാരാജാവ് പുകയിലമേൽ ഉണ്ടായിരുന്ന കുത്തകയേർപ്പാടും ഉപേക്ഷിച്ചു. തിരുവിതാംകൂറിൽ ഇറക്കുമതി ചെയ്യുന്ന പുകയിലയ്ക്കു് ഒരു ചുങ്കം ഏ

പ്പെട്ടുത്തുകയും ചെയ്തു. ജനങ്ങൾക്ക് അതുനിമിത്തം കഷ്ടപ്പാടു വളരെ കുറഞ്ഞു. സക്കാരിലേക്ക് തൽക്കാലം കുറെ ധനനഷ്ടമുണ്ടായെങ്കിലും പുകയിലക്കച്ചവടത്തിൽനിന്ന കിട്ടിയിരുന്ന ആദായത്തേക്കാൾ വളരെയധികം ആദായം ആ സാധനത്തിന്നേപ്പെടുത്തിയ ചുങ്കത്തിൽനിന്ന ക്രമത്തിൽ കിട്ടിത്തുടങ്ങി. ഈ രണ്ടു പരിഷ്കാരങ്ങളും മഹാരാജാവിൻെറയും മാധവറാവുവിൻെറയും കീൎത്തി വദ്ധിപ്പാൻ കാരണമാകയും ചെയ്തു.

4. കച്ചവടസംബന്ധമായ ഉടമ്പടി.

തിരുവിതാംകൂറിൽനിന്ന് ബ്രിട്ടീഷിന്ത്യയിലേക്ക് കടൽവഴിക്കയച്ചിരുന്ന കച്ചവടസാമാനങ്ങളിന്മേൽ ഇംഗ്ലീഷുകാർ വലിയ തീരുവചുമത്തിയിരുന്നു. അതുകാരണം ആ തീരുവ കൊടുക്കേണ്ടതു കൂടാതെ കഴിപ്പാൻവേണ്ടി തിരുവിതാംകൂറിലെ കച്ചവടക്കാർ തിരുവിതാംകൂറിലെത്തുറമുഖങ്ങളിൽനിന്ന ചരക്കുകൾ ബ്രിട്ടീഷിന്ത്യയിലേക്കും മററും കയററി അയക്കാതെ അവയെല്ലാം ബ്രിട്ടീഷുകൊച്ചിയിൽ കൊണ്ടുപോയി അവിടെനിന്ന കയററി അയച്ചു തുടങ്ങി. അതിൻെറ ഫലമായി തിരുവിതാംകൂറിലെ തുറമുഖങ്ങളിലുള്ള കച്ചവടം മിക്കതും നശിച്ചും തുടങ്ങി. ഈ സംഗതിക്ക് ഒരു പരിഹാരമുണ്ടാക്കുന്നതിനായി ദിവാൻ മാധവറാവുവിൻെറ പരിശ്രമത്താൽ കൊല്ലം 1039 അമൃത്തിൽ തിരുവിതാംകൂറും കൊച്ചിയും ബ്രിട്ടീഷിന്ത്യയുംകൂടി ഒരുടമ്പടി ചെയ്യുന്നതിന്ന സാധിച്ചു. ആ ഉടമ്പടിയിലെ പ്രധാന സംഗതികൾ താഴെ വിവരിക്കുന്നവയാണ്.

(1) ബ്രിട്ടീഷിന്ത്യയിലുള്ള കച്ചവടസാധനങ്ങളിൽ പലതും ചുങ്കം കൂടാതെ തിരുവിതാംകൂറിൽ ഇറക്കുമതിചെയ്യാൻ മഹാരാജാവു സമ്മതിച്ചു. എങ്കിലും രാജ്യത്തേക്കു പ്രത്യേകം മുതലെടുപ്പുള്ള പുകയില മുതലായി ചില സാധനങ്ങളിൽ ചുമത്തിയിരുന്ന ചുങ്കങ്ങൾ ഉപേക്ഷിച്ചിരുന്നില്ല.

(2) മററു രാജ്യങ്ങളിൽനിന്ന് ഇന്ത്യയിൽ കൊണ്ടുവരുന്ന സാധനങ്ങളിന്മേൽ ഇംഗ്ലീഷുകാർ ചുമത്തിയിരുന്ന ചുങ്കത്തിന തുല്യമായ ചുങ്കം മാത്രമേ തിരുവിതാംകൂറിലേക്ക് അവക രാജ്യങ്ങളിൽനിന്ന കൊണ്ടുവരുന്ന അവക സാധനങ്ങളിന്മേൽ ചുമത്തുകയുള്ളു എന്നു മഹാരാജാവു സമ്മതിച്ചു. അതിന്നുപകരമായി തിരുവിതാംകൂറിൽനിന്ന ബ്രിട്ടീഷിന്ത്യയിലേക്കു കൊണ്ടുപോകുന്ന സാധനങ്ങളിന്മേലുണ്ടായിരുന്ന ചുങ്കം ഇംഗ്ലീഷുകാരുപേക്ഷിക്കയും ചെയ്തു എന്നാൽ തിരുവിതാംകൂറിൽനിന്ന കൊണ്ടുപോകുന്ന ഉപ്പ്, കറപ്പ് മുതലായി ചില സാധനങ്ങളിന്മേലുള്ള ചുങ്കം അവരും ഉപേക്ഷിച്ചില്ല.

(3) ബ്രിട്ടീഷുകൊച്ചിയിൽവെച്ച് ഓരോ സാധനങ്ങളിന്മേലുള്ള ചുങ്കം പിരിച്ച് ആ സംഖ്യ ബ്രിട്ടീഷുകാരും കൊച്ചിയും തിരുവിതാംകൂറും ഭാഗിച്ചെടുക്കുന്നതിനും മൂന്നു കക്ഷികളും സമ്മതിച്ചു.

(4) അന്യരാജ്യങ്ങളിൽനിന്നു ബ്രിട്ടീഷിന്ത്യയിൽ കൊണ്ടുവന്ന് അവിടെ നിന്നു തിരുവിതാംകൂറിലേക്കു കൊണ്ടുവരുന്ന സാധനങ്ങളിന്മേൽ ഈ ഉടമ്പടിപ്രകാരം തിരുവിതാംകൂറിനു ചുങ്കം ചുമത്താൻ പാടില്ലാത്തതിനാൽ ആ വഴിക്കുണ്ടാകുന്ന ധനനഷ്ടം പരിഹരിപ്പാനായി ആണ്ടിൽ നാല്പതിനായിരം രൂപവീതം ആ വകയ്ക്ക് ഇംഗ്ലീഷുകാർ തിരുവിതാംകൂറിനു കൊടുപ്പാൻ സമ്മതിച്ചു.

മേൽപ്രകാരമുള്ള ഉടമ്പടി ചെയ്തതിനാൽ തിരുവിതാംകൂറിലെ തുറമുഖങ്ങൾ വഴിക്കുള്ള കച്ചവടം വീണ്ടും വർദ്ധിക്കുന്നതിനിടയായി.

5. ന്യായശാഖാപരിഷ്കാരം.

ദിവാൻ മാധവരായു അഭിപ്രായപ്പെട്ടതനുസരിച്ച് ബ്രിട്ടീഷിന്ത്യയിലെ കോടതികൾ അനുസരിച്ചു വന്നിരുന്ന ന്യായപരിപാലനക്രമത്തെ തിരുവിതാംകൂറിലെ കോടതികളിലും മഹാരാജാവ് ഏർപ്പെടുത്തി. അപ്പീൽക്കോടതിക്ക് 'സദർകോടതി' എന്നു പേരിടുകയും അതിൽ ചില പരിഷ്കാരങ്ങൾ വരുത്തുകയും ചെയ്തു. ഈ രാജ്യത്തുണ്ടായിരുന്ന മൂന്നു സെഷൻകോടതികളും അഞ്ചു ജില്ലാക്കോടതികളും നിർത്തൽചെയ്ത് അവയ്ക്കുപകരം നാലു ഡിസ്ത്രിക്ടു കോടതികൾ ഏർപ്പെടുത്തി അവയ്ക്ക് സിവിൽ ക്രിമിനൽ അധികാരങ്ങൾ കൊടുത്തു. ചില്ലറ തർക്കങ്ങൾ തീർക്കുന്നതിനു പുതിയ കോടതികളും ഏർപ്പെടുത്തി. മാധവരായുവിന്റെ സഹപാഠിയും സമർത്ഥനുമായ സദാശിവൻപിള്ള എന്ന ആളെ 1039-ൽ സദർകോടതിയിലെ ഒന്നാം ജഡ്ജിയായി നിയമിച്ചു. ജഡ്ജിമാരുടെ ശമ്പളവും വർദ്ധിപ്പിച്ചു. അതുവരെ കോടതികളിൽ എല്ലാ ജഡ്ജിമാരും ഒന്നിച്ചിരുന്നുകൊണ്ടാണ് എല്ലാത്തരം കേസ്സുകളും വിചാരണ ചെയ്തുവന്നിരുന്നത്. ആ സമ്പ്രദായം മാറ്റി വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട വാദങ്ങളുള്ള കേസ്സുകൾ മാത്രം എല്ലാ ജഡ്ജിമാരും ചേർന്നു വിചാരണ നടത്തിയാൽ മതിയെന്നും മറ്റെല്ലാം ഓരോ ജഡ്ജിമാർ പ്രത്യേകം വിചാരണചെയ്താൽ മതിയെന്നും നിശ്ചയിച്ചു മുൻസിഫ്മാരുടെയും അധികാരാതിർത്തികൾ വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തി അവക്ക് അധികാരങ്ങൾ കൂട്ടിക്കൊടുത്തു. മജിസ്ത്രേട്ടുകോടതി തുടങ്ങിയവയിലും ചില പരിഷ്കാരങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തി.

6. പാട്ടവസ്തു പരിഷ്കാരം.

തിരുവിതാംകൂറിലെ ഭൂസ്വങ്ങൾ മിക്കതും സർക്കാർവകയായ

തോട്ടുകൂടി ഈ രാജ്യത്തിലുള്ള വസ്തുക്കളിൽ അധികഭാഗത്തിന്റെയും ജന്മി സൎക്കാരായിത്തീൎന്നിരുന്നു. അങ്ങനെ സൎക്കാരിലേക്കു ജന്മാവകാശമുള്ള വസ്തുക്കൾ കുടിയാനവന്മാർ പാട്ടക്കാരുടെ നിലയിൽ കൃഷിചെയ്തു് അനുഭവിച്ചുവരികയും ചെയ്തിരുന്നു. ഈ വസ്തുക്കളിൽ പാട്ടക്കാൎക്കു സ്ഥിരമായ യാതൊരവകാശവുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ജന്മിയായ ഗവൎമ്മെണ്ടിനു് എപ്പോഴെങ്കിലും ഇഷ്ടംപോലെ പാട്ടക്കാരനെ ഒഴിപ്പിക്കാം. അതിനാൽ പാട്ടക്കാരനു മറ്റൊരാൾക്കു വില്ക്കുന്നതിനോ ഒറ്റിക്കു കൊടുക്കുന്നതിനോ ഉപയോഗപ്പെടുന്ന യാതൊരവകാശവും വസ്തുവിന്മേൽ സിദ്ധിച്ചിരുന്നില്ല. അതുകാരണം സ്ഥിരമായി പ്രയത്നംചെയ്തു വസ്തുക്കൾ പുഷ്ടിപ്പെടുത്തുന്ന സംഗതിയിൽ കുടിയാനവന്മാൎക്കു ശ്രദ്ധയും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നു മാത്രമല്ല, അതാതു കൊല്ലത്തിൽ വല്ലതും കിട്ടണമെന്നുള്ള വിചാരത്തോടുകൂടി വല്ല പ്രയത്നവും കാട്ടിക്കൂട്ടുക എന്ന മട്ടായിത്തീൎന്നതുകൊണ്ടു വസ്തുക്കൾക്കു ഗുണവും ക്ഷയിച്ചു തുടങ്ങി. ഈ ദോഷങ്ങൾ പരിഹരിപ്പാനായി മഹാരാജാവും മാധവറാവുവും കൂടി ആലോചിച്ചു് കൊല്ലം 1040-ൽ മഹാരാജാവു് സൎക്കാർവക വസ്തുക്കളുടെ ഉടമസ്ഥത കുടിയാന്മാൎക്കു കൊടുത്തു. അതിനാൽ അവ്വക വസ്തുക്കൾ അനുഭവിച്ചുവരുന്നവൎക്കു് അവയെ കൈമാറ്റം ചെയ്യാനും മറ്റും അധികാരം ലഭിച്ചു. പ്രയത്നം ചെയ്തു നന്നാക്കിയ വസ്തുക്കളെ ഇഷ്ടംപോലെ ജന്മി തട്ടിക്കൊണ്ടു പോവില്ലെന്നു നിലവന്നപ്പോൾ കുടിയാനവന്മാർ നല്ലവണ്ണം പ്രയത്നം ചെയ്വാൻ തുടങ്ങി. ആ വഴിക്കു ക്രമത്തിൽ വസ്തുക്കൾക്കു ഗുണം വൎദ്ധിപ്പാനും അവയിൽ നിന്നു സൎക്കാരിലേക്കും കുടിയാന്മാൎക്കും ആദായം അധികം കിട്ടുവാനും സംഗതിയുംവന്നു.

7. മറ്റു പരിഷ്കാരങ്ങൾ.

അഞ്ചൽഡിപ്പാൎട്ടുമെണ്ടു പരിഷ്കരിച്ചു് പൊതുജനങ്ങൾക്കും ആവശ്യംപോലെ എഴുത്തുകൾ മുതലായതു് അയപ്പാൻ വേണ്ട സൌകൎയ്യമുണ്ടാക്കി. അഞ്ചൽവകുപ്പു മുമ്പുതന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും അതിൽ സൎക്കാർവക എഴുത്തുകൾ, കൊട്ടാരത്തിലേക്കുള്ള ചില സാമാനങ്ങൾ മുതലായതു് അയപ്പാനേ ഏൎപ്പാടുണ്ടായിരുന്നുള്ളു. അതു ഭേദപ്പെടുത്തി പൊതുജനങ്ങൾക്കുംഉപയോഗമാക്കിത്തീൎത്തതു് 1047-ൽ ആയില്യംതിരുനാൾ മഹാരാജാവാണു്.

ജനങ്ങൾക്കു് ഉപദ്രവകരമായിരുന്ന കാണപ്പണം, വാണിഭപ്പണം, പുരപ്പണം, ദേശപ്പണം മുതലായി പലതരം ചില്ലറ വരികളും 1040-ൽ നിൎത്തൽചെയ്തു. സാധുക്കളായ കുടിയാന്മാരുടെ പേരിൽ അനേകം കാലമായി കരക്കുടിശ്ശിക കൂടിനിന്നിരുന്നതെല്ലാം ദിവാ

ൻെറ ശുപാർശപ്രകാരം മഹാരാജാവു വിട്ടുകൊടുത്തു. നാഞ്ചിനാട്ടിലെ ചില സ്ഥലങ്ങൾക്കുണ്ടായിരുന്ന കൂടുതൽ കരങ്ങളും കുറച്ചുചെയ്തുകൊടുത്തു. മലകളിലും പലതരം കൃഷികൾ ചെയ്യുന്നതിനു വേണ്ട സൌകൎയ്യങ്ങൾ ചെയ്തുകൊടുക്കയും ആ വിഷയത്തിൽ ജനങ്ങളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കയും ചെയ്തു. കാപ്പി, തേയില തുടങ്ങിയവ കൃഷിചെയ്യാൻ യൂറോപ്യന്മാൎക്കും മററും സ്ഥലങ്ങൾ പതിച്ചുകൊടുത്തു. പീരുമേട്, ചെങ്കോട്ട, അശമ്പുമല എന്നീ പ്രദേശങ്ങളിലാണ് അധികവും ആവക തോട്ടങ്ങളുണ്ടാക്കുവാൻ സ്ഥലം പതിച്ചുകൊടുത്തത്.

ആധാരം മുതലായ രേഖകൾ രജിസ്റ്റർചെയ്യുന്നതിന് കൊല്ലം 1043-ൽ ഒരു പ്രത്യേകഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ട് ഏർപ്പെടുത്തി. രാജ്യത്തിൽ പല സ്ഥലങ്ങളിലും രജിസ്റ്റർകച്ചേരികൾ സ്ഥാപിച്ചു.

വിദ്യാഭ്യാസകാൎയ്യത്തിലും പല പുതിയ ഏൎപ്പാടുകളും ചെയ്തു. തിരുവനന്തപുരത്ത് ഒരു കോളേജ് സ്ഥാപിച്ചു. അനേകം പ്രദേശങ്ങളിൽ പുതുതായി ഇംഗ്ലീഷു പള്ളിക്കൂടങ്ങളും മലയാളം പള്ളിക്കൂടങ്ങളും ഏർപ്പെടുത്തി. പള്ളിക്കൂടങ്ങളിൽ പഠിപ്പിക്കുന്നതിനു വേണ്ട പാഠപുസ്തകങ്ങൾ നിൎമ്മിക്കുന്നതിനും മററുമായി ഒരു ബുക്കുകമ്മററിയെ നിയമിച്ചു. പള്ളിക്കൂടങ്ങളുടെ ഭരണം നിൎവ്വഹിക്കുവാനായി ഒരു വിദ്യാഭ്യാസഡിപ്പാൎട്ടുമെണ്ടും സ്ഥാപിച്ചു. നിയമവിഷയങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുന്നതിന് തിരുവനന്തപുരത്ത് ഒരു ലാ ക്ലാസ്സും ഏർപ്പെടുത്തി.

പൊതുജനങ്ങളുടെ ഉപയോഗത്തിനായി പലേടത്തും ധൎമ്മാശുപത്രികൾ സ്ഥാപിച്ചു. ഗോവസൂരിപ്രയോഗം നാട്ടിലെങ്ങും നടപ്പാക്കി.

ഇഞ്ചിനീയർ ഡിപ്പാൎട്ടുമെണ്ടു പരിഷ്കരിച്ച് ആ ഡിപ്പാൎട്ടുമെണ്ടുവഴിയായി രാജ്യത്തിൽ പല പുതിയ റോഡുകളും വെട്ടിച്ച് വാഹനങ്ങൾക്കും മററും ഗതാഗതസൌകൎയ്യം വൎദ്ധിപ്പിച്ചു. അതുപോലെതന്നെ പല തോടുകളും വെട്ടിച്ചു. പല സ്ഥലങ്ങളിലും പുതിയപാലങ്ങൾ പണിയിക്കയും പഴയപാലങ്ങൾ കേടുതീൎപ്പിച്ചു നന്നാക്കുകയും ചെയ്തു. സൎക്കാർവകയായി അനേകം കെട്ടിടങ്ങൾ പണിയിച്ചു. തിരുവനന്തപുരത്തുള്ള പുത്തൻകച്ചേരിയും ജനറൽ ആശുപത്രി മുതലായ കെട്ടിടങ്ങളും ദിവാൻ മാധവറാവുവിൻെറ പ്ലാൻ അനുസരിച്ച് അദ്ദേഹത്തിൻെറ മേൽനോട്ടത്തിൽ ഇക്കാലത്ത് പണിയിച്ചിട്ടുള്ളവയാണ്. തിരുവനന്തപുരം കോളേജിൻെറ കെട്ടിടവും പുനലൂർ പാലവും വൎക്കലത്തുരപ്പും പണിയിക്കുന്നതിനും മാധവറാവുവിൻെറ മേൽനോട്ടത്തിൽത്തന്നെ വേല ആരംഭിക്കയും ചെയ്തു.

8. ചില വിശേഷസംഭവങ്ങൾ.

തിരുവിതാംകൂർ രാജകുടുംബത്തിലേക്കു ദത്തെടുക്കേണ്ടിവരുന്ന അവസരങ്ങളിൽ ഹിന്ദുനടപ്പനുസരിച്ചു് മഹാരാജാവ് ദത്തെടുക്കുന്നതിനെ ബ്രിട്ടീഷ് ഗവർമെണ്ടു സമ്മതിക്കുന്നതാണെന്നു വിവരം കാണിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരു സനന്ദ് വിക്ടോറിയാ മഹാരാജ്ഞിയുടെ കല്പനപ്രകാരം വൈസ്രായി കൊല്ലം 1037-മേടം 19 ാംനു-ക്കു് ക്രിസ്തുവർഷം 1864 ഏപ്രിൽ 30-ാംനു മഹാരാജാവിനയച്ചുകൊടുത്തു. 1038 തുലാമാസത്തിൽ മതിരാശി ഗവർണർ സർ, വില്യം ഡെനിസൻ തിരുവിതാംകൂറിൽ വന്നു. ആക്കൊല്ലത്തിൽതന്നെ മഹാരാജാവ് മതിരാശിക്കെഴുന്നള്ളുകയും അവിടെവെച്ച് ഗവർണരെ കാണുകയും ചെയ്തു. തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാക്കന്മാരിൽ ആയില്യം തിരുനാൾ മഹാരാജാവാണ് ആദ്യമായി മതിരാശിയിലേക്കെഴുന്നള്ളീട്ടുള്ളത്.

1042 തുലാമാസത്തിൽ കൊച്ചിരാജാവ് തിരുവനന്തപുരത്തെഴുന്നള്ളി മഹാരാജാവിനെക്കാണുകയും രണ്ടുദിവസം മഹാരാജാവിന്റെ അതിഥിയായിത്താമസിക്കയും ചെയ്തു. കാർത്തികതിരുനാൾ മഹാരാജാവിന്റെ കാലനന്തരശേഷം കൊച്ചിരാജാവ് തിരുവിതാംകൂർ സന്ദർശിക്കുന്നത് ആദ്യമായി ഇക്കാലത്താണ്.

ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ ആധിപത്യം ഇന്ത്യയിൽ സ്ഥാപിച്ചതോടുകൂടി ഇന്ത്യയിലെ രാജാക്കന്മാർക്ക് 'മഹാരാജാ' എന്നുള്ള സ്ഥാനം ഇംഗ്ലീഷു ഗവർമ്മെണ്ടു കൊടുത്തിട്ടു വേണമെന്നുള്ള ഒരേർപ്പാടും വന്നുകൂടിയിരുന്നു. അതിനാൽ കാർത്തികതിരുനാൾ മഹാരാജാവിന്റെ കാലത്തിനുശേഷം കൊല്ലം 1042-ാമാണ്ടുവരെയും തിരുവിതാംകൂർ രാജാക്കന്മാർക്ക് മഹാരാജാ എന്ന സ്ഥാനപ്പേരില്ലായിരുന്നു. 1042-ൽ ആയില്യംതിരുനാൾ തിരുമനസ്സിലേക്ക് മഹാരാജാ എന്ന സ്ഥാനപ്പേർ ബ്രിട്ടീഷു ഗവർമ്മേണ്ടു കൊടുക്കയും ആ സ്ഥാനപ്പേർ രാജ്യം വാഴുന്ന അവിടുത്തെ അടുത്ത മുറക്കാർക്കും പരമ്പരയായി ലഭിക്കത്തക്കവണ്ണം അനുവദിക്കുകയും ചെയ്തു.

ക്രിസ്തുവർഷം 1866 മാർച്ചുമാസത്തിന് കൊല്ലം 1041 മേടത്തിൽ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ ഭരണനൈപുണ്യത്തെ അഭിനന്ദിച്ചുകൊണ്ട് അവിടേക്ക് ജി. സി. എസ്. ഐ. എന്ന സ്ഥാനവും ദിവാൻ മാധവരാവുവിന് കെ. സി. എസ്. ഐ. എന്ന സ്ഥാനവും ഇന്ത്യാമഹാരാജ്ഞി നൽകീട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അതിനെസ്സംബന്ധിച്ച മുദ്രകൾ മതിരാശി ഗവർണരോടു വാങ്ങുന്നതിനായി 1042-ൽ മഹാരാജാവ് മതിരാശിയിലേക്കെഴുന്നള്ളി. അവിടെവെച്ച് 1042 കുംഭം 5-ാംനു ദർബാർ നടത്തുകയും ആ അവസരത്തിൽ ഗവർണർ മഹാ

രാജാവു തിരുമനസ്സിലെയും ദിവാനെയും വളരെ പ്രശംസിച്ച് ആ വക മുദ്രകറം നൽകുകയും ചെയ്തു.

1042-ൽ തിരുവനന്തപുരം കാഴ്ചബംഗ്ലാവിലെ തോട്ടത്തിൽവച്ച് ഈ രാജ്യത്തുണ്ടാകുന്ന സസ്യങ്ങറം, പഴങ്ങറം, പുഷ്പങ്ങറം, ധാന്യങ്ങറം, മുതലായവയുടെ ഒരു പ്രദർശനം നടത്തി. ഇത് തിരുവിതാംകൂറിൽ നടത്തിയ ഒന്നാമത്തെ പ്രദർശനമാണ്.

1043 കുംഭമാസത്തിൽ മതിരാശി ഗവർണർ നേപ്പിയർ പ്രഭുവും പത്നിയും തിരുവിതാംകൂറിൽവന്ന് മഹാരാജാവുമായി കൂടിക്കാഴ്ച നടത്തി.

1045 മീനത്തിൽ ഇന്ത്യാമഹാരാജ്ഞിയുടെ പുത്രനായ എഡിൻബറോവിലെ പ്രഭു മതിരാശിയിൽ വന്നിരുന്നു. ആ അവസരത്തിൽ മഹാരാജാവും മതിരാശിവരെ എഴുന്നള്ളിയിരുന്നു.

9. ദിവാൻ മാധവരാവുവിന്റെ രാജി.

ദിവാൻ മാധവരാവുവിന് മഹാരാജാവുമായി സ്വല്പവിരോധം നേരിടുകയാൽ 1047 ഇടവം 30-ാംനു അദ്ദേഹം ഉദ്യോഗം രാജികൊടുത്തു തിരുവിതാംകൂറിൽനിന്നു പോയി. 1033-മുതൽ 1047-വരെയായി 14 സംവത്സരത്തോളം ദിവാനായിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭരണം എറ്റവും ഉൽകൃഷ്ടവും ശ്ലാഘനീയവുമായിരുന്നു. പ്രജകറംക്കും രാജാവിനും രാജ്യത്തിനും ഒരുപോലെ അഭിവൃദ്ധികരമായിട്ടുള്ള വിധത്തിലാണ് അദ്ദേഹം ഭരണം നടത്തിവന്നിരുന്നത്. ഉദ്യോഗം രാജിവെച്ചുപോയ അദ്ദേഹത്തിനു മഹാരാജാവ് മാസത്തിൽ ആയിരംരൂപാവീതംപെൻഷൻ അനുവദിച്ചുകൊടുത്തു. മാധവരാവുവാകട്ടെ ശേഷംകാലം മതിരാശിയിൽ സ്വസ്ഥമായിത്താമസിക്കണമെന്നാണ് ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നത്. പക്ഷെ മതിരാശിയിൽ ചെന്ന ഉടൻതന്നെ വൈസരായിയുടെ കൌൺസിലിൽ ഒരു മെംബറായിരിപ്പാൻ അദ്ദേഹത്തെ ക്ഷണിച്ചു. അത് അദ്ദേഹം സ്വീകരിച്ചില്ല. എങ്കിലും ഉടൻതന്നെ അക്കാലത്തെ ഇൻഡോർ മഹാരാജാവ് മാധവരാവുവിനെ ദിവാനായി നിയമിച്ചത് അദ്ദേഹം സ്വീകരിച്ചു. രണ്ടുസംവത്സരത്തോളംകാലം ഇൻഡോർ ദിവാനായിരിക്കയും ചെയ്തു. അതിനുശേഷം അദ്ദേഹത്തെ ബറോഡാരാജ്യത്തിലേയ്ക്കു ക്ഷണിച്ചു. അക്കാലത്തെ ബറോഡാമഹാരാജാവ് പ്രായപൂർത്തി വന്നിട്ടില്ലാത്ത ആളായിരുന്നതിനാലും അവിടെ സമർത്ഥനായ ഒരു ഭരണവിദഗ്ദ്ധന്റെ ആവശ്യം നേരിട്ടിരുന്നതിനാലും അവിടുത്തെ ദിവാൻറീജൻറായിട്ടാണ് മാധവറാവുവിനെ നിയമിച്ചത്. ഏഴ് സംവത്സരം ആ ഉദ്യോഗത്തിൽ ഇരുന്ന് അദ്ദേഹം വളരെ ഖ്യാതി സമ്പാദിച്ചു. അതിനുശേഷം ആ രാജാ സർ, ടി. മാധവറാവു

പത്തുസംവത്സരത്തോളം സ്വാസ്ഥ്യജീവിതം നയിക്കയും 1066 മീനം 23-ാംനു 63-ാമത്തെ വയസ്സിൽ പരലോകം പ്രാപിക്കയും ചെയ്തു.

10. ദിവാൻ ശേഷയ്യാശാസ്ത്രി.

സർ, ടി. മാധവരാവു തിരുവിതാംകൂർ ദിവാനുദ്യോഗം രാജി കൊടുത്തതിനുശേഷം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു സഹപാഠിയായിരുന്നാളും മദിരാശിയിലെ റവന്യു ബോർഡിൽ ഹെഡ് ശിരസ്തദാരുദ്യോഗത്തിലിരിക്കുന്നാളുമായ വി. ശേഷയ്യാശാസ്ത്രിയെ ബ്രിട്ടീഷ് ഗവർമെണ്ടിന്റെ ശുപാർശയനുസരിച്ച് തിരുവിതാംകൂർദിവാനായി 1047 മിഥുനത്തിൽ മഹാരാജാവു നിയമിച്ചു. ആദ്യത്തിൽ ഒരു കൊല്ലത്തേക്കു തൽക്കാലമെന്ന നിലയിലാണു നിയമിച്ചത്. 1048-ൽ അദ്ദേഹത്തെ ദിവാനുദ്യോഗത്തിൽ സ്ഥിരപ്പെടുത്തി. ശേഷയ്യാശാസ്ത്രി ദിവാനുദ്യോഗം ഏററ കാലത്ത് മാധവരാവുവിന്റെ ഭരണസാമർത്ഥ്യത്താൽ രാജ്യം വളരെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ട നിലയിലായിരുന്നു. അതിനാൽ ശേഷയ്യാശാസ്ത്രിക്ക് ആ ഐശ്വര്യത്തെ നിലനിറുത്തുകയും അതിന്നത്യാവശ്യമായ ചില പരിഷ്കാരങ്ങൾ നടപ്പിൽ വരുത്തുകയും മാത്രമേ ചെയ്യേണ്ടതുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ.

11. ചില പരിഷ്കാരങ്ങൾ.

രാജ്യത്തിലെ മുതലെടുപ്പിന്നനുസരിച്ചുമാത്രമുള്ള ചെലവിന്റെ വ്യവസ്ഥയും ആണ്ടിൽ ഇന്നിന്ന ഇനങ്ങളിൽനിന്ന് ഇത്രയിത്ര സംഖ്യ വരവുണ്ടെന്നും ഇന്നിന്ന ഇനങ്ങൾക്ക് ഇത്രയിത്ര ചെലവുചെയ്യേണമെന്നും മുൻകൂട്ടി നിശ്ചയിക്കുന്ന അടങ്കൽ കണക്കുസമ്പ്രദായവും ശേഷയ്യാശാസ്ത്രി ദിവാൻ ഏർപ്പെടുത്തി. വടക്കൻതാലൂക്കുകളിലെ ജനങ്ങൾക്കു സൌകര്യത്തിനായി ആലപ്പുഴ ഒരു ജില്ലാക്കോടതി സ്ഥാപിച്ചു. സദർക്കോടതി പരിഷ്കരിക്കയും ബാരിസ്റ്റർ പരീക്ഷ ജയിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു യൂറോപ്യനെക്കൂടി ജഡ്ജിയായി നിയമിക്കയും ചെയ്തു. സക്കാരുദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ശമ്പളം കൂട്ടി. ഓരോ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റു മേലധികാരികളുടെയും അധികാരങ്ങൾ വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തി അവരുടെ മേൽ ദിവാനുള്ള അധികാരങ്ങൾ വർദ്ധിപ്പിച്ചു. അതുവരെയും ദിവാൻജിമാർ നടത്തിവന്നിരുന്ന മജിസ്ട്രേട്ടധികാരം ഉപേക്ഷിച്ചു. സക്കാർ എഴുത്തുകുത്തുകളും കണക്കുകളും മററും പനയോലയിൽ എഴുതിവന്നിരുന്ന സമ്പ്രദായം നിർത്തി അവയെല്ലാം കടലാസ്സിൽ എഴുതുന്ന ഏർപ്പാടു നടപ്പാക്കി. ഉപ്പുഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടിലുണ്ടായിരുന്ന ചില അഴിമതികൾ നിർത്തി. അധികം കൂടിനിൽക്കുന്ന കരക്കുടിശ്ശികകൾ കുടികൾക്കു വിട്ടുകൊടുത്തു. കൃഷി മരാമത്തുവേലകൾ പലതും ചെയ്യിച്ചു. വക്കലയിലെ ഒന്നാമത്തെ തുരപ്പിന്റെ

പണിതിരുത്തു കൊല്ലം 1050 മകരമാസം 3-ാംനു മുതൽ അതിൽ കൂടി ഗതാഗതം നടപ്പാക്കി. ശുചീന്ദ്രത്തെയും തിരുവനന്തപുരത്തെയും ഗോപുരങ്ങളുടെയും കേടു തീർപ്പിക്കയും തിരുവനന്തപുരത്തെ കോളേജ് കെട്ടിടം കാഴ്ചബംഗ്ലാവുകെട്ടിടം ഇവയുടെ പണി പൂർത്തിയാക്കയും ചെയ്തു. ഗ്രാന്റുകൊടുത്തു രാജ്യത്തിലെല്ലാം അനേകം പള്ളിക്കൂടങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തിച്ചു. തിരുവനന്തപുരത്ത് ഒരു ലാക്കോളേജും ഏർപ്പെടുത്തി. ഒരു പ്രധാന ജയിൽ (സെൻട്രൽ ജയിൽ) തിരുവനന്തപുരത്തും അപ്രധാനങ്ങളായ നാലു ജയിലുകൾ നാലു ഡിവിഷനിലും വിശേഷാൽ ഒരു ജയിൽ ആലപ്പുഴെയും ഏർപ്പെടുത്തി. 1050 ഇടവം 6-ാംതീയതി ജനസംഖ്യയുടെ ഒരു കണക്കെടുപ്പിച്ചു. അതു പ്രകാരം അന്നത്തെ തിരുവിതാംകൂറിലെ ജനസംഖ്യ 23, 11, 379 ആയിരുന്നു. ധർമ്മസ്ഥാപനങ്ങൾ മതസ്ഥാപനങ്ങൾ ഇവയിലും അനാവശ്യച്ചെലവുകൾ കുറച്ചു ചില പരിഷ്കാരങ്ങൾ നടപ്പാക്കി. 1052-ൽ ഇന്ത്യയിൽ പരക്കെയുണ്ടായ ക്ഷാമം നിമിത്തം അനേകം ജനങ്ങൾ തിരുവിതാംകൂറിൽ വന്നുകൂടിയിരുന്നു. അവർക്കെല്ലാം കഴിയുന്നേടത്തോളം അന്നവസ്ത്രാദിദാനങ്ങളും മററു സഹായങ്ങളും മഹാരാജാവു ചെയ്തുകൊടുത്തു.

12. യൂറോപ്യന്മാരും നീതിന്യായവും.

തിരുവിതാംകൂറിൽ താമസിച്ചുവരുന്ന ബ്രിട്ടീഷുദ്യോഗസ്ഥന്മാരല്ലാത്ത യൂറോപ്യന്മാർ വല്ല കുററവും ചെയ്താൽ അവരെയും ഇവിടത്തെ നീതിന്യായ കോടതികളിൽ വിസ്തരിച്ചു ശിക്ഷിക്കുന്നതിന്നുള്ള അധികാരം തിരുവിതാംകൂറിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു നിയമപ്രകാരം മുമ്പിലെ ഉണ്ടായിരുന്നു. ക്രിസ്തുവർഷം 1837-ന് കൊല്ലം 1012 ൽ ആ നിയമം സമ്മതിച്ചുംകൊണ്ട് ഇന്ത്യാഗവർമ്മെണ്ട് ഒരു വിളംബരവും ചെയ്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അതനുസരിച്ച് 1041-ൽ ആലപ്പുഴെ കച്ചവടം ഏജൻറായിരുന്ന ജോൺലിസ്റ്റൽ എന്ന യൂറോപ്യനെ സർക്കാർ പണം അപഹരിച്ച കുററത്തിന വിസ്തരിച്ച് അയാൾക്ക് രണ്ടു സംവത്സരത്തെ തടവുശിക്ഷ കൊടുത്തു. ചില യൂറോപ്യന്മാരുടെ അവലാതി നിമിത്തം, തിരുവിതാംകൂർ ഗവർമ്മെണ്ടിൻെറ ആ പ്രവൃത്തി ശരിയല്ലെന്നും കുററംചെയ്ത യൂറോപ്യന്മാരെ നീതിന്യായപ്രകാരം വിസ്തരിപ്പാനും ശിക്ഷിപ്പാനും തിരുവിതാംകൂറിന് അധികാരമില്ലെന്നും മതിരാശി ഗവർണ്ണർ എഴുതി അയച്ചു. അക്കാലത്തെ ദിവാനായിരുന്ന മാധവരായ്യ തിരുവിതാംകൂർ ഗവർമ്മെണ്ടിന്നു ആ അധികാരമുണ്ടെന്നും തിരുവിതാംകൂറും ബ്രിട്ടീഷുഗവർമ്മെണ്ടുമായുള്ള ഉടമ്പടിപ്രകാരം മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന ആ അധികാരത്തിന്ന് യാതൊരു കുറവും വ

ന്നിട്ടില്ലെന്നും മററും യുക്തിയുക്തമായി മറുപടിയും അയച്ചു. മദിരാശി ഗവർണർ ആ മറുപടി സമ്മതിച്ച് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുമ്പിലത്തെത്തീർപ്പു റദ്ദ് ചെയ്കയും ഉണ്ടായി. എങ്കിലും വൈസറായിക്ക് മാധവരായു പറയുന്ന യുക്തികളും ന്യായങ്ങളും വകവെപ്പാൻ മനസ്സുവന്നില്ല. തിരുവിതാംകൂർ ഗവർമെണ്ടിനു യൂറോപ്യൻമാരെ വിസ്തരിപ്പാൻ അധികാരമില്ലെന്നുതന്നെ അദ്ദേഹം തീർച്ചപ്പെടുത്തി എഴുതി അയച്ചു. ഈ എഴുത്ത് ശേഷയ്യാശാസ്ത്രി ദിവാനായിരിക്കുന്ന കാലത്താണ് കിട്ടിയത്. ആ തീർച്ചക്കെതിരായി പല ന്യായങ്ങളും കാണിച്ചു പ്രബലമായ എഴുത്തുകൾ എഴുതി ദിവാൻ ശേഷയ്യാശാസ്ത്രി വാദിച്ചുനോക്കി. എങ്കിലും വൈസറായി മുമ്പു തീർച്ചപ്പെടുത്തിയതുതന്നെ ന്യായം അടിസ്ഥാനമാക്കി മാത്രമല്ലായിരുന്നതിനാൽ ആ തീർച്ചയ്ക്ക് ദിവാന്റെ എഴുത്തുകൾകൊണ്ട് ഇളക്കമുണ്ടായില്ല. ഒടുവിൽ ഒരു കാര്യം മാത്രം വൈസറായി സമ്മതിച്ചു. "മേലിൽ യൂറോപ്യൻമാരെ വിസ്തരിക്കുന്നത് യൂറോപ്യനായ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ തന്നെ വേണം. എന്നാൽ അതിനു തിരുവിതാംകൂർ ഗവർമെണ്ടിന് ഇഷ്ടംപോലെ ഏതു യൂറോപ്യനെയെങ്കിലും ആ ഉദ്യോഗത്തിൽ നിയമിക്കാം" ഇതായിരുന്നു വൈസറായിയുടെ അവസാന സമ്മതം. ഇങ്ങനെ ആ സംഗതിയെപ്പററിയുള്ള വഴക്കുകൾ അവസാനിക്കയും ചെയ്തു.

13. പരദേശങ്ങളിലെ എഴുന്നള്ളത്തുകൾ.

ക്രിസ്തുവർഷം 1372-ന് കൊല്ലം 1047-ൽ ഭോപ്പാൾ രാജ്യത്തിലെ ബീഗം എന്ന രാജ്ഞിക്ക് ബൊമ്പായിൽ വെച്ചു ബ്രിട്ടീഷു ഗവർമെണ്ടു ചില സ്ഥാനമാനങ്ങൾ നൽകി. അതു സംബന്ധിച്ചു നടത്തിയ ദർബാറിന് വൈസറായി മഹാരാജാവിനേയും ക്ഷണിച്ചിരുന്നു. അതിനാൽ മഹാരാജാവ് ദിവാൻജി മുതലായ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരോടുകൂടി അക്കാലത്ത് ബൊമ്പായിലേക്കെഴുന്നള്ളി. പിന്നെ കാശിയിൽചെന്നു ഗംഗാസ്നാനം കഴിച്ചിട്ടാണു തിരിയെ എഴുന്നള്ളിയതു്. 1050-ൽ വൈസറായിയുടെ ക്ഷണമനുസരിച്ചു കൽക്കത്തായിലേക്കെഴുന്നള്ളി. ആ യാത്രയിൽ ആഗ്ര, ഡൽഹി മുതലായ സ്ഥലങ്ങളും മഹാരാജാവു സന്ദർശിച്ചു. 1051 വൃശ്ചികത്തിൽ വെയിൽസിലെ രാജകുമാരൻ മദിരാശിയിൽ എത്തിയിരുന്നപ്പോൾ മഹാരാജാവും മദിരാശിയിലേക്കെഴുന്നള്ളി. ആ രാജകുമാരനു വിശേഷപ്പെട്ട പല സാധനങ്ങളും മഹാരാജാവു സമ്മാനിച്ചു. രാജകുമാരൻ മഹാരാജാവിനും പല സമ്മാനങ്ങളും നൽകി. ഒരു മുദ്രമോതിരവും ഒരു വാളും ഒരു മെഡലും അവയിൽ പ്രധാനപ്പെട്ടവയായിരുന്നു. പിന്നെ രാജകുമാരനെ യാത്രയയപ്പാനായി കൽക്കത്തയ്ക്കെഴുന്നള്ളി. അ

വിടെനിന്ന കാശിയിൽചെന്ന് ഒരിക്കൽകൂടി ഗംഗാസ്നാനം കഴിച്ചു ബോമ്പാ മുതലായ സ്ഥലങ്ങൾ വഴിയായി 1051 ധനു 29-ാംനു- തിരിയെയെഴുന്നള്ളി.

വിക്ടോറിയാ മഹാരാജ്ഞി ഇന്ത്യാചക്രവത്തിനി സ്ഥാനം സ്വീകരിച്ചതിനെസ്സംബന്ധിച്ച് 1052-ൽ ഡൽഹിയിൽ വെച്ച് ഒരു വലിയ ദർബാർ നടത്തി. അതിന്ന് മഹാരാജാവിനേയും ക്ഷണിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും അവിടേക്ക ശരീരസുഖമില്ലാതിരുന്നതിനാൽ എഴുന്നള്ളുകയുണ്ടായില്ല. അതിനെസ്സംബന്ധിച്ച് ഇന്ത്യാചക്രവത്തിനി മഹാരാജാവിന്ന ബഹുമാനസൂചകമായി അയച്ചുകൊടുത്തിരുന്ന ഒരു കൊടി തിരുവനന്തപുരത്തുവെച്ച് റസിഡണ്ടുമായി ഒരു കൂടിക്കാഴ്ച നടത്തി മഹാരാജാവു സ്വീകരിക്കുകയാണുണ്ടായത്.

14. ശേഷയ്യാശാസ്ത്രി ഉദ്യോഗത്തിൽനിന്ന പിരിഞ്ഞത്.

ശേഷയ്യാശാസ്ത്രിയെ അഞ്ചു സംവത്സരക്കാലത്തേക്ക മാത്രമായിട്ടാണ് ദിവാനായി നിയമിച്ചിരുന്നത്. ആ അഞ്ചു വത്സരം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹം ഉദ്യോഗത്തിൽ നിന്നു പിരിവാൻ സന്നദ്ധനായി. എങ്കിലും ബ്രിട്ടീഷുറസിഡണ്ടിന്റെ ശുപാർശപ്രകാരം ആറു മാസംകൂടി അദ്ദേഹം ഉദ്യോഗത്തിലിരുന്നു. അതിന്നശേഷം മാസത്തിൽ 500 ത്രുപവീതം പെൻഷൻ വാങ്ങിപ്പിരിഞ്ഞു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭരണവും ദിവാൻ മാധവറാവുവിന്റെ ഭരണം പോലെ വളരെ ശ്രേഷ്ഠമായിരുന്നു. തിരുവിതാംകൂറിൽ നിന്നു പോയതിന്റെ ശേഷം അദ്ദേഹം പുതുക്കോട്ടയിലെ ദിവാനായി കുറേക്കാലം ഇരുന്നു. പിന്നെ പുതുക്കോട്ടയിലെ ദിവാൻ റീജൻറായും ഇരുന്നു. അതിന്നശേഷം ഉദ്യോഗങ്ങളിൽ നിന്നെല്ലാം പിരിഞ്ഞു കുംഭകോണത്ത് സ്വഗൃഹത്തിൽ സ്വസ്ഥജീവിതം നയിച്ചു. 1077-ൽ അദ്ദേഹത്തിന്ന് കെ. സി. എസ്. ഐ. എന്ന സ്ഥാനം ചക്രവത്തിയിൽനിന്നു ലഭിച്ചു. 1079 തുലാമാസത്തിൽ 76-ാം വയസ്സിൽ അദ്ദേഹം ചരമഗതി പ്രാപിക്കയും ചെയ്തു.

15 ദിവാൻനാണുപിള്ള.

ശേഷയ്യാശാസ്ത്രി തിരുവിതാംകൂർ ദിവാനുദ്യോഗത്തിൽ നിന്നു പിരിഞ്ഞതിന്ന ശേഷം മഹാരാജാവ് ദിവാൻ പേഷ്കാരായിരുന്ന നാണുപിള്ളയെ 1053 മിഥുനത്തിൽ ദിവാനുദ്യോഗത്തിൽ നിയമിച്ചു. ദിവാൻ ഉമ്മിണിത്തമ്പിക്ക ശേഷം നാട്ടുകാരനായ ഒരാളെ ദിവാനുദ്യോഗത്തിൽ നിയമിച്ചതു് ഇക്കാലത്താണ്. ഈ നാണുപിള്ള ദിവാന്റെ കാലത്ത് മെഡിക്കൽ ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടു പരിഷ്കരിച്ച് പലസ്ഥലങ്ങളിലും പുതിയ ആശുപത്രികൾ ഏപ്പെടുത്തി. 1054-ൽ സദർ

കോടതിയിലും ചില പരിഷ്കാരങ്ങൾചെയ്ത് ജഡ്ജിമാരുടെ എണ്ണം മൂന്നാക്കി. പല സ്ഥലങ്ങളും കച്ചേരികളും സത്രങ്ങളും പണിയിച്ചു. പല ക്ഷേത്രങ്ങളുടെയും അററകുററപ്പണികൾ തീർപ്പിച്ച് നന്നാക്കുകയും ചെയ്തു.

16. രാജകുടുംബവൃദ്ധി.

കൊല്ലം 1037 മകരത്തിൽ പള്ളിക്കെട്ടു കഴിഞ്ഞ അററിങ്ങൽ എളയ തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലേക്ക് 1040 ചിങ്ങം 6-ാംനു രേവതിതിരുനാൾ കൊച്ചുതമ്പുരാനും 1041 മേടം 8-ാംനു മകയിരം തിരുനാൾ കൊച്ചുതമ്പുരാനും 1043 വൃശ്ചികം 19-ാംനു ചതയം തിരുനാൾ കൊച്ചുതമ്പുരാനും 1047 വൃശ്ചികം 9-ാംനു അശ്വതിതിരുനാൾ കൊച്ചുതമ്പുരാനുമായി നാലുപുത്രന്മാർ ജനിച്ചു. അവരിൽ മകയിരം തിരുനാൾ കൊച്ചുതമ്പുരാൻ 1050 ഇടവമാസത്തിൽ നാടുനീങ്ങി. മൂലംതിരുനാൾ തിരുമനസ്സിലെ ജ്യേഷ്ഠൻ അത്തം തിരുനാൾ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു 1052 മേടത്തിലും നാടുനീങ്ങി.

17. മഹാരാജാവിൻെറ മരണം.

1055 മേടമാസത്തിൽ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലേക്ക് നല്ല ശരീരസുഖമില്ലാതായി. പത്തുദിവസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ആ സുഖക്കേടു പെട്ടെന്നു വദ്ധിച്ചു. 1055 ഇടവം 19-ാംനു മഹാരാജാവ് നാടുനീങ്ങുകയും ചെയ്തു. ഈ ആയില്യം തിരുനാൾ മഹാരാജാവിൻെറ ഭരണം തിരുവിതാംകൂർ ചരിത്രത്തിൽ വളരെ പ്രധാനമായിട്ടുള്ളതാണ്.

—:*:—

പതിനൊന്നാം പ്രകരണം.

വിശാഖംതിരുനാൾ രാമവർമ്മ മഹാരാജാവ്.

കൊല്ലം 1055—1060.

1. മഹാരാജാവിൻെറ സ്വഭാവവിശേഷം.

വിശാഖംതിരുനാൾ യുവരാജാവായിരുന്ന കാലത്തുതന്നെ നല്ലവണ്ണം പ്രസിദ്ധനായിത്തീർന്നിരുന്നു. ഇംഗ്ലീഷു വിദ്യാഭ്യാസവിഷയത്തിൽ അവിടേക്കു പ്രത്യേകം ഉത്സാഹവും ശ്രദ്ധയുമുണ്ടായിരുന്നു. ഇന്ത്യയിലും യൂറോപ്പിലുമുള്ള അക്കാലത്തെ പല മാസികകളിലും അവിടുന്ന് എഴുതീട്ടുള്ള ഉത്തമലേഖനങ്ങൾ പ്രസിദ്ധം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അവകലേഖനങ്ങളും അവിടുന്നു നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ള ചില പുസ്തകങ്ങ

ളും വഴിയായി പണ്ഡിതന്മാരുടെയിടയിൽ അവിടുന്ന വളരെ പ്രശസ്തനായിത്തീരുകയും ചെയ്തിരുന്നു. മതിരാശി സർവകലാശാലക്കാർ അവിടുത്തെ പാണ്ഡിത്യത്തെ അഭിനന്ദിച്ച് കലാശാലയിലെ ഒരംഗമായി തിരുമനസ്സിലെയും സ്വീകരിച്ചിരുന്നു. വൈസ്രായിയുടെ നിയമനിർമ്മാണസഭയിലെ ഒരു സാമാജികനായിട്ടും അവിടുത്തെ നിയമിച്ചുവെങ്കിലും ആ സ്ഥാനം അവിടുന്ന് സ്വീകരിച്ചില്ല. വിദ്യാഭ്യാസവിഷയത്തിലെന്നപോലെ കൃഷി, കൈത്തൊഴിൽ എന്നിവയിലും അവിടെയ്ക്ക് പ്രത്യേകതാൽപ്പര്യമുണ്ടായിരുന്നു. മരച്ചീനിക്കൃഷി ആദ്യമായി തിരുവിതാംകൂറിലേർപ്പെടുത്തിയതും ആ വഴിക്ക് അനേകം സാധുക്കൾക്ക ഭക്ഷണത്തിനു വഴിയുണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തതും വിശാഖം തിരുനാൾ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടാണ്. കൊത്തുപണി, ചിത്രമെഴുത്ത് എന്നിവയേയും അവിടുന്ന് നല്ലവണ്ണം പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചിരുന്നു. ഈ മഹാരാജാവ് രാജ്യഭാരം ഏററ ഉടൻതന്നെ ചെയ്ത ഒന്നാമത്തെ പ്രവൃത്തി അഞ്ചുകൊല്ലത്തോളമായി ആയില്യംതിരുനാൾ മഹാരാജാവിന്റെ കല്പനപ്രകാരം തിരുവനന്തപുരത്തു വരുവാൻ പാടില്ലാത്തവിധം ഭരിപ്പാട്ടു കൊണ്ടുപോയിത്താമസിപ്പിച്ചിരുന്ന കേരളവർമ്മവലിയ കോയിത്തമ്പുരാനെ ആ നിർബ്ബന്ധത്തിൽനിന്ന് ഒഴിവാക്കി തിരുവനന്തപുരത്തേക്ക വരുത്തുകയായിരുന്നു.

2. ദിവാൻ രാമയ്യങ്കാർ.

കൊല്ലം 1056 ചിങ്ങം അവസാനത്തോടുകൂടി ദിവാൻ നാണുപിള്ള പെൻഷൻ വാങ്ങിപ്പിരിഞ്ഞു. അതിനുശേഷം അക്കാലത്ത് മതിരാശി രജിസ്ട്രേഷൻ ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടിലെ ഇൻസ്പെക്ടർ ജനറാളായിരുന്ന ആനറബിൾ വി. രാമയ്യങ്കാരെ ദിവാനായി നിയമിച്ചു.

3. മതിരാശിഗവർണരുടെ വരവ്.

1056 തുലാമാസത്തിൽ മഹാരാജാവിന്റെ ക്ഷണമനുസരിച്ച് മതിരാശി ഗവർണർ ബക്കിംഹാംപ്രഭു തിരുവനന്തപുരത്തുവന്നു. പതിവുപോലെയുള്ള കൂടിക്കാഴ്ചയും വിരുന്നും വെടിക്കെട്ടുമെല്ലാം ആ അവസരത്തിലും ഉണ്ടായിരുന്നു.

4. ചില ഭരണപരിഷ്കാരങ്ങൾ.

മഹാരാജാവും രാമയ്യങ്കാരും കൂടി ആലോചിച്ച് രാജ്യത്തെ എല്ലാ ഭരണശാഖകളിലും ചില പരിഷ്കാരങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തി. മഹാരാജാവ് ഭരണം ഏററ കാലത്ത് റവന്യൂശാഖയിൽ എട്ടുലക്ഷത്തോളം കരക്കുടിശ്ശിക ഉണ്ടായിരുന്നു. സാധുക്കളുടെ പക്കൽനിന്നു പിരിയേണ്ടതായിരുന്ന ആ സംഖ്യ മുഴുവനും പിരിക്കുന്നതു കഷ്ടമാണെന്നുകണ്ട് മിക്കതും എളവുചെയ്തുകൊടുത്തു. സർക്കാരുദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ശമ്പളം

വൎദ്ധിപ്പിച്ചു. പുകയിലയ്ക്കുണ്ടായിരുന്ന തീരുവ കുറച്ചു. തിരുവിതാംകൂറിലെ തിരുവെഴുത്തുവിളംബരങ്ങൾ, റഗുലേഷൻ, പരസ്യങ്ങൾ, മുതലായതെല്ലാം ശേഖരിച്ചു ക്രമപ്പെടുത്തുന്നതിനായി ഒരു കമ്മററിയെ നിശ്ചയിച്ചു. പോലീസ്സുവകുപ്പു പരിഷ്കരിച്ചു് അതിനെ മജിസ്ത്രേട്ടന്മാരുടെ മേൽനോട്ടത്തിൽനിന്നു മാററി അതിന്റെ മേലധികാരിയായി പ്രത്യേകം ഒരുദ്യോഗസ്ഥനെ നിയമിച്ചു. ബ്രിട്ടീഷുകോടതികളിൽ അനുസരിച്ചുവരുന്ന ശിക്ഷാനിയമത്തിന്റെയും ക്രിമിനൽനടപടിനിയമത്തിന്റെയും രീതി ഇവിടെയും നടപ്പാക്കി. സദർകോടതിയിലെ ജഡ്ജിമാരുടെ എണ്ണം മൂന്നിൽനിന്നു് അഞ്ചാക്കി വൎദ്ധിപ്പിച്ചു. ഉപ്പുവകുപ്പിന്റെ ശരിയായ ഭരണത്തിനുവേണ്ടി ഡിപ്പ്യൂട്ടിപേഷ്കാർ എന്ന പേരിൽ പ്രത്യേകം ഒരുദ്യോഗസ്ഥനെ നിയമിച്ചു. അഞ്ചൽവകുപ്പു് ബ്രിട്ടീഷിലെ തപാൽരീതിയനുസരിച്ചു പരിഷ്കരിച്ചു. കൃഷിവ്യവസായപ്രദർശനങ്ങളും കന്നുകാലിപ്രദർശനങ്ങളും ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു നടത്തിച്ചു. പ്രാഥമികവിദ്യാഭ്യാസം നാട്ടിലെല്ലാം പരത്തിച്ചു. വസ്തുവകകൾക്കു് പുതുതായി സർവെയും കണ്ടെഴുത്തും ആരംഭിച്ചു. തെക്കൻതിരുവിതാംകൂറിലുള്ള കൃഷി മരാമത്തുവേലകൾ പരിഷ്കരിക്കയും ചെയ്തു.

5. കൊച്ചിതിരുവിതാംകൂർ അധികാരതൎക്കം.

വളരെക്കാലമായി കൊച്ചിയും തിരുവിതാംകൂറുമായ ചില അധികാരതൎക്കങ്ങൾ അവസാനിക്കാതെ കിടന്നിരുന്നു. അതു തീരുമാനിക്കുന്നതിനായി ബ്രിട്ടീഷു ഗവർമെണ്ടു് ഹാനിങ്ടൺ എന്ന ബ്രിട്ടീഷു റസിഡണ്ടിനെ ചുമതലപ്പെടുത്തി. ചില അതിർത്തികളെപ്പററിയും ഇരിഞ്ഞാലക്കുടെ കൂടൽമാണിക്യം, എളങ്കുന്നപ്പുഴ, അന്നമനട, പെരുമനം ഈ ദേവസ്വങ്ങളിൽ രണ്ടുകക്ഷികൾക്കുമുള്ള അധികാരങ്ങളെക്കുറിച്ചുമാണു് തൎക്കങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നതു്. അതിൽ ബ്രിട്ടീഷുഗവർമെണ്ടിന്റെ തീരുമാനംകൊണ്ടു കൂടൽമാണിക്യം ക്ഷേത്രത്തിലേക്കു തച്ചുടയകയ്മളെ നിയമിക്കുവാൻ തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവിന്നധികാരമുണ്ടെന്നു വ്യവസ്ഥിതമായി. അതിർത്തിതൎക്കത്തിൽ ഇടിയറമേടു് എന്ന സ്ഥലത്തെസ്സംബന്ധിച്ചുള്ളതും തിരുവിതാംകൂറിന്നു ഗുണമായിക്കലാശിച്ചു. മററുള്ള തൎക്കങ്ങൾ കൊച്ചിക്കു ഗുണമായ വിധത്തിലും തീൎച്ചപ്പെട്ടു.

6. ഉത്തരേന്ത്യക്കും മററും എഴുന്നള്ളിയതു്.

കൊല്ലം 1057-ൽ മഹാരാജാവു് ബോംബെ, പൂന, അലഹബാദ്, ജബൽപ്പൂർ, കാശി, കൽക്കത്ത മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിലേക്കെഴുന്നള്ളി. ആ അവസരത്തിൽ ഇൻഡോർ മഹാരാജാവിന്റെ ക്ഷ

ണമനുസരിച്ച് ആ രാജ്യവും സന്ദർശിച്ചു. 1057 മീനം 10-ാംനു-യോടുകൂടി തിരിയെ തിരുവനന്തപുരത്തേക്കെഴുന്നള്ളത്തെത്തുകയും ചെയ്തു. പിന്നെ 1059-ൽ മഹാരാജാവ് രാമേശ്വരത്തേക്കെഴുന്നള്ളി സേതു സ്നാനം കഴിച്ചു തിരിയെ എഴുന്നള്ളി.

7. സ്ഥാനമാനങ്ങൾ.

മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലേക്ക് 1057 ഇടവത്തിൽ ഇന്ത്യാ ചക്രവർത്തിനിയിൽനിന്ന് ജി. സി. എസ്. ഐ. എന്ന സ്ഥാനം ലഭിച്ചു. അതിനെസ്സംബന്ധിച്ചുള്ള മുദ്രാസ്വീകാരം 1058 മകരത്തിൽ മതിരാശിയിൽവെച്ചു നടത്തി. ഇതുകൂടാതെ എഫ്. ആർ. ജി. എസ്. എഫ്. എൽ. എസ്, എം. ആർ. എ. എസ്സ്. (ലണ്ടൻ) എന്നിങ്ങനെ തുടങ്ങി പല സ്ഥാനമാനങ്ങളും മഹാരാജാവിനു ലഭിച്ചിരുന്നു.

8. മഹാരാജാവിൻെറ ചരമം.

ജനങ്ങൾക്കു ക്ഷേമത്തിനായി മേൽപ്പറഞ്ഞപ്രകാരം പല കൃത്യങ്ങളും പുതുതായി നടത്തിക്കൊണ്ടുവന്നിരുന്ന ഈ വിശാഖംതിരുനാൾ മഹാരാജാവ് 1060 കർക്കടകമാസം 20-ാംനു- നാടുനീങ്ങി. അവിടുന്ന് അഞ്ചു സംവത്സരം മാത്രമേ രാജ്യം വാണുള്ളു; എങ്കിലും അവിടുത്തെ ഭരണം ജനങ്ങൾക്കു ഗുണകരവും ഉൽകൃഷ്ടവും ഏററവും ഊർജ്ജിതത്തോടുകൂടിയതുമായിരുന്നു.

പന്ത്രണ്ടാം പ്രകരണം.

മൂലംതിരുനാൾ രാമവർമ്മമഹാരാജാവ്.

കൊല്ലം 1061—1099.

1. മഹാരാജാവിൻെറ സ്വഭാവവിശേഷം.

വിശാഖംതിരുനാൾ മഹാരാജാവു നാടുനീങ്ങിയതിനു ശേഷം അവിടുത്തെ ഭാഗിനേയൻ മൂലംതിരുനാൾ മഹാരാജാവ് 1061 ചിങ്ങമാസം 5-ാംതീയതി മുതൽ രാജ്യഭരണം തുടങ്ങി. അക്കാലത്ത് അവിടേയ്ക്കു 28 തിരുവയസ്സു പ്രായമേ ആയിരുന്നുള്ളു. രാജ്യഭരണതന്ത്രത്തിൽ ഈ മഹാരാജാവും അവിടുത്തെ പൂർവ്വന്മാരെപ്പോലെ തന്നെ വളരെ നിപുണനായിരുന്നു. അതിനു പുറമെ അവിടുന്ന് പ്രത്യേകിച്ചും വളരെ ശാന്തനും പരമദയാലുവും ശ്രീപത്മനാഭനിൽ ഭക്തിയുള്ളാളുമായിരുന്നു. ശ്രീപത്മനാഭദർശനം കഴിക്കാതെ അവിടുന്നു ഭ

ക്ഷണം കഴിച്ചിട്ടുള്ള ദിവസങ്ങൾ എത്രയോ വളരെച്ചുരുക്കമായിരുന്നുവെന്നുതന്നെ പറയാം. കൃത്യനിഷ്ഠയിലും ഈ മഹാരാജാവിന്ന് അസാധാരണമായ നിർബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു. ഇന്നിന്ന സമയങ്ങളിൽ ഇന്നിന്ന പ്രവൃത്തി ചെയ്യണമെന്നുള്ള നിയമം ഈ മഹാരാജാവിനെപ്പോലെ അത്ര ശരിയായി അനുഷ്ഠിപ്പാൻ വളരെ ദുർല്ലഭം ആളുകൾക്കു മാത്രമേ സാധിക്കയുള്ളു എന്ന സംഗതി നിസ്സംശയമാണ്. അവിടുത്തെ ദിനചര്യ അത്രത്തോളം വ്യവസ്ഥിതമായിരുന്നു. ദാരിദ്ര്യഭാരം ഏററ ദിവസംതന്നെ മൂന്നുലക്ഷം രൂപയോളം കരക്കുടിശ്ശിക മഹാരാജാവ് സാധുജനങ്ങൾക്കു വിട്ടുകൊടുത്തു. കുടിക്കാൻ വെള്ളം കിട്ടുവാൻ പ്രയാസമുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ കിണറുകൾ കുഴിപ്പിക്കുന്നതിനായി ആണ്ടുതോറും 1[illegible]00 രൂപാവീതം അനുവദിച്ചിരിക്കുന്നതായി ഒരു നീട്ടും അന്നുതന്നെ തുല്യം ചാർത്തി.

2. ദിവാൻ രാമയ്യങ്കാർ ഉദ്യോഗത്തിൽനിന്നു പിരിഞ്ഞത്.

മൂലംതിരുനാൾ മഹാരാജാവിന്റെ ഭരണം തുടങ്ങിയതിനുശേഷം ഒന്നരസംവത്സരംകൂടി രാമയ്യങ്കാർ ദിവാനായിരുന്നു. അതിന്നിടയിൽ സർവെ. കണ്ടെഴുത്ത് എന്നീവക ജോലികൾ ജാഗ്രതയോടെ നടത്തി അവസാനിപ്പിക്കുന്നതിനു വേണ്ട ഏർപ്പാടുകൾ അദ്ദേഹം നിഷ്കർഷയായിച്ചെയ്തു. നീതിന്യായ ശാഖയിലും ചില നിയമങ്ങൾ നടപ്പാക്കി പരിഷ്കാരങ്ങൾ ചെയ്തു. 1062-ധനു അവസാനത്തിൽ അദ്ദേഹം പെൻഷൻവാങ്ങിപ്പിരിഞ്ഞു.

3. ദിവാൻ രാമറാവു.

രാമയ്യങ്കാർ പെൻഷൻവാങ്ങിപ്പിരിഞ്ഞതിനുശേഷം അക്കാലത്തു കോട്ടയം പേഷ്കാരായിരുന്ന ടി. രാമരായരെ 1062-മകരം 2-ാംനു ദിവാനുദ്യോഗത്തിൽ നിയമിച്ചു. വിക്ടോറിയാ മഹാരാജ്ഞിയുടെ സ്വർണ്ണജൂബിലിമഹോത്സവത്തിന്റെ ആഘോഷം നടത്തുകയാണു രാമരായരുടെ ഭരണത്തിന്റെ ആരംഭത്തിലുള്ള മംഗളകർമ്മമായിട്ടുണ്ടായത്. ആ മഹോത്സവത്തിന്റെ സ്മാരകമായി ലണ്ടൻ നഗരത്തിൽ ഏർപ്പെടുത്തിയ വിദ്യാമന്ദിരത്തിന്ന് പതിനായിരം രൂപയും മദിരാശിയിൽ ഏർപ്പെടുത്തിയ 'ടെക്നിക്കൽ ഇൻസ്റ്റിട്ട്യൂട്ട്' എന്ന കലാമന്ദിരത്തിനു രണ്ടായിരം രൂപയും തിരുവിതാംകൂർ ഗവർമ്മെണ്ട് സംഭാവന ചെയ്തു. ആ മഹോത്സവത്തിന്റെ സ്മാരകങ്ങളായി തിരുവനന്തപുരത്ത് 'വിക്ടോറിയാ ജൂബിലിടൌൺഹാൾ' എന്ന സഭാമന്ദിരവും കൊല്ലത്ത് സ്ത്രീകൾക്കുള്ള ഒരു വൈദ്യപാഠശാലയും ഒരാശുപത്രിയും ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.

4. ബോംബെ മുതലായ ദിക്കുകളിലേക്കുള്ള എഴുന്നള്ളത്ത്.

കൊല്ലം 1063 മകരത്തിൽ മഹാരാജാവ്, ദിവാൻ മുതലായ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരോടുകൂടി ബോംബെ, പൂന മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിലേക്കു എഴുന്നള്ളി. ബോംബയിൽവച്ച് മൈസൂർ മഹാരാജാവിനെയും, വിക്ടോറിയാ മഹാരാജ്ഞിയുടെ പുത്രൻ കോണാട്ടു പ്രഭുവിനെയും, ബോംബെ ഗവൎണ്ണരെയും മഹാരാജാവ് സന്ദർശിച്ചു. ബോംബെയിൽ നിന്ന് ചെറുവണ്ണൂർ, കൊച്ചി മുതലായ വഴിക്കാണ് തിരികെ തിരുവനന്തപുരത്തേക്ക് എഴുന്നള്ളിയത്. 1063-ൽത്തന്നെ മദിരാശി ഗവർണർ കാണിമാറാപ്രഭു തിരുവനന്തപുരത്ത് വരികയും മഹാരാജാവുമായി കൂടിക്കാഴ്ച മുതലായതു നടത്തുകയും ഉണ്ടായി. 1064-ൽ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലേക്ക് കെ. ജി. സി. എസ്സ് ഐ. എന്ന സ്ഥാനം ലഭിച്ചു. അതിനെസ്സംബന്ധിച്ച മുദ്രകളും മററും മദിരാശിയിൽ എഴുന്നള്ളിയ അവസരത്തിലാണ് മഹാരാജാവു സ്വീകരിച്ചത്.

5. ചില പരിഷ്കാരങ്ങൾ.

ദിവാൻ രാമരായരുടെ കാലത്തുണ്ടായ പരിഷ്കാരങ്ങളിൽ എററവും പ്രധാനമായത് ഒരു നിയമനിൎമ്മാണസഭ ഏൎപ്പെടുത്തിയതാണ്. അതുകൂടാതെയും ചില പരിഷ്കാരങ്ങൾ അക്കാലത്തു ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

1064-ൽ ഒരു അഞ്ചൽറെഗുലേഷൻ പാസ്സാക്കി അഞ്ചൽ വകുപ്പു പരിഷ്കരിച്ചു. ഒരു ചക്രം, രണ്ടു ചക്രം, നാലു ചക്രം എന്ന കണക്കിൽ വിലയുള്ള അഞ്ചൽ സ്റ്റാമ്പുകളും അരച്ചക്രം വിലയുള്ള അഞ്ചൽകാർഡും നടപ്പാക്കി.

ആയുൎവേദവൈദ്യം പ്രചാരപ്പെടുത്തുന്നതിനായി തിരുവനന്തപുരത്ത് ഒരു ആയുർവേദപാഠശാല സ്ഥാപിച്ചു. അനേകം നാട്ടുവൈദ്യന്മാൎക്ക സൎക്കാരിൽനിന്നു ഗ്രാൻറുകൊടുത്ത് സാധുക്കൾക്ക് ഔഷധങ്ങൾ ധൎമ്മമായി കൊടുപ്പിക്കയും ചെയ്തു.

1063-ൽ സ്ത്രീവിദ്യാഭ്യാസത്തിന്നായി പരീക്ഷാൎത്ഥം ഒരു നാൎമ്മൽസ്കൂൾ ഏൎപ്പെടുത്തിയിരുന്നതിനെ സ്ഥിരപ്പെടുത്തി. തിരുവനന്തപുരത്തുള്ള കരകൌശലശാല പരിഷ്കരിച്ച് ചിത്രമെഴുത്ത്, കൊത്തുപണി, ദന്തപ്പണി, മൺപാത്രപ്പണി മുതലായതു പഠിപ്പിക്കുന്നതിന്നു വേണ്ട ഏൎപ്പാടുകൾ ചെയ്തു. സംസ്കൃതവിദ്യാഭ്യാസത്തിന്നായി തിരുവനന്തപുരത്തു ഒരു സംസ്കൃതകോളേജും ഒന്നാമതായി ഏൎപ്പെടുത്തി. കൃഷി, കച്ചവടം, കൈത്തൊഴിൽ ഇവയുടെ വർദ്ധനയ്ക്കുവേണ്ടി ഗവൎമ്മെണ്ടിൽനിന്നു ധനസഹായം ചെയ്തുകൊടുത്തു. ജുഡിഷ്യൽവകുപ്പിലും ചില പുതിയപരിഷ്കാരങ്ങൾ ചെയ്തു.

1065-ൽ ഇംഗ്ലീഷുവൈദ്യവകുപ്പ് പരിഷ്കരിച്ച് രാജ്യത്തിൽ പലസ്ഥലങ്ങളിലും ആശുപത്രികളും ഡിസ്പെൻസറികളും സ്ഥാപിച്ചു. ഗോവസൂരിപ്രയോഗത്തെ ധാരാളം പ്രചാരപ്പെടുത്തി. ബ്രിട്ടീഷുഗവമ്മെണ്ടുമായി എഴുത്തുകുത്തുകൾ നടത്തി കോട്ടയം, മാത്താണ്ഡം, കായംകുളം, കളച്ചൽ എന്നീ പ്രദേശങ്ങളിൽ തപാലാപ്പീസും കമ്പിയാപ്പീസും ഇടുവിച്ചു. ജലമാർഗ്ഗമായി ഗതാഗതത്തിനു സൌകര്യത്തിനായി തിരുവനന്തപുരം മുതൽ പറവൂർ വരെ സ്റ്റീം ബോട്ടു നടപ്പാക്കുന്നതിനുവേണ്ട ഏർപ്പാടുകളും ചെയ്തു. റവന്യൂ, വിദ്യാഭ്യാസം, വനം, പോലീസ്സ്, സാനിട്ടറി എന്നീ വകുപ്പുകളിലും വേണ്ട പരിഷ്കാരങ്ങൾ ചെയ്തു. കാഴ്ചബങ്കളാവ്, നക്ഷത്രബങ്കളാവ് എന്നിവയുടെ മേൽനോട്ടത്തിനായി സമത്ഥന്മാരായ യൂറോപ്യൻമാരെ നിയമിച്ചു. 1067-ൽ ദിവാൻ രാമരായർ പെൻഷൻ വാങ്ങി ഉദ്യോഗത്തിൽനിന്നും പിരിഞ്ഞു.

6. ദിവാൻ ശങ്കരസുബ്ബയ്യർ.

രാമരായർ പെൻഷൻവാങ്ങിയപ്പോൾ ശങ്കരസുബ്ബയ്യരെ ദിവാനുദ്യോഗത്തിൽ നിയമിച്ചു. ഈ ദിവാൻ വളരെ സമത്ഥനും പ്രാപ്തനമായ ഉദ്യോഗസ്ഥനായിരുന്നു. കൊല്ലം 1067-മുതൽ 1073-വരെയാണ് അദ്ദേഹം ദിവാനായിരുന്നത്.

7. അക്കാലത്തെ പ്രധാന സംഭവങ്ങൾ.

1067-ൽ മതിരാശി ഗവർണർ വെൻലക്പ്രഭുവും സൈന്യാധിപൻ സർ ജെയിംസ് ഡാർമൻ എന്ന യൂറോപ്യനും തിരുവിതാംകൂറിൽ വന്നിരുന്നു. 1068-ൽ പുതുക്കോട്ടുരാജാവ് തിരുവനന്തപുരത്തു വന്നിരുന്നു. അക്കൊല്ലത്തിലും 1070-ൽ വൈസറായി എൽജിൻപ്രഭു മതിരാശിവന്നിരുന്ന അവസരത്തിലും മഹാരാജാവ് മതിരാശിക്കു എഴുന്നള്ളിയിരുന്നു. അവിടെവെച്ചു വൈസറായിയെ കാണുകയും ചെയ്തു. എങ്കിലും ആ സമയത്ത് രേവതി തിരുനാൾ ഇളയരാജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു നാടുനീങ്ങിയ വിവരം അറിവുകിട്ടുകയാൽ വൈസറായിയുടെ വരവിനെ സംബന്ധിച്ചു മതിരാശിയിലുണ്ടായ അഘോഷങ്ങളിലൊന്നും പങ്കുകൊള്ളാതെ മഹാരാജാവിന് തിരികെ എഴുന്നള്ളേണ്ടിവന്നു. 1072-ൽ വിക്ടോറിയാ മഹാരാജ്ഞിയുടെ വജ്ജ്രജൂബിലി അഘോഷത്തിൻെറ സ്മാരകമായി തിരുവനന്തപുരത്ത് ഒരു പബ്ളിക്ക് ലൈബ്രറിയും വിക്ടോറിയാ അനാഥശാലയും സ്ഥാപിച്ചു. 1073 അദ്യത്തിൽ മതിരാശിഗവർണർ സർ. ആർതർ ഹാവലോക്കും പത്നിയും തിരുവനന്തപുരത്തുവരികയും പതിവുപോലെ മഹാരാജാവുമായുള്ള കൂടിക്കാഴ്ച നടത്തുകയുമുണ്ടായി.

8. പരിഷ്കാരങ്ങൾ.

വിദ്യാഭ്യാസവർദ്ധനയ്ക്കായി പാഠശാലകൾക്ക് കൂടുതൽ ഗ്രാൻറു കൊടുത്തുവന്നു. തിരുവനന്തപുരത്ത് ഒരു ദുർഗ്ഗുണപരിഹാരപാഠശാലയും ഒരു ഇംഗ്ലീഷുട്രെയിനിങ്ങ്സ്കൂളും ഏർപ്പെടുത്തി. സർക്കാർ ഗേൾസ്ഹൈസ്കൂളിനെ രണ്ടാംഗ്രേഡ് കോളേജാക്കി. ലാകാളേജ് ഹൈക്കോടതിയിലെ യൂറോപ്യൻ ജഡ്ജിയുടെ ഭരണത്തിൻ കീഴിലാക്കി. ഒരു കൃഷിപാഠശാലയും അതിനോടുചേർന്ന് ഒരു തോട്ടവും ഏർപ്പെടുത്തി. പുതുതായി ഒരു സാനിട്ടറി ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറ് ആരംഭിച്ചു. നഗരപരിഷ്കരണക്കമ്മിററികളേർപ്പെടുത്തി ഓരോ പ്രധാന പട്ടണങ്ങളും ശുചിയാക്കിവെക്കുന്നതിനുള്ള നിശ്ചയങ്ങളും ചെയ്തു. ദേവസ്വങ്ങൾക്കും ഊട്ടുപുരകൾക്കും വിരുത്തിക്കാർ സാമാനങ്ങൾ ഏല്പിക്കണമെന്നുണ്ടായിരുന്ന നിയമം വേണ്ടെന്നു വെച്ചു. വനം വകുപ്പിലും രജിസ്ട്രേഷൻ വകുപ്പിലും ചില ചില്ലറപരിഷ്കാരങ്ങൾ ചെയ്തു. ഇഞ്ചിനീയർ വകുപ്പു ബ്രിട്ടീഷിന്ത്യയിലെ രീതിയനുസരിച്ച് പരിഷ്കരിക്കയും അതിൽ പുതിയ ശമ്പളക്കാരെ നിയമിക്കയും ചെയ്തു. സ്ത്രീകൾക്കും കുട്ടികൾക്കും പ്രത്യേകമായി ഒരാശുപത്രിസ്ഥാപിച്ചു. ആശുപത്രികൾക്കും വൈദ്യശാലകൾക്കും തരംപോലെ ഗ്രാൻറു കൊടുക്കുന്ന ഏർപ്പാടും നടപ്പാക്കി. കോതയാർ അണയുടെ വേല ആരംഭിച്ചതും ഇക്കാലത്തായിരുന്നു. ദിവാൻ ശങ്കരസുബ്ബയ്യർ ഈവക എല്ലാ സംഗതികളിലും പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധ പതിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന് ബ്രിട്ടീഷുഗവമെണ്ടിൽനിന്ന് സി. ഐ. ഇ. എന്ന സ്ഥാനവും ലഭിച്ചു. 1073 മീനമാസത്തിൽ അദ്ദേഹം പെൻഷൻവാങ്ങി ഉദ്യോഗത്തിൽനിന്നു പിരിഞ്ഞു. 1080 അന്ത്യത്തിൽ അദ്ദേഹം ചരമഗതി പ്രാപിക്കയും ചെയ്തു.

9. ദിവാൻ കൃഷ്ണസ്വാമിരായർ.

ശങ്കരസുബ്ബയ്യൻ ഉദ്യോഗത്തിൽനിന്നു പിരിഞ്ഞതിനുശേഷം അക്കാലത്ത് ഹൈക്കോടതിയിലെ ഒന്നാംജഡ്ജിയായിരുന്ന കെ. കൃഷ്ണസ്വാമിരായരെ ദിവാനായി നിയമിച്ചു. അദ്ദേഹം 1073-മുതൽ 1079-വരെയാണ് ദിവാനായിരുന്നിട്ടുള്ളത്.

10. അക്കാലത്തെ പ്രധാന സംഭവങ്ങൾ.

തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാക്കന്മാർക്ക് അക്കാലംവരെ പത്തൊമ്പത് ആചാരവെടിയുണ്ടായിരുന്നത് ഇരുപത്തൊന്ന് ആചാരവെടിയാക്കി ബ്രിട്ടീഷു ഗവമെണ്ടിൽനിന്നനുവദിച്ചുകൊടുത്തു. അതിനെസ്സംബന്ധിച്ചുള്ള നീട്ടു സ്വീകരിക്കുന്നതിനായി 1074-ൽ ഒരു

പ്രത്യേക ദർബാറുംകൂടി. തിരുനെൽവേലിമുതൽ കൊല്ലംവരെ തീവണ്ടി നടപ്പാക്കുന്നതിനു വേണ്ട വേലകളും 1074-ൽ ആരംഭിച്ചു.

1076 ചിങ്ങത്തിൽ മാവേലിക്കരെ രാജകുടുംബത്തിൽനിന്നും രണ്ടു തമ്പുരാട്ടിമാരെ ദത്തെടുത്തു. ഇതു മാവേലിക്കരെനിന്നുള്ള രണ്ടാമത്തെ ദത്താണ്. ഈ തമ്പുരാട്ടിമാർ ഇപ്പോഴത്തെ സേതുലക്ഷ്മീഭായി മഹാറാണി റീജന്റു തിരുമനസ്സുകൊണ്ടും സേതുപാർവ്വതീഭായി ജൂനിയർ മഹാറാണിതിരുമനസ്സുകൊണ്ടുമാണ്.

1076 തുലാമാസത്തിൽ വൈസറായി കർസൺ പ്രഭുവും പത്നിയും തിരുവിതാംകൂറിൽ വന്നു. വൈസറായിമാരിൽ ഒരാൾ തിരുവിതാംകൂറിൽ വരികയെന്നത് ആദ്യമായിരുന്നതിനാൽ അതിനെസ്സംബന്ധിച്ച ആഘോഷങ്ങളെല്ലാം വളരെ കേമമായിരുന്നു.

1076 കന്നി 25-ാംനു- ഉത്രാടംതിരുനാൾ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടും അക്കൊല്ലത്തിൽത്തന്നെ ഇടവം 24-ാംനു- ചതയം തിരുനാൾ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടും, മിഥുനം 2-ാംനു- ആററിങ്ങൽ മൂത്തതമ്പുരാൻ റാണി ലക്ഷ്മീഭായി സി. ഐ. തിരുമനസ്സുകൊണ്ടും നാടുനീങ്ങി.

1077 ധനുമാസത്തിൽ എഡ്വേർഡ് ചക്രവർത്തിയുടെ കിരീടധാരണം സംബന്ധിച്ച് ഡൽഹിയിൽവെച്ചു നടത്തിയ ആഘോഷങ്ങളിൽ പങ്കുകൊള്ളുന്നതിന്നായി മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലേയും വൈസറായി ക്ഷണിച്ചിരുന്നു. അതനുസരിച്ചു ദിവാൻ മുതലായ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരോടുകൂടി മഹാരാജാവ് ഡൽഹിക്കു എഴുന്നള്ളി. ആ അവസരത്തിൽ ജി. സി. ഐ. ഇ. എന്ന സ്ഥാനവും ഡൽഹി ദർബാർ മെഡലും മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലേക്ക് ലഭിക്കയും ചെയ്തു.

1079 ധനുമാസത്തിൽ കൊച്ചിരാജാവ് തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് അവിടുത്തെ രണ്ടു രാജകുമാരന്മാരോടും ദിവാൻമുതലായ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരോടും കൂടി തിരുവനന്തപുരത്ത് എഴുന്നള്ളുകയും ഒന്നു രണ്ടു ദിവസം മഹാരാജാവിന്റെ അതിഥിയായിത്താമസിക്കയും ഉണ്ടായി.

11. പരിഷ്കാരങ്ങൾ.

പട്ടാളഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിലും വിദ്യാഭ്യാസഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിലും ചില പരിഷ്കാരങ്ങൾ ചെയ്തു. സാങ്കേതികവിഷയങ്ങൾ വിദേശങ്ങളിൽ പോയി പഠിച്ചുവരുവാൻ സ്കോളർഷിപ്പുകൾ ഏർപ്പെടുത്തി. ഒരു സർവെ സ്കൂളും ഒരു മെഡിക്കൽ സ്കൂളും സ്ഥാപിച്ചു. അഞ്ചൽ എഴുത്തു കൂലിയുടെ നിരക്കും അഞ്ചൽ രജിസ്റ്റ്കൂലിയും കുറച്ചു.

അഞ്ചൽ ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടിൽ മണിയാർഡറേർപ്പാട് നടപ്പിൽ വരുത്തി. വെള്ളികൊണ്ടുള്ള ഒററച്ചക്രം നിൎത്തി, അതിൻെറ സ്ഥാനത്തു ചെമ്പുതുട്ടുകൾ നടപ്പാക്കി. ഇവ കൂടാതെയും പല ഏർപ്പാടുകളും കൃഷ്ണസ്വാമിരായർ ദിവാനായിരിക്കുന്ന കാലത്ത് നടപ്പിൽ വരുത്തീട്ടുണ്ട്. 1079-ൽ ദിവാൻ കൃഷ്ണസ്വാമിരായർ പെൻഷൻവാങ്ങി ഉദ്യോഗത്തിൽ നിന്നു പിരിഞ്ഞു. ബ്രിട്ടീഷുഗവമ്മെണ്ടിൽനിന്ന് അദ്ദേഹത്തിനു ദിവാൻ ബഹദൂർ, സി. ഐ. ഇ. എന്നീ സ്ഥാനങ്ങൾ ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. ദിവാൻ ശങ്കരസുബ്ബയ്യൻ നാല്പത്തഞ്ചുസംവത്സരത്തോളം കാലവും ദിവാൻ കൃഷ്ണസ്വാമിരായർ 27 സംവത്സരത്തോളവും തിരുവിതാംകൂർ സർവ്വീസിൽ പല ഉദ്യോഗങ്ങളുമായി ഇരുന്നിരുന്നവരാണ്. കൃഷ്ണസ്വാമിരായർ ഉദ്യോഗത്തിൽനിന്നു പിരിഞ്ഞ് മതിരാശിയിൽ സ്വന്തം ഗൃഹത്തിൽ വളരെക്കാലം വിശ്രമസുഖം അനുഭവിച്ച് അടുത്ത കാലത്താണു ചരമഗതിയെ പ്രാപിച്ചത്.

12. ദിവാൻ വി. പി. മാധവരാവു.

കൃഷ്ണസ്വാമിരായർ 1079-ൽ പെൻഷൻ വാങ്ങി ഉദ്യോഗത്തിൽ നിന്നു പിരിഞ്ഞപ്പോൾ അക്കാലത്ത് മൈസൂരിലെ റവന്യൂകമ്മീഷണരും സീനിയർ കൌൺസിലറുമായിരുന്ന വി. പി. മാധവറാവുവിനെ തിരുവിതാംകൂർ ദിവാനായി നിയമിച്ചു. മാധവറാവു 1079 മീനം 12-ാംനു-യാണ് ദിവാനുദ്യോഗത്തിൽ പ്രവേശിച്ചത്. ഇദ്ദേഹം രണ്ടു കൊല്ലത്തോളം മാത്രമേ തിരുവിതാംകൂറിൽ ദിവാനായി ഇരുന്നുള്ളുവെങ്കിലും ആ കാലത്തിനുള്ളിൽ ജനങ്ങൾക്ക് അനേകം ഗുണങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

13. പരിഷ്കാരങ്ങൾ.

വി. പി. മാധവറാവു ദിവാനായിരിക്കുന്ന കാലത്താണ് ശ്രീമൂലംപ്രജാസഭ ഒന്നാമതായിഏർപ്പെടുത്തിയത്. പൊതുജനങ്ങളുടെ ആവശ്യങ്ങൾ ഗവമ്മെണ്ടിനെ നേരിട്ട് അറിയിപ്പാൻ സൌകൎയ്യമുണ്ടാക്കുന്നതിനും ഗവമ്മെണ്ടിൽ നിന്നും നടത്തുന്ന നടപടികളെപ്പററി പൊതുജനങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം അറിയുന്നതിനും മററുമായി ഏൎപ്പെടുത്തീട്ടുള്ള ഈ സഭ പ്രജകൾക്കു വലിയൊരനുഗ്രഹമാണെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല. ദിവാൻ മാധവറാവു ഈ സഭയെ വളരെ ഉൽകൃഷ്ടമായ നിലയിൽ നടത്തുകയും ചെയ്തു. അതുപോലെ തന്നെ ജനങ്ങൾക്കു വലിയ ക്ലേശത്തിനും നഷ്ടത്തിനും കാരണമായിത്തീൎന്നിരുന്ന നെൽക്കരം നിൎത്തി. ഗവമ്മെണ്ടിലേക്കുള്ള കരമെല്ലാം പണമായി അടയ്ക്കുവാൻ നിശ്ചയിച്ചതും ഈ ദിവാൻെറ കാലത്താണ്. കണ്ടെഴുത്തു വകുപ്പിലെ വേലകളും കോതയാററണകെട്ടുന്നതും വേഗത്തിൽ

അവസാനിപ്പിക്കുന്നതിനായി കൂടുതൽ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ നിയമിച്ചു പ്രത്യേകം ഏൎപ്പാടുകൾ ചെയ്തതും കൊല്ലം തിരുനൽവേലി തീവണ്ടി നടപ്പാക്കിയതുംമററും ഈ ദിവാന്റെ കാലത്തുണ്ടായ പ്രധാന പരിഷ്കാരങ്ങളിൽപ്പെട്ടവയാണ്.

14. പ്രധാനസംഭവങ്ങൾ.

കൊല്ലം 1080 ധനുമാസത്തിൽ കൊച്ചിരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ ക്ഷണമനുസരിച്ച് മഹാരാജാവു് എറണാകുളം തൃപ്പൂണിത്തുറ മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിലേക്കെഴുന്നള്ളി. അക്കൊല്ലത്തിൽത്തന്നെ കുംഭമാസത്തിൽ മതിരാശിയിലേക്കും എഴുന്നള്ളി. ആ മീനത്തിൽ കാശിയിലെ മഹാരാജാവ് തിരുവിതാംകൂറിലെത്തി മഹാരാജാവിന്റെ അതിഥിയായിത്താമസിക്കയുമുണ്ടായി.

15. വി. പി. മാധവരാവു ഉദ്യോഗം വിട്ടത്.

1081 മീനത്തിൽ മാധവരാവുവിനെ മൈസൂരിലെ ദിവാനുദ്യോഗത്തിന്നു ക്ഷണിച്ചതിനാൽ അദ്ദേഹം ആ മീനം 13-ാംനു തിരുവിതാംകൂറിലെ ദിവാനുദ്യോഗം രാജിവെച്ചു മൈസൂൎക്കു പോയി. ആ ഒഴിവിൽ അക്കാലത്തു പേഷ്കാരായിരുന്ന രാജാ രാമറാവുവിനെ തൽക്കാലത്തേക്ക് ആക്ടിങ്ങ് ദിവാനായി മഹാരാജാവ് നിയമിക്കുകയും ചെയ്തു.

16. പള്ളിക്കെട്ടുനടത്തിയതു.

പൂരാടംതിരുനാൾ ആററിങ്ങൽ മൂത്തതമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലെ പള്ളിക്കെട്ട് 1081 മേടം 24-ാംനു വളരെ ആഘോഷത്തോടുകൂടി നടത്തി. തിരുമനസ്സിലെ വരനായ വലിയകോയിത്തമ്പുരാനായിത്തെരഞ്ഞെടുത്തത് അനന്തപുരത്തു കൊട്ടാരത്തിലെ രാമവൎമ്മ കോയിത്തമ്പുരാനെയാണ്. പള്ളിക്കെട്ടടിയന്തിരം ഭംഗിയായി നടത്തുന്ന കാൎയ്യത്തിൽ ആക്ടിങ്ങ് ദിവാൻ രാജാരാമറാവു പ്രത്യേകം മേൽനോട്ടം വഹിച്ചിരുന്നു.

17. ദിവാൻ എസ്സ്. ഗോപാലാചാരി.

1082 ചിങ്ങത്തിൽ എസ്സ്. ഗോപാലാചാരിയെ സ്ഥിരം ദിവാനായി നിയമിച്ചു. ഈ ദിവാൻ വളരെ കാൎയ്യപ്രാപ്തിയും സത്യനിഷ്ഠയും ഉള്ള ആളായിരുന്നു. കാൎയ്യത്തിന്റെ ഗൌരവലാഘവങ്ങളല്ലാതെ ആളെ നോക്കി പ്രവൎത്തിക്കുന്ന സമ്പ്രദായം അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നില്ല. 1082 ചിങ്ങം 1-ാംനു-മുതൽ ഒരു കൊല്ലത്തോളം മാത്രമേ ഇദ്ദേഹം ദിവാനായിരുന്നുള്ളു. എങ്കിലും പല വകുപ്പുകളിലും അനേകം പരിഷ്കാരങ്ങൾ അതിനിടയിൽ ഊൎജ്ജിതത്തോടെ നടത്തി

18. പ്രധാന സംഭവങ്ങൾ.

1082 ധനുവിൽ മഹാരാജാവ് മതിരാശിയിൽ എഴുന്നള്ളി ഗവൎണ്ണരെ സന്ദൎശിച്ചു. ആ മകരത്തിൽ ഗവൎണ്ണരും പത്നിയും തിരുവിതാംകൂറിൽ വരികയും പതിവുപോലെ മഹാരാജാവുമായി കൂടിക്കാഴ്ച മുതലായതു നടത്തുകയും ഉണ്ടായി. മേടം 12-ാംനു മൂലംതിരുനാൾ ആററിങ്ങൽ ഇളയതമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലെ പള്ളിക്കെട്ട് ദിവാൻ ഗോപാലാചാരിയുടെ മേൽനോട്ടത്തിൽ വളരെ ഭംഗിയായി നടത്തി. തിരുമനസ്സിലെ വരനായി കൊച്ചുകോയിത്തമ്പുരാനായിത്തെരഞ്ഞെടുത്തത് കിളിമാനൂർ കൊട്ടാരത്തിലെ രവിവൎമ്മകോയിത്തമ്പുരാൻ ബി. ഏ. യെ ആണ്.

19. ദിവാൻ രാജഗോപാലാചാരി.

1082 അവസാനത്തിൽ ദിവാൻ എസ്സ്. ഗോപാലാചാരി ഉദ്യോഗത്തിൽനിന്നു പിരിഞ്ഞു. അതിനുശേഷം പി. രാജഗോപാലാചാരിയെ 1083 തുലാമാസത്തിൽ സ്ഥിരം ദിവാനായി നിയമിച്ചു. അദ്ദേഹം ആ തുലാം 8-ാംനു ഉദ്യോഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കയുംചെയ്തു. 1083 മുതൽ 1089 വരെയാണ് അദ്ദേഹം ദിവാനായിരുന്നിട്ടുള്ളത്.

20. പ്രധാനസംഭവങ്ങൾ.

1084 വൃശ്ചികത്തിൽ കിച്ച്നർപ്രഭു തിരുവനന്തപുരത്ത് വരികയും പതിവുപോലെയുള്ള വിരുന്നു മുതലായത് ഉണ്ടാകയും ചെയ്തു. 1085 ധനുവിൽ വൈസറായി മതിരാശി വന്നിരുന്ന അവസരത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെക്കാണ്മാനായി മഹാരാജാവ് മതിരാശിക്കെഴുന്നള്ളി. അക്കൊല്ലം ഇടവത്തിൽ എഡ്വേർഡ് ചക്രവൎത്തി ലോകാന്തരം പ്രാപിച്ചതിനെസ്സംബന്ധിച്ച് തിരുവിതാംകൂർ ദുഃഖമാചരിച്ചു. 1086 ചിങ്ങം 3-ാംനു മഹാരാജാവ് തിരുമനസ്സിലെ രജതജൂബിലി മഹോത്സവം രാജ്യത്തിലെല്ലാം അഘോഷിച്ചു. 1087 വൃശ്ചികം അവസാനത്തിൽ ജാൎജ്ജ് ചക്രവൎത്തിയുടെ കിരീടധാരണം സംബന്ധിച്ചുള്ള ദർബാർ ഡൽഹിയിൽവെച്ചു നടത്തിയ അവസരത്തിൽ വൈസറായിയുടെ ക്ഷണമനുസരിച്ച് മഹാരാജാവും ഡൽഹിയിലേക്കെഴുന്നള്ളിയിരുന്നു. അക്കൊല്ലത്തിൽത്തന്നെ കപൂർത്തല രാജ്യത്തിലെ മഹാരാജാവ് തിരുവനന്തപുരത്ത് വന്നിരുന്നു.

1088 തുലാം 22-ാംനു വ്യാഴാഴ്ച ആററിങ്ങൽ ഇളയതമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലെ സീമന്തപുത്രനായി ചിത്രതിരുനാൾ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് (ഇപ്പോഴത്തെ മഹാരാജാവ്) തിരുഅവതാരംചെയ്തു.

1089 വൃശ്ചികത്തിൽ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് വൈസറായിയെ സന്ദൎശിക്കാനായി മതിരാശിക്കെഴുന്നള്ളിയിരുന്നു. അ

൧൦൮൭ാമാണ്ട് മകരമാസത്തിൽ ഈജിപ്തിലെ രാജകുമാരൻ യൂസഫ് കമൽ പാഷ്, തിരുവിതാംകൂറിൽ വന്നിരുന്നു.

21. പരിഷ്കാരങ്ങൾ.

ദിവാൻ രാജഗോപാലാചാര്യർ തിരുവിതാംകൂർ മുഴുവനും സഞ്ചരിച്ചു ഗവർമെണ്ടു വക എല്ലാ വകുപ്പുകളും സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിച്ച് ഓരോ വകുപ്പിലും കാലത്തിന്നനുസരിച്ച പരിഷ്കാരങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തി. ഓരോ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലെയും ജോലിക്രമമനുസരിച്ച് ശമ്പളക്കാർക്കു ശമ്പളക്കൂടുതൽ കൊടുത്തു. രാജ്യത്തെ വരവു ചെലവുകളിൽ അദ്ദേഹം പ്രത്യേകം ദൃഷ്ടിവെച്ചിരുന്നു. കൃഷി, കച്ചവടം, കൈത്തൊഴിൽ ഇവയെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിന്നു വേണ്ട സഹായങ്ങളും ചെയ്തു കൊടുത്തു. ദിവാൻ രാമയ്യങ്കാരുടെ കാലത്ത് ആരംഭിച്ചിരുന്ന സെററിൽമെണ്ട് വേല മുഴുവനാക്കിച്ച് ആ വകുപ്പിലെ അധികശമ്പളക്കാരെ പിരിച്ചു വിട്ടു. നഗരപരിഷ്കരണക്കമ്മററികളുടെ എണ്ണം വർദ്ധിപ്പിച്ചു. 1910-ൽ ജനസംഖ്യയുടെ കണക്കെടുത്തു. പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസം ഫീസ്സുകൂടാതെ നൽകേണ്ടതാണെന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്തി. അതിന്നു വേണ്ട ഏർപ്പാടുകളും ചെയ്തു. വിദ്യാഭ്യാസവകുപ്പിൽ യൂറോപ്യൻ പ്രഥമസർമാക്കും നാട്ടുകാരായ പ്രഥമസർമാക്കും ശമ്പളവ്യത്യാസമുണ്ടായിരുന്നത് നിർത്തൽ ചെയ്ത് എല്ലാ പ്രഥമസർമാക്കും ഒരേ തോതിൽ ശമ്പളം നിശ്ചയിച്ചു. പുലയർ പറയർ മുതലായ ജാതിക്കാരുടെ മേൽഗതിക്കുവേണ്ടി പല സഹായങ്ങളും ചെയ്തു കൊടുത്തു. നായർ റെഗുലേഷൻ പാസ്സാക്കി. ഇങ്ങനെ പൊതുജനങ്ങൾക്കും രാജ്യത്തിന്നും ഗുണത്തിന്നായി പല ഏർപ്പാടുകളും ദിവാൻ രാജഗോപാലാചാര്യരുടെ കാലത്തുണ്ടായിട്ടുണ്ട്.

1089 മേടം 28-ാംനു- രാജഗോപാലാചാരി ദിവാനുദ്യോഗത്തിൽ നിന്നു പിരിഞ്ഞു. അതിന്നുശേഷം ബ്രിട്ടീഷിൽ ഓരോ വലിയ ഉദ്യോഗങ്ങൾ ഭരിക്കയും ഒടുവിൽ പെൻഷൻപററി കുറച്ചുകാലം വിശ്രമം സ്വീകരിക്കയും ചെയ്തു. 1103 വൃശ്ചികമാസത്തിൽ അദ്ദേഹം പരലോകപ്രാപ്തനായി.

22. ദിവാൻ കൃഷ്ണൻനായർ.

രാജഗോപാലാചാരി ദിവാനുദ്യോഗത്തിൽ നിന്നു പിരിഞ്ഞതിന്നുശേഷം അക്കാലത്ത് ഹൈക്കോടതിയിലെ ഒന്നാം ജഡ്ജിയായിരുന്ന മിസ്റ്റർ എം. കൃഷ്ണൻനായരെ ദിവാനായി നിയമിച്ച് മഹാരാജാവു നീട്ടുകൊടുത്തു. കൃഷ്ണൻനായർ 1089 ഇടവം മുതൽ 1095 കർക്കടകം വരെയാണ് ദിവാനായിരുന്നിട്ടുള്ളത്.

23. പ്രധാനസംഭവങ്ങൾ.

1090 തുലാമാസത്തിൽ മതിരാശിഗവർണ്ണരും പത്നിയും തിരുവിതാംകൂറിൽ വന്നിരുന്നു. ആ കർക്കടകമാസത്തിൽ ബറോഡയിലെ മഹാരാജാവും മഹാറാണിയും തിരുവനന്തപുരത്ത് വരികയും മൂന്നു ദിവസത്തോളം മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ അതിഥികളായിത്താമസിക്കയും ചെയ്തു.

1092 കന്നി 2-ാംനു ഞായറാഴ്ച അററിങ്ങൽ എളയതമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലെ പുത്രിയായി കാർത്തികതിരുനാൾ പെൺവഴിത്തമ്പുരാൻ തിരുവവതാരം ചെയ്തു. 1093 കന്നി 8-ാംനു മഹാരാജാവു് തിരുമനസ്സിലെ ഷഷ്ടിപൂർത്തി മഹോത്സവം വളരെ ആഘോഷത്തോടുകൂടി രാജ്യത്തിലെല്ലാം കൊണ്ടാടി. 1093 ധനു 18-ാംനു-ക്ക് 1918 ജനുവരി 1-ാംനു-മുതൽക്ക് കൊല്ലം മുതൽ തിരുവനന്തപുരംവരെ തീവണ്ടി നടപ്പാക്കി. 1095 വൃശ്ചികത്തിൽ മതിരാശിയിൽ വന്നിരുന്ന വൈസറായിയെക്കാണുന്നതിനുവേണ്ടി മഹാരാജാവ് മതിരാശിക്ക് എഴുന്നള്ളി.

കൃഷ്ണൻനായർ ദിവാനായിരുന്ന കാലത്താണ് യൂറോപ്പിൽ ഭയങ്കരമായ യുദ്ധമുണ്ടായത്. ആ യുദ്ധത്തിനുവേണ്ടി തിരുവിതാംകൂറിൽനിന്ന് ഇംഗ്ലീഷുകാർക്ക് ധനംകൊണ്ടും മററും സഹായങ്ങൾ ചെയ്തുകൊടുത്തു. യൂറോപ്പിലെ യുദ്ധംനിമിത്തം ഇന്ത്യയും യൂറോപ്പും മററുമായുള്ള സാമാനങ്ങളുടെ പോക്കുവരവിനു തടസ്ഥം നേരിട്ടതുകൊണ്ടുംമററും നാട്ടിലെങ്ങും വലിയ ക്ഷാമം ബാധിച്ചു. ഈ നാട്ടിലുള്ളവക്കു വേണ്ട ആഹാരസാധനങ്ങൾ ഇവിടെയുണ്ടാകുന്ന വിളവുകൊണ്ടു മതിയാകാതെയും വന്നു. അതിനാൽ ബർമ്മ മുതലായ അന്യരാജ്യങ്ങളിൽനിന്നു ഗവമ്മെണ്ട് നെല്ലും അരിയും മററും വരുത്തി ജനങ്ങൾക്കു കൊടുപ്പിച്ചു വേണ്ട സഹായങ്ങൾ ചെയ്തു. 1095 മിഥുനം അവസാനത്തിൽ കൃഷ്ണൻനായർ ദിവാനുദ്യോഗത്തിൽനിന്നു പെൻഷൻ പററിപ്പിരിഞ്ഞു.

24. ദിവാൻ രാഘവയ്യ.

മിസ്റ്റർ എം. കൃഷ്ണൻനായർ ദിവാനുദ്യോഗത്തിൽനിന്നു പിരിഞ്ഞതിനുശേഷം മിസ്റ്റർ ടി. രാഘവയ്യാ പന്തുലുഗാരുവിനെ മഹാരാജാവ് ദിവാനായി നിയമിച്ചു. അദ്ദേഹം 1095കർക്കടകം മുതൽ 1100 ഇടവം വരെയാണ് ദിവാനായിരുന്നിട്ടുള്ളത്.

25. പ്രധാന സംഭവങ്ങൾ.

1096 കന്നിമാസത്തിൽ മതിരാശിഗവർണ്ണർ വില്ലിംഗ്ടൺ പ്രഭുവും പത്നിയും തിരുവിതാംകൂറിൽ വരികയും പതിവുപോലെയുള്ള

കൂടിക്കാഴ്ച വിരുന്ന്, മുതലായതു നടക്കുകയും ഉണ്ടായി. അക്കൊല്ലം ഇടവം 20-ാംനു- മഹാരാജാവ് ബങ്കളൂക്ക് എഴുന്നള്ളുകയും ഏകദേശം ഒരു മാസത്തോളം അവിടെത്താമസിക്കയും ചെയ്തു. പിന്നെ അവിടെനിന്ന് മൈസൂക്ക് എഴുന്നള്ളി മൈസൂർമഹാരാജാവിനെ സന്ദർശിച്ചതിന്നശേഷം മിഥുനം 23-ാംനു-യാണ് തിരികെ എഴുന്നള്ളിയത്. 1097 മകരമാസത്തിൽ വെയിൽസ് രാജകുമാരൻ മതിരാശിയിൽ എത്തിയിരുന്ന അവസരത്തിൽ ഗവർണ്ണരുടെ ക്ഷണമനുസരിച്ച് മഹാരാജാവ് മതിരാശിക്ക് എഴുന്നള്ളിയിരുന്നു. അവിടെവെച്ച് മഹാരാജാവും രാജകുമാരനും തമ്മിൽ കൂടിക്കാഴ്ച മുതലായതും ഉണ്ടായി. ആ കുംഭമാസത്തിൽ കൊച്ചിമഹാരാജാവ് തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് തിരുവനന്തപുരത്ത് എഴുന്നള്ളുകയും മഹാരാജാവിന്റെ അതിഥിയായി മൂന്നുദിവസത്തോളം താമസിക്കയും ഉണ്ടായി.

1097 മീനം 9-ാംനു- ബുധനാഴ്ച ആററിങ്ങൽ എളയതമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലെ പുത്രനായി ഉത്രാടം തിരുനാൾ കൊച്ചുതമ്പുരാൻ തിരുവവതാരംചെയ്തു. 1098 കുംഭമാസത്തിൽ മഹാരാജാവ് തൃപ്പൂണിത്തുറ, തൃശ്ശിവപേരൂർ മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിലേക്കെഴുന്നള്ളുകയും കൊച്ചിമഹാരാജാവിന്റെ അതിഥിയായിത്താമസിക്കയും ഉണ്ടായി. 1098 കർക്കടകമാസത്തിൽ ഇന്ത്യാചക്രവർത്തി മഹാരാജാവിനെ ഒരു ആണററി കർണ്ണൽ ആയി നിയമിച്ചു. 1099 കന്നി15-ാംനുക്കു 1923 ഒക്ടോബർ 1-ാംനു- മുതൽ മതിരാശിസംസ്ഥാനത്ത് നാട്ടുരാജാക്കന്മാർ ഭരിച്ചുവരുന്ന തിരുവിതാംകൂർ, കൊച്ചി, പുതുക്കോട്ട, ബംഗാനപ്പള്ളി, ശാംന്തൂർ എന്നീ അഞ്ചു രാജ്യങ്ങൾക്കും ഇന്ത്യയുടെ ഗവർണർ ജനറാളുടെ ഒരു ഏജൻറുവഴിക്ക് ഇന്ത്യാഗവമ്മെണ്ടുമായി നേരിട്ടുള്ള ബന്ധമാക്കിത്തീർത്തു. 1099 ധനു 15-ാംനു- ഞായറാഴ്ച ആററിങ്ങൽ മൂത്തതമ്പുരാൻ (മഹാറാണിറീജൻറു) തിരുമനസ്സിലെ പുത്രിയായി ഉത്രം തിരുനാൾ ആററിങ്ങൽ കൊച്ചുതമ്പുരാൻ തിരുവവതാരം ചെയ്തു.

26. പരിഷ്കാരങ്ങൾ.

ദിവാൻ മിസ്റ്റർ രാഘവയ്യാ വളരെസ്സമത്ഥനായ ഒരു റവന്യൂ ഉദ്യോഗസ്ഥനായിരുന്നു. അതിനാൽ അക്കാലത്ത് റവന്യൂവകുപ്പ് അകപ്പാടെ ഒന്നു പരിഷ്കരിച്ചു. ആദായനികുതിവകുപ്പ് ഏർപ്പെടുത്തി. ആ രണ്ടു വകുപ്പുകളും ഒരു കമ്മീഷണരുടെ ഭരണത്തിലാക്കി. വനം വക ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറു പരിഷ്കരിക്കയും കൺസർവേററരുടെ അഫീസ്സു കൊല്ലത്തുനിന്നു തിരുവനന്തപുരത്തേക്കു മാററുകയും ചെയ്തു. കൃഷിവായ്പ സംബന്ധിച്ച നിയമങ്ങളിൽ പല ഭേദഗതികളും ചെയ്തു

ജനങ്ങൾക്ക് അധികശ്രമം കൂടാതെ പണം കടംവാങ്ങുവാൻ സൌകര്യം ചെയ്തുകൊടുത്തു. പരസ്പരസഹായവകുപ്പ് പരിഷ്കരിച്ച് അതിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ സംഖ്യ വർദ്ധിപ്പിച്ചു. അഞ്ചൽ വകുപ്പ് അകപ്പാടെ ഒന്നു പരിഷ്കരിക്കയും അഞ്ചൽക്കൂലിയുടെ നിരക്ക് അല്പം വർദ്ധിപ്പിക്കയും ചെയ്തു. സർക്കാർസർവീസിലുള്ളവർക്ക് ശമ്പളക്കൂടുതൽ കൊടുക്കുന്നതിൽ ഒരു വ്യവസ്ഥ വരുത്തുവാൻവേണ്ടി ഒരു ശമ്പളക്കമ്മററി ഏർപ്പെടുത്തി ആ കമ്മററിയുടെ ശുപാർശയനുസരിച്ച് എല്ലാ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലുള്ളവർക്കും ശമ്പളക്കൂടുതൽ നൽകുകയും ചെയ്തു. 1098 ചിങ്ങം 1-ാംനു- ദേവസ്വംവകുപ്പ് റവന്യൂവകുപ്പിൽനിന്നുവേർതിരിച്ച് ഒരു പ്രത്യേക കമ്മീഷണരുടെ കീഴിലാക്കി. വിദ്യാഭ്യാസവകുപ്പിലും പല പരിഷ്കാരങ്ങളും ചെയ്തു. തിരുവനന്തപുരം കാളേജിലെ കലാ (ആർട്ട്സ്) വിഭാഗങ്ങളും ശാസ്ത്ര (സയൻസു) വിഭാഗങ്ങളും വേർതിരിച്ച് കലാവിഭാഗങ്ങളെ തൈക്കാട്ടു പണിചെയ്തിരുന്ന പുതിയ കെട്ടിടത്തിലേക്കു മാററി. പഴയ കാളേജിന്ന് സയൻസുകാളേജ് എന്നും, പുതിയ കാളേജിന്നു ആർട്ട്സ് കാളേജ് എന്നും പേരു കൊടുത്തു. വിദ്യാഭ്യാസവിഷയത്തിൽ താഴ്ന്ന പടിയിൽ നില്ക്കുന്ന സമുദായങ്ങളിലെ കുട്ടികൾക്കു ഫീസിൻെറ കാര്യത്തിൽ ചില ആനുകൂല്യങ്ങളും ചെയ്തുകൊടുത്തു. സംസ്കൃതകാളേജിലും ചില പരിഷ്കാരങ്ങൾ ചെയ്തു. തിരുവിതാംകൂറിൽ ഒരു സർവകലാശാല സ്ഥാപിക്കുന്നതിനെപ്പററി വേണ്ട അന്വേഷണങ്ങൾ നടത്തി റിപ്പോർട്ടു ചെയ്യുവാൻ ഒരു കമ്മററിയും ഏർപ്പെടുത്തി. നിയമനിർമ്മാണസഭയുടെ ചട്ടങ്ങൾ പുതുക്കുന്നതിന്നായി ഒരു റെഗുലേഷൻഏർപ്പെടുത്തുകയും അത് 1097-ലെ രണ്ടാംറെഗുലേഷനായി പാസ്സാക്കുകയുംചെയ്തു. അതുപ്രകാരം സഭയിലെ സാമാജികന്മാരുടെ സംഖ്യ 50 ആയിത്തീർന്നു. ബഡ്ജററിനെപ്പററി വോട്ടുചെയ്യുന്നതിനും പൊതുജനങ്ങളെസ്സംബന്ധിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളെപ്പററി നിശ്ചയങ്ങൾ കൊണ്ടുവരുന്നതിനും ചോദ്യങ്ങളും ഉപചോദ്യങ്ങളും ചോദിക്കുന്നതിനും നിയമസഭയ്ക്കു് അധികാരങ്ങൾ നൽകി. തിരഞ്ഞെടുപ്പുകാര്യത്തിലും സാമാജികസ്ഥാനത്തിലും പുരുഷന്മാരോടു പൂർണ്ണമായ വിധത്തിലുള്ള സമത്വം സ്ത്രീകൾക്കും ഉണ്ടെന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്തി.

27. വെള്ളപ്പൊക്കംകൊണ്ടുള്ള നാശം.

1099 കർക്കടകത്തിൽ തിരുവിതാംകൂർ, കൊച്ചി, മലയാളജില്ല എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിലെല്ലാം ഒരു വലിയ വെള്ളപ്പൊക്കം ഉണ്ടായി. അതുനിമിത്തം മിക്ക ഭാഗങ്ങളിലും വളരെ അധികം നാശം സംഭവിച്ചു. നദികളിലെല്ലാം വളരെ ദിവസത്തോളം തുടർച്ചയായി വെള്ളം

പൊങ്ങുകയും ആ വെള്ളത്തിന്റെ ഒഴുക്കിൽപ്പെട്ടു് അനവധി ഭവനങ്ങളും കന്നുകാലികളും വിളവുകളും ചില സ്ഥലങ്ങളിൽമനുഷ്യർപോലും നശിക്കയും ചെയ്തു. എത്രയോ ജനങ്ങൾക്കു വീടും ഭക്ഷണസാധനങ്ങളും ഇല്ലാതെ അസഹ്യങ്ങളായ സങ്കടങ്ങളും അനുഭവിച്ചു. അവരെ രക്ഷിക്കുന്നതിനായി പൊതുജനങ്ങളും ഗവൎമ്മെണ്ടും വേണ്ട ശ്രമങ്ങൾ നടത്തി. ഉടനെ വേണ്ട സഹായത്തിനായും പുനരുദ്ധാരണത്തിനായും ഗവൎമ്മെണ്ടിൽനിന്ന് ഒരു വലിയ സംഖ്യ അനുവദിച്ചു കൊടുത്തു. പൊതുജനങ്ങളും അരിയും പണവും വസ്ത്രങ്ങളും വീടുതോറും നടന്നുപിരിച്ച് നിരാശ്രയരായ ആ സാധുക്കളെ കഴിയുന്നേടത്തോളം സഹായിച്ചു. വെള്ളപ്പൊക്കം കൊണ്ടു നശിച്ച ഗതാഗതമാൎഗ്ഗങ്ങൾ, പാലങ്ങൾ മുതലായതു നന്നാക്കിക്കാൻ വേണ്ടിയും ഗവൎമ്മെണ്ടിൽനിന്നു വളരെപ്പണം ചെലവാക്കേണ്ടിവന്നു.

28. മഹാരാജാവ് നാടുനീങ്ങിയതു്.

ഏററവും ഉൽകൃഷ്ടമായ വിധത്തിൽ മുപ്പത്തൊമ്പതു സംവത്സരകാലം രാജ്യഭരണം ചെയ്തുവന്ന രാജൎഷിയായ ശ്രീമൂലം തിരുനാൾ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു 1099 കൎക്കടകമാസം 15-ാംനു-യോടുകൂടി ജ്വരബാധിതനായിത്തീരുകയും അതു വൎദ്ധിച്ചു് ആ കൎക്കടകം 23-ാംനു- രാത്രി പതിനൊന്നേമുക്കാൽ മണിക്ക് അവിടുന്ന് ഇഹലോകവാസം ഉപേക്ഷിക്കയും ചെയ്തു. രോഗം നിമിത്തം വളരെ അവശനായിത്തീൎന്നിരുന്ന അവസരത്തിൽപോലും അവിടുന്നു രാജ്യഭരണകാൎയ്യത്തിൽ പ്രത്യേകം നിഷ്കൎഷിക്കയും അതിനെസ്സംബന്ധിച്ചുള്ള രേഖകൾ മുറക്കു തുല്യം ചാൎത്തി അയച്ചുവരികയും ചെയ്തുവന്നിരുന്നു. തിരുമനസ്സിലെ കൃത്യനിഷ്ഠ അത്രത്തോളം ഉൽകൃഷ്ടപൂൎവമായിരുന്നു. കോലത്തുനാട്ടിൽനിന്ന് ദത്തെടുത്തശാഖയിലെ അവസാനപുരുഷൻ ഈ ശ്രീമൂലം തിരുനാൾ മഹാരാജാവ് തിരുമനസ്സുകൊണ്ടാണ്.

പതിമൂന്നാം പ്രകരണം.

മഹാറാണി സേതുലക്ഷ്മീഭായി.

മൂലം തിരുനാൾ മഹാരാജാവ് നാടുനീങ്ങിയതിനു ശേഷം കൊല്ലം 1100 ചിങ്ങമാസം 17-ാംനു- ചിത്തിര തിരുനാൾ ഇളയ രാജാവ് തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് മഹാരാജാവായി സ്ഥാനാരോഹണം ചെയ്തു. എന്നാൽ അവിടേക്ക് പ്രായപൂൎത്തിവന്നിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ പ

തിരുമേനിക്കുവയസ്സു തികഞ്ഞ ഭരണാധികാരം സിദ്ധിക്കുന്നതുവരെ മഹാരാജാവിനു വേണ്ടി രാജകുടുംബത്തിലെ മൂത്തപെൺവഴിത്തമ്പുരാനായ സേതുലക്ഷ്മീഭായി ആററിങ്ങൽ മൂത്തതമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് ആ ചിങ്ങം 17-ാംനു- മുതൽക്കുതന്നെ റീജൻറായി സ്ഥാനാരോഹണം ചെയ്തു് രാജ്യഭരണം ആരംഭിച്ചു. ഈ സ്ഥാനാരോഹണം സംബന്ധിച്ചുണ്ടായ ഡർബാറിൽ വെച്ചു് റീജൻറ് ആററിങ്ങൽ മൂത്തതമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലേക്കും ആററിങ്ങൽ ഇളയതമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലേക്കും ഇന്ത്യാഗവർമ്മെണ്ടിൽനിന്നു് മഹാറാണി എന്ന സ്ഥാനം ലഭിച്ചു.

1. ധർമ്മകൃത്യങ്ങൾ.

1099-ലെ വെള്ളപ്പൊക്കം നിമിത്തം ജനങ്ങൾക്കുണ്ടായ സങ്കടങ്ങൾ പരിഹരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി മഹാറാണി പ്രത്യേകം നിഷ്കർഷിച്ചുവന്നു. ഗവൺമെണ്ടിൽനിന്നു വളരെപ്പണം അനുവദിച്ചു് കൊടുത്തതിനു പുറമെ മഹാറാണിതിരുമനസ്സിലെ സ്വന്തം വകയിൽ നിന്നുകൂടി ആ സാധുക്കൾക്കു സഹായത്തിന്നായി കുറെപ്പണം അയച്ചുകൊടുത്തു. കഷ്ടനഷ്ടങ്ങളുടെ പരിഹരണത്തിനുള്ള ശ്രമങ്ങളും പുനരുദ്ധാരണശ്രമങ്ങളും പ്രത്യേക മേൽനോട്ടത്തോടുകൂടി നടത്തുന്നതിന്നായി റവന്യൂകമ്മീഷണരെ ചുമതലപ്പെടുത്തി. സാധുക്കൾക്കു വിലകൂടാതെയും മററുള്ളവൎക്കു് അസ്സൽ വിലയ്ക്കും പുരപണിക്കുള്ള സാധനങ്ങൾ കൊടുക്കുന്നതിനു വനംവകുപ്പിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെയും ചുമതലപ്പെടുത്തി. കണ്ടുകൃഷി വക നെല്ലു് വളരെത്താണവിലയ്ക്കു വിൽക്കുന്നതിനുള്ള ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്തു. കൃഷിവായ്പവകുപ്പിലേക്കുള്ള തുക ഒരു ലക്ഷത്തിൽനിന്നു് അഞ്ചുലക്ഷം രൂപയാക്കി വൎദ്ധിപ്പിക്കയും അതിൽ അഞ്ചുലക്ഷം രൂപയും വെള്ളപ്പൊക്കം കൊണ്ടു നഷ്ടം സംഭവിച്ച പ്രദേശങ്ങളിലെ ജനങ്ങളെ സഹായിക്കുന്നതിന്നായി നീക്കിവെക്കുകയും ചെയ്തു. അതിൽ രണ്ടുലക്ഷം രൂപ പരസ്പരസഹായ സംഘങ്ങൾ വഴിയായി ജനങ്ങൾക്കു കൊടുക്കുന്നതിന്നാണു് ഏൎപ്പാടുചെയ്തതു്. കൊല്ലം, കോട്ടയം എന്നീ ഡിവിഷനിലെ ചില പ്രദേശങ്ങളിൽ 1100-ാമാണ്ടത്തെ കന്നിപ്പൂവിലെ കരം പിരിവു് നിൎത്തിവെക്കാൻ കല്പനയും കൊടുത്തു.

2. ദിവാൻമാറിസ് ഇ. വാട്സ്.

ദിവാൻ ബഹദൂർ ടി. രാഘവയ്യാ ബി. എ., സി. എസ്. ഐ. അവർകൾ മഹാറാണി തിരുമനസ്സിലെ രാജ്യഭാരം തുടങ്ങിയതിനുശേഷം പത്തുമാസത്തോളംകൂടി ദിവാനായിരുന്നു. പിന്നെ 1100 ഇടവം 6-ാംനു- തിരുവിതാംകൂറിലെ ഉദ്യോഗത്തിൽ നിന്നു പിരിഞ്ഞു

ബ്രിട്ടീഷ് സർവീസിലേക്കു തിരികെപ്പോയി. ആ ഇടവം 6-ാംനു- മുതൽ മിഥുനം 10-ാംനു വരെയും ചീഫ് സിക്രട്ടറിയായിരുന്ന ആർ. കൃഷ്ണപിള്ള അവർകൾ ആക്ടിങ്ങ് ദിവാനായി ഭരണകാര്യങ്ങൾ നടത്തിവന്നു. ആ മിഥുനം 10-ാംനു- മുതൽ മിസ്റ്റർ മാറിസ്. ഇ. വാട്സ് ദിവാൻ ഉദ്യോഗത്തിൽ പ്രവേശിച്ച് രാജ്യകാര്യങ്ങൾ നടത്തിത്തുടങ്ങി.

3. പ്രധാനസംഭവങ്ങൾ.

1101 തുലാമാസത്തിൽ മതിരാശി ഗവർണർ ഘോഷൻപ്രഭുവും പത്നിയും തിരുവനന്തപുരത്ത് വന്നിരുന്നു അത് ഒരു സ്വകാര്യസന്ദർശനം മാത്രമായിരുന്നു. കീഴ്പ്പതിവനുസരിച്ച് കനകക്കുന്നുകൊട്ടാരത്തിൽവെച്ചു വിരുന്ന്, വെടിക്കെട്ടു മുതലായവ ഉണ്ടായി.

1102 തുലാമാസം 6-ാംനു- വെള്ളിയാഴ്ച മഹാറാണി തിരുമനസ്സിലെ പുത്രിയായി കാർത്തികതിരുനാൾ ആററിങ്ങൽ കൊച്ചുതമ്പുരാൻ തിരുവവതാരം ചെയ്തു.

1102 മകരം 22-ാംനു- ചിത്രതിരുനാൾ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ തിരുമാടമ്പ് അടിയന്തിരം വളരെ ആഘോഷത്തോടുകൂടി നടത്തി. ആ കുംഭമാസത്തിൽ തൃപ്പടിയേററം അടിയന്തിരവും നടത്തി.

1103 കന്നിമാസത്തിൽ കൊച്ചിയിലെ രാജ്യഭാരം കഴിഞ്ഞ മഹാരാജാവ് തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് തിരുവനന്തപുരത്ത് എഴുന്നള്ളുകയും മഹാറാണി റീജൻറു തിരുമനസ്സിലെ അതിഥിയായി ഒരാഴ്ചയോളം താമസിക്കയും ചെയ്തു. ആ വൃശ്ചികമാസത്തിൽ ബ്രിട്ടീഷിന്ത്യയിലെ സർവ്വസൈന്യാധിപൻ സർ, വില്യം ബെർഡ്വുഡ്ഡ് എന്ന യൂറോപ്യനും തിരുവിതാംകൂർ സന്ദർശിപ്പാൻ വന്നിരുന്നു. ആ ധനുമാസത്തിൽ ചിത്രതിരുനാൾ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് കൽക്കത്ത, ഡെൽഹി, കാശി, ബോംബെ മുതലായ പ്രദേശങ്ങളിലേക്കെഴുന്നള്ളുകയുണ്ടായി. മകരം 28-ാംനു-യോടുകൂടി തിരുവനന്തപുരത്ത് തിരികെ എഴുന്നള്ളുകയും ചെയ്തു

4. പരിഷ്കാരങ്ങൾ.

രാജ്യം ഭരിക്കുന്ന മഹാരാജാക്കന്മാരെയൊ മഹാറാണിമാരെയൊ മുഖം കാണിക്കാൻ ചെല്ലുന്നവർ പട്ടു മുതലായ കാഴ്ചദ്രവ്യങ്ങൾ കൊണ്ടുചെല്ലണമെന്നുണ്ടായിരുന്ന ഏർപ്പാട് നിർത്തൽചെയ്തു. ദർബാർ കൂടുന്ന അവസരങ്ങളിൽ ക്ഷണിച്ചു വരുത്തുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരിൽ യൂറോപ്യന്മാർക്കും അവരുടെ സ്ത്രീകൾക്കും മാത്രമേ ഇരിപ്പാൻ അനുവാദ

മുണ്ടായിരുന്നുള്ളു. നാട്ടുകാരായ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും മററും നിന്നുകൊള്ളണമെന്നായിരുന്നു വെച്ചിരുന്നതു്. ആ ഏപ്പാട്ടു് തീരെ അന്യായമാണെന്നു കണ്ടു ദർബാറിനു ക്ഷണിച്ചു വരുത്തുന്നവക്കെല്ലാം ഇരിക്കാൻ വിരോധമില്ലെന്നു മഹാറാണി അനുവദിച്ചു് കല്പനകൊടുത്തു. ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ ആടു്, കോഴി മുതലായ ജന്തുക്കളെ ഹിംസിക്കുന്ന ഏർപ്പാട്ടു് മേലിൽ പാടില്ലെന്നു വ്യവസ്ഥചെയ്തു. മിസ്റ്റർ വാട്സിനെ ദിവാനാക്കിയപ്പോൾ ഒരു ഹിന്ദുവല്ലാത്ത അദ്ദേഹത്തിൽ ദേവസ്വം ഭരണത്തിന്റെ മേലധികാരം ഏല്പിക്കുന്നതു ശരിയല്ലെന്നു കണ്ടു് അതുവരെ ആക്റ്റിങ്ങ് ദിവാനായിരുന്ന ആർ. കൃഷ്ണപിള്ള അവർകളെ ദേവസ്വം ഭരണത്തിന്റെ മേലധികാരിയാക്കി നിശ്ചയിച്ചു് അദ്ദേഹത്തിനു ശമ്പളക്കൂടുതലും അധികാരവും കല്പിച്ചനുവദിച്ചുകൊടുത്തു.

ആലപ്പുഴെ ഒരു സക്കാർ സഹായബാങ്കു് സ്ഥാപിപ്പാൻ വേണ്ട ഏപ്പാടു് ചെയ്തു. കണ്ടകൃഷി വസ്തുക്കളുടെയും ശ്രീപാദംവക വസ്തുക്കളുടെയും കരം നെല്ലായി അടച്ചുവന്നിരുന്നതു മേലിൽ പണമായി അടച്ചാൽ മതിയെന്നു വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തി. വൈക്കം സത്യാഗ്രഹകാലത്തിൽ കഴിയുന്നേടത്തോളം ആനുകൂല്യങ്ങൾ ചെയ്തുകൊടുത്തു സത്യാഗ്രഹം നിൎത്തിവെപ്പിച്ചു.

മേൽപ്പറഞ്ഞവയെല്ലാം മഹാറാണി റീജന്റു തിരുമനസ്സിലെ ഭരണം ആരംഭിച്ചിട്ടുണ്ടായ പരിഷ്കാരങ്ങളിൽ പ്രധാനപ്പെട്ട ചിലതു മാത്രമാണു്. പ്രജകൾക്കു ക്ഷേമവും ഐശ്വര്യവും വൎദ്ധിക്കണമെന്ന വിചാരത്തോടുകൂടി ഈ രാജ്യം ഇപ്പോൾ ഭരിച്ചുവരുന്ന മഹാറാണി റീജന്റു തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് ആയുരാരോഗ്യൈശ്വര്യങ്ങളോടുകൂടി വളരെക്കാലം വാണരുളുവാൻ സാക്ഷാൽ ജഗദീശ്വരനായ ശ്രീപത്മനാഭൻ കരുണയോടെ അനുഗ്രഹിപ്പൂതാക!

കേരള സാഹിത്യ
അക്കാദമി